

ΟΜΗΡΟΥ

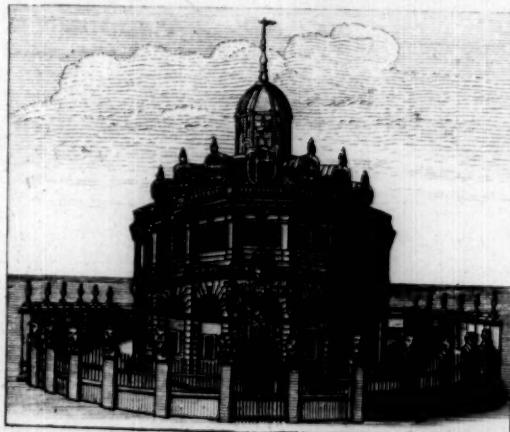
ΙΛΙΑΣ.

ΗΟΜΕΡΙ

ΙΛΙΑΣ

GRÆCE.

EDITIO TERTIA.

OXONII,

E THEATRO SHELDONIANO:

Impensis JAC. FLETCHER Bibliopolæ.

Prostant apud J. RIVINGTON & J. FLETCHER,
Bibliopolas LOND. MDCCLVIII.

4 DE 65

Imprimatur,

BERN. GARDINER,

Vice-Can. *Oxon.*

Oct. 19. 1713.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Xρύσης ἵριος τῷ Απόλλωνῷ παρεχόμενη ἐπὶ τὸν καύσατην τὸν Ειδώλιον,
βαλόμενος λυτρώσασθαι τὸν θυσιάτην αὐτῷ Χρυσοῖς· σοὶ δέ τοι λαζανὸν
δὲ, ἀλλὰ καὶ μιθὸν ὑδρίαν διποικιλεῖς ωτὸν Αγαμέμνονος, ἱνέσθαι τῷ Απέλ-
λωνι καὶ τῷ τῷ Ειδώλιον λοιπῷ δὲ φυορδῷ, καὶ πολλῶν, ὡς εἰρῆσθαι, Διοφθειρό-
μένων, σπιλησίαιν Αχιλλοῦς σωμάτου. Καλχάντος δὲ Διοσποφίσιον τὸν ἀ-
ληφὴν αὐτίαν, καὶ κελδόσαντος Αχιλλεῖον ἐξιλάσκειδή τὸν θεόν, Αγαμέμνονα δερ-
θεῖσις διλαίχθησθε τὸν Αχιλλεῖον, καὶ αὐτῷ τὸ γέρας ἀπασπασε, τῷν Βελοποιίαν
ὅτι ὄργιζεται τοῖς Ελασσοῖς. Θίνης δὲ τῷ γῇ διεμένετος εἰς Ολυμπὸν ἀνελθεῖσα,
γῆποστοι περὶ τὸν Δίον, ὅπου τὸν Τερψίαν ἐπικρατεῖσθεν τὸν Ειδώλιον ποιεῖ. Ήρξ
δὲ γνώσην τοῦτο, διλαίχθησθε τὸν Δίον, ἵνα αὐτὸς διέλυσεν Ηρακλῆν, εινο-
χόντος σὺν σπιλησίᾳ γενούσει· οἱ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας τελεγέντες εἰς ὑπερ-
τέστοντα.

Α Λ Λ Η.

Αλφα λιταῖς Χρύσῃ, λοιμῷ στρατῷ, ἔχθος οὐαίκτων.

MΗΝΙΝ ἀειδε, Θεὰ, Πηλιαίδεω Αγιλῆς
Οὐλορδήνη, ἡ μυρί Αχαιοῖς ἄλγε έθηκε·
Πολλὰς δὲ ιφθίμιες ψυχὰς αἴδη τεσσαρεῖν
Ηρώων, αὐτὸς δὲ ἐλάρια τεῦχε κύνεστην,
Οιωνοῖσι τε πᾶσι· (Διὸς δὲ ἐτελέσθητο βαλῆ)
Εξ ἁδὸν τε περπῶτα θλιστήτην ἐρίσαντε
Ατρεΐδης τε ἀνατέλλειν, καὶ διὸς Αχιλλεύς.

Tίς τὸν ἄρδε σφῶς θεῶν ἔριδι ξυνέκει μάχεσθε;
Λητὸς καὶ Διὸς γόνος. ὁ γὰρ Βασιλῆς χολωθεῖς
Νέστον ἀνὰ στρατὸν ὥρτε κακὴν, ὀλέκοντο γέλασι,

A

Οὐεκελος

5

10

Οὐεκα τὸν Χρύσην ἡτίμησ' ἀρητῆρα
 Ατρείδης. ὁ δὲ ἥλθε θοὰς επὶ γῆς Αχαιῶν,
 Λισσόμυρος τε θύσατρα, Φέρων τ' ἀπερεῖσι ἄποινα,
 Στέμματά τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλει Απόλλων^{Θ.},
 Χρυσέως ἀνὰ σκῆπτρῷον καὶ ἐλίσατο πάντας Αχαιες,
 Ατρείδα δὲ μάλιστα, διὼ κοσμητορε λαῶν.

Ατρείδα τε, καὶ ἄλλοι ἐύκνημοις Αχαιοὶ,
 Τηνὶν μὲν Θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Εκπέρσαγ Πριάμοιο τόλιν, εὗ δὲ οἰκαδ' ικέδαμαι.
 Πᾶνδα δὲ μοι λύσασθε Φίλην, τὰ δὲ ἀποινα δέχεσθε,
 Αζόμενοι Διὸς ὃν ἐκηβόλον Απόλλωνα.

Ενθ' ἄλλοι μὲν τάντες ἐπειφήμισαν Αχαιοὶ,
 Αἰδεῖσθαί θ' ιερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαντες ἀποινα.
 Άλλ' οὐκ Ατρείδη Αγαμέμνονοι ἤνδανε θυμῷ,
 Άλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δὲ επὶ μῆθον ἔτελλε.

Μή σε, γέρον, κοίλησιν ἔγώ τοι τηνὶς κιχείω
 Η νῦν μὴθύνοντ', η ὑπερον αὐθίς ιόντα,
 Μὴ νῦν τοι τὸ χραίσμη σκῆπτρον, καὶ σέμμα Θεοῖο.
 Τὴν δὲ ἔγώ τὸ λύσω, τῷν μιν καὶ γῆρας ἐπεσιν,
 Ημετέρω εἰνὶ οἰκώ, ἐν Αργεί τηλόθι τάτρης
 Ισὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιοώσαν.
 Άλλ' ίθι, μή μ' ἐρέθιξε, σπαώτερος ὡς κε νέησα.

Ως ἔφατ'. ἐδδειστεν δὲ ὁ γέρων, καὶ ἐπειθέτο μῆθω.
 Βῆ δὲ ἀκέων τῷδέ τινα τολυφλοίσθοιο θαλασσῆς.
 Πολλὰ δὲ ἐπειτ' ἀπάνευθε κιὰν ἥραδ' ὁ γεραιός
 Απόλλων ἀνακτί, τὸν ἥπατος τέχε λητω.

Κλῦθι μεν, Αργυρότοῦ, δος Χρύσην ἀμφιβεῖηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιο τε ιφι ἀνάστει,
 Σμινθεῖ. εἴποτέ τοι χαρίεντ' επὶ μηνὶ ἔρεψα,
 Η εἰ δῆ ποτέ τοι κατέ τίονα μηρὶ ἔκηνα
 Ταύρων, ηδὲ αἰγῶν, τόδε μοι κρῆτον εἱλδωρ.
 Τίστιαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεστιν.

Ως ἔφατ' εὐχόμενος τὸ δὲ ἔκλινε φοῖβος Απόλλων
 Βῆ δὲ κατ' οὐλύμπιον καρήνων χωόμυρος κῆρ,
 Τοῦ ἀμοισιν ἔχων ἀμφιρεφέα τέ Φαρέτρης

Εκλαγάν

15

20

25

30

35

40

45

Εκλαγγέαν δ' ἄρ' οἰσοὶ ἐπ' ὄμμαν χωρίου, 50
 Αὐτῷ κινηθέντος. ὁ δὲ ηἱε νυκτὶ ἐσκάβει
 Εἴτε ἐπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μῆδ' ἂν έγκειται
 Δεινή δὲ κλαυγῇ γένεται ἀργυρέοιο Βιοῖο.
 Οὐρῆας μὲν παρτον ἐπώχετο, καὶ κύνας δέργας·
 Αὐτῷ ἐπειτ' αὐτοῖς Βέλος ἐχεπεικὲς ἐφίει,
 Βάλλεις δὲ πυρὰν νεκύων καίροντο θαμετά.
 Εννῆμαρ μὲν ἀνὰ σρατὸν ὥχετο κῆλα Θεοῖς·
 Τῇ δεκάτῃ δὲ ἀγροῦνδε καλέσατο λαὸν Αχιλλεύς.
 Τῷ γὰρ ἐπὶ Φρεσὶ Θῆκε θεὰ λευκώλευος Ήρη·
 Κηδέτο γὰρ Δαναῶν, ὅτι πὰ θυητοκοντας ὄρατο.
 Οἱ δὲ ἐπειτὴν πηγερθεῖν, ὅμηγερεες τὸ σύγενοντο,
 Τοῖσι δὲ ἀνισάρμενος μετέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Ατρεΐδη, νῦν ἄμμε ταλιμπλαγχέντας οἵα
 Αψί απονοσήσειν, εἴκεν θάνατόν γε Φύγοιμεν· 60
 Εἰ δὴ ὁμοὶ τόλεμός τε δαρεῖ καὶ λοιμὸς Αχαιός.
 Άλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρεομεν, ηἱερῆα,
 Ηἱ ὄνειροπόλον, (καὶ γάρ τὸντας ἐπὶ Διός ἐστιν)
 Ος καὶ ἔποι, ὅτι τοσον ἐχώσατο Φοῖβος Απόλλων·
 Εἴτ' ἄρ' οὐδὲ εὔχωλης ὈπτιμέμΦετη, εἴδετο εκατόμβην· 65
 Αἴκεν πως δέργων κνίστης αἴγων τε τελείων
 Βέλεται ἀντιάσας ιμῖν δέτο λοιγὸν ἀμύναται.

Ητοι οὐδὲ εἰπών, κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δὲ ἀνέστη
 Κάλχας Θεορίδης οἰωνοπόλων οὐχ' ἄριστος,
 Ος ηδη τά τ' ἐοντα, τά τ' ἐσόμενα, πρότ' ἐοντα,
 Καὶ νήσος πηγήσαται Αχαιῶν Ιλιον ἐστο,
 Ην δέκα μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Απόλλων
 Ος σφιν εὐφρονέων ἀγυρήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ο Αχιλλεύς, κελεάμε, διὶ φίλε, μιθῆσαδε
 Μῆνιν Απόλλωνος εκατηβελέταιο ἀνάκτος; 75
 Τοιγάρε ἐγὼν ἐρέω. σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὅμοσος,
 Η μέν μοι πρόφρων ἐπεσιν καὶ χερσὶν δέργειν.
 Η γὰρ δίμην ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Αργείων κρατέδη, καὶ οἱ πειθοντας Αχαιοί.
 Κρέοςαν γὰρ Βασιλεὺς ὅτε χώσταται ἄνδρὶ χέρῃ.

Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ κατατέψυ,

Αλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ,

Ἐν σῆθεστιν εἶσι. σὺ δὲ Φράσα, εἴ με σάωσες.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Θαρσήσας μάλα, εἰπε Θεοπρόπιον ὦ, τι οἴδα.

Οὐ μὰ γδ̄ Απόλλωνα Διὶ Φίλον, ὡς τὸν, Κάλχαν,

Εὐχόμενος Δαναοῖς Θεοπροπίας ἀναφάίνεις,

Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δέρκομένου,

Σοὶ κοιλῆς παρὰ νησοῖ Βαρέας χείρας ἐποίσθ,

Συμπάντων Δαναῶν δέδην Αγαμέμνονα εἴπης,

Ος νῦν πολλὸν ἄριστος εἰνὶ σρατῷ εὑχεταῖ εἴναι.

Καὶ τότε δὴ Θάρσος, καὶ πῦδα μάντις ἀμύμων.

Οὐτ' ἄρ' ὅγε εὐχαλῆς ἀπίμεμφεται, γάρ εἰκατόμβης.

Αλλ' εὐεξ δηγτῆρος, ὃν ἡγίμηστος Αγαμέμνων,

Οὐδὲ ἀπέλυστος θύγατρα, καὶ δέκα ἀπέδεξατ' ἀποινα.

Τάνεκ' ἄρ' ἀλγέ εδώκεν Εκηβόλος, ηδὲ ἔτι δάσος.

Οὐδὲ ὅγε παρὶ λοιμοῖο Βαρέας χείρας ἀφέζει,

Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ Φίλων δόμεναι εἰκατόπιδα κάρην

Απριάτινη, ἀνάποινον, ἀγενής θ' ιερὴν εἰκατόμβην

Εἰς Χρυσήν τότε κέν μιν ίλασσάμενοι πεπιθαιμεν.

Ητοι ὅγε ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' εἴρετο. τοῖσι δὲ ἀνεῖται

Ηρως Ατρεΐδης εὐρυκρέων Αγαμέμνων

Αχιλλένεν· μένος δὲ μέγα Φρένες ἀμφιμέλαινας

Πίμπλαντ', τοσε δέ οι πατρὶ λαμπτεόντι εἴκτιν.

Κάλχαντα περίτισα κακὸν δοσόμενος προσεειπε.

Μάντις κακῶν, γάρ πωπότε μοι τὸ κρήγυσυ εἴπας·

Αἰετοί τὰ κάκη εἰς Φίλα Φρέσοι μαντεύεσθαι

Εαθλὸν δέδε τί πω εἴπας εἴπος, δέδετέλεοτας.

Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖς Θεοπροπέων ἀγορένεις,

Ως δὴ ταῦδε ενεκά σφιν Εκηβόλος ἀλγεα τεύχει.

Οὐνεκέντειν κάρης Χρυσήδος ἀγλάδα ἀποινα

Οὐκέντειν δέξασθαι· επεὶ πολὺ βάλομαι αὐτὴν

Οἴχοι ἔχειν καὶ γάρ ρα Κλυταιμνήστρης προβέβλα

Κυριδίης ἀλόχοης· επεὶ γάρ εἴθεν εἰσὶ χερέων,

Οὐ δέμας, τοῦτο Φύην, γάρ εἴρει Φρένας, γάρ τι εἴργα.

85

90

95

100

105

110

115

Αλλὰ

I Λ Ι Α Δ Ο Σ Α.

Αλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι τάλιν, εἰ τούτον ἄμεσον.
Βελούδην εὐγάλανον σόον ἔμμεναι, η δόπολέσθαι.

Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχι ἐτομάσατ', ὅφει μὴ οἶος
Αργειων ἀγέρασος ἔστι· ἐπεὶ γένεται εἴκε.

Λεύσετε γάρ τόποις τάντες, οὐ μοι γέρας ἔρχεται ἀλλαγή.
Τὸν δὲ ἡμέτερον ἐπειτα ποδάρικης δῖος Αχιλλεύς.

Ατρεΐδη κύδισε, Φιλοκτεανώτατε τάντων,
Πᾶς γάρ τοι δώσος γέρας μεγάθυμοι Αχαιοί;
Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνῆται κείμενα τοῦτα.

Αλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπραθομεν, τὰ δέδασμα·
Λακεῖ δὲ σύχι ἐπέοικε ταλιθλούγα ποτε ἐπαγγείειν.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν τὴν δέ τε θρόνος· αὐτὰρ Αχαιοί
Τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποθεὶ Ζεὺς
Δῶστε τῷλιν Τροιην εὐτέχεον ἐχαλαπάζα.

Τὸν δὲ ἀπαμείβομενος τροσέφη χρειων Αγαμέμνων. 130
Μηδὲ γέτως, αγαθός περ ἐών, Θεοσίκελ' Αχιλλεό,

Κλέπτε νόων ἐπεὶ δὲ παρελεύσεαι, γένεται με τείστεις.

Ηὲ θέλεις, ὅφει αὐτὸς ἔχεις γέρας, αὐτὰρ ἐμὲ αὐτῶς
Ηδαῖα δευόμενον; κέλεα δέ με τηνδὲ ἀποδενα;

Αλλ' εἰ μὲν δώσος γέρας μεγάθυμοι Αχαιοί,
Αργαντες κατὰ Θυμὸν, σπως αὐτάξιον ἔσται.

Εἰ δέ κε μὴ δώσασιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἐλωμαι
Η τέον, η Αἰαντος ίὸν γέρας, η Οδυσσῆος

Αἴγαος ἐλῶν· οὐ δέ κεν κεχολώσεται, οὐ κεν ἵκωμαι.

Αλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὐτίς·
Νῦν δὲ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν εἰς ἀλλα διαν,

Ἐσ δὲ ἕρετας Ἀπτητῆς ἀγύρομεν, εἰς δὲ ἐκατόμετρην
Θείομεν, αν δὲ αὐτὴν Χρυσῆδα καλλιπάρην

Βήσομεν· εἰς δέ τις δέχος ἀντὶ βελκύφορος ἔστω,
Η Αἴας, η Ιδομενεὺς, η δῖος Οδυσσεὺς,

Ηὲ σὺ, Πηλεΐδη, τάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Οφει ήμιν Εκάεργον ιλάσσεις ιερὰ φέγγα.

Τὸν δὲ ἄρτι ὑπόδρα ιδῶν τροσέφη τάδες ἀκὺς Αχιλλεύς. 145
Ω μοι αναιδέστην Ἀπτητηνέε, κερδαλεόφρον,

Πῶς τις τοι τῷροφρων ἐπειτιν τείδην Αχαιῶν,
Η δέδου

Η ὁδὸν ἐλθέμενα, ἡ ἀνδράσιν Ἱφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἔγώ Τρώων ἐνεκ' ἥλυθον αἰχμητάων
 Δεῦρο μαχητόμενος ἐπεὶ γὰρ μοι αἴτιοι εἰσιν.
 Οὐ γὰρ τῶποτ' ἐμὰς βεστὸς ἥλασσα, γὰρ μὲν ἵππος,
 Οὐδὲ ποτ' ἐν Φίῃ ἐριβώλακι βοστιανείρη 155
 Καρπὸν ἐδηλήσαντ· ἐπεὶ μάλα τολλὰ μεταξύ
 Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἡχησα.
 Άλλα σοι, ὃ μέγ' ἀναιδές, ἄμ' ἐστόμεθ, ὅφρα σὺ χαῖρης,
 Τίμην αἰρύμενοι Μενελάω, σοι τε, κυνιστα,
 Πρὸς Τρώων. Γά τι μετατρέπη, γάρ ἀλεγίζεις.
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀΦαιρησεῖς ἀπειλεῖς,
 Ω, ἐπι τολλὶ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι γῆς Αχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοι ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότ Αχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωτ εὐναιόμενον πολιεύθρον.
 Άλλα τὸ μὲν τολεῖον τολυάκιος τολεμόοι 160
 Χεῖρες ἐμὰς διέπτωστ· ἀτὰρ γὰρ ποτε δασμὸς ἰκηταί,
 Σοὶ τὸ γέρας τολὺ μεῖζον, ἔγώ δὲ διάγον τε Φίλον τε
 Ερχομένων ἐπὶ νῆσος, επὴν κεκάμω τολεμίζων.
 Νῦν δὲ εἷμι Φθίνον, ἐπεὶ τολὺ Φέρτερόν εἶναι
 Οἴκαδι μεν σὺν τησι: καρωνίσιν· γάρ δέ σ' οἵω 170
 Ενθάδι ἄτιμος ἐών ἀΦενος καὶ τολπῶν ἀΦύζειν.
 Τὸν δὲ πρεσβετέρητα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.
 Φεῦγε μάλι, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσυτη· γάρ δέ σ' ἔγωγε
 Λισσομαὶ εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν ταρέμοιγε καὶ ἄλλοι,
 Οἱ κέ με τιμήσοτοι μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. 175
 Εχθίσος δέ μοι ἐστὶ διοτρεφέων Βασιλήων.
 Αἰσὶ γάρ τοι ἔρις τε Φίλη, τολεμοί τε, μάχαι τε.
 Εἰ μάλα καρτερός ἐστι, Θεός πά σοι τούτου ἔδωκεν.
 Οἴκαδιὸν σὺν τησι τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι,
 Μυριιδόνεστι ἄναστε· σεθεν δὲ ἔγώ γάρ ἀλεγίζω,
 Οὐδὲ θορυμαὶ κιτεόντος ἀπειλήσω δέ τοι ὡδὲ· 180
 Ως εἴμι ἀΦαιρεῖται Χρυσῆδα Φοῖβος Απόλλων,
 Τὴν μὲν ἔγὼ σὺν νηὶ τέμη καὶ ἐμοῖσις ἐτάροισι
 Πέμψω· ἔγὼ δέ καὶ ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρην
 Αὐτὸς ἴων κλιστήνδε, τὸ σὸν γέρας ὅφρεν εἰσδῆς,

Οαγον

I Λ Ι Α Δ Ο Σ Α.

7

Οασον Φέρτερός είμι σέφεν, συγέη δὲ καὶ ἄλλος
Ισον ἐμοὶ Φάθαται, καὶ ὁμοιωθήμεναι αὐτίσι.

Ως Φάτο· Πηλέωνι δ' ἄχος γένετ', εὐ δὲ οἱ ἥτορ
Στήθεοτιν λασίοισι θλαύδιχα μερμήρηται,
Η σύγε Φάσγανον ὅδū ερυστάμενος πούρῳ,
Τεὸς μὲν ἀναστήσεν, οὐδὲ Ατρέδην ἐναρίζοι·
Ηὲ χόλον ταίσενε, ἔρητύσενε τε θυμὸν.

Εῶς οὐ ποῦρον ὄρμασιν κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ελκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ηλθε δὲ Αθῆνη
Οὐρανόθεν· πρὸ μὲν ἡγε θεὰ λευκώλενος Ήρη,
Αμφω ὄμῶς θυμῷ Φιλέντα τε, κηδομένη τε·
Στῇ δὲ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλέωνα,

Οἰω Φανημένη, τῶν δὲ ἄλλων γάτις ὄρατο.
Θάμβησεν δὲ Αχιλλεὺς, μῆδος δὲ τράπετο· αὐτίκα δὲ έγνω
Παλλάδ' Αἴγαντον δεινὸν δὲ οἱ οὐρανοὶ Φάνανθεν·
Καὶ μιν φωνήσας ἐπεια πλεόνετα προσῆδα.

Τίπι αὐτ', Αἰγιόχοι Διος τέκος, εἰλήλαθας;
Η ἵνα ψύριν ἴδη Αγαμέμνονος Ατρεΐδαο;
Αλλ' ἐκ τοι ερεώ, τὸ δὲ καὶ τετελέθα διώ,
Ης υπεροπλίησι τάχ' αὖ ποτε θυμὸν ὀλέσῃ.

Τὸν δὲ αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθῆνη.
Ηλθον ἐγὼ πάστοτα τεὸν μένος, αἷκε ποιῶνα,
Οὐρανόθεν· πρὸ δὲ μὲν ἡγε θεὰ λευκώλενος Ήρη,
Αμφω ὄμῶς θυμῷ Φιλέντα τε, κηδομένη τε.
Αλλ' ἄγε ληγύ εριδος, μηδὲ ξίφος ἐλκεο χειρί·
Αλλ' ἤτοι ἐπεσιν μὲν ὀνειδισον, ὡς ἐστεταί περ.
Ωδὲ γὰρ εὔερεώ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένου ἔσται·
Καὶ ποτε τοι τρίσ τόσα παρέστεται ἀγλαὰ δῶρα,
Τέριος εἴνεκα τησδε· σὺ δὲ ίσχεο, πείθεο δὲ ήμιν.

Τὴν δὲ ἀπαμεβόμενος πισσέΦη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς. 215
Χρὴ μὲν σφωτέρον γε, θεὰ, ἐπος εἰρύσαθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Οσκε Θεοῖς ὕπτειδηται, μάλα τ' ἔχλυον αἰτοῦ.

Η, καὶ ἐπ' αργυρέη κάπη χέρε Χερά βαρεῖαν
Αψ δὲ εἰς καλεον ὡσε μέγα ξίφος, γεδ' ἀπιθησε

190

195

200

205

210

Μύθω

Μύθω Αθηναίς· ἡ δὲ οὐλυμετόπιδε βεβήκει,
Δώματ' εἰς αἰγάλοχοιο Δίος, μῆδαίμονας ἄλλας.

Πυλεόδης δὲ ἔπαιτις ἀταρτυροῖς ἐπίεσσιν

Ατρεόδην τροσεεπέει, καὶ ὅπει λῆγε χόλοιο.

Οινοβαρεῖς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δὲ ἐλάφειο, 225

Οὔτε ποτὲ εἰς τάλεμον ἄμα λᾶω Θωρυχθῆναι,

Οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν δρεισήσοις Αχαιῶν

Τέτληκας θυμῷ· τὸ δὲ τοι κῆρος ἐσέται εἴναι.

Η τολὺ λώιον εἵνει κατὰ σρατον εύρυν Αχαιῶν

Δῶρ' ἀποαιρεῖθαι, ὅσις σεθεν ἀντίον εἴποι. 230

Δημοσόρος Βασιλεὺς, ἐπεὶ διτιδανοῦσιν ἀνάστεις

Η γαρ ἀν, Ατρεόδη, νῦν ὕστατα λωβησαίο.

Αλλ' εἰ τοι ἔρεω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὄμματα

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ὅπτοτε Φύλλα καὶ ὥξες

Φύσις, ἐπειδὴ τρωτὰ τομὴν εὐ ὄρεσι λέλοιπεν, 235

Οὐδὲ ἀναθηλήσῃ τερεὶ γάρ ρά εἰ χαλκὸς ἐλεψε

Φύλλά τε καὶ Φλοιόν τοῦ αὐτέ μιν τοῖς Αχαιῶν

Εν ταλάμης Φορέσοις δικαστόλοι, οἵτε Θέμιστας

Πρὸς Δίος εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἐσετηρ ὄρκος.

Η ποτ' Αχιλλῆς ταῦθη ἴχεται ταῦς Αχαιῶν

Σύμπαντας· τοῖς δὲ εἰς δυνήσεας ἀχύριδνός περ

Χρυσομένην, εὗτ' ἀν τολλοὶ οὐφ' Εκτορος ἀνδροφόνοιο

Θυητούτες τίτλωσι· σὺ δὲ εὐδοθεὶς θυμὸν ἀμύνεσθε

Χωρόμενος ὅτ' ἄριστον Αχαιῶν ἔδειν ἔτισας. 240

Ως φάτο Πυλεόδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαῖη

Χρυσέοις ἥλοισι τεπαρμένον· εἴστο δὲ αὐτός.

Ατρεόδης δὲ ἔτεροθεν ἐμήνυε. τοῖσι δὲ Νέσωρ

Ηδυεπῆς ἀνόρτσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,

Τὰς καὶ διπλούς γλώσσης μέλιτος γλυκίων ρέεν αὐδή.

Τῶ δὲ ήδη δύο μὲν γλυκαὶ μερόπων ἀνθρώπων

ΕΦθίαθ', οἱ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ηδὲ ἐγένοντο

Εν Πύλαι τηγαθέη, μῆδα δὲ τριταγοῖσιν ἀναστεν.

Ος σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ω πόποι, η μέγα ταένθος Αχαιΐδα γαῖαν ικάνη.

Η κεν γηθήσαι Πριάμος, Πριάμοιο τε ταῖδες, 255

Αλλος

Αλλοι τε Τρῶες μέχρι καὶ πεντακισήκοιτο θυμῶ,
Εἰ σφῶν τάδε πάντα ποθοίστο μαρναμένοιν,
Οἱ περὶ μὲν Βελῆ Δαναῶν, τῷσι δὲ ἐσε μάχεσθαι.
Αλλὰ πίθεος· ἀμφω δὲ νεωτέρω εἶναι ἐμεῖς.

Ηδη γάρ ποτὲ ἔγώ καὶ ἀρέσοιν ἡπερ όμην
Ανδράσιν ὄμιλοι, καὶ ψυπότε μὲν οὐγα ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοιςεστὶς ἴδον ἀνέρας, καὶ δε ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοον τε, Δρύαντα τε ποιμένα λαῶν,
Καινέα τέ, Εξάδιον τε, καὶ αὐτίθεον Πολύφημον,
Θησέα τέ Αἴγειδην, ὅπεικελον ἀδενάτους.

Κάρτισοι δὴ καίνοι ὅπτικθονιών τράφεν ἀνδρῶν.
Κάρτισοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίσοις ἐμάχοντο
Φυρὸν ὄρεσκώσιστο, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἔγώ μεθομίλεον ἐκ Πύλας ἐλθὼν,

Τηλόθεν εὖτε Απίης γαῖης καλέσαντο γὰρ αὐτοῖς.

Καὶ μαχόμην κατέμαυτὸν ἔγώ καίνοισι δὲ ἀντίτισ

Τῶν, οἱ νῦν Βροτοί εἰσιν ὅπτικθονοι, μαχέοιτο.

Καὶ μέν μεν Βελέων ξύνον, πειθούστο τε μύθῳ.

Αλλὰ πίθεος καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ τούτεος ἀμενον.

Μῆτε σὺ τὸνδ', αγαθὸς περ ἐών, διποιησεο κάρον,

Αλλ' εἴδεις οἱ τορῶτα δόσαν γέρας φεις Αχαιῶν.

Μῆτε σὺ, Πηλείδη, θέλεις εργάμενη βασιλῆι

Αντιβίνην ἐπεὶ ψυπότερος ὁμοῖος ἐμμορε τιμῆς

Σκηνῆς θεοῦ βασιλεύς, ὥτε Ζεὺς κύδος ἐδώκεν.

Εἰ δὲ σὺ καρτέρος ἔσῃς, θέα δέ σε γενιατο μήτηρ,

Αλλ' οὐδε Φέρτερος εἴσιν, ἐπεὶ τολεόνεστιν ανάστη.

Ατρείδη, σὺ δὲ πάνε τεον μεν θεοῦ αὐταρ ἔγωγε

Λιόσομ' Αχιλλῖ μεθέμεν χόλον, οὐ μεγα τασσον

Ερκος Αχαιοῖσιν πέλεταν πολέμου κακοῖο.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος προσέφη χρέων Αγαρέμνων.

Ναὶ δὴ τῶντα γε πάντα, γέρσον, κατὰ μοῖραν εἴσπεις.

Αλλ' οὐδὲ ἐθέλει τοῖς πάντων ἐμμενει αἴλλων

Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεος δὲ ανάστην,

Πᾶσι δὲ ομαλίνειν, ἀτίν τοιςεοδος οὐσι.

Εἰ δέ μης αἰχμητὴν ἐθεσαν θεοὶ αἰνεν εόντες,

Τάνεκά οι προθέστιν ὄνειδα μυθήσασδ;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποσληδην ἡμεῖστο δῖος Αχιλλεύς.

Η γάρ κεν δειλός τε καὶ ἔτιδανὸς καλεοίμην,

Εἰ δὴ σοὶ τῶν ἔργων ὑπεξόμαι, ὦ, θεὶ κεν ἔποις.

Αλλοισιν δὴ ταῦτ' Ἐπιτέλλεο, μὴ δῆ ἐμοιγε

Σῆμαν· ό δὲ ἔγωγε ἔτι σοι πείσεαδ δῖος.

295

Αλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δὲ ἐνὶ Φρεσὶ Βάλλεο σῆτος·

Χεροὶ μὲν ὅτε ἔγωγε μαχησαμέναι κέρης

Οὐτέ σοι, ὅτε τῷ ἄλλῳ, ἐπει μὲν αὐτόλεσθε γε δόντες·

Τῶν δὲ ἄλλων ἀ μοί εστι θοῆ παρὰ τῇ μελαίνῃ,

300

Τῶν δὲ ἄλλων ἀ μοί εστι θοῆ παρὰ τῇ μελαίνῃ,

Εἰ δὲ τοιούτης πειροστη, οὐα γνάωσι καὶ οἴδε·

Αἴψα τοι αἴμα κελανὸν ἐρώπος περὶ δύρι.

Ως τώ γε ἀντίσιοις μαχεσαμένων ἐπέεστιν

Ανυῆτην λύσου δὲ ἀγρένη παρὰ τηνοὶν Αχαγῶν.

305

Πυλεύθης μὲν ἐπὶ κλισταῖς καὶ τηνας ἔιστας

Ηις σύν τε Μενοιτιάδη. Καὶ οἱ ἑτάροισιν.

Ατρείδης δὲ ἄρα τηνα θοὴν ἄλαδε ποσέρνασεν,

Ἐσ δὲ ἕρετας ἔκρινεν ἔσκοπιν, ἐσ δὲ ἐκατόμηνη

Βῆσε Θεῶν ἀνὰ καὶ Χρυσίδα καλλιπάρην

310

Εἶσεν ἀγωνίαν ἐν δὲ ἄρχος ἔθη πολύμητις Οδυσσεύς.

Οι μὲν ἐπειταναζάντες ἐπέπαλεον υγρὰ κέλδα.

Λαγὼς δὲ Ατρείδης ἀπαλυμαίνεαδ ἄνωγεν.

Οι δὲ ἀπελυμαίνοντα, καὶ εἰς ἀλα λύματα ἔβαλλον

315

Ερδον δὲ Απόλλωνι τελησατας ἐκατόμηνας

Ταύρων ηδὲ αἰγῶν παρὰ Σιν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.

Κνίση δὲ ἔρενον ἵκεν εἰλιασμένη περὶ καπηῶ.

Ως οἱ μὲν τὰ πένοντα κατὰ σρατὸν ὁδὸς Αρσμέμινων

Ληγύεριδος, τὸ πεντον ἐπηπειληστος Αχιλῆ.

Αλλ' οὐει Ταλαθύσιον τε καὶ Εύρυθατην ποσσέειπε,

320

Τώοι εσταν κήρυκε καὶ στρηρὰ θεράποντε.

Ἐρχεσθον κλιστην Πυληιάδεω Αχιλῆος,

Χειρὸς ἐλόντι ἀγέμενη Βελοιδα καλλιπάρην.

Εἰ δέ κε μηδαμησιν, ἔγω δέ κεν αὐτὸς ἐλωμας

Ελθῶν σὺν πολεόνεσιν τοῖοι καὶ ρίγουν ἔσοι.

325

Ως

Ως εἰπών, προΐ, κρατερὸν δὲ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.

Τὰ δὲ αἴκοντε βάτην παρὰ Σινὸν ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.

Μυρμιδόνων δὲ ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἵκεσθην·

Τὸν δὲ εὔρον παρά τε κλισίᾳ καὶ νῇ μελάνῃ

Ημέρου· όδε ἄρα τώρε γίνεται οὐδέποτε Αχιλλεύς.

330

Τὰ μὲν περβησαντε, καὶ αἰδομένων βασιλῆα,

Στήτην, όδε τι μιν προσεφώνεον, όδε ἐρέοντο.

Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ησίν εὐνὶ Φρεσὶ, Φώνησέν τε.

Χαίρετε κύρικες, Διὸς ἄγελοι, ηδὲ καὶ ἀνδρῶν·

Αστον ἵτε· γάτι μοι υἱοίς ἐπαίτιοι, ἀλλα Αγαμέμενων,

335

Ος σφῶι προίει Βρισιδός εἶνεκα κάρης.

Αλλ' ἄγε, διογχεῖς Πατρόκλεις, ἔχαγε κάρην,

Καὶ σφῶιν δος ἄγειν· τὰ δὲ αὐτὰ μάρτυροι ἔσων

Πρός τε θεῶν μακάρων, τρόσος τε θυητῶν ἀνθρώπων,

Καὶ τρόσος δὲ βασιλῆος ἀπηνεος, ἐποτε δὲ αὐτε

340

Χρείω εμένοι γίνεται δεικνέα λοιγὸν ἀμύνας

Τοῖς ἄλλοις. ηδὲ οὐδὲ ὀλοῦσι Φρεσὶ θύει,

Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἀμα τρόσοσα καὶ ὀπίσσω,

Οπωσις οἱ παρὰ τηνὶ σοοι μαχέοντο Αχαιοί.

Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλως ἐπεπειθεῖ ἐτάρει,

345

Εκ δὲ ἄγαγε κλισίης Βρισιδά καλλιπάρον,

Δῶκε δὲ ἄγειν· τὰ δὲ αὐτις ἵπια παρὰ νῆας Αχαιῶν.

Η δὲ αἴκυστος ἀμα τοίσι γυνὴ κιέν. αὐτὰρ Αχιλλεὺς

Δακρύστας, ἐτάρων ἄφαρ ἐζέτο νόσφι λιασθεῖς,

Θινὲ ἐφ' ἀλὸς πολῖης, ὄρσων ἐπὶ σίνοπε πόντον·

350

Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρῆσατο χεῖρας ὄργυν.

Μῆτερ, ἐπει μὲν ἔτεκες γε μινυνθαδίον περ ἔοντα,

Τιμην πέρ μοι ὄφελλεν ολύμπιος ἐγνασλέσαι

Ζευς οὐλιερεμέτης· νῦν δὲ με τυγχον ἔτιστεν.

Η γάρ μι Ατρεΐδης εὐρυκείων Αγαμέμενων

355

Ητίμησεν· ἐλῶν γδὲ ἔχδ γέρας, αὐτὸς ἀπέρας.

Ως φάτο δακρυχέων· τὰ δὲ ἔκλιε πόνια μῆτηρ,

Ημέρη εὐ βενθεστιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·

Καρπαλίμως δὲ ἀνέδυ πολῖης ἀλὸς, ητού διέχλη

Καὶ ἡ πάροιδ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,

360

Χειρί τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὄνόμαζε.

Τεκνον, τί κλαιεις; τί δέ σε Φρένας ἵκετο πένθος;

Εζαιόδε, μὴ κεῦθε νῶι, ἵνα εἰδομεν ἄμφω.

Τὴν δὲ Βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὥκὺς Αχιλλεύς.

Οἴδα· τίγ τοι ταῦτ' εἰδὺη τάντ' αἰχρεύα;

365

Ωχόμεβ' ἐς Θῆτην ιερὴν πόλιν Ηετίωνος,

Τὴν δὲ διεπράθοιμό τε, καὶ πηγομεν ἐνθάδε τάντα.

Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μῆτρες οῖς Αχαιῶν,

Ἐκ δὲ ἔλον Ατρεΐδη Χρυσοῦδα καλλιπάρην.

Χρύσης δὲ αὐτὸς, ιερεὺς ἑκατηβόλος Απόλλωνος,

370

Ηλέτε Θεὸς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν χαλκοχιτῶνος,

Λυσσόμενός τε θύγατρα, Φέρων τὸν ἀπερειστὸν ἀποινα,

Στέμματα τὸν ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλος Απόλλωνος,

Χρυσεών ἀνὰ σκηνήρω, καὶ ἐλίσαστο τάντας Αχαιών,

Ατρεΐδα δὲ μάλιστε, δύω κοσμήτορε λαῶν.

375

Ἐνθ' ἀλλοι μὲν τάντες ἐπεὶ φύμησαν Αχαιοῖς,

Αἰσθέσαις θεῖαν, καὶ ἀγύλας δέχθαις ἀποινα.

Αλλ' ἐκ Ατρεΐδη Αγαμέμνονος πύδανε θυμῷ.

Αλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δὲ ἐπὶ μῆντον ἔτελλε.

Χαρόμενος δὲ ὁ γέρων πάλιν ὡχητο τοῦ δὲ Απόλλωνος

380

Εὐζαμψύς πήκαστεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλοι θεοί.

Ηκε δὲ ἐπ' Αργείοις κακὸν Βέλος οἱ δέ νη λαοὶ

Θυῆσκον ἐπασσύγεροι· τὰ δὲ πάρωχετο κῆλα θεοῖο

Πάντη ἀνὰ σρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν ἄμυνι δὲ μάντις

Εὗ εἰδὼς αἰχρεύει θεοπροπίας Εκάτοιο.

385

Αὐτίκις ἔγα τῷρωτος κελόμην Θεὸν ιλάσκεσθαι.

Ατρειώνα δὲ ἐπειτα χόλος λάβεν αἴψα δὲ ἀνασάς

Ηπειλησεν μῆντον, ὃ δῆ τετελεσμένος εἴσι.

Τὴν μὲν οὖσαν τῇ θοῃ ἐλίκωπτες Αχαιοί

Ἐς Χρυσοῦ τεμπτούν, αἴγαστι δὲ δῶρα ἀνάκτι.

390

Τὴν δὲ νεον κλιστήθεν ἔβαν κήρουκες ἀγοντες

Κέρην Βροτῆνος, τὴν μοι δόσαν οἷς Αχαιῶν.

Αλλα σο, εἰ δύνασται γε, τερίσχει ταῦδες εἶνος.

ΕΛΦΎΣΤΟΣ Οὐλυμπόνδε Δία λίστη, ἐποτε δῆ τι

Η ἐπεὶ ἄντας κραδίην Δίος, ηὲ καὶ ἔργω.

395

Πολλακίς

Πολλάκι γάρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκόσα
Εὔχορδίης, στ' ἔφοδα κελαινεφέι Κρονίων
Οἷς ἐν ἀθανάτοισιν δεικνὰ λογγὸν ἀμύνα,
Οπώστε μιν ξυνδῆση ὀλύμπιοι ἥθελον ἄλλοι,
Ηρη τ., ἡδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Αἴθην·

400

Αλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθόστα, θεὰ, ωτελύσαο δεσμῶν,
Ωχ' ἐκατόγχειρον καλέσαστ' ἐς μακρὸν Ολυμπίην,
Οὐ βριάρεων καλέσοι Θεοῖ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων· οὐ γάρ αὐτε βίη τῷ πατρὸς ἀμείναν.

Ος ρα παρὰ Κρονίων καθέζετο κύδει γάιων·
Τὸν καὶ ὑπεδειταν μάκαρες Θεοὶ, ὃδ' εἶτ' ἐδήσαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσατα παρέζεο, καὶ λάβε γύνων,
Αἱ κέν τωσιν ἐθέλοισιν ἐπὶ Τρώεσιν δέησαν,
Τὸς δέ κατὰ πάρμινας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλοιη Αχαιές
Κτενομένες, ἵνα τάντες ἐπαύρων^{τ)} Βασιλῆος,
Τινῶ δέ καὶ Ατρεΐδης εὐρυκέιων Αγαμεμνων
Ην ἄττιν, ὅτι ἀριστον Αχαιῶν δέδειν ἐτίσε.

405

Τον δ' ἤμεσετ' ἐπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέεστα.
Ωμοι, τέκνου ἐμὸν, τί νυ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκχόστα;
Αἰθ' ὄφελες παρὰ τηνοῖν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων
Ηθαῖ· ἐπεὶ νῦ τοι αἴτα μίνυνθά περ, γάτι μάλα δῆν.
Νῦν δ' ἄμα τ' ὀκυμόρος καὶ οἰδυρὸς τερὶ ταντῶν
Επλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκνον ἐν μεγάροισι.

415

Τέτο δέ τοι ἐρέστα ἐπος Διος τερπικεράνιων
Εἴμι αὐτὴ τρόπος Ολυμπίου ἀγαννίφον, αἷκε πιθηκή.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν, τηνοὶ παρίμενος ὀκυμόροισι,
Μῆνι Αχαιοῖσιν, πλέμεις δ' ἀποπανέο πάμπαν.
Ζεὺς γάρ επ' Ωκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆς
Χθίζος εἴη μή δάκτη Θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἐποντο.
Διδεκάτη δέ τοι αὐθίς ἐλεύσεται Οὐλυμπίονδε·

420

Καὶ τότ' ἐπειτά τοι ἄμι Διος ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Καὶ μιν γυνάσσμα, καὶ μιν πείσεσθαι οἴω.

Ως ἄρα Φανῆτας ἀπέβησαο τὸν δ' ἐλπίτ' αὐτῷ
Χωμένον κατὰ Ιυμὸν, εὐζώνοιο γυναικὲς,
Τινὴ ρα βίη ἀεκοῖος ἀπηύρων. Αὐταρ Οδυσσεὺς

425

430
E5

Εσ Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὴν ἐκατόμην.
 Οι δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκανο,
 Ισία μὲν σέιλανο, Θέσαν δ' ἐν τῇ μελαινῃ
 Ισὸν δ' ἰσοδόχη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
 Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς, 435
 Εκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμῆσι· ἔδησαν
 Εκ δὲ καὶ αὐτοὶ Βαῖνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσης.
 Εκ δ' ἐκατόμην βῆσαν ἐκηβόλῳ Απόλλωνι.
 Εκ δὲ Χρυσῆς τῆς βῆ τοιοπόρου.
 Τὴν μὲν ἐπειτὴν ἐπὶ Βαμὸν ἄγων πολύμητις Οδυσσεὺς, 440
 Πατρὶ Φίλῳ εἰν χερὶ τίθει, καὶ μην προσέειπεν.
 Ο Χρύση, πόρο μὲν ἐπεμψεν ἄνακτον ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
 Παιδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίσω θ' ἱερὴν ἐκατόμην
 Ρέξας ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφει λασσώμενδ' ἄνακτα,
 Ος νῦν Αργείουσι πολύζονα κῆδε ἐφῆκεν. 445
 Ως εἰπὼν, εἰν χερὶ τίθει· οὐδὲ ἐδέξατο χάρων
 Παιδὶ Φίλῳ. τοὶ δὲ ὥκα Θεῶν κλειτην ἐκατόμην
 Εἵζεται ἐσησαν εὔδημον περὶ Βαμόν.
 Χερνίφανο δὲ ἐπειτα, καὶ βλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλοις εὔχειο, χειρας ἀναρχῶν. 450
 Κλῦθε μεν, Αργυρότοξο, δος Χρύσην ἀμφιβεηκας,
 Κίλλαι τε ζαθένην, Τενέδοιο τε ἴψι ἀνάστεις.
 Ηδη μὲν ποτε ἐμεῖς πάρος ἐκλυες εὐζαμφροι,
 Τίμητας μὲν ἐμὲ, μέγα δὲ ἵψας λαὸν Αχαιῶν.
 Ηδὲ ἔτι καὶ νῦν μοι τοδὶ ἀπικρήμον εέλδωρ, 455
 Ηδη νῦν Δαναῶσιν ἀεικέα λοιγὺον ἀμενον.
 Ως ἐφατε εὐχόμενος· τῷ δὲ ἐκλυε φοῖβος Απόλλων.
 Αὐτὰρ ἐπειρε εὐζανο, καὶ βλοχύτας προβάλοντο,
 Αὖ ἐρυταν μὲν πρώτα, καὶ εἴσφαξαν, καὶ ἐδείραν,
 Μηρες τὲ ἐξεταμον, κατὰ τε κνίσην ἐκάλυψαν, 460
 Διπλυχα ποιησαντες, ἐπι αὐτῶν δὲ ὠμοθέτησαν.
 Κατε δὲ ἐπι οχίζης ο γέρων, ἐπι δὲ αἰθοπα οῖνον
 Λεῖσε· νεοι δὲ παρ αὐτὸν ἔχον πεμπάβολα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπει κατὰ μηρ' ἐκάπι, καὶ πολάγχη ἐπάσανο,
 Μίσυλλον τέ αρα τὸ ἄλλα, καὶ αἱμφ' ὀδελοῖσιν ἐπειραν, 465
 Ωπῆιον

Ωπῆσσιν τε περιφραδέως, ἔργαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παίουσι τόνις, τετύκοντό τε δῶτα,
Δάίνυντ· ἀδ' ἔτι Θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐσῆς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδητός εἶχεν ἄντο,

Κέροι μὲν κρητῆρας ἐπεισέφανοι ποτοῖο,
Ναυμησαν δὲ πάρα πᾶσιν, ἐπερχάμβυοι δεπάεσσι.

Οἱ δὲ πανηρέσσαι μολπῇ Θεον οἰλάσκοντο,

Καλὸν αἰείδοντες παίουσα κέροι Αχαιῶν,

Μέλποντες Εκάεργον· οὐ δέ Φρένα τέρπετ ἀκάων.

Ημος δὲ ἥλιος κατέδι, καὶ ἐπὶ κιέφας ἥλθε,

Δῆ τότε κειμήσαντο τοῦτο πρυμνήσαι τῆς.

Ημος δὲ ἥριγχεσσα Φάνη ροδοδάκτυλος ἦν,

Καὶ τότε ἐπειτάντος ἀνάγοντο μὲν σρατὸν εἰρὺν Αχαιῶν.

Τοῖσιν δὲ ἵκμλινον θρονοῖς ἐκάεργες Απόλλων.

Οἱ δὲ ισὸν σησαντ', ἀνά δὲ ισία λευκὰ πέπλοσαν

Εν δὲ ἀνεμος πρῆσεν μέσον ισίου, ἀμφὶ δὲ κύμα

Στέρη πορφύρεον μεγάλ' ἵαχε, τῆς ισόης·

Η δὲ ἔθεεν κατὰ κύμα Διαπρήσσα κέλευθα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥίκοντα κατὰ σρατὸν εἰρὺν Αχαιῶν,

Νῆα μὲν οὕτοις μέλαναιν επὶ ἡπέροιο ἔρωσαν

Τάχεις ἐπὶ Φαμάδοις, ταῦτα δὲ ἔρματα μακρὰ πάνοραν.

Αὐτοὶ δὲ ἐσκίδναντο κατὰ κλιστας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μήνες τηνὶς περίμηνος ἀκυπτόροισι

Διογήνης Πηλέος οὗτος πόδας ὀκὺς Αχιλλεὺς,

Οὔτε ποτὲ εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κιδιάνειραν,

Οὔτε ποτὲ εἰς πόλεμόν γε· ἀλλὰ Φθινύθεσκε Φίλον κῆρ,

Αὗτι μένων, ποθεσκε δὲ ἀυτὸν τε πόλεμόν τε.

Αλλ' οὐτέ δῆτε δὲ τοῖο δυωδεκάτῃ γένεταις ἦν,

Καὶ τότε δῆτε πέρος Ολυμπον ισαν Θεοὶ αἰὲν ἐόντες

Πάντες ἄμα, Ζεὺς δὲ ἥρχε. Θέτις δὲ γέλαθετες ἐφείμεων 495

Παιδὸς εἰς, ἀλλ' ἤγειρεντο κύμα θαλάσσης,

Ηερίη δὲ ἀνέβη μέρον θρανὸν, Οὐλυμπὸν τε·

Ευρευν δὲ εὑρύοπα Κρονίδην ἀτέρ ἥμηνον ἄλλων

Ακροτάτη κορυφῇ πολυιδειράδος Οὐλύμποιο.

Καὶ ρά πάροιδες αὐτοῖς καθέζετο, καὶ λάβη γύνων

500

Σχαῖη.

Σκαῆ δέξιερη δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλύσσεται,
Λιασομήτη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα.

Ζεῦς τάτερ, εἰπόει δῆ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὅμοια,
Η ἔπιδι, η ἔργων, τόδε μοι κρήμον εἴελδωρ.
Τίμησόν μοι γον, ὃς ἀκιμορώταλος ἄλλων
Εσθλετ· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Ητίμησεν ἐλών γῳ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπέρας.
Αλλὰ σύ πέρ μιν πῖστον, Ολύμπε, μητίεται Ζεῦς·
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσιν τίθεται κράτος, ὁ Φρός ἀν Αχαιοῖ
Τίον ἐμὸν τίσωσιν, ὁ Φέλλωσιν τέ εἴ τιμῆ.

Ως Φάτο· τινὶ δ' ἔτι προσέφη νεφεληγερέται Ζεὺς,
Αλλ' ἀκέων δὴν ἥπτο, Θέτις δ' ὡς ἥψαλο γύνων,
Ως ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ πρέτο δεύτερον αὐθίσ.

Νημερέτες μὲν δῆ μοι υπόσχεο, καὶ καλάνδοσον,
Η ἀπόσιπ· ἐπεὶ δὲ τοι ἐπι δεος· ὁ Φρός εὖ εἰδὼ
Οσον ἐγὼ μὲν τᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.

Τὴν δὲ μεγύ ὅχθήσας προσέφη νεφεληγερέται Ζεύς.
Η δὴ λοιγὰ ἔργον, στ' εμὲ ἐχθροπηγει εφήσεις
Ηρη, στον μὲν ἐρεθησιν ὀνειδεσιοις ἐπέεσσιν.

Η δὲ καὶ αὐτῶς μὲν αἰσὶ τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Νεικεῖ, καὶ τέ με φησὶ μάχη Τρώεσιν δέργεται.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐθίσ απόσιχε, μῆ σε νοήσῃ.
Ηρη ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα μελῆσε^{τη} ὁ Φρός τελεστῷ.
Εἰ δ' ἀγε, τοι κεφαλῇ καλανευσομάι, ὁ Φρός πεποιθησ.
Τέτο γῳ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μεγιστον
Τέκμωρ· δὲ γὰρ ἐμὸν ταλινάγετον, τὸ δὲ απατηλὸν,
Οὐδὲ ατελεύτητον γέ, οὐ, τι κεν κεφαλῇ καλανεύσω.

Η, καὶ κινανέσιν ἐπ' οφρύς νένσε Κρονίων.
Αμβρόσιαν δ' ἄρα καῖτη πεπερώσαντο ἄνακτος
Κράτος απ' ἀθανάτοισι μέρον δὲ ελέλιξεν Ολύμπον.
Τώ γ' ὡς βελεύσοντε διέτμαγεν η μὲν ἐπειτα
Εἰς ἀλλα ἀλτο βαθέσσαν απ' αἰγλήσεντος Ολύμπου·
Ζεὺς δὲ εὸν πέσος δῶμα. Θεοὶ δὲ αὖτε πάντες ανέστην
Ἐξ ἐδέων, σφῆς τατρὸς ἐναντίον τὸ δέ τις ἐτλη
Μεναι επερχόμενοι, αλλ' αὐτοὶς ἐγαν ἀπαντες.

535

Ως

Ως ὁ μὲν ἐνθα καθέλετ' θῆτι θρόνος· ἀδέ μιν Ηρη
Ηγυοῖσσεν, ιδὼς ὅτι οἱ συμφράσατο Βελᾶς
Αργυρόπεδα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομοίσι τί δία Κρονίωνα προσηύδα.

Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, Θεῶν συμφράσατο Βελᾶς; 540
Διέτοι φίλοιν ἔσιν ἐμεῖς ἀπὸ νόσφιν ἔσοντα
Κρυπτάδια Φρονέοντα δίκαζέμεν· ἀδέ τι πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἐπος ὃ, τί νοήσεις.

Τὴν δ' ἡμέραντ' ἐπείλα πατήρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε.
Ηρη, μὴ δῆ πάντας ἐμὲς ὑπελπεο μύθους 545
Ειδῆσσεν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχω τῷρες ἔστη.
Αλλ' ὃν μὲν καὶ ὑπεικής ἀκεβέμεν, οὗτος επείλα
Οὔτε Θεῶν πρότερος τούτου ἔστηται, οὗτος ἀνθρώπων
Ον δ' αὖ ἔγαντας ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοησα,
Μῆτι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα. 550

Τὸν δ' ἡμέραντ' ἐπείλα βοῶπις πότνια Ηρη.
Αἰνότατε Κρονίδη, τοῖον τὸν μῆδον ἔειπας;
Καὶ λίνη σε πάρος γ' οὗτος εἴρομαι, οὗτος μεταλλῶ.
Αλλὰ μάλιστα τὰ Φράζει αὐτὸς ἐθέληθα.
Νῦν δ' αὐνῶς δέδοκα κατὰ Φρένα, μὴ σε παρείπη 555
Αργυρόπεδα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
Ηερίν γαρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάθε γάγνων.
Τῇ σ' δια κατανεῦσαι ἐτήτυμον, οὐδεὶς Αχιλῆα
Τιμόσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νησοῖν Αχαιῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς. 560
Δαιμονίν, αἰεὶ μὲν δίεις, ἀδέ σε λήφω.
Πρῆξα δ' ἐμπητεύτη δυνήσεα, αλλ' ἀπὸ θυμοῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεα· τὸ δέ τοι καὶ ρίζαν ἔσεα.
Εἰ δ' οὗτα ταῦτα ἔσιν, ἐμοὶ μέλλει φίλοιν εἶναι.
Αλλ' ἀκέσσα καθῆτο, ἐμῶ δὲ πεπείθεο μύθω.
Μή νύ τοι καὶ ζευσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσὶν οὐδεὶς Ολυμπῶ,
Αστον ίσνθι, οὐτε κέν τοι ἀπάτης χεῖρας ἐφέιω. 565

Ως ἔφατο· ἐδεσσεν δὲ βοῶπις πότνια Ηρη,
Καὶ ὁ ἀκέσσα καθῆτο, ὑπεγνάμψασα φίλοιν κῆρ.
Οχθησαν δὲ αὐταὶ δώμα διός θεοὶ ἐρανίωνες. 570

Τοῖσιν δὲ Ηφαίστος κλυτοτέχνης πρεξὶ ἀγορεύειν,
Μητρὶ Φίλῃ ἐπίηρα Φέρων λευκώλενω Ήρη.

Η δὴ λόιγτα ἔργα τάδε ἔστεται, όδεν ἐτάνεκτα,
Εἰ δὴ σφῶν ενεκα θυτῶν ἐριδάνετον ὁδε,
Εν δὲ Θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐθλῆς ἔστεται ηδος, ἐπεὶ τὰ χερέουνα νικᾶ. 575
Μητρὶ δὲ ἔγα ταραφόμη, καὶ αὐτῇ τερ νοεύσῃ,
Πατρὶ Φίλῳ ἐπίηρα Φέρειν Διὶ, οὐφρα μη αὐτε
Νεικεῖσι τατήρ, οὐδὲ δὲ ημῖν δαιτα ταράζῃ.
Εἴπερ γάρ καὶ ἐθέλεισιν Ολύμπιος ἀξεροπητης
Εἰς ἐδέων συφελλομένην οὐ γάρ τολὺ Φερτατός ἐστιν.
Αλλὰ σὺ τόνυτον ἐπέεστι καθάπλεαδ μαλακοῖσιν.
Αὐτίκις ἐπειδὴν ἵλας Ολύμπιος ἔστεται ημῖν.

Ως ἄρετε φησί καὶ αναίγεις, δεπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ Φίλῃ εὐ χερσὶ τιθέτι, καί μιν τροσσέειπε. 585

Τέτλαθι, μητερέ εμη, καὶ ανάγεο, κηδομήν περ,
Μή σε, Φίλην περ εισταν, εν ὁφθαλμοῖσιν ἴδωμα
Θειομένην· τότε δὲ γάτη διηγομα, αχνύμενός τερ,
Χραισμένην δρυγαλέος γαρ Ολύμπιος αντιφερεδή.
Ηδὴ γάρ με, καὶ ἄλλος ἀλέξεμιναι μεμάστα,
Ρίψε, τοδος τεταγών, ἀπὸ βηλῆς θεαστείοιο.
Πᾶν δὲ ημαρ Φερόμην, ἀμα δὲ ηλίων καταδύντε
Κάπωεστον εν λημνῷ, ὀλίγος δὲ τι θυμὸς ἐνηνε
Ενθά με σύντιες ἄνδρες ἀφαρ κομίσατο πεσόντα.

Ως Φάτο· μειδήσειν δὲ θεα λάμκωλενος Ηρη
Μειδόποιοι δέ, ταιδος ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐταρ δὲ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια τάσιν
Οὐνοχόει, γλυκὺν νέκταρας ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσασιν.
Ασθεσος δὲ ἄρετε ἐνώρτο γέλως μακαρεος θεοῖσιν,
Ως ιδον Ηφαίστον δια δάμαλα τοιπονοτα. 595

Ως τότε μεν τρόπαν ημαρ εἰς ηλίων καταδύντα
Δαίνυντε, όδεν ἐτι θυμὸς ἐδένετο δαιτὸς είσους,
Οὐ μὲν Φόρμιγλος τεκναλέος, ην εἶχ' Απόλλων,
Μεστίων θ', αἱ δειδον αμειβόμεναι ὅπι καλῇ.
Αὐταρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν Φάος ηλίοιο,

605
οι

Οι μὲν κακηίοντες ἔσαν οἰκόνδε ἔκαστοι,
Ηχι ἔκαστω δώμα τελευτὸς αἱ φρυγῆις
Ηφαιστος τοῖς εἰδύλιοις πραπίδεοι.
Ζεὺς δὲ τῷρος ὃν λέχος ἦν Ολύμπιος ἀπεροπτής,
Ενθά τῷρος κοιμᾶθ', ὅτε μὲν γλυκὺς υπνος ἵκανοι· 610
Ενθά κάθευδ' ἀναβάτ' τῷρος δὲ, ζευσόθρονος Ήρη.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ZEUS (ἱμέριντο γένος τῆς Θίττους ικεσίας) τῶν ἄλλων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων
ὑπτῷ χρολαζόντων, τῷ δράστημάν ποιούμενον πρητόν τὸν τῆς Πηλίας,
Οὐερον Αγαμέμνονος πίτην, κελδέων αὐτῷ σκούπιλλεν πάντας τῆς Ελλήνων
εἰς τὴν μάχην, συμβολίσαν αὐτῷ δηλεῖν καὶ τὸν Αχιλλέα παραγγέλσαν. ὁ
δὲ, ἐσωεις τὸ οὔρο, τοῖς ἀνετεῦστι αὐτῷ διηγεῖται· καὶ μετὰ τότο εἰς συ-
κλοσίαν ἀφρίσας πάντας Ελλήνας, ταύτηνς αὐτὸς αὐτὸς Διοχείρης, Διός
τὸν ήγειρθα τὸν Αχιλλέα ἐπιτηρέμενος αὐτῷ τῇ δέξῃ, παρεπικεῖθαντα τὸ πᾶν
τλῆθος πειράζων, φεύγεντας αὐτὸς εἰς τὰς πατερίδας κελεύει· οἱ δὲ, ἐσωειττον,
ἐπὶ τῷ καθέλκεν τὰς νάυς, καὶ ἐπὶ τὰς πατερίδας ἀπικλάπισθαι χρεούσσονται.
Οδυσσεὺς δὲ, ὑποθεμψίν αὐτῷ Αἴγινας, τὰς μὲν δέστρες πειθεῖ κατέπειχε, οὐ δὲ
ερπαπτῶν πικρῶς καθεύπλεται· πάντες δὲ καὶ Θερετίτης ἀμάρτων αὐτὸς τὸν βασι-
λίαν σταύρονται· καὶ τὰς Ελλήνων μέντην, καὶ τὴν Ιλιον ἐλεῖν παρτέπειπε. συμ-
βελδύσαντος δὲ καὶ Νίσερος τὰ αὐτὰ, Αγαμέμνονος θύσιας τῷ Δίῳ, τὰς μέροντας
ἐπαῖ, καὶ πατερίψαμέν τος Ελλήνων, ἐπὶ τὸ πόλεμον ἐξάρχει πάντας· εἶπες δέ
ἐπιν ὁ κατάλογος τῷ ποστόν, ἐφ' ἄν οὐδέτον οἱ Ελλήνες, καὶ τὸ ἐμμένων αὐτῶν, καὶ
τὸ Τρίαν, καὶ τὰν ἐπικέρδουν.

Α Λ Λ Η.

Βῆτο δ' οἵτερον ἔχει, αὔγορὸν καὶ τὰς αριθμεῖ.

AΛΟΙ οἱ μέν ἥτιοι θεοί τε καὶ ἀνέρες ἴπποκερυσαί
Εῦδον παννυχιοι, Δία δὲ σοκέ ἔχει τήδυμος υπνος·
Αλλ' οὐγε μερμήσει κατὰ Φρένα, ὡς Αχιλῆα
Τιμήση, δλεση ἐπι πολέας οἵτινι τησιν Αχαιῶν.
Ηδὲ δέ οἱ κατὰ θυμὸν δρίση Φαίνετο Βελή,

C 2

Πέμψας

Πέμψας ἐπ' Ατρείδη Αγαμέμνονος όλον Ονειρον:
Καὶ μιν φωνήσας ἔπει περόντα πεσσηύδα.

Βάσκη οὐδεὶς, όλε Ονειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν.
Ελθὼν εἰς κλιστὴν Αγαμέμνονος Ατρείδα,

Πάντα μάλιστρακένες ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω. 10

Θωρῆσαι εἰ κέλευθε καρπομοσῶντας Αχαιες

Πανουσίῃ νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εύρυάγγαν

Τρώων· ό γάρ εἴτε ἀμφὶς ολύμπια δάματα ἔχοντες

Αἴαντοι Φράζονται· ἐπέγναμψεν γοῦ ἄπαντας

Ηρη λιασμενη· τρώεσι δὲ κῆδε εφῆπλας. 15

Ως φάτο βῆ δ' αἵρε ονειρος, ἐπεὶ τὸ μῆδον ἀκοσε;

Καρπαλίμωας δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν·

Βῆ δ' αἵρε εἰπ' Ατρείδης Αγαμέμνονα· τὸ δὲ ἐκίχανεν

Εὔδοντ· εἰς κλιστὴν τεῖ δὲ ἀμέροσος κέχυθε υπνος.

Στῆ δὲ αἵρε υπέρ κεφαλῆς Νηλήιος ψιφίσκως. 20

Νέσορε, τὸν ρά μάλιστα γερόντων τῆς Αγαμέμνων·

Τῶ μιν εεισαμενος προσεφώνεε θεος ονειρος.

Εὔδεις, Ατρέος ψειδάφρονος ιπποδάμαιο;

Οὐ γένη παννύχιον εὔδειν βεληφόρον ἄνδρα,

Ω, λαοί τε πηγετράφαται, Εἰ τοσα μεμηλε. 25

Νῦν δὲ ἐμέθεν ξώσεις ἄκα· Διὸς δέ τοι ἀγελός είμι,

Οσ σεν, ἀνευθεν εών, μέγα κῆδεται, ηδὲ ἐλεαίρει.

Θωρῆσαι κέλευσε καρπομοσῶντας Αχαιες

Πανουσίῃ νῦν γάρ κεν ελοις πόλιν εύρυάγγαν

Τρώων· ό γάρ εἴτε ἀμφὶς ολύμπια δάματα ἔχοντες

Αἴαντοι Φράζονται· ἐπέγναμψεν γοῦ ἄπαντας

Ηρη λιασμενη· τρώεσι δὲ κῆδε εφῆπτο)

Εκ διός. ἀλλὰ σὺ σησιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λιήτη

Αἰρεται, εὗτ' αὖ σε μελίφρονι υπνος ἀνή.

Ως αἵρε φωνήσας ἀπεβοκατο· τὸν δὲ ελιπ' αὐτῷ

Τὰ φρονεονταί αὐταί θυμὸν, αἵρε δὲ τελέεσθαι ἐμελλε.

Φῆ γαρ οὐ αἱρέσαιν Πελάμος πόλιν ηματι κένω,

Νήπιος· γένει τὰ ηδη, αἵρε Ζεὺς μηδέτο ἐργα.

Θήσειν γαρ εἴτε ἐμελλεν επ' ἀλγεά τε σοναχάσ τε

Τρωσι τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερας υσμίνας. 30

35

40

Εγετο

Ἐχετο δ' εὖ υπνός· Θέτι δέ μιν ἀμφέχυτ' ὄμφη·
Ἐξέτο δ' ὁρθωθέσις· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Καλὸν, τηγάτεσν· περὶ δ' αὐτὸν μέχεται βάλλετο φᾶρος·
Ποσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·

Αμφὶ δ' ἄρ' ἀμοισιν βάλετο ζύφος δέρματον·

Εἴλετο δὲ σκῆπτρον τατράσιον ἀφθιστὸν αἰεῖ,

Σὺν τῷ ἔθη κατὰ νῆας Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ηώς μὲν ἡ θεὰ τροπεύεσθαι τακτὸν ολυμπίον,

Ζηνὶ φώσις ἐρέσσαι οὐκ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

Αὐτὰρ οἱ κηρύκεαστι λιγυφθύγοισι κέλδε

45.

Κηρύσσειν αγρεψηδὲ καρηκομόσωντας Αχαιάς.

Οἱ μὲν σκῆπτροσιν τοι δὲ πρεσβούντο μάλ' ὥκα·

Βαλλὼν δὲ πεῶτον μεγαθύμων ἴζε γερόντων

Νεισορέη ταρὰ νῆι Πυληφύρεος βασιλῆος.

Τὰς δέ συγκαλέσσαις, πυκινὴν ἡρτύνετο βαλλήν.

50

Κλῦτε, Φίλοι· Θεῖός μοι σκύπτιον ἥλθεν οὐειρός

Αμβροσόντιν διὰ νύκτας μάλιστα δὲ Νέστορι σίδη

Εἶδος τε, μέγερός τε, φυῆν τὸ ἀγκιστα ἐώκει.

Στῇ δὲ ἄρ' υπέρ κεφαλῆς, καί με τὸν μῆντον ἔειπεν·

Εὔδεις, Ατρέος γέ τι δαΐφρον θεοδαμοίο;

60

Οὐ γένη παννύχιον εὔδειν βαληφόρον αὐδρα,

Ω, λαοί τὸ ἐπιτετράφατη, καὶ τοσα μέμηλε.

Νῦν δὲ ἐμέθεν ξύνεις ὥκα· διὸς δέ τοι ἀγέλος εἰμι,

Οσ σει, αὐδεῖθεν ἐών, μέγα κῆδεται, ηδὲ ἐλεαίρει.

Θωρῆσαι σε κέλδετε καρηκομόσωντας Αχαιάς

65

Πανουδῆιν· νῦν γάρ κεν ἐλοιστόλιν εὐρυάγγαν

Τράων· εὖ γαρ εἴτε ἀμφὶς ολυμπία δάματα ἔχοντες

Αθάνατοι φράζονται ἐπέγνωμεν γαρ ἀπαντας

Ηρη λιασμένη· τρώεστι δὲ κῆδε ἐφῆπται

Ἐκ διός. αὐλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. Ως οὐ μὲν εἰπών

70

Ω, οὐχετ' ἀποτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς υπνός αὐγήειν.

Αλλ' αἴγετ', αἰκέντως θωρῆσομεν οὓς Αχαιῶν.

Πρῶτα δὲ εὐγάν επεστιν ταερησομέν, η θέμις εῖται,

Καὶ φεύγειν σὺν ιησὶ τολυκλήσισι κελεύσω·

Τμεῖς δὲ ἄλλοις ἄλλοις ἐρητύειν ἐπέεσσιν.

75

ΗΤΟΙ

Ητοι οὐ, ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἐζέτο· τοῖσι δ' ἀνέση
Νέσωρ, ὃς ρά Πύλοιο ἀναξ ἦν πραθόεντος·
Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγυρῆστο, καὶ μετέειπεν.

Ω φίλοι, Αργείων πυγτορες ηδὲ μέδοντες,
Εἰ μὲν τις τὸ ἔνερον Αχαιῶν ἄλλος ἔνιστε,
Ψεῦδος καὶ Φάμικεν, καὶ νοσφιζόμενα μᾶλλον
Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος εἰνὶ σρατῷ εὐχετεῖ εἶνα.
Αλλ' ἄγετ', αἰκέν των Θωρῆσμεν γας Αχαιῶν.

Ως ἄρα Φωνήσας, Βεληνὲς ἐζηρχε νεεάδαι·
Οι δ' ἐπανέσησαν, τείσοντε τε ποιμένι λαῶν
Σκηπτίχοι Βασιλῆς· ἐπεατέουντο δὲ λαοί.
Ηὗτε ἐθνεα εἴτι μιλιστάων αἰδινάων,
Πέτρης ἥκι γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
Βοτριδὸν δὲ πέτεντο) ἐπ' ἄνθεσιν εἰαργνοῖσιν,
Αἱ μὲν τὸ ἔνδαι ἄλις πεποιήσαται, αἱ δὲ τε ἐνθα·

Ως τὸ ἐθνεα πολλὰ νεῶν ἀπὸ καὶ κλιπάων
Ηίονος προπτέρωθε βαθέτης ἐστιχώσαντο
Ιλαδὸν εἰς ἀγυρῆν· μῆτρα δέ σφισιν Οσα διδῆδ,
Οτρύνχος' ιένα, Διὸς ἀργελος· οἱ δ' ἀγέροντο·
Τετρήχο δ' ἀγυρῆ· ὑπὸ δ' ἐσοναχίζετο γαῖα
Λαῶν ιζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐνέα δέ σφεας

Κήρυκες Βοώσαντες ἐρήτουν, εἴποτε ἀυτῆς
Σχοιάτ, ἀκόστεναν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
Σπύδη δ' ἐζέτο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας,
Παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρίων Αγαμέμνων

Εη, σκηπτὸν ἔχων· τὸ μὲν Ηφαίστος καμε τεύχων·

Ηφαίστος μὲν δῶκε Διὸς Κρονίωνι ἀνακτί·
Αὐτῷρ ἄρα Ζεὺς δῶκε Δικτόρων Αργειφόντη·
Ερμεῖας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοποι παληξίπωω·
Αὐτῷρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκε· Ατρεῖ ποιμένι λαῶν
Ατρευς δὲ θυήσικων ἐλιπε πολύδρυν Θυέη.
Αὐτῷρ ὁ αὐτε Θυέη· Αγαμέμνονι λεῖπε Φορηνα,
Πολλῆσι ησσοῖς καὶ Αργεῖ παντὶ ἀνάστειν.
Τῷ οὐρέτερονενος, ἐπει πολέρευτα προσηύδα.

Ω φίλοι, ηρωες Δαναοί, θεράποντες Αρη,

80

85

90

95

100

105

110

Zeus

Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε Βαρεύη·
Σχέτλιος, ὃς τῷριν μὲν μοι ὑπέρχετο καὶ κατένευσεν
Ιλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονεεδάμ·

Νιῦ δὲ κακὴν ἀπότην βιβλεύσατο, καὶ με κελεύῃ
Δυσκλέα Αργος ικέαδ, ἐπεὶ τολὺν ὠλεσα λαόν.

115

Οὕτω τῷ Διὶ μέλλι ὑπερμενεῖ Φίλον ἔναι,

Ος δῆ τολλάων τολίων κατέλυσε κάρηνα,

Ηδὲ ἔτι καὶ λύσθ. τῷ γὰρ κράτος ἐσὶ μέγιστον.

Αἰχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐσὶ καὶ ἐσομένοισι πυθέαδαι,

Μάχ' ἔτοι τοιόνδε τοσούνδε τε λαὸν Αχαιῶν

120

Απρηκτον τόλεμον τολεμίζειν, γὰρ μάχεαδ

Ανδράσι παροτέροισι τέλος δὲ πάντι τε φανταζ.

Εἴπερ γάρ καὶ ἐθέλοιμεν Αχαιοί τε Τρώες τε,

Ορκία πιστὰ ταμόντες δέθιμη θύμεναι ἄμφω,

125

Τρώας μὲν λέγαδαι, ἐφέστοι σοσοι ἕστιν,

Ημεῖς δὲς δεκάδας Δλακοσμηθῆμεν Αχαιοί,

Τρώων δὲ αὐτρα ἔκαστον ἐλούμεθα σινοχεύειν,

Πολλάκιεν δεκάδες δύνοιστο σινοχέοισο.

Τόσον ἔγω φῆμι τόλεας ἔμμεναι γὰς Αχαιῶν

Τρώων, οἱ ναύσιτοι κατὰ τόλιν. ἀλλ' ἐπικεφροί

130

Πολλέων σὺν τολίων ἔγχεσταλοι αὐτρες ἔστιν,

Οἱ μερά τολάζοι, καὶ σὺν εἶσθ' ἐθέλοντε

Ιλίου ἐκπέροτε εἰναιόμενον τολούεθρον.

Ἐννέα δὲν Βεβάσσι διὸς μεράδις ἐνιαυτοί,

135.

Καὶ δὴ δέρα σέσηπτε νεῶν, καὶ παράρτα λέλυν·

Αἱ δέ πε τημέτερες τὸν ἄλοχον, καὶ νήπια τέκνα,

Εἴστη ἐν μεγαροῖς ποτιδέυμέναι· ἄμμι δὲ ἔργον

Αὐτως ἀκράσαντον, γένεκα δεῦρ' ἵκερεσθα.

Αλλ' ἄγεθ, ὡς ἀν ἔγω ἔπω, τειθάμεθα πάντες.

140

Φεύγωμεν σὺν ηησὶ Φίλιων ἐς πατρίδα γαῖαν·

Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγγαν.

Ως φάστο τοῖσι δὲν θυμὸν ἐνὶ σύθεστι ὄρινε

Πασι μὲν τοληνοῖς, ὅσοις γέ βιλῆς ἐπάκεσσον.

Κινήη δὲ αὐγορή, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης

145

Πόντος Ικαρίου, τὰ μὲν τὸν Εὔρος τε Νότος τε

Ωροφ,

Ωρορ', ἐπαίγας πατρὸς Δίος ἐκ νεφελάων.
 Ως δ' ὅτε κινήσεται Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν,
 Λάθρος ἐπαγγίζων, ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀστράχυεστιν.
 Ως τὸ πᾶσ' ἀγορὴν κινήσῃ· τοὶ δὲ ἀλαλητῶν
 Νῆσος ἐπεισεύοντο· ποδῶν δὲ ὑπένεργε κρονί¹⁵⁰
 Ισατ' αἰερομήρον· τοὶ δὲ ἀλλήλοισι κέλευσι
 Απτεσθαι τῷν, οὐδὲ ἐλκέμεν εἰς ἄλλα δῖαν.
 Οὐράς τὸν ἔξεκαθαστὸν αὐτῇ δὲ σφραγὸν ἔχειν
 Οἴκαδε ιερόμαντον· τοῦτο δὲ ἡρεον ἐρματὰ τῷν.
 Ενθά κεν Αργείοισιν υπέρμορφα νόσος ἐτύχθη,¹⁵⁵
 Εἰ μὴ Αἴγιναῖνη Ήρη τῷσιν μῆδον εἴπεν.

Ω πόποι, αἰγαλοχόιο Δίος τέκος ἀτρετώνη,
 Οὔτω δῆ οἰκόνδε, Φίλην ἐσ πατείδα γαῖαν,
 Αργείοις Φεύγοντα επ' εὐρέα νῶτα Θαλάσση;
 Καδδέ κεν εὐχαλὴν Πελάμωνα καὶ Τρωσὶ λίποιεν¹⁶⁰
 Αργείην Ελένην, ης ἐνεκα τολλοὶ Αχαιῶν
 Εν Τροίη δοτόλοντο Φίλης ἀπὸ πατείδων αἵμα;
 Άλλ' οὐδὲ τοῦ μὲν λαὸν Αχαιῶν χαλκοχιτώναν,
 Σοῖς δὲ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτε Φῶτα ἔκαστον,
 Μηδὲ ἂν τῆς ἀλαδὸς ἐλκέμεν ἀμφιελίστας.

Ως ἔφατ': όδ' ἀπίησε θεὰ γλαυκῶπις Αἴγινη
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιον καρῆναν ἀνέβασσε,
 Καρπαλίμων δὲ ἵκανε θοὰς ἐπὶ τῆς Αχαιῶν.
 Εὑρεν ἔπειτα Οδυσσα Διὶ μῆτιν ἀπέλαντον
 Εεσάοτ'. όδ' οὐδὲ τῆς εὐαγέλμοιο μελαίνης¹⁷⁰
 Απτετ', ἔπειτα μὲν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
 Αγχός δὲ ἴσαρμένη τεσσεφῇ γλαυκῶπις Αἴγινη.

Διοσκύρες Λαερτιάδη, τολυμηχανὸν Οδυσσεῖ,
 Οὔτω δῆ οἰκόνδε, Φίλην ἐσ πατείδα γαῖαν,
 Φεύγειν, εν τῆσι τολυκλήσι πεσόντες;¹⁷⁵
 Καδδέ κεν εὐχαλὴν Πελάμωνα καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Αργείην Ελένην, ης ἐνεκα τολλοὶ Αχαιῶν
 Εν Τροίη δοτόλοντο Φίλης ἀπὸ πατείδων αἵμα;
 Άλλ' οὐδὲ τοῦ μὲν λαὸν Αχαιῶν, μηδὲ τὸν ἔρωτα·
 Σοῖς δὲ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτε Φῶτα ἔκαστον,

Μηδὲ

150

155

160

165

170

175

180

Μηδὲ ἔα τῆς ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίστας.

Ος Φάρ̄. ὁ ἡ ξυνέκη Θεᾶς ὅπα φωνησάσης.
Βῆ δὲ θέειν, διπο δὲ χλαιναν βάλε· τὴν δὲ σκόμιοισε
Κήρυξ Εύρυθάτης Ιδακήποιος, ὃς οἱ ὄπηδε.

Αὐτὸς δὲ Ατρείδεως Αχαρέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώιον ἀφθιτον αἰέν
Σὺν τῷ ἔθη κατὰ τῆς Αχαιῶν χαλκοχτάνιον.
Οντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔρχοντο ἀνδρα κιχέσι,
Τὸν δὲ ἀχανοῖς ἐπέεστιν ἐρητυποσκε τῷ θυσέσι.

Δαιμόνι, καὶ σὲ ἔσικε, κακὸν ὡς, δειδιογεθαμ.
Αλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλας ἴδρυε λαζέ.
Οὐ γάρ πω σύφα οἴδ', οἷος νόος Ατρείδας.
Νῦν μὲν πειράτη, τάχα δὲ ἴψεται γας Αχαιῶν.
Εν βελῇ δὲ πάντες ἀκεταμεν, οἷον ἔσπει.
Μήτι χολωσάμενος ρέγη κακὸν γας Αχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐσὶ διοτρεφέος βασιλῆος.
Τιμὴ δὲ σκ διός εστι. Φιλεῖ δὲ ἐ μητίστα Ζεύς.

Οὐ δὲ αὖ δῆμις τὸ ἀνδρα ἴδοι, βοσσωντά τὸ ἐφεύροι,
Τὸν σκῆπτρον ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκε τε μύθῳ.
Δαιμόνι, ἀτρεμας ἥσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκε,
Οἱ σέο Φέρτεροι εἰστο. σὺ δὲ ἀπόλεμος καὶ ἀναλκισ,
Οὔτε ποτὲ εν τολέμων ἐναρίθμιος, εἴτε εν βελῇ.
Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύομεν ἐνθάδ' Αχαιοῖ.
Οὐκ ἀγαθὸν τολυκοιρανίη ἐις κοίρανος ἐσω,
Εἰς βασιλεὺς, ὡς ἐδώκε Κρόνος πᾶσι ἀγκυλομῆτεω
Σκῆπτρον τό, καὶ δέ θέμιστας, ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ.

Ως οὐγε κοιρανέων σίεπε σρατόν οἱ δὲ ἀγορίνοις
Αὔτις ἐπεασένοτο νεῶν ἀπο κομι κλισιάων,
Ηχῇ, ὡς ὅτε κῦμα τολυφλοισθοιο θαλάσσης
Αἴγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγδὲ δέ τε πόντος.
Αλλοι μὲν ρέζοντο, ἐρητυθεν δὲ καθέδροις.
Θερσίτης δὲ τοι μάνος ἀμετροεπῆς σκολώια,
Ος ρέπεια Φρεσοίν ἥσιν ἀκοσμά τε τολλά τε ἥδη,
Μαψ, ἀτὰρ κατὰ κόσμον, ἐριζέμενα βασιλεῦσιν,
Αλλ' ο, τι οἱ ἐγαπτο γελοοίου Αργείοισιν

185

190

195

200

205

210

215

Εμμεναγ^τ αἰχιδίσ δὲ ἀνὴρ Ταῦτα Ιλιον ἥλθε.
Φολκὸς ἦν, χωλὸς δὲ ἔτερον πόδα, τὰ δὲ οἱ ὄψι
Κυρτὰ, ὅπι σῆθος ουσοχωκότε· αὐτὰρ ὑπέρθε
Φοῖδος ἦν κεφαλὴν, φεδὴ δὲ ἐπειηνόθε λάχη.

Εχθρίσος δὲ Αχιλῆι μάλιστ^η, ηδὲ Οδυσσῆι
Τὰ γὰρ νικείσκε. τότε αὖ Αγαμέμνονα δίω
Οὔτε κεκληγὼς λέγ^{ται} ὀνείδεα· τῶν δὲ ἄρα Αχαιοί
Εκπάγλως κοτέουτο, ομέσοις θεύ τε εἰς Θυμῷ.

Αὐτὰρ εἰ μακρὰ Βοῶν, Αγαμέμνονα νέκεε μύθῳ.

Ατρεΐδη, τεο δὲ αὖτ^η Πηλευμόθεα, ηδὲ χατίζεις;

Πλεῖαί τοι χαλκὲ κλισίαι, τολλαὶ δὲ γυναικες

Εἰσὶν εἰνι κλισίης ἐξαίρετοι, ἃς τοι Αχαιοί

Πρωτίσια διδομεν, εὐτὸν ἀν τολούεθρον ἐλαμεν.

Η εἴτι καὶ χρυσὲς Πηλευμέας, οὐ κέ τις οἷος

Τρώων ιπποδάμων εἰς Ιλίας ψος ἀποινα,

Ον κεν ἐγὼ σῆσις ἀγάγω, η ἄλλος Αχαιῶν;

Ηὲ γυναικα νέην, ἵνα μίσγεα εἰν Φιλότητι,

Ηγτ^η αὐτὸς ἀπό νόσφι κατίχεα; ό μὲν εοικεν,

Αρχὸν εόντα, κακῶν Πηλασκέμεν ψεις Αχαιῶν.

Ως τείπονες, καὶ ἐλέγχει, Αχαιΐδης, σοὶ εἴτ' Αχαιοί,

Οίκαδε περ σπινηνοις νιώμεθα· τόνδε δὲ εἴσομεν

Αὐτῷ εἰνι Τροΐη γέρα πειστέμεν, οφρα ιδηται

Η ἡτα τοι οι χήμεις προσειμόντειν, ηὲ καὶ σοκί:

Ος καὶ νῦν Αχιλῆα, εο μεγ^τ αμέμνονα Φῶτα,

Ηγιμησεν ἐλῶν γαρ ἐχει γέρας αὐτὸς απέβρας.

Αλλὰ μάλιστ^η Αχιλῆι χέλος Φρεσον, αλλὰ μεθήμων.

Η γαρ ἀν, Ατρεΐδη, νῦν ὑστάτα λαβησαί.

Ως Φάτο, νικείσιν Αγαμέμνονα ποιμένα λαῶν

Θεροίτης τῷ δὲ ἄλλα παρίστατο δίος Οδυσσεὺς,

Καύμιν ὑπόδρα ιδῶν χαλεπῶν ἥνιπατε μύθῳ.

Θερσίτ^η ἀκριτόμυθε, λιγὺς περ ἐών αὐγορητής,

Ιαξίο, μηδὲ έθελ^η οῖος ἐριζέμενας βασιλεῦσιν.

Ου γαρ ἐγὼ σέο Φημὶ χερσοτερον Βροτὸν ἄλλον

Εμμεναγ^τ, οοσι αὖ Ατρεΐδης υπὲ Ιλίου ἥλθον.

Τῷ, σοὶ ἀν βασιλῆας ανὰ σόμ^η ἔχων αὐγορεύοις,

230

235

240

245

250

255

Καύ

Καὶ σφιν ὄντεδα τε περιφέροις, νόσον τε Φυλάσσοις.

Οὐδὲ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔστη πάδε ἔργον,
Η εὖ, ηὲ κακῶς νοσήσουεν ψεις Αχαιῶν.

Τῷ, νῦν Αργέσῃ Αχαιμένιον πιμένι λαῖς
Ηογεὶ ὄντεδησθεν, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ δίδοσιν

255

Ηρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγοράσσεις.

Αλλ' ἐκ τοι ἐρώ, τὸ γέ καὶ τετάλεσμενον ἔστε·

Εἴκ' ἐπι σ' ἀΦράνους κικῆσμασ, ὡς νῦ περ ᾧδε,

Μηκέτ' ἐπειτ Οδυσσῆι κάρη ὄμοιον ἐπέμει,

260

Μηδ' ἔτι Τηλεμάχῳ πατὴρ κεκλημένος ἔστη,

Εἰ μὴ ἐγά, σε λαβῶν, δύτο μὲν φίλα εἴματα δύσω

Χλαῖνάν τ' ἥδε χιτῶνα, τό τ' αἰδεῖς ἀμφικαλύπτῃ,

Αὐτὸν γέ κλαίοντα θάσας ὅππι τῆς ἀφίσω,

Πεπληγως ἀγορῆθεν δεικέσσοτε πληγῆσιν.

Ως ἄρ' ἔφη σκῆπτρον γέ μετάφρενον ἥδε καὶ ὄμω

265

Πλῆγεν ὁ δὲ ιδνάθη, θελερόν δέ οἱ ἐκπεσες δάκρυ.

Σμαδίζει δὲ αἰματόσοτα μεταφρένις ἐξυπανέση

Σκηπτρὸς ὑπὸ χειρού. ὁ δὲ ἄρ' εὗστο, τάξισσον τε·

Αλυποτος δ', αχρεῖον ιδῶν, απεμόρχατο δάκρυ.

Οι γέ καὶ αχυρυμοί περ ἐπ' αὐτῷ ἥδη γέλασσοι.

270

Ωδὲ δέ τις ἐπεσκεν, ιδῶν ἐς πληγῶν αἴλλον.

Ω πόποι, ηδὲ μυρί Οδυσσεὺς ἐσθλὸς ἕσργε,

Βελάς τ' ἔξαρχων ἀγαθῶν, πάλεμόν τε κορυτῶν·

Νῦν δέ τὸ δῆ μέγ' ἀργεσσον τὸν Αργείοιον ἐρεῖσεν,

275

Ος τὸ λαβητῆρες ἐπεσθόλον ἔχεις ἀγοράσσων.

Οὐ θήν μην πάλιν αὖθις ἀνήσθι θυμὸς ἀγήνωρ

Νεκτεῖν βασιλῆος ὄντεδεστος ἐπεσεστιν.

Ως Φάσσον η ταῦτης· αὐτὸς δὲ ὁ πολίτορθος Οδυσσεὺς

Ἐη σκῆπτρον ἔχων· πολὺ γέ γλαύκωπις Αἴθην,

280

Ειδομένη κήρυκι, πιωπᾶν λαὸν ἀνάγει,

Ως ἄμα θ' οἱ πεῶτοι τε Κύψετοι ψεις Αχαιῶν

Μῦθον ἀστεῖαν, καὶ ὅπιφρεσσογάσσατο βαλήν·

Ος σφιν ἐύφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ατρείδη, νῦν δῆ σε, αναῖ, ἐθέλεσσον Αχαιοῖς

285

Πᾶσιν ελέγχισιν θέμενα μερόπεσσοι βροτοῖοι·

Οὐδὲ

Οὐδὲ τοι ἐκτελέσουν ὑπόρχεσιν, πάντες ὑπέξειν,
Ενθάδε τοι σέχοντες ἀπ' Αργεος ἵπποβότοιο,
Ιλιον ἐκπέρσαντ' εὐτέχεον δυτονέεδαν.

Ωσε γὰρ οὐ ταῦτας νεαροὶ, χηρά τε γυναικες,
Αληθοῖσιν ὁδύρονται σίκονδε νέεδαν.

Η μὴν καὶ τονος ἐσὶν ἀνηφένται νέεδαν.
Καὶ γάρ τις θ' ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ τῆς ἀλόχοιο
Αχαλασσανθρῷ τῇ τολυζύγῳ, πάντες
Χειμέριαν εἰλεωσιν, ὀργομένη τε θάλασσα·
Ημῖν δὲ ἔνατος ἐσὶ τεριτροπέων ἐνιαυτὸς

Ενθάδε μημοντεοσι· τῶν δὲ νεμεσίζομεν Αχαιοὺς
Αχαλασσανταρσὶ τησοὶ κορωνίσιν ἀλλὰ καὶ ἔμπις
Αἰχρόν τοι δηρόν τε μένεν, κενέον τε νέεδαν.
Τλῆτε, φίλοι, καὶ μένατε ἐπὶ χρόνον· ὅφρα δαῶμεν,

Εἰ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται, ηὲ καὶ σοι.
Εὖ γὰρ δὴ τόγε ἴδμεν ἐνὶ Φρεσὶν, ἐσὲ δὲ τάντες
Μάρτυροι, δις μὴ κῆρες ἔβαν θανάτου Φέρχονται·
Χθίζα τε καὶ τρώεις, ὅτ' ἐσ Αὐλίδα νῆες Αχαιῶν
Ηγερέοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωὶ Φέρεσσι,
Ημεῖς δὲ αἱρόμενοι τελησασ τελατόμενοι,

Καλῇ τοσσὸν τατανίσω, ὅθεν ρέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
Ενθάδε φάνη μέρα σῆμα, δράκων, ἐπὶ νῶτα δαΦοινός,
Σμερδαλέος, τὸν δὲ αὐτὸς Ολύμπιος ἡκε Φόωσδε,
Βαμβαῖς τατανίσας, τρόπος δὲ τατανίντον δρόσεν

Ενθάδε δὲ ἔστιν ερεθόιο νεσσοὶ, τηπτα τέκνα,
Οἶω επὶ ἀκροτάτῳ, ταταλοις ὑποπεπήστες,
Οκτώ· ἀταρ μῆτηρ ἔνατη ἦν, καὶ τέκνα·
Ενθάδε δὲ ἔλεενα κατήδει τετρεγύωταις·

Μῆτηρ δὲ αἱρεποτάτο, ὁδύρομένη Φίλα τέκνα·
Τὴν δὲ ελελέγαμενος τατέρυγος λάβεν αἱριαχῆν.
Αὐταρ ἐπεὶ κατὰ τέκνι ἔφαγε ερεθόιο, καὶ αὐτὴν
Τὸν μὲν αρίζουν Θῆκεν Θέος, ὃστερ ἔφην·
Λᾶαν γάρ μιν ἔηκε Κρόνος ταῖς ἀγκυλομῆτεων·
Ημεῖς δὲ ἐσαότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχαν.

290

295

300

305

310

315

320

325

Ως γν̄ δεινὰ τέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβοι,
Κάλχας δὲ αὐτίκ' ἐπειπε Θεοπροπέων ἀγόρδε.

Τίπτ' ἀνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Αχαιοί;
Ημῖν μὲν τὸδὲ ἔφηρε τέρας μέσα μητίτεσ Ζεὺς,
Οψίμον, ὀψίτελεσν, οὐ κλέος ψπονθ' ὀλεῖται.
Ως γάτος κατὰ τέκνη ἔφαγε σρδοῖο καὶ αὐτὴν,
Οκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη τῇν, ἡ τέκε τέκνα.
Ως ἡμεῖς ποσαῦτ' ἔτεα τολεμίζομεν αἴθι,
Τῷ δεκάτῳ δὲ τολιν αἰρήσομεν εύρυαγγαν.

Κενός θ' ὡς ἀγόρδε τὰ δῆ νῦν τάντα τελεῖται.

325

Αλλ' ἄγε, μίμνετε τάντες εὔκνημοις Αχαιοί
Αὐτῷ, εἰσόκεν ἀσυ μέγα Πελάμοιο ἔλωμεν.

Ως ἔφατ'. Αργεῖοι δὲ μέγ' ιαχον (ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάσησαν αὐσούσιαν τὸ Αχαιῶν)
Μῦθον ἐπαινήσαντες Οδυσσῆος Θέοιο.

335

Τοῖσι δὲ καὶ μετέσπειτε γερήνιος ἵπποτες Νέσωρ.

Ως ἀσποί, ηδὲ δηλιον εικότες αἰράσαθε
Νηπάχοις, οἷς γάτη μέλει τολεμῆσα ἔργα.

Πᾶ δῆ σωθεσία τε καὶ ὄρκια βίσσεται γῆραι;
Εν ταρὶ δῆ βιλαί τε γῆραιστο, μήδεα τὸν ἀνδρῶν,
Σπουδαὶ τὸν ἀκρητοι, καὶ δέξιαι, ηδὲ ἐπέπιθμεν.
Αὕτως γέροντος ἐριδανομεν, γέδε τι μῆχθο
Εὑρέμενα δυνάμεσθα, τολινον γέροντον ἐνθάδὲ εόντες.
Ατρείδη, σὺ δὲ θέ, ὡς ταρίν, εχων αἰσεμφέα βιλὴν,
Αρχευ Αργείοισι κατέ κρατερέας υσμίνας.

345

Τοις δέ εἰσ Φθινύθεν, ἔνα καὶ δύο, τοι καν Αχαιῶν
Νόσφιν βιλεύωστ'. ἄνυσις δὲ σύν εοσεπει αὐτῶν

Πρὶν Αργος δὲ ιέναι, ταρὶν καὶ Διὸς αἰγάλοχοι
Γνώμεναι εἴτε ψεῦδος υπόρχεσις, ηδὲ καὶ γάτη.

350

Φημὶ γάρ γν̄ κατακενομη υπερμήνεα Κρονίωνα
Ηματι τῷ, ὅτε τησσαν ἐπ' ἀκυποροισιν εῖσαινον

Αργεῖοι, Τρώεσι; Φόνον καὶ κῆρα Φέροντες,
Αεράτλων Πτιδέδη, ενασημα σῆματα φαινόν.

Τῷ, μήτις ταρὶν επεγγέθεισαν οἰκόνδε νεεσθαι,
Πρὶν τίνα πάρ τρώων αἰλόχῳ κατακοιμηθῆναι,

355

Τίσασθ

Τίσιαδς δὲ Ελέυτης ὄρμηματά τε συναχάσ τε.
Εἰ δὲ τις σκηνούλως ἐθέλει οἶκονδε καταθῆναι,
Απειδὼν τὸν τὸν εὐστέλμονο μελαίνην,

Οφρὰ πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότιμον ἐπίστημη.

Ἄλλα, αὐταῖς, αὐτὸς τὸν μήδοιο, πεθέοντας τὸν ἄλλων

Οὗτοι δοτόβλητον ἔπος ἔστεται, οὐδὲ καὶ οὐποιόντες.

Κρῖν' ἀνδρας κατὰ Φύλα, κατὰ Φρήγεας, Αγάμεμνον

Ως Φρήγη Φρήγη Φίν θρήγη, Φύλα δὲ Φύλοις.

Εἰ δὲ καὶ ὡς ἐργῆς, καὶ τοι πεθῶντας Αχαιοῖς,

Γνώση ἐπειδὴν ὁς θ' ἥγεμοναν κακὸν, ὁς τε νῦν λαῶν,

Ηδὲ σοκὸν ἐσθλὸς ἔηστι κατὰ σφέας γῳ μαχέσοντας

Γνώσεας δὲ, εἰ καὶ ἔστεοι πόλιν τοῦ αλαπάνεις,

Η ἀνδρῶν κακοτητή, καὶ αφεσεῖν πολέμοιο.

Τὸν δὲ ἀπανεβόμενος περσέφη κρείων Αγαμέμνων.

Η μὰν αὐτὸν ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, γὰς Αχαιῶν

Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αἴγαναι, καὶ Απόλλον,

Τοιούτοι δέκα μοι συμφράδιμοντες ἔνειν Αχαιῶν

Τῷ κε τάχι ἥμιστες πόλις Πριάμοιο ἀνατίθενται,

Χερσὶν ύφ' ἡμετέρησιν ἀλλοι τε περθομένη τε.

Άλλα μοι αἰγάλοχος Κρονίδης Ζεὺς ἀλλοὶ ἐδάκεν,

Ος με μετ' ἀπηγκτεῖς ἐρίδας καὶ νέκεια βάλλεται.

Καὶ γῳ ἐγὼν Αχαλεύς τε μαχεστάμενος ἐνεκα κέρυς

Αντισίοις ἐπέζεστον ἐγὼ δὲ προχον χαλεπαίνων.

Εἰ δέ ποτε ἐστι γε μίαν βαλεύοντες, οὐκ εἴ τε ἐπειποτε

Τρωσίν ἀνάβλητος κακὸν ἔστεται, γῳ ιδεαίον.

Νῦν δὲ ἔρχεται Πτλί δεῖπνον, ἵνα ζυνάγωμεν ἄρτα.

Εὖ μέν τις δόρι θηξάδων, εὖ δὲ ἀσπίδα θέατων,

Εὖ δὲ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεστρον,

Εὖ δὲ τις ἄρματος ἀμφὶς ιδῶν, πολέμοιο μεδέδων.

Ος κε πανημέροις συγερῶ κελνόμενος ἄρτη.

Οὐ γὰρ πανοσαλή γε μετέστεται, γῳ ιδεαίον.

Εἰ μὴ νῦν ἐλθόστα Διαχρινέει μένος ἀνδρῶν.

Ιδρώσας μέν τει τελαμῶν αμφὶς στήθεοιν

Ασπίδος ἀμφιβρότης, πεθεῖ δὲ γούχει χειρα καμέταις

Ιδρώσει δέ τει ἵππος εὐζεύς ἄρμα τίτανων.

360

365

370

375

380

385

390

Οὐ

Ον δέ καὶ ἔγων ἀπάνθετο μάχης ἐγέλοντο νόσοι
Μίμναζεν τῷδε τοισὶ κορωνίσιν, οἵ οἱ ἐπειτα
Αρκιον ἐσεῖται Φυγέειν κῆνας ηδὲ οἰωνές.

Ως ἔφατ· Αργεῖον Ἰδεύ μέγ' ἵαχον, ὡς ὅτε κῆμα
Ακτῆ ἐφ' ἄψηλη, ὅτε κηνόσει Νότος ἐλθὼν
Προβλῆτο σκοπέλῳ τὸ δ' ψποτε κήματα λείπει
Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνθὲ ηδὲ γένεσται.
Αντεύοντες δὲ ὄρεοντο, κεδασθέντες κατὰ τῆς,
Κάπιον τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἐλοντο.

Αλλος δὲ ἄλλω ἔρεις θεῶν αἰενθνετάων,
Εὐχόμην Θάνατον γε Φυγεῖν, καὶ μᾶλλον Αρηθ.
Αὐτὰρ οἱ βενιέροιστεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Πίονα, πενταέτηρον, ταπερμηνεῖ Κρονίων.

Κίκλησκεν δὲ γέροντας δρῖστας παναχαιῶν.
Νέσορα μὲν τρωτίσα, καὶ Ιδομενῆα ἄνακτα.
Αὐτὰρ ἐπειτ Αἴαντε δύω, καὶ Τιδέος τρόνον.
Εκτὸν δὲ αὐτὸν Οδυσσῆα, διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
Αὐτόματος δέ οἱ ἥλιδε βοὺν ἀγανθὸς Μενέλαο.
Ηδεε γὰρ κατὰ Θυρὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.
Βεν δὲ περιστῆσαντο, καὶ ἐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσι δὲ ἐπευχόμενος μετέφη κρείσον Αγαμέμνων.

Ζεῦ κύδισε, μέγιστε, κελανεφές, αἰθέρι νούσουν,
Μὴ ταρίνεπτον δύνει, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖ,
Πρίν με κατὰ πηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
Αἴθαλέον, τρητογενέας τούρος δημοίο Θύρετρον.
Εκτόρεον δὲ χιτῶνα τερπίσας δαιχα
Χαλκῶν ρωγαλέοντος πολέες δὲ αὖθ' αὐτὸν ἐτείροι
Πρηνέες εν κονίσιν ὀδαξ λαζοίσατο γαῖαν.

Ως ἔφατ· οὐδὲ ἄρα πώ οἱ ἐπεκράσαντε Κρονίων.
Αλλ' οὐγε δέκτο μὲν ίρα, πόνον δὲ αμέγαρτον οὐδελεύ.
Αὐτὰρ ἐπειτο εὔχαντο, Καὶ ἐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρισαν μὲν τρωτά, Καὶ ἐσφαῖσαν, καὶ ἐδειραν,
Μηρύξ τούτηταμον, κατά τε κηνογη ἐκάλυψαν,
Διπλύχα ποιγαντες, ἐπ' αὐτῶν δὲ ὠμοδετησαν.
Καὶ τὰ μὲν ἀρ δίζησιν αφύλλοισιν κατέκαιον.

395

400

410

415

420

425

Σπλάγχνα

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπέιραντες, πατέρεχον ἡφαίστου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρον σκάη, καὶ σπλάγχνον ἐπάσαντο,
Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
Οπτησάν τε περιφραδέως, ερυσαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παισαντο πόνον, τετύκοντό τε δῖπτα,

Δάίνωτ', ωδὴ ἔτι Θυμὸς ἐδεύετο δαίτος ἔισης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητός ἐξ ἔρου ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθῳ πρήχε γερήνιος ἵππος Νέσωρ.

Ατρεΐδῃ κύδισε, ἄναξ ἀνδρῶν, Αγάμεμνον,
Μηκέτι νῦν δῆθ' αὖθι λεγάμεθα, μηδὲ τι δηρὸν
Αμβαλλάμεθα ἔργον, οὐδὲ θεὸς ἐγναλίζει.

Αλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λαὸν κηρύσσοντες αὐγερόντων κατὰ νῆας
Ημεῖς δ' αἴθροις ὥδε κατὰ σρατὸν εύρων Αχαιῶν
Ιομεν, ὅφρα κε θάσον εὐγειρομεν ὅχυν ἄρηα.

Ως ἔφατ· ωδὴ ἀπίησεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Αὐτίκα κηρύκεστι λιγυφύζοισι κέλευστε

Κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόσαντας Αχαιύς.

Οἱ μὲν ἐκήρυξαν, τοὶ δὲ πρέποντο μάλ' ἄκα.

Οἱ δὲ αὖθις Ατρείανα διορεφέες βασιλῆες
Θύνον κρίνοντες μὲν δὲ γλαυκῶπις Αἴθην,

Αἰγιδὸς ἐχχος ἐρίτιμον, ἀγύραον, αἴθανάτην τε,
Τῆς ἐκατον Θύσανος παγχρύσεοι ἡρέθαντο,

Πάντες ἐϋπλεκέες, σκατόμενοι δὲ ἔκαστοι.

Σὺν τῇ παιφάστεσσα δίεστο λαὸν Αχαιῶν,
Οτριώντος ἕναντι ἐν δὲ φένος ἀργεν ἐκάστη

Καρδηὶ ἀληκτον πολεμίζειν ηδὲ μάχεσθαι.

Τοῖσι δὲ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένεται, ηὲ νέσσει
Εν νησὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐσ πατρίδα γαῖαν.

Ηὔτε πῦρ αἰδηλον ἔπιφλέγειται πατετον ύλην
Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἐκαθεν δέ τε φάνεται αὐγή.

Ως, τὸ ἐρχομένων ἄπο, χαλκοῦ θεσπεσίον
Αἴγιλη παμφανῶσα δὲ αἰθέρος ψεχὸν ἴκε.

Τῶν δὲ ὡς ὄρνιθῶν πετενῶν εἴθενα πολλὰ,
Χλεῶν, η γεράνων, η κύκνων δελιχοδείρων,

430

435

440

445

450

455

460

Ασίω.

Ασών ἐν λειμῶνι, Καῦστρίς ἀμφὶ ρέεθρος,
Ενὶσε οὐκέται τοτῶντας ἀχαλλόμενα πλεύγεστι,
Κλαυγῆδον τερπαθίζονταν, σμαραγγεῖ δέ τε λειμῶν.
Ως τὸ ἔθνεα τολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
Σμερδαλέον κονάβιον ποδῶν, αὐτῶν τε, καὶ ἵππων.
Ἐστιν δὲ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμοεντι
Μυρίοι, ὅσα τε Φύλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ἄρη.
Ηὔτε μηάων ἀδινῶν ἔθνεα τολλὰ,

468

Αἴτε κατὰ σεθμὸν πομηνήιον ἥλασκεστιν

470

Ωρη ἐν εἰαρινῇ, στέ τε γλάγος ἄλεα δένεται.

Τόσοις οὖτὶ Τρώεσι καρηκομόωντες Αχαιοί

Ἐν πεδίῳ ἴσεντο, Διαχραιπατι μεμαῶτες.

Τὰς δὲ ὡς' αἰπάλια τολλέται αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες

475

Ρεῖα Διαχρινέωσιν, ἐπέι κε νομῶν μηγέωσιν.

Ως τούτους πηγεμόνες διεκόσμεον ἔντει καὶ ἔντει

Τσιρίνηδ' ἴεναι μή δὲ κρέιν Αχαρεμένων

Ομητα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραίνων,

Αρέι δὲ ζωίων, σέρνον δὲ Ποσειδάνων.

Ηὔτε βέβης ἀγέληφι, μέγ' ἔζοχος ἐπλευτο ταύλων

480

Ταύρος, οὐ γάρ τε Βόεσι μεταπέπτει ἀρεομάρησι.

Τοιούν δέ Ατρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἕρματι κενων

Εκπεπτεί εν τολλοῖσι καὶ ἔζοχον πρώεστιν.

ΕΣΠΕΤΕ νῦν μοι, Μῆσα, Ολύμπια δάματ' ἔχεσται,

(Τμῆις γάρ θεάς ἐστι, πάρεστι τε, ἵσε τε πάντα.)

485

Ημεῖς δέ κλέος οἷον ἀκέροιν, ἀδέ τι ἴδμεν)

Οἵτινες πηγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ποσαν.

Πληγὴν δὲ τούτην ἀν ἐγώ μυθίσομαι, δοῦ ὀνομήνω,

490

Οὐδὲ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσα, δέκα δὲ τὸ σόματ' εἰσιν,

Φωνὴ δὲ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ητορ ενεψη,

Εἰ μή Ολυμπιάδες Μῆσα, Διὸς αἰγιλόχοο

Θυγατέρες, μητσαίαδ', οὅσι ὑπὸ Ιλιον ἥλθον.

Αρχὴς αὖ τηῶν ἐρέω, τῆτε τε προπάσσος.

ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν Πηγέλεως καὶ Ληίτος ἥρχον,

495

Αρκεσίλαος τε, Προθοίνωρ τε, Κλόνιός τε

οἱ

E

Οἱ δὲ τρίας ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρίζεσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, τολύκημον τὸ Ετεανόν,
Θέατραιαν, Γραιάν τε, καὶ εύρυχορον Μικαλησάν.
Οἱ τὸ ἄμφ' Αριῷ ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ερυθρᾶς.
Οἱ τὸ Ελεῶν' ἔχον, ηδὲ Τλῆν, καὶ Πετεῶντα,
Ωκαλένην, Μεδεῶνά τ', εὔκτιμενον πλοιεθρον,
Κάπας, Εὔτρησίν τε, τολυτρήρωνά τε Θίσην.
Οἱ τε Κορώνειαν, καὶ τοιηνδέ Αλίσαρτον.
Οἱ τε Πλάταιαν ἔχον, ηδὲ οἱ Γλίασαντ' ἐνέμοντο.
Οἱ δὲ τριθέσιας ἔχον, εὔκτιμενον πλοιεθρον,
Ογκητόν δ', ιερὸν Ποσιδήνιον, ἀγλαὸν ἀλσόθ.
Οἱ τε τολυζέφυλον Αριην ἔχον, οἱ τε Μίδαιαν,
Νίογαν τε Ζαθέην, Ανθηδόνα τ' ἐχατόωσαν
Τῶν μὲν τεττήκοντα νέες κίον, εν τῇ ἐκάστῃ
Κέροις Βοιωτῶν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

Οἱ δὲ Ασπληδόνα ναῖον, οἱ δὲ Ορχομενὸν Μινύειον
Τῶν ηρχῆς Ασκάλαφος, καὶ Ιάλμενος, τοις Αρητοῖς,
Οὓς τέκεν Αιγύχη δόμῳ Ακτορος Αλείδαο,
Παρθένος αἰδοῖη Στερείων εἰσανθασα,
Αρτῆι χρατερῷ, οὐ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῳ.
Τῶν δὲ τριηκοντα γλαφυρά νέες ἐπιχώσαντο.

Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Επίσροφος ηρχον,
Τίεες Ιφίτις μεγαθύμις Ναυγολίδαιο.
Οἱ Κυππέριοσον ἔχον, Πιθῶνά τε πετρίζεσαν,
Κρίσαν τε Ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, Εἰ Πανοπῆ.
Οἱ τὸ Ανεμώρειαν, καὶ Τάμπαλιν ἀμφενέμοντο.
Οἱ τὸ ἄρδα τῷτον τοταμὸν Κηφισὸν δίον ἐναισον.
Οἱ τε Λίλαιαν ἔχον τοτηγῆς ὅπει Κηφισοῖο.
Τοῖς δὲ ἄμα τεσαρέκοντα μέλαιναι τῆς ἐποντο.
Οἱ μὲν Φωκήων σίχας ἐβοσκον ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δὲ ἐμπληνὴ ἐπ' δρίσερὰ θωρήσαντο.

Λοκρῶν δὲ ἡγεμόνουσεν οἰλῆος ταχὺς Αἴδε,
Μείων, εἵτε τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴδε,
Αλλὰ τολὺ μείων ὀλίγος μὲν ἐν, λινοθώρῃ,
Εγχέη δὲ σκέκασο Πανέλληνας καὶ Αχαίες.

508

505

515

520

525

530

οἱ

Οὶ Κῦνον τὸν ἐνέμοντ', Οπόεντά τε, Καλλιάρον τε,
Βῆστάν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αἰγαῖας ἐρχετείνας,
Τάρφην τε, Θρόνον τε, Βοσχρίας ἀμφὶ ρέεθραι
Τῷ δὲ ἄμα τεοταράκοντα μελαίναν ὥντος ἐποντο
Λοκρῶν, οἱ νάεσσοι πέρην ιερῆς Εὔβοιης.

535

Οἱ δὲ Εὐβοιαν ἔχον μένει πείσοντες Αἴαντες,
Χαλκίδα τ', Ειρέτριαν τε, πολυσέφιλόν θ' Ισίαν,
Κύρινθόν τ' εΦαλον, Δίας τὸν πολιέθρον.
Οἱ τε Κάρυστον ἔχον, ἡδὲ οἱ Στύρα νικετάσκον
Τῶν δὲ αὐτὸν ἐγερμόνευ Ελεφήνωρ, ὅδος Αρηθόη,
Χαλκωδονιάδης, μεγαθύμων δέχθες Αἴαντων
Τῷ δὲ ἄμα Αἴαντες ἐποντο θοοὶ, ὅπερεν κομόσωτες,
Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὄρεκτησι μελίσσοι
Θάρηκας ρήξει δῆμον ἀμφὶ σῆθεσι.
Τῷ δὲ ἄμα τεοταράκοντα μελαίναν ὥντος ἐποντο.

540

Οἱ δὲ ἄρα Αἴγινας ἔχον εὔκτιμενον πολιέθρον,
Δῆμον Ερεχθίου μεγαλύτορος, οὐ ποτὲ Αἴγινη
Θρέψε Δίος Ιηγάτηρ (τέκε δὲ ζεύδωρος Αρύρα)
Καδδὸν Αἴγινηστος εἶστεν ἐών εὐνοι νηῶ
Ενθάδε μιν ταύροις καὶ αἴρενοις ιλάσσονται
Κέροι Αἴγιναίων, περιτελλομένων ἐνιστῶν
Τῶν αὐτὸν ἐγερμόνευ ύπος Πετεώδο Μενεαθεύς.
Τῷ δὲ πτώσι τοις ὁμοῖοι Πτιχθωνίων γένεται ἀνὴρ
Κοσμηταὶ ἵππως τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Νέσωρ οἷος ἐρίζεν, οὐ γαρ περογένεσερος πην
Τῷ δὲ ἄμα τεοτηράκοντα μελαίναν ὥντος ἐποντο.

550

Αἴας δὲ σκαλαπινὸς ἀγεν διοκαιδεκα νῆπας,
Στήσοι δὲ ἀγων, ίν' Αἴγιναίων ισαντο Φάλαγγες.

Οἱ δὲ Αἴγιος τὸν ἔχον, Τίρυνθά τε τειχόεσσαν,
Ερμιόνην, Ασίνην τε, Βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχύστας,
Τροιζῆν, Ηίονας τε, καὶ ἀμπελόευτη Επίδαυρον,
Οἱ τὸν ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κέροι Αχαιῶν
Τῶν δὲ αὐτὸν ἐγερμόνευ Βοὺν ἀγαθὸς Διομηδῆς,
Καὶ Σθένελος, Καπανῆς ἀγακλειτῆς Φίλος ύπος.
Τοῖσι δὲ ἄμα Εύρυαλος τρίτατος κίεν ισόθεος Φῶς,

560

565

Μηκισέως ψος Ταλαιονίδαο ἀνακτό.

Συμπάντων δ' ἡγεῖτο Βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

Τοῖς δ' ἄρι σύδάνωντα μέλαινα τῆς ἐποντο.

Οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον, εὔκτιμενον τολείθρου,

ΑΦειόν τε Κόρινθον, εὔκτιμενας τε Κλεωνάς,

570

Ορνεάς τ' ἐνέμοντο, Αραθύρεην τ' ἐρατεινὴν,

Καὶ Σικυῶν, ὅδ' ἄρι Αδρητος πρωτ' ἐμβασίλευεν

Οἱ θ' ἑπερησίην τε, καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,

Πελλήνιας τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,

Αἴγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ελίκην εὐρεῖαν

575

Τῶν ἐκατὸν πῶν πρήξεις κρειν Αγαμέμνων

Ατρείδης· ἄμα τῷ γε τολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι

Λαοὶ ἐποντο· εν δὲ αὐτὸς ἐδύσατο νάροπα χαλκὸν,

Κιδίων, ὅτι πάστι μετέπειπεν πρώσατον,

Οὐνεκ' ἄριστος ἦν, τολὺ δὲ πλεῖστος ἀγε λαές.

580

Οἱ δὲ εἶχον κοίλην Λακεδαιμονία κητώεσσαν,

Φάρμη τε, Σπάρτην τε, τολυτρίρωνά τε Μέσαην,

Βρυσεάς τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς.

Οἱ τ' ἄρι Αμύκλας εἶχον, Ελος τ', ἐΦαλον τολείθρου.

Οἱ τε Λάαν εἶχον, ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο.

585

Τῶν οἱ ἀδελφεοὶ πρήξεις Βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

Εζήκεντα νεῶν ἀπέτερθε δὲ Θωρήσοντο.

Ἐν δὲ αὐτὸς κίεν ἥσε πεφυμίησι πεποιθὼς,

Οτρύνων πόλεμονδε· μαλιστα δὲ ἵετο θυμῷ

Τίσαθα Ελευνης ὄρμηματά τε σοναχάς τε.

590

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Αρηνην ἐρατεινὴν,

Καὶ Θρύν Αλφειοῦ πόρον, καὶ εὔκτιτον Αἴπη,

Καὶ Κυππειασηντα, καὶ Αμφιγένειαν ἔναιον,

Καὶ Πτελέον, καὶ Ελος, Καὶ Δάριον, ἐνθά τε Μεγαλ.

Αντίμενα Θάμυριν τὸ Θρήικα πάνταν ἀιδῆς,

Οἰχαλίηθεν ιόντα παρ' Εύρυτα Οἰχαλίης.

595

Στεῦτο γδε εὐχόμενος πικησέμεν, εἰπερ ἀν αὐταῖς

Μεγαλαίαιδοντει, καὶ πρα πλος αἰχαλίοιο.

Αἱ δὲ χολωσάμνας πηρὸν θέσαν αὐτὰς ποιήη

Θεατεσίην ἀφέλοντο, καὶ σκλέλαθον κιθαρισύν.

600

Τῶν

Τῶν αὖθ' ἥγεμόνδε γερήνιος ἵππότα Νέσωρ·

Τῷ δὲ ἐνεύκεντα γλαφυράν νέες ἐσχόωντο.

Οἱ δὲ ἔχον Αρκαδίην, τὸν Κυλλήνης ὄρος αἰτή,
Αἰπύτιον τῷδε τύμβον, ἵνα ἀνέρες ἀγγιμαχητάρ
Οἱ φένεόν τ' ἐνέμοντο, καὶ Ορχομενὸν τολύμηλον,
Ρίπην τε, Στρατίην τε, καὶ ηγεμόσαν Εινασην,

605

Καὶ Τεγέαν εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν·
Στυμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο·

Τῶν ἥρχ' Αγκαιού πάις χρέων Αγαπήνωρ

Εὔχοντα νεῶν τολέες δὲ ἐν τῇ εκάστῃ

610

Αρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ὅπισάμενοι τολέμοιο.

Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἄνδρῶν Αγαμέμνων

Νῆσος ἔυστέλμος περάν τὴν οἰνοπα τόντον

Ατρεΐδης ἐπεὶ δὲ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλε.

Οἱ δὲ ἄρα Βαπτασίον τε καὶ Ηλίδα δῖαν ἔνασον,

615

Οστον ἐφ' Τεμίνη, καὶ Μύρσινος ἐχατάστα,

Πέτρη τὸν Ωλενίη, καὶ Αλεσίον ἔντος ἐσρύγετ

Τῶν αὖ τεσταρες δέχοι ἔσαν, δέκα δὲ ἄνδρι εκάστῳ

Νῆσος ἐποντο θαύ, τολέες δὲ ἔμβαινον Επειοί.

Τῶν μὲν ἄρο Αμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἥγουσαθην,

620

Τίες, ὁ μὲν, Κτεάτη, ὁ δὲ, Εύρύτα Ακτορίωνος·

Τῶν δὲ Αμαρυγκεῖδης ἥρχε κρατερὸς Διώρης·

Τῶν δὲ τεταρτῶν ἥρχε Πολύζενος Θεοειδῆς,

Τίος Αγαθενεος Αὐγούσταο ἀνακτότ.

Οἱ δὲ ἐπὶ Δελιχίοιο, Εχινάσων Φ' ιεράσων

625

Νήσων, αἱ νάστοι τέρμην ἀλὸς, Ηλιδος ἄντα·

Τῶν αὖθ' ἥγεμόνδε Μέγης, ἀτάλαντος Αρηί,

Φυλεῖδης, ὃν τίκτε Διὶ Φίλος ἵππότα Φυλόδης,

Ος πατε Δελιχίονδ' ἀπενάστατο, πατρὶ χολωθεῖς·

Τῷ δὲ ἄμα τεσταράκοντα μέλαναν νῆσος ἐποντο.

630

Αὐταρ Οδυσσεὺς ἥγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμος,

Οἱ δὲ Ιθάκηις εἶχον, καὶ Νήριτον εἴνοσι Φυλλον,

Καὶ Κροκύλεις ἐνέμοντο, Καὶ Αιγαίλιπι τριχεῖαν·

Οἱ τε Ζάκυνθον εἶχον, ἢδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο·

Οἱ τε Ήπειρον εἶχον, ἢδ' ἀντιπέραν ἐνέμοντο·

635

Τῶν

Τῶν μὲν Οδυσσεῖς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀπέλαντο.
Τῷ δ' ἄμα νῆες ἐποτο διώδεκα μιλιτάρην.

Αἰτωλῶν δ' ἤγειτο Θόας Ανδραίμονος ψρός
Οἱ πλεύρων ἐνέμοντο, καὶ οὐλευον, ἥδε Πυλήνες,
Χαλκίδα τὸν ἀγγίαλον, Καλυδῶνά τε περιφέασαν.
Οὐ γὰρ ἔτ' οὐκῆς μεγαλήπτορος ψρές ἡσεν,
Οὐδὲ ἄρδετ' αὐτὸς ἦν, Θάνε δὲ ξενθός Μελέαρχος.
Τῷ δὲ Πτί πάντας ἐπέτελο ἀνασέμεν Αἰτωλοῖς.
Τῷ δ' ἄμα ποραράκεντα μέλαινα νῆες ἐποτο.

Κρητῶν δὲ Ιδομενὸς διερικλυτὸς ἥγεμόνδεν.
Οἱ Κνωσόν τὸν ἔρχον, Γόρτυνά τε τεχνίσεσαν,
Λύκτον, Μίλητον τε, καὶ δέχανόντες Λύκαδον,
Φαιστόν τε, Ρύτιόν τε, πόλεις εὖ ναυτεπάνωται.
Αλλοι δέ, οἱ Κρήτης ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
Τῶν μὲν ἄρδετο Ιδομενὸς διερικλυτὸς ἥγεμόνδεν,
Μηριόντης τὸν ἀπέλαντος Ενιαλίων ἀνδρειόντη.
Τοῖσι δὲ ἄμα σύδιοκεντα μέλαινα νῆες ἐποτο.

Τληπόλεμος δὲ Ηρακλείδης ἦν τε μέρας τε
Εκ Ρόδος ἀνεύεις ἦτεν Ροδίων ἀγερώχων
Οἱ Ρόδον ἀμφενέμοντο Λαζαρίχα κοσμητέντες,
Λίνδον, Ιηλυσόν τε, καὶ αργινόντα Κάμειρον.
Τῶν μὲν Τληπόλεμος διερικλυτὸς ἥγεμόνδεν,
Ον τέκεν Ασυόχεια βίη Ηρακλητόν,
Τὴν ἀγετέοντας Εφύρης ποταμὸν διπό Σελλήνετο.

Πέροτε ἀσεα πολλὰ διοτρεφέων αἰγῶν.
Τληπόλεμος δέ, ἐπεὶ δὲν τράψεν εὐπίκτω,
Αὐτίκα πατρὸς εἶο Φίλον μήτρα κατέκει.
Ηδη γηράσκοντας Λικύρινον, ὅσον Αρη.

Αἴψα δὲ νῆας ἐπέτει πολιώ δόγε λαὸν ἀγέιρας,
Βῆ Φεύγων ἐπὶ πόντον ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
Τίεες, ψάνοι τε βίης Ηρακλητός.
Αὐταρδόγε εἰς Ρόδον ἴξεν ἀλώμενος, ἀλγεα πάσχων.
Τριχάδα δὲ ὥκητεν κατεφυλαδόν, ἥδε ἐφίληθεν
Εκ Διὸς, ὅσε Θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάστετε.
Καὶ σφιν Θεσπέσιον πολέατον κατέχειε Κρονίων.

640

645

650

655

660

665

670

Νιρέου

Νιρδός δ' αὐτὸν σύμπεν ἄγεν τρεῖς νῆσοις,
Νιρδός Αγλαῖης θέριος Χαρόποιο τὸν ἀνακτόν,
Νιρδός, ὃς καλλίστος ἀνὴρ τοῦ Ιλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Αλλ' ἀλαπιδὸς ἔησε πάντος δὲ οἱ εἴπετο λαός.

675

Οἱ δὲ ἄρα Νίσυρον τὸν ἐίχον, Κράπαδὸν σε, Κάσσον τε,
Καὶ Κῶν Εύρυπύλοιο πόλιν, μήσθις τε Καλύδνας
Τῶν δὲ αὐτὸν φειδίπποις τε καὶ Ανίφος ἡγούσιδην,
Θεογαλοῖς τῷ δύω Ηρακλείδαιον ἀνακτος.
Τῶν δὲ τερψίκοντα γλαφύρας νεες ἐπίχωστο.

680

Νῦν δὲ αὖτε, οἵσοι τὸ Πελαστρικὸν Αργος ἔναιον,
Οἵ τ' Αλον, οἵ τ' Αλόπην, οἵ τε Τρηχῖν ἐνέμοντο,
Οἵ τ' ἐίχον Φθίλη, ἥδε Ελλάδα καλλιγύνακα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ελληνες, Εἰς Αχαιοί.
Τῶν αὐτῶν πεντήκοντα νεανὶν δέρχος Αχιλλεύς.
Αλλ' οὐγ' οὐ τολέμοιο δυσηχέος ἐμνώντο.
Οὐ γάρ ἐν ὅσισι σφιν ἐπὶ σίχαις ἡρύταιτο.
Κέπτο γὰρ ἐν νήεστι ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς,
Κέρης χωόμβιος Βερσιόδος ἡγκόμοιο,
Τίνις σκη Λυρηταροῦ ἐξέλετο, τολλὰ μορήνας,
Λυρηταροῦ Διαστρήπους, καὶ τείχεα Θῆρης.
Καδδὲ Μύνητ' ἐβαλεν, καὶ Επίστροφον, ἐγχειριώρες,
Τίεας Εὐλεωῖο Σεληνπαδαον ἀνακτος.
Τῆς οὐγε κεῖται ἀχέων, πάχα δὲ ἀντίστοιχος ἐμελλεν.

690

Οἱ δὲ ἐίχον Φυλάκην, Εἰς Πύρρεον ἀνθεμόεντα,
Δίμητρος τέμπλος, Ιτανά τε μητέρα μήλων,
Αγχίσαλον τὸ Αντρῶν, ἥδε Πτελεὸν λεχεπιτήρ.
Τῶν αὐτῶν Πρωτεσίλαος αρρίος ἡγεμόνος,
Ζωὸς ἔων τότε δὲ ἥδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
Τε δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἀλοχος Φυλάκη ἐλέλεπτο,
Καὶ δόμος ἡμιτελῆς τὸ δὲ ἐκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
Νηὸς διστρώσκοντα τολὺ περάτιον Αχαιον.
Οὐδὲ μὲν δέ οἱ ἀναρχοι ἔσαν, πάθεον γε μὲν αρχόν
Αλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, οὗτος Αρης,
Ιφίκλεις δὲς τολυμῆλος Φυλακίδαο,

700

705
Αὐτοκα-

Αὐτοκαστήπτος μερισθύμα Πρωτεοπλάνη,
Οπλότερος γένει ὁ δ' ἄρα πεζότερος ἐπί αρέιων,
Ηρως Πρωτεοίλαος δέσμιος. καὶ δὲ τι λαὸς
Δεύοντ' ἡγεμόνος, πόθεον δὲ μιν ἐαθλὸν ἔσται.
Τῷ δ' ἄρα τεογαράκοντα μέλαιναν υῆς ἔποντο.

Οἱ δὲ Φερᾶς ἐνέμοντο πάρα Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοιβην, καὶ Γλαφυρᾶς, ἐπί οὐκ πιμήρην Ιαωλκόν
Τῶν ἥρη Αδριάτοι Φίλος πάσις ἐνδέκα ηῶν,
Εὔμηλος, τὸν δὲ Αδριάτω τέκε διὰ γυναικῶν
Αλκηστις, Πελίασ θυγατρῶν εἰδος αρίστη.

Οἱ δὲ άρα Μηδώνιν καὶ Θαυμακήν ἐνέμοντο,
Καὶ Μελίσσουν ἔχον, ἐπί Ολιζῶνα τρυχεῖαν
Τῶνδε Φιλοκτήτης προχεν, τοὺς δὲ εὑδώς,
Επτὰ νεῶν ἐρέτας δὲν ἐκάση πεντηκοντα
Ερμέσασαν, τοὺς δὲν εἴδοτες ἴφι μάχεσθαι.

Αλλ' ὁ μὲν ἐν ηστω κατέριψεν πάχαν,
Λίμνων ἐν ἡγαθέη, ὅπι μιν λίπον τῆς Αχαιῶν
Ελκει μοχθίζοντα κακῶν ὀλοόφρονος ὕδρα.
Ενθ' οὐκέτι ἀχέων τάχα δὲ μηνοσαθαί ἐμελλον
Αργεῖος πάρα πησὶ Φιλοκτήτῳ ἀνακτος.
Οὐδὲ μέν εδὲ οἱ ἀναρχοι ἔσται, πόθεον γε μὲν δέχονται
Αλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος γένος,
Τόν δὲ ἔτεκέν Ρίην ὑπὲρ Οἰλῆης πολιτεύθω.

Οἱ δὲ εἶχον Τρίκκην, καὶ Ιθάωνην κλωμακόεσσαν,
Οἱ τὸν εἶχον Οίχαλίην, πόλιν Εύρυτος Οίχαλιῆος.
Τῶν αὐτῶν ἡγείσθην Ασκληπιός δύο παιδεῖ,
Ιηττῆρ ἀγαθῶ, Ποδαλέριος ἡδὲ Μαχάων.
Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐπιχώσωντο.

Οἱ τὸν Ορμενιον, οἱ τε κρήνην Τπέρειαν,
Οἱ τὸν Ασέριον, Τιτάνοιο τε λόκην κάρηνος,
Τῶν ἥρη Εύρυπολος, Εύαρμοκος ἀγλαὸς γός.
Τῷ δὲ ἄρα τεογαράκοντα μέλαιναν υῆς ἔποντο.

Οἱ δὲ Αρησαν εἶχον, καὶ Γυρτάνην ἐνέμοντο,
Ορθην, Ηλαγην τε, πόλιν τὸν Ολοοασόνα λόκην.
Τῶν αὐτῶν ἡγεμόνενε μηρεπτόλεμος Πολυποίης,

716

715

720

725

730

735

740

Τιος

Τίος Πειρήθοιο, τὸν ἀδένατος τέκετο Ζεύς·
Τόν ρ' ὑπὸ Πειρήθου τέκετο κλυτὸς Ιπποδάμεια,
Ηματὶ τῷ ὅτε Φύρας ἐπέστη λαχνήεντας,
Τὸν δὲ ἐκ Πηλίς ὡς, καὶ Αἰθίκεας τελαστεν,
Οὐκ εἰος ἄμα τῷτε Λεοντός, ὃς οὐ πρώτος
Τίος Καπερθύμοιο Κορώνειος Καινείδας.
Τοῖς δὲ ἄμα τεσταράκοντα μέλαιναν ὑῆς ἔποντο.

Γενύδης δὲ σκηνὴ Κύφης ἦρε δύνα καὶ εἴκοσι ὑῖας·
Τῷ δὲ Εὐνῆνες ἔποντο, μενεπόλεμοι τε Περαιῶν,
Οἱ περὶ Δωδώνην δυσχέμερον οἰκί τε θεντοι,
Οἱ τὸν ἀμφὶ ιμερτὸν Τιταρητον ἔργον ἐνέμοντο,
Οἱ δὲ Πηνειὸν τεσσερες καλλιέρρους ὕδωρ,
Οὐδὲν δέ τοις Πηνειῷ συμμίσγεται αρχυροδίη,
Αλλὰ τέ μιν καθύπερθεν Ἐπίρρεες, πήτε ελαῖον.
Ορκιαὶ δὲ δειναὶ, Στυγεῖς ὕδατάς, ἐστιν δοτορέες.

Μαγνήταν δὲ ἥρχε Πρόδος, Τειθρηδόνος γῆς,
Οἱ τερέι Πηνειὸν, καὶ Πήλιον ενοσίφυλλον
Ναίσοντον τὸ μὲν Πρόδος θάλασσαν ἡγεμόνευε·
Τῷ δὲ ἄμα τεσταράκοντα μέλαιναν ὑῆς ἔποντο.

Οὗτοι ἀρέτηγεμόνες Δακαῶν οἱ κοίρανοι ησαν.
Τίς τὸν ὅχι ἄριστον ἦν, σύ μοι ἐννεπε, Μάση,
Αὐτῶν, πολὺπολις, οἱ ἄμα Ατρείδηοι ἔποντο.
Ιπποι μὲν μέγε ἀρισταὶ ἔστιν Φηρηπάδειοι,
Τὰς Εὔρηλος ἔλαυνε, ταδώκεας, ὄρνιθες ὡς,
Οπερίχας, οἰτέας, σεφύλη ἐπὶ γάτων ἔστιν.
Τὰς εὖ Πιερίη Θρέψαργυρόποτες Απόλλων,
Αμφω θηλεῖας, Φόβον Αρηὸς Φορεύσας.

Ανδρῶν δὲ αὖ μέγε ἀριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
Οφρά Αχιλεὺς μηνιεν, οὐ ταῦτα τολὺ Φέρετος ην,
Ιπποι δέ, οἱ Φορέσκον αἵμυμανα Πηλείωνα.

Αλλ' οὐ μὲν εὖ νηεοστι κορανίοις τανταπόδοντι
Κεῖται, δοτομητίστας Αγαμέμνονι, τοιμένι λαῶν,
Ατρείδῃ λαὶ δὲ παρὰ ρήγην θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέσσιν ιέντες,
Τόξοισιν δέ ιπποι ἐπὶ παρὰ ἄριστον οῖσιν ἔκειτο,

F

745

750

755

760

765

770

775

Λωτού

Λωτὸν ἐρεπτόμηνος ἐλεόθρεπτὸν τε σέλινον,
Εξουσιν ἄρματα δὲ εὗ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκλων
Ἐν κλισίν· οἱ δὲ, αρχὸν δέσποιφιλον ποθέοντες,
Φοίτων ἔνδαι Κατὰ σρατὸν, ωδὴ ἐμάχοντο.

Οι δὲ ἄρδισαν, ὡτέ τε πυρὶ χθὺν πᾶσα νέμοιστο.
Γαῖα δὲ ὑπερονάχιζε, Δῆτις ὡς τερπικεράνω
Χωρένω, ὅτε τὸ ἀμφὶ Τυφῶνι γαῖαν ἴμασην
Εἰν Αρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφῶνος ἐμρήματα εύνας·
Ως ἀρὰ τὸ ιστὸν ποστὶ μέχε σοναχίζετο γαῖα
Ερχομένων μάλα δὲ ὥκα διέπησαν πεδίοιο.

Τρώσιν δὲ ἀγέλεος ἥλθε ποδηνέμος ὥκεα Ιρις,
Πάρῃ Δίος αἰγιοχοῖ, σὺν ἀγέλῃν ἀλεγεινῇ.
Οι δὲ ἀγόρας ἀγέροιν ἐπὶ Πριάμοιο θύηντο,
Πάντες ὄμητερες, ἥμεν νέοι, ἥδε γέροντες.
Αὐχῇ δὲ ισταμένη, ποστέφη πόδας ὥκεα Ιρις.
Εἰσηπε τὸ Φθούγην τῷ Πριάμοιο Πολίτῃ,
Οι Τρώων σκοτεῖς ἵζε ποδακέτησι πεποιθῶ
Τύμβῳ ἐπὶ ἀκροτάτῳ Αἰονύτῳ γέροντος,
Δευγμήνος ὀπιπτε ναῦφιν ἀφορμηθεῖν Αχαιοῖ·
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὥκεα Ιρις.

Ω γέρον, αἰσὶ τοι μῆδοι Φίλοι αὔκριτοι εστον,
Ως ποτὲ επὶ εἰρήμηντο πόδας δὲ ἀλιαστος ὄφερεν.
Η μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
Αλλ' ἐπιτοιόνδε τούονδε τε λαὸν ὀπωπα.

Δίην γαρ Φύλλοισιν εοικότες, η Ψαμάδιοισιν,
Ερχονται πεδίοιο, μαχησόμηνοι περὶ ἄσυ.
Εκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ Πτιτέλλομενιντε γε ρέγαρ·
Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄσυ μέχε πριάμεις ἐπίκυροι·
Αλλη δὲ ἄλλων γλώσσα πολυπετερέων ἀνθρώπων.
Τοῖσιν ἔκαστος ἀντὶρ σημανέτω, οἷοι περ ἀρχεῖ·
Τῶν δὲ ἔγηγέθω, κοτμησάμενος πολιτῶν.

Ως ἔφαθ· Εκταρ δὲ ἐπὶ ίετος ἔπεις ἀγνοίσεν,
Αἴψα δὲ ἔλυστ ἀγορὴν, ἐπὶ τεύχεα δὲ ἐσεύνοτο,
Πάσαγ δὲ ἀγνωστο πύλαι, ἐκ δὲ ἔσυτο λαὸς,
Πεζοὶ Τὸν ιππῆσ τε πολὺς δὲ ὄρυμαγδος ὄφαρδ.

780

785

790

795

800

805

810

Εγ

Εστι δέ τις περιπάρχοντες πόλης αἰτεῖα κολώνη,
Εν πεδίῳ ἀπένθεται, περιόδορος ἐνθά καὶ ἐνθα·
Τέλος ἡτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουν,
Αθένατος δέ τε σῆμα πολυτοκαρθμού Μυρίννης·
Ἐνθα τότε Τρῶες τε διέκριθεν, καὶ ἐπίκερος.

815

Τρωοὶ μὲν πρεμόνενε μέγας κορυφαῖολος Εκταρ
Πριαμίδης· ἀμα τῷγε πολὺ πλειστος οὐδὲν
Λαοὶ Θωρήσοντο, μεριστοίς εὐχεῖσθαι.

Δαρδανίων αὐτὸν πρήξεν εἴης πάτης Αγγίσιος
Αινέας, τὸν υπὸ Αγγίση τέκε δῆ Αφροδίτη
Ιδης ἐν κυπριοῖσι, θεὰ Βροτῶν εὐηγέρτειστα.
Οὐκ οἶστος ἀμα τῷγε δύων Αντίνοος γένε,
Αρχίλοχος τὸν Ακάματε, μάχης εὖ εἰδότε πάσιν.

820

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπὸ πόδα νείσατον Ιδης,
Αφεντοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αισηποῖο,
Τρῶες, τὸν πρήξει Λυκάονος ἀγλαῖος γόνος
Πεινδαρος, ὁ καὶ τόδον Απόλλων αὐτὸς ἐδώκεν.

825

Οἱ δὲ Αδρήσειάν τὸν εἶχον, καὶ δῆμον Απαιοῦ,
Καὶ Πιτύειαν εἶχον, καὶ Τηρεῖς ὄρος αἰπὺ,
Τῶν πρήξ Αδρησός τε, καὶ Αιμφίος λινοθέρη,
Τις δύων Μέροπος Περκαώσις, ος περὶ παντων
Ηδεῖς μαντοσύνας, γεδε γέτες παῖδας ἔσοπε
Στέγχειν εἰς πόλεμον Φθιστήρα· τὰ δέ οι γὰρ
Πειθέαθην κῆρες γῦνας ἀγέν μελανος θανάτοιο.

830

Οἱ δὲ ἄραι Περκάτης καὶ Πράκηνον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σητὸν καὶ Αἴβιδον εἶχον, οὐ δίαιν Αρισθηνη,
Τῶν αὐτὸν Τραχίδης πρήξ Αισος, ὄρχαμος ἀνέρων,
Αισος Τραχίδης, οὐ Αρισθητεν Φέρον ὑπὸ^{τοι}
Αἰθανες, μεράλοι, ποταμοὶ δέπο Σελλήνετος.

835

Ιππόθεος δὲ ἄγε φῦλα Πελασγῶν εὐχεισμάρων,
Τῶν οἱ Λάρισαν ἐρισάλανα ναιεπάσκον·
Τῶν πρήξ Ιππόθεος τε, Πύλαιος τὸν οὖτος Αρπος,
Τις δύων Λίθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

840

Αὐταρ Θρήικας πῆγε Ακάμας, καὶ Πέιρως πρωτ,
Οαρες Ελλήσποντος αγάρροος ἐντὸς εεργει.

845

Εὐφημιος δέ όδεχος Κικένων πν αιχμητών,
Τίος Τροζίωνο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αύταρ Πυραίχμης ἄγε Παιόνας ἀγκυλοπόδες,
Τηλόθεν εξ Αμυδῶνος, ἀπ' Αἴγις εὑρὺ ρέοντος,
Αἴγις, καλλισον υδωρ Ἐπικίδναται αὕτη.

Παφλαζόνων δὲ πήγετο Πυλαμύρεος λάσιον κῆρ,
Εξ Ενετῶν, ὅθεν ιμιόνων γήρας ἀρχοπεράνων,
Οἱ ρά Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήστεμον ἀμφενεμοντο,
Αμφί τε Παρθένον ποταμὸν κατατὰ δώματα ἔνεσσον,
Κρώμναν τ', Αἰγαλόν τε, καὶ ὑψηλὸς Ερυθίνους.

Αύταρ Αλιζώνων Οδίος καὶ Επιτρόφος πρχον,
Τηλόθεν εξ Αλύσης, ὅθεν αργυρός εἰσι γηρεθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμης πρχε, οὐ Εννομος οιωνιστής.

Αλλ' οὐκ οιωνίστην ἐρύσαται κῆρα μέλαναν,

Αλλ' ἐδάμην υπὸ χεροὶ ποδώκεος Αιακίδαο

Ἐν τοπεμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράνεις καὶ ἄλλας.

Φόρκης αὖ Φρύξας πρχε, οὐ Λοκανος θεοειδής,
Τῇλ' εξ Ασκανίης μέμασσον δὲ ίστρινι μάχεσθαι.

Μήσον αὖ Μέθλης τε καὶ Αντίφος ηγοπάθη,

Τεί Πυλαμένεος, τῷ Γυγαῖν τέκε λίμην.

Οἱ καὶ Μήνοντος πρὸ τημώλω γεγανταί.

Νάσης αὖ Καρῶν ηγήσατο Βαρβαρόφωνων,

Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τὸρος ακριτοφυλλον,

Μαλανδρα τε ροᾶς, Μικαλήης τὸν αιτείνα καρπονα.

Τῶν μὲν ἄρα Αμφίμαχος καὶ Νάσης ηγοπάθη,

Νάσης Αμφίμαχος τε, Νομίονος ἀγλαστέκυνα,

Οις καὶ ξευσσον ἔχων τόλεμονδ' οὐν ποτε κάρη,

Νήπιος ωδε τοιούτοιος επίρκεσε λυρῶν οὐλεθρον.

Αλλ' ἐδάμην υπὸ χεροὶ ποδώκεος Αιακίδαο

Ἐν τοπεμῷ γενουσσον δὲ Αχιλλέος εκέμιστε δαιφρων.

Σαρπηδῶν δὲ πρχεν Δυκίων, οὐ Γλαῦκος ἀμύμων,

Τηλόθεν οὐκ Δυκίων, Ξάνθη δέπο διηγευτό.

850

855

860

865

870

875

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α Λεξάρφος τοπονιμίου Μενέλαιον ἐς μενομεχέαν, ἵπτη τῇ τῶν ὅλων
Ἄγριόσι δρυσὶ γύρωται, ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τῷ Ελένῳ λαζανίν, καὶ
τὰ χρύματα αἴτης. Ηττηθέντα δὲ Αλιξανδρον Αφροδίτη ἀρπάζει, καὶ ἐς τὸ
ἴδιον διάλεμον ἀπικετεῖσθαι, μετακελεῖται δὲ τῷ τέχνῃ τῷ Ελένῳ οἱ δὲ,
συνομιλήσαντες, ἐς ὑπονομέαταν.

ΑΛΛΗ.

Γάιμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ελένης οἵοις μόδος ὥστε ἀκοίταις.

Α Γπάρ ἐπεὶ κέρμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεατι ἔκεστοι,
Τρωες μὲν κλαγγῆ τὸν εὐστῆ τὸντο, ὅρνθες ὡς·
Ηὗτε περ κλαγγῆ γεράνων τάλαις ὑρανόθι τεσσάρων.
Αἴτ' ἐπεὶ δὲ χειμῶνα Φύγον, καὶ ἀδεσφατον ομβρον,
Κλαγγῆ τάγε τετότατα επ' Σκελενοῖς ράσων,
Αρδράσι Πηγυμαίους Φόνον καὶ κῆρα Φερρογαμ·
Ηέριας δὲ ἄρα τάγε κακῶν ἐρίδα τεσφέροντα.
Οι δὲ ἄρ' ίσιν στῦγο μένεα πλεοντες Αχαιοι,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμενοι ἀλλήλοισιν.
Εὔτ' ὄρεος καρυφῆς Νότος κατέχεντες ὄμιχλην,
Ποιμεσιν δὲ τὸν νυκτὸς ἀμένινα,
Τόσον τὸν δὲ πτιλεύσατε, οὖσαν τὸν λᾶαν ἱπον
Ως ἄρα τὸν πόσαν κενίσαλος ἀρντὶ δελλῆς
Ερχομένων μάλα δὲ ἀκα διέπησαν πεδίοιο.
Οι δὲ στὴ δῆ χεδῶν ἥσαν επ' ἀλλήλοισιν ιόντες,
Τρωσὶν μὲν τερμάχιζεν Αλέξανδρος Θεοειδῆς,
Παρδαλέην ἀμοισιν ἔχων, καὶ καρπύλα τοῦτα,
Καὶ Ξίφος· αὐτὴρ ὁ δέρε δύων κεκορυθμάνα καλκῶν
Πάλλων, Αργείων τρωκαλίζετο πάντας αρίστας
Αντίσιον μαχέσασθαι σὺ αὐτῇ δημιοῦτη.

10

15

20

Τὸν

Τὸν δὲ ὡς ἐν ἀνόησεν δέητι φίλος Μενέλαος,
Ερχόμενον πεποτάροις θεν ὄμιλος, μακρὰ βιβῶντα,
Ωστε λέων ἔχαρη, μεγάλως ἐπὶ σώματι κύρτας,
Εὔρων ἡ ἐλαφον κεραῖον, ἡ ἄγριον αἷξα,
Πεντάων μάλα γάρ τε κατεθίει, ἐπειρ ἀν αὐτὸν
Σδίωνται παχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηνοί.
Ως ἔχαρη Μενέλαος, Αλέξανδρον Θεοειδέα
Οφθαλμοῖσιν ιδών. Φάτο γὰρ πισταθαί ἀλείτιω.
Αὐτίκα δὲ ἐξ ὄχεων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶξε.

Τὸν δὲ ὡς ἐν ἀνόησεν Αλέξανδρος Θεοειδῆς
Εν περιμάχοισι Φανέντε, κατεπληγῇ φίλον ἤτορ.
Αψὲ δὲ ἐπάρον εἰς ἔθνος ἔχαρετο, κηρύξαντος.
Ως δὲ ὅτε τίς τε δράκοντα ιδὼν πιλίνορος ἀπέιη
Οὔρεος σὺν βίσσαγης, ὑπὸ τε τερόμος ἔλλαθε γῆ,
Αψὲ τὸ ἀνεχώρησεν, ὥχρος τέ μιν ἐλε παρεῖα.
Ως αὐτὸς καθ' ὄμιλον ἐδύ Τρώων ἀγερώχων
Δέστας Ατρέους γὰρ Αλέξανδρος Θεοειδῆς.

Τὸν δὲ Εκταρι νέοντασεν ιδὼν αἰχροῖσι ἐπέεστι.
Δύστασε, ἄδος ἀριστε, γυναιμανες, ἡπεροπευταὶ,
Αἴτ' ὄφελές τ' ἀγνός τ' ἔμφρα, ἀγαμός τ' δόπολέαδη.
Καύκε τὸ βαλούμειον, καύκε κεν τολὺν κέρδοιν ἤνεν,

Η ἄτω λάθην τὸ ἔμφρα, καύκε ἐπόφιον ἄλλων.
Η πα καγχαλόωσι καρηκομόωντες Αχαιοί,
Φάντες αριστηα πεόμον ἔμφρα, ὄνεκα καλὸν
Εἶδος ἐπ'. ἀλλ' οὐκ εἴτι βίη Φρεοῖν, ἀδέ τις ἀλκή.

Η τοίσδε ἔων, σὺν ποντοπόροισι νέεστι
Πόντον ἐπιπλάσας, ἐπάρτες ἐρίηρες ἀγυέρας,
Μιχθεῖσις ἀλλοδαποῖσι, γυναικες εὐειδὲ ἀνῆρες
Εξ Απίν γάμος, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,

Πατρῷ τε σῷ μέγα πῆμα, τόλη τε, παντὶ τε δῆμῳ,
Δυστυμέσιν μὲν χάρμα, κατηφέσιν δέ σοι αὐτῷ;
Οὐκ ἀν δὴ μένειας αἴρητι φίλον Μενέλαον;
Γνοίς χ' οἵας Φωτὸς ἔχεις θαλεροὺς ἀνδράκοιν.
Οὐκ ἀν τοις χρυσοῖς κιθαρίσι, τά τε δῶρο Αφροδίτης,
Η τε κέρμη, το τε εἶδος, ὃτε ἐν κονίησι μιγέτης.

35

30

35

40

45

50

55

Ἄλλα

Αλλὰ μάλα Τρῶες δεδημονεῖς· οὐ τέ κεν ἥδη
Λάινον ἔστι χιτώνα, κακῶν ἐνεκ' ὅστα ἕοργας.

Τὸν δὲ αὐτές προσέσπεν Αλεξανδρός Θεοπόλης.

Εκτῷ, ἐπέι με κατ' αἰγαν ἐνεκεστας, οὐδὲ ὑπὲρ αἰγαν,
Αἱεῖ τοι κραδίη, τέλεκυς ᾧς, ἐστὶν ἀτειρῆς,
Οὐτὸς εἶσεν Διὸς δύρος, οὐτὸς ἀνέρος, ὃς ρά τε τέχνη
Νηιόν ἐκτέμνησον, οφέλεις δὲ ἀνδρὸς ἐρωτίν.
Ως τοι ἐνὶ σῆθεστιν ἀτάρετος νόος ἐστι.

Μή μοι δῶρος ἐρατὰ περιφέρει χρυσῆς Αφροδίτης
Οὔτοι διπόθελητος εἴσι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα·

Οστά κεν αὐτὸς δῶσιν, ἐκάν δὲ τὸν ἄν τις ἐλοιτο;
Νῦν δὲ αὐτὸς εἰ μὲν ἐθέλεις πλεμίζειν ἥδη μάχεαδ,

Αλλὰς μὲν καθίσσον Τρῶας καὶ πάντας Αχαιούς.

Αὐτὰρ εἴ μεν μέσων καὶ ἀρτίφιλον Μενέλαον

Συμβάλετο ἀμφ' Ελένην Κατήμασι πᾶσι μάχεαδ.

Οππότερος δέ κε νικήσῃ, κρέοσταν τε γένηται,
Κτήματ' ἐλῶν εὖ πάντα, γυναικά τε, οἷκαδ' ἀγέατω.

Οἱ δὲ ἄλλοι, Φιλότητα Κόρκια πίστα ταμόντες,

Ναίοιτε Τροίην ἐριθώλακα· τοὶ δὲ νεέστων

Ἄρρος ἐστὶν ιππόσοτον, Καί Αχαιΐδα καλλιγυώσικα.

Ως ἔφατο· Εκτῷ δὲ αὐτὸς ἐχάρη μέγα, μῆδον ἀκέστας·
Καί τὸν μέσον ίσων, Τούσαν ἀνεέρευ Φάλαγγας,

Μέσως δύρος ἐλῶν τοὶ δὲ ιδρυθηταν ἀπαντες.

Τῶν δὲ ἐπετοχάζοντο καρηκομόντες Αχαιοί,

Ιστοί τε τιτυσκέμδυοι, λάεστι τὸν Βαλλον

Αὐτὰρ οἱ μακρὸν ἀύστεν ἀνάξιοις Αγαμέμνων.

Ισχεαδ', Αργεῖοι, μὴ βάλλετε κύρος Αχαιῶν

Στεύτας γάρ τι ἔπος ἐρέειν καρυθαιολος Εκτῷ.

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἐχοντο μάχης, ἀνεώ τούτῳ οὐδέντο
Εστυμένως· Εκτῷ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔσπε.

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Αχαιοί,
Μῆδον Αλεξανδρού, τῷ εἴνεκα νέκιος ὄρωρεν.

Αλλὰς μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Αχαιούς

Τεύχεα καλέσθεται επὶ χθονὶ πτελυβοτείρη·

Αὐτὸν δὲ ἐν μέσων, καὶ ἀρτίφιλον Μενέλαον,

Οίς αἱρέτης καὶ κτήμαστο πᾶσι μάχεσθαι.
Οπότερος δὲ κενικῆσι, κρέοστων τε γῆγει,
Κτήματ' ἔλαν εὖ πάντα, γυναικά τε, οἰκαδὸν ἀγέσθω
Οἱ δὲ ἄλλοι Φιλότητε καὶ ὄρκια πιεῖν πάμωμεν.
Ως ἕφαστος οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο πιωπῆ.

Τοῖσι δὲ καὶ μετεπειτε Βολεὺς ἀγαθὸς Μενέλαος.

95

Κέκλιτε νῦν καὶ ἐμέτον μάλιστα γὰρ ἄλλος ικάνος
Θυμὸν ἐμόν Φρένεω δὲ Δικαιονθήματι ηδὴ^{ηδὴ}
Αργεάτης καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποθε
Εἴνεκ ἐμῆς ἔρλος, καὶ Αλεξανδρεῖς ἔνεκ ἀρχῆς.
Ημέων δὲ ὁπτοτέρων θάνατος Εἰ μοῖρα πέπυκται,
Τεθνασίος ἄλλοι δὲ Δικαιονθήτε πέχεσσε.
Οἴστε δὲ ἄρν, ἔτερον λαβόν, ἔτερην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε καὶ Νελίῳ. Διὶ δὲ ημεῖς οἰστεντεν ἄλλον.
Ἄζετε δὲ Περάμοιο Βίην, ὅφες ὄρκια πάμη
Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παιδεῖς ὑπερφίαλοι Εἰ ἄπιστοι,
Μῆτις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσουται.

100

Αἰεὶ δὲ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν Φρένες περέδονται.
Οἷς δὲ ὁ γέρων μετέποντι, ἀματια πεύσαστο καὶ ὁπίσσω
Λαζαρίδης, ὅπως σχεῖται μετ' ἀμφοτεροῖς γῆγει.

105

Ως ἕφαστος οἱ δὲ ἐχάρηστοι Αχαιοί τε, Τρῶες τε,
Ελπόμενοι παύσεισθαι οἰζύρεος πολέμου.

110

Καύροί ππτες μὲν ἔργαντας εἰς στύχος, ἐκ δὲ ἔσσαν αὐτοῖς,
Τελεχεά τε ἔχεδύοντο, πάντα μὲν κατέθεντο οὔτε γαῖη
Πλησίον ἀληθῶν ὀλίγη δὲ τὴν ἀμφίστις ἄρρενα.

115

Εκταρ δὲ πασπόλιστοι ἀσυ διώκοντες ἐπιμπε
Καρπαλίμας ἄρνας τε Φέρετιν, Πριαμόν τε καλέσασι.

Αὐτῷρος οἱ Ταλαθύσιοι πορείας κρέαν Αγαμέμενον

Νησας εἰπει γλαφυρεῖς ιενατ, ηδὲ ἄρν σκελδεν

Οἰστεματος οἱ δὲ ἄρσον ἀπίστοι Αγαμέμενον δια.

120

Ιεις δὲ αὐτὸς Ελένη λαβκαλένω αγέλος ηλθετιν,
Ειδομήν γαλόω, Αντίωρίδασ δάμαρτι:

Τινε Αντίωρίδης εἶχε κρέαν Ελικάσων,

Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἰδος ἀρίστην.

Τινε δὲ εὑρίσκει μεγάροις η δέ μέρον ιστον ὑφανει,

125

Διπλα-

Δίπλακα, μαρμαρένη τολέας δ' ἐνέπιασεν ἀεθλός
Τρώων Φ' ἵπποδάμαν, καὶ Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οὓς ἔθεν ἐνεκ' ἑπαχον ὑπ' Αρηος παλαμάν.
Αγχε δ' ἴσαμεν τροστέῳ τούτος ἀκέα Ιρις.

Δεῦρ οὐδὲ, νύμφα Φίλη, ἵνα θέσκελα εργα ἴδηαι
Τρώων Φ' ἵπποδάμαν, καὶ Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οἱ τοὺν ἐπ' ἀλλήλοις Φέρον τολυδάκρυν Αρη
Ἐν τεδίῳ, ὀλοσοὶ λιλαιόμνοις τολέμοιο.
Οἱ δὴ νῦν ἕπαται σιγῇ (πόλεμος δὲ πέπανται)
Αστοῖς κεκλιμένοι, ταρὰ δὲ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
Αυτὰρ Αλέξανδρος καὶ δολοφίλος Μενέλαος
Μακρῆς ἐγχέπτι μαχησονταί τερὶ στοῖο.
Τῷ δὲ κε νικησούντι Φίλη κεκλήσῃ ἄκοτις.

Ως εἰπὼν θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἐμβαλε θυμῷ
Αιδρός τε ποτέροιο, καὶ ἄσεος, ἥδε τοκήων.

Αὐτίκα δὲ δολμῆτι καλυψαμένη ὅθοντοι
Ορμᾶτ' εἰς Θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χένων.
Οὐκ οἴη, ἂμα τῆτε καὶ ἀμφίπολοι δὲν ἐποίοι,
Αἴθρη Πιτθόος θυγατρῷ, Κλυμένῃ τε Βοῶπις.

Αἴψα δὲ επειδὲ ικανὸν θύτι Σκασαὶ πόλαι πάνταν.
Οἱ δὲ ἀμφὶ Πρίαμον, Καὶ Πάνθοον, ἥδε Θυμοῖτιν,
Λάμπον τε, Κλυτίον Φ', Ικετάονά τ', ὅζον Αρηος,
Οὐκαλέγων τε, καὶ Αυτῆνταρ, τεπτυμένω ἀμφω,
Εἴσατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι τούλησι.

Γύραι δὲ τολέμοιο τεπτυμένοι, ἀλλὰ ἀγορηταὶ
Εθλοὶ, τετίγεσιν ἐσικότες, οἵτε καθ' ὑλην
Δένδρεων ἐφεζόμενοι, οἵτε λειρίσεσαν ιεῖσι·
Τοῖοις ἄρα Τρώων ηγήτορες ηντ' ἐπὶ πύργῳ.
Οἱ δὲ ως ἐν εἶδον Ελένην ἐπὶ τούργον ιστον.
Ηκα τρός ἀλλήλος ἐπειδε πτεροεντ' ἀγόρευον.

Οὐ νέμεσις Τρώας, καὶ ἐύκνημιδας Αχαιὲς,
Τοιῷδὲ ἀμφὶ γυναικὶ τολὺν ἁρόνον ἀλγεα τάχειν.
Αἴνως ἀθανάτοις θεῖς εἰς ὥπα ἐσικεν.
Αλλα Καὶ ᾧς, τούτη τερὲ ἐστ', εν τητὶ νεέσθω,
Μηδὲ οὐδὲν, τεκεσοτέ τ', ὀπίστω τῆμα λίποιο.

Ως ἀρ' ἔφαντο Πρίαμος δὲ Ελένην ἐκαλέσατο Φωνῇ.
 Δεῦρο τάρανθ' ἐλθόστα, φίλον τέκος, ἵζει ἐμεῖο,
 Οφραὶ ἴδης πρότερον τε πόσιν, πήγες τε, φίλας τε
 (Οὐτί μοι αἰτίη ἔστι· θεοί νῦ μοι αἴτιοι εἰσιν,
 οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Αχαϊῶν) 165
 Ως μοι καὶ τονδ' ἄνδρα πελάριον εὔνομον γένης,
 Οστις ὅδ' εἶνι Αχαιος, ἀνὴρ οὐτέ τε, μεγαλεῖτε.
 Ήτοι μὲν καὶ Φαλῆρη καὶ μετόπεις ἄλλοι ἔστι·
 Καλὸν δὲ τῷ έγώ επταὶ πτωὶδεν διφθαλμοῖσιν,
 Οὐδὲ τῷ γερασόν· βασιλῆι γὰρ ἄνδρι ἔστι.

Τὸν δὲ Ελένην μεθιστιν ἀμεβέτο, διὰ γυναικῶν.
 Αἰδοῖος τέ μοι ἔστι, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε.

Ως ὁ φελεν θάνατός μοι ἀδειν κακός, ὥπαστε δεῦρο
 τιεῖ σωτήριην, θάλαμον, γυναῖκας τε λιπόστα,
 πλαΐδα τε πηλυγέτην, καὶ ὄμηλικήν ἐργάζεται. 175
 Άλλὰ τά γε ἐκ οὐρανοῦ τὸ καλαίγα τέττυκα.
 Τέττο δέ τοι ἔρεω, οὐ μέντος οὐδὲ μεταλλᾶς
 Οὐτός γε, Ατρεΐδης εὐρυκρειῶν Αγαμέμνων,
 Αριφότερον, βασιλεὺς τὸν ἀγαθὸν, κρατερός τὸν αἰχμητήν.
 Δαῖηρ αὐτὸς ἔμοις ἔστι κυνάπιδος, εἴποτε ἐν γε.

Ως Φάτο τὸν δὲ οὐ γέρων πύραστο, φωνησέν τε.

Ο μάκαρ Ατρεΐδης, μοιρημένος, οὐλούδαμον.

Η ρά νῦ τοι πολλοὶ διδυμῆται κέροι Αχαϊῶν.

Ηδη καὶ φρυξίνην εἰσῆλυθον ἀμπελοσαγαν.

Ενθάδια ἴδον πλεῖστος φούγας, ανέρας αἰολοπώλας, 185

Λαὸς Οσρηνος, καὶ Μυγδόνες ἀντίθεσοι,

Οἱ ρά τὸν ἐρατόσωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίου.

Καὶ γὰρ ἔγων ἐπίκυρος ἔων, μῆτρα τοῖσιν ἐλέχθην

Ηματι τῷ, ὅτε ἥλθον Αμαζόνες ἀντιάνεροι.

Αλλ' οὐδὲ οἱ τόσοι ησαν, οἵσοι ἐλίκωπες Αχαιοί.

Δεύτερον αὐτόν, οδυσσῆα ιδῶν, ἔρειν οὐ γερασός.

Εἰπέ τοι γε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, οστις ὅδ' εἶται

Μετάνη μὲν καὶ Φαλῆρη Αγαμέμνονος Ατρεΐδαι,

Εὐρύτερος δὲ ὄμοιον, ιδεῖ σέρνονται ιδεόδε.

Τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πλαυσοτείρῃ,

165

170

175

180

185

190

195

Αὐτὸς

Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὡς, ἀπιπωλεῖται σίχας ἀνδρῶν.
Αργεῖον μιν ἔγωγε ἐσκὼ πηγεσιμάλλω,
Οστ' οἰων μέγα τῶν διέρχε^τ διγυρισάν.

Τὸν δὲ ημέσετ^τ ἔπειθ^τ Ελενη Δίος ἐκγεγαῖα.
Οὗτος δὲ αὖ, Λαερτιάδης πολύμητις Οδυσσεὺς,
Ος τεάφη ἐν δήμῳ Ιθάκῃς, κρανῖον περ ἐσόντος,
Εἰδὼς ταντούς τε δόλους, καὶ μῆδα πυκνά.

Τὴν δὲ αὐτ^τ Αντήνωρ πεπυμψός αὐτίον ηῦδα.
Ω γύναι, ή μάλα τότε ἐπος τημερτὲς ἔειπες.
Ηδη γαρ ζεῦρό τοτ^τ ηλυσθε δίος Οδυσσεὺς,
Σεϊ ενεκ^τ ἀγκελίης, σὺν δεσμοφίλῳ Μενέλᾳ.
Τοις δὲ ἔγω εξένισα, καὶ σὺ μεζαροισι φίλησο.
Αμφοτέρων δὲ Φυὴν ἐδάνη, καὶ μῆδα πυκνά.
Αλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγερομενοισιν ἐμιχθεῖ,
Σπύντων μὲν Μενέλαος ὑπερεχεν εὑρέας ἄμεις.
Αμφω δὲ ἐξομένω, γεραρώτερος ην Οδυσσεύς.
Αλλ' ὅτε δὴ μιθοῖς καὶ μῆδα πᾶσιν ὑφανον,

Ητοι μὲν Μενέλαος ἀπιπροχάδην ἀγόρευε,
Πάντα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ δὲ πολύμυθος,
Οὐδὲ αφαναρτοτέρης, εἰ καὶ γενθ^τ οὔτερος ην·
Αλλ' ὅτε δὴ τολύμητις αναίσειν Οδυσσεὺς,
Σπάσκεν, ὑπαγή ἵδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆγας.
Σκητήρον δὲ τὸ ὅπιστο, εἴτε τροπηνὸς σκάρα,
Αλλ' αἰεμφες ἔχεσκεν, αἰδρεις Φωτὶ εοικώς.
Φαῖτις κεν γάχοτον τινα ἐμμενα, ἄφρονά δὲ αὐτῶς.

Αλλ' ὅτε δὴ ὁ σπη τε μεζάλην ἐκ σῆδες ἴει,

Καὶ ἐπεια νιφάδεσσιν ἐσκόπη χειμεριητιν,

Οὐκ ἀν ἐπειτ^τ Οδυσσῆι γέροσεις βροτος ἄλλος.

Οὐ τότε γέωδε Οδυσσῆος ἀγαστούμεθ^τ εἶδος ιδόντες.

Τὸ τρίτον αὐτ^τ Αἴαντοι ιδῶν, ερέειν οὐ γέρασ.

Τίς τ' ἄρ τοδές ἄλλος Αχαϊος, αὐτῷ ηὗτε, μεγας τε,

Εξοχος Αργείων κεφαλῆν, ηδε εὑρέας ἄμεις;

Τὸν δὲ Ελένη πανύπετολος ἀμείσετο, διὰ γυναικῶν.

Οὗτος δὲ Αἴας εἰς τελάριος, ἔρχος Αχαϊῶν.

Ιδημψεὺς δὲ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεωτ, θεός ὡς,

200

205

210

215

220

225

230

ΕΣΤΙ

Εσπή· ἀμφὶ δὲ μιν Κρητῶν ἀγοὶ πηγερέθονται.
Πολλάκι μιν ζεύιοιςεν δρῦιφίλος Μενέλαος
Οίκω εν ἡμετέρω, ὅποτε Κρήτην ἰχοῖτο.

Νῦν δ' ἄλλες μεν πάντες ὥρα ἐλίκωπας Αχαιός,
Οὐς καὶ εὖ γνοίν, καὶ τένομα μιθησάμην.

Δοιὰ δ' ἔ δύναμαι ιδεῖν κοσμήτορε λαῶν,

Κάσορέ δ' ίπποδάμον, καὶ πὺξ σύγαθον Πολυδεύκεα,
Αὐτοκατιγήτω, τῷ μοι μία γενιατο μῆτηρ.

Η ἡχ έσπεσθην Λακεδαιμονος ἐξ ἐρατεινῆς;

Η δέυρο μὲν ἔποντο νέεστο εἰνι ποντοφοροῖσι, 240

Νῦν δ' αὐτὸν εἴλευσι μάχης κατεδύμεναι ἀνδρῶν,
Αἴχεα δειδότες, καὶ ὄνειδεα πόλι, ἀ μοι εἶνι;

Ως Φάτο τὸς δ' ηδη κατέχεν Φυσίζος αἷδι
Ἐν Λακεδαιμονι αἴθι, Φίλη εἰνι πατρίδι γεγή.

Κήρυκες δ' αἷδι ἀστιν θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245

Ἄργε δύω, Εἰσὶν εὐΦρόνα, καρπὸν δέρχεται,

Ασκω εἰν αἰγαίων φέρει ἢ κρητῆρα Φαενον

Κήρυξ Ιδαῖος, ηδὲ χεύσεια κύπελλα.

Ωτρυνειν ἢ γέρεντα παρεισάμενος ἐπέσεστι.

Οροσο, Λαομεδοντιάδη καλέεστιν ἄριστοι
Τρῶων Φ' ίπποδάμων Εἰς Αχαιῶν καλκοχτώνων.

Ἐς πεδίον καταβῆναι, οὐ ὄρκια πιστὰ τάμηται.

Αὐτὰρ Αλέξανδρος καὶ αρτοφίλος Μενέλαος

Μακρῆς ἔγχετοι μαχῆσοντ' αἱμφὶ γυναικί.

Τῷ δέ καὶ οικησαντι γυνῇ Εἰς ιτυμαθ' ἔποιστο.

Οι δ' ἄλλοι, Φιλόποτος καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,

Ναϊούμεν Τροίην ἐργάζανται τοὶ δὲ νέων.)

Αργος εἰς ιππόσοτον, καὶ Αχαιόδα καλλιγόνακα.

Ως Φάτο· ρίζουσεν δ' ὁ γέραν, ἐκέλευσε δ' ἐταίρος
Ιππῶς ζευγυνούμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως επίθοντο.

Αν δ' ἄρε εἴη Πριάμος, κατὰ δ' ινία τείνει ὄπιστος.

Πάρο δέ οι Αντηνῶρος οὐκαλλέα βήσατο διφρον.

Τὼ δέ Διὸς Σκαραν πεδίονδ' ἔχον ἀκέας ιππῶς.

Αλλ' ὅτε δῆρ' ἴκοντο μὲν Τρῶας καὶ Αχαιός,

Εἰς ιππῶν διποιάντες επὶ χθόνας παλυβότειραν,

265

ΕΣ

Ες μέσοις Τρώων καὶ Αχαιῶν ἐστήσωντο.

Ορυτο δ' αὐτὴν ἔπειτα ἀναῖς ἄνδρων Αχαιμέμηνον,

Αν δ' Οδυσσεὺς πολύμηντις ἀπὸρ κῆρυκες ἀγανοὶ

Ορχία πιστὲ δεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

Μίσγον ἀπὸρ βασιλεῦσιν ὑδωρ ὅπλι χεῖρας ἔχενταν.

270

Ατρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεστι μάχαιραν,

Η οἱ πᾶρ ζεφεός μέρα καλεον αἰεν ἀστρο,

Αρνῶν εἰκ κεφαλέων πάμνε τρίχας αὐτὰρ ἔπειτα

Κῆρυκες Τρώων καὶ Αχαιῶν γεμαν αρίστοις.

Τοῖσιν δ' Ατρείδης μετάλλη πῆχετο, χεῖρας ἀνασχών.

275

Ζεῦ πάπερ, Ιδηθεν μεδέων, κύδισε, μέρισε·

Νέλιος δ', ος πάντ' ἐΦορᾶς, καὶ πάντ' ἐπακάνεις·

Καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα· Εἰ οἱ ὑπένερθε καρμόντας

Ανθρώπως τύναδον, οὐ, πις καὶ Πτίσσοντον ὄμβασην·

Τιμῆς μάρτυροι ἔστε, Φυλάσσετε δὲ ὄρκια πιστέ.

280

Εἰ μέν κεν Μενέλαον Αλέξανδρος καταπέφην,

Αὐτὸς ἔπειτα Ελένην ἔχετω καὶ κτήματα πάντα,

Ημεῖς δὲ σὺ νήσους νεώμεδες ποντοπόροισιν·

Εἰ δέ καὶ Αλέξανδρον κτένην ξανθὸς Μενέλαος,

Τρῶας ἔπειτα Ελένην καὶ κτήματα πάνταντος·

285

Τιμὴν δὲ Αργείοις δοπτηνέμεν, ηὗτιν ἔσικεν,

Η πε καὶ ἐσομδροῖσι μετ' ανθρώποισι πέλη).

Εἰ δὲ ἀνέμοι τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιο τε πάνδες

Τίκειν ἐκ εὐέλωσιν, Αλέξανδροι πεσόντος,

Αὐτὰρ εὐκαὶ ἔπειτα μαχέσασθαι εἴνεκα ποιηῖς,

290

Αῦθι μεγαν, εἴως κε τέλος πολεμοιο κιχεῖσθαι.

Η, καὶ ἀπὸ σομάχες δέρνων τάμειη ληεῖ χαλκῷ,

Καὶ σὺν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονος ἀποταίρωντας,

Θυμὸς δέσμοιδες δέποτε γῆ μένος ἐλέστη χαλκός.

Οἶνον δὲ σὺν κρητῆρος ἀφιοσάμδροι δεπάεστιν

295

Εκχεον, ηδὲ εὔχοντο θεοῖς αἰετομέτησιν.

Οὐδὲ δέ τις εἴπεσκεν Αχαιῶν τε, Τρώων τε.

Ζεῦ κύδισε, μέρισε, καὶ αἴθαντοι θεοὶ ἄλλοι,

Οππότεροι ποστέροις τοιςὲρ ὄρκια πομήνεσαι,

Οὐδὲ σφ' εὐκέφαλος χαμάδης ρεοι, ως οὐδε οῖνος;

Αὐτῶν,

Αὐτῶν, καὶ τεκέων ἄλοχοι δὲ ἄλλοισι μηγέτεν.

Ως ἔφαν τὸν ἄρα πώσφιν ἐπεκραταινε Κρονίων.

Τοῖς δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μὲν μῆθον εἶπε.

Κέκλυτέ με, Τρῶες Ὡ έυκυνήδες Αχαιοί·

Ητοι ἔγαν εὖμι τεσπὶ Ιλιον ἡνεμόεσσον

308

Αψ., ἐπεὶ επως τλήσομεν σὺ ὁ φτελμοῖσιν ὄραδαν

Μαρνάμυρον Φίλον γον δέργιφίλω Μενέλαω.

Ζευς μὲν πε τέρειοιδε, τὸν αἴτινατο θεοὶ ἄλλοι,

Οππότερος θενάτοιο τέλος πεπρωμένον εἴνι.

Η ρά, καὶ εἰς δίφρον ἄρνας θέτο ισόθεος φῶς·

310

Αν δὲ τὸν αἴτινον αὐτοῖς, κατὰ δὲ ηγία τενεύ ὀπίσσω·

Πάρ δὲ οἱ Αντηνῷοι τεκνατλέα βήσουτο δίφρον.

Τῷ μεν ἄρδευορροι τεσπὶ Ιλιον διπονέοντο.

Εκταρ δὲ Πρίαμοι πάτις καὶ διος Οδυσσεὺς

315

Χῶρον μεν τεράτον διεμέτρεον αὐτὰρ ἐπεῖτα

Κλήρος σὺ κυνέη χαλκηρει τάλλον, ἐλόντες,

Οππότερος δη τεράτεν αἴφετι χάλκεον εὔχος.

Λαοὶ δὲ ηγίσσοντο, θεοῖσι δὲ χειρας ἀνεχον·

Ωδὲ δὲ τις ἐπεσκευει Αχαιῶν τε, Τρῶων τε.

Ζεῦς τάπερ, Ιδητεν μεδέων, καδίσε, μεζίσε,

320

Οππότερος ταδε ἕρξα μετ' ἀμφοτέροισιν ἐγήκε,

Τὸν δος ἀποφέγμενον δύνατ δόμον Αἰδος εῖσω·

Ημῖν δὲ αὖ φιλότυπος καὶ ὄρκια πιστὰ γενέαδα.

Ως ἄρδευορροι τάλλεν δὲ μέχεις κορυθαιόλος Εκταρ,

Αψ. ὄροσιν Πάριος τὸν θεοῖς σὺ κλῆρος ὄροσεν.

325

Οι μεν ἐπειδὴ ζόντο κατὰ σίχας, ηγάσω

Ιπποι περιπόδες καὶ πικίλα τευχε εκείτο.

Αὐταρ οὐδὲ ἀμφ' ἀμοισον εἴδυσσιτο τευχεα καλὰ

Διος Αλεξανδρος, Ελένης τόσσις ηγιόμοιο.

Κυπρίδας μεν τεράτει τεῖ κυνήρησιν εγήκε

330

Καλλας, δέργυρεοισιν Ήττοφυρίοις αἵρετας·

Δεύτερον αὖ, Θάρηκα τεῖ σιθεστη εἴδυσεν

Οιο καστηρήτοιο Λυκάονος, πρημοτε δὲ αὐτῶ.

Αμφὶ δὲ ἀμοισον βάλειο ξίφος δέργυρον λογ,

Χάλκεον αὐτὰρ ἐπεῖτα σάκες μέγα τε σιβαρόν τε.

335

| Κρατὶ

Κρατὶ δὲ περὶ φέρειν κυνέντι εὔτυχίον ἔθηκεν,
Ιππάριν δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἐνδεινόν
Εἴλετο δὲ ἀλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν δέσπει.
Ως δὲ αὐτῷ Μενέλαος δέρχιος ἐντεῖ σέδυνεν.

Οἱ δὲ ἐπὲι τῷ ἐκάπερθεν ὄμιλοι Θωρήθησαν,
Ἐς μέσον Τρώων καὶ Αχαιῶν ἐστάχωντο,
Δεινὸν δέρχομένοις Θάμβος δὲ ἔχει εἰσορόωντας,
Τρώας θ' ιπποδάμες, καὶ εὐκηῆμιδας Αχαιές.
Καὶ ρέγγος σῆτιν θλαμετηστῷ εὐτὸν χώρῳ,
Σένοντ' ἔγχειας, ἀλλήλοισιν κατέοντε.

Πρόσθε δὲ Αλέξανδρος τεσσερὶ δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ατρέιδαο κατ' ἀσπίδα τάντοσε ισην.
Οὐδὲ ἕροπεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφη δέ οἱ αἰχμὴ
Ασπίδι σὺν κρατερῇ ὃ δὲ δούτερος ὥρνυτο χαλκῷ
Ατρέιδης Μενέλαος, ἐπευχάμενος διι τατρί.

Ζεῦ ἄνα, δος τίσιαδ, ὃ με τρότερος κακὸν ἔοργε,
Διον Δλέξανδρον, καὶ ἐμῆς τοσδέ χεροὶ δάμασσον,
Οφρά τις ἕρριγμος καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
Ξενοδόκον κακὰ ρέει, ὅκει Φιλότητε τοῦδείχη.

Η τοι· καὶ ἀμπεταλῶν τεσσερὶ δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ισην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἥλιθε Φαενῆς ὄμβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ Θώρηκος τολυδαγάλων πρητεῖον.

Αντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην θλείμπος γλτῶνα
Εγχος· ὃ δὲ ἐκλίνητη, καὶ ἀλενάτο κῆρα μέλαγναν.
Ατρέιδης δὲ, ἐρυσούμενος ξίφος δέργυρολον,
Πληγὴν ἀναγόμενος κόρυθος Φαλον ἀμφὶ δέ αὐτῷ
Τριχθά τε καὶ τετραχθά θλετρυφὲν ἐκπεσε χειρός.
Ατρέιδης δὲ ἀμωμένεν, ιδὼν εἰς θρανὸν εύρυν.

Ζεῦ τάτερ, ωτις τοι δεῶν ὀλοάτερος ἄλλος.
Η τοι ἐφάμην τίσεσθαί Αλέξανδρον κακότητος·
Νῦν δέ μοι εὖ χείρεσσι έάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος.
Ηίχηθη παλάμηφιν εἴώσιον, οὐδὲ ἔβαλόν μιν.

Η, καὶ ἐπαγγειλας, κόρυθος λάβεν ιπποδαστής,
Ελκε δέ, Πτιστρέψας μετ' εὐκηῆμιδας Αχαιές.

Αγχε δέ μιν πολύκερος ιμάς ἀπαλὴν υπὸ σειρὴν,
Ος οἱ υπὸ ἀνθερῶνος ὄχευς τέπετο τρυφαλέσης.
Καὶ νῦν κεν ἔρωτέν τε, καὶ ἀστέον ἥρατο κύδος,
Εἰ μὴ ἄρδεν νόμος Διὸς θυγάτερι Αφροδίτῃ,

Η οἱ ρῆσεν ἡμάντα βόσις Ἰφι κτενεμένοισ-

375

Κενὴν ἢ τρυφαλεῖα ἄμει ἄστεον χειρὶ παχεύ.

Τὴν μὲν ἐπειδὴν πρώτη μετ' εὐκνήμιδας Αχαιὺς
Ρίψι, Πλιθυνῆσας κομισσον δὲ ερέπρες ἔταιροι.

Αὐτὰρ ὁ ἄνθετόρχοτε, καλακτάμηνα μενεσίνων

Εγχεῖ χαλκέιων τὸν δὲ εὐηρπτόν Αφροδίτη

380

Ρέπα μάλι, ὡςει θεός σκάλυψε δὲ τὸν πόλλη.

Καδὸν εἰσὶν ἵστηται μάρμαρα εἰνώδει, κηλώεντι.

Αὐτὴν δὲ αὐτὸν Ελένην καλέσθητε τίς δὲ εκίχανε

Πύργων ἐφ' οὐφηλῶν τοῖς ἢ Τρωαῖς ἀλισ ποτεν

Χειρὶ δὲ νεκταρέων εἴναις ἐτίκαζε λαβέσσου.

385

Γροῦ δέ μιν εἰκαστα πλαγμῆι τερσέστεν

Ειροκέμω, ηοὶ Λακεδαιμονοι νατεπεώσῃ

Ησκεν εὔρα καλὰ, μάλιστα δέ μιν Φιλέεσκε.

Τῇ μιν εἰσαγμένη τεσσερώνες δὲ Αφροδίτη.

Δεῦρ' εἶτε Αλέξανδρός σε καλεῖ οἰκενδε νέεσθε.

390

Κενὸς οὐκέτιν ἵστηται μάρμαροι λέχεστι,

Κάλλει τε σίλβων, καὶ εἴμαστιν ωδὲ κε φάσις

Ανδρὶ μαχεστάμενον τόνυ γέλθειν, ἀλλὰ χορόνδε

Εργεσθ', ηὲ χοροῖο νέον ληγοντα καθίζειν.

Ος Φάτον τῇ δὲ ἄρα θυμὸν εὐνήσθεστον ὄρινε.

395

Καὶ ρῶσ οὐνέντος θεᾶς τεσσαλέα σειρὴν,

Στήθεα δὲ ίμερόστεντα, καὶ οὐρανὰ μαρμάροντα,

Θάμησέν τ' ἄρδεπεται, ἐπος τὸν εὐφατί, εἰκ τὸνόμασθε.

Δαρμονίη, τί με πῆται λιλαίσαν ἡ περοπέσειν;

Η πῆμε τεστέρω πλίσιον εὖ ναρομενάων

400

Ἄγεις, ηὸν Φρυγίης, η Μηνονίης εργάζεται,

Εἴτις τοι καὶ κεντὶ Φίλος μερόπων ἀνθρώπων;

Οὐνεκα δη τοῦ διον Αλέξανδρον Μενέλαος

Νικήσας εὐθέλει συζερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἀγεδεῖ,

Τέγενα δη τοῦ δεύρο σολοφρονέουσι πιρέσης;

405

Ησε

Ήσο παρ' αὐτὸν ιέσσαι, Θεῶν δὲ δότεπτε κελδίθεε.
Μηδὲ τι σοῖσι πόδεσσιν ἔσσορέ φειδες Ολυμπον,
Αλλ' αἰσὶ τῷκενον δίζεε, καὶ εἴ φύλασσε,
Εἰσάκε σ' ή ἀλοχον ποιησεται, η ὅγε δέλην.

Κεῖσε δὲ γὰρ ωκεῖ εἶμι (νεμεσοῦτὸν δὲ κεν εἴη)

Κένυτο πορσωένοι λέχος· Τρώακ δὲ μὲν ὄποσσω
Πᾶσαν μωμόσονται· ἔχω δὲ ἄχε ἀκοτε θυμῶ.

Τὴν δὲ χολωσμένη τασσεφάνεε δι' Αφροδίτη.
Μή μὲν ερεθέ, χετλίη, μὴ χωσμόν σε μεθέσια,
Τῶς δέ σ' ἀπεχθῆρα, ὡς νῦν ἔκπαγλ ἐφίλησα.
Μέσσων δὲ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεια λυγεῖ,
Τρώων καὶ Δαναῶν σὺ δέ κεν κακὸν οἴτον ὄλημα.

Ως εφατ· ἕδεστεν δὲ Ελένη Δίος ἐκρεγαῖη·

Βῆ δὲ καλαχομόν εανῶ αργῆτι, Φαεινῶ,

Σιγῇ πίσας δὲ Τρώας λαθεν ἥρχε δὲ δαίρων.

Αἱ δὲ ὅτι Αλεξάνδροι δόμοι τεκναλλέ ινγυτο,
Αμφίπολοι μὲν ἐπειτε θῶσ επὶ ἔργος τρεπονο,
Η δὲ εἰς ίψόροφον θάλαμον κιε δια γυναικῶν.
Τῇ δὲ πάρα διφρον ἐλάστα Φιλομμειδῆς Αφροδίτη,

Αντὶ Αλεξάνδροι θέα κατέβηκε Φέρυσα.

Ενθε κάθιτη Ελένη κέρη Δίος αἰγισχοιο,

Οοσε πάλιν κλίναστα πόσιν δὲ ηνίπαπε μύθω.

Ηλυθες ἐκ πλέμεϊ ὡς ἀφελες αὐτῷ ὄλεσθ,
Αυδρὶ δαμεις κρατερῷ, ὃς ἐμος τεστερος πόσις ἦν.

Η μὲν δὴ πειν γέ εὔχε δέρηφιλος Μενέλαος

Σῆτε βίη, καὶ χεροὶ, καὶ εγκεῖ Φέρτερος εἴναι.

Αλλ' ίδι νῦν πειναλεσσαμ δέρηφιλον Μενέλαον

Εξαῦτις μαχέσουματ ἐναντιον ἀλλά σ' ἔγωже

Παιναδατα κέλομαι, μηδὲ ζανθῶ Μενέλαος

Αντίσιον πλέμον τωλεμίζειν, ηδὲ μάχεσθα

Αφραδέως, μήπως τάχ' υπ' αἰτος δερι δαμείν.

Τὴν δὲ Πάρεις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέπιε.

Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὄνειδεστι θυμὸν εντεί.

Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ενίκησεν σὺν Αθήνῃ.

Κεῖνον δὲ αὐτὶς ἔγω· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ημῖν.

Αλλ' ἄγε δῆ Φιλότητι τραπείσμεν εὐηδέντε·
Οὐ γὰρ τῶν ποτέ μὲν ὁδὲ ἔρως Φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οὐδὲ στέ σε προτερον Δακεδαιμονος ἐξ ἐρατεινῆς
Επλεον ἀρπάζεις εἰς ποντοπόροις νέεσι,
Νήσω δὲ εἰς Κεραναῖ εμίμητη Φιλότητι καὶ εὐτῇ,
Ως σεο νῦν ἔραμα, καί με γλυκὺς ἴμερος αἴρει.

445

Η ρά, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών· ἄμα δὲ εἰπεῖ ἀκείτις·
Τὰ μὲν ἄρταν εἰς τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσαν.

Ατρεΐδης δὲ αὖ ὄμιλον ἐφόιτε Ιηρὶ ἑοικῶς,
Εἶπτε εσαρθρούσεν Αλέξανδρον Θεοειδέα.

450

Αλλ' εἴτις διώλατο Τρώων κλειτῶν τὸν ἐπικέρδων
Δεῖχαν Αλέξανδρον τὸν δέσποιφίλων Μενελάων.
Οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γένεται τονον, εἴτις ἴδοιτο·
Ιστοιον γέρον σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κυρὶ μελανην.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Αχαμέμενων.

455

Κέκλυτε μόι Τρώες, καὶ Δαΐδανοι, ηδὲ επίκερδοι·
Νίκη μὲν δὴ Φαινετός δέσποιφίλων Μενελάων·
Τμεῖς δὲ Αργείην Ελένην, καὶ κτήματ' ἄμα αὐτῇ
Εκδοτε· καὶ τιμὴν διποτινεμεν, ηντιν' εοικεν,
Η τε καὶ εσσομένοις μετ' ἀνθρώποισι πέληπτι·
Ως ἐφατ' Ατρεΐδης, ἐπὶ δὲ ἥγεον ἄλλοι Αχαροί.

460

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Ε Δοξεις τοις θεοῖς τὰς Εἰλιας ἀλλάται· εἰδὸς Αἴγιναν μὲν Μενίλακον τοῦδε θῶμα
ὑπὸ Πανδέρης παρεσκεύασσε. Καὶ γάρ τις συγχρήτων τῷ ὄρχαν, Μαχάμων
μὲν ἵσταται Μενίλακον· Αχαρίμνων δὲ ἀπίλαθν, τὰς τραπέας παρεργμένες εἰς τὸ πό-
λεμον. Συμβολῆς δὲ χθυνομένης, πολλοὶ ἐκπειρώθησαν οὐαὶς γένηται.

Α Λ Λ Η.

Δέλτα, θεῶν ἀγορὴ, ὄρχαν χύσις, ἀρέσθιον ἀργί.

Ο Ι δὲ θεοὶ πάρ την καθήμυνος ἥγερόωντο
Χρυσέων ἐν δαπέδῳ, μὲν δέ σφισι πότνια Ήη
Νεκτερίς ἐωνοχέστε· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάσεσι
Δειδέχατο ἀλλήλας, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.

Αὐτίς ἐπειρεῖτο Κρονίδης ἔρεθιζέμεν Ήρη,
Κερτημίοις ἐπέεστι παραβλήδην ἀγορόβιων.

Δοσάμην Μενελάῳ δέργησεν εἰσι Θεάων,
Ηη τὸν Αργεῖην, καὶ ἀλαλκημύνης Αἴγινη
Αλλά ἦτο τῷ νόσφι καθήμυνας εἰσορόωσα
Τέρπεοδον τῷ δὲ αὐτεῖ φιλομυεῖδης Αφροδίτη
Αἰες παρημένεις, καὶ αὐτὸς κῆρας ἀμύνει.
Καὶ νῦν εἶσοσσόσεν οἰσόμνον θενέεαδ.

Αλλά ἦτο νίκη μὲν δέργηφίλας Μενελάου.
Ημεῖς δὲ Φραζώμειθ, ὅπως ἔστη τάδε ἔργα·

Η δὲ αὐτοῖς πόλεμόν τε κακὸν καὶ Φύλοπτν αἰνὴν
Οργομεν, η φιλότητα μετ' ἀμφοποιοις βάλωμεν.

Εἰ δὲ αὐτῶς τάδε πᾶσι φίλον καὶ ηδὺ γέροιστο,
Ητοι μὲν οἰκεοῖστο πόλις Περιάρμοιο ἀνακτος,
Αὖτις δὲ Αργεῖην Ελένην Μενέλαον ἀγοιτο.

Ως ἐφαθ· αἵ δὲ ἐπέμυζαν, Αἴγιναί τε, καὶ Ήη.

H 2

5

10

15

20

Πληρότα

Πλούσιαν αὐγήν ποδην, κακὰ δὲ Τρώεστι μεδέαθη.
Ητοι Αἴγυνοι ἀκέσων ήν, όδε τι εἶπε,
Σκυζούμην Διὶ πατέρι, χόλος δέ μιν ἄχειος ἦρε
Ηρη δ' οὐκ ἔχαδε σῆθος χόλον, ἀλλὰ πεφούδα.

Αἰνότατε Κρονίδη, ποιον τὸ μῆδον ἔειπες;
Πῶς ἐβέλεις ἀλιον Θεῖνα πόνον, ηδὲ ἀτέλεσσον
Ιδρῶθ;, ὃν ἴδρωσε μόγιον; καμέτιν δέ μοι ἵπποι
Ἄλον ἀγειρόση, Περλαμώ κακά, τοῦ τε παιστον.
Ερδ. ἀτέρ εἰτο πάντες επεμέομεν θεοὶ ἀλλοι.

Τὴν δέ μεγάλην ὄχθησις πεφεψε φη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Δαιμονίη, τί νύ σε Περλάμος, Πριάμοιο τε παῖδες
Τόσα κακά ρέζουν, ὅτι ἀστερχές μενεάνινεις
Ιλίου ἐξαλαπάζαν εὔκτιμον πολιεύθρον;
Εἰ δὲ σύ γε εἰσελθώσῃ τώλας καὶ τέχνα μακρὰ,
Ομὸν Βεβρώσις Πρίαμον, Περλαμοί τε παῦδας,
Αλλὰς τε Τρῶας, τοτε καν κόλον ἐγκαθέσου.

Ερζον ὅπως ἐβέλεις, μὴ ταῦτα γε νέκειος ὅπιστο
Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγα ἐργοίσα μετ' ἀμφοτέροισι θύηνται.
Άλλο δέ τοι ἐρεώ, σὺ δὲνί Φρεσὶ Βάλλεο σηστον

Οππότε καν καὶ ἔγω μεμαῶς τώλιν ἐξαλαπάζα,
Τὴν ἐβέλω, ὅθι τοι Φίλοι αὐνέρες ἐκγεράσασι,
Μῆπι Διετέβειν τὸ ἐρὸν κόλον, ἀλλά μὲν ἐσσομ
Καὶ γὰρ ἔγω σοι δάκα ἐκάν, σέκεντί γε θυμῷ.

Αὶ γὰρ οὐ πέλιώ τε καν ψευδῶν ἀσερόεντι
Ναιετάκοι τώλησις ὑπτιχθονίων ἀνθρώπων,
Τάσιν μει πέρι κῆρι πέσκετο Ιλίος ίρη,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς εὐμυρελιώ Περλάμοιο.
Οὐ γάρ μοι τοτε Βαρμὸς ἐδίζετο δακτὸς εἰσις,
Λοισῆς τε, κνίσης τε τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἥμεις.

Τὸν δὲ ἡμέτερον ἐπείλα Βοῶπις πότνια Ήρη.
Ητοι ἐμοὶ τέσσες μὲν τολὺν Φίλατταύ εἰσι τώλησι,
Αργεσ τε, Σπάρτη τε, καὶ εύρυαγγα Μικῆνη.
Ταῖς Διετέροσι, σταν τοι ἀπειχθωντας τοῖς κῆρει
Τάσιν ἔπι ἔγω πεφεδ' ισαμαν, όδε μεγάρω.
Εἰπερ γὰρ φθονεώσε, καὶ οὐκ εἰσὶ Διετέροι,

25

30

35

40

45

50

55

Οὐκ

Οὐκ ἀνύα φθονέσσ', ἐπεὶ πλὴν φέρτερός εἰσι.

Αλλὰ γεὶ καὶ ἔμὸν θεριναὶ τόνον τὸν ἀτέλεσον.
Καὶ νῦν εὐγὰ θεός εἴμι, γάρος δὲ μοι εὑθεν, ὁ θευ σοι.
Καί με πρεσβυτέλης τέκετο Κρόνος ἀγκυλομύτης,
Αμφότερον, γενεῖτε, καὶ γνέχα αὐτὸν παράκοιτις.
Κέκλημαι· σὺ δὲ τῶσι μετ' ἀδενάτουσιν ἀνάστησις.
Αλλ' οὗτοι μὲν ταῦτ' ἀποθέμοντεν ἀλλήλοισι,
Σοὶ μὲν εὐγὰ, σὺ δὲ ἔμοις ἐπὶ δὲ ἕψοντος θεοὶ ἄλλοι
Αθάνατοι. σὺ δὲ θάσσον Αθηναῖη Πειτεῖλας
Ελθεῖν εἰς Τρώων καὶ Αχαιῶν Φύλοπιν αἰνίων,
Πειράν Θ', ὡς καὶ Τρώες ὑπερκύδαντες Αχαιὲς
Αρξώντων πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντα.

Ως ἔφατ· εὖδ' ἀπίδησε πατήρ αὐδρῶν τε, θεῶν τε·
Αὐτίκ' Αἴγιναῖν ἔπεια περόνεται ταφοπύδα.

Αἴψα μάλιστα σρατὸν ἐλθὲ μῆτρα Τρώας καὶ Αχαιὸς,
Πειράν δ', ὡς καὶ Τρώες ὑπερκύδαντες Αχαιὲς
Αρξώντων πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντα.

Ως εἰπὼν, ἀτρινε τάρος μεμαῖγαν Αἴγινας.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιον καρῆνων αἴγαστα.

Οἶον δὲ ἀσέρα ἦκε Κρόνος πάντας ἀγκυλομύτεων,
Η ναύτησι τέρας, τὸ σρατῶν εὑρεῖ λαῶν,
Λαμπτρον, τῷ δέ τε πολλοὶ απὸ απηγήρες μεντον·
Τῷ εἰκῇ ηὔξει ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Αἴγινη.
Καδδὸς ἔθορος εἰς μέσσον Θάρμος δὲ ἔχειν εἰσορόσωντες
Τρώας Θ' ἵπποδάμεις, καὶ εὐκνήμιδας Αχαιὲς.
Οὐδὲ δέ τις εἰπεσκεν, ιδών εἰς ταλκίσιον ἄλλον.

Η δὲ αὐτὶς τάλεμός τε κακός, καὶ Φύλοπις αἰνὴ
Εσσεται· η Φιλότητα μετ' αμφοτέροις τίθησι
Ζεὺς, ὃς ἀνθρώπων ταμίης τάλεμοιο τέτυκτο).

Ως ἄρα οὐς εἰπεσκεν Αχαιῶν τε, Τρώων τε.
Η δὲ, ανδρὶ ικέλῃ, Τρώων κατεδύσσειθ' ὄμιλον,
Λαοδόκων Αντηνορίδη, κρατερῷ αἰχμῇ,
Πάνδαρον ἀντιθεον διζημένη, εἴπει εφθέροι.
Εὗρε Λυκάονος γὸν, αἱμύμονά τε, κρατερόν τε,
Εἴσαστο· αἱμφὶ δὲ μιν κρατεραὶ σίχες ἀστισάων

60

65

70

75

80

85

Ζεύς,
Λαῶν,

Λαῶν, οἱ οἱ ἔποιτο ἀπ' Αἰσθῆτοι ρόάων.

Αγχὸς δὲ ισαμέρη ἐπεια περόενται πεοσπύδα.

Η ῥά νῦ μοι τι τοῖδοι, Λυκάονθε δαιφρον;

Τλάσις κεν Μενελάω ὅπιπροεμεν ταχὺν ίον;

Πᾶσι δέ κε Τρώεστι Χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,

Εκ πάντων δέ μάλιστα Αλεξάνδρω Βασιλῆ.

Τέ κεν δὴ τάμπεσσατο περ ἀγλαὰ δῶρα Φέροιο,

Αἴκεν ίδη Μενέλαιον αἵριον, Ατρεος γον,

Σῶ βέλει δημηθέντα, ταυρῆς ὅπιβάντ' ἀλεγενῆς.

Αλλ' ἄγ, οἵσδυον Μενελάω κυδαλίμοιο.

Εὔχεο δὲ Απόλλωνι Λυκηγήνει, κλυτοτέρῳ,

Αργῶν πρωτογόνων ρέζει κλειτὴν ἐκατόμβην,

Οἰκαδε νοσήσας ιερῆς εἰς ἄσυ Ζελέτην.

Ως Φάτ' Αθηναὶ τῷ δὲ Φρένας ἄφρονι πεῖτεν

Αὐτίκ' εσύλα τόζον εὐχον (ἰχάλεις αἴγος

Αχείς, ὃν ῥά ποτ' αὐτος ὑπὸ σέρνοιο τυχήσας,

Πετρης ὄκτανοντα διδεγμήρος εν προδοκήσι,

Βεβλήκη πρὸς τῆθος· οὐδὲ οὐπίος ἐμπεσε πέτρη.

Τέ κέρχει κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεύκη·

Καὶ τὸ μὲν ἀσκήσας κερασοῦρος ηὔρει τέκτων,

Πᾶν δὲ εὖ λείνας, χρυσεν επεζήκει κοράνιν)

Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέζηκε πανυαγάμηρος, ποτὶ γαῖην

Αγκιλίνας· πρόσθεν δὲ σάκη χέρθον ἐσθλοὶ ἐτάροι,

Μὴ πρὸν ἀναίγειαν αἵριοι γένει Αχαιῶν,

Πρὶν βλῆθαί Μενέλαιον αἵριον, αἴρχον Αχαιῶν.

Αὐτὰρ οὐδὲ πῶμα Φαρέτης· σὺ δὲ ἔλετ' ίον

Αβλῆτα, περόεντα, μελαινάντα ἔρι μὲν οὐδιωάντα.

Λίψα δὲ, ἐπὶ νύρῃ κατεκόσμη πικρὸν οἴσον,

Εὔχετο δὲ Απόλλωνι Λυκηγήνει, κλυτοτέρῳ,

Αργῶν πρωτογόνων ρέζει κλειτὴν ἐκατόμβην,

Οἰκαδε νοσήσας ιερῆς εἰς ἄσυ Ζελέτην.

Ελκε δὲ ὅμη γλυφίδας τε λαβῶν, καὶ νῦντα Βόεια·

Νύρην μὲν μαζῶ πέλασεν, τόζω δὲ σίδηρον.

Αὐτὰρ επειδὴ κυκλοτέρες μέχε τόζον ἔτενε,

Λίγης βίος, νύρῃ δὲ μέγις ιαχεύ, ἀλτο δὲ εἰσός

93

100

105

110

115

120

125
Οὐ-

Οὐδεὶς, καθ' ὄμιλον ἀπίστεδαι μενεάνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
Αθάνατοι· παράτη δὲ Δίος θυράτηρ ἀγέλαιοι·

Η τοι, πρόσθεν τάσσα, Βέλος ἐχεπόλκες ἀμυνεν·
Η δὲ τόσον μὲν ἔερζεν δύτος χρόος, ὡς στέ μήτηρ
Παιδὸς ἔερζα μύραν, ὅδ' ἥδει λέξατο ὑπω·

Αὐτὴ δ' αὐτὸς Ἰηνεν, ὅδι ζωστηρος ὥχης

Χρύσειοι σπένχον, καὶ διπλόος ἤντετο Θώρης·

Εν δὲ ἐπεσε ζωστηρὶ αἱρότι πικρὸς οἰσος·

Διὰ μὲν ἀρ ζωστηρος ελήλατο δαιδαλεοι,

130

Καὶ Διά Θώρηκος πολυδαιδάλει πρῆρεισο,

Μίτρης θ', ἦν ἐΦόρει, ἔρυμα χρόος, ἕρχος ἀκόντων,

Η εἰ ταλαιπον ἔρυτο, Διά παρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·

Ακρότετον δὲ αρ οἰσος ἐπέχει φέ χρόα Φωτός·

Αὐτίκα δὲ ἔρρεεν αἷμα κελανεφές εἰς ὠτειλῆς.

135

Ως δὲ στις τοι εἰς έλεφαντα γυνῃ Φοινικι μίνη

Μηνοῖς, ηε Κάειρα, παρησιν ἐμρήσας ἵππων·

Κέπη δὲ στις τοι Γαλάμω, πολεες τέ μιν πρῆσαιο

Ιππης Φορέειν, Βασιλῆι δὲ κεῖται ἀγαλμα,

Αμφότερον, κόσμος θ' ἵππων, ἐλατηρί τε κύδος·

145

Τοῖοι τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ

Εὐφύεες, κυνηγαῖ τ', ηδε σφυρὰ καλέ ὑπενερθε.

Ρίγησεν δὲ αρ ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Αχαμέμενων,

Ως εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον εἰς ὠτειλῆς·

Ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς δομῆφιλος Μενέλαος.

150

Ως δὲ εἶδεν κεῦρον τε, καὶ σύκος ἔκτος ἔσντας,

Αψορρόν οι θυμὸς ἐνὶ σηθεογιν ἀγέρθη.

Τοῖος δὲ βαρυσενάχων μετέφη κρέιων Αχαμέμενων,

Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεισενάχων δὲ ἐτάροι.

Φίλε καστυντε, Θάνατον νῦ τοι ὄρκι ἐπαμινον,

155

Οῖον προσήσας πρὸ Αχαμῶν Τρωοὶ μάχεσθαι·

Ως σ' ἔβαλον Τρωεις, καπὲ δὲ ὄρκια πιστὰ πάτησαν.

Οὐ μέν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἷμα τε δένων,

Σπονδαῖ τ' αἱρητοι, καὶ δεξιαὶ, ἃς ἐπέπι. Θμεν.

Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ολύμπιος σὸν ἐτέλεστεν,

160

Ex

Ἐκ τε ἡδὺ τελεῖ σπέτε μεγάλων ἀπέτιστα,
Σὺν σφησι κεφαλῆσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
Εὖ γὰρ ἔγα τόδε οἶδα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Εορτεται θύμαρ, ὅταν πετρὸς ἀλωλη Ιλιος ἵρη,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐνημελίω Πρίαμος.

163

Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρης νεύσιν,
Αὐτὸς ἀποτεστήσιν ἐρεμνῶν αἰγάλεα πᾶσι,
Τῆςδ' ἀπάτης κοτέων τὰ μὲν ἔοστα τόκοις ἀτέλεστα.
Αλλὰ μοι αἴνον ἄχος σέθεν ἔοσται, ω̄ Μενέλαε,

170

Αἴκε Θάντης, καὶ μοῖραι ἀναπλήσους βιότοιο
Καὶ καὶ ἐλέγχεσσος τολυδίψιον Αργος ικούμην
Αὐτίκα γὰρ μητρονταὶ Αχαιοὶ πατρίδος αἴτης,
Καδδέ μεν εὐχαλλίν Πρίαμῷ καὶ Τρώοι λίποιμεν
Αργέσιν Ελένην σέο δὲ ὁσεα πύροις ἄρρεν
Κενεδύς ἐν Τροΐῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.

175

Καὶ καὶ τις ω̄ς ἔρεις Τρώων υπερηνορεούτων,
Τύμβων ἀποθρώσκων Μενέλαος κυδαλίμοιο.
Αἴθ' ὅτας ἐπι πάσι χόλον τελεόν Αχαιέμενον,
Ως καὶ νῦν ἄλιον σρατὸν πυαζεν σιθάδ' Αχαιῶν
Καὶ δὴ ἔθι σικόνδε, Φίλην ἐς πατρίδα γεισα,
Σὺν κεινῆσιν ημοῖ, λιπῶν ἀγαθὸν Μενέλαον.
Ως ποτὲ τις ἔρεις, τότε μὲν χάνοι εἰρεῖα χθῶν.

180

Τὸν δὲ ἐπιθερωτικὸν προσέφη ξεντὸς Μενέλαος.
Θάρος, μηδὲ τι πασι δειδιότεο λαὸν Αχαιῶν.
Οὐκ ἐν καιρίῳ ὅτου πάγμα Βέλος, αλλὰ πάροιθεν
Ειρύσατο ζωσήρ τε παναιόλος, ηδὲ υπένερθεν
Ζωμά τε, καὶ μίτρη, πώλ χαλκῆς κάμον ἄνδρες.

185

Τὸν δὲ ἀπιμεῖσόμενος προσέφη κρείσιν Αγαμέμενον.
Αἱ γὰρ δὴ ὅτας ἐστι, Φίλος ω̄ Μενέλαε.
Ελκος δὲ ἵητρος ἐπιμάλεσται, ηδὲ ἐπιθήσις
Φάρμαχ, αἱ καὶ παῖσσοι μελαγνάων ὁδιαάσιν.

190

Η, καὶ Ταλθύβειον θέσιον κύρικα προσοκύδα.
Ταλθύβει, ὅτι τάχατι Μαχάονα δεύρο καλεοτον
Φῶτ, Ασκληπιοῦ φόνος ἀμύμενος ἵητρος,
Οφρα ιδη Μενέλαον αργηιον, δέχον Αχαιῶν,

195

Ου

Ον τις οἰσθοις ἔβαλεν, τόξων εὗ εἰδὼς,
Τράων, ή Λυκίων τῷ μὲν κλέος, ἄμμις ἢ πένθος.

Ως ἔφατ' ὃδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπῆγον ακέσσις.
Εῇ δὲ ιέναν κατὰ λαὸν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα τὸν δὲ ἐνόσουν
Εξαῦτ· ἀμφὶ δὲ μιν κρατηραὶ σίχες ἀστισάσσουν
Λαῶν, οἱ οἱ ἐπον Τρίκης εἴς ιπποβόστοιο.

Αγχῆ δὲ ισάρμος, ἕπει πλερόεντα τροστύδα.

Ορσ', Ασκληπιάδη καλέεις κρέιων Αγαμέμνον,
Οφρα ίδης Μενέλαον ἀρήιον, Ατρέος γὸν,
Ον τις οἰσεύστας ἔβαλεν, τόξων εὗ εἰδὼς,
Τράων, ή Λυκίων τῷ μὲν κλέος, ἄμμις ἢ πένθος.

Ως Φάτο τῷ δὲ ἄρα θυμὸν ἐνὶ σῆθεατν ὅλενε·
Βαν δὲ ιέναν καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν.

Αλλ' ὅτε δὴ ρήκανον ὅθι ζανθός Μενέλαος
Βλήμενος γὰρ, τοῖς δὲ αὐτὸν ἀγνῆραθ', ὅστις ἄριστος,
Κυκλόσ, οὐδὲν μέσοισι παρίσετο ισόθεος Φῶς·

Αὐτίκα δὲ ζωσῆρος ἀρρότος ἐλκεν οἰσόν·

Τὰ δὲ ἔξελκημάριο, πάλιν ἄγει ὀζέες ὄγκοι·
Λῦτε δέ οἱ ζωσῆρα ταναίολον, ηδὲ υπένερθε
Ζῷμά τε, καὶ μιτρην, τὸ καλκῆς κάμον ἄνδρες.
Αὐτῷρ ἐπει ιδεν ελκος, οὐδὲν ἔμπεσε πικρὸς οἰσός,
Αἴμις εκμιζῆσας, ἐπ' ἄριττα Φάρμακα εἰδὼς
Πάσογε, ταὶ οἱ πτερὶ πτερὶ Φίλα Φρονέων πόρε Χέρων.

Οφρα τοὶ ἀμφιπένοντο βοὴν ἀγαδὸν Μενέλαον,
Τόφρα δὲ ἐπὶ Τράων σίχες ἥλυσθον ἀστισέων

Οι δὲ αὐτὶς κατὰ τεύχες ἔδυν, μυησόντο ἢ χάρην.

Ενθ' οὐκ ἀν βρίσκονται ιδοις Αγαμέμνονα δῖον,
Οὐδὲ καλαπίωσοντ', οὐδὲ οὐθεντα μάχεσθ.

Αλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην εἰς κυδιάνειραν.
Ιππεῖς μὲν γὰρ ἔστε, Εἴ αρματα τοικίλα καλκῶ.

Καὶ σὖτε μὲν Θεράπων ἀπάνευθ' ἔχει Φυσιόντες
Εύρυμέδων, γὸς Πτολεμαῖος Περαιᾶδας.

Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅππότε κέν μιν
Γύρι λάβῃ κάματος πολέας Αλακούρανέοντα.

205

210

215

220

225

230

Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐών ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν.
Καὶ ρῆσ μὲν απεύδοντας ἴδιος Δαναῶν ταχυπόλων,
Τὸς μάλα θαρρώσκη παρισάμψος ἐπέεστιν.

Αργεῖοι, μητῷ τι μεθίστε Θύριδος ἀλκῆς.
Οὐ γὰρ ἐπὶ Φεύδεστι πατὴρ Ζεὺς ἔστετ' ἄρωγός·
Αλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
Τῶν ητοι αὐτῶν τέρενα γέρανα γῆπες ἐδονταί.
Ημεῖς δ' αὐτὸν ἀλόχοος τε Φίλας, καὶ μήπια τέκνα
Αἴρομεν εὐ νηστον, ἐπὶν τολούεθρου ἐλαμεν.

Οὐδικας αὖ μεθίστας ἴδιοι συγέρε πλέμοιο,
Τὸς μάλα νεκρώσκη χολωτοῖσιν ἐπέεστιν.

Αργεῖοι, ιόμωροι, ἐλευχέεσ, οὐ νο σέβεσθε;
Τί φθ' ὅτας ἐστε τεθυπότες, ηὔτε νέροι;
Αἴτ' ἐπεὶ γὰν ἐκαμον πολέος πεδίοιο Θέσσοι,
Εἶπος, γὰρ ἄρα τίς σφι μῆτρα φρεστὶ γέγνεται ἀλκή·
Ος υμεῖς ἐστε τεθυπότες, γάδε μάχεσθε.
Η μενετε Τρῶας χεδον ἐλθέμεν, εὐθάτε μῆνες
Εἰρύατ' εὐπευμνοι, τολιῆς ἐπὶ θνήτοις θαλάσσης,
Οφρα ἵδητ', αἷκ' ψυμνον ὑπέροχη χεῖρας Κρονίων;

Ως δὲ ὅτε κοιρανεων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν
Ηλάθε δ' ἐπὶ Κρητεατ, κιῶν ἀνὰ ἐλαμὸν ἀνδρῶν.
Οι δ' ἀμφ' Ιδομενῆς δαιφρονα θωρήσοντο·
Ιδομενεὺς μὲν εὐτὶ τοιμάχοις, οὐτὶ ἵκελος ἀλκῆν
Μηρίόντις δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥτουνε Φάλαγγας.
Τὸς δὲ ιδῶν γῆγησεν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Αὐτίκα δὲ Ιδομενῆς προσηύδα μειλιχίσισιν.

Ιδομενεὺς, τῷρι μὲν σὲ τίω Δαναῶν ταχυπόλων,
Η μὲν εὐτὶ τοιμάχοις, ηδὲ ἀλλοίω ἐπὶ ἕργῳ,
Ηδὲ εἰν δαιφρ., ὅτε τῷρι τε ψεργτιον αἴθοπα οἴνον
Αργείων οἱ ἄριστοι εὐτὶ κρητηροι κέρωνται.
Εἰπερ γάρ τι ἄλλοι γε καρηκομόσωντες Αχαιοι
Δαιφρον ποινωσιν, σὸν δὲ τολεῖον δέπις αἰεὶ^{εἰ}
Εσηχ, ὡστερ ἐμοὶ, ποιεῖν, ὅτε θυμός ἀνώροι.
Αλλ' ὄρσεν τολεμόνδ, οἷος πάρος εὐχεο εἴναι.

Τὸν δὲ αὖ Ιδομενεὺς Κρητῶν ἀγρὸς ἀντίον ηῦδα.

243

Ατρεΐδη,

245

250

255

260

265

Ατρείδη, μάλα μὲν τοι ἔγαν ἐρίπος ἐταῖρος
Εογομα, ὡς τοπεῶτον ὑπέσην, καὶ κατέβοσα.
Αλλ' ἄλλοις ὅτουνε καρηκούσωντας Αχαιοῖς,
Οφρὰ τάχιστα μαχαίρεθ̄· ἐπεὶ σὺ γ' ὄρκι ἔχευσαν
Τρωεῖς· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος Εἰ κῆδε ὀπισσώ
Εογετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.

270

Οὐς ἔφατ': Ατρείδης ἐπί παράχετο, γιθόσως καὶ πρ
Ηλθε δέ επ' Αἰάντεστ, καὶν ἀνὰ βλαμὸν ἀνδρῶν
Τῷ δὲ κορυασέθητον ἄμα δὲ νέφος εἴπετο πεζῶν.
Οὐς δ' οὐδὲποτε σκοπῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος αὐτῷ,
Ερχόμενον κατὰ τόντον ὑπὸ ζεφύρου ιαῆς,
Τῷ δέ τ', ἀνευθεν ἔοντε, μελάντερον, ηὔτε πίσσα,
Φάνετ', ίον καὶ τόντον, ἄλλα δὲ τε λαίλαπι πολλήν
Ρίγησέν τε ίδιαν, ὑπὸ τε πτερεος πλαστε μῆλα·
Τοῖαν ἄμ' Αἰάντεστι δεξιήσαν αἰχνῶν
Δηιον εἰς πόλεμον πυκναῖ κίνυντο Φάλαγγες,
Κνάνεα, σύκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικῆα.
Καὶ τὰς μὲν γῆγεστεν ίδιαν κρέιαν Αγαμέμνων,
Καὶ σφεας Φωνῆστας ἐπεια τατερόεντα προσηύδα.

275

Αιαντ', Αργείων πρύτορε χαλκοχιτώνων,
Σφῶι μὲν, & γὰρ εοικ', ὅτρινεμέν τοι κελεύω.
Αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνάγετον Ἠφι μάχεσθαι.
Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αἴγιναί, Εἰ Απολλον,
Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ σηθεστο γέροιο·
Τῷ κε τάχ' ιμύσαεις πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Χερσὸν οὐ φέρετέρησιν ἀλλοσά τε, περδομένη τε.

280

Οὐς εἰπών, σὺν μὲν λίπεν αὐτός, βῆ ἐπὶ μετ' ἄλλοις.
Ενθ' ὅγε Νέστορ' ἐτετμε, λιγὸν Πυλίων ἀγορητῶν,
Οὓς ἐτάρεις σέλλοντα, καὶ στρύνοντα μάχεσθαι,
Αμφὶ μεταν Πελάγουντα, Αλάσσορά τε, Χρόμιον τε,
Αἴμονα τε κρέοντα, Βίαντά τε πιμήτα λαῶν.
Ιππῆς μὲν πωρᾶτα, σῶν ἵπποισιν καὶ ὄχεσθαι,
Περδεῖς δὲ εἰσόπιθεν σῆγεν, πολέας τε, Εἰ εἰσθλές,
Ερκος ἔμεν πολέμοιο κακὸς δὲ εἰς μέσον ἐλασσεν,
Οφρὰ καὶ σῶν εὐθέλων τις ἀναγκαῖ πολεμίζει.

285

300

Ιππεῦσιν μὲν πεῶτ' ἐπεγέλλετο· σῦν γὰρ ἀνάγδ
Σφὸς ἵππος ἔχεμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὅμιλω.

Μηδέ τις ἵπποςών τε καὶ ἡγερένθι τεποινώσ,
Οἵος τρόοδ' ἄλλων μεμάτω Τρωεωτι μάχεσθαι,
Μηδὲ ἀναχωρέτω ἀλαπαδνότερος γὰρ ἔσεσθε.

Ος δέ καὶ ἀντὶ δύο ὧν ὁχέων ἕτερος ἄρματ' ἔκπται,
Εγχει ὀρέξασθαι· ἐπειτὴ πολὺν Φερτερον ἔτως.

Ωδὲ καὶ οἱ τρότεροι τόλμας καὶ τέχει ἐπόρθευ,
Τόνδε νοὸν καὶ θυμὸν εὐὶ σῆθεστιν ἔχοντες.

Ως ὁ γέρων ἀγρίνε, πάλαι πλέμενον εὐειδῶς
Καὶ τὸ μὲν γῆθιστεν ιδῶν κρέιν Αγαμέμνων,
Καὶ μιν Φωνήτας ἔπειτα πλεόεντα τροστίδα.

Ως γέρον, εἴθ', ως θυμὸς εὐὶ σῆθεστι φίλοισιν,
Ως τοι γένεατ' ἐποτο, Βίη δέ τοι ἐμπεδος εἴη.
Αλλά σε γῆρας τέρεις ὄμοιον· ως ὀφελέν τις
Ανδρῶν ἄλλος ἔχειν, οὐ δέ καροτέροις μετεῖναι.

Τον δὲ μείζετ' ἐπειτα γερηνος ἵππότα Νέσωρ.
Ατρεόδη, μάλα μέν κεν ἔγων ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
Ως ἔμεν, ως ὅτε διον Ερευθαλίσωνα κατέκταν
Αλλ' ὥπταις ἄμα πάντα Θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
Εἰ τότε κέρος ἔτι, τὸν αὐτέ με γῆρας οκανει.
Αλλὰ καὶ ως ἵππεῦσι μετέσομα, ηδὲ κελεύσω
Βελῇ καὶ μῆδοις· τὸ γὰρ γῆρας εἰς γερόντων.
Αἰχμᾶς δὲ αἰχμάσοντι νεωτεροι, οὐπερ ἐμεῖο
Οπλότεροι γεγύαστι, τεποιθαστι τε βίηφι.

Ως εφατ· Ατρεόδης ἐπι παράχειο, γηρώσωνος κῆρο.
Εὑρὲν τὸν Πετεῶν Μενεάθηα ταλαζηππον,
Εξεστ· ἀμφὶ δὲ Αἴγιναιοι μητώρες αὔτης.
Αἰνάρος ταλησιν εἰσῆκει ταλύμηνος Οδυσσεὺς,
Πάρ δέ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ στήξεις σοκοὶ ἀλαπαδναί
Εσσεσαν· καὶ γάρ πώσφιν ἀκέστο λαὸς αὔτης,
Αλλὰ νέον σωσθράμμα κίνυτο Φάλαργεις
Τρώων θ' ἵπποδάμων, καὶ Αχαιῶν οἱ δέ μήνοντες
Εσσεσαν, ὀππότε πόρος Αχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν,
Τρώων ὄρηστε, καὶ ἀρέσιαν τολέμεοιο.

303

310

315

320

325

330

335

Τ85

Τὸς δὲ ἴδων νέκεοσεν ἀναζ ἀνθρῶν Αχαιμένων,
Καὶ σφεας Φανῆτας ἐπει τοῖερόεντα προσπύδα.

Ω γέ Πετεῶ, διοτρέφεος Βασιλῆος,
Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
Τίπις καταπλώσοντες ἀφέσετε, μημνετε δ' ἄλλοις;
ΣΦῶν μὲν τ' ἐπέοικε μῇ πρώτουσι εόντας

Εσάμεν, ηδὲ μάχης καυστερῆς ἀνισοληγογ.

Πρώτω γαρ οὐδὲ δαίτας ἀκαλέσθον ἐμέο,

Οπότε δαίτα γέρεστιν ἐφοπλίζομεν Αχαιοί.

Ενθα Φίλ' ὅπλασε κρέα ἔδυμα, ηδὲ κύπελλα

Οἷς τινέμενα μελιτόδεος, ὅφε ἐθέλητον.

Νῦν δὲ Φίλως χ' ὥραστε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Αχαιῶν
Τμέων προπόροις πει μαχοιστοι τηλεῖ χαλκῷ.

Τὸν δ' ἄρ τοπόδρα ιδῶν προσεφη πολύμηλος Οδυσσεῖς.

Ατρείδη, τοῖον σε ἔπος Φύγεν ἔρκος ὁδόντων;

Πᾶς δὴ Φίλος πολέμοιο μεθέμεν; ὅππότ Αχαιοί

Τρωστὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγέιρομεν ὡς ἢν αρηα,

Οψεας, τὴν ἐθέλησθα, καὶ αὐκέν τοι τὰ μεμηλη,

Τηλεμάχοιο Φίλον πατέρα προμάχοιοι μεμήτα

Τρώων ἵπποδάμων σὺ δὲ ταῦτα ἀνεμάλια βάζεις.

Τὸν δὲ Πτηνειδῆσας προσεφη κρέων Αγαμέμνων,
Ως γαρ κωμόμυροι, πάλιν δ' οὐε λάζετο μῆθον.

Διογῆνες Λαερτιάδη, πολυμῆχαν Οδυσσεῖ,

Οὔτε σε νεκέτων περιώσιον, οὔτε κελεύω.

Οἶδα γάρ, ὡς τοι θυμὸς ἐνι σῆφεστ φίλοισιν

Ηπια δῆνεισι οἴδε· τοι γαρ Φρονέεις, αὐτὸν ἐγώ περ.

Αλλ' οὐτι ταῦτα δ' ὅποδεν ἀρεασόμεθ', εἴτε κακὸν γαρ

Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.

Ως εἶπών, σοῦ μὲν λίπεν αἴτος, βῆ δὲ μετ' ἄλλοις.

Εὗρε δὲ Τυδεός γον, ταύτηδημον Διογῆδε,

Ετερότ' εν θεοῖς ποιησι, καὶ ἀρματοι κολλητοῖς.

Πάρε δὲ οἱ ἔτηκει Σθένελος Καπανῆιος γός.

Καὶ μὲν τὸ νέκεοσεν ιδῶν κρέων Αγαμέμνων,

Καὶ μιν Φανῆτας ἐπει τοῖερόεντα προσπύδα.

Ωμοι, Τυδεός γέ δαΐφρενος, ἵπποδάμοιο,

340

345

350

355

360

365

370

Τί

Τί τιώστεις; πά δ' ὅππιδέντες πολέμοιο γε φύρας;
Οὐ μὲν Τιδεῖ γ' ὡδὲ Φίλων τιώσαζέμεν πᾶν,
Αλλὰ πλὺν τῷρο Φίλων ἐτάραν δησιστε μάχεσθ.
Ως Φάσου, δι μιν ἴδοντα πονέυμαν τὸ γόνον εγώζε
Ηντησ', όδε ιδον τῷρο Φασὶ γνέαδαν.

375

Ητοι μὲν γάρ αἶτε πολέμια εἰσῆλθε Μυκῆνας
Σεΐνος, ἄμ' αὐτιδένω Πολιωέσκει λαὸν αὔγερων,
Οἵ πα τοτέ ἐσρατάνθ' οερά τῷρο τείχεα Θήσης,
Καί πα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτάς θλικέρες.

380

Οἱ δ' ἔθελον δόμενα, καὶ επίγνεον, ὡς σκέλον
Αλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, τοῦσιστα σήματα Φαίνων.
Οἱ δ' ἐπεὶ τὴν ὥχοντο, ιδε τῷρο ὁδε ἐγένοντο,

Ασωπόνδ' ἵκεντο, Βαθύχρονον, λεχεποίων.

Ειδ' αὐτὸν ἀγελίην ὅπει Τιδηὶ σεῖλαν Αχαιοί.

Αἴταρὸν οὐ βῆ, πολέας δὲ κικήσατο Καδμείωνας
Δαινυμήνες κατὰ δῶμα βίντος Ετεοκλημένης.

385

Ειδ' εὖδε, Σεΐνος περ ἐών, ἵππηλάτα Τιδεὺς
Τάρσει, μάνος ἐών πολέστο μῆτη Καδμείωνι
Αλλ' οὐδὲ θλεύειν προκαλίζετο· πάντα δὲ ἐνίκα
Ρῆσσος· τοῖς οἱ ἐπίρροθος πᾶν Αθηναῖ.

390

Οἱ δὲ χολωσάμενοι Κάδμειοι, κέντορες ἵππων,
Αψὲ οἱ ἀνερχομένοι ποκινὸν λόχον εἴσουν, ἀγοντες
Κερράς πεντήκοντα· δύω δὲ τηγάντορες ἡσαν,
Μαιῶν Αἰμονίδης, θλικέλος ἀθανάτοισιν

Τίος τὸ Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Λυχοφόντης.

395

Τιδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν αἰνείᾳ ποτίμον εὐφῆ:
Πάντας ἐπεφρ', ἔνα δὲ οἷον ἱε σικόνδε νέεσθαι
Μαίον ἄρα προέκη, θεῶν τεράσσι τηήσας.
Τοῖος ἦν Τιδεὺς Αἰτάλιος· αλλὰ τὸν ψυν

Γενίατο εἴο χέρεα μάχῃ, ἀγορῇ δὲ τὸν ἀμένων.

400

Ως Φάτος τὸ γένος τοῦσι προσεψη κρατερὸς Διομήδης,
Αἰδεοδεῖς Βασιλῆς σκιτὴν αἰδοίοιο.

Τὸν δὲ ψος Καππανὸς ἀμένθατο κιδαλίμοιο.

Ατρείδη, μη ψεύδε, θλισάμενος σέφα εἰπεῖν.

Ημεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμενοι εἴναν.

405

Ημεῖς

Ημεῖς καὶ Θῆσης ἕδος εἴλομεν ἐπταπύλοιο,
Παυρότερον λαὸν ἀγαγόντ' ὑπὸ τεῖχος Αρεον,
Περιόδυοις τερψίεσσι θεῶν, καὶ Ζηνὸς ἀρωγῷ
Κένοι δὲ σφετέρουν ἀτασταλίσσουν ὅλοντο.

Τῶ μή μοι πατέρες ποθ' ὄμοιή ἔνθεο τιμῇ.

Τὸν δ' ἄρ', ὑπόδρα ιδῶν, προσέφη χρατερὸς Διομήδης.
Τέττα, σωπῇ ησσ, εμῷ δὲ Πητείαθεο μύθῳ.

Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Αγαμέμνονι, ποιμενὶ λαῶν,

Οτεσίοντι μάχεσθαι εὔκημίδας Αχαιός.

Τέττω μὲν γαρ κῦδος ἀμὲν φεταῖ, εἰκεν Αχαιοὶ

410

Τρῶας δημόσωσιν, ἐλωσί τε Ιλιον ἴρην.

Τέττω δ' αὖ μέγα πένθος, Αχαιῶν δημάστητων.

Αλλ' ἄγε δῆ, καὶ νῦν μεδώμεθα θέριδος ἀλκῆς.

Η ρά: καὶ εἰς ὄχεαν σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶζε.

Δεινὸν δὲ εἴραχε χαλκὸς ἐπὶ σῆθεσιν ἀνακτος

420

Ορνυμόρος ὑπὸ κεν ταλασθρονά περ δέος ἐλεν.

Ως δ' ὅτ' εἰν αἰγαλῶ πολυτηρεῖ κῦμα θαλάσσης

Ορνυτ ἐπιστούτερον, Ζεφύρος τασκινόσαντ^Θ,

Πόντῳ μὲν τὰ πρώτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἐπειτα

Χέρσον ῥηγμάτενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκρας

425

Κυρτὸν ἐον κορυφήτα, διπολύνει δὲ ἀλὸς ἄχνην

Ως τότ' ἐπιστούτερα Δαναῶν κίνυντο Φάλαγξες

Νωλεμέως πόλεμονδε κέλευε δὲ οἵσιν ἔκαστος

Ηγεμόνων οἱ δὲ ἄλλοι ἀκὴν ἵσαν (ἐδὲ κε Φάλης

Τέσσον λαὸν ἐπεδαμα ἔχοντ' ἐν σῆθεσιν αὐδήν)

430

Σιγῇ δειδίστες ομάντορας ἀμφὶ δὲ πᾶσι

Τεύχεα ποκίλ' ἐλαμπε, τὰ εἰμίνοις ἐστιχόωντο.

Τρῶες δέ, ὡς δὲς πολυπάριμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ

Μυρίας εἰσήκασιν, ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,

Αἴγχες μεμακίηαι, ἀκύσσασαι ὅπε δέρνῶν

435

Ως Τρῶαν ἀλαλητὸς ἀνὰ σρατὸν εύρυν ὄφρετ.

Οὐ γαρ πάντων πέν ομὸς Θρόος, ὃδ' οὐ γῆρας,

Αλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δὲ ἔσαν ἀνδρες.

Προτε δὲ τὸς μὲν Αρης, τὸς δὲ γλαυκῶπις Αθηνη,

440

Δειμός τ', ηδὲ Φόβος, καὶ Ερις ἀμοτον μεμαῖα,

Αρεος

Αρεος ἀνδροφόνου κατηγήτη, ἐπάρη τε,
Η τ' ἀλίγη μὲν πέντε κορυαστα, αὐτὰρ ἔτεστο
Οὐρανῶν ἐσπούτε κάρη, ταῦθ' ἐπὶ χθονὶ Βαίνει.
Η σφιν όχι τοτε νεκρὸς ὄμοιον ἐμβαλε μέσω,
Ερχομένη καθ' ὄμιλον, ὁφέλαυσσε σὸνον ἀνδρῶν.

448

Οἱ δ' ὅτε δὴ ρέες χῶρον ἔνει ζωιόντες ἵκοντο,
Σύν ρέεσαλον ρίνας, οἷς δὲ ἔγγεια, όχι μένε ἀνδρῶν
Χαλκεοθωράκων ἀτὰρ ἀστίδες ὄμφαλόσσοτε
Ἐπληγῆται ληλῆσι· τολίς δὲ ὄρυμαγγός ὄρσορδ.
Ενδεικταὶ δὲ ἄμφι οἰμενγή τε όχι εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ολλύντων τε, όχι ὀλλυρίων· ρέες δὲ αἴματι γαῖα.
Ως δὲ ὅτε χείμαρρος πταμοὶ, κατ' ὄρεσθι ρέοντες,
Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄθριμον ὕδωρ,
Κρενῶν σκηνεγάλαν, κοίλης ἑντοσθε χαραδρης,
Τῶν δέ τε τηλόστε δάκτον σὺν ὕδρεσιν ἐκλινε ποιμῆν
Ως τὸ μισγομέρων γένετο ιαχή τε, Φόβος τε.

450

Πρῶτος δὲ Αντίλοχος Τρώων ἔλεν ἀνδρα κορυτὴν,
Εφθλὸν ἐνὶ τρομάχοισι, Θαλυσιάδην Εχέπωλον.
Τόν ρέεσαλε πέντε κορυφῶν Φάλον ἵπποδασέοις,
Εν δέ μετάπτω τῷχε, πέρησε διάπορος ὅστον εἴσω
Αἰχμῇ χαλκεότε τὸν δέ σκότος οὖστος σκάλυψεν
Ηριπε δέ, ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ύσμινῃ.
Τὸν δέ τεσσάρα ποδῶν ἐλαβε κρείων Ελεφήνωρ
Χαλκωδονιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Αβάντων
Ελκε δέ υπὸ σκηνεγάλαν λελημένος, ὄφρα τάχιστε
Τεύχεα συλλήσσει· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὄμητ
Νεκρὸν γάρ ρέρουντα ιδὼν μεγαθύμος Αγγίνωρ,
Πλεύρα, ταὶ οἱ κύψαις παρ' ἀστίδος εἰξεφανῆται,
Οὔτησε ζυζῶ χαλκῆρει, λῦσε δέ γῆ.
Ως τὸ μὲν λίπε θυμός ἐπ' αὐτῷ δὲ ἐρχον ἐπύχθη
Αργαλέον Τρώων, όχι Αχαιῶν· οἱ δέ, λύκοι ὡς,
Αλλήλοις ἐπορρεσταν· αἵπερ δὲ αὐτῷ ἐδοκτάλιζεν.
Ενθ' ἐσαλ Αινθεμίωνος μὲν Τελαμώνιος Αἰας,
Ηίθεον, Θαλερὸν, Σιμοεύτον, ὃν ποτε μήτηρ,
Ιδητει κατιέτα, παρ' ὥχθησιν Σιμόεντος

455

460

465

470

Γένεται,

Γένατ', ἐπεὶ ρά τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο, μῆλα ἰδέθω.

Τόνηκά μιν χάλεον Σιριοσίσιον ὅδε τοκεῦσι

Θρέπτα Φίλοις ἀπέδωκε· μινυθάδιος δὲ οἱ αἰών

Επιλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμις δύρι δαμέντι.

Πρῶτον ςάρνιν ιόντα βάλε τῆθος, ωδὴ μαζὸν

480

Δεξιὸν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὥμις χάλκεον εὐχός

Ηλθεν ὁ δ' ἐν κονίοις χαμαὶ τέσεν, αἴγερος ὡς,

Η ρά τ' ἐν ειαμήρῃ ἐλεος μεγάλου πεφύκει,

Λέπι, ἀτάρ τέ οἱ ὥσι επ' ἀχροτάτη τεφύσιοι.

Τὴν μέν Θάρματοπηγὸς ἀντρὸς αἴθων σιδηρῶ,

485

Εξέταρι, ὅφρα ἵππον κάρμῃ πεῖσκαλλεῖ δίφεω,

Η μέν τ' ἀλιμέντη κεῖται ποταμοῖ παρ' ὄχιδας

Τοῖον ἥπ' Ανθερίδην Σιριοσίσιον εἶναριζεν

Αἴας διογύνης τῷ δ' Αντίφος αἰολοθώρηξ

Πριάμιδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὥσει δέρι.

490

Τῷ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λευκόν, Οδυσσέος εαθλὸν ἐταῖρον,

Βεβλήκη βεβῶνα, νέκυν ἐτέρωτ' ἐρύστα·

Ηριπε δὲ ἀμφὶ αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Τῷ δὲ Οδυσσέος μάλα θυμὸν ἀποκλαμψίο χολάθη.

495

Βῆ δὲ Δλαί πορομάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ,

Στῇ δὲ μάλ' εγγὺς ιὼν, καὶ ἀκόντισε δύρι Φαεινῶ,

Αμφὶ ε παπίνας ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκαδούτο,

Ανδρὸς ἀκόντισαντος ὁ δὲ σκη ἄλιον βέλος ἤκεν,

Αλλ' οὐν Πριάμοιο νόθον βάλε δημικόντα,

Ος οἱ Αβυδόθεν ἥλθε παρ' ἵππων ἀκείσαν·

500

Τὸν δὲ Οδυσσέος, ἐτάροιο χολωσίμηνος, βάλε δύρι

Κόρσην· η δὲ ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρηστεν

Αἰχμὴ χαλκεῖ· τὸν δὲ σκότος ἕστ' σκάλυψε.

Δέπησεν δὲ πεσὼν, δράσησε δὲ τούχε επ' αὐτῷ.

Χώρησεν δὲ υπό τε πορομάχοι, καὶ Φαίδημος Εκτωρ·

505

Αργεῖος δὲ μέγα ιαχον, ἐρύσατο δὲ νεκρός·

Ιγυσαν δὲ πολὺ ποτοτέρω νεμέσησε δ' Απόλλων,

Περγάμις σκικατιδάν· Τρώεστ δὲ κέκλετ', ἀντασ.

Ορνυδ', ιππόδαμοι Τρῶες, μηδὲ ἔκπεσε χάρμης

Αργεῖοις· ἐπεὶ γε σφι λίθος γέρως, γόδε σιδηρός,

510

Χαλκὸν ἀναρχέαδας ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.

Οὐ μὰν δὲ Αχαλός, Θέτιδος τῶαις ἡγκόμοιο,

Μαργαρητή, ἀλλ' ἐπὶ τησὶ χόλον θυμαλγέα πέσατ.

Ως φάτ' ἐπὸ τῷόλιος δενὸς θεός αὐτὰρ Αχαιῶν

Ωρτε Δίος θυγάτηρ κυδίση Τριτογένεια,

Ερχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντες ἴδοιστο.

Ενθ' Αμαρυγχεῖδην Διώρεα μοῦρ' ἐπέδησε·

Χερμαδίων γὰρ βλῆτο ωδὴ σφυρὸν ὀκρύοεντι

Κυμηνὶ δέξιτερην· Βάλε δέ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν

Πεύρως Ιμβρασίδην, ὃς ἂρ Αἰνοθευ εἰληλάζει·

Αμφοτέρων ἢ τενούτε καὶ ὥστε λᾶς ἀναισθῆσις

Αχρις ἀπηλοίσθεν· ὁ δὲ ὑπίους ἐν κονίοις

Κάππετεν, ἀμφω χεῖρε Φίλοις ἐπέροιστ τεταίσας,

Θυμὸν ἀποπνεῖν· ὁ δὲ ἐπεδραμεν, ὃς ῥὲ ἔβαλεν περ,

Νείρως· ἐπειδὴ δὲ δύρι παρ' ὄμφαλον ἐκ δὲ ἄρα πιστοῦ

Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸ δὲ σκότος ὅστις ἐκαλυψε.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεωτύμημον βάλε δύρι

Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο πάγη δὲν τωνδύμενι χαλκός·

Αγχύμολον δὲ οἱ ηλθε Θόας, ἐκ δὲ ὄμβριμον ἔγχος

Εππασιτο σέρνοι, ἐρυσαῖο δὲ ξίφος ὅστις

Τῷ ὅστις γαστέρα τύψε μέσοι, ἐκ δὲ αἴνιτο θυμόν·

Τούχεα δὲ ἐκ ἀπέδησε· τείνησσαν γαρ εἴταιροι,

Θρήκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερούν ἔχοντες,

Οἵ εἰ, μέχαι τερ εόνται, καὶ ιΦθίμοι, καὶ ἀγανὸν,

Ωσαν δὲ τὸ σφέιν· ὁ δὲ χασταρμός πελεμίχθη.

Ως τὰ γ' ἐν κοίσοι παρ' ἀλλήλοισι τεταίθη,

Ητοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δὲ Επειῶν χάλκοχρτώνων,

Ηγεμόνες· πολλοὶ δὲ τείνεταινοτο καὶ ἄλλοι.

Ενθά κεν ἔκετι ἔργον αὐτῷ ὀνόσαιτο μετελθῶν,

Οσις ἔτι ἀβλητος καὶ ανέταλος ὥστε χαλκῶ

Δινεύοις κατὰ μέσοιν, ἀγρι δέ ει Παλλὰς Αἴθιν,

Χειρὸς ἐλάστη, αὐτὰρ βελέων ἀπερίκοις ἐρωήν.

Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Αχαιῶν ἥματι κείνῳ

Προηνέες ἐν κονίοις παρ' ἀλλήλοισι τέταυο.

515

525

530

535

540

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Διομήδης, Αθηναῖς αὐτῷ συλλαμβανομένης, αἵρεσίν ει, Επωλεὺς ἀταυρεῖ
τὸ πολεμίων. Τιτεώσκης ἢ Αφροδίτην καὶ τῆς χειρός, καὶ Αρεαν κατὰ τὸ
κενεῶν. Αἰνέαν ἢ σπληγχνά υπὲρ αὐτῆς λέιψη, Απόλλων Διόσπολέει. Τληπό-
λεμός δὲ τὸν Σαρπηδόνα ἀπαλλάξτη. Τῷ δὲ Αρει Ζεὺς ἐπιπλάνη. Ιάτην ἢ
αὐτὸν Παιηνὸν ὁ τὴν Θεᾶν ιστεῖσ.

ΑΛΛΗ.

Εἰ, βαύλλει Κυθέρειαν, Αρπά τε, Τυδεί^Θ ψός.

ΕΝΩ' αὖ Τυδείδη Διομήδει Παλλὰς Αθήνη
Δῶκε μένος οὐ θάρρος, οὐ ἔκδηλος μὲν τῶσιν
Αργείοισι γένοιτο, ιδὲ μένος ἐφθαλὸν ἄριστο.
Δαιμός οἱ ἐκ κόρυφος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ.
Ασέρ οπωρινῷ ἐναλίγκινον, οὗτος μάλιστε
Λαμπρὸν παμφαίνησι λελεγμένος Ωκεανοῖο.
Τοῖον οἱ τῷρες δέποτε κρατός τε καὶ ὥμων.
Ορτε δέ μιν κατὰ μέσογον, ὅθι τολεῖσοι κλονεούστο.
Ην δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνείος, ἀμύμων,
Ιρεὺς Ηφαίστου δύω δέ οἱ ψεύτης ήστην,
Φηγεὺς, Ιδαιός τε, μάχης εὖ εἰδότες τάσσοις.
Τώοι, διποκριθέατε, ἐναντίον ὄρμη Θήτην.
Τὰ μὲν ἀφ' ἵπποιν, οὐδὲν δέ τοις χθονίος ἀρνυτο πελόσ.
Οι δέ οὔτε δῆρεδον ησαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ιόντες,
Φηγεύς ρα ταρότερος τερψίεις δολιχόσκοιν ἔγχος,
Τυδείδεω δὲ ὑπὲρ ὥμον δριστέρον ηλυθ' ἀκακή
Εγγκεος, καὶ δέ ἔβαλ αὐτὸν οὐδὲν οὔτερος ὀρνυτο χαλκῶ
Τυδείδης, οὐδὲν δέ τοις βέλος ἔκφυγε χειρός.
Αλλ' ἔβαλε σῆθος μεταμάζιον, οὗτος δέ ἀφ' ἵππων.
Ιδαιός δέ ἀπόρρετε, λιπῶν τερικαλλέα δίφρον,

10

15

20

Οὐδέ

Οὐδὲ ἔτλη πειθῆναι ἀδελφεῖς κταμένοι.

Οὐδὲ γὰρ ὅδε κεν αὐτὸς ὑπέκυψε κῆρα μέλαιναν
Αλλ' Ηφαίστος ἔρυτο, σάωσε δὲ πυκτὶ καλύψας,
Ως δὴ οἱ μῆτραι γέρων ἀκαχήμορος ἐστι.

Ιππας δὲ ἔξελάσας μεγαθύμος Τιδεός ψος, 25
Δῶκεν ἑταῖροις καταγενιν κείλας ἐπὶ γῆς.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον ἦρε Δάρητος,
Τὸν μὲν ἀλδύάμον, τὸ δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
Πάτιν ὄρινθη Θυμός ἀτὰρ γλαυκῶπις Αἴθην
Χειρὸς ἐλύτης, ἐπεεοι πεφοκύδα Θύρον Αρηα.

Ἄρες, Αρες, Βροτολογεύε, μιαυφόνε, τεχεσιωλῆτα,
Οὐκ αν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαμεν καὶ Αχαιας
Μάργαρος, ὁπποτέροις πάτερ Ζευς κῦδος ὄρεζη;
Νῦν δὲ χαλώμεδα, Διός δὲ ἀλεώμεδα μηνιν;

Ως εἰπέτα, μάχης ἐγγύαγε Θύρον Αρηα. 35
Τὸν μὲν ἐπετα καθέστεν ἐπ' ησόεντι Σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δὲ ἔκλιναν Δαναοί, ἐλε δὲ ἄνδρα ἕκαστος
Ηγεμόνων πρώτος δὲ ἀνατολής ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Αρχὸν Αλιζώνων Οδίον μέγαν ἐκβαλε διφρε.
Πρώτῳ γὰρ στρεφεντι μελαφρένων δόρυ πῆσεν
Ομῶν μεστηγὺς, διὰ τοῦ στρεφοφιν ἐλαστε.
Δάπησεν τοῦ πεσόν, δράσησε δὲ τεύχε ἐπ' αὐτῷ.

Ιδομενεὺς δὲ ἄρα Φαιτον εὐήρατο, Μήνονς ψον
Βάρρη, ὃς εἰκ Τάριμης ἐριθώλακος εἰληλεθδ.
Τὸν μὲν ἄρα Ιδομενεὺς διρικλυτὸς ἔγχει μακρῷ 45
Νῦν, ιππῶν ὀπτισθόμενον, κατὰ δεξιὸν ὄμον.
Ηειπε δὲ ἐξ ὄχεων, συγερός δὲ ἄρα μην σκότος ἐλε.
Τὸν μὲν ἄρα Ιδομενῆς ἐσύλευον Θεράποντες.

Τίον δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα Θύρης,
Ατρεΐδης Μενέλαος ἐλέγχει σύσσοεντι, 50
Εαθλὸν θυρητῆρα δίδαξε γὰρ Αρτεμις αὐτῇ
Βάλλειν ἄργεια πάντα, τά τε τρέφει ψρεσιν ὕλη.
Αλλ' εἰ οἱ πότε γε χρᾶσται Αρτεμις ιοχέαιρα,
Οὐδὲ ἐκπολίαι, ησιν τὸ περίν γέ ἐκέκαστο.
Αλλά μην Ατρεΐδης διρικλυτὸς Μενέλαος

55
Πρόσθεν

Πρόθεν ἐθεν Φεύγοντα μετάφρενον γέπεσε δέρι
Ωμεων μεσηγήν, διὰ δὲ σῆθεσφιν ἐλασεν.
Ηριπε δὲ τορητίς, δράσησε δὲ τεύχε ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόντις δὲ φέρεκλον ἐνήραο, τέκτονος ψὸν
Αρμονίδεω, ὃς χερὶν ἐπίστηλο δάιδαλα τάντα
Τεύχειν ἔζοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Αθηνῆ.
Ος καὶ Αλεξανδρῷ τεκτήνατο νῆσος εἰσας,
Αρχαικάκες, αὐτοῖς κακὸν Τρώεως γέμοντο,
Οἱ τὸν αὐτῷ ἐπεὶ γάτι θεῶν ἐκθέσφαλα ἥδη.
Τὸν μὲν Μηριόντις, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλῆκε γλυπτὸν κατὰ δεξιόν η δὲ διὰ τορὸ
Αντικρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' ὄσέον πλυνθάκη.
Γνὺξ δὲ ἔριπ' οἰμάζας, Θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πηδαίον δὲ ἀρ' ἐπεφνε Μέγις, Αντήνορος ψὸν,
Ος ρα νόθος μὲν ἔην, τάντα δὲ ἐτρέφε δία Θεακῶ,
Ιστα φίλοισι τέκεσι, χαριζομόρη ποσεῖ ὡ.
Τὸν μὲν Φυλείδης δερικλυτός, ἐγγάθεν ἐλθὼν,
Βεβλῆκε κεφαλῆς κατὰ ινίον ὄσει δέρι.
Αντικρὺ δὲ ἀν' ὁδοντας ψὴ γλωσσαν τάμε χαλκός.
Ηριπε δὲ εἰν κονῖ, ψυχρὸν δὲ ἔλε χαλκὸν ὁδοσιν.

Εὐρύπουλος δὲ Εὐαμονίδης Τρήνορα δῖον,
Τίον υπερθύμικα δολοπίονος, ὃς ρα Σκαμάνδρῳ
Αρητὴρ ἐτέτυχτο, Θεὸς δὲ ὡς τίετο δήμω.
Τὸν μὲν ἀρ' Εὐρύπουλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς ψὸς,
Πρόθεν ἐθεν Φεύγοντα, μεταδρομάδην ἐλαστὸν,
Φασγάνω αἴτιας ἀπὸ δὲ ἔζεσε χείρα βαρεῖαν.
Αιματόεσα δὲ χεὶρ τεδίω πέσε τὸν δὲ κατ' ὄση
Ελλασε τορφύρεος Θάνατος, καὶ μοῖρα κρατεῖ.

Ως οἱ μὲν στονέντο κατὰ κρατεῖην ὑσμίντη.
Τυδείδην δὲ ἀν γνοίης τοτεροῖσι μετει,
Ηὲ μετὰ Τρώεσιν ὄμιλέοι, η μετ' Αχαιοῖς.
Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, ποταμῷ τολήθοντι ἐοικάς,
Χειμάρρω, ὃς ὡκα ρέων ἐκέδασε γεφύρας.
Τὸν δὲ γάτ' ἀρ τε γεφύραν ἐεργυμόρας ισχανόσιν,
Οὐτ' ἀρα ἔρκεια ισχεία αλαδῶν ἐριθηλεων,

Ελθόντ

ΕΛΘΟΝΤ' ἔξαπίνης, ὅτε Ὀπισθίου διὸς ὄμβρος.
Πολλὰ δὲ ὑπ' αὐτῷ ἔργα κατηρπε καὶ αἰχλῶν
Ως ὑπὲ τιδεῖδη τυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τεώντων ἐδίπλα μιν μίμυνον, τολεσσ τῷρ εόντες.

Τὸν δὲ ὡς εὑνήσεις λυκάονος αγγλαὸς γῆς
Θύνοντι ἀμπεδίον, τῷρ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
Αἴψι ἐπὶ τιδεῖδη ἐτίτανετο καμπύλα τόξα,
Καὶ βαλέταις ἐπιλαγοντα, τυχὸν κατὰ διξίον ωμον
Θάρηκος γύαλον ἀλεὶ δὲ ἐπίπλατο πικρὸς οἰστός,
Αντικρὺ δὲ διέρχεται πιλάστερος δὲ αἰματι τάφον.
Τῷ δὲ ἐπὶ μακρὸν αὐτεις λυκάονος αγγλαὸς γῆς.

Ορνυθε, τρωεις μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων
Βέλητο) γὰρ ἀριστος αχαιῶν ἐδέ εἰ φημι
Δῆθι ἀναχωρίστας, τῷροδις ἵπποιν καὶ ὄχεσφιν
Εργεν ἀναζη, διὸς γῆς, διπορνύμενον λυκίθεν.

Ως ἔφατε εὐχόμενος τὸν δὲ βέλος ὥκην δάμασεν,
Αλλ' ἀναχωρίστας, τῷροδις ἵπποιν καὶ ὄχεσφιν
Εση, καὶ σθένελον προσέφη, καπανηιον γόν.

Οροτεο, τέπον, καπανηιάδη, καταβηστο διφρε,
Οφρά μοι εἴς ἀμοιο ἐμογης τικρὸν οἰσόν.

Ως ἀρέ εφη σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶξε.
Πάρ δὲ σας, βέλος ὥκην Δικυπερέος ἔξερυστος ἀμά.
Αἴμα δὲ ἀνηκόντιξε διὰ στρεπτοῦ κατῶν.
Δὴ τότε ἔπειτο πράτο βοὺν ἀγαθὸς διομήδης.

Κλῦθι μοι, αἰγιοχοι διὸς τέκος, αἰτριώνη
Εἴποτε μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέστα παρέστη
Δηιώ εἰν τῷρειν, νῦν αὐτὸν ἐμε φίλε, Αἴθην.
Δὸς δὲ τέ μι ἀνδρα εἰλεν, καὶ εἰς ὄρμην εὐχεος εἰλεῖν,
Ος μὲν ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχετο, ἐδέ με φοι
Δικρὸν εἶτε φερδι λαμπρὸν φάσι μελίσιο.

Ως ἔφατε εὐχόμενος τῷ δὲ ἐκλιε παλλὰς Αἴθηη,
Γῆρα δὲ ἔθηκεν εἰλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
Αγχοῦ δὲ ἴσαμδην, επεισ πλεοντα τῷροσηδα.

Θαρσῶν νῦν, διομηδεῖς, ἐπὶ τρωεστι μεάχεαδ.
Εν γαρ τοι σήθεοτε μένος ταῖρων ηκα

91

100

109

110

115

120

125

Ατρο-

Ατρομον, οῖον ἔχεσκε σακέσπαλος ιπότα Τιδεύς.
Αχλὺν δ' αὐτοι ἀπ' ὁφθαλμῶν ἔλον, ἡ τορὶν ἐπῆν,
Οφρ' εὗ γνώσκηις, ἥμεν Θεὸν, ἥδε καὶ ἄνδρα.

Τῷ νῦν, αἷκε Θεὸς πειράμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
Μήτι σύ γ' ἀθανάτοις Θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθ
Τοῖς ἄλλοις ἀπὸρ εἴ κε Δίος θυγάτηρ Αφροδίτη
Ελθοτές εἰς τάλεμον, τίνυ γ' ὑπάρκειν ὅσει χαλκῶ.

Η μὲν ἄρ, ὡς εἰπεῖστο, ἀπέση γλαυκῶπις Αθήνη·
Τιδεύδης δ', ἔχαυτις ίαν, ταρομάχεισιν ἐμίχθη,
Καὶ τορὶν τερ θυμῷ μεματὼς Τρώεσι μάχεσθ.
Δὴ τότε μιν τρὶς τοσού τέλευ μένος, ὡς λέοντα,
Ον ρά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροτόκοις δίεστι;
Χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, ὥδε δαμάση·
Τεῖ μὲν τ' ὁδένος ὥρσεν ἐπεῖτα δέ τ' εἰς τονταρίν,
Αλλὰ καὶτα σαθρὺς δύεται, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται,
Αἱ μὲν τε ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κεχυντο),
Αὐτὰρ οἱ ἐμμεματὼς βαθέης ἔχαλλεται αὐλῆς·
Ως μεματὼς Τρώεσι μήμη κρατερὸς Διομήδης.

Ενθ' ἔλεν Αισύνον, καὶ τπένορα ποιμήσα λαῶν·
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὰν χαλκήρει οὔρι,
Τὸν δὲ ἔτερον ξέφει μεγάλω κλιπᾶ ταρ ὥμον
Πλῆξ· ἀπὸ δ' αὐχένος ὥμον εἴεργαθεν, ἥδ' ἀπὸ νάτω.
Τὸς μὲν ἕαστρ, ο δ' Αβαντα μετώχειο, καὶ Πολύειδον,
Τιέας Εύρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος.

Τοῖς ἐκ ἐρχομένοις οἱ γέρων ἐκρίνατ ὄνειρας,
Αλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἔχενάρχε.

Βῆ γε μετὰ Ξάιθον τε, Θώσινά τε, Φάινοπος γέ,
Αμφω τηλυγέτων ο δ' ἐτέφερτο γέραι λυχνῶ·
Τίον δ' εἰς τέκετ ἄλλον ἐπὶ κτεάτεοι λιπεδά.

Ενθ' οὐε τὸς ἐνάριζε, Φίλον δ' ἔχανυτο θυμὸν
Αμφοτέροιν πτερεῖ δὲ γόνιν καὶ κηδεῖα λυχνᾶ
Λεῖπτ', ἐπεὶ καὶ ζώστε μάχης εκνοσήσαντε

Δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

Ενθ' γέ τοις Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδας,
Εἰν εὶ διφρῷ εόντας, Εχήμονά τε, Χρόμιον τε.

130

135

140

145

150

155

160

Ω5

Ως δέ λέων ἐν βροτί θορὸν εἶναι αὐχένα ἀζει
Πόρπος, περὶ βοὸς, ξύλοχον καλαβοσκομφάων
Ως τὸς ἀμφοτέρους εἶναι ποτῶν Τυδεός ψός
Βῆσε κακός αέκενλας, ἐπειτα δὲ τεύχε ἐσύλα.
Ιππάς δ' οἵς ἑπάροις δίδε μῆτρας ἐλαύνειν.

163

Τὸν δὲ ἴδειν Αἰνέας ἀλαπίζοντα στήχας ἀνδρῶν
Βῆ δὲ μεν ἄν τε μάχην, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάσων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένος, ἐπτὸς ἐπεύροι.

Εὗρε Λυκάονος ψόν ἀμεύμονά τε, κρατερόν τε
Στῆ δὲ ταρόδ' αὐτοῦ, ἐπος τέ μιν ἀντίον πῦδα.

170

Πάνδαρε, τῷς τοι τοῖον, ιδε περόεντες οἴσοι,
Καὶ κλέος; ὁ γάτις τοι ἐρίζεται ἐν θάδε γ' αὐτῷ,
Οὐδὲ τις ἐν Λυκίᾳ σέο γ' εὐχετει τίνας ἀμένων.
Αλλ' αὔγε, τῷδ' ἐφεσ ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χειρας ἀναγχών,
Οσις ὅδε κρατεει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ εοργε
Τρῶας ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γύνατ' ἐλυσεν.
Εἰ μῆτις Θεός ἐσι, κοτεογάμενος Τράεστιν,
Ιρῶν μηνίστις χαλεπὴ δὲ Θεός ἐπι μῆνις.

175

Τὸν δὲ αὐτε προσέειπε Λυκάονος αὐγλαὸς ψός.

Αἰνέα, Τρῶων βοληφόρε χαλκοχιτωνῶν,
Τυδείδη μιν ἐγωγε δαιφρον πάντα εἰσκω,
Ασπίδις γνηνώσκων, αὐλώπιδι τε τρυφαλεῖη,
Ιππάς τε εισρόων σώφα δὲ σώκοιδ, εἰ Θεός ἐσιν.
Εἰ δὲ οὐ γ' αὐτῷ, ὃν Φημι, δαιφρον Τυδεός ψός,
Οὐχ οὐ γ' ανδρὸς Θεός τάδε μάνεται, ἀλλά τις αὔγη
Εσηκ ἀθανάτων, νεφέλῃ ειλυμένος ὥμει,
Ος τέττα βέλος ὡκὺ κικημένον ἔτραπεν ἄλλη.
Ηδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὥμει
Δεξίον, αὐτικρι διὰ Θώρηκος γυάλοιο.
Καὶ μιν ἐγωγε ἐφάρμην Αἰδωνῆι τροιάψειν,
Εμπτος δὲ ἐκ ἐδάμασσα. Θεός νύ τις ἐσι κοτήσει.
Ιπποι δὲ ταρέασι, καὶ ἄρματα, τῶν καὶ ὅπισσαίν.
Αλλά τώ, ἐν μετάροις Λυκάονος, ἐνδεκα διφοι
Καλοὶ, πειτοποιγεις, νεοτευχεες ἀμφὶ δὲ τέωλοι
Πέπλανται. τῷδε δὲ σφιν ἐκάστῳ διζηγεις ἵπποι

180

195

Εξαστι,

Βῆσσον, κρῖ λθκὸν ἐρεπόμενοι, καὶ ὀλύρας.

Η μέν μοι μάλα τοδὶα γέρων αἰχμητὴ Λυκάων

Ἐρχομένω ἐπέτελλε δόμοις ἐν τοιηποῖον.

Ιπποῖσιν μὲν ἔκελθε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῖται

Αρχένειν Τρώεσι κατὰ κρατερὰς υσμίνας.

Αλλ' ἔγα το πιθόμιο, (πτὸν ἀν τὴν πλὴν κέρδοιον ἦν)

Ιππῶν Φειδόμενος, μὴ μοι δύοισατο Φερεῆς,

Ανδρῶν εἰλομήνων, εἰσθότες ἔδμενας ἄδδοις.

Ως λίπον αὐτῷ πεζὸς ἐς Ιλιον εἰλήλυθα,

Τόξοισιν πίσσως· τὰ δὲ μὲν σῶν ἀρέτηνον ὄντειν.

200

Ηδη δὲ δοιοῖσιν δίεισθεσιν ἐΦῆκα,

Τυδείδη τε, καὶ Ατρεΐδη ἐκ δὲ ἀμφοτέροις

Ατρεκές αὖτις εἴσενα βαλὼν, πηγειρα δὲ μᾶλλον.

Τῷ τα κακῇ αἰσῃ ἀπὸ πιστάλες ἀγκύλα τοῦτα

Ηματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ιλιον εἰς ἐρατεινὴν

210

Ηγεόμενην Τρώεσι, Φέρων χάριν Εκτοὺς δια.

Εἰ δὲ κε νοσῆσα, καὶ ἐσύ Φορμαὶ ὁφελμοῖσι

Πατρίδ' ἐμὴν, ἀλοχόν τε, καὶ ὑφερφέτες μέγα δῶμα,

Αὐτικὲς ἐπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κατὰ τάμεις ἀλλότριος Φῶς,

Εἰ μὴ ἔγα τάδε τοῦτα Φασινῶν ἐν πυρὶ θέμην,

215

Χερσὶ θλακλάσας ἀνεμάλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.

Τὸν δὲ αὐτὸν Αἰνέας Τρείων ἀγός αὐτίον ηὔδα.

Μήδη γέτως ἀγόρευε πάρος δὲ σὺ εἴσετεκτὴν ἄλλως,

Πρίν γέ τὴν τῷδε ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν

Αντισίνην ἐλάζοντε σὺν ἐντεστι πειρηθῆναι.

220

Αλλ' αὐτοί, ἐμῶν ὄχεων ἐπιβήστο, ὁφρα ιδοι,

Οἶοι Τρώεις ἵπποι, θητιζάμενοι πεδίοιο

Κραυπτὰ μάλι ἐνθά καὶ ἐνθά διωκέμεν, ἥδη Φίεσθαι

Τῷ καὶ νῷ τολμηδὲ σωστετον, ἐπερὸν ἀν αὐτε

Ζεὺς επὶ Τυδείδη Διομήδῃ κῆδος φέρεται.

225

Αλλ' αὐτε, νῦν μάστυγα καὶ ἱνία σιγαλόσεντα

Δέξαμεν ἔγα δὲ ἵππων ἀποβήσματα, ὁφρα μάχωματα

Ηὲ σὺ τούτῳ δέδεξο, μελήσουσιν δὲ μοὶ ἵπποι.

Τὸν δὲ αὐτὸν πειρεσσετε Λυκάονος ἀγλαῖος ἥρος.

Αἰνέα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχεις ἱνία, καὶ τοὺς ἵππων

230

Μᾶλλον ἦφ' ιησόχῳ εἰωθίτι καρπύλον ἄρμα
Οἴστον, ἐπερ ἀν αὐτε φεβάμενα Τυδέος ψόν
Μὴ τὰ μὲν δέσπαντε ματήσεον, ὃδ' ἐθέλητον
Ἐκφέρεμεν τολέμοιο, τεὸν Φθόρον παθέοντε·
Νῦν δ' ἐπαῖζας μεγαθύμος Τυδέος ψόν,

Αὐτώ τε κτενή, καὶ ἐλάση μάνυχας ἵππως.
Αλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τε ἄρματα, καὶ τεὸν ἵππω,
Τόνδε δ' ἔγων ἀπίστοντα διδέξομαι οὔτει δύρι.

Ως ἄρα Φωνήσαντες, εἰς ἄρματα τοιχίλα βάντες,
Εμμεμαῶτ' ὅπει Τυδείδη ἔχον ἀκέας ἵππως.

Τεὸς δὲ ίδε Σθένελος, Καπανῆος ἀγλαὸς ψόν,
Αἴψα δὲ Τυδείδην ἐπεις τερόντα τροσοῦδα.

Τυδείδη Διόμηδος, ἐμῷ κεχαριτμένη Θυμῷ,
Ανδρὶ ὄρος κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ιν' απέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόζων εὖ εἰδὼς,
Πάνδας^Θ, ψόν δ' αὐτε Λυκάονος εὐχετηκεῖναι·

Αἰνείας δ' ψόν μεγαλήτερος Αγχίσαο

Εὐχεταὶ ἐκγεγάμεν, μητηρ δέ οἱ εἴς ΑΦροδίτη.

Αλλ' ἄγε δῆ, καζάμεθ' ἦφ' ἵππων μηδὲ μοι ὕτω
Θωῦδε διὰ περιμάχων, μητῶς Φίλου πτορ ὀλέαστης.

Τὸν δ' ἄρ', ὑπόδρα ιδῶν, τροσεΦη κρατερὸς Διομήδης.

Μῆτι Φόβονδ' αὐγόσει, ἐπεὶ ὅδε σε πεισεμεν οἴω·

Οὐ γάρ μοι θυνταν αλυσκάζοντι μάχεσθαι,

Οὐδὲ καταπλώσειν ἐτι μοι μένος ἐμπεδόν εἴνι·

Οκνείας δ' ἵππων ἀπίσταινέμεν ἀλλα καὶ αὐτως

Αντίον εἴμι αὐτῶν τρεῖν μ' ἐκ Παλλας Αθήνη.

Τέτω δ' ἡ τάλιν αὐτις ἀποίτετον ἀκέες ἵπποι

Αμφω ἀφ' ἡμέτων, εἰ γὰν ἔτερός γε Φύγησιν.

Αλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δ' εἰνὶ Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Αἴκεν μοι τολυθύλος Αθήνη κύδος ὄρεζη

Αμφοτέρω κτεναῖ, σὺ δέ τάσδε μὲν ἀκέας ἵππως

Αὐτῷ ἔρυκακεσιν, εἴ τοι τούτος ηνια τένας,

Αἰνείαο δ' ἐπαῖζας μεμνημένος ἵππων,

Ἐκ δ' ελάση Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Αχαιάς.

Τῆς γάρ τοι θυηῆς, τῆς Τρώων τερε εὐρύοπα Ζεὺς

235

240

245

255

260

265

Δῶξ

Δῶρος τοινῦν Γανυμέδεος· ὥνεκ' ἄριστοι
Ιππων, ὅστις ἔστιν ὑπὸ πάτ', ηέλιον τε.
Τῆς γῆραις ἐκλεψεν ἀνὰξ ἀνδρῶν Αγχίστη,
Λάζηρος Λαομέδοντος^Θ, ὑποχών Θηλεας ἵππος
Τῶν οἱ εἰς ἐγέρνοντο ἐνὶ μεγαροῖς γένεθλης²⁷⁰
Τὰς μὲν τεσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ Φάτνη·
Τὰ δὲ δύο Αἰνεῖα δῶκεν, μῆταρε Φόβοιο.
Εἰ τέτω κε λάβοιμεν, δρομεῖτα καν κλέος ἐφλόν.

Ως οι μὲν τοιαῦτα τροφαὶ ἀλλήλαις ἀγόρευον
Τὰ δὲ ταχέη γέγοντεν ήλιον, ἐλαύνονται ἀκέδεις ἵπποις.²⁷⁵
Τὸν τρότερος τροποῖσιπε Λυκάονος ἀγλαὸς ἥρος.
Καρπερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανὸς Τυδεός ψε,
Η μάλα σ' ὁ Βέλος ακὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἰσός.
Νῦν αὖτ' ἔγχεται τειχόσομοι, αἷκε τύχοιμι.

Η ρά· καὶ ἀμπεπαλῶν τροφεῖς δολιχόσκιον ἔγχος,²⁸⁰
Καὶ βάλε Τυδείδα κατ' ἀποίδα· τῆς δὲ διὰ τρόπου
Αἰχμὴ χαλκεῖ πλανήθη θώρηκι πιλάσθη.
Τῷ δὲ ἐπὶ μακρὸν ἄυτος Λυκάονος ἀγλαὸς ἥρος.

Βέβληη κενέωντα Διαμπερές· ὃδε σ' οἴω
Δηρὸν ἔτ' ἀνοχῆσεδε· εμοὶ δὲ μέγ' εὔχος ἐδωκεται.²⁸⁵
Τὸν δὲ, & περβηοις, πεσοφῇ χρατερὸς Διομήδης.
Ημεροτες, ὃδε ἔτυχες· ἀτὰρ & μὲν σφῶν γ' οἴω
Πρίν γ' ἀποπάσσειδε, περί γ' οὐτερόν γε πεσόντα
Αἴματος ἀσαφῆ Αρηα, παλαιύσμον πλεμμισθήν.

Ως Φάμενος, τροπέντε· Βέλος δὲ ἴθιαν Αἴθινη
Γίνα παρ' ὁΦθαλμον, λόγκης δὲ ἐπέρηστεν ὁδόντας.
Τῷ δὲ ἀπὸ μὲν γλῶσσαν τρυμνὴν πάμε χαλκὸς ἀτειρός,
Αἰχμὴ δὲ ἔγειχετη παρὰ νειστον ἀνθερεώναι.
Ηριπε δὲ εἰς ὄχεων, δραΐσησε δὲ τεύχει ἐπὶ αὐτῷ
Αἰόλα, παμφανόωντα παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι
Ωκύποδες· τῷ δὲ αὐτῷ λύθη Ψυχή τε, μένος τε.
Αἰνεῖας δὲ ἐπόργετε σὸν ἀστιδί, δερί τε μακρῶ,
Δείσας μῆτρας οἱ ἐρυταιάτο νεκρον Αχαιοί.
Αμφὶ δὲ αὐτῷ βαῖνε, λέων ἀσ, ἀλκὴ τεποιθώς.²⁹⁰
Πρόσθι δέ οἱ δόρυ τ' ἔχε, Καὶ αστιδία πάντοτε ἴσην,

L 2

300
Τον

Τὸν κτάμενα μεμαῶς, ὅτις τῦ γ' ἀντίον ἔλθοι,
Σμερδαλέα ιάχων ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χερὶ
Τυδεῖδης, μέγας ἥργον, ὁ δὲ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἵοι μῆν βροτοί εἰσ'. ὁ δὲ μηνέα πάλλε καὶ οἰος.

Τῷ βάλεν Αἰνείδο κατ' ιδίουν, ἐνδέ τε μηρός 303

Ιχθὺς ἐνυπέφεπτος κατύλκη δὲ τε μην καλεσοτ.

Θλάστε δὲ οἱ κοτύλην, πῶρος δὲ ἀμφα ρῆσε τένοντε.

Ωτε δὲ ἀπὸ ρήνον τηρχὺς λίθος αὐτὰρ οὐ γρας

Εἴη, γνὺξ ἐριπών, καὶ ἐρείσοτο χερὶ παχέαν

Γατός, ἀμφὶ δὲ οὐτε κελαιὴν νῦν ἐκάλυψε. 310

Καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀστόλοιστο ἀναζ ἀνδρῶν Αἰνείας,

Εἰ μὴ ἀρ' οὖν νόησε Δίος θυγάτηρ Αφροδίτη,

Μητρῷ, η μην ὑπ' Αγγίσῃ τέκε βακολεόντι.

Αμφὶ δὲ οὐν φίλον ψόν ἐχενάλο τηρχες λαβκῶ.

Πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαλεινά πλύνυμ' ἐκάλυψεν,

Ερχος ἔμεν βελέων, μῆτις Δαναῶν παχυπώλων,

Χαλκὸν ἐνὶ σύθεσι βαλών, ἀπὸ θυμὸν ἐλοιτο.

Η μὲν οὖν φίλον ψόν ὑπέζεφεν πολέμοιο.

Οὐδὲν γος Καπανῆος ἐλήθετο σωθεσιαν

Τάσιν, ἃς ἐπέτελλε Βοὸν ἀγαθὸς διομήδης. 315

Αλλ' οὐγε τὰς μὲν ἐξ ηρύκακε μῶνυχας ἵππος

Νόσφιν διπλὸν φλοιόσθι, ἐξ ἀντυρος ηνία τείνας

Αἰνείδο δὲ, ἐπαίξας, καλύτερχας ἵππος

Εὔελαστε Τρώων, μετ' ἐγκυήμιδας Αχαιός.

Δῶκε δὲ δηπιπύλω, ἐτάρω φίλω, οὐ τερὶ πάσης

Τίεν ὄμηλικίν, οὐτε οἱ φρεσοὶ ἀρτια ἥδη,

Νηυσιν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν αὐτὰρ οὐ γρας

Οὐ ἵππων ἐπίσας, ἐλαβ' ηνία σηγαλόεντα.

Αἴτια δὲ Τυδεῖδην μέθεπε κρατηρώνυχας ἵππος

Ειμεμαῶς· οὐ δὲ Κύπερν ἐπώχετο ηλεῖ χαλκῶ. 330

Γιγνωσκῶν οὐτ' ἀναλκισ ἔην Θεός, ἀδε θεῶν

Τάσιν, αὐτὸν ἀνδρῶν πολέμον κατακοιρανέστιν,

Οὐτ' ἀρ' Αἴηναι, οὐτε πολιτικότος Ενυά.

Αλλ' οὐτε δὴ ῥ' ἐκίχανε, πολὺν καθ' ὄμιλον ὄπαζων,

Ενθ' ἐπορεύμενος μεγαθύμες Τυδεός γέ.

335

Αχερν

Ιππος χεῖρα, μετάλμενος ὅξει χαλκῷ,
Αβληχρήν εἶδερ ἢ δόρυ χρόος ἀντετόρησεν
Αμέροστις διὰ πεπλού, ὃν οἱ Χάρτες κάρμον αἴτη,
Πρυμὸν ὑπὲρ Θέναρος ῥέε δ' ἀμέροστον αἷμα Θεοῖο,
Ιχώρ, οἵος πέρ τε ρέει μακάρεσσι Θεοῖσιν

340

Οὐ γὰρ στον ἔδεστ', οὐ πίνεται αἴθουται οἴνον.

Τόνεκ ἀναίμονες εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

Η δὲ μέρα ιάχνων διτὸν εον κάββαλεν ψόν.

Καὶ τὸ μὲν μῆτρας χεροῖν ἐρύσιτο Φοῖβος Απόλλων

345

Κιανένι νεφέλην, μῆτις Δαναῶν πεχυπάλων,

Χαλκὸν εἰνὶ στήθεσι βαλάν, σὺν θυμὸν ἐληταῖ.

Τῇ δὲ ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης.

Εἶχε, Διὸς Θύματερ, πολέμος, καὶ διηστῆτο.

Η δὲ ἄλις, ὅτις γυναικας ἀνάλυσιδας ἡπεροπένεις;

350

Εἰ δὲ σύ γε ἐστιν τολέμον τωλήσεαι, πήτε σ' οἴω

Ριγύσσειν τολέμον γε, εἰς δέ τετέραθι ταΐζουσι.

Ως ἔφαθ· η δὲ ἀλύτος ἀπεβήσθω τείρετο δὲ αἰνῶς.

Τὴν μὲν ἄρδεις ἱρᾶς ἐλῶσαι τοδῆνεμος ἔχαγεν ὄμιλος,

Αχθομένην σύνηστο μελανετοῦ δὲ χρόα καλόν.

Εὑρεν ἐπεῖσα μάχης ἐπ' ἀριστέρα Θύρον Αρμα

355

Ημενον τῆρι δὲ ἔγχος ἐκελιτοῦ, καὶ ταχέες ἵππων.

Η δὲ, γυνὴ ἐριπεσσα, καπηγῆτοιο Φίλοιο,

Πολλὰ λιασμένη, χρυσοπάμπικας ἤτεν ἵππων.

Φίλε καπηγῆτ', εκκόμιον τέ με, δοσ δὲ μοι ἵππων,

360

Οφρὲς οὐδεὶς Ολυμπον ἴκωμιν, οὐδὲ ἀθανάτων ἔδος εἴσι.

Λίνη ἀχθομαζ ἐλκος, οὐ με βροτὸς γάτασεν ἀντὶρ

Τιδείδης, ος μὲν γε καὶ αὖ διη τατρὶ μάχοιτο.

Ως Φάτο τῇ δὲ Αρῆς δάκε χρυσοπάμπικας ἵππων.

Η δὲ εἰς Νίφρον ἐβαίνει ἀκηχεμενη φίλον τοῦ.

365

Πάρδε οἱ Ιρεις ἐβαίνει, καὶ πνία λάζετο χεροῖς,

Μαστῆν δὲ ἐλάσσαν τῷ δὲ σοκὸν ἀκοντε πετεσθην.

Αἴλα δὲ ἐπεῖθικοντο θεῶν ἔδος, αἰτὺν Ολυμπον,

Ενθ' ἵππων εἴησε τοδῆνεμος ἀκέσι Ιρις,

Λύσασθ' εἰς ὄχεων παρὰ δὲ ἀμέροστον βάλεν εἶδαρ.

Η δὲ εἰ γέναστο πάτητε διοίης δέ Αφροδίτη,

370

Μητρὸς

Μητρὸς ἐῆς· η δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἣν,
Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὄνομαζε.

Τίς νῦ σε τοιαδ' ἔρεζε, Φίλον τέκθω, χρανιώνων
Μαζιδίων, ὡσεὶ τι κακὸν ρέζουσαν ἐνωπῇ;

Τὴν δ' ἥμερετ' ἐπεῖδα Φιλομειόης Αφροδίτη. 375
Οὐτά με Τυδέος ψὸς, ὑπέθυμος Διομήδης,

Οὐνεχ' ἔγα πίλον ψὸν ὑπερέφερον τολέμοιο
Αἰνέαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατος ἐστιν.

Οὐ γὰ ἐπ Τρώων καὶ Αχαιῶν Φύλοπος αὖτις,
Αλλ' ἡδὲ Δαναοῖς γε καὶ ἀθανάτοις μάχοντα.

Τὴν δ' ἥμερετ' ἐπεῖδα Διώνη, διὰ Θεάν.
Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάρχεο, κηδομήρη περ-

Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ολύμπια δώματ' ἔχοντες
Εἰς ἀνδρῶν, χαλεπὸν ἀλγεῖ ἐπ' ἀλκῆλοισι τιθέντες.

Τλῆ μὲν Αρης, ὅτε μιν Ωτος, κρατερὸς τ' ΕΦιάλτης, 385
Παιδὸς Αλωνος, δῆσαν κρατερῷ εὐνὶ δεσμῷ.

Χαλκέω δ' ἐν κεράμῳ δεδετο τεισκαΐδενα μῆνας.
Καὶ νῦ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Αρης, ἀτος τολέμοιο,

Εἰ μὴ μητρῷ, τερικαλλῆς Νερίσαια,
Ἐρμεα ἐπηγειλεν ὁ δ' ἐξέκλεψεν Αρην

Ηδη τειρομενον χαλεπὸς δέ εἰ δεσμὸς ἐδάμνια.
Τλῆ δ' Ηρη, ὅτε μιν κρατερὸς τῶν Αμφιτρύωνος,

Δεξιτέρον κατὰ μαζὸν, δισῶν τριγλώχων
Βεβλήκε φέτος κεν μιν ἀνήκεσον λάβεν ἀλγος.

Τλῆ δ' Αἰδης ἐν τοῖσι τελώριος ὀκνὺν δισῶν,
Εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνήρ, ψὸς Διος αἰγιόχοιο,

Ἐν τούλῳ ἐν νεκύεσσος βαλάνω, ὁδύνησιν ἐδώκεν
Αὐτὰρ ὁ βῆτος δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ολυμπον,

Κῆρ ἀχέων, ὁδύνησι πεπαρμένος, αὐτὰρ δισῶν
Ωμῶν εἰνὶ στραζῷ ηλῆλαο, κηδὲ δὲ θυμόν.

Τῶ δ' ἐπὶ Παιήνων ὁδύνη Φαίδα Φάρμακα τάσσων,
Ηκέτατ· καὶ μὲν γάρ τι καταθητὸς γένετο.

Σχέτλιος, οὐριμοεργός, ὃς ἐκ οὐετεροῦ αἰσχλα ρέζων,
Ος τόχοισιν ἐκηδε Θεάς, οἱ Ολυμπον ἔχοτι.

Δῆτι δ' ἐπ τάπον ἀγῆκε θεὰ γλαυκῶπις Αθηνή· 400

Nymos.

Νήπιος, ὃδε τό γ' οὐδὲ κατὰ Φρένα Τυδεός ψὸς,
Οὐδὲ μάλ' ἐ δηναῖος, ὃς ἀδηνάτοισι μάχοιτο.
Οὐδὲ τί μιν ταῦτας τοτὶ γένασι παππάζουσιν,
Ελάντος ἐκ ταλέμοιο, καὶ αὖτης δηιοῦτος.

Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρπερός ἐστι,
Φραζέαθω, μηδ τις οἱ αμενῶν στοι μάχηται
Μὴ δὴν Αἰγαλέα περί Φρεών Αδρητίνη
Εξ ὑπνιού γένωστα Φίλες οικῆς ἐγείρη,
Κερδίδιον ταθέστα πόσιν, τὸ ἄριστον Αχαιῶν,
Ιφθίμην ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμαιοιο.

Η ῥά, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἵχωρ χειρὸς ὁμόρεγνον

Αλαζητο χείρ, ὅδυνας δὲ κατηπόσιντο Βαρεῖα.

Αἱ δὲ αὐτὸς εἰσορόωσα, Αἴγυαί τε, καὶ Ηρη,

Κερτομίσιος ἐπέεοςτ Δία Κρονίδην ἐρέθιζον

Τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε θεα γλαυκῶπις Αἴγινη.

Ζεῦ πάτερ, η ῥά τι μοι κεχολώσει, οὐ, τί κεν ἔπιω;

Η μάλα δη τινα Κύπεις Αχαιιάδων ἀνιεῖστα

Τρωῶν ἀμὲν εἰστέαδη, τὰς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,

Τῶν τινα καρρέζα Αχαιιάδων εὔπεπλων,

Πρὸς ζευσῆν περόνι καλαμύζατο χειρά δέραινη.

Ως Φάτοι μείσθησεν δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Καὶ ῥά καλεσαμένος πεσεόφη ζευσῆν Αφροδίτηι.

Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δεδοται πολεμητια ἐργος

Αλλὰ σὺ γένεστα μετέρχεο ἐργα γάμοιο,

Ταῦτα δὲ Αρηὶ θῶν καὶ Αἴγινη ταῦτα μελήσον.

Ως οἱ μὲν τινάτα περὸς ἀλλήλες ἀγόρδουν.

Αἰνεία δὲ εἰπόρετε βοὺν ἀγαθὸς Διομήδης,

Γιγνώσκων οἱ οἰ αὐτὸς ὑπέρχε χειρας Απόλλων.

Αλλ' οὐδὲ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἀζετο, ιετο δὲ αἰεὶ

Αἰνείαν κτείναι, Εἰ απὸ κλυτὰ τεύχεα δύσκη.

Τρὶς μὲν ἔπειτε εἰπόρετε, κατακτάμεναι μενεάνινων,

Τρὶς δὲ οἱ ἐσυφέλεξε Φαενῆν ἀσπίδ' Απόλλων.

Αλλ' οὐτε δὴ τὸ τεττάρτον ἐπέσαντο, δάμονι· ίσας,

Δεινὰ δὲ ὄμοκλησσας, περοσέφη ἐκάεργος Απόλλων.

Φράζεο, Τυδείδη, καὶ χάζεο μηδὲ θεοῖσιν

410

415

420

425

430

435

440

10

Ισ' ἔθελε Φρονέειν ἐπεὶ ὅποτε Φῦλον ὄμοιον
Αἴσανταν τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τὸν ἀνθρώπων.

Ως Φάτο· Τυδείδης δὲ ἀνεχάγετο ποτεθὸν ὅπιος,
Μῆνις ἀλσάμενος ἐκαπτύσας Απόλλωνος.

Αἰνέαν δὲ ἀπάτερθεν ὄμιλος θῆκεν Απόλλων,
Περγάμῳ εἰνὶ ιερῇ, ὅθι οἱ τῷος γένεται.

Ητοι τὸν Λητώ τε, καὶ Αρτεμισιοχέαρα,
Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκεοντό τε, κιύδαινόν τε.

Αὐτὰρ ὁ εἰδώλον τεῦχος δειγμότοξος Απόλλων,
Αὐτῶν τὸν Αἰνέαν ἵκελον, οὐ τεύχεσι τοῖσιν.

Αμφὶ δὲ ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Αχαιοὶ
Δύνεν ἀλλήλων ἀμφὶ σῆθεσι: Βοείας

Ασσίδας εὐκυκλὺς, λαιονία τε περέενται.

Δὴ τότε Θύρον Αρηα προσηῆδα φοῖβος Απόλλων.

Ἄρες, Αρες, Βροτολοιζὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἀν δη τόνδι ἄνδρα μάχης ἐρυσαῖο μετελθῶν,
Τυδείδης, οὐ νῦ γε οὐδὲν τῷος πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτον χρέον ὅτασε χεῖρ ἐπὶ καρπῷ
Αὐτὰρ ἐπειτὴν αὐτῷ μοι επέσατο, δάμιοντι ιστος.

Ως εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἀκρῃ
Τρώων δὲ σίχας ὄλος Αρης ὥτρυνε μετελθῶν,
Εἰδόμενος Ακάμαντι Φοῖβο, ηὔγητοι Θρηκῶν
Τίασι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσι: κέλευνεν.

Οὐ γένει Πριάμοιο, διοτρεφέθυ Βασιλῆος,
Εσ τί ἔτι κτενεοδις ἐάδετε λαὸν Αχαιοῖς;
Η εἰσόκεν ἀμφὶ πάύληστον εὖ ποιητῆς μάχωντα;
Κεῖται ἀνηρ, οὐτ' ἴσον ἐτίσμεν Εκτορὶ δῖω,
Αἰνέας, ψος μεγαλήτορος Αγχίσαο.

Αλλ' ἀγετ· σκ Φλοίσβοιο σαύσομεν ἐθλὸν ἐτύρον.

Ως εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστος.
Ενθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλας νεκεσεν Εκτορος δῖον.

Εκτορ, πῆδη τοι μένος οἰχεταῖ, οὐ πρὶν ἐχεσκες;
Φῆς πτοντος ατερ λαῶν τόλιν εἴσεμεν, ηδὲ Επικύρων,
Οῖος, σὺν γαμβροῖσι, καπιγνήτοισι τε σοῖσιν
Τῶν νῦν ὅτινέ γειδεῖν δύναμι, οὐδὲ νοῆσι,

445

450

460

465

470

475

Αλλα

Αλλὰ καταπίσσεται, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα.

Ημεῖς δὲ αὖ μαχομέαδ', οἵπερ τὸ Πτίκυροι ἔνειμεν.

Καὶ γὰρ ἔγων, ἐπικύρος εἰών, μάλα τηλόθεν ἥκω.

Τηλὸς γὰρ Λυκίη, ξανθῶ ἐπὶ δινήεντι,

Ενθ' ἄλοχόν τε φίλην ἐλιπον, καὶ νῆπιον ψόν,

Καδέκη κτηματα πολλὰ, τά τε ἐλεπτα, ὅσκη Πτίδευής.

Αλλὰ καὶ ὡς Λυκίης ὄτρυνα, καὶ μέριον αὐτὸς

Ανδρὶ μαχέσασθα, ἀτὰρ γέτι μοι εὐθάδε τοῖον,

Οἴον καὶ ηὲ φέροντες Αχαϊοί, οὐ κεν ἄργοιεν.

Τινὴ δὲ εἰγκας, ἀτὰρ γάρ ἄλλοις κελεύεις

Λαοῖσιν μενέμενον, καὶ αμυνέμενα φρεσοῖς:

Μήπως, ὡς ἀγίσιοι λίνοις ἀλόντε πανάγες,

Ανδράτι δυσμενέεσσιν ἐλωρ καὶ κύρμα γίνοντε.

Οἱ δὲ τάχ' σκπέροσος εὗ ναυομένην πόλιν ὑμήν.

Σοὶ δὲ γρῆ τάδε πάντα μέλειν νῦκλας τε, καὶ ἥμαρ,

Αρχές λιαστομένων τηλεκλητῶν γ' Πτίκυρων

Νωλεμέως ἔχεμεν, κρατερήν δὲ ἀποθέοδης εὐπήν.

Ως Φάτο Σαρκηδῶν· δάκε ἢ Φρένας Εκτορὶ μῆνος.

Αὐτίκα δὲ εἴδε δύσεων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαράζε.

Πάλλων δὲ οὔτε δέρα, κατὰ σρατὸν ὀχέοι πάντη,

Οτρύνων μαχέσασθα, ἔγειρε δὲ Φύλοπιν αἰνήν.

Οἱ δὲ ἐλειχθησαν, καὶ εὐαντίοις ἔγειραν Αχαϊον.

Αργεῖοι δὲ ταύτηναν ἀστλέεις, γάρ ἐφόβηθεν.

Ως δὲ ἄχνας ἀνεμόθυε φόρετες ιερᾶς κατ' ἀλωὰς,

Ανδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημητηρ

Κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε, καὶ ἄχνας.

Αἱ δὲ ταύλευκανόντας ἀχυρμιάς ὡς τότε Αχαϊοί.

Λύκοι ὑπερθε γένοντο κονιστάλω, οὐρα δὲ αὐτῶν

Ούρανὸν εἰς πολύχαλκον ἐπέωληγον πόδες ἵπτων

Αὐτὸς Πτίκυρομένων ταῦτα δὲ ἐσφερον ἥνιοχης.

Οἱ δὲ μενος χειρῶν ιδὺς Φέρον αἰμφὶ ἢ νῦκλα

Θεῶθυ Αρης σκάλυψε μάχη, Τρωέστιν δέργων,

Παυτος ἐποιχόμενος τοι δὲ σκραπεινεν ἐφετμάς

Φοίσθις Απόλλωνος χρυσαόρε, ὃς μην αἰνάρι

Τρώσιν Θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ οὐδὲ Παλλάδ' Αθήνας

Οιχομένην η γὰρ ρέ τελεν Δαναοῖσιν δέργων.

Αὐτὸς δὲ Αἰγείαν μάλα πίστιν ἔξ αὐτοῦ

Ηκε, καὶ ἐν σύζεστι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.

Αἰγείας δὲ ἑπέροισι μεθίσκετο τοὶ δὲ ἔχαρησσι,

Ως εὖδος ζών τε καὶ δέργεμέα πεσσόντα,

Καὶ μένος εὐθλόν ἔχοντα μετάλλησσιν γε μὲν εἴτοι.

Οὐ γάρ εἴ τονος ἄλλος, ὃν Αργυρότοξος ἔγειρεν,

Αρης τέ Βροτολογὺς, Ερις τὸν αἵμοτον μεμάνα.

Τετταὶ δὲ Αἰαντεῖ δύω, καὶ Οδυσσεύς, Καὶ Διομήδης,

Ωτρυνον Δαναοῖς πολεμίζεμεν οἱ δὲ Καὶ αὗται

Οὔτε Βίας Τρῶων ὑπεδείσισσαν, ώτε ιωκὰς,

Αλλὰ ἔμενον, νεφέλησσιν ἐσικότες, ἀστερά Κρονίων,

Νηυεμίλης, ἔστησεν ἐπὶ ἀκροπόλουσιν ὄρεσσι,

Ατρέμας, δῆρε εὐδῆτος μένος Βορέα, καὶ ἄλλων

Ζαχρειῶν ἀνεμῶν, οἵτε νέφεα σκιόεντα

Πνοιῶν λίγυρος Δλασκιδιδάσσον δέντες

Ως Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, καὶ δὲ ἐφέβοντο.

Ατρείδης δὲ αὖτοι ὄμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύσαν.

Ω Φίλοι, Ανερες εἰσέ, καὶ ἀλκιμον ἡτορ ἔλεσθε,

Αλλήλους τὸν αἰδεῖσθε κατὰ κρατεράς οὐσιώνας.

Αἰδομένων τὸν ἀνδρῶν παλέοντας σόοι, ηὲ πέφαντο.

Φευγόντων δὲ τοτὲ ἀρ κλέος ὅρνυται, ώτε τις ἀλκή.

Η, καὶ ἀκόντισε δερὶ θωᾶς· βάλε δὲ παρόμοιον ἄνδρα,

Αἰγείας εταρον μεταθύμης, Δηϊκόσαντα

Περιχοσίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσι

Τίου, ἐπεὶ θόος εσκε μὲν παρωτοῖσι μάχεσθαι

Τόν ρα κατὰ ἀστίδα δερὶ βάλε κρέιων Αγαμέμνων.

Η δὲ σὺν ἔγχος ἔρυτο, διὰ πατεῖ δὲ τοῦτο χαλκός,

Νεικήρη δὲ ἐν γαστρὶ διὰ ζωσῆρος ἐλασσε.

Δύπτοντεν δὲ πετών, αἰράνησε δὲ τεύχε ἐπ' αἰτιῷ.

Ενθ' αὐτὸν Αἰγείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας αριστερ,

Τῆς Διοκλῆς, Κληῆθνά τε, Ορούλοχον τέ.

Τῶν ρέ πατεῖρ μὲν ἐναλεν εὔκτιμενη ἐνὶ Φηρῇ,

Αφνειος Βιότοιος γῆρας δὲ τὴν σκηνημοῖο

Αλφειός, ὃς εὐρὺν ρέαν Πυλίων διὰ γαίης.

515

520

525

530

535

540

545

Ος

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ε.

91

Ος τέκετ' Ορσίλοχον, πολέος ἄνδρεσιν ἀνακῆ.

Ορσίλοχος δὲ ἀρέτητε Διοκλῆς μεγάθυμος.

Ἐκ δὲ Διοκλῆς διδυμάσον τῶιδε γενέσθη,

Κλῆθων, Ορσίλοχός τε, μάχης εὗ εἰδότε πάσις.

Τὰ μὲν ἄρ', ἥδησαν, μελαινάσσων ἐπὶ τηῖν

550

Ιλιον εἰς εὔπωλον ἄμφι Αργείουσιν ἐπέσθη,

Τιμὴν Ατρείδης, Αγαμεμνονίη Μενέλαω,

Αρημένων τὰ δὲ αὐθι τέλος θενάτου κάλυψεν.

Οἵω τώγε λέοντε δύο ὄρες κορυφῆσιν

Ετραφέτης ὑπὸ μητρὶ, Βαθέτης τάρφεσιν ὕλης.

555

Τὰ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόσας, καὶ ἴφια μῆλα,

Σταθμὸς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὁφρα καὶ αὐτὰ

Ανδρῶν ἐν πιλάρησι κατεκλιάσεν ὡςεὶ χαλκῶ.

Τοίω τὰ χείρεσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμεντε

Καππεστήν, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῆσιν.

560

Τὰ δὲ πεσόντ' ἐλέστε βοὺν ἀγαθὸς Μενέλαος.

Βῆ δὲ διὰ περιάχων, κεκορυθμένος αἴθοτη χαλκῶ,

Σείων ἔγχετον τε δὲ ὠτουσινεν μένος Αρῆ,

Τὰ Φρονέων, ἵνα χερον ὑπ' Αἰνείαο δαμεῖ.

Τὸν δὲ ιδεν Αντίλοχος, μεγαθύμος Νέσσος γός.

565

Βῆ δὲ διὰ περιάχων τερέι γὰρ διε ποιμένι λαῶν,

Μῆ τι τάθη, μεγα δέ σφας ἀποσφῆλεις τόνοιο.

Τὰ μὲν δὴ χειρέσι τε, καὶ ἔγχεια ὀδυσσεύτα,

Αντίον ἀλληλων ἔχετην, μεμαῶτε μάχεσθαι.

Αντίλοχος δὲ μάλιστας παρίσαλο τοιμήνι λαῶν.

570

Αἰνείας δὲ μενε, θοός τερέων πολεμιστης,

Ως εἶδεν δύο φῶτε περ ἀλλήλοισι μενοντε.

Οι δὲ ἐπεὶ γνικρὺς ἔρυσαν μὲν λαὸν Αχαιῶν,

Τὰ μὲν ἄρα δειλὰ βαλέτην σὺ χεροὺν ἐταίρων

Αὐτὰ δὲ δρεφέντε, μὲν πρώτοισι μάχεσθη.

575

Εντε Πυλαιμένεα ἐλέτην, ἀπέλαντον Αρῆ,

Αρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀποιζειν.

Τὸν μὲν ἄρ' Ατρείδης δεικλυτὸς Μενέλαος

Εἶπεν ἔγχει νῦνε κατὰ κληῦσα τυχίους.

Αντίλοχος δὲ Μίδωνα βάλι ηνίοχον, θεράποντα

580

M 2

Εαθλὸς

Εσθλὸν. Απυμνιάδην, (ο δὲ ταέρεφε μόνυχας ἵππος)

Χερμαδίω, αγκῶνα τυχῶν μέσον σὺ δὲ ἄρα χειρῶν

Ηνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαι πέσον σὺ κονίησιν.

Αντίλοχος δὲ ἄρα ἐπιτίχας ξίφει πλαστε κόροντι

Αὐτὰρ ὅγει ἀδμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρες 585

Κύριβαχος σὺ κονίησιν, ἔπει βρεχμόν τε καὶ ἀμράς.

Δηθὰ μάλιστικει, τύχειον θάματος Βαθέτης,

Οφρὶ ἵππῳ πληξάντε χαμαι βάλον σὺ κονίησι.

Ταῦ δὲ ιματίοντος Αντίλοχος, μῆδε στρατὸν πλαστε Αχαιῶν.

Ταῦ δὲ Εκτώρ ενόησε κατὰ σίχας, ὥρτο δὲ ἐπ' αὐτῷς 590

Κεκληγός αἴμα δὲ Τρώων εἰποιο φάλαγγες

Καρπεράς ηρχει δὲ ἄρα σφιν Αρης, καὶ πότιν Ενυώ.

Η μὲν ἔχοντι κιδούμοντι ἀναιδέα δηιοτήτος.

Αρης δὲ εν παλαμησι πελάριον ἔγχος ενώμα.

Φείσει δὲ ἄλλοτε μεν προστό Εκτόρος, ἄλλοτε διπλανόν.

Τὸν δὲ ιδῶν ρίγησε Βοην ἀγαθός Διομήδης.

Ως δὲ οὐδὲντος απάλαμπες, ίων πολέσι τεθίσιο,

Στήη ἐπ' ἀκυρών ποτημῶν ἀλαδε περέοντι,

Αφρῷ μερμύροντι ιδῶν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω.

Ως τοτε Τιδεύης ανεχάζετο, ἀπέ τε λᾶ.

Ω Φίλοι, οἵον δὴ Θεομάζομεν Εκτόρα δίον

Αιχμητῶν τ' ἔμβαυ, καὶ θερουλέον πολεμιστῶν;

Τῶ δὲ αἰτεῖ πάρα εἰς γέ θέων, οἱ λοιγὺοι αμίνει.

Καὶ νῦν οἱ πάρα κενος Αρης, Βροτῶ ανδρὶ εσκάω.

Αλλὰ πρὸς Τρώων τετραμηδόνιοι μεν ὀπίσσω

Εἰσετε, μηδὲ θεοῖς μενεανέμενον ἴφι μάχεσθε.

Ως ἄρει έφη Τρώεις δὲ μάλα ψεδει πλυνθον αὐτῶν.

Ενθέ Εκτώρ δύο φῶτε κατέκτενεν, εἰδότε χάρημης,

Ειν ενὶ δίφρω εόντε, Μενέαθην, Αγγίαλον τε.

Τῶ δὲ πεσοντι ἐλέγησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Στῆ δέ, μάλιστικει, ίων, καὶ ακόντισε δόρι φασινῶ,

Καὶ βάλεν Αμφίσιν, Σελαγγει ύπα, οἱ δὲ σὺν Παισῶ

Ναῖσι, πολυκτημῶν, πολυλήιος ἀλλά ει μοῖρα

Ηγύ ἐπικρησοντα μῆδε Πρίαμον τε, καὶ ύπα.

Τόν δὲ κατὰ ζωσηρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,

605

Νειαρη

615

Νεικίρη δ' εν ταχὶ τάχη δολιχόσπιντος ἔγκω^θ
Δέπησεν δὲ πεσῶν ὁ δ' ἐπέδραμε Φαιδίμος Αἴας
Τεύχεα συλήσων. Τρωῖς δὲ ἐπ' δερατ' ἔχειν
Οἶει, παμφανίαντι σάκος δ' αὐεδέξατο πολλά.

Αὐτῷρ δὲ λαζὸντος, όκ νεκρῷ χάλκεον ἔγκος
Επασποστ· ἐδὲ ἄρ' εἴ τ' ἄλλα συνήστη τούχεα καλὰ
Ωμοῖν ἀφελέσθαι ἐπένειτο γῆ Βελέσεοτ.
Δεῖσε δ' οὐκ' ἀμφίβασιν χρειτερὴν Τρώων ἀγεράχων,
Οἱ πολοὶ τε καὶ ἑδλοὶ ἐφέσασταν, ἔγκει ἔχοντες,
Οἱ εἰ, μέγαν ταρέ εόντα, καὶ ἸΦθίμοι, καὶ ἀγανὸν,
Ωσιν δέπο σφέκων ὁ δὲ χαλαράμενος πελεμίχη.

Ως οἱ μὲν τονέοντα κατὰ χρειτερὴν υγμίνην.
Τληπόλεμον δὲ Ηρακλείδην, ηὗν τε, μέγαν τε,
Ωρευ ἐπ' αὐτιθέων Σαρπηδόνι μοιρε χραταιή.
Οἱ δὲ δὲ δὴ σχεδὸν ησαν ἐπ' ἀλλήλαισιν ιόντες,
Τίος Θ', ιψαν τε τεῖος νεφεληγερέσται,
Τὸν καὶ Τληπόλεμος ταρότερος ταρος μῆδον ἔειπε.

Σαρπηδον, Λυκίων βαληφόρε, τις τοι ἀνάγκη
Πτωσειν, ενθάδ' εόντι μάχης ἀδαμόνι Φωτί;
Ψευδόμην δὲ σε φασὶ διος γόνον αἰγάλοχοι
Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων Ἀπίδενεαν αὐδρῶν,
Οἱ διος ἐξεγήρουντο, ἐπὶ ταστέρων αὐθρώπων.
Αλλ' οἵον τινα φασὶ Βίην Ηρακλητού
Εἶναι, ἐμὸν τατέρα, Θρασυμέμνονα, Θυμολέοντο;
Ος τοτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Εξ οἵσι σὺν τηνὶ, καὶ αὐδράσι ταυροτεροισιν,
Ιλίῳ ἐβαλαπάζει τόλιν, χήρωσε δὲ ἀγγαί.
Σοὶ δὲ κακὸς μεν Θυμός, δοτοφεινόθεσι δὲ λαοί.
Οὐδέ τέ σε Τρωεσιν οἷμαι ἀλλαρ ἔσεδας,
Ελθόντ' όκ Λυκίης, ωδὲ εἰ μάλα καρτερός εστι,
Αλλ' υπ' ἐμὲ δριηδέντε ταύλας Αΐδαο περῆσεν.

Τὸν δὲ αὐτὸν Σαρπηδόναν Λυκίων ἀγός αὐτίον ηῦδα.
Τληπόλεμ', ητοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ιλιον ιρήν,
Ανέρος αφραδίησιν ἀγανᾶς Λαομέδοντος,
Ος ρέ μιν εὑ ἐργαντα κακῷ ηνίπατε μύθῳ.

620

625

630

635

640

645

650

Οὐδ'

Οὐδὲ ἀπέδωκεν ἵππος, ὃν εἴνεκα τηλόθεν ἦλθε.
Σοὶ δὲ ἐγὼ εὐθάδε Φημὶ Φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Εἶχεν τελέσθαι, ἐμῷ δὲ υπὸ δύρι δαμέντα
Ευχός ἔμοι δώσειν, Φυχὴν δὲ Αἰδί κλυτοπώλω.

Ως Φάτο Σαρπηδών, οὐδὲ ἀνέρχετο μείλινον ἔγχος

653

Τληπόλεμος, καὶ τὸ μὲν ὄμαρτη δέρατα μακρὰ

Ἐκ χειρῶν ἤζαν, οὐδὲ μὲν βάλεν αὐχένα μέσον

Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ Διαμπερές ἥλθεν ἀλεγενή.

Τὸν δὲ κατ’ ὄφθαλμῶν ἐρεβεννή νῦν ἐκάλυψε.

Τληπόλεμος δὲ ἄρα μηρὸν αριστερὸν ἔγχει μακρῶν

660

Βεβλήκῃ, αἰχμὴ δὲ διεσαυτο μακρώσα,

Οσέων ἔγχριμοφθεῖσα· πατήρ δὲ τε λοιχὸν ἀμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρεταντίθεον Σαρπηδώνα δῖος ἐταῖροι

Εὖφερον τηλέμοιο· Βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν

Ελκόμων τὸ μὲν ἔτις ἐπεφράστατ’, δολένοςε

Μηρὸς εὔερυστη δόρυ μείλινον, οὐ φρέσκαστο,

665

Σπάσθων τοιον γένος ἔχον πόνον ἀμφιέποιες.

Τληπόλεμον δὲ ἐτέρῳθεν ἐύκυρημιδές Αχαιοὶ

Εὖφερον τηλέμοιο. νόησε δὲ δῖος Οδυσσεὺς,

Τλημονα θυμὸν ἔχων μάκησε δέοις Φίλον ἥπαρ.

670

Μερμήρης δὲ ἐπεῖτα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Θυμὸν,

Η τερτερῷ δῖος γὸν ἐργυδέπτῳ διώκοις,

Η δέοις τὸ τηλέοντα Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἐλοιτο.

Οὐδὲ ἄρεταντίθεον μεγαλήτορι μόρσιμον ἦν

Ιφθιμον δῖος γὸν ἀποκτάμεν οὐσει χαλκῷ.

675

Τῶν δὲ κατὰ τηλθὺν Λυκίων τράπε Θυμὸν Αἴθην.

Ενθὲ δέοις Κείρανον ἔλεν, Αλάσσον τε, Χρόμιον τε,

Αλκανθρόν δὲ, Αλιόν τε, Νοήμουν τε, Πρύτανίν τε.

Καὶ νῦν κατὰ τηλέοντα Λυκίων κτάνε δῖος Οδυσσεὺς,

Εἰ μὴ ἄρετον νόησε μέγας κορυθαίος Εκτωρ.

680

Βῆ δὲ Διὸς τερμάχων κεκορυθμένος αἰδοπτ χαλκῷ,

Δεῖμα Θέρων Δαναοῖσι· χάρη δὲ ἄρα οἰ τροσιόντες

Σαρπηδών δῖος γὸν, ἐπος δὲ ὁλοφυδὸν ἐσπει.

Πριαμίδη, μηδὲ με ἐλωρ Δαναοῖσιν ἐάσους

Κενθάμ, ἀλλ’ ἐπόμενον ἐπειτά με καὶ λίποι αἰών

685

Εν

Ἐν τόλῳ ὑμετέρῃ ἐπεὶ σὸν ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
Νοσῆσας οἰκόνδε, Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Εὐφρανέσιν ἀλοχόν τε Φίλην, καὶ νήπιον ψόν.

Ως Φάτος τοῦδε γάτι προσέφη κορυφαίολος Εκτώρ,

Αλλὰ παρῆκεν, ληλυμένος, ὅφρα τάχιστη

690

Ωστετ' Αργεῖος, πολεῶν δὲ ἀπὸ Θυμονός ἐλοιτο.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖος ἐτάροι

Εἴσαντι ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς τῷκαλλεῖ Φηγῶ.

Ἐκ δὲ ἄρα οἱ μηρῷ δόρυ μείλινον ὥστε Θύραζε

ΙΦθίμος Πελάγων, ὃς οἱ Φίλοις ἦν ἐτάρος.

695

Τὸν δὲ ἐλιπε Φυχὴν, κατὰ δὲ ὁφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.

Αὗτις δὲ ἀμπτύνη, πειθὲ ποιηθεὶς Βορεαο-

Ζώνεις ὅπιπτεστα κακῶς κεκαφηότα Θυμόν.

Αργεῖοι δὲ τοῦ Αρηί καὶ Εκτορὶ χαλκεκορυτῆ

Οὔτε τοιε περιφέποντο μελαναντινὴν ἐπὶ νηῶν,

700

Οὔτε τοτε ἀντιφέροντο μάχην ἀλλὰ μὲν ὀπίσσω

Χάζονθ', ὡς ἐπύθοιο μετα Τρώεσσιν Αρηα.

Ενδει τίνα πρώτου, τίνα δὲ ὕστερον εἴγεναρξεν

Εκτώρ τε Πριάμοιο πάσι, καὶ χάλκεος Αρης;

Αντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ αἰγιέπτων Ορέστην,

705

Τρῆχον τοῦ αἰχμητῆν Αἰτώλιον, Οινόμασόν τε,

Οινοπίδην θ' Ελευνον, καὶ Ορεστίου αιολομίτην.

Οσ ρέ τη Τλῆ γαίεσκε, μέγα πλεύτοιο μεμηλώς,

Λίμνη κεκλιμένης Κυφιασίδης πάρ δέ οι ἄλλοι

Νάιον Βοιωτοί, μάλα πίστα δῆμον ἔχοντες.

710

Τὰς δὲ ὡς τὴν ἐνόσησε θεὰ λαβκάλενος Ήρη

Αργεῖος ὀλέκοντεστες ἐνὶ κρατερῇ υγμίνῃ,

Αιτίκη Αἴθηνασιν ἐπειδη περσεντα προσκύνα.

Ως πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ατριτῶν,

715

Η ρέ ἄλιον τοῦ μῦθον πατέσημεν Μενέλαω,

Ιλιον ἐκπέρσαντεςτεςτες τετέχεον ἀπονέεσθαι,

Εἰ γάτα μανεσταί εάσομεν ὅλον Αρηα.

Αλλ' ἄγε δη, καὶ νῦν μεδώμεδε θύριδος ἀλκῆς.

Ως εἴφατος δολέπτης θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.

Η μὲν ἐπιχοιμήν γενούμπικας ἐντεντεὶς πίπτεις

720

Ηρη,

Ηρη, πέσεσα Θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο:
 Ήση δὲ ἀμφὶ ὄχεος: Θῶσ βάλε καμπύλα κύκλα,
 Χάλκεα, ὀκτάκυμια, σιδηρέω αἴχνη ἀμφίσ.
 Τῶν ητοι χρυσέη ἔτος, ἀΦθίτος· αὐτὰρ ὑπερθεν
 Χάλκε ἐπίοσωτρα τορσαρηρότα, θαῦμα ἴδεσθ.
 725 Πλύμναι δὲ δέργυρα εἰσὶ τεξιδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
 Δίφρος δὲ χρυσεοῖς καὶ δέργυροισιν ἴμασιν
 Εντετα). δοιαὶ δὲ τεριδρομοι ἄντυγες εἰσι:
 Τῇ δὲ εἰς δέργυρος ρύμιος πέλει, αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω
 Δῆπε χρυσεον καλὸν ζυγὸν, ἐν δὲ λεπταῖς
 Κάλ' εβαλε, χρυσός· τοῦ δὲ ζυγὸν πραγματεύει Ηρη
 Ιππός ἀκύποδας, μεριμῆ εριδος, καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ Αἴγυναι, καὶ οἱ Διὸς αἰγιόχοι,
 Πέτωλον μὲν κατέχενει εανοὺς τατρὸς ἐπ' χόλῳ,
 Παικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ταοίσσοι καὶ κάμε χερσίν.
 735 Η δὲ χτῶν ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέτεο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον Θωρήσετο δακρυσεντα.
 Αμφὶ δὲ ἄρδι ὄμβοσιν βαλετ' αἰγίδα θυατανόεσσαν,
 Δεινὴν, ἣν τέρει μὲν τάντη φόβος ἐσεφάνωτο.
 Εν δὲ Ερις, ἐν δὲ Αλκὴ, ἐν δὲ κρυσεσσα Ιωκὴ,
 740 Εν δὲ τε Γοργετή κεφαλὴ δεινοῖο πελώρω,
 Δεινή τε, σμερδιή τε, Διὸς τέρεσ αἰγιόχοιο.
 Κρεπτὶ δὲ ἀμφιφαλον κινην θέτο, τετραφάληρον,
 Χρυσέτην, ἐκατὸν τόλεων τρυλέεσσος ἀραρην.
 Εσ δὲ ὄχεα Φλόγεα τασσι βῆσετο· λάζετο δὲ ἔγχος
 Βριθὺ, μέγα, τιβαρὸν, τῷ δάμητοι σίχας ἀνδρῶν
 Ηρώων, τοιούν τε κοτεαστη ὀβελιμοπάτην.
 Ηρη δὲ μάστιγι θῶσ επεμψετ ἀρ' ιππός.
 Αὐτόμα) δὲ τούλαι μύκον ἔρανε, ἀς ἔχον Όραι,
 Τῆς επιτέτραπλα μεγας Οὔρανος, Οὐλυμπός τε,
 750 Η μὲν ἀνακλίναι πυκνὸν νέφος, ἡδὲ ἀπίθεναι.
 Τῇ ρᾳ δὲ αὐτάνω κεντρονεκας ἔχον ιππός
 Εύρον δὲ Κρονίωνα, θῶσ ἀτερ ἔμενον ἄλλων,
 Ακροτάτη κορυφῇ τολιδειράδος Οὐλύμποιο.
 Ενδ' ιππός σήσουσ θεὰ λευκώλενος Ηρη
 755
 277

Ζῆν ὑπέλον Κρονίδην ἐζήρετο, καὶ προσέειπε.

Ζεῦς πάτερ, καὶ νεμεοῖς; Αρεὶ τάδε καρτερὰ ἔργα;

Οὐατίον τε, καὶ σὸν ἀπώλεσε λαὸν Αχαιῶν

Μᾶν, ἀτὰρ κατὰ κόσμον; εἴμοι δὲ ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι

Τέρπωνται, Κύπριστε, καὶ αἰρυρότοξος Απόλλων, 760

Αφροντα τῶν ανέντες, οἱ στίγμα σίδε Θεμιστ.

Ζεῦς πάτερ, η̄ ρά τι μοι κεχολώσει, αἴκεν Αρης

Λυχνῶς πετωληγά μάχης ἐξαποδιώμας;

Τὴν δὲ ἀπανεβόμδυος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Αγέρ μάν, οἱ ἐπορτον Αθηναίουν ἀγελέσην,

765

Η εἰ μάλιστ' ἔνωθε κακῆς ὁδύνης πελάζειν.

Οις ἔφατ· ἐδὲ ἀπίθησε θεὰ λευκάλενος Ηρη.

Μάστιγεν δὲ ἵππος· τὸ δὲ σὸν ἀκούτε πετεόθην

Μεστηγὸς γάλης τε, καὶ ἡρανῶν ἀσερόεντος.

Οοτον δὲ περοειδὲς ἀντρὶ ἴδεν ὁ Φθαλμοῖσιν,

770

Ημήνος ἐν σκοτιῇ, λευστῶν ἐπὶ σινοπαὶ πόντου,

Τόσον ἐπιθρώσκος· θεῶν ὑψηλέες ἵπποι.

Αλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἵζον, ποταμῶ τε ρέοντε,

Η, καὶ ρόας Σιμόεις συμβάλλετον ἥδε Σκάμανδρος,

Ειθὲ ἵππος ἐγήσει θεὰ λευκάλενος Ηρη,

775

Λύσσος· εἶδε ὄχεων πέρι δὲ πέρα πελλυν ἔχεις.

Τοῖσιν δὲ ἀμφορόν Σιμόεις αἰνέτελε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βάτης τρηρωσι πελειάσιν Ἰθμαῖς ὄμοισι,

Ανδράτιν Αργενοῖσιν ἀλεξέμδυμα μεμανῖα.

Αλλ' ὅτε δὴ ρίχανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἀριστοί

780

Επεσαν, ἀμφὶ βίνην Διομήδεος ἵπποδάμαιο

Ειλόμδυοι, λέιζον ἐοικότες ἀμοφάργοισιν,

Η σοὶ κάπροισιν, τῷτε φένες σὸν ἀλαπαδνόν·

Ενθα τοσοῦ ηὔσει θεὰ λευκάλενος Ηρη,

Στέντοις εἰσαμένη μεγαλήτοις, καλκεοφάνω,

785

Οι τόσον αἰδησαῖ, ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Αἰδὼς, Αργεῖσι, κάκι ἐλέγχεις, εἴδος αἴγατοίς·

Οφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλεσκετο σίος Αχελλόν,

Οὐέπολε Τρῶες πόλεων παλάων Δαρδανίαν

Οἰχυντον· καίνις γὰρ ἐδειδίσται σύριμον ἔγγος·

790

N

Νύ

Νῦν δ', ἔκαθεν πόλιος, κοίλης ἐπὶ τηνὸι μάχον).

Ως εἰπέστ', ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστα.

Τιδεύδη δ' ἐπόρυσε θέα γλαυκῶπις Αἴθην.

Εὗρε δέ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν

Ελκος αὐτοῦ χούχοντα, τὸ μιν βάλε Πάνδαρος ἵω

Ιδρὼς γάρ μιν ἔτερεν ἵστον πλατεός τελαμῶνος

Ασπίδος ευκύκλως τῷ τέρετο, κάμινε δὲ χειρα.

Αγ γ' ἴχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αὖτ' απεμόργυν.

Ιππέας δὲ θέα ζυγῆς ἦψαλο, φώνησέν τε.

Η ὀλίγον οἱ παιᾶδα εὐκότα γέναλο Τιδεύς.

Τιδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

Καὶ ρ' ὅτε πέρ μιν εὐώ πολεμίζειν σύχε εἰσπον,

Οὐδὲ ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἡλυθε νόσφιν Αχαιῶν

Αγγελος ἐσ Θῆbas, πολέας μῆτρα Καδμείωνας.

Δαίνωσθά μιν ἄνωρον ἐνὶ μεγάροισιν ἐκηλον.

Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερον, ὡς τὸ πέρος πέρ,

Κέρυς Καδμείων πεσκαλίζετο, πάντα δὲνίκα

Πηϊδίως τοιη οἱ ἔγων Πηϊτάρροβος ηα.

Σοὶ δή τοι μεν εὐώ πάρα θείσκαμα, ἥδε Φυλάσσω,

Καὶ σε προφρονέως κέλομα τρέωστ μάχεαδ.

Αλλά σεν ἡ κάματος πολυνάζει γῆρα δέδυκεν,

Η νύ σέ τω δέος ἴχδι ἀκήρους καὶ σύ γ' ἐπεῖλα

Τιδεύος ἔστι δαΐφρονος, οινέιδα.

Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσθῇ πρατερὸς Διομῆδης.

Γινώσκω σε, θέα, θυγατερὸς Διὸς αἰγιόχοο.

Τῷ τοι προφρονέως ἔρεω ἔπος, δέδι Πηϊκεύστω.

Οὔτε τί με δέος ἴχδι ἀκήρους, γέτε τις ὄχνος.

Αλλ' ἐπι σῶν μέμητμα τέφετμέων, ἀς ἐπέτειλας.

Οὐ μὲν μακάρεως θεοῖς ἀντικρὺ μάχεαδα

Τοῖς ἄλλοις ἀτὰρ εἴ κε, Διὸς θυγατηρὸς, Αφροδίτη

Ελθησ' ἐσ πλεμον, τὴν γ' ἀτάμεν οἵσει χαλκῷ.

Τενέκα νῦν αὐτὸς τὸν αναχάρομα, ἥδε καὶ ἄλλες

Αργέας σκέλενσι αλήμηναι ενδάδε παντας.

Γινώσκω γὰρ Αρηα μάχης ἀνακοιρανέοντα.

Τὸν δὲ ἡμεῖσθ' ἐπεῖλα θέα γλαυκῶπις Αἴθην.

Τιδεύδη

800

803

810

815

820

825

Τιδέδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρομένῃ Θυμῷ,
Μήτε σύ γ' Αρεῖ τόνδε τι δεῖδι, μηδὲ οὐκ' ἄλλον
Αθανάτων τοῖη τοι εὐγῶν ἀπτάρροθός είμι.

Αλλ' αὐτός, ἐπ' Αρῆι τρώστω ἔχε μάνυχας ἵππως·
Τύφον δὲ χεδίην, μηδὲ ἄλλο θύρον Αρηα
Τετον, μανόμδυον, τυχτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον·
Ος τρώσιν μὲν ἐμοί τε, καὶ Ήρῃ σεῦτ' ἀγορούσιν
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Αργείοισιν αρῆσιν.
Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσιν ὅμιλει, τῶν δὲ λέλασας.

Ως Φαρμένη, Σθένελον μὲν αὐτός ἵππων ὡς τοιχαζε, 835
Χειρὶ τάλιν ἐρύσσε· οὐδὲ εἰμιαπένας διτόρχος·

Η δὲ εἰς διφρον ἔσαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
Ειμιεμαῖα θεά· μέγα δὲ ἔβραχε Φήγινος ἄλλων
Βοιδοσωμῆ· δειπνὴν δὲ τοῦ ἄγεν θεον, ἄνδρα τὸν ἀριστον.
Λάζετο δὲ μάστυγα οὐ πρὶς Παλλὰς Αθήνη· 840

Αὐτίκ' ἐπ' Αρῆι τρώστω ἔχε μάνυχας ἵππως.

Η τοι οὐ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν οὐδὲ αριστον, Οφησίσ αὐγλαύον γον
Τὸν μὲν Αρης ἐνάριζε μισαφόνος· αὐτὰρ Αθήνη
Δῦν' Αἴδος κυνένην, μηδὲ μιν ιδοι οὔριμος Αρης.

Ως δὲ οὐδὲ βροτολογύδος Αρης Διομήδεα δῖον,
Η τοι οὐ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἐσε
Κεῖθα, οὐδὲ τρώστων κτενῶν ἐξανύπτο Θυμὸν,
Αὐτὰρ οὐ βῆρος ιδὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

Οι δὲ οὐδὲ δῆ χεδον ἥσαν ἐπ' ἀλλήλουσιν ιόντες,
Πρόσθεν Αρης αρεῖαν ὑπέρ ζυγὸν, ηνία θέρης ἵππων,
Εγχει καλκείω, μεμαὼς ἀπὸ Θυμὸν ὀλεσαται·
Καὶ τούτης χειρὶ λαβόστα θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη,
Ωστεν ὑπὸ σκηνούσιοι εἶτασιν αἰχθῆναι.

Δεύτερος αὐτὸς ὁρμάτο Βοὺν ἀγαθὸς Διομήδης 855
Εγχει καλκείω ἐπέρεσε δὲ Παλλὰς Αθήνη
Νείκατον εἰς κενεῖνα, οὐδὲ ζωνόσκετο μίτρην·
Τῇ δέ μιν ὅτα τυχών, Διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν
Εκ δέ δόρυ απάτεν αὐτίς· οὐδὲ ἔβραχε καλκεός Αρης,
Οσογον τὸν εννεάγχοις ἐπίσαχον ηδεκάγχοις

850

855

860

Ανέρες ἐν τόλεμοι, ἔριδα ξυνάγοντες Αρης.
 Τὸς δ' αὐτὸς πόρος εἶλεν Αχαιάς τε, Τρῶας τε,
 Δειποντας· τὸν εὖραχ' Αρης, ἀτος πολέμοιο.
 Οἷη δ' ὡς νεφέων ἐρεῖσση Φαινετηκή αὖρο,
 Καύματος εἴς αὐτομοσι δυστέος ὄρυμαδίοιο. 865*

Τοῖος Τυδεῖδη Διομῆδει χάλκεος Αρης
 Φαινετός, ὃρα νεφέεσσιν ίών εἰς θρανὸν εύρον.
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἴπουν Ολυμπον.
 Παρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο, Θυμὸν ἀχευσαν,
 Δέξεν δ' ἄμβροτον αἵμα, καταπίρεν εἴς ὀτελῆς, 870
 Καὶ ρ' ὁλοφυρομένος ἐπεις πλεόνετε προσῆδα.

Ζεῦ τάτερ, καὶ νεφεσίζη, ὅραι πάδε καρτερὰ ἔργα;
 Αἰετος ρίγασε θεὸν τελητοτε εἴμεν
 Αλλήλων ιότητι, χάριν δ' ἄνδρεσι Φέροντες.
 Σοὶ τάνις μαχόμετος σὺ γδ τέκες ἀΦρονα κέρμην, 875
 Οὐλομένην, ἢτις αἰνει ἀσηλα τέρατα μέμηλεν.
 Άλλοι μὲν γδ τάνις, οὓς θεοί εἰσ' εἰν Ολυμπιώ,
 Σοὶ τ' ἀπτιτεντα, καὶ δεδμήμεωδα ἔκαστος.
 Ταύτης δ' εἴτε ἐπεις πεινασάλλει, εἴτε πι ἔργω
 Άλλ' αἵνεις, ἐπεις αὐτος ἐγένετο ταῦδ' αἰδηλον. 880
 Η νῦν Τυδεός ψόν, ὑπέρθυμον Διομῆδεα,
 Μαργαίνειν ἀνέγκειν επ' ἀδανάτοισ θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν τρώστον θεδον ὑτασ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ
 Αὐταρ ἐπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέστητο, δάμιον ἴσος.
 Άλλα μ' ὑπῆνεκαν περχεές πόδες· ἢτε κε δηρὸν 885
 Αὐτῷ πήματ' ἐπασχον εν αἰγῶν νεκάδεσσι,
 Η κεν ζώς ἀμενηνος έα χαλκεο τυπῆσι.

Τὸν δ' αὐτόν, ἵσσορα ιδῶν, τροσθή νεφεληρέτα Ζεύς.
 Μῆτι μοι, ἀλλοπρόσωπε, παρεζόμενος μινύριζε·
 Εχθίσες δέ μοι ἐστὶ θεῶν, οἱ Ολυμπον ἔχοντι. 890
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε Φίλη, τόλεμοι τε, μάχα τε.
 Μητρέσ τοι μένος ἐστὶν ἀάρχετον, σὸν ἀπτεκτόν,
 Ήρης· τῶι μὲν ἐγὼ μετάδη δάμιοι ἐπέεσσιν.
 Αλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέζομαλ αἴλητε ἔχοντα· 895

Εκ

Εκ γὰρ ἐμεῖς γένος ἔστι, ἐμοὶ δὲ σε γείνατο μῆτηρ.

Εἰ δέ τεν εἴξ αλλα γε θεῶν γένευ ὡδὸς αἰδηλος,

Καὶ κεν δὴ τάλας ἥδα ἐνέρτεος οὐρανιών.

Ως φάτο· καὶ Παιηὸν ἀνάγδι ιησοῦς θαρ-

Τῷ δὲ πεπι Παιηὸν ὁδυνήθατα Φάρμακα τάσσων,

Ηκέσσατ· καὶ μὲν γάρ τι κατάθητος γέτετυκτο.

Ως δὲ ὅτις σπός γάλα λεκκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,

Τχεὸν εὸν, μάλα δὲ ὥκα τεῖσιρέθετη κυκώσαντι·

Ως ἄρα καρπαλίμως ιησοῦς Θύρον Αρης.

Τὸν δὲ Ηβη λαζεύ, χαρίεντα δὲ εἴμαλα ἔστε·

Πάρ δὲ Διὸς Κρονίωνι καθέζετο, κύδει γαίαν.

Αἱ δὲ αἰθίσις τρός δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,

Ηρη τὸν Αργεῖον, καὶ ἀλαλκομετῆς Αἴθιη,

Παιώνιου Βροτολογίου Αρην ἀνδροκτεσίαν.

900

903

ΤΠΟΘΕ-

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΤΩΝ Θιντού λόπτερτεν τῆς μάχης, οἱ Ελλήνες πολὺς ἀγαποῦστον τῷ Τρέαντ. Ελίτις δὲ συμβούλος αὐτῷ, Εκτηρ ἢ τὸν πόλιν ἀπειστ, καὶ τῇ μητρὶ Εκάστῃ κιλίσσειν εὔδεσθαι τὴν Αἴγαρα, καὶ ιστεχίδαν αὐτῇ δύοδεκα βοῦν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην λόπτερειν τῆς μάχης. Τίς δὲ ὄνται αὐτῶν εἰ τῷ πισθίᾳ, Γλαύκῳ καὶ Διομήδην ἀπωγιαστούσεις φίλαις πατερεκών, Λεψάσσους τὰ ὄπλα ἀκάλοις. Εκτηρ δὲ Διολεχθεὶς τῇ μητρὶ Εκάστῃ, καὶ τῇ γυναικὶ Αἰδηρομάχῃ, σωὶ τῷ ἀδελφῷ Αἰεξάνθρῳ ἢ τὸν πόλιμον ἔξεστον.

ΑΛΛΗ.

Ζῆτα δὲ ἀρ' Αιδηρομάχης καὶ Εκτηρος ἐπ' ὁρίζεις.

Τρώων δὲ οἰάζηται καὶ Αχαιῶν Φύλοποις αἰνή.
Πολλὰ δὲ ἀρ' ἔνθα καὶ εἰδὲ θύσεις μάχη πεδίοιο,
Αλλήλων ιδυνομένων χαλκήρεα δύρα,
Μεσηγήνος Σιμόεντος, οἰδὲ Ξάνθιοι ροάων.

Αἴας δὲ τρώωτος Τελαμώνιος, ἔρκος Αχαιῶν,
Τρώων ρῆγε Φαλαγγία, Φοισος δὲ ἑπταροιον ἔθηκεν,
Ανδρας Βαλων, ὃς ἀρχεστος ἐνι Θρήνεσι τέτυκτο,
Τίον Εὐστώρε, Ακάμαιος, ἥν τε, μέρον τε.
Τόν ρέ ἔβαλε τρώωτος χερόδος Φάλον ιπποδαστέος,
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆγε, τερησε δὲ ἀρ' οἵσεον εἴσω
Αἰχμῇ χαλκεύτη τὸν δὲ σκότος οἷος ἐκάλυψεν.
Αἰκυλον δὲ ἀρ' ἐπεφύε Βοὺν ἀχεφὸς Διομήδης,
Τευθρανίδην, ὃς ἐνοσεῖεν εὔκτημένη ἐν Αρίστῃ,
Αφνεος Βιότοιο, Φίλος δὲ ἦν αἰθρώπιος.
Πάντας γὰρ Φιλέεσκεν, ὁδῷ ἐπι οἰκία ναίσιν.

15
Αλλά

Αλλά οι ύπτιοι τῶντες τὸν ἥρκεσε λυγχὸν ὄλεθρον,
Πρόδεντν ὕπαντίασις ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπήρα,
Αὐτὸν, καὶ Θεράποια Καλέσον, οἵς φα τόθ' ἵππων
Εσκεν υφηνίοχος τὰ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτης.

Δρῆσον δ' Εύρυαλος, καὶ Οφέλτιον, ἔξενάριξε.
Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον, καὶ Πύρασον, ώς ποτε νημῷ
Νῆσις Αβαρβαρέη τέκ αἰμύμονι Βικολίωνι.

Βικολίων δὲ ην ψος ἀγανάκτη Λαομέδοντος.
Πρεσβύταλος γένεται σκότιον δέ εἰ γέναλο μήτηρ.
Ποιμαίνων δὲ ἐπ' οἴεστι μήτηρ Φιλότητη οὐ εἰνῆ.
Η δὲ ὕποκυναγαμένη διδύμασσε γένατο ταῖς.
Καὶ μὲν τὴν ὕπελινοτε μένος καὶ Φαιόδημα γῆρα
Μηκιστιάδης, καὶ ἀπ' ὄμμαν τούτης ἐσύλα.

Αινάλον δὲ ἀρ' ἐπεφύε μενεπόλεμος Πολυποίης.
Πινδύτης δὲ Οδυσσεὺς Περικάστου ἔξενάριξεν

Εγγχεῖ καλκέων· Τεῦκρος δὲ Αρετάνον δῖον.

Αντίλοχος δὲ Αβληρον εὐράτο δῖον Φαεινῶ

Νεστορίδης· Ελατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Αχαμέμενον.

Ναΐτε δὲ Σατηνόεντος εὐρρέπειο ταρπὸν ὄχθας

Πηδασον αἰπεινήν. Φύλακεν δὲ ἐλε Λητίτος ηρωας
Φόβουντ'. Εύρυπυλος δὲ Μελάνθιον ἔξενάριξεν.

Αδρητον δὲ ἀρ' ἐπείσα Βοὺν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ζώων ἐλ· ἵππω γάρ οἱ ἀπυζομένω πεδίοιο,

Οἶω ἐνί Βλαφέντε μυρικίνω ἀγκύλον ἄρμα
Ἄζαντ ἐν τρώτῳ ρύμῳ, αὐτῷ μεν ἐβήτης

Πρὸς πόλιν, ἡπερ οἱ ἄλλοι ἀπυζομένοις Φοβέοντα.

Αὔτος δὲ ἐκ δίφροιο τοῦτο τροχὸν ἔξεκυλίσθη,

Πρητῆς ἐν κονίσιον ἔπεις σώμα· πάρ δέ οἱ ἐση

Ατρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκοιν ἔγχος.

Αδρητος δὲ ἀρ' ἐπείσα Λαβαὶν ἐλλίσασθο γένων.

Ζώχει, Ατρέος ψὲ, σὺ δὲ ἀγέντα δέξας ἀποινα·

Πολλὰ δὲν ἀφνεῖς τατρὸς κειμῆλαι καῖται,

Χαλκός τε, ζευσός τε, τολύκημητος τε σίδηρος·

Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο ταττὸς ἀπερέοις ἀποινα,

Αἴκεν ἐμὲ ζώου τεπύθοις ἐπὶ μησού Αχαιῶν.

20

25

30

35

40

45

50

55

Ως φάτο τῷ δ' ἄρδα θυμὸν ἐνὶ σῆθεστιν ἔπειθε.

Καὶ δὴ μη τάχ' ἐμελλε ποὰς ὅπερι νῆσος Αχαιῶν

Δώσειν ὡς Θεράποντι καταζέμεν· ἀλλ' Αχαρέμενων

Αντίος ηλθε θέων, καὶ, ὅμοκλήσοις, ἐπος ηύδε.

Ω πέπον, ὡς Μενέλαε, τῇ δὲ σὺ κῆδεα αὐτῶς

Ανδρῶν; οὐδὲ ἄριστε πεποιητοῦ κατὰ οἴχον

Προς Τρώων τῶν μῆτρις ὑπεκφύγοις αἰπὺν ὄλεθρον,

Χειρᾶς θ' ἥμετέρας· μηδὲ ὄντινα γαστέρις μῆτρο,

Κέρον ἔοντα, Φέροι, μηδὲ οἱ Φύγοις ἀλλ' ἄμα πάντες

Ιλιος ἐξαπολοίατ, ἀκήδεσοι, καὶ ἄφαντοι.

Ος εἰπὼν, ἔτρεψεν ἀδελφεῖς Φρένας ηρως,

Αἴσιμα περεπάντια ὁ δ' δότος ἔθεν ὠστο χειρὶ

Ηρως Αδρησον· τὸν δὲ κρέιων Αχαρέμενων

Οὐτα κατὰ λαπάρην οὐδὲ ἀνετράπετ· Ατρείδης δὲ

Λάζης ἐν σῆθεστι βασις ἐξεστασεις μείλινον ἔγχος.

Νέσωρ δὲ Αργείουσι σκέκλετο, μακρὸν αὖτος.

Οι φίλοι, ηρωες Δαναοί, Θεράποντες Αριος,

Μῆτρις νῦν ἐνάρεων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε

Μιμύετω, ὡς κεν τολεῖστε Φέρων ἐπὶ νῆσος ἵκηται

Αλλ' ἄνδρας κτένωμεν ἔπειτα δὲ καὶ τὸ ἔκηλος

Νεκρὸς ἀμπεδίον συλλήστε τεθνεῖστας.

Ος εἰπὼν, ὕπρην μένος καὶ θυμὸν ἐκάτις.

Ενθάδε κεν αὐτες Τρώες δέσποιφίλων υπ' Αχαιῶν

Ιλιον εἰσερέποντεν, ἀναλκεστοι δαμέντες,

Εἰ μὴ ἂρ' Αἰνεία τε καὶ Εκτορες ἐπει τοδεστις

Πελαμίδης Ελενος, οιωνοπόλων οὐχ' ἄριστος.

Αἰνεία τε, Εἰκτορ, ἐπει πόνος ψυμι μάλιστα

Τρώων Εἰ λυκίων ἐγκέκλιτο, ἔνεκ αριστοι

Πάσουν ἐπ' ιδίνης, μάχεσθαι τε, Φρονεσιν τε·

Στῆτ' αὐτος, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε τοσο πυλάων,

Πάντη ἐποιχόρδηνος, τῷν αὐτον ἐν χερσοι γυναικῶν

Φόρμοντας τεσσετον, δησιστ δὲ χάρια ψφέσθαι.

Αὐταρ ἐπει κε Φάλαγξας ἐποτριώητοι απάστας,

Ημεις μὲν Δαναοῖσι μαχλούμεθ, αὐδι μένοτες,

Καὶ μάλα τειρόμενοι τερ άναγκαί γδ ἐπειγε.

Εκτορ,

55

60

65

70

75

80

85

Εκτορ, ἀτάρ σὺ πλινθεὶς μετέρχεο, εἰπὲ δὲ ἐπειπεῖ

Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ή δὲ ξυνάγουσι γεραιάς,

Νηὸν Αθηναῖς γλαυκόπιδος, εὐ τόλεις ἄκρη;

Οἴζασα κληῆι δύρας ιεροῦ δόμοιο,

Πέτωλον, ὃς οἱ δοκεῖς χαριέσατος ἥδε μέγισος

90

Εἶναι ἐνὶ μεζάροις, καὶ οἱ τολὺ φίλαπτος αὐτῷ.

Θεῖναι Αθηναῖς ἐπὶ γάνασιν ἡγέρμοιο·

Καὶ οἱ παροχέσθαται δυοκαίδεκα βόσις ἐνὶ τηῖς,

Ηνις, ἡκέσεις, ιερούσεμεν, αὐτὸν ἐλεγοῦ

Αἴνι τε, καὶ Τρωῶν ἀλόχοις, καὶ νήπια τέκνα·

95

Αἴκεν Τυδεός ψὸν δοτόχῃ Ιλίῳ ἵρης,

Αχειον αἰχμητῶι, κρατερὸν μητώρα φόβοιο·

Ον δὴ εγὼ καρτίσον Αχαιῶν Φημὶ γνέαδαι.

Οὐδὲ Αχιλῆα τοῦτο ὡδὲ γέρεδίμεν, ὅρχαμον ἀνδρῶν,

Οντέρ Φασὶ Θεᾶς εὔερμενας ἀλλ' ὅδε λίνη

100

Μάνεται, ὃδε τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.

Ως ἔΦατ· Εκτῷ δὲ γὰτι καστυνήτῳ απίησεν·

Αὐτίκα δὲ ἐξ ὄχεων σὺν τεύχεσιν ἀλτὸν χαμάζε·

Πάλλων δὲ δέα δέρα, κατὰ σρατὸν ὠχθὸν ταντη·

Οτρύνων μαχέσασθαι ἐγειρεῖ Φύλοπιν αἰνῆν.

105

Οι δὲ ἐλειχθόποι, λῆγειν δὲ Φόνοιο·

Φαν δὲ τινὶ ἀδενάτων ἐξ ἔρωντος αἰσερόεντος

Τρωῶν ἀλεξήσοντα κατελέγενεν, ὡς ἐλειχθεύ.

Εκτῷ δὲ Τρωεστὶ σκένελετο, μακρὸν αἴστας.

110

Τρωες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοι τὸν ἐπίκληροι,

Ανέρες ἐστε, Φίλοι, μητώπαθε δὲ θύριδος ἀλκῆς,

Οφρὶ ἀντὶ εγὼ Βείω τοτὶ Ιλίου, ἥδε γέρυστιν

Εἴπω θυλάστητο, Καὶ ημετέρης ἀλόχοισι,

Δάμοσιν αρησασθαι, ὑποσέσθαι δὲ ἐκατόμετα.

115

Ως ἄρα Φωνήσας, ἀπεῖη κορυφαῖολος Εκτῷ·

Αμφὶ δὲ μιν σφυρὰ τύπει καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν,

Αντοῦ, ἡ πυμάτη Θέεν, ἀσπίδος ὄμφαλοεσσης.

Γλαῦκος δὲ ιππολόχοιο ταῖς, καὶ Τυδεός ψὸς,

Ἐς μέσον αἰμφότερων σπωτίλιν, μεμαῶτε μάχεσθαι.

120

Ο

οι

Οι δ' ὅτε δὴ χρέδον ἤσαν επ' ἀλλήλουσιν ιόντες,
Τὸν περὶ τούτους περιστέλλειν περί τὸν αὐτὸν Διομήδην.

Τίς δὲ σὺ εἶσαι, Φέρετε, καλαθητῶν ἀνθρώπων;
Οὐ μὲν τάχις ποτὲ σπωταὶ μάχῃ εἰνὶ κυδιανέροι

Τὸν περὶ μὲν τοῦν γε τολὺν περιστέλλειν αἱ πάντας
Σῶν θεόρους, ὃς ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμενες.

Δυζήνων δέ τε πᾶσις ἐμῷ μένει ἀντίσιωσιν.
Εἰ δέ τις αἴτιαν γε κατ' ἡρενθεῖς εἰληφθεῖς,

Οὐκ ἀν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπιχρανίοισι μαχοίμενοι.
Οὐδὲ γὰρ δὲ Δρύαντος γῆς, κρατερὸς Λυκέρορος,

Δῆνην, ὃς πατέρας θεοῖσιν ἐπιχρανίοισιν ἔριζεν.
Ος ποτε μαγνομένοιο Διώνυσοιο πιθῆναις

Σεῦε κατ' ἥραθεον Νυαγήιον· αἵ δ' ἄμα πᾶσαι
Θύματα χαμαὶ κατέχθιαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκέρογύς

Θεονόμημα βεπλῆρος· Διώνυσος δὲ Φοῖβης
Δύσεθ' ἀλλὰ κατὰ κύμα· Θέτις δὲ πεδεξατο κόλπῳ

Δειδίστης· κρατερὸς γὰρ ἔχει τερόμος, ἀνδρὸς ὄμοκλῆ.
Τῷ μὲν ἐπειτ' ὁδοντοῦ θεοὶ ρέα γίνοντες,

Καί μιν τοφλὸν ἔθηκε Κρόνος πᾶσι· γάλινον ἀρ' ἐπὶ δῆνην
Ην., ἐπεὶ αἴτιαντον ἀπίκηθετο πᾶσι θεοῖσιν.

Οὐδὲ ἀν ἔγω γαπάρεως θεοῖς ἔθελοιμι μάχεσθαι.
Εἰ δέ τις εἶσαι βροτῶν, οἱ αρέρητοι καρπὸν ἔδοσιν,

Αἰσοιν ἢ τοι, ὡς κεν θάσαν ὀλεθρός περιθέτηκαν.
Τὸν δὲ αὐτὸν Ιππολόχοο περιστύδα Φαίδημος γῆς.

Τιδείδη μεράθυμε, τὴν γνωστὴν ἐρεεῖνεις;
Οἵη περ Φύλλων γνεῖν, τοιδὲ γὰρ αὐτῶν.

Φύλλα τὰ μὲν τὸν ἄνεμος χαμαδίς χέει, ἄλλα δὲ θύλη
Τηλεθόωνται Φύει, ἕπος δὲ ἐπιχύνεται ἀρητός.

Ως αὐτῶν γενεῖ, η μὲν Φύει, η δὲ δασοληῆ.
Εἰ δὲ θέλεις Καῦστα δαημηναῖ, οὐφρέον εὖ εἰδῆς

Ημετέρην γνεῖν, (πολλοὶ δέ μιν αὐτοὺς ἴστοιν).
Εἰσι πάσις Εφύρη, μυχῷ Αργεσος ιπποβόστοιο.

Εὐτα δέ Σίουφος ἔσκεν, οὐ κερδίσος γένεται αὐτῶν,
Σίουφος Αιολίδης· οὐδὲ τοι Γλαύκον τέκεθ' γόν.

Αἰστὴρ Γλαύκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντα.
Τῷ

Τῷ ἦ Θεοὶ κάλλος τε, καὶ πνορέν εργατείνει,

Ωποσαν αὐτάρ οἱ Προῖτος κακὸν εμῆσατο Θυμῷ.

Ος ρὲ ἐκ δήμος ἔλαστεν, ἐπεὶ πολὺ Φέρτερος ἦν

Αργείων Ζεὺς γάρ οἱ ταῦθ σκητήρω εδάμασε.

Τῷ ἦ γυνὴ Προῖτος ἐπεμήνατο, δι' Αντεια,

Κρυπταδίῃ Φιλότητη μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸ εἴτε

Πεῖθ', αχατὰ Φρονεούστε, δαΐφρονα Βελλεροφόντι.

Η δὲ Ψευστικὴ Προῖτον Βασιληὰ πεσοῦσα.

Τε Θνάτης, ὡς Προῖτ', η κάκτανε Βελλεροφόντι,

Ος μὲν ἔθελεν Φιλότητη μιγήμεναι σύκον εἰθελέστη.

160

163

Ος Φάτος τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, σῖον ἄκχος·

Κτῖνα μέν ρὲ ἀλεέσινε, σεβάσατο γὰρ τούτη Θυμῷ,

Πέμπε δὲ μιν Λυκίηνδες πόρεν δὲ σύμματα λυγζά,

Γεράχας εἰν τίνακι πλυκτῷ Θυμοφθόρα πολλά·

Δεῖχαι δὲ πώλη ὡς πενθερῶν, ὥφερ διόλοιστο.

170

Αὐτὰρ ὁ βῆτη Λυκίηνδε Θεῶν ὑπὲν ἀμύμονι πομπῇ.

Αλλὰ ὅτε δῆτη Λυκίην δέει, Ξάνθον τε ρέοντα,

Προφρονέως μιν τὸν τίνεν ἀναζητεῖν εὐρεῖς·

Εννημαρ ξενιστε, καὶ ἐννεά βῆτες ιερούσεν·

Αλλὰ ὅτε δῆτη δεκάτη ἐφάνη ροδοδάκτυλος ἥως,

175

Καὶ τότε μιν ἐρεεινε, καὶ ἤτε σῆμα ιδεόθαι,

Ο, τί δέ οἱ γαμεροῖο τῷδε Προῖτοιο Φέροιτο.

Αὐτὰρ ἐπειοῦ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμερῶν,

Πρῶτον μέν ρα Χίμαιραν ἀμαμακέτης σκέλωσε

180

Πεφέμεν· η δὲ ἀρέην θεῶν γένος, γόλιθον ἀνθρώπων·

Πρόσθε λέων, ὥπτεν δὲ δεσκάκων, μέσηγ δὲ γρίμαιρα,

Δεινὸν διπονέσσοι πούρος μένος αἰθομένοιο.

Καὶ τὸ μὲν κατέπεφνε, θεῶν τερψίσας τιθήσας.

Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσατο κυδαλίμοισι·

Καρτίσην δῆτη τὴν γε μάχην Φάτος δύμημα ἀνδρῶν.

185

Τὸ τείτον αὖ, κατέπεφνεν Αμαζόνας αὐγιανέρας.

Τῷ δέ ἀρέην ανερχομένῳ ποκινὸν δόλον ἀλλον οὐφανεῖ.

Κείνας σὺ Λυκίης εὐρέτης Φάτος δέρισες,

Εἰσε λόχον τοι δὲ γὰρ πάλιν οἰκόνδε νέοντο·

Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.

190

Αλλά

Αλλ' ὅτε δὴ γέγονος θεῖος γόνον ἦν εόντα,
Αὐτῷ μιν κατέρικε, δίδε δ' ὅγε Θυγατέρα ἦν,
Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληῖδος ἡμίου πάσου.

Καὶ μήν οἱ λύκιοι τέμενος τάμεν εὔχοχον ἄλλων,

Καλὸν Φυτελῆς, καὶ δέρηται, ὅφρα νέμοιστο.

Η δὲ ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονις βελλεροφόντη,

Ισανδρόν τε, καὶ Ιππόλοχον, Καὶ λαοδάμεσταν.

Λαοδάμετό μὲν παρελέγετο μητέτε Ζεύς.

Η δὲ ἔτεκε αὐτίθεον Σαρπιδόνα, χαλκοκορυτήν.

Αλλ' ὅτε δὴ κακένιος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,

Ητοι ὁ καππεδίον τὸ Αλήιον οἷος ἀλάτος,

Ον θυμὸν κατέδων, πάσιν ἀνθρώπων ἀλεῖσαν.

Ισανδρόν δέ οἱ ψὺν Αρης, ἀτος πολέμιο,

Μαρναρίδον σολύμοιος κατέκτανε κιδαλίμοιος.

Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσῆνος Αρτεμίση ἐκτε.

Ιππόλοχος δέ μὲν ἔτικτε, καὶ εἰς τὸν Φηρὶ μνεῖσθαι.

Πέμπετε δέ μὲν τοῖς Τροίην, καὶ μοι μάλα πολλ' επέτελλεν,

Αἰεν δριζεύειν, καὶ υπέροχον ἐμμενεῖς ἄλλων,

Μηδὲ γένος πατέρων αἰδούνεμεν, οἱ μέγ' ἀριστοίς

Εἰς τὸν ΕΦύρην ἐγένοντο, καὶ εἰς Λυκίην εἰρετοί.

Τάντης τοι γενεῦς τε καὶ αἴματος εὐχομαῖς εἶναι.

Ως Φάτο γῆγεστον δέ βοὸν ἀγαθὸς διομήδης.

Εγγέος μὲν κατέπικτον ἐπὶ χθονὶ τελυβοτερηρούς.

Αὐτῷρο ὁ μειλιχίοις τεσσηπάδα τοιμένα λαῶν.

Η τάντα νῦν μοι ζεῦνος πατρώοις ἐστι παλαιός.

Οἰνεὺς γάρ ποτε δίος ἀμύμονα βελλεροφόντης

Ζεύσιστος σὺν μεγάροισιν, εἴσκοσιν ἥματα ἐρύξας.

Οι δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ζεινῆσα καλά.

Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδει φοίνικι φασίν,

Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπτας, ἀμφικύπελλον.

Καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπτον ίῶν εἰς δώματα ἐμοῖσι.

Τιδέα δὲ τὸ μέμνημα, ἐπεί μὲν ἔτι ποτε θόν εόντα

Καλλιφό, ὃτε εἰς Θηβαῖς ἀπώλετο λαὸς Αχαιῶν.

Τῶν νῦν οὐδὲν ἐγὼ ζεῦνος φίλος Αργεῖ μέσας

Εἰμι, σὺ δὲ εἰς Λυκίην, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμα.

195

200

205

210

215

220

225

Εγγέος

Βυχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα, καὶ δι' ὄμιλον·
Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοί τ' ἐπίκυροι,
Κτένειν, ὃν καὶ Θεός γε πόρη, καὶ ποσὶ κιχεῖσθαι.
Πολλοὶ δ' αὖ σοι Αχαιοί, εὐαιρέμεν, ὃν καὶ δύνη.
Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμένομεν, ὅφρα Εἰσίδε .

230

Γυνῶσιν, ὅτι ζῆντος πατρῶος εὐχόριον εἴναι.

Οὐδὲ ᾧ Φωνίσαντε, καθ' ἵππων αἰχάντε,
Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτειν, καὶ πιστώσαντο.

Ενθ' αὐτε Γλαύκη Κρονίδης Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
Ος ποσὶ Τιδεύδην Διομήδεα τελέσθει ἀμείβει,
Χρύσεα χαλκίσιαν, ἐκατόμβοιον εὐνεασοίων.

235

Εκτῷρος δ' ὡς Σκαίας τε πούλας Εἰσὶ οἱ ικανοί,
Αμφ' ἄρδα μιν Τρώων ἀλοχοί θέου, ηδὲ Σύγατρος,
Ειρόμηνος παῖδας τε, καστιγμέτος τε, ἔπεις τε,
Καὶ πόσιας ὁ δ' ἐπείλα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνάγει
Πάσας ἐξεῖται πολλῆς δὲ κῆδε εὐθῆ.

240

Αλλ' ὅτε δὴ Πελάμοιο δόμον πεπικαλλέονται,
Ξεσῆτος αἰθέστης τετυγμένον, αὐτῷ ἐν αὐτῷ
Πεντήκονταν ἔνεσται Θάλαμοι ζεσοῖο λίθοιο,
Πληγίσιον ἀλλήλων δεδμημένοις ἐνθα δὲ παιδεῖς
Κοιμῶντο Πριάμοιο πεζοὺς μητῆρις ἀλόχοισι·
Κυράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοις ἐνδοθεν αὐλῆς
Δωδεκάνταν τέγεος Θάλαμοι ζεσοῖο λίθοιο,

245

Πληγίσιον αἰλλήλων δεδμημένοις ἐνθα δὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοῖς αἰλόχοισιν·
Ενθά οἱ ἡπιόδωρος ἐναντίην ἥλυθε μῆτηρ,
Λαοδίκην ἐσίγκου, θυγατρῶν εἶδος αρίστην
Εν τ' ἄρα οἱ Φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', σκητὸν ἐνόμαζε.

250

Τέκνον, τίπτε λιπῶν πλεμον Θρασύν εἰληλύθας;
Η μάλα δὴ τείρεστι δυσάνυρος γῆς Αχαιῶν,
Μαργάρηροι πεθεὶ ἄσυ; σὲ δὲ ένθάδε θυμὸς αἰνῆκεν
Ελθόντες ἐξ ἀκρης πόλιος Διὶ χειρας αἰαχθεῖν;
Αλλὰ μέν, ὅφρα καὶ τοι μελιμήδεα σῖνον ἐνεικα,
Ως πετόσης Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις αἰθενάτοισι,
Πρῶτον ἐπείσθι δὲ καὶ αὐτὸς ὄμησει, αἷκε πίηθα.

255

260
Ανδρὶ

Ανδρὶ ἡ κεκμητῷ μένος μέρα σῖνος ἀλέξει,
Ως τόνη κέκμηκας, ἀμυών σῶσιν ἔτην.

Τὴν δὲ ἥμείσετ' ἐπεῖδα μέγας κορυφαῖος Ἐκταρ.
Μή μοι σῖνον ἄστρε μελίφρονα, πόνια μῆτηρ,

Μή μὲν δοτογυάσσης, μένος δὲ ἀλκῆς τε λάθωμα.

Χεροὶ δὲ ἀνιπλοῖσι Διὶ λείβειν αἴθοπα σῖνον

Αἴματι ἢ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.

Αλλὰ σὺ μὲν τῷρος τὴν Αἴθηναίς ἀγελέσθις

Ερχεο σὺν θυεσσιν, ἀσπλίσοντι γεραιάς.

Πέντελον δὲ, ὅσις τοι καρελέσσετος ἡδὲ μέγιστος

Εστιν ἐνὶ μεζάρῳ, καί τοι τολὺ Φίλαστος αὐτῷ,

Τὸν δὲς Αἴθηναίς θῆτι γύνασιν ἡγκέμοιο.

Καὶ οἱ υποχέαται, συνκαΐδεκα βέσι ἐνὶ τῷ,

Ηνις, ἡκέτεις, ιερόστρεμεν, αἷκ' ἐλεήσῃ

Αἰσυ πε, καὶ Τρώων ἀλόχοες, καὶ νήπια τέκνα.

Αἴκεν Τυδεός γὰν διπόχῃ Ιλις ἵρης,

Αχειον αἰχμητῶι, κερατερὸν μῆτωρα Φόβοιο.

Αλλὰ σὺ μὲν τῷρος τὴν Αἴθηναίς ἀγελέσθις

Ερχευ ἐγὼ ἢ Παρεψι μετελέσσομαι, σφρα καλέσω,

Αἴκιν ἐφέληστος εἰπόντος ἀκεύμεν. ὡς κεν οἱ αἼδι

Γαῖα χάνοις μέγα γάρ μιν Ολύμπιος ἐτείφε πῆμα

Τρωοῖτε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖο τε τωατον.

Εἰ κενόν γε ἴδοιμι κατελθόντι αἴδος εἴσω,

Φαίσου κεν Φρέν αἴπερτε σιγύος ὀκλελαθέαται.

Ως ἔφατο, η ἡ μολύσου ποτὲ μέγαρ, ἀμφιπόλοιο

Κέκλετο· ταὶ δὲ ἀρ' ασπλίσοντι κατὰ ἄσυ γεραιάς.

Αὐτῇ δὲ ἐσ θάλαμον κατεβόσιτο κηώντα,

Ευθύ ἐστιν οἱ πέστοις παριποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν

Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Αλέξανδρος θεοειδῆς

Ηχαζε Σιδονίζεν, ἐπιτάλως ευρέα πόντον,

Τὴν δόδον, ἥν Ελένη περ ἀνήσυγεν εὐπατερεῖαν.

Τῶν ἐν ἀεραμῷ Εκάβη, Φέρες δῶρον Αἴθη,

Ος καλλιστος ἦν ποικίλμαστον, ἡδὲ μέγιστος.

Αστὴρ δὲ ὡς ἀπέλαμπεν ἔκειτο δὲ νέκατος ἄλλων.

263

270

275

280

285

290

295

Εη

Βῆ δὲ ιέναι, πολλαὶ γέ μετεοσθούσα γερασαί.

Αἱ δὲ ὅτε ηὸν ἵκανον Αἴθητος, καὶ πόλις ἄκρη,

Τῆστος Θύρας ἀντεῖ Θεανῶ καλλιπάρητος,

Κιοστής, ἀλοχος Αυτήνορος ιπποδαμοῖο.

Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθησιν Αἴγινασίς οἰρεσιν.

Αἱ δὲ ὀλολυγῆ πᾶσαι Αἴθητη χεῖρας ἀνέσχον.

Η δὲ ἄρα πεπλον ἐλέσσα Θεανῶ καλλιπάρητος,

Θῆκεν Αἴγινασίς ἦπει γένασιν ἡγκέμοιο.

Εὐχωρίην δὲ ἥρατο Δίος κάρη μεγάλοιο.

Πότνι Αἴγινασίη, ἐρυσίπολι, διὰ θέσων,

Αἴζον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ηδὲ καὶ αὐτὸν

Πρηνέα δος πεσέτιν Σκαλῶν ταφοπάροιδε πυλάων.

Οφρά τι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα Βύσι εἰνι ηῷ,

Ηνις, ἡκέστες, οἱρεύσομεν, αἷς ἐλεήσους

Ασύ τε, καὶ Τρώων ἀλόχος, καὶ νῆπια τέκνα.

Ως ἔφατ εὐχωρίην ἀνένευε δὲ Παλλὰς Αἴγινη.

Ως αἱ μὲν Ῥεύματα Δίος κάρη μεγάλοιο.

Εκτῷρ δὲ ταῖς δάματας Αλεξανδρού Βεβήκει

Καλαί, τὰ δὲ αὐτοὺς ἐτύλχε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τοτὲ ἄριστοι

Ησσοι εἰνι Τροίην ἐριθώλακι τέκτονες ἀνδρεῖς.

Οἱ οἱ ἐποίησαν Ιτάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,

Εγγύθι τε Πελάμοιο, καὶ Εκτόρος, εν πόλις ἄκρη.

Ενθ' Εκτῷρ εἰσῆλθε Δίης Φίλος· καὶ δὲ ἄρα χειρὶ

Εγγχος ἔχει δεκάπτυχον πάροιδε δὲ λάμπετο δύρος

Αἰχμὴ χαλκέη, πέρι δὲ χρύσεος θεῖ πόρκης.

Τὸν δὲ εὗρεν ιταλάμω τείκαλλέα τύχει ἐποντε,

Ασπίδα, καὶ Θώρακα, καὶ ἀγκύλα τούτης ἀφόωνται

Αργέτη δὲ Ελένη μετ' ἄρα διωκῆσι γωναῖν

Ησοί, καὶ ἀμφιπόλοισι τείκιλυτε ἔρχεται κελδε.

Τὸν δὲ Εκτῷρ νέκεισεν, ιδὼν, αἰχροῖς ἐπέειστ.

Δαιμόνιον, εἰ μὲν καλὰ χόλον τόνδε εἴρεο θυμῷ.

Λαοὶ μὲν Φινύθιοι, αἜι πόλιν, αἰπότε τείχος,

Μαργάρδοιοι· σέο δὲ ἐνεκὲν ἀυτή τε, ταύλεμεσί τε,

Ασυ τούτης ἀμφιπόλεως σὺ δὲ ἀν μαχέσται καὶ ἄλλῳ,

Εἴτια τὰ μεθίεντα ιδοις συγερεῖ πολέμοιο.

300

305

310

315

320

325

330

Αλλά

Αλλ' ἄντα, μὴ πέχα ἀγνο πυρὸς δῆσιο θέρη^{9).}

Τὸν δὲ αὐτε ταφοσέεπεν Αλεξάνδρος θεοειδῆς.
Εκτῷρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσου εὐέκεστος, όδε ὑπὲρ αἴσου,
Τάνεκά τοι ἔρεω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκισον
Οὗτοις ἔγω Τρώων τόσον χόλω, όδε νεμέστοις,
Ημίλιον ἐν Ιταλάμω, ἔθελον δὲ ἄκει ταφοτεπίστημα.
Νῦν δέ με ταφεπίστημα ἀλοχος μαλακοῖς ἐπέεστι
Ωρμηστος εἰς πόλεμον δοκεῖται δέ μοι ὡδὲ καὶ αὐτῶ
Λώιον ἔστεδος· νίκη δὲ ἐπαμεβέσται ἄνδρας.

Αλλ' ἄγε νῦν, ἐπίμενον, δέσμια τεύχεα δύω.
Η ιδία, ἔγω δὲ μετεπιμικήσθαι δέ σ' οἶω.
Ως φάτο τὸν δὲ γε ταφοσέφη καρυταχόλος Εκτῷρ.
Τὸν δὲ Ελένη μύζουται ταφοπύδα μετιχθόσι.

Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνος, ὀκρυοεστης,
Ως μὲν ὁ φελτῆρας τῷ, ὅτε με περῶτον τέκε μήτηρ,
Οἰχεδαῖ ταρφέρεσσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
Εἰς ὄρος, η εἰς κύμα ταλυφλοίσθοιο Ιταλάσης.
Ενθάδι με κῦμα ἀπόστροψε, πάρος τῷδε ἔργα γνέσθαι.
Αὐτῷρ ἐπεὶ τῷδε γ' ὡδὲ θεοὶ κακὰ τεκμηραῖο,
Ανδρὸς ἐπειτὴν ὁ φελλον ἀμένονος εἴναι ἀκούτις,
Ος ρήδη νέμεσίν τε, Καὶ μίχεα ταῦτα σινθρώπων.
Τέτω δὲ γε τὸν ὑπὸ Φρένες ἐμπεδοι, γε τὸν ὅπιστα
Εστον^{9).} τῷ καν μιν ἐπανήργεσθαι οἶω.

Αλλ' ἄγε νῦν, εἴσελθε, καὶ εἴρεο τῷδε ἐπὶ δίφρω,
Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα τόνος Φρένας ἀμφιβεβήκεν,
Εἴνεκ' ἐμεῖο κυώσ, καὶ Αλεξάνδρος ἐνεκ' ἀπτος.
Οἷσιν ἔπι Ζεὺς θήκε κακὸν μόρον, ὡς Καὶ ὅπιστα
Αυθρώπιοι πελώμενθ' αἰσιδίμοις ἐσομήσοιστο.

Την δὲ ἡμέσετεν ἐπειτα μέγας καρυταχόλος Εκτῷρ.
Μή με καθίζ, Ελένη, φιλεζού περ, όδε με ταφεστις.
Ηδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσαυ^{9).}, οφρ' ἐπαμιώω
Τρώεως, οἱ μέγ' ἐμεῖο ταθίνι αἰπεόντος ἔχεστιν
Αλλὰ σύ γ' ὄρυνθι τάτον, ἐπειχέσθω δέ καὶ αὐτὸς,
Ως καν μὲν τοσθεν πόλιος καταμάρψῃ εοντα.
Καὶ γὰρ ἔγων οἰκόνδε ἐλεύσματι, οφρ' αὖ ίδωμαι

335

340

345

350

355

360

365
Οἰκητάς

Οικηᾶς τ', ἀλοχὸν τε Φίλην, καὶ νήπιον γένον.
Οὐ γάρ τ' οἰδ', εἰ ἔτι σφιν ὥστε ποπος ἔζομαι αὐτῖς,
Η ἥδη μὲν πόσι χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Αχαιῶν.

Ως ἄρα Φωνῆς ἀπέση κοριθείολος Εκταρ.
Αἴψα δὲ ἐπειδὴ ἵκανε δόμες εὗ νατετάστησε,
Οὐδὲν εῦρ' Ανδρομάχην λευκάλενον σὺ μεγάροισιν
Αλλ' οὐτε σὺν παρδὶ Κάμφιπόλων εὔπεπτολων
Πύργῳ ἐΦεντήκει, γούωσαί τε, μυρομένη τε.
Εκταρ δὲ, ὡς σὺν ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτον,
Εσῃ ἐπ' ὅδον ίών, μῆδε διμαῆσιν ἔειπεν.

Εἰδὲν ἄγε, μοι, διωσαί, τημέρτεα μυθήσουμε.
Πή εἴη Ανδρομάχη λευκάλενος σὺ μεγάροιο;
Ηέ πη ἐσ γαλόων, η εινατέρων εὔπεπτολων;
Η εσ Αἴγιναῖς εἴσοιχεται, ἐνθά τερ ἄλλα
Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινοὶ θεοὶν ιλάσκοντο;

Τὸν δὲ αὖ ὁτερὴν ταμίην τρὸς μῆδον ἔειπεν.
Εκταρ, ἐπεὶ μάλιστας ἀληθέα μυθήσουμε,
Οὔτε πη ἐσ γαλόων, οὐτε εινατέρων εὔπεπτολων,
Οὐτε εσ Αἴγιναῖς εἴσοιχεται, ἐνθά τερ ἄλλα
Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινοὶ θεοὶν ιλάσκοντο.
Αλλ' ἐπὶ πόρον εἴη μέγαν Ιλία, γάνεκ' ἀκροε
Τείρεας Τρωας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Αχαιῶν.
Η μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειρομένη ἀφικανδ,
Μανιομένη εἰκῆς· Φέρει δὲ ἀμα ταῦδα πιθῆμ.

Η φα γυνὴ ταμίη ὁ δὲ ἀπέσυνο δάμαλος Εκταρ
Τὸν αὐτὸν ὅδον αὐτῖς, εὔκτημενας κατ' ἀγνάσ.
Εὗτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄσυ,
Σκαίας, (τῇ γὰρ ἔμελλε διεζένειν τεδίονδε)
Εὐθὺς ἀλοχος τολύδωρος ἐναυτὸν ηλθε Θέασι,
Ανδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηετίωνος.
Ηετίων, οσ ἐναειν τποστλάκω ωληέση,
Θήγη τποστλακίη, Κιλίκεος ἀνδρεοσιν ἀνάσων
Τῷ περ δὴ θυγάτηρ ἔχειτε Εκταρι χαλκοκορυσῆ
Η οι ἔπειτε ηντησ, ἀμα δὲ ἀμφιπόλος κίεν αὐτῆ,
Παιδὲ ἐπὶ κόλπον ἔχεστε απιλάφρονα, νήπιον αὐτωσ,

P 400
Εκτο-

Εκτορίδης ἀγαπητὸν, ἀλίγυχιν ἀσέρι καλῶ.
Τόν δὲ Εκτωρ καλεῖσκε Σκαμάνδριον, αὐτῷ δὲ οἱ ἄλλοι
Ασυάνακτοι οὗτος γὰρ ἐρύτετο Ιλιον Εκτωρ.
Ητοι ὁ μὲν μεσάρχειος ιδίου εἰς πᾶντα σιωπῆ.

Ανδρομάχη δέ οἱ ἄγκη πατέρα τοῦ δακρυζέσθαι,
Ἐν τῷ ἀρά οἱ Φῦ χειρὶ, ἔπος τὸ ἔφατ', σὺν τὸνόμαζε. 403

Δαιμόνιοι, Φθίστος σὲ τὸ σὸν μένος, οὐδὲ ἐλεαρέεις
Παιδά τε νηπίαχον, καὶ εἰς ἀμυμόρον, η τάχα χήρη
Σεβ ἑσπρωτοῦ τάχα γάρ σε καταταύεσσιν Αχαιοῖ,
Πάντες ἐφορμῆστες ἔμοι δέ κε κέρδοιον εἴη

Σεβ ἀφαμαρτύροι χθόνα δύμεναι· καὶ γάρ εἶτ' ἄλλη
Ἐρεψ θαλπωρὶ, ἐπεὶ ἀν σύζη τότμον ἐπίστης,

Αλλ' ἄχε· οὐδὲ μοι εἴτι πατήρ καὶ τότνια μήτηρ.

Ητοι γάρ πατέρ άμον ἀπέτανε δῖος Αχιλλεὺς,
Εκ δέ τολμού τέρσεγ Κιλίκων εὖ ναυεπεσσον, 415

Θήσην οὐφίπλον· κάτια δὲ ἔκτανεν Νετίσινα,
Οὐδὲ μιν ἐχενάριζε· σεβδάστῳ γάρ τότε Θυμῷ
Αλλ' ἄρα μιν κατέκηνε σὺν ἔντεσι δακδαλέοσιν,
Ηδὲ επὶ σῷ ἐχεεν τέρσει δέ τολεέας ἐφύτευσαν
ΝύμΦας Ορεστάδες, κέρδην Δίος αἰγλόχοο.

Οἱ δέ μοι επτά καστυγῆτοι ἔστων σὺ μεγύάροισιν,
Οἱ μὲν πάντες οἷοι κιον ἥματι αἰδος εἴσων.

Παντας γάρ κατέπεφνε ποδαρίκης δῖος Αχιλλεὺς,
Βεσσὸν ἐπ' εἰλιπόδεσσι, καὶ δέργυντις ὄπεστι.

Μητέρα δὲ, ή Βασίλευεν Τποστλάκων ὑλκέασι,
Τλὼ επεὶ δέ διηρήγαγ', αἵμ' ἄλλοις ικτατεοσιν,
Αψήσῃ τὸν πατέλυσε, λαβὼν ἀπερέσι ἀποινα·

Πατέρος δὲν μεγάροισι Βάλ' Αρτεμίσιον ιοχέαρα.

Εκτορ, αἵταρ σύ μοι εօτι πατήρ, καὶ τότνια μήτηρ,
Ηδὲ καστυγῆτος, σὺ δέ μοι θαλερος τοδεκοίτης.

Αλλ' ἄγε, νῦν ἐλέαμψε, καὶ αὐτὸς μίμην ἐπὶ πόρυω,
Μή τωδὲ ὄρφανον θετη, χήρην τε γυναικα·

Λαὸν δὲ σῆσον παρ' ἐρίνεον, ἐνθα μάλιστα
Αμβατός εἰτι τόλμις, καὶ ἐπιδρομον ἐπλετο τέχος.

Τρίς γάρ τηγένεις ἐλέθοντες επειρησσοντες οἱ φρίσται.

403

410

415

420

425

430

435

Αμφ.

Αμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν ιδομενῆ,
Ηδὲ ἀμφ' Ατρέαδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον γόν.

Ηπε τίσ σφιν ἔνιστε θεοπροπίων εὗ εἰδὼς,

Η νῦ Εὖ αὐτῶν Θυμὸς ἐπορχύει, καὶ ἀνέρει.

Τέλος δὲ αὐτεῖστι μέγας κοριτσάολος Εκταρ. 440
Η καὶ ἐμοὶ ταῦτα μέλει, γύναι· αλλὰ μάλισταίνως
Αἰδεομενη Τρώας, καὶ Τρωάδας ἀλκεστέστελλες,

Αἴκε, κακὸς ὁς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοι.

Οὐδέ με Θυμὸς ἀναγεν, ἐπεὶ μάχον ἔμμεναι ἐσθλὸς,
Αἰσὶ καὶ πορτώσι μὲν Τρώεσι μάχεσθαι, 445
Αρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ηδὲ ἐμὸν αἰτία.
Εὗ μὲν γὰρ ταῦτα οἶδα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Θυμὸν,
Εοστετη θῆμαρ, ὅτ' ἂν αὐτὸν ὀλώλῃ Ιλιος ιρή,
Καὶ Πριάμος, Εὖ λαὸς εὑμελίω Πριάμοιο.

Αλλ' όμοι Τρώων τοσον μέλισθαλός ὅπιστα,
Οὐτ' αὐτῆς Εκάθησ, εὔτε Πριάμοιο ἀνακτος,
Οὐτε καπογνήτων, οἱ κεν πολέεσσι τε καὶ ἐσθλοι
Εν κονίησι πέσοιεν ύπ' αὐδράσι δυσμενεεσιν,
Οοσον σεῖ· ὅτε κέν τις Αχαιῶν χαλκευτώνων
Δακρύσεοσαν ἀγήτακ, ἐλεύθερον θῆμαρ ἀπέρας. 455
Καὶ κεν ἐν Αργεί εἴσου, πρὸς ἄλλης ισὸν ὑΦαινοις,
Καὶ κεν ὑδωρ Φορέοις Μεσσηΐδος, η Τηρετης,
Πόλλ' ἀεκαζομένη χρατερὴ δὲ ὅπτικειστ' ἀνάγκη.
Καὶ τοτὲ τις εἰπησιν, ιδὼν κάτε δάκρυ χέσοιν,

Εκτροσ ηδὲ γυνὴ, οἱ δρισενεσκε μάχεσθαι
Τρώων ιπποδάμεων, ὅτε Ιλιον ἀμφεμάχοντο.

Ως τοτέ τις ἐρέει· σοὶ δι' αὐτὸν εοστετη ἄλλος
Χήττει τοιάδε ἀνδρὸς, ἀμύνεν δέλιον θῆμαρ.

Αλλά με τεθνεώπτε χυτῇ κάτε γαῖα καλύπτοι,
Πρίν γ' επὶ σῆς τε βοῖς, στεφάνη εἰληθμοῖο ποθέσθαι. 465

Ως εἰπάω, ό παρδος ὄρεζατο Φαιδίμος Εκταρ.
Αψί δὲ πάνις ποσις κάλπον εὔζωνοι τιθήντις
Εκλίψη ιάχων, πατρὸς Φίλες οὐλιν ἀποχθέεις,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ιδὲ λόφον ιππιοχαίτιν,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσεις. 470

Ἐκ δέ γέλασε πάτηρ τε φίλος, καὶ πόνια μῆτηρ.
Αὐτίκι ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' ἐλετο Φαιδίμος Εκτωρ,
Καὶ τὸ μὲν κατέβηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν
Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον ἦν ἐπεὶ κύσε, τῷ λέπτῃ τε χεροὶ,
Εἶπεν επειζάμενος Διὶ τῷ, ἀλλοιοτε θεοῖσι.

475

Ζεῦ, ἄλλοι τε Θεοὶ, δότε δὲ καὶ τόνδε γνέαδε
Παιδὸν ἐμὸν, ὃς οὐ γέγονε περ, δέιπνεπέα Τρωεστιν,
Ωδὲ βίντον τὸν αὐγαδὸν, καὶ Ιλίας Ἱφι ἀνάστην
Καὶ ποτέ τις εἴπησι, Πατέρος δὲ σύγε τολλὸν ἀμένων,
Ἐκ τολέμεις αἰνόντα· Φέροι δὲ ἐναρα Βροτόεντα,

480

Κτενάς δῆμον ἄνδρα, χαρέτην δὲ Φρενα μῆτηρ.

Ως εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χεροῖν εἴηκε
Παιδὸν ἔστι ηδὲ ἄρα μιν κηδεῖς δέξατο κόλπῳ,
Δακρυόν γελάσουσι πώσι δὲ ἐλέησε νοῆσαι,
Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἐπος τὸν ἑφατ', εκ τοῦ ὄνομαζε.

485

Δαιμονίη, μηδεὶς τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ.
Οὐ γάρ τις μὲν ὑπὲρ αἰσχον ἀντὸν αἴδει περιάψει.
Μοῖραν δὲ στινά Φῆμι πεφυγμένον ἔμμεναν αὐδρῶν,
Οὐ κακὸν, γάδε μὲν ἐσθλὸν, ἐπὶ δὲ ταπεῖτα γένηται.
Αλλ' εἰς οἶκον ίσσα, τὰ σωτῆς ἔργα κόριζε,
Ισέν τι, ἥλακατίν πε, καὶ αἱ φιτόλαισι κέλευε
Ἐργον εποίχεδρος πολέμος δὲ αὐδρεσι μελήσει
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοῖς Ιλίων ἐγέγασσον.

490

Ως ἄρα Φωνῆσις, κόρυθ' ἐλετο Φαιδίμος Εκτωρ
Ιππεὺς δὲ φίλης οἰκόνδε βεβήκει,
Εντροπαλιζόμενός τοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέεστα.
Αἴνιψα δὲ ἐπειδὴ ικανὸς δόμησι εὗνοδεις πολλὰς
Εκτορος αὐδροφόνοιο κιχήσατο δὲ τοδεῖς πολλὰς
Αμφιπόλεις, τῷσιν δὲ γένον πάσησιν ἐνώρτεν.

495

Αἱ μὲν ἐπὶ ζωὸν γόνον Εκτόρα ὡς ἐν οἴκων
Οὐ γάρ μιν εἴ τε φαντοῦ ὑπότρεπτον σὺν πολέμοιο
Ιξεδαῖ, προφυγέστα μένος καὶ χειρας Αχαϊῶν.

500

Οὐδὲ Πάρις δῆθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
Αλλ' οὐδὲ πατέδιν κλυτὰ τεύχεα, τοκίλα χαλκῶν,
Σεύσατ' ἐπειτ' ἀνὰ ἄσυ, ποσὶ κραππυσίτι πεποιθώς.

505

Ως

Ως δ' ὅτε τις εστὸς ἵππος, ἀκοσῆτας ἐπὶ Φάτνη,
Δεσμὸν διτορρήζει, θέτεις τεδίοιο κροσίνων,
Ειωθὼς λύειδις ἔυρρετος ποταμοῖο,
Κυδιόων ἴψεις δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαιταῖς
Ωμοῖς αἰσιον). ὁ δ' ἀγλαῖφι πεποιθὼς,
Ρίμφα ἐγγνά φέρει μετά τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων.
Ως ψὸς Πελάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμας ἄκρης,
Τεύχεσι παμφάνων, ὡς ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει,
Καυχαλόων, ταχέεσσι δὲ πόδες φέροντις αἴψα δὲ ἔπειτα
Εκπορὰ διον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλε
Στρέψειδ' ἐκ χάρης, ὅτι ἡ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσεπειπεν Αλέξανδρος Θεοειδῆς.

Ηθεῖ, ἡ μάλα δῆ σε καὶ ἐστύμνον κατερύκα,
Δηθῶν, ὃδι ἡλέοντος ἐναισιμον, ὡς ἐκέλθεις.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος προσέφη κορυφαίολος Εκτωρ. 520
Δαιμόνι, σῶκ ἀν τις τοι ἀντρ, ὃς ἐναισιμος εἴη,
Ἐργον ἀπιμήσεις μάχης, ἐπεις ἀλκιμός εώτι.
Αλλὰ ἔκων μεθειεις τε, καὶ σῶκ ἐθέλεις· τὸ δὲ ἐμὸν κῆρ
Αχιν) ἐν Θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰχεῖ ἀκέω
Προς Τρώων, οἱ ἔχοντες πολὺν πόνον εὑνέκα σεῖο.
Αλλ' ἵομεν τὰ δὲ ὄπισθεν δρεοσόμεντ', αἷκε ποθι Ζεὺς
Δώῃ, ἐπερανίοισις Θεοῖς αἰενθμέτησι
Κρητῆρα σήσαθαι ἐλδίθερον ἐν μεγάροισιν,
Ἐκ Τροΐης ἐλάσσουλες εὔκνημιδας Αχαιός.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Ελίν συμβελόσαιτο, Εκταρ πεπειράτη τῶν Ελλήνων τὸν ἀστοῦ εἰς μνημονίαν. Επίκ δὲ ἀπεσύγιαν, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνος. Καὶ γενναῖς αὐτὸς ἄγωνισταρδόνος Διδαλέουσι κῆρυκες, ἵστερος θυορόποι. Τῇ δὲ οἵτης τὰς νερὸς ἀνελόρδρος θεάτησεν, καὶ τεῖχος οἱ Ελληνις καταπολεμάζεσσιν, ἐφ ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἡρανάκτησε. Ζεύς τε αὐτοῖς Δῆλος νυκτὸς ομητεῖς ἢντα τῷ μιλλόνταν δείκνυσσι.

Α Λ Λ Η.

Ητα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνῳ Εκτορὶ δίψῃ.

Ως εἰπὼν, πυλέων ἐγένεστο Φαίδημος Εκταρ·
Τῷ δ' ἄμ' Αλέξανδρος καὶ ἀδελφός· εὐ δ' ἄρα θυμῷ
Αμφότεροι μέμασαν πολεμίζεν ηδὲ μάχεσθαι.

Ως δὲ Θεὸς ναυτησιν ἐελδομένοισιν ἐδώκεν
Οὔρον, ἐπὶν κεκάμησιν ἐνέβειστο ἐλάτησι
Ποντον ἐλαύνοντες, καμάτω δ' ὑπὸ γῆς λέλυνται
Ως ἄρα τὰ Τρώεσιν ἐελδομένοισι Φανῆται.

Ενθ' ἐλέτησι, οὐ μὲν γονὸς Αργῆδοιο ἀνακτος,
Αρηη ναυτεάσσονται, Μενέθιον, οὐ κορυνήται
Γείναται Αρηίθεος, καὶ φιλομέδοστα βοῶπται.

Εκταρ δὲ Ήιονη βάλεντος ἐγγένειον οὔρονται,
Αύχεν, ὑπὸ σεφάνης ἐνχάλκεις λῦσε δὲ γῆ.
Γλαυκος δὲ Ιππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγος ἀνδρῶν,
Ιφίνον βάλε θύρη, κατὰ κρατερὴν υσμίνιαν,
Δεξιάδην, ἵπτων οὐπιάλμενον ὀκεάδων,

Ωμον δὲ εἶναι ἵπτων χαμάδις πέσει λύντο δὲ γῆ.

Τὰς δὲ δύναντος θεὰ γλαυκῶπις Αἴγινη
Αργέτης ὀλέκοντας, εἰνὶ κρατερῇ υσμίνῃ,
Βῆρα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰνάσα
Ιλιον εἰς ιρίων τῇ δὲ ἀντίος ὥρνται Απόλλων,

· 20

Περ-

Περχόμενος σκκαπιδῶν, Τρώεως ἦ βύλετο νίκην.

Αλλοῖσι δὲ τῷρες συναντέαδην ποδὸς Φηγῶν.

Τὴν περσέπειπεν αὐτῷ, Διὸς γῆς, Απόλλων.

Τίπολι σὺ δ' αὖ μεμαῖδα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,

Ηλίθες ἀπ' Οὐλύμπου, μέγας δὲ σε θυμός αἰνῆκεν;

Η ἵνα δὴ Δαναῶν μάχης ἐτεραλκέα νίκην

Δῶς; ἐπεὶ δὲ τοι Τρώες δοπλημένος ἐλεσίρεις.

Αλλ' εἴ μοι τι πιθανό, τὸ κεν πολὺ κέρδοιο εἴη.

Νῦν μὲν παύσαμεν πόλεμον καὶ δηιστήτα

Σήμερον υἱερὸν αὐτες μαχήσονται, εἰσόκε τέκμαρ

Ιλίῳ εὑρωσιν ἐπεὶ δὲ φίλον ἔσωστο θυμῷ

Τμῆν ἀθανάτησι, θλαψαθέειν τόδε ἄσυ.

Τὸν δὲ αὐτὸς περσέπειπεν αὐτῷ, Διὸς γῆς, Απόλλων.

Οὐδὲ εἴσω, Εκάρεργε τὰ δὲ φρονέσσαι καὶ αὐτὴ

Ηλίθον ἀπ' Οὐλύμπου, μὲν Τρώες, καὶ Αχαιές.

Αλλ' αὖ, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;

Τὴν δὲ αὐτες περσέπειπεν αὐτῷ, Διὸς γῆς, Απόλλων.

Εκτόρος ὄρτωμεν κρατερὸν μένος ἴπποδάμαιο,

Ην τινὰ πε Δαναῶν προκαλέσεται οἰόθεν οἶος

Αυτίσιον μαχέσασθαι σὺ αἰνῆ δηιστήτι·

Οἱ δέ καὶ αγασάμενοι χαλκοκύμιδες Αχαιοί

Οἵον ἐποργειαν πολεμίζειν Εκτόρι δίω.

Ως ἔφατ'. εὖδ' απίθησε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.

Τῶν δὲ Ελευσίς, Περιάρμοιο φίλος πᾶσι, σύνθετο θυμῷ

Βελήνη, ηρά Γεοῖσιν ἐφήνυδανε μητίσσωσι·

Στῆ δὲ παρ' Εκτόρι ιών, καὶ μην πρὸς μῆδον ἔσπει.

Εκτόρ, μὲν Περιάρμοιο, Διὶ μῆτιν αἰτάλαντε,

Η δέ νῦ μοι τι πιθανό; καστρυκτός δέ τοι εἴμι.

Αλλοις μὲν καθίστον Τρώες, καὶ πάντας Αχαιές·

Αὐτὸς δέ προκαλέσας Αχαιούς οὗτος ἀρέσκει,

Αυτίσιον μαχέσομεν σὺ αἰνῆ δηιστήτι·

Οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμον Πηνειόν.

Ως γάρ εἴγαν ὅπ' αἰχματα θεῶν αἰεγμέτασιν.

Ως ἔφατ'. Εκτάρ δὲ αὐτὸς εχάρη μέγας, μῆδον αἰέσκει·

Καὶ δέ εἰς μέσον ιών, Τρώων αἰνέετος Φάλαγξα,

Μέσος

Μέσος δέρπος ἐλῶν· τὸ δὲ ιδριαθητόν ἄποντες.

Καδὸν Αγαμέμνων ἔστεν εὔκημπτος Αχαιών·

Καδὸν ἀρ' Αθηναίτε, καὶ δρυρότοξος Απόλλων,
Εζέδην, ὄρησιν ἐοικότες αἰγυπτιοῖσι,

Φηγῶν ἐφ' ἑψηλῇ πάκεσος Δίος αἰγύροχοιο,

Ανδράσι τερπτίμοιος· τῶν δὲ στήξεων εἴστο ποναῖ,
Αστοῖσι, καὶ κορύφεοις, καὶ εὐχεστοις πεφρεκταῖ.

Οἷς δὲ ζεφύρῳ ἔχεντο πόντον ἐπι Φερεῖ,

Ορυμένοιο νεον, μελάνθι δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·

Τοῖαι ἄρα στήξεων εἴστο Αχαιῶν τε, Τρώων τε,

Ἐν πολῖ. Εκτῷρ δὲ μετ' αἰμοφοτέροισιν ἔειπε.

Κέκλυτέ μεν, Τρώες, καὶ εὔκημπτος Αχαιοί,
Οφρὶ ἔπιω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήξεωι κελεύει.

Ορκία μὲν Κρονίδης ὑψηλος σόκος ἐτέλεσται,

Αλλὰ κακὰ Φρονέων τεχμάρεται αἰμοφοτέροισιν

Εισκενεν δὲ υἱεis Τροίην εὑπηρτον ἐλύτε,

Η αὐτὶς πολὺ τηνὶ δαμέσετε ποντοπόροισιν.

Τυῖν μὲν γὰρ εασιν δριτῆς Παναχαιῶν,

Τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχεσαδεῖς ἀνάγει,

Δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων, πόρμος ἐμμενει Εκτῷρ δίω.

Ωδὲ δὲ μυθέομοι, Ζεὺς δὲ αἴμι μῆτηρ αἰμοφοτέρος ἔστω·

Εἰ μὲν κεν εἶμεν κεῖνος ἐλη παναρκεῖ καλκῶ,
Τεύχεα συλήσους, Φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆσος,

Σῶμα δὲ οἰκαδὸν δομήναυ πάλιν, ὁφρα πυρός με

Τρώες καὶ Τρώων ἀλοχοὶ λελάχωτοι θεανότα.

Εἰ δέ καὶ εὐγὰ τὸ ἔλω, δάμη δέ μοι εὐχος Απόλλων,

Τεύχεα συλήσους, οἵσω ποτὶ Ιλιον ἴρην,

Καὶ κρεμόσω ποτὶ νηὸν Απόλλωνος εκάτοιο·

Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆσος εὐστέλμενος δοσοδώτω,

Οφρέει περχύσωσι καρηκομόωντες Αχαιοί,

Σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν ἐπὶ ταλατεῖ Ελλησπόντω.

Καὶ τοτὲ τις εἴπησι καὶ ὀμιγόνων ἀνθρώπων,

Νηὶ τελικαλήδι ταλέων ἐπὶ οἴνοπει ταῦταν·

Ανδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθῆτως,

Οὐ ποτὲ δριτεύοντα κατέκτανε Φαιδίμος Εκτῷρ.

60

65

70

75

80

85

90

Ως

Ως ποτὲ τις ἔρει· τὸ δὲ ἐμὸν κλέος ὥποτε ὀλέστηκε.

Ως ἔφαγε· οἱ δὲ ἄρδα πάντες ἀκὴν ἐγέροντο σωπῆ.
Αἰδεσθεν μὲν ἀνίναθαι, δέσποιν δὲ ἴστορες θάψαν.

Οὐχέ δέ δὴ Μενέλαος ἀνίστητο, καὶ μετέστη,
Νείκεις ὀνειδίζων, μέρα δὲ σοναχίζετο θυμῷ.

Ομοὶ ἀπειλητῆρις, Αχαιόδες, ὥκτετο Αχαιοῖς.
Η μὲν δὴ λώση ταῦδε γέεσται αἰνόδεν αἰνῶς,
Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Εκτόρος ἀντίος εἴσιν.

Αλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὑδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
Ημένοι αὖθις ἔκαστοι ἀκέριοι, ακλεῖς αὐτῶς.
Τῶδε δὲ γὰρ αὐτὸς Φωρίζομαι αὐτῷ υπερθεν
Νίκης τείρεται ἔχονται δὲ αἴτιανά τοις θεοῖσιν.

Ως ἄρα Φωνήσις κατεδύσατο τούχεα καλά.
Ενθάδε κέ τοι, Μενέλαε, Φάντα βιότοιο τελευτὴ
Εκτόρος εὐ παλάρησιν, επεὶ πολὺ Φρέστερος ἦν.
Εἰ μη ἀναιγάντες ἔλον βασιλῆς Αχαιῶν,
Αὐτὸς τὸν Ατρεΐδης, εύρυκρέαν Αχαμέμενων,
Δεξιτερῆς ἔλε χερὸς, ἐπει τὸν ἔφατ', ἐκ τὸνόμαζεν.

ΑΦριάνεις, Μενέλαε διοτρεφές· ὥδε πιστεῖς
Τάντης ἀφροσώμης ἄνα δὲ ἱσχεο, κηδόμενός περ,
Μηδὲ θελέεις ἐξ ἐριδος σεδ ἀμενονι φωτὶ μάχεσθαι,
Εκτορος Πριαμίδη, τὸν τε συγένεστο καὶ ἄλλοι.
Καὶ δὲ Αχλεὺς τέτω γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
Ερρίγη ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμενίων.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν Κέα, ιὸν μὲν ἔθνος ἐτάιρων
Τέτω δὲ πορόμον ἄλλον ἀνασήσοται Αχαιοῖς.
Εἶπερ ἀδειης τὸν εἶδι, καὶ εἰ μόθις ἐστὶ ἀκόροτος,
Φημι μιν ἀστασίως γόνου κάμψειν, αἷκε Φύγης
Δῆις δὲ τολέμοιο, καὶ αἰνῆς διοτρέψεις.

Ως εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεῖς Θρένας θύρας,
Αἴσιμα παρειπῶν ὁ δὲ ἐπειθετο· Σὲ μὲν ἐπειτα
Γηθοσιανος Θεράποντες ἀπ' ὄμων τούχει ἐλοντο.
Νέσωρ δὲ Αργείουσιν ἀνίστητο, καὶ μετέστη.

Ως πόποι, ἡ μέρας πένθος Αχαιΐδα γαῖαν ικάνη·
Η κε μέγι σιμωζεῖτε γέρων ἵππηλατη Πηλεὺς,

Q

125
Εαθλὸς

105

100

115

110

Εσθλὸς Μυρμιδόνων Βεληφόρος, ἥδι' ἀγρυπτής.
Ος ποτέ μ' εἰρόμηνος, μέγ' εὐήθεν ω̄ ἐνὶ οἴκῳ,
Πάντων Αργείων ἔρεων γῆμεν τε, τόκον τε:
Τές νῦν εἰ πλώσυται οὐφ' Εκτορὶ πάντας ἀκύος,

Πολλά καν ἀδενάτοις Φίλας ἀνα χεῖρας αἱραί,
Θυμὸν δέπο μελέων δύναν δόμον Αἴδος εἶσα.

Αἱ χεῖρ, Ζῆν τε πάτερ, καὶ Αἴγυνάι, Καὶ Απόλλον,
Ηέωμ, ὡς ὅτ' ἐπ' ἀκυρῷ Κελάδενι μάχοντο
Αχέρομενοι Πύλοι τε, καὶ Αρχάδες ἐγχείμαροι,
Φειδας πάρ τείχεσσι, Ιαρδάνης ἀμφὶ ρέεθρα.

Τοῖς δὲ Ερευθαλίων περόμοις ἴστετο, ισάθεος φῶς,

Τελεῖχε ἔχων ὄμοισιν Αρηΐδοσιο ἄνακτος.

Δίις Αρηΐδος, τὸν ἐπίκλησιν Κορωνῆτιν
Ανδρες κικλησκον, καλλιζωνοί τε γυναικεῖς,
Οὔγει ἄρ' εἰ τόξοις μαχεσκετο, δερι τε μακρῶν,
Αλλὰ σιδηρῇ κορυῃ ἥμυντκε Φάλαγκας:

Τὸν Λυκόρογρος ἐπεφυὲ δόλω, εἴτε κεφτεῖ γε,
Στεινωπῶν ἐν ὁδῷ, ὅτ' ἄρ' εἰ κορύνη οἱ ὄλεθρον
Χρυσομε σιδηρεῖτη πένην γῇ Λυκόρογρος ἵστοφθας

Δερὶ μέσον περόμησεν οἱ δύπλιος ψδετερόδη.

Τείχεα τὸν εἰνάριζε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Αρης.

Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπειτ' ἐφορει μὲν μᾶλον Αρης.

Αὐταρὲς ἐπειτη Λυκόρογρος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγύρα,

Δῶκε δὲ Ερευθαλίων, Φίλω Θεράπονη, Φορῆνας.

Τῷ ὥρε τελεῖχε ἔχων, περοκαλίζετο πάντας δρίστας.

Οι δέ μάλιστρομεν, καὶ εἰδεῖσθαι, ψδετερόδη τις ετλη.

Αλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν

Θάρσει ω̄ γῆμη δὲ νεώπτετος ἐσκεν ἀπάντων,

Καὶ μαχόμην οἱ ἔγω, δῶκεν δέ μοι εὔχος Αἴγυν.

Τὸν δὴ μηκιστὸν καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα.

Πολλὸς γάρ τις ἐκειτο παρῆρος εἴθα καὶ εἴθα.

Εἴθ' ὡς ήβαομι, Βίη δέ μοι ἐμπεδος εἴη,

Τῶ καὶ τάχ' ἀντήσει μάχης κορυθαίολος Εκτωρ.

Τμέων δὲ σίπερ ἐστιν δρισῆς Παναχαιῶν,

Οὐδὲ οἱ περοφρονέως μέμαδ' Εκτορος αὐτίον εἰλιθεν.

Ως νέκειος ὁ γέρων οἱ δὲ συνέα πάντες ἀνέστην.

Ωρο τολὺ πεῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Αχαιμέμηνον

Τῷ δὲ ἐπι Τυδείδης ὥρτο κρατερὸς Διομῆδης·

Τοῖσι δὲ ἐπ' Αἴαντες, Θύρων Ἀπειρωτίου ἀλκήν·

Τοῖσι δὲ ἐπ' Ιδομενίους, καὶ ὅπαν Ιδομενῆς

165

Μηρίους, ἀτάλαντος Ευναλίων ἀνδρειόντη·

Τοῖσι δὲ ἐπ' Εύρυπυλος, Εὐαιμονος ἀγλαοῖς ύστοις·

Αν δὲ Θόας Ανδραμυνίδης, καὶ δῖος Οδυσσῆς.

Πάντες ἀρ' οἵγει θέλον τολεμίζειν Εκτορὶ δίω.

Τοῖσι δὲ αὐτοῖς μετέπειπε γερήνιος ιππότης Νέσωρ.

170

Κλύρω νῦν πεπάλαχθε Διφυπέρες, ὃς καὶ λάχησιν.

Οὗτος μὲν δὲ ὄντες εὔκυνημίδας Αχαιών·

Καὶ δὲ αὐτὸς ὁν θυμὸν ὄντεται, αἷκε Φύγησι

Δηῆς ὡς τολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.

Ος ἔφατ· οἱ δὲ κλῆρον ἐσπιμήναντο ἐκαστοι,

175

Εν δὲ ἑβαλον κινέν Αχαιμέμηνος Ατρεΐδαι.

Λαῖς δὲ ἱρόσαντο, θεοῖσι δὲ χερας ἀνέσχον·

Ωδὲ δέ τις ἐπεσκεψεν, ιδάν εἰς σφανὸν εύρυν.

Ζεῦς τάτερ, η Αἴαντα λαχεῖν, η Τυδεός ψόν,

Η αὐτὸν βασιλῆα τολυχρόον Μυκηνία.

180

Ος ἀρ' ἔφαν τάλλεν δὲ γερήνιος ιππότης Νέσωρ·

Εκ δὲ ἐθορε κλῆρος κινέν, ὃν ἀρ' θέλον αὐτοὶ,

Αἴαντος κινέν δὲ, Φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

Δεῖξεν εὐδέξια τάσσον αριστέατν Αχαιῶν.

Οι δὲ γνωσκόντες ἀπημήναντο ἐκαστοι·

185

Αλλ' οὐδὲ δὴ τὸ μανεῖ, Φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

Ος μιν ὑπογειχθαν κινέν Βάλε Φαιόδηνος Αἰας,

Ητοι υπογειχθε χειρ· ο δὲ ἀρ' ἐμβαλεν, ἀγγι τοδεσάς·

Γνῶ δε, κλῆρος σῆμα ιδών, γηγησε δέ θυμῶ.

Τὸν μὲν τῷρ τῷδε οὖν καρμαδίς Βάλε, Φώνησέν τε.

190

Ο Φίλοι, ητοι κλῆρος ἐμὸς, καίρω δὲ καὶ αὐτὸς

Θυμῶ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Εκτορὰ δίσν.

Αλλ' αγεῖ, οφρὶ ἀν ἐγώ τολεμήσα τεύχεα δύω,

Τόφρι υμεῖς εὐχεδε διη Κρονιανὶ ἄνακτι,

Σιγῇ εφ' υμείαν, ίνα μὴ Τρῶες γε τούθωνται·

Ἡ εἰς ἀμφαδίλων, ἐπεὶ στίνα δεῖθρον ἔμπη.

Οὐ γάρ τις με βίη γε εἰκὼν αἴσχοντα δίηται,

Οὐδὲ τὸ αἰδεῖν ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πῆδα γέγενται.

Ελπιζειν ἐν Σαλαμῖνι γνρέοδε τε, τραφέμεν τε.

Ως ἕΦαδ· οἱ δὲ εὔχοντο Διὸς Κρονίωνι ἄνακτι.

Ωδὲ δέ τις ἐπεσκεψεν, ιδὼν εἰς ὄρανον εύρυν.

Ζεῦς τάτερ, Ιδηθεν μεδέων, κύδισε, μέγασε,

Δὸς νίκην Αἰανὸν καὶ αὐγλαὸν εὐχός δρεάδην·

Εἰ δὲ γένεται Εκτορά περ φιλέεις, καὶ κηδεῖαν αὐτός,

Ισηνὸν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κύδος ὅπλον.

Ως δέ ἕΦαν. Αἴας δὲ κορύολετο νιώροπτο χαλκῷ.

Αὐτέρε πεισθεὶς τάντα τοῖς λόγοις ἔστατο τεύχη,

Σεύσατ' ἐπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Αρης,

Ος τὸν εἰσιν πόλεμόνδε μετ' αὐτέρας, γέτε Κρονίων

Θυμοβόρος ἔριδος μένει ξενέης μάχεσθαι.

Ταῦτος δέ Αἴας ὥρτο πελώριος, ἔρχος Αχαιῶν,

Μειδίοντι βλοσφροῖσι πεσσῶπαις νέρθε δέ πεσειν

Ηίς μακρὰ βίβας, κραδάων δολιχόσπικον ἔγχος.

Τὸν δέ καὶ Αρυεῖος μέγ' ἐγήθεν εἰσορόσωντες·

Τρῶας δέ τρομος αἵνος ὑπῆλυθε γῆρας ἔκαστον

Εκτορί τὸν αὐτὸν Θυμός εἰνι σῆθεστος πάταλος·

Αλλ' ἐπως ἔτι ἔχειν ταυτρέσσαμ, καὶ ἀναδύναται

Αψι λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσατο χάρμη.

Αἴας δὲ ἐγγύθεν ἥλθε, Φέρων σάκος, ἡγέτε πόργον,

Χάλκεον, ἐπιπλάσειον, ὃ οἱ Τυχίοις κάμε τεύχων,

Σκυτοτόμων ὥχ' αριστος, τλη ἐνι σίκια ναίων·

Ος οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἐπιπλάσειον,

Ταύρων ζατρεφέων, ἐπι δὲ σύδονος ἥλαστε χαλκόν·

Τὸ πρόσθε τέρνοιο Φέρων Τελαμώνιος Αἴας

Στῆρα μάλιστας εὐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσπύτα.

Εκτορ, μὲν δῆ σάφα ἔτεα σιόθεν οἶος,

Οἷος καὶ Δαναοῖσιν δριστῆς μετέαστι,

Καὶ μέτ' Αχιλλῆα ῥήγηνερα, Θυμολέοντα.

Αλλ' οἱ μὲν εν τήσεστος κορωνίστι, πεστοπόροισι,

Κεῖται, διπομηνίους Αγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν

200

205

210

215

220

225

230

Ημές

Ημεῖς δὲ εἴμεν τοῖοι, οἱ δὲ σέφεν ἀντιάσαμεν,
Καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης, ἢδε πολέμου.

Τὸν δὲ αὐτὲ προσέπτε μέγας κορυφαῖος Εκτῷρ.
Αἴαν διογῆς, Τελαμώνις, κοίρανε λαῶν,

Μήτι μεν, ηὔτε παιδὸς ἀΦανῆς, πειρότιζε,
Ηὲ γυναικός, ηὐσκούσην πολεμία ἔργα·

Αὐτῷρ ἐγὼν εὐ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτονίας τε
Οἰδὲ ἐπὶ δέξιᾳ, οἰδὲ ἐπὶ δεξιερὰ νωμησην Βῶν

Αχαλένην, τὸ μοι ἐστι ταλαμίρινον πολεμίζειν·
Οἶδα δὲ τὴν σαδίη δηίω μελπεδόνη Αρρί·

Οἶδα δὲ ταῖς μόθον ὑππων ἀκείαν.

Αλλ' εὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλεειν, τοιῶτον ἔντα,
Λάθρη ὀπιπλέοντις, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἷκε τύχοιμι.

Η ράς χεὶς αἰμπεπτιλῶν προίει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος, ἐπίλαβόνειν,

Ακρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς σύδος ηὲν ἐπ' αὐτῷ.
Εὖ δὲ οὐχὶ τούχας πλέονει δαιδῶν χαλκὸς αἰτερῆς·

Ἐν τῇ δὲ εἰδοματητῇ ρύνῳ θέτο. Δεύτερος αὐτὲ
Αἴας διογῆς προίει δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλε Πριαμίδας κατ' αἰσθίδα πάντοτε ἵουν.

Διὰ μὲν αἰσθίδος πλέονει φαεινῆς ὄθριμον ἔγχος,

Καὶ οὐχὶ Θάρηκος πολυδιδάλον πρήρειον·

Αντικρὺ δὲ τῷδει λαπάρην θλέρητε χιτῶνα
Ἐγχος· οὐ δὲ σκλίνητη, χεὶς αἰλεύατο κῆρα μέλαναν.

Τὰ δὲ σκαπασιμέρω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν, ἀμὲν ἀμφω
Σωὶρ ἐπεσον, λείσοντες ἀμοφάζοισιν,

Η σοὶ καίπεοιν, τὸ τε φένος σοὶ ἀλαπαδνόν.

Πριαμίδης μὲν ἐπειτα μέσον σάκος ἔτασε δερί·

Οὐδὲ ἐρρίζειν χαλκὸν, ανεγνάμφη δὲ οἱ αἰχμῆς.

Αἴας δὲ αἰσθίδα νύζειν ἐπάλμενος· ηδὲ οὐχὶ πρὸ²⁶⁰
Ηλυθεν ἔγχεστη συφέλιζε δὲ μιν μεμαῶτα.

Τμήδην δὲ αὐχέν' ἐπῆλθε μέλαν δὲ ἀνεκῆκιν αἷμα.

Αλλ' εὖ δὲ ἀπέληγε μάχης κορυφαῖος Εκτῷρ.

Αλλ' ἀναχαογάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχέτη,

Κέμενον εὐ ποδίω, μέλαντα, τριχύν τε, μέγαν τε·

235

240

245

250

255

260

265

Τῷ

Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σπέρμα, ἐπιτεβόσκον,
Μέσαρον ἐπομφάλιον τεῖχησεν δ' ἄρα χαλκός.

Δεύτερος αὖτε Αἴας, πολὺ μείζονα λααν ἀτίρας,
Ηκ' ὑπεδινήσας, ἐπέρεισε δὲ τὸν ἀπέλευθρον

Εἶσω δὲ αἰστόδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδεῖ πέτρων
Βλάψει δέ οἱ φίλα γέναθ· οὐδὲ τοιούτην

Ασπίδι ἐγχρυμφάτεις· τὸν δὲ αἷψιν ὥρθωσεν Απόλλων.

Καὶ νῦν κε δὴ ξιφέεστος αὐτοχθόνος ἐτάξοντο,

Εἰ μὴ κήρυχες, Δίος ἄγγελοι ηδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ηλέθον, οὐ μὲν Τρώων, οὐδὲ Αχαιῶν χαλκοχρτῶν,

Ταλάντους τε, καὶ Ιδαίος, τεπυμβάνων ἄμφων

Μέσαρος δὲ αἱμφοτερῶν σκῆπτρα χέδον· εἰπε τε μῆδον
Κηρυκὸς Ιδαίος, τεπυμβάνων μήδεα εἰδώς.

Μηκέτι, παιδεὶ φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον
Αἱμφοτέρων γὰρ σφῶι φίλεις νεφεληγερέτα Ζεύς·

Αἱμφω δὲ αἰχμητά τότε δὴ καὶ ιδμενοὶ ἀπαντεῖς.

Νῦν δὲ ηδὴ τελέθη ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δὲ, ἀπαμεῖσθαις, τεροσέφη Τελαμώνος Αἴας.

Ιδαῖ, Εκτόρα πῶτα κελεύετε μιθήσασθαι·

Αὐτὸς γὰρ χάρην τεροκαλέσατο πάντας δρίσεις.

Αρχέτων αὐτέρει τούτῳ μάλα τείσομεν, εἰπερ ἀντὶ τοσοῦ.

Τὸν δὲ αὐτές τεροσέειπε μέγας κορυφαῖος Εκτώρ.

Αἴαν, ἐπει τοι δώκε θεός μέγεθός τε, Βίην τε,

Καὶ τινατίνω πέρι δέ γε Αχαιῶν Φέρτατός εἴστι.

Νῦν μὲν πατωμέαδα μάχης καὶ διηστῆθαι,

Σημερον ὑπερον αὐτές μαχησόμεν· εἰσόκε δέμψων·

Αμεις Διάκεστην, δῶν δὲ ἐτέροισι γε νίκην.

Νῦν δὲ ηδὴ τελέθη ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

Ως σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρεὶ τησσαρίν Αχαιες,

Σέξ τε μάλιστα ἔτας, Εἴ εταιρεύεις, οἱ τοι ἕστοιν·

Αὐτὰρ εγὼ κατὰ ἄσυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτός.

Τρώας εὐφρανέω, καὶ Τρωίδας ἐλκεστιπέπλες,

Αἴτε μοι εὐχόμηνα θεον δύσσοντα ἀγῶνα.

Δῶρα δὲ ἄγε ἀλλήλοισι τεῖχειλυτὰ δῶροιν ἄμφω,

Οφερά τις ὁδὸν εἰπησιν Αχαιῶν τε, Τρώων τε·

270

275

280

285

290

295

300

Η μὲν ἐμαρνάδην ἔριδος περὶ θυμόθρόσιο,
Η δὲ αὐτὸν φιλότην δίετμαζεν δρόμησιντε.

Ως ἄρα Φωνῆσας, δῶσε ξίφος αρχυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε Φέρων, καὶ εὔτμήτω τελαμῶνι.
Αἴας δὲ ζωτῆρε δίδει φονικού Φαενόν.

Τὼ δὲ Διακριθέντε, οἱ μὲν μῆτραι λαὸν Αχαιῶν
Ηἰ, οἱ δὲ Τρώων ὄμαδον κιεῖ τοι δὲ εχάρησαν,

Ως εἶδον ζωόν τε καὶ δρεμέα τροπόντα,

Αἴαντος περφυζόντα μήνος, Καὶ χερᾶς ἀπῆκε.

Καὶ ρήγον ποτὶ ἄσυ, ἀδέλποτες σούν εἶναν.

Αἴαντος αὖθις ἐτέρωθεν εὐκυνημέδεις Αχαιοί

Εἰς Αγαμέμνονα διον ἄγον, κεχαρότα νίκη.

Οι δὲ στε δὴ κλισθόποι τὸν Ατρείδαο γέρουτο,

Τοῖος δὲ βεντούσεν αἴνας αὐτῶν Αγαμέμνων

Αρσενα, πενταετηρον, ὑπερμενεῖ Κρονιών.

Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἕπον, καὶ μην διέχεναν ἅπαντα,

Μίσυλόν τ' ἀρέτησεν μήνας, πειράν τ' ὀβελοῦτον,

Οπτητούν τε αὐτοφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνος, τετύκοντό τε δάκτα,

Δάκτιοντ', όδ' εἴτε θυμὸς εδόθετο δάκτος εἰσηγ.

Νάτοισιν δὲ Αἴαντα διηγεῖεσσι γέραιρεν

Ηρας Ατρείδης, εὐρυκρέων Αγαμέμνων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδήπνος εἰς ἔρον ἔντο,

Τοῖος οἱ γέρων πάμπεπωτος οὐφαινεν ηρχέτο μῆτιν

Νέσωρ, καὶ περφύσαν δρίση Φαίνετο βαλῆ.

Οι σφιν εὐφρανέων ἀγορησατο, καὶ μετέσπεν.

Ατρείδη τε, καὶ ἄλλοι δρισῆς Παναχαιῶν,

Πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρποκομίωντες Αχαιοί,

Τῶν δὲν αἷμα κελαινὸν, εὐρρόν ἀμφὶ Σκάμανδρον,

Εσκέδασ' οὖς Αρης, Ψυχαὶ δὲ Αἰδίσδει κατηλθον.

Τῶ σε γένη τόλεμον μὲν ἀμφὶ νοῖ πανσυ Αχαιῶν,

Αὐτοὶ δὲ αὐχεόμενοι κυκλήσαμεν εὐθέδει νεκρές

Βεστὶ καὶ ημιονοισιν ἀτὰρ κατακήμεν αὐτές

Τυτζον διποτὸν νεῶν, ὡς καὶ οὗτα παῖσιν ἔκαστος

Οἴκαδ' ἄγη, ὅταν αὐτεις νεάμεδει πατρίδα γαῖαν

305

310

315

325

330

335

Τύμος

Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὶ εἴς χεύομεν, ἐξαγαγόντες,
Αχριτον, σὺ πεδίῳ ποτὶ δὲ αὐτὸν δέμομεν ὥκα
Πύργος ἴψηλάς, ἐλαφ τῶν τε, καὶ αὐτῶν
Εν δὲ αὐτοῖσι ταύλας ποιήσουσεν εὖ δέαργας,
Οφρα δὲ αὐτάων ιππηλαστὴ ὁδὸς εἴσι³⁴⁰
Εκτοδεν ἢ βαθέαις ὄρδομεν ἐγγύθι τάφρον,
Η χίτπες καὶ λάδον ἐμικάκοι ἀμφίσις εἴσσα,
Μή ποτε Πηλεύση τολεμος Τρώων ἀγερώχων.

Ως εὐφαθ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπήπονοι βασιλῆες.
Τρώων αὐτὸν ἀγρῷ φύεται Ιλίς εν τοῖς ἄκρῃ,³⁴⁵
Δεινὴ, τετρηχῆ, παρεὶ Πριάμοιο θύρης·
Τοῖσιν δὲ Αντίωρ πεπυρμένος ηρχή ἀγορεύειν.

Κέκλυτέ μεν, Τρώες, καὶ Δάρδανοι, ηδὲ ἐπίκεροι,
Οφρέ εἴπω τὰ μὲν θυμὸς εἰς σῆθεας κελεύει.
Δεῦται ἀγετ, Αργεῖον Ελένην, καὶ κτύπαθδέ αὖτις αὐτῇ,³⁵⁰
Δώσομεν Ατρεΐδοις ἀγεντινὸν δὲ ὄρκια πιστά
Ψυλούμενοι μαχόμενατα τῷ δὲ νοτὶ τι κέρδοιν ημῖν
Ελπομενοι σκλητεεδαται, οὐα μη ρέζομεν ωδε.

Ητοι οὐδὲ εἰπὼν κατὰρ ἀρέετο τοῖσι δὲ αὐτέην
Διὸς Αλέξανδρος, Ελένην πόσις ηὔκομοιο,³⁵⁵
Ος μιν αμεβόμενος ἔπειτα περέστητα προσηύδα.

Αντίωρ, σὺ μὲν σόκε εἶτε εἷμοι Φίλα ποτὲ ἀγορεύεις.
Οιδα καὶ ἄλλον μῆδον, αμενονα τέσδε, νοησει.
Εἰ δὲ ἔτεον δὴ τὸτον δότο πατεδής σφορεύεις,
Εξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα Θεοὶ Φρένας αἰδεσαν αὐτοῖς.³⁶⁰

Αὐταρ ἐγὼ Τρώεως μεδὲ ιπποδάμειοις ἀγορεύσω
Αντικρὺ δὲ δοποφημι, γυναικα μὲν σόκε δοπεώσω
Κτύματα δέ, οοστος ἀγούμην εἰς Αργεος ημίτερον δῶ,
Πάντες δέ εἰλα δόμενα, καὶ εἴτε οικοθεν ἀλλ' οὐδιθένα.

Ητοι οὐδὲ εἰπὼν κατὰρ ἀρέετο τοῖσι δὲ αὐτέην
Δάρδανοις Πρίαμος, Θέοφιν μητῷρι ατάλαντος,³⁶⁵
Ος σφιν, εὐφρονεων, ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε.

Κέκλυτέ μεν, Τρώες, καὶ Δάρδανοι, ηδὲ ἐπίκεροι,
Οφρέ εἴπω τὰ μὲν θυμὸς εἰς σῆθεας κελεύει.
Νῦν μὲν δόρπον ἐλεσθε καὶ δρατὸν, ὡς τοπάρος περ,

340

345

350

355

360

365

370
Καὶ

Καὶ Φυλακῆς μῆτοισι, καὶ ἐρέγνοδε ἔκαστος·
Ηῶθεν δὲ Ιδαῖος ἵτω κείλας ὅπερι νῆσος,

Εἰπέμεν Αχείδης, Αγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Μῆθον Αλεξάνδροι, τῷ εἴνεκα νεκρὸς ὄραρε·

Καὶ δὲ τόδε εἰπέμεναι πυκνὸν ἔπος, αὐτὸς ἐθέλωσι
Πάνταθα πλέοντο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρὰς
Κήρυξεν ὑσερον αὐτες μαχησόμεν, εἰσόκε δάίμων
Αμμει Διακρίνη, δῶν δὲ ἑτεροισι γε νίκην.

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύουν, οὐδὲν ἐπίθυμον.
Δόρποι ἐπειδὴν ἀλοντο κατὰ σρατὸν ἐν τελέεσσιν.

Ηῶθεν δὲ Ιδαῖος ἔβη κείλας επὶ νῆσος·

Τὸς δὲ εὑρεῖν ἀγαρῇ Δαναές, Θεράποντας Αργος,
Νηὶ τῷδε τῷρυνη Αγαμέμνονος αὐτῷρι ὁ τοιοῦ,
Στᾶς ἐν μέσοισιν, μετεφώνεεν ἡπύτε κῆρυξ.

Ατρειδαῖτε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Αχαιοί,
Ηνώχη Πριάμος τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαροί,
Εἰπεν, αὐτέ περ ὑμις φίλον καὶ οὐδὲν γροιτο,
Μῆθον Αλεξάνδροι, τῷ εἴνεκα νεκρὸς ὄραρε·

Κτήματα μεν, στὸν Αλεξανδρός κοίλης ἐνὶ νησοῖν
Ηγάριστο Τροίηνδ, (ὡς πεὶν ὥφελλ' ἀπολέαται)

Πάντα ἐθέλει δόρμησι, καὶ ἔτ' οἰκοδεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
Κυρλαδίην δὲ ἄλοχον Μενελάῳ κυδαλίμοιο
Οὐ φησιν δώσειν η μιν Τρῶες γε κέλον).

Καὶ δὲ τόδε ἡνάγεον εἰπεν ἔπος, αὐτὸς ἐθέλητε

Πάνταθα πλέοντο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρὰς
Κήρυξεν ὑσερον αὐτες μαχησόμεν, εἰσόκε δάίμων
Αμμει Διακρίνη, δῶν δὲ ἑτεροισι γε νίκην.

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκην ἐγδίοντο σωπῆ.

Οψὲ δὲ δὴ μετέπειπε Βελὺς ἀράδος Διομήδης.

Μήτ' ἄρα τις νιῦ κτήματα Αλεξάνδροι δεχέσθω,
Μῆθ' Ελευηνη γνωτον δε καὶ ὃς μάλα νῆπος ἐσιν,
Ως ηδη Τρωεσιν ὀλέθρε τετέρατ' ἔφηπ).

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπίαχον ψεις Αχαιῶν,
Μῆθον αγαστάμψοις Διομήδεος ἴπποδάμοιο.

Καὶ τότε ἀρέ Ιδαιον προσέφη ιρείων Αγαμέμνων.

Ιδαι, ἥτοι μῦθον Αχαιῶν αὐτὸς ἀκάτει,
Ως τοι ὁστοκρίνον^τ· ἐμοὶ δὲ ἐπανδάνει γέτως.
Αμφὶ δὲ νεκροῖσιν, κατακρέμεν εἴπι μεγαίρω.
Οὐ γάρ τις Φειδὼν νεκύων κατατεθνεώτων
Γίνεται, επέι τε θάνατοι, πυρὸς μετλιαζέμεν ὄκα.
Ορκία δὲ Ζεὺς ἵσω, ἐργυδόπος πότις Ήρης.

410

Ως εἰπών, τὸ σκῆπτρον ἀνέχεθε πάτη Θεοῖσιν
Αλφόρρου δὲ Ιδαιος ἔβη πότι Ιλιον ἴρην.
Οἱ δὲ εἴτε εἰς ἀγορὴν Τρῶες, καὶ Δαρδανίωνες,
Πάντες ὅμηρεες, ποτιδέγμενοι ὅπποτε ἀνελθοι
Ιδαιος οὐδὲ αρέτην, καὶ ἀγέλην ἀπέτειπε,
Στὰς εἰν μεσοσιτιν τοι δὲ ὠπλίζοντο μάλα ὄκα,
Αμφότερον, νέκυας τὸν ἀγέμενον, ετεροι δὲ μεθ' ὑλην.
Αργεῖοι δὲ εἶτε ωθεῖν εὐστέλμεν δύτον ηνῶν
Οἰτρυνον, νέκυας τὸν ἀγέμενον, ετεροι δὲ μεθ' ὑλην.

415

Νέλιος μὲν ἐπειπει νέον τεσσεράλλεν δέργρας,
Εξ ἀκαλαρρέπτεο Βαθύρρος Ωκεανοῦ
Οὐρανὸν εἰσειπιών οἱ δὲ πύτεον ἀλλήλοισιν.
Εντε Αλαζώναντα χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἔκαστον
Αλλ' ὑδατινοῖς ἕντες ἀπὸ βρότον αἰματόστενοι,
Δάκρυντα θέρμα χέοντες, αμαζάνων ἐπάνειραν.
Οὐδὲ^τ εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας οἱ δὲ σιωπῇ
Νεκρὸς πυρκαϊς ἐπενήνεον, ἀχνύμιδοι κῆρ.
Εν δὲ πυρὶ τερπούντες, ἔβαν πότι Ιλιον ἴρην.

425

Ως δὲ αὐτῶς εἶτε ωθεῖν εὔκνημιδες Αχαιοι
Νεκρὸς πυρκαϊς ἐπενήνεον, ἀχνύμιδοι κῆρ.
Εν δὲ πυρὶ πηγούντες, ἔβαν κοίλας ἐπὶ ηνῶν.
Ημος δὲ τὸν ἄρο τῷ ηώς, ἔτι δὲ ἀμφιλύκη νῦν,
Τῆμος αρέτην κριτὸς ἐγέρετο λαὸς Αχαιῶν
Τύμβον δὲ ἀμφὶ αὐτῶν εἴα ποιεον, ἔβαγαζόντες,
Ακρετον, ἐκ ποδίων ποτὶ δὲ αὐτὸν τειχόντεον εἵδειμαν,
Πύργος θεοῖς οὐρανοῖς, ἐλαρη ηνῶν τε, καὶ αὐτῶν
Εν δὲ αὐτοῖς πούλας εἰεποίεον εὖ δέραράς,
Οφρα δὲ αὐτάων ιππηλαστή οὖδος εἴη.
Εκποδεύ δὲ Βαθύναν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυζαν,

430

Εύρειαν,

435

Εύρεται, μεγάλην ἐν δὲ σκόλοπας κατέπιπται.

Ως οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Αχαιοί.

Οἱ δὲ Θεοί, πάρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀσφροπυγῆ,

Θησεῦντο μέγα ἔργον Αχαιῶν χαλκοχτώνων

Τοῖσι δὲ μύθαιν πρήξει Ποσειδάων ἐνοσίθθων.

Ζεῦ πάτερ, η̄ πά τις ἐσὶ Βροτῶν ἐπ' ἀπέροντα γάιαν,

Οτις ἔτ' ἀδενάτοις νόον Εἰ μῆτιν εἴνιψι;

Οὐχ ὥργας δ', ὅτι αὐτε καρηκομόωντες Αχαιοί

Τεῖχος ἐτειχίσαντο νέων ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον

Ηλασαν, ὃδε θεοῖσι δόσαν χλειτας ἐκατόμβας;

Τεῦδης ικλέος ἔστη, ὅσον τ' ἐπικίδινα ἡώς.

Τεῦ δὲ οὐ πτηλήσοντο, οὐ τ' ἔγω Εἰ φοῖς Απόλλων

Ηώη Λαομέδοντι πολισαμεν ἀθλήσαντε.

Τὸν δὲ, μέγ' ὥργας, προσέφη νεφεληγερέτη Ζός.

Ως πότοι, Εννοσύγαι εύρυθμενοι, οἷον εἴσπεις;

Αλλος κέν τις τέτο θεῶν δέσποτε νόμοια,

Ος σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χάρεσ τε, μένος τε

Σὸν δὴ τοι ικλέος ἔστη, ὅσον τ' ἐπικίδινας ἡώς.

Αχει μὰν, ὅτ' ἀν αὐτε καρηκομόωντες Αχαιοί

Οἶχαν) σὺν τησὶ φίληις ἐπ πατρίδα γάιαν,

Τεῖχος ἀναρρήσεις, τὸ μὲν εἰς ἄλι πᾶν καταχεῦσαι

Αὗτις δὲ ηύνα μεγάλην Φαμάθοιοι καλύψαι,

Ως κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδυνητος Αχαιῶν.

Ως οἱ μὲν τοιωτα πρὸς ἀλλήλες ἀγόρευον.

Δύστελο δὲ πέλιοι, τετέλεσο Τέργον Αχαιῶν.

Βεφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.

Νῆσος δὲ ἐκ Λίμνου παρεστασιν, οἷον ἄγκυστη,

Πολλαῖ, περ προσῆκεν Ιησονίδης Εὔηνος,

Τόν ρο ἐτεχει τείπουλη ὑπ' Ιησονι, παρενει λάῶν.

Χωρὶς δὲ Αγρειδητος, Αγαμέμνονος Εἰ Μενελάω,

Δῶκεν Ιησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.

Ενθεν ἀρ οινίζοντο καρηκομόωντες Αχαιοί,

Αλλοι μὴν χαλκῶ, ἄλλοι δὲ αἴθωνι σιδῆροι,

Αλλοι Τίριοις, ἄλλοι δὲ αὐτοῖσι βόεστι,

Αλλοι δὲ αὐδραπόδεσαι πίθετο δὲ δάστα Γάλειαν.

445

455

460

465

470

475

Πανύγιοι μὲν ἐπεῖδα καρηκομίωντες Αχαιοὶ
Δάινιστο, Τρῶες δὲ κατὰ πόλιν, ηδὲ ἐπικεφροί.
Παννύχιοι δέ σφιν κακὰ μῆδετο μητιέται Ζεὺς,
Σμερδαλέα κτυπίειν τὰς ἡ κλωρὸν δέος ἥρες
Οἶνον δὲ σκέπταντο χαμάδις χέον, οὐδὲ τις ἔτλη
Πρὶν πέσειν, τῷριν λεῖψαν ὑπερμέρει Κρονίωνι.
Κοιμήσαντ' ἄρτι ἐπειπεῖ, καὶ ὅπου δῶρον ἐλούτο.

480

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ZEUS ἀπαγερθεὶς τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βούθειν τὸ σφραγίδωμάτων, ἐπὶ τὴν
ιδηιού πεπεριεπειπεῖ καὶ πότερον ἵστη μαχομέρης τὸς Ελληνας, ἰλαπίονας
τῶν Τρώων καθίστησιν. Ήρεν ἢ καὶ Αἴγινας ἐπὶ βούθειν τοῖς Ελληνοῖς ἐξισώσεις
ἐπίσχει Ιερες. Διὸς κελεύσαντο. Επειρας ἢ γενομέρης, Εκτῷς ἰδημητέζησητε
ἢ τῷ ποδίῳ, ἢσι σφραγίδεινεαδ, καὶ πῦρ δὲ ὅλης νυκτὸς καίειν.

ΑΛΛΗ.

Θῦτα, θεῶν ἀγορὴ, Τρέων κράτος, Εκτορὸν εὐχοσα

HΩΣ μὲν κροκόπετωλος σκίδνατο πάστον ἐπ' αἷς,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν πιήσατο τερπικέραυνος,
Ακροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιον.
Αὐτὸς δέ σφι ἀγορόνε, θεοὶ δὲ ἄμα πάντες ἀκρον.
Κέκλυτε μέν, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαν τε θεαίνα,
Οφρὲ ἐπω τά με θυμὸς ἐνί σῆθεος κελεύει.
Μήτε τις δὲν θύλεια θεὸς τόχε, μήτε τις ἄρσον
Πειράτω Διακέροντι φίον ἐπος· ἀλλ' ἄμα πάντες
Αἰνεῖτ', οφρα τάχιστη τελευτήσω τάδε ἔργα.
Οὐ δέ ἀν εγὼν ἀπάντηθε θεῶν ἐθέλοκτη κοῆσα

10

Ελθόντες

Ελθόντ^ρ, ἡ Τρώεων δρηγέμειν, ἡ Δαναῶσι,
Πληγέσις κατὰ κάσμον ἐλύσε^τ) Οὐλυμπόνδε.
Η μιν ἐλὼν ρίψω ἐσ Τάρταρον περόεντε,
Τῆλε μάλ, ἥχι βάθισον ὑπὸ χθονός ἐστι Βέρεθρον,
Εκθε σιδηραῖ τε πύλαι, Καρχαρίας δόσις,
Τόσον ἔνερθ' αἴδεω, ὅσον ψευνός ἐστὶ ἀπὸ γαῖας
Γνώσετ^ε ἔπειθ^ε, ὅσον εἴμι θεῶν κάρτισος ἀπάντων.
Εἰ δὲ ἄρε, πειρήσασθε, θεοὶ, οὐδετε πάντες

Σειρὴν χευσέντιν ἐξ ψευνόθεν κρεμάσαντες,
Πάντες δὲ εἰζάπιεσθε θεοὶ, πᾶσαν τε θέαντας
Αλλ' οὐκ ἀν ερύσαιτ^ε ἐξ ψευνόθεν πεδίονδε
Ζῆν ὑπατον μητῷ, δόσις εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
Αλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ερύσαμαι,
Αὐτῇ καν γαῖη ερύσαιμι, αὐτῇ τε θελασμῇ
Σειρὴν μὲν καν ἐπειπε ποτὲ τοῖς ρίον Οὐλύμποιο
Δησαίμεν^ν τὰ δέ καὶ αὐτέ μετήρα πάντα γένοιτο.
Τόσον ἐγὼ περι τέ εἴμι θεῶν, πέρι τέ εἴμι ἀνθρώπων.

Ως ἔφαθ^ε. οἱ δὲ ἄρα πάντες αἷνην ἐγήνοντο σιωπῆ,
Μῦθον ἀγαστάρχον μάλα γῆ κρατερῶς ἀγόρδουν.
Οψὲ δὲ δῆ μετεπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.

Ω πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπαί τε προσόντων,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ, τοι φένος σόκον ὑπεικτόν
Αλλ' εμπικ^τ Δαναῶν ὄλοφυρόμεθ^ε αἰχμητάν,
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἴτον ἀναπλήσαντες ὄλων^τ).
Αλλ' ἡτοι πολέμεις μὲν ἀφεζόμεθ^ε, εἰ σὺ κελδεῖς,
Βελὴν δὲ Αργείοις ὑποδημόμεθ^ε, πητις δήμος.
Ως μὴ πάντες ὄλων^τ), ὁδυσταμήνιο τεοῖο.

Τὴν δὲ, ὑπημειδητας, προσέφη νεφεληζερέτο Ζεύς.
Θάρος, Τριτογλέεια, Φίλον τέκος· καὶ νῦ τι θυμῶ
Πρόφρων μυθέοραμι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.

Ως εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ωκυπέτα, χρυσέσιν ἐθέρησιν κομόωντε.
Χρυσὸν δὲ αὐτὸς ἐδύνετο ποτὲ χρυσόν δὲ ιμάσθλην
Χρυσέην, εὔτυχτον, εօδ δὲ ὑπεισέστο δίφρω
Μάστεν δὲ ἐλάσαι. τὰ δὲ σόκοντε πειρεθῆναι

15

20

25

30

35

40

45
Μερμη-

Μεσηγὸς γαῖοις τε, καὶ χρυσοῦ ἀστρούντος.
 Ιδίαι δὲ ικανεν, πολυπόδακα, μητέρα θυρῶν,
 Γάρχερον, ἐνθα δέ οἱ τέμνος, βαμός τε θυμέτος.
 Ενθα ἵππος ἔσησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
 Λύσις εἰς ὄχεων κατὰ δὲ πέρα πολὺν ἔχειν.
 Αὐτὸς δὲ σὺν κορυφῇ καθέζετο, κύδει γαῖαν,
 Εἰσορόων Τρώων τε πολὺν, καὶ νῆσον Αχαιῶν.

Οι δὲ ἄρα δεῖπνον ἐλοτο καρπομοσούτες Αχαιοί
 Ρίμφα κατὰ κλισίας· διπολὸς δὲ αὐτῷ θωρήσοντο.

Τρώες δὲ αὖτε ἐτέρωθεν ἀνὰ πόλιν ὠπλίζοντο
 Παιρότεροι μέρμασται δὲ καὶ ὡς ίστροι μάχεσθαι,
 Χρεοὶ ἀναγκαῖοι, πάρο τε παιδῶν καὶ πρὸ γυναικῶν.
 Πᾶσαν δὲ ὁμηρυντο πάντας σὺν δὲ ἔωστο λαὸς,
 Περσοὶ δέ, ἵπποις τε πολὺν δὲ ὄρυμαγδός ὄφεις.

Οι δὲ ὅτε δῆρες εἰς χῶρον ἔνα ξυλιόντες ἰκοντο,
 Σύν δὲ ἔβαλον ρίνες, σὺν δὲ ἔγχεια, καὶ μένε ἀνδρῶν

Χαλκεοθωρήκων ἀτὰρ ἀσπίδες ὄμφαλοσασται
 Επληροῦται τοις δέ τοις ἀλλήλοις πολὺν δὲ ὄρυμαγδός ὄφεις.

Ενθα δὲ ἀμφοτέρων βέλε τρέπετο, πίπλε δὲ λαός.
 Ολλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων ρέε δὲ αἴματα γαῖα.

Οφρα μὲν πάντας ήν, καὶ ἀέρετο ιερὸν ἥμαρ,
 Τόφες μάλιστα φοτέρων βέλε τρέπετο, πίπλε δὲ λαός.

Ημος δὲ ηλίος μέσοις ὄρανον ἀμφιβεβήκει,
 Καὶ τότε δῆρες πάτηρ ἐτίτανε τάλαντα·

Εν δὲ ἐτίθεται δύο κῆρε ταντλεγέσος θανάτου,
 Τρώων δέ, ἵππος τοῦ πολεμούντος θανάτου.

Ἐλκε δέ, μέσοις λαβάντης ρέπε δὲ αἴσιμον πρωτο Αχαιῶν.
 Αἱ μὲν Αχαιῶν χῆρες επὶ χθονὶ πολυβοτέρη

Εξεσθην, Τρώων δέ, πάρος ψεύτην εὑρὺν αέρεθν.

Αὐτὸς δὲ εἰς Ιδης μεγάλη ἔκτυπε, διαιρέμενον δέ
 Ήχε σέλας μὲν λαὸν Αχαιῶν οἱ δὲ ιδόντες

Θάμβησαν, καὶ πάντας υπὸ χλωρὸν δέος ἔλεν.

Ενθα δέ τοις Ιδομενεὺς τλῆ μίμην, καὶ δέ Αγαμέμνων,
 Οὔτε δέ Αἴαντες μενέται, Θεράποντες Αρηός·

Νέσωρ δὲ οῖος ἐμίμην Γερήνιος, οὗρος Αχαιῶν,

οὔτε

70

55

60

65

70

Οὕτι ἔκλιν, ἀλλ' ἵππος ἐτέφετο, τὸν βάλεν ἵω
 Δῖος Αλέξανδρος, Ελένης πόσις ἡγκόμοιο,
 Αχρην χακκορυφῆν, ὅθι τε πρωτη τρίχες ἵππων
 Κρανέω ἐμπεφύαστι, μάλιστε δὲ καιρούν ἔστιν.
 Αλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·

85

Σὺν δ' ἵππες ἐτάραζε, κυλινδόμεν^Θ περὶ χαλκῶ.

Οφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηρίας ἀπέτεμεν

Φασγάνω αἰοσῶν, τόφρος Εκτόρος ἀκέες ἵπποι

Ηλίθου ἀν' ιωχμὸν, Θρασὺν ἥνιοχον φορέοντες

Εκτόρα· καὶ νῦν κεν ἐνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεστεν,

90

Εἰ μηδέ δὴ νόητε βόην ἀγαθὸς Διομῆδης

Σμερδαλέον δ' ἐβόστεν, ἐποτεῦνων Οδυσσα.

Διογῆνες λαερτιάδη, πολυμῆχαν Οδυσσεύ,

Πῆ Φεύγεις, μὲν νῦτα βαλὰν, κακὸς ἀς, ἐν ὄμιλω;

Μῆτις τοι Φεύγοντι μεταφρένων ἐν δόρυ πῆγη.

95

Αλλὰ μέν, οφρα γέροντος ἀπώστομεν ἀχειον ἄνδρα.

Ως ἐφατ· ςδ' ἐπικάκεστε πελύτλας δῖος Οδυσσεὺς.

Αλλὰ παρηίζεν κοίλας ἐπὶ νῆας Αχαιῶν.

Τιδεάδης δ', αὐτὸς περ ἔων, προμάχοισι ἐμίχθη.

Στῆ δ' πρόσθ ἵππων Νηλιαίδας γέροντος,

100

Καὶ μιν Φωνήσας ἐπέα πλεόντα προσῆδα.

Ω γέρον, η μάλα δῆ σε νέοι τείρωσι μαχηταί·

Σὴ δὲ βίη λέλυ), χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπίζῃ·

Ηπεδαίος δὲ νῦν τοι Θεράπων, Βραδέες δέ τοι ἵπποι.

Αλλ' αγ', ἐμῶν ὄχέων Πτιζήσεο, οφρα ἴδηαι,

105

Οἷοι Τρώοις ἵπποι, Πτιζέμενοι πεδίοιο

Κραυπτα μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν, ηδὲ φένεαζ.

Οὓς πατ' ἀπ' Αἰνέαν ἐλόμην, μῆταρα φόβοιο.

Τέτω μὲν Θεράποντε κομέταιν τώδε δὲ νῦν

Τρωοῖν ἐφ' ἵπποδάμαιοις θύνομεν, οφρα καὶ Εκτωρ

110

Εἰσετα, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμησιν.

Ως ἐφατ· ςδ' ἀπίδησε Γερῆντος ἵππότα Νέσωρ.

Νέστερας μὴν ἐπειθ' ἵππες Θεράποντε κομέταιν

Ιφθιμοι, Σθένελός τε, καὶ Εύρυμέδων ἀγαπήνωρ.

Τὰ δὲ εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἀρματα βήτην

115

Νέσωρ

Νέσωρ δὲ ἐν χείρεσσι λάβ' ημία σημαλόειται,
Μάστιγεν δὲ ἵππος τάχα δὲ Εκτόρος ἄγχι γένοντο
Τῇ δὲ ιδὺς μεμαῶτος ἀκόντιος Τυδέος μός.
Καὶ τὸ μὲν ὁ ἀφάμαρτεν ὁ δὲ ημίοχον Θεράποντα,
Τὸν υπερτύριον Θῆτας, Ηνιοπῆτα,

120

Ιππων ηνὶ ἔχοντα, Βάλε σῆθος τῷ δὲ μαζόν
Ηρακλεῖ δὲ εἰς σχέσιν υπερώματαν δὲ οἱ ἵπποι
Ωκυπόδες τῇ δὲ αὐτῇ λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Εκτόρος δὲ αἰνὸν ἄχος πύκασε Φρένας ημίοχοιο:
Τὸν μὲν ἐπειτὴν εἶσατε, καὶ ἀχνύμενός τοερε εταίροι,
Κεισταὶ δὲ ημίοχον μέδεπε Θρασὺν, καὶ δὲ εἴτε θέλω
Ιππων διλέσθην σημάντορος αἵφα γῳ εὗρεν
Ιφιτίδην Αρχεπόλεμον Θρασὺν, οὐν ρά τοθ' ἵππων
Ωκυπόδων ἐπέβησε, δίδε δὲ οἱ ημία χεροί.

135

Εντόκη λοιγὸς ἦν, καὶ αμήχανα ἔργα γένοντο.
Καὶ νῦν κε σηκασθεν κατὰ Ιλιον, ηὔτε ἄρνες,
Εἰ μὴ ἀρ' οὖν νόσος πατέτη ἀνδρῶν τε, Θεῶν τε:
Βροντητας δὲ ἄρα δεινὸν, αἴφηκ' δέγητα κερανὸν,
Καδδὲ τρόοδης ἵππων Διομήδεος ηκε χαμάζε:
Δεινὴ δὲ φλὸξ ὥρτο Θεές καλορόδοιο.

130

Τῷ δὲ ἵππῳ δέσταντε καταπήτην ὑπ' ὄχεσθιν.
Νέσωρα δὲ σὺν χειρῶν Φύγεν ημία σημαλόεντα.
Δεῖσε δὲ οὐρὴν τοιούτην, Διομήδεα δὲ τροστεῖστε.

135

Τυδείδη, ἄγε δὲ αὐτε Φόβονδ' ἔχε μάνυχας ἵππος.
Ηγὸν γνώσκεις, ὅτι σὺν Διοσ ἔχε ἐπειτὴν ἀλκή;
Νῦν μὲν γῳ τάτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦνος ὅπαζε
Σῆμερον υἱερον αὐτε καὶ ημῖν, αὐτὸν εὐέλησοι,
Δώσῃ ἀντὸν δὲ καὶ τοι Διοσ νόσον εἰρύσατο,
Οὐδὲ μάλιστα οὐδείς οὐδείς εἴστι.

140

Τὸν δὲ ημέτερον ἐπειταί Βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ναὶ δῆ ταυτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἐστίτες.
Αλλὰ τοδὲ αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ικάνη.
Εκτὼρ γάρ ποτε Φόβος, εἰνὶ Τρώεστος ἀγορεύων
Τυδείδης ὑπ' ἐμέτο Φοβεύμενος ἵκετο ημᾶς.
Ως τωτὸν ἀπειλήσον· τότε μοι χάνοι εὐρέται χθονί.

145

150

ΤΟΥ

Τὸν δὲ ἡμέρας ἔπειτα Γερήνιος ἵππότης Νέσωρ.

Οὐ μοι, Τυδέος μὲν δάιΦρονος, οἷον ἔστες;

Εἴπερ χάρ' σ' Εκτῷρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φῆσθαι.

Αλλὰ δὲ τείσοντας Τρῶες, καὶ Δαρδανίωνες,

Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεταθήμενοι ἀστιτάνων,

Τάων δὲ κονίησι Βάλες θαλερὸς τοῦδε σκούπεταις.

Ως ἄρα Φωνῆσις, Φύγαδες ἔτεστε μάνυχας ἵππος,

Αὐθίς αὖτις ἰωχμόν τοι πεποιησται τοι τοι Εκτῷρ

Ηχῇ θεσπεσίῃ βέλεα σονέντα χέουστο.

Τῷ δὲ ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Εκτῷρ.

Τυδεῖσθη, πέρι μέν σε πιὸν Δαναοὶ ταχύπωλοι

Εδρῇ τε, κρέασιν τε, ιδὲ ταλέοις δεπάεσται.

Νῦν δέ σ' απιμήσοτο γυμνικὸς ἄρ' ἀντετέτυχο.

Ερρε, κακὴ γλῆψη, ἐπεὶ δέκα, εἰζαντος ἐμέο,

Πηρυγων ἡμετέρων Ἀπτιέσεας, καὶ δέ γυναικας

Ἄζεις ἐν νήσοις ταράρος τοι δαίμονα δάστω.

Ως Φάτος Τυδείδης ἢ σιάνδιχα μερμήρεις,

Ιππος τε σρέψας, καὶ εναντίοις μαχεσταθῆ.

Τρίς μὲν μερμήρεις κατὰ Φρένα, καὶ κατὰ θυμόν.

Τρίς δὲ ἄρ' απὸ Ιδαιῶν ὄρεων κτόπε μητίεια Ζεύς,

Σημα τιθεις Τρώεσσι, μάχης ἐτεραλκέα νίκην.

Εκτῷρ δὲ Τρώεσσι τοι σκεκλετο, μακρὸν αὔσος.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δαρδανοὶ αὐγχμαχηταί,

Ανέρες ἐσε, Φίλοι, μηποιεθε δὲ θύριδος ἀλκῆς.

Γινώσκω δὲ, ὅτι μοι ταρόφρων κατένευστε Κρονίων

Νίκην, καὶ μέγα κῦδος, ἀπὸρ Δαναοῖς γε πῆμα.

Νῆποιο, οἱ ἄρα δὴ ταῦθε τετχεα μηχανόωντο,

Αβλήχρε, ἀδενόσωρα, ταῦθε μήρος ἀμὸν ἐρύξει.

Ιπποι δὲ ρέα τάφρου τοι περφορέονται ὄρυκτοι.

Αλλ' ὅτε κεν δὴ τησσιν ἐπὶ γλαφυρῷσι γένεσθαι,

Μημοσωνή τις ἔπειτα τωρὸς δησιοῦ γένεσθαι,

Ως τωρὶν νῆσος ἐνιπέκτω, κλένω δὲ καὶ αὐτὸς

Αργείος παρὰ νησίδιν, ἀτυχόμηντος τοῖν καπνῷ.

Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἔκεκλετο, Φωνῆσέν τε.

Ζάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, Καὶ Αἴθων, λάμπε τε διε,

Νῦν μοι τὸν καριδῆν δοτοίσθεν, ἢν μάλα πολλὴν

Ανδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήταρος Ηετίων^{Θ.},

Τιμὴν πάρ τοπεροιο, μελίφρονα πυρὸν, ἔθηκεν,

Οἰον τὸ εὐχεράστατα πτεῖν, ὅτε θύμος ἀνάζοι,

Η ἡμοί, ὅστερ εἴδι θαλερὸς πόσις εὐχομένην εἶναι.

390

Αλλ' ἐΦομαρτεῖσθαι, καὶ απεύδετον, ὅφελα λάβαμεν

Απίδα Νεστορένη, τὸν κλέος ὥρανον ἵκε,

Πλάσιν χρυσέτην εὐθυνα, κανόνας τε, καὶ αὐτήν

Αἴτηρ απ' ὄμοιον Διομῆδος ιπποδάμαιο,

Διαδάλεον Θώρηκα, τὸν Ηφαίστος καμψει τοῦχον.

395

Εἰ τέτω καὶ λάβαμεν, εὐλπόμην ἀν Αχαιῶν

Αὐτονυχεὶ τῆν Ἀπίθησέμεν αὐξαίων.

Ως ἐΦατ' εὐχόμενος νημέσοης δὲ τότια Ήρη

Σείσατο δὲ εἰνὶ Φρέσι, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ολυμπον

Καθρὰ Ποσειδάνων, μέχον θεὸν, ἀντιον πῦδα.

400

Ω πότι, Εννοσίζει εὐρυθενες, ἀδέ νοι σοι περ

Ολυμπίων Δαναῶν ἀλοφύρεται εν Φρεσὶ θυμός;

Οἱ δέ τοι εἰς Ελίκην τε, Εἰ Λιγὸς, δῶρον ἀνάγυστο

Πολλά τε, καὶ χαρίεσται σὺ δὲ σφιστι βάλεο νίκην.

Εἴπερ γάρ καὶ ἐθελομενε, ὅστι Δαναῶσιν δῶροι,

405

Τρῶας ἀπάγαδα, καὶ ἐρικέμεν εὐρύσπικη Σῆν,

Αὐτὸς καὶ ἐνθ' ἀκάχοιστο καθητηρός οἷος ἐν Ιδῃ.

Τὴν δὲ μέγε θερίστας τορσοφυη κρέσιν Ενοτίχων.

Ηρη ἀπτοεπες, τοῖον τὸν μῆθον ἔειπες;

Οὐκ ἀν ἔγωγεν ἐθέλομεις Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι

410

Ημέας δὲ τοῦ ἀλλας, επειὴ τολι Φέρτατος ἔειν.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα τῷρος ἀλλάλις ἀγόρευον.

Τῶν δὲ οὖν ἐκ τῆν δοτὸ πύρυς τοῖφρος εεργε,

Πλῆθεν ὄμως ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν αιστισαν

Εἰλομψών εἴλει δὲ θῶν ἀταλαντος Αρτῆ

415

Εκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κυδὸς ἐδώκε.

Καὶ νῦν κεν ἐπέσοεν πυρὶ χηλέω της εἰσας,

Εἰ μὴ ἐπὶ Φρεσὶ θῆκι Αγαμέμνονος τότια Ήρη,

Αὐτῶ τοιποτάντι, θεος ὀτρῦναι Αχαιάς.

Βῆ δὲ ίέναι πυρά τε κλισίας καὶ της Αχαιῶν,

420

Πορφύρεον

Πορφύρεον μέγα Φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχεῖη
Στῇ δὲ ἐπὶ Οδυσσῆος μεγαλύτερῃ τῇ μελαινῇ,
Η ῥὲν μεοράτῳ ἔσκε, γεγονέμεν ἀμφοτέρωστε,
Η μὲν ἐπὶ Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
Ηδὲ ἐπὶ Αχιλῆος τοι ῥὲ ἔσχατοι νῆσοι εἰσασταις
Εἴρυσαν, ηνορητοίσισι, καὶ πάρτει χειρῶν.
Ηὔστεν δὲ Διαπεύσιον, Δαναοῖσι γεγονός.

Αἰδὼς, Αργεῖοι, καὶ ἐλέγχεα, εἴδος ἀγητοῖ·
Πῇ ἔβαν εὐχαλαῖ, ὅτε δὴ Φαμεν ἕναν ἄριστοι,
Ἄς ὅπότ' ἐν Δήμενῷ κενεαυχέες πύρασσαδε,
Εαθοτες κρέα τολλὰ βοῶν ὄρφονταράσσων,
Πίνοντες κρητῆρας ὑπερφέας οἶνον;
Τρώων ἀνθ' ἔκατον τε, διηκοσίων τε, ἔκαστον
Στήσεαδ' ἐν πολέμῳ νῦν δὲ ύδερος ἀξιοῖ εἴμεν
Εκτορος ὃς τάχα νῆσος ἐνιπέσησθε τῷρι κηλέω.
Ζεῦ πάτερ, η ῥά τιν' ἡδη ὑπερμενέων Βασιληῶν
Τῆδὲ ἀτη ἀστας, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
Οὐ μὲν δὴ ποτέ Ομηρού τέον τείκαλλέα βωμὸν
Νηὶ τολυκληῖδι παρελθέμεν, εὐθάδε ερρών
Αλλ' ἐπὶ τῶσι βοῶν δηρίου καὶ μηρί ἔκη,
Ιέμενος Τροίην εὐτέλχεον εὐαλαπάζα.

Αλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι Πτικρήμονος εέλδωρ
Αὐτὸς δὴ περ ἔσσον υπεκφυγέειν καὶ ἀλυζαί,
Μηδὲ τῶα Τρώεστι εἴσαι δαμναδαμαὶ Αχαιες.

Ως Φάτο· τὸ δὲ πατήρ ὁλοφύρατο δακρυχέοιται.
Νεῦστε δέ οἱ λαὸν σοσν ἐμμεναί, καὶ δὲ πολέμαται.
Αὐτίκα δὲ αἰετὸν ἤκε, τελειότετον τετενηῶν,
Νεφρὸν ἔχοντ' ὄνυχεατ, τέχος ἐλάφοιο παχεῖης.
Πὰρ δὲ Δίος βωμῷ τείκαλλει καββαλε νεθρὸν,
Ειθα ΠανομΦαίω ζηνὶ ρέζεσκον Αχαιοί.
Οι δὲ ὡς γνί εἶδον, ὅτε ἀρ' ἐκ Δίος ἥλυθεν ὄρνις,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσι θόρον, μηῆσαντο δὲ χάρμης.
Ειθ' γάτις προτέρος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
Εὐζατο, Τιδείδαι πάρος, χρέμεν ὀκέας ἵππος,
Τάφρος τὸν εὖελάσσου, καὶ ἐναντίον μαχεσσαδαμαὶ

325

330

335

340

345

350

355

Αλλὰ πλὺν πεῖτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσῆν,
Φραδιμονίδην Αγέλαιον ὁ μὲν Φύγαδ' ἔτραπεν ἵππος.
Τῶν δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένω ἐν δόρυ πῆσεν,
Ωμῶν μεασητος, Διὸς δὲ σύζεσφιν ἐλαστεν

Ηερπε δὲ ἐξ ὥχεων, δράσησε δὲ τῷ χεὶ ἐπ' αὐτῷ.

260

Τὸν δὲ μέτ' Ατρεΐδαι, Αγαμέμνων Σ Μενέλαος.

Τοῖοι δὲ ἐπ' Αἴαντες, Θύρευ ἐπικηρύξοι ἀλκῆν

Τοῖοι δὲ ἐπ' Ιδομενεὺς, καὶ ὅπαν Ιδομενῆς

Μηρόνης, ἀπέλαυτος Ευαλίω ἀνδρειφόντη.

Τοῖοι δὲ ἐπ' Εύρυπολος, Εὐάιμονος αὐλαῖος γός.

265

Τεῦκρος δὲ ἔνιας ἥλθε, παλίντονα τόσα τιτάνων.

Στῇ δὲ ἄρδε υπ' Αἴαντος στήκει Τελαμωνίαδας.

Ενθ' Αἴας μὲν υπεξέφερεν στίχος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως

Παπίνας, ἐπεὶ ἄρδε τὸν δίσευστας ἐν ὄμιλῳ

Βεβλήκει, ὁ μὲν αὐτὶς πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλεστεν

Αὐτὰρ ὁ αὐτὶς ίαν, ταῖς ὡς ὑπὸ μητέρᾳ, δύσκεν

Εἰς Αἴανθ' ὁ δὲ μιν στήκει κρύπτασκε Φαενῶ.

Ενθα τίνα πεῖτος Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;

Ορσίλοχον μεν πεῖτα, καὶ Ορμενον, ἥδ' Οφελέζην,

Δαιτορά τε, Χρόμιον τε, καὶ αὐτίθεον Λυκοφόντην,

275

Καὶ Πολυαμονίδην Αμοπαονα, καὶ Μελάνιππον,

Πάντας ἐπασυτέρευτος πέλασε χρονὶ τελυθοτείρη.

Τὸν δὲ ιδῶν, γηθησεν ἄναξ ἄνδρῶν Αγαμέμνων,

Τόσχ δόπο κρατερῷ Τρώων ὀλέκοντα Φαλαγγα.

Στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ίαν, καὶ μιν τῷρος μῆδον ἔσπε.

280

Τεῦκρε, Φίλη καὶ Φαλὴ, Τελαμώνε, κοίρανε λαῶν,

Βάλλ' ἔτως, αἴκεν τι Φοις Δαναοῖς ψήμα,

Πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὁ σ' ἔτρεφε τυθὸν εόντα,

Καὶ σε, νόθον περ εόντα, κομιστατο ὡς ἐνὶ σίκω.

Τὸν, καὶ τηλόθ' εόντα, εὑκλέτης ἐπίθησον.

285

Σοὶ δὲ εγώ ἐνερέω, ὡς καὶ τετελεσμύριος ἐστεγ

Αἴκεν μοι δῶν Ζεὺς αἰγιοχος, καὶ Αἴγυη,

Ιλίῳ ἐζαλαπάζα εὔκτιμενον τολοιέθρον,

Πρώτω τοι μετ' εμὲ πεισθῆσιν ἐν χερὶ θήσω,

Η τρίποδ', ἷε δύνα ἵππος αὐτοῖσιν ὥχεσφιν,

290

Ηε

Ἡ γυναιχί, ἡ κέν τοι ὅμὸν λέχος εἰσαναβαίνοις.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος, προσεφώνεε Τεῦχρος ἀμύμων.

Ατρεΐδη κύδισε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν

Οτρίσεις; ἐγ μέν τοι, ὃση διώματις γε πάρεστ,

Παίσομαι ἀλλ' εἴ τις ποτὶ ιλιον ἀσέμενθ' αὐτὸς, 295

Ἐκ δὲ τοῦτος δεδεγμένος ἄνδρας ἐναῖρε.

Οκτὼ δὲ προέκαν πανυγλώχας οἵστες,

Πάντες δὲ εν χροῖ πηχθεν αριθμόν αἰχμῶν

Τέτον δὲ διώματι βαλέειν κιάλια λυσητῆρα.

Ηρά, καὶ ἄλλον οἴσον ἀπὸ νεύρηφιν ἵαλλεν

Εκτορὸς ἀντικρὺ, βαλέειν δέ εἴ τετο θυμός

Καὶ δὲ μέν ροή αφάμαρθρος ὁ δὲ ἀμύμονα Γοργοθίωνα,

Τίον εὖν Πελάμοιο, κατὰ σῆθος βάλεν οἴω.

(Τόν ροής Αἰσουμηθεν ὀπιζομένη τέκε μήτηρ,

Καλὴ Κασιάνειρα, δέμας εἰκῆρα θεῖση)

Μήκων δὲ ὁσ, ετέρωτε κάρη βάλεν, ητο εἴνι κήπω

Καρπῶν Βριθομήτη, νοτίσι τε εἰαρινῆτοι.

Ως ετέρωτος ημυσε κάρη πηληκι βαρισθεν.

Τεῦχρος δὲ ἄλλον οἴσον διπὸν νεύρηφιν ἵαλλεν

Εκτορὸς ἀντικρὺ, βαλέειν δέ εἴ τετο θυμός.

Αλλ' οὐγε καὶ τοῦτο ἀμαρτεῖ παρέσφηλεν γνῶντας Απόλλων.

Αλλ' Αρχεπόλεμον, Θρασὺ Εκτορὸς ηνιοχῆσα,

Ιεμένον τόλεμόνδε, βαλε σῆθος παρὰ μαζόν.

Ηριπε δὲ εἴ τις ὄχεων, πτερωμάσαν δέ οἱ ἵπποι

Ωκύποδες· δὲ δὲ αὐτοὶ λύθη ψυχή τε, μήνος τε.

315

Εκτορὰ δὲ αἰνὸν ἄχος πίκαστε Φρένας ηνιόχοιο.

Τὸν μὲν ἔπειτα εἴσατε, καὶ ἄχνύμενός περ ἔταιρος·

Κεβρίονει δὲ σκέλευστεν ἀδελφεὸν, ἐγγυς ἔοντα,

Ιππων ἥντι ἐλέντι ὁ δὲ αρρέσκη απιδησεν ἀκάστας·

Αὐτὸς δὲ σὺν οὐρανῷ χαμαὶ θύρε παριθανόντας,

320

Σμερδαλέας ιάχων ὁ τῇ χερμάδιον λάβε χειρί·

Βῆ δὲ ίδιος Τεῦχρος, βαλέειν δέ εἴ τετο θυμός ἀναγγεν.

Ητοι δὲ μὲν Φαρετῆρις ἔσελετο πτικρὸν οἴσον,

Θῆκε δὲ επὶ νευρῆ τὸ δὲ αὖ κορυθαίολος Εκτωρ

Αὖ ἐρύσατα, παρ' ὄμον, οὗτοι κλητὶ διπέργη

325

Αὐχένες

Αύχενα τε, σῆθος τε, μάλιστα δὲ καρίδιν ἐστι,
Τῇ δὲ οὐδὲν οὐ μεμεῶται Βάλεν λιθῷ δικρίσεντι.

Ρήγη δέ οἱ νούρην πάρκησε δὲ χειρὶ ἐπὶ καρπῷ.
Στῆ δέ γρῦν ἔρικάν, τόζου δέ οἱ ἐκπεσε χειρός.

Αἴσας δὲ σὸν αμέλησε καστιγμάτοι πεσόντων.

Αλλὰ θέων πεντη, καὶ οἱ σόκος αμφεκάλυψε.

Τὸν μὲν ἐπειδὴν παρειώτερον δύω εὔχηρες ἑταῖροι,

Μηχισέν, Εχιοί πάσι, καὶ διος Αλατσώρ,

Νῆας ἐπὶ μλαφύρας Φερέτην Βαρέα σενάχνια.

Αψίδας αὐτοῖς Τρωεσιν Ολύμπιος ἐν μήκος ὠργεν.

Οι δὲ ιησος τάφροιο Βαθέοις ὠσαν Αχαιάς.

Εκτῷρ δὲν πρώτοισι κίει, φένει βλεμεσάνων.

Ως δὲν οτε τίς τε κύνιν σὺνδικάριοι, μὲ λέοντος,

Απήτημ κατόπιδε, ποὺν πεχεοστι πεπιθάσ,

Ιρία τε, γλυτάς τε, ἐλιασόμενον τε δοκεύει.

Ως Εκτῷρ ὥπας καρηκορόβωντας Αχαιάς,

Αἰὲν δοκτένων τὸν ὀπίσσετον οἱ δὲν ἐφεβοντο.

Αὐτῷρ ἐπειδιά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔσησαν

Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δέσμεν Τρώων τὸν χερούν.

Οι μὲν δὴ παρὰ τησσαν ἐργάζοντο μήκοντες.

Αλλήλοισι τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι

Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἐκαστος.

Εκτῷρ δὲν αμφιπεριεράφα καλλίτριχας ἵππος,

Τοργυράς ὄμματ' ἔχων, μὲδὲ βροτολογύη Αρνος.

Ως δὲν ιδοτος ἐλένος θεὰ λευκώλινος Ηρη.

Αἴψα δὲν Αθηναῖον ἐπειδιά περόντα περοῦσα.

Ως πόποι, αἰγάλεχοι διὸς τέκος, σύστετο νᾶι

Ολλυμένων Δανεῶν κεκαθησόμενος, υἱότειον περ;

Οἱ καὶ δὴ κακοὺν σῖτον ἀναπλήσαντες ὅλωνται

Αιδρὸς εὐρὸς μέτηρ δὲν μακρεταὶ ἐκέτη ἀνεκτῶς

Εκτῷρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.

Τὴν δὲν αὐτε περοῦσεπτε θεὰ γλαυκῶπις Αἴτη.

Καὶ λίνη διὸς γε μήκος θυμόν τὸν ὀλέσειν,

Χερούν υπ' Αργεσον Φθίμενος ἐν πατρίδι γαίην.

Αλλὰ πατήρ οὐρὸς Φρεσὶ μακρεταὶ σὸν ἀγαθῆσι,

330

335

340

345

350

355

Σχέτλιος.

Σχέτλιος, αἰεν ἀλτρὸς ἐμῶν μεγέων ἀπέρωεν·

Οὐδέ τι τῇ μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις γὰρ

Τειρόμενον σώσοκον τῷ Εὐρυθῆς ἀεθλῶν.

Ητού ὁ μὲν κλασσής τορὸς χρανόν· αὐτῷ δὲ Ζεὺς

Τῷ ἐπαλεγχούσταν ἀπὸ θρανόθεν τοσίδαλλεν.

365

Εἰ γὰρ ἔγω τάδε γέδε σὺν Φρεσὶ τοῖσκαλιμητιν·

Εὗτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλαρτοῦ πεχπεμψέν·

Εξ Ερεβενοῦ ἄρχοντα κινά συγέρει Αΐδαο,

Οὐκ ἀν ὑπερέφυγε Στυγὸς ὥδατος αἴπα ρέεθρο.

370

Νῦν δὲ μὲν συζέει, Θέτιδος δὲ ἐγκύντε βιδασ,

Η οἱ γυναῖς ἔκυστε, καὶ ἔλλας χειρὶ φύεις,

Πιογορδῆ τιμῆσα Αχιλῆα τολεπόρδον.

Εἴηται μάν, ὅτι ἀν αὐτε Φίλην Γλαυκώπιδα ἐπτῷ.

Αλλὰ σὺ μὲν νῦν νοῶν ἐπέντες μάνυκας ἴππες,

Οφρὸν ἀν ἔγω, καταδύοντα Δίος δόμουν αἰγιόχοιο,

375

Τεύχεσιν εἰς πόλεμον Θωρῆομεν, ὅφεσιν ιδωμεν,

Εἰ νοῖ Πελάμοιο τοῖσι κορυφαῖσιν Εκτερ

Γιγήνοι, πορφανέστα ἀνὰ πόλεμοιο γεφύρας.

Η τις καὶ Τρώων κορέεις κινάς γέδεισινες

Δημῶν καὶ σύρκεστι, τεστῶν ἐπὶ μησὶν Αχαιῶν.

380

Ως εφατ· φέδε ἀπίθησε θέα λειχάλενος Ηρη.

Η μὲν ἐπιχορδὴ χρυσούμπικας ἔντειν ἴππες

Ηη, πρέσβα θέα, θυγατρὶ μεγάλοιο Κρόνοιο.

Αὐτῷρ Αἴγυναι, καρπὸν Δίος αἰγιόχοιο,

Πέπλον μὲν κατέχεντει εἴνον πατέρος ἐπ' ὅδε,

385

Ποικίλον, ὃν ρὸν αὐτῇ τωιστατο, καὶ κάρε χεροῖν.

Η δὲ χτῶν· σιδύστα Δίος νεφεληγερέτα,

Τεύχεσιν εἰς πόλεμον Θωρῆοτε δάκρυσιντα.

Εἰ δὲ ὁχεα Φλόγεα ποτὶ βίστετο λαζετο δὲ ἔγχος

390

Βριζού, μέγα, στύφαρον, τῷ δάμυμοι στύχας ἀνδρῶν

Ηρώων, τοῖσιν τε κατεστεγαν δέρματατη.

Ηρη δὴ μάστιχα δοῦσ ἐπεμαίετ ἀρ ἴππες.

Αὐτόματη δὲ πύλαι μύκον Οὐρανόν, ἀς ἔχον Ήρα,

Τῆς Ἐπιτέτραπτο μέγας Οὐρανός, Οὐλυμπός τε,

Η μὲν ἀνακλίνει πυκνὸν νέφος, γέδεισινες.

395

Τῇ

Τῇ δι' αὐτάν χειρονεκέας ἔχον ἵππας.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ιδηθεν ἐπεὶ τίδε, χωσατ' ἄρ' αἰνῶς

Ιριν δὲ ὅτρις γενεσόπιερον, ἀγγελέεσσαν.

Βάσκη τίδε, ίρις ταχεῖα, ταλαιν τρέπε, μηδ' ἕα αἴτιος
Ερχεσθεν· καὶ ναλὰ συνοισόμεθα τούλεμόνδε.

400

Ωδὲ γὰρ εὔχερεω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμόνον ἔσται

Γιγάσω μεν σφῶν οὐφ' ἄρματιν ὥκεας ἵππας·

Αὐτὰς δὲ σκήνης φρεσ βαλεω, κάτια θ' ἄρματα ἄξω.

Οὐδὲ καὶ εἰς δεκάτης τούτελλομόνες ἔνιαυτάς

Ελκέ ἀπαλγήσεσθον, ἡ καὶ μάρπητι κεραυνός.

405

Οφρὲ εἰδῆς Γλαυκῶπις, ὅτ' ἀν αὐτῷ πατρὶ μάχηται.

Ηρη δὲ γάτις τὸν νεμεσίζομαι, γάδε χολεψματ.

Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὦ, τί νοήσω.

Ως εὐφατέ, ὥρτο δὲ ίρις αελλόποτος, ἀγγελέεσσος.

Βῆ δὲ κατ' Ιδαίων ὁρέων εἰς μακρὸν Ολυμπον.

410

Πρώτης δὲ πύλης τολυπτύχα Οὐλύμποιο

Αυτομόνη κατέρυκε· Δίος δὲ σφ' ἔνεπε μῦθον.

Πῃ μέματον; τί σφῶν εἰνὶ Φρεσὶ μαίνεται πτορ;

Οὐκ εἴσα Κρονίδης ἐπαμισέμεν Αργεόστιν.

Ωδὲ γὰρ ἡ πτελησθε Κρόνος ταῖς, εἰ τελέει πτερ,

Γιγάσειν μεν σφῶν οὐφ' ἄρματιν ὥκεας ἵππας,

Αὐτὰς δὲ σκήνης φρεσ βαλέειν, κάτια θ' ἄρματα ἄξειν.

Οὐδὲ καὶ εἰς δεκάτης τούτελλομόνες ἔνιαυτάς

Ελκέ ἀπαλγήσεσθον, ἡ καὶ μάρπητοι κεραυνός.

Οφρὲ εἰδῆς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἀν αὐτῷ πατρὶ μάχηται.

415

Ηρη δὲ γάτις τὸν νεμεσίζεται, γάδε χολεψματ.

Αἰεὶ γάρ οι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὦ, τί νοήση.

Αλλὰ συγγένειαν, αἰνοπέτη, κύνον ἀδδεῖς, εἰ ἐτέον γέ

Τολμήσεις Δίον ἄντα τολάριον ἔγγονος ἀείρει.

Αὶ μὲν ἄρ' αὐτὸς εἰπώστη, ἀπέση τόδας ὥκεα ίρις.

420

Αὐτὰρ Αἴγιαστην Ηρη τορὸς μῦθον ἔειπεν.

Ω τοποι, αἰγάλοχοι Δίος τέκος, γνέτετε γάγγης

Νάιν εώ Δίος ἄντα βροτῶν εὐεκεν τολεμίζειν.

Τῶν ἄλλος μεν δυοφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώσω,

Ος κε τούχην κενος δὲ τὰ αἱ Φρονεαν εἰνὶ θυμῶ.

425

Τοσοῦ

Τρεωτί τε καὶ Δαναοῖσι δικαιέστω, ἀς ὅπεικες.

Ως ἄρα Φωνήσατε, τῷλιν τρέπε μάνυχας ἵππος.
Τῆσιν δὲ οὐρανὸν λῦσαν καλλίτερχας ἵππος.

Καὶ τὰς μεν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίηις κάπησιν
Αρματα δὲ ἔκλιναν πώρος ἐνώπια παμφανόσιν.

435

Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ὅπλα κλισμοῖσι κάθιζον
Μίγδα ἄλλοισι θεοῖσι, Φίλον τετιμέναι ητέρ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ιδηθεν ἐντροχον ἄρμα καὶ ἵππος
Οὐλυμπίνῳ δίωκε, θεῶν δὲ ἐξίκετο Θάκης.

Τῷ δὲ καὶ ἵππος μὲν λῦσε κλιτὸς Ευνοσίγαμος,
Αρματα δὲ ἀμβωμοῖσι τίθει, κάτα λίτα πετάσας.
Αὐτὸς δὲ χρυσεῖν ὅπλα Θρόνον εὑρύσκει Ζεὺς
Εἶτον τῷ δὲ ὑπὸ ποσὶ μέρος πελεμίζεται Ολυμπες.
Αἱ δὲ οἰαὶ Διὸς ἀμφὶς Αἴγιναί τε Καὶ Ήρη
Ηαδην, ἀδέ τι μιν πεστεφώνεον, καὶ δὲ ἐρευντο.
Αὐτὰρ ὁ ἔγκω ησίν ἐνὶ Φρεσὶ, Φώνησεν τε.

440

Τιθέντες ταῦτα τετίηδον, Αἴγιναί τε καὶ Ήρη;
Οὐ μὲν δὴν κάμετον γε μάχη ἐνὶ κυδιανεῖῃ
Ολυμπει Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐθεωρε.
Πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἀσπίδοι,
Οὐκ ἀν με τρέψειν οσσοι θεοί εἰσιν ἐν Ολύμπῳ.
Σφῶν δὲ πάριν πέρ τρόμος ἐλλασθε φαιδίμα γῆ,
Πρὶν πόλεμον τ' ἴδειν, πολέμοιο τε μέρμερα ἔργα.
Ωδὲ γὰρ ἐνέρεω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται

450

Οὐκ ἀν ἐφ' ὑμετέρων σχέσων, ταληγύρτε κεραυνοῖ,
Αψὲ εἰς Ολυμπον ἵκεσθαι, οὐδὲ ἀθανάτων ἐδος εἴνι.

455

Ως ἔφασθε, αἰ δὲ ἐπίμνησαν Αἴγιναί τε καὶ Ήρη,
Πλησίαν αὐγὴν ηδην, κακὰ δὲ Τρῶεσι μεδέωδην.
Ητοι Αἴγιναί ακέων ην, ἀδέ τι εἶπε,
Σκυζομενη Διὶ πατέρι· χόλος δὲ μιν ἄχειος ηρει.
Ηρή δὲ σύκη ἔχασε σῆθος χόλον, ἀλλα τροσκόδα.

460

Αἰνότατε Κρονίδη, τοῖον τὸ μῆδον εἴσπεις;
Εὖ νυ καὶ ημεῖς ἴδμεν, οὐ τοι θένος σύκηντον
Αλλ' ἐμπῆς Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ αἰχμητάων,
Οἱ κεν δὴ κακὸν οἴτον ἀναπλήσαντες ὀλωυταί.

465

Τ

Αλλ'

Αλλ' ἦτοι πολέμος μὴν ἀφεζόμενος, εἰ σὺ κελεύεις·
Βελὴν δὲ Αργείοις παρθούμενος, ἥτις ὅμοι,
Ως μὴ πάντες ὄλωνται, ὁδυσαμένοι τεοῖ.

Τὴν δὲ, απαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Ηέσ δὴ καὶ μᾶλλον υπερμενέα Κρονίωνα

470

Οὐεστι, αὐτὸν ἐθέλημα, βοῶπις πόνια Ηρη,

Ολύμπος Αργείουν πάλιν σρατὸν αἰχμητάων.

Οὐ γαρ πρὶν πολέμος δοποπανεταὶ οὔριμος Εκτωρ,

Πρὶν ὡρδαὶ πολέμοι ποδώκεα Πηλείωνα,

Ηματι τῷ, ὅτι ἀν οἱ μῆν ἐπὶ πορύμητοι μάχωνται,

475

Στένειν εν αἰνοτάτῳ, τῷει Πατροκλοιο τεσσίντος·

Ως γὰρ θέσφατον εῖτι σέθεν δὲ τοῦτον ἀλεγίζω

Χωρομένης, εἰδὲ εἰ κε τὰ νείata τείραθ' ικημα

Γαῆς ζεύντοιο, οὐδὲ Ιαπετός τε, Κρόνος τε,

Ημενοις, γέτε αὐγῆς υπερβονος ηδίοιο

480

Τέρποντ, γέτε ανεμοιοι· βαθὺς δὲ τε Τάρταρος ἀμφίς·

Οὐδὲν δὲν δέ τοι αφίκηται ἀλωμένη, γέτε σει εὔγωγε

Σκυλομένης ἀλέγω, ἐπεὶς γέτε κινήτερον ἄλλο.

Ως φάτο· τὸν δὲ τοῦτο προσέφη λαμπάλενος Ηρη.

Εν δὲ ἐπεστίκεαν λαμπέον φασις ηδίοιο,

485

Ελκον οὐκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεύδων ἄρχεαν.

Τρώων μέν δὲ αἴκεστιν ἔντο φασις αὐταρ Αχαιοῖς

Αστασίη, τρίλλισος επήλυθε νῦν εὔβεννη.

Τρώων δὲ αὐτὸν ποιήσατο Φαίδημος Εκτωρ,

Νόσφι νεῶν αγαγάνων, πολαμῶν ἐπὶ δινῆντι,

490

Εν καθαρῷ, ὅδι δὴ νεκυῶν διεφάνετο χῶρος.

Εξ ἵππων δὲ δοποβάντες ἐπὶ χθόνα μῆδον ακέν,

Τὸν δὲ Εκτωρ αἰγόρδε, Διὶ Φίλος· εν δὲ ἄρα χειρὶ

Εγχος ἔχενδεν εὐδεκαπτήχυ πάροιδε δέ λαμπέο δόρος

Αἰχμῇ χαλκείη, πέρι δὲ χρύσεος θεος πόρκης·

495

Τῷ δέ γέρεοις μένεντο περέεντα προσῆντα.

Κεκλυτε μεν, Τρώεις, καὶ Δάρδανοι, ηδὲ επίκρασοι·

Νυν εὐφάμιε, ηδὲ τὸ δέσπατον, καὶ πάντας Αχαιούς,

Αψ δοπονοστειν ποτὶ Ιλιον ηδὲ μόσαταν

Αλλα πρὶν κνέφας ηλθε, τὸ νῦν εσταστε μάλιστα.

500

Αργείους,

Αργείος, καὶ τὰς ἅπλις ὥρημιν θελάσῃς.

Αλλ' οὗτοι νῦν μὴ πειθαμέντα νυκτὶ μελάνη,

Δόρποτέ ἐφοτλισόμεσθ'. αὐτῷρ καλλίτερχος ἵππος
Λυσαῖς ὑπὲξ ὄχεων, τῷδε δὲ σφισ Βασιλεὺς ἐδωδήν.

Ἐκ τούλιος δὲ ἄξαδε βόας καὶ ιφια μῆλα

305

Καρπαλίμως οἶνον ἃ μελίφρονα οινοζεύσθε,

Σῖτὸν τὸν μεγάρων ἐπὲ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,

Ως καὶ παννυχῖοι, μέσφην τῆς περιγραμένης,

Καιάμεν πυρα τολλὰ, σέλας δὲ εἰς χρανὸν ἵκη.

Μῆπως καὶ Διὶ νύκτα καρποκρόωντες Αχαιοὶ

310

Φεύγειν ορμησάντας επὲ εὔρεα νῶτα θελάσῃς.

Μὴ μάν αποθεσθε γε νεῶν Ἀπτούσαιν ἔκηλοι·

Αλλ' ὡς τις τέτων γε θελος καὶ οἰκεῖ πέση,

Βλήμενος ηὕω, ηὕχει δύνοεντι,

Νηὸς ἀπτούσαιν κανάκων ἵνα τις συγένειος καὶ ἄλλος

315

Τρωσιν ἐφ' ἵπποδάμαιοισι Φέρεντι τολύδακρυν ἄρη.

Κήρυκες δὲ ἀνὰ ἄσυ Διὶ φίλοις ἀγιτάστων,

Παιδας πεωθίσις, τολιοκροτέφος τε γέροντας

Λεῖχαδημικαὶ ἀσι, θεοδικητῶν ἐπὶ τύρων·

Θηλύτερας ἃ γυναικεῖς εἰνι μεγάροισι εκάστη

320

Πῦρ μετα καλόντων Φυλακὴ δὲ τις ἐμπεδος ἐστι,

Μὴ λόχος εἰσέλθησι τούλιν, λαῶν ἀπέοντων.

Οὐδὲ ἐστι, Τρωεῖς μεταλητοίς, ὡς ἀγορεύω.

Μέθος δέ, ος μεν νῦν ὑπάντις, εἰσημένος εῖστι,

Τόνδις τῆς Τρωεώτι μεθ' ἵπποδάμαιοις ἀγορεύσω.

325

Εὔχομαι, ἐλπόμενος, Διὶ τ', ἄλλοισι τε θεοῖσιν,

Εἴβελαν εὐθέκεδε κύνας κηρεσιφορῆτας,

Οὓς κῆρες Φορέσοι μελαινάνων ἐπὶ τηῶν.

Αλλ' οὗτοι ἐπὶ νυκτὶ Φυλάζομεν ημέας αὐτές·

Πρῶι δὲ ὑπὲ ηἷοις, σωὶς τεύχεστο θωμαχθεντες,

330

Νηυστὸν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγειρομεν δύνιν ἄρης.

Εἰσγματι, αὔκε μὲν ὁ Τυδειόδης κρατερὸς Διομῆδης

Παρ τηῶν τρὸς τείχος ἀπώστι), η καὶ ἐγὼ τὸν

Χαλκῶ δημόσιας, ἐναρα Βροτόεντα Φέρωμαι.

Αὔριον ην δρεπτὸν Διασέος), αὐτὴν ἐμον εὔχος

335

Μένη ἐπερχόμενον· ἀλλ' εἰς ταράτουσιν, δῖο,
Κείσται αὐτῆσι, τολέεις δὲ αὐτῷ αὐτὸν ἐταῖροι,
Ηελίος ἀνίοντος εἰς αὔριον. Αἱ γὰρ ἔγων, ὡς
Εἴην ἀθανάτος Καὶ αὐγήρας ἥματα παντα,
Τιούμεις δέ, ὡς τίετ' Αθηναίη Καὶ Απόλλων,
Ως νῦν ἡμέρη ηδὲ κακὸν Φέρει Αργείουσιν.

340

Ως Εκταρ ράχερεν· ἐπὶ δὲ Τρώες κελάδησεν.
Οι δὲ ἵπποις μὴ λύσαν υπὸ Συγγειδρώοντας,
Δῆσαι δὲ ιμάντεως παρὰ ἄρμασιν οἷσιν ἔκαστος.
Ἐκ πόλεως δὲ ἀζαντο Βόσις καὶ ιφία μῆλα
Καρπαλίμως· οἵον δὲ μελίφρονα οινίζοντο,
Σῖτον τέ εἰς μεγάρων· ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
Ερδον δὲ Αθανάτοις τελησατας ἐκατόμενα.
Κνίστην δὲ σὺν πεδίοις ἀνέμοις Φέρον χρανὸν εἴσω
Ηδεῖαν τῆσδε ετί θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
Οὐδὲ ἔθελον μάλα γάρ σφιν ἀπῆχθετο Ιλιος ίρη,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς εὑμελία Πριάμοιο.

345

Οι δέ, μέγα Φρονέοντες, ἐπὶ πόλεμοιο γεφύρη
Είστο παντύχοι· πυρὰ δὲ σφίσι καίστο πλλά.
Ως δὲ ὅτε σὺ χρανῷ ἄστρα Φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φάγετε αριτρέπεια, ὅτε τέ ἐωλετο θηνεμος αἰδηρ,
Ἐκ τέ οφανον πᾶση σκοποι, καὶ παρώντες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· χρανόθεν δὲ ἄρρ υπερράμη ἀστετος αἰδηρ,
Πάντα δέ τέ εἰδεται ἄστρα· γέρηθε δέ τε Φρένα πομην
Τόσα, μεσηγὸν τεῶν, ηδὲ Ξάνθοιο ρόδων,
Τρώων καίστων πυρεὶ Φαίρετο Ιλιοθι περ.
Χίλιοι ἄρρ σὺ πεδία πυρὰ καίστο· παρὰ δὲ ἔκαστω
Είστο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἴθομένσιο.
Ιπποι δὲ καὶ λόγκον ἐρεπόμενοι καὶ ὀλύρας,
Εσεότες παρὰ ὄχεσφιν, εὐθρονον ηῶ μίμινον.

350

355

360

365

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α Γερμίμιον ουμούλιοντος τοῖς Ελλησ φόργεν, ἵσπεται τῷ ἰαντίαν
διπλανόμορφος γνάμης Διομήδης καὶ Νίστης. Συμούλιοντος ἢ Νίστης,
ως οἱ Αχιλλεῖς πιμποταὶ πέισθεις. Καὶ διηδέσιν αὐτοῖς ἀγτεῖπιν Αχιλλεῖς. Οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μητέ τῶντι εἰς ὑπὸν τείπεστι.

Α Δ Λ Η.

Εξεσίν δ' Αχιλῆς ἀπειθέος ὅτινα Ιῶτα.

Ω Σ οἱ μὲν Τρῶες Φυλακὰς ἔχον αὐτῷρι Αχαιοὺς
Θεωτείη ἔχε φύζα, φόβον κρύσσετος ἐταῖρον.
Πένθεῖ δὲ ἀτλάγτω βεβολήσατο πάντες ἄριστοι.

Ως δὲ ἀνεμοὶ δύο τόντον ὄρινετον ιχθύοεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρήνηθεν ἄλτον,
Ελάζειν ἔχαπτίνης· ἀμυδοὶς δὲ τε κῦμα κελαινὸν
Κορδύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα Φῦκος ἔχδιαν
Ως ἐδαιχέτο θυμὸς εἰνὶ σηθεστον Αχαιῶν.

Ατρείδης δὲ, ἀχεὶ μεγάλω βεβλημός ἥτορ,
Φοίτα, κηρύκεαστ λιγνοθόργοιοι κελεύσων
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκεν ἄνδρα ἔκαστον,
Μηδὲ Βοῖον αὐτὸς δὲ μῆτρα πεύτωσι πονεῖτο.

Ιζον δὲ εἰνὶ ἀγορῇ τετιμότες· ἀν δὲ Αχαρέμενων
Ιστετο δακρυχεῶν, ὥσε κρήνη μελάνυδρος,
Η τε κατ' αἰγίλιπτος πέτησης διοφερὸν χέει ύδωρ.
Ως ὁ Βαρισενάχων ἐπειρυσσοις μετηίδα.

Ω φίλοι, Αργείων ἥγήτορες, ἥδε μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἀτῇ ἐνέδησε βαρεῖη
Σχέτλιος, ὃς πειν μειούσης ὑπέρσχετο, καὶ κατένθησεν
Ιλιον ἐκπέρσαντ' εὔτείχεον δέπονεεδαμ.

5

10

15

20

Νῦν

Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βιλεύσατο, καὶ με κελεύει
Δυσκλέα, Αργος ἵκεδαι, ἐπεὶ πολὺν ὥλεσαι λαόν.
Οὔτω πά τοι μέλλει ὑπερμενεῖ Φίλον εἶναι,
Ος δῆ πολλάκις πολίων κατέλυσε κάρην,

Ηδὲ εἴτε καὶ λύσῃ τὸ γένος κράτος εἰσὶ μέρισμα.

Αλλ' ἄγεθ', ως ἂν εὐγὰν εἴπω, τωνδιώμεθα πάντες
Φεύγωμεν σωὶς τηνὶς Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν
Οὐδὲ εἴπει Τροίην αἱρέσσομεν εὑρουάγγελον.

Ως εὐφαθές· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκηνοὶ ἐγένοντο σιωπῆς.
Δὴν δὲ ἀνεῳ πόσιν τετιησότες γῆς Αχαιῶν
Οὐδὲ δέ δὴ μετέπειπε Βοὺν αἰγαῖος Διομήδης.

Ατρεΐδη, σοὶ τῷροτε μαχήσομαι αἴφραδέοντι,
Η. Θεμις εἶναι, ἀναῖ, ἀγορῆ σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
Αλλοὶ μέν μοι τῷροτον ὄντεισιν εἰν Δαναοῖσι,
Φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
Ισατος Αργείων ἡμὲν νεοι, ηδὲ γέροντες.

Σὺ δὲ Δαναοίχα δῶκε Κρόνος πάντας ἀγκυλομήτεων
Σκηπτρῶν μὲν τοι δῶκε τετιμῆδαι περὶ πάντων
Αλλοὶ δὲ τοι δῶκεν, οὐ, τε κράτος εἰσὶ μέρισμα.
Δαιμόνι, ὅτα πά τοι μάλα ἔλπει γῆς Αχαιῶν

Απτόλεμες τὸν ἔμεναι, καὶ ἀνάλκιδας, ως ἀγορούσεις;
Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέστη, οὐσε νέος;

Ερχεο· πάρ τοι ὁδός, τῆς δέ τοι ἀγκυλομήτεων
Εὗστος, αἵ τοι ἐπούλοι Μυκῆνηςεν μάλα τολλάμ'

Αλλ' ἄλλοι μενέντοι καρηκομόσωντες Αχαιοί,
Εἰσόκε περ Τροίην Δαναόπεργομεν· εἰ δέ καὶ αὐτοί,

Φευγόντων σωὶς τηνὶς Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν

Νῶι δέ, ἐγὼ, Σθένελός τε, μαχήσομεθ', εἰσόκε τέκμαρ
Ιλίου εὑρωμεν σωὶς γένος θεῶν εἰληλεθμεν.

Ως εὐφαθές· οἱ δὲ ἄρα πάντες επίαχον γῆς Αχαιῶν, 50
Μῆδον αἰγαστάμενοι Διομήδεος ἴπποδάμοιο.

Τοῖοις δὲ ανιστάμενοι μετεφώνεεν ἴππητα Νέσωρ.

Τιδεύδη, πέρι μὲν τῷρεμα εἴναι καρτέρος εἰστι,
Καὶ βιλῆ μὲν πάντας ὄμηλικας ἐπλευ ἀριστος.

Οὐτοις τοι τὸ μῆδον ὄνοσεταν, οἵσοι Αχαιοί,

Οὐδὲ

Οὐδὲ τάλιν ἔρεσι· ἀπέρ δὲ τέλος ἵκε μύθων.

Ημὴν καὶ νέος ἐστι, ἐμὸς δὲ καὶ τῶν εἰς

Οπλότερος γνωῆφιν· ἀπέρ πεπυμένα βάζεις

Αργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔπιπτες.

Αλλ' αὐτοί, ἔγων, ὃς σειο γεραιτερος εὐχομαν εἶναι,

60

Εξείπω, καὶ τάντα διδόμαντις κατέ καὶ τίς μοι

Μῦθον ἀπικήσομαι, κατέ μοιραν ἔπιπτες.

ΑΦΡΙΤΩΡ, αἴθεμισος, ανέσιος ἐστιν σκεῖνος,

Ος πολεμεις ἔρεστη τηπιδημίας, ὄκρυσεντος.

Αλλ' οὗτοι νῦν μὲν τειθάμενα πυκτὶ μελαίνη,

65

Δόρπα τοῦ εφοπλισόμενα· φυλακτῆρες δὲ ἔκαστοι

Λεγάσθων ταρὰ ταφρον ὄρυκτην, τείχεος ἐκτός.

Καροσιν μὲν ταῦτα πτίπελλοματις αὐταρ ἔπειτα,

Ατρεΐδη, σὺ μὲν ἀρχεῖ σὺν γῇ βασιλευτατός ἐστιν

Δαίνου δάιτα γέρεσιν ἔσικε τοι, οἵτοις ἀσκέσ.

70

Πλεῖα τοι οἶνον κλισίαν, τὴν οἶνον Αχαιῶν

Ημάτια φρήνητεν ἐπ' εὑρέα πόντον ἀγαπτοι.

Πᾶσαι τοι εὖλοις τασδεξιη, τολέεσσι δὲ ἀνάστεις.

Πολλῶν δὲ ἀχρομένων, τῷ πονεσσαι, ὃς καὶ δρίσην

75

Βελλὴν βελευσού· μάλα δὲ γένεα τάντας Αχαιῶν

Εαδλῆς, καὶ πυκινῆς, ὅτι δησιοὶ εγγύθι τῶν

Καίστοι ταρὰ πολλά τις αὖ πάδε μυθήσεται;

Νῦν δὲ γῆλη πλεύραιον σρατον, πεισσόντος.

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἄρα δέ μάλα μὲν κλύσον, γῆλη ἐπιθύμοντο.

80

Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐστεόντοι,

Αμφὶ τε Νεσοριδην Θρασυμήδεα, πτιμένα λαῶν,

Ηδὲ ἀμφὶ Ασκαλαφον, καὶ Ιάλμενον, πασας Αρηος,

Αμφὶ τε Μηριόνην, Αφαρηά τε, Δηϊπυρον τε,

Ηδὲ ἀμφὶ Κρεοντος γῆν, Λυκομήδεα διον.

Ἐπλ' εστιν πυρεμόνες φυλακῶν ἔκαστων δὲ ἔκαστω

85

Κέροι ἀμφὶ ἔβειχον, δολίχ' εὐχεα χερού ἔχοντες.

Καδδὲ μέσον ταφρον καὶ τείχεος ιζον ιόντες.

Ενθα δὲ τῷρ κήναντο, τιθέντο δὲ δόρπου ἔκαστος.

Ατρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Αχαιῶν.

90

Ες κλισίην, ταρὰ δὲ σφι τίθε μενοεκέα δάιτα.

οι

Οι δὲ ἐπ' ὄντεα δέ τοιμα πενημένα χεῖρας ἴαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητός εἶ προν οὔτο,
 Τοῖς οἱ γέρων πάμπρωλος υφαίνει πρήξετο μῆτιν
 Νέσωρ, καὶ πρόσθεν δέσιη Φάνετο Βύλη
 Ος σφιν εὐφρονέων ἀγυροπόλο, καὶ μετεῖπεν.

93

Ατρεΐδη, κύδισε, ἀναξ ἀνδρῶν, Αγαμέμενον,
 Εν σοὶ μὲν ληῖσ, σέο δὲ ἀρχομαγ τύκεα πολλῶν
 Λαῶν εἰς ἀνά, καὶ τοι Ζεὺς εγγυάλης
 Σκῆπτρόν τ', ηδὲ θεμιστες, ίνα σφίσι Βύλευμάτα.
 Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν Φάνδα τέσσας, ηδὲ ἐπικύσσου,
 Κρῆνας δὲ καὶ ἄλλω, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνάγη
 Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν σέο δὲ εἴσται, οὐ, τί κεν αρχῇ
 Αὐτὰρ ἔγαντες ερέω, ως μοι δοκεῖ εἶναι αριστε.
 Οὐ γάρ τις νοοῦ ἄλλος αἰμένονα τύδε νοοῖ,
 Οἷον ἔγαντες νόεω, πρέμεν παλαγ, ηδὲ εἰς καὶ νῦν,
 Εἴσετι τοι, ὅτε, διογκίνε, Βρισκοίδα κάρην
 Χωρεόντα Αχιλῆς εἴησι κλισθέντεν απέρσας.
 Οὔτι καθ' ημέτερόν γε νοοῦ μάλα γαρ τοι ἔγωγε
 Πολλ' απέριθεόμην σὺ δὲ τῷ μεγαλητορι θυμῷ
 Εἰςδε, ἀνδρα Φερίσον, οὐ αἴθανατοι περ επισταν,
 Ητίμησας ἐλῶν γῳ εἵσεις γέρας. ἀλλ' εἰς καὶ νῦν
 Φραζώμεσθ, ως κεν μην δέσοσαμοις πεπιθαμεν
 Δάραιον τὸ ἀγανοῖσιν, ἐπεοյτε μειλιχίοισι.

103

Τὸν δὲ αὐτε πεσεῖστεν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμενον.

Ω γέρον, εἴτι Φενόδος εμὰς ἄπας κατέλεξας
 Ααστημην, καὶ δὲ αὐτὸς ἀναίνομαγ ἀντί νυ πολλῶν
 Λαῶν εἰνὶ ἀνήρ, οὐ τε Ζεὺς καὶ Φιληση.

Ως νῦν τέτον εἴσισε, δάμασε δὲ λαὸν Αχαιῶν.

Αλλ' ἐπεὶ ααστημην, Φρεσὶ λευγαλένοις πιθῆσας.

Αψὲ ἐθέλω δέσοση, δόμησαγ τὸ απέρεος ἀποινα.

Τμῆι δὲν πάντεωτε πεικλυὰ δῶρο ὄνομῆνω,

Επιτὸ πάντρες τρέποδας, δέκα δὲ χρυσοῖ πάλαια,

Αἰθανας δὲ λεβητας εἴσκοτ, διδέκα δὲ πάπας

Πηγὰς, ἀβλοφόρας, οἱ αέθλια ποιήι αροτο.

Οὐ κεν ἀλλιος εἴη ἀνήρ, ως πάσα γέροιστο,

110

115

125

Οὐδέ

Οὐδὲ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῦ,

Οοσά μοι ἡνέκαντο αἴθλια μάνυχες ἵππη.

Δάσω δ' ἐπὶ τὰ γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδῆς,
Λεσβίδας, ἀς, ὅτε Λεσβον εὐκτιμένην ελεν αὐτὸς,
Εἴζελόμην, ἢ καλλιδ ἐνίκων Φῦλα γυναικῶν.

130

Τὰς μὲν οἱ δώσω μετὰ δ' ἔστε), ἢν τότε απηύρων

Κέρων Βριτῶν^ς καὶ ὅπλι μέρχεν ὄρκον ὀμέματα,

Μητρὸις τῆς εὐηῆς Πτολεμάου, ἷδε μιγναῖαι,

Η, Θέμις αὐτῷ πάρων πέλε ἀνδρῶν ἷδε γυναικῶν.

Ταῦτα μὲν αυτίκα πάντα ταρεσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε

135

Αἶνο μέρχεται Πριάμοιο θεοὶ δώσω ἀλαπτῆσαι,

Νῆας ἀλις χρυσούς Εἰ χαλκε τηνοισθα,

Εἰσολθῶν, στε κεν δαπειμένεια ληδοί Αχαιοί.

Τρωιάδας δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐτὸς εἰλέωθω,

Αἴ κε μετ' Αργετην Ελένην κατλίσῃς εἴσοιν.

140

Εἰ δέ κεν Αργος ικούμενος Αχαικὸν, φέρε δέσπορης,

Γαμβρός κεν μοι ἔστι τίσω δέ μεν ίσον Ορέση,

Οσ μοι τηλύχετος τρέφεται, θελήι εἰνι τολά;

Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύματες εἰνι μιγάρων εὐπηκτῶν,

Χρυσόθεμις, καὶ Λασσίκη, καὶ Ιφιανασσα.

145

Τάνων, ἢν κ' ἐθέλητο, φίλειν, αναένον αγέσθω

Πρὸς εἰκὼν Πηλῆος ἔγω δ' ὅπιστειλα δώσω

Πολλὰ μάλι, ὥστε τὴν εἰνι επεδώκεις θυματρί.

Επίτη δέ οἱ δώσων εἴνι καιομένα πολιεύθρα,

Καρδαμύλην, Ενόπην τε, καὶ Ιρήν ποιησαν,

150.

Φηράς τε ζαθέας, ἢδι Ανθειαν Βαθύλειμον,

Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πηδασον αμπελόσασαν.

Πᾶσαν δ' ἔγινες ἀλος νέατας Πύλε ημαδίοντος.

Ἐν δέ αὐτος νεκύσιν πολύρρονες, τολυβότην,

Οἵ κε εἰ δωτίνησι, θέον ὡς, πιμήσκοι,

155

Καὶ οἱ ὑπὲ σκηπτρῶν λιπαρὰς τιλέσοι Θέμιστες.

Ταῦτα κέ οἱ τελεσται μελλοῦσαι τούτοιο.

Διηθήτω Αἰδης τοι ἀμειδίχος, ἢδι ἀδάματος.

Τούτην καὶ τε βροτοῖτο θεῶν ἔχθισος απάντων.

Καί μοι οὐαστήτω, ὥστε βασιλεύτερος είμι,

160

νοῦ

Ηδ' ὅσον γνεῖ ταργινέσερος εὐχομαὶ εἶναι.

Τὸν δὲ ἡμεῖστετέπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ.

Ατρεῖδη, κύδισε ἄναξ ἀνδρῶν, Αγαμέμνον,

Δῶρα μὲν τοῖς ἔτ' ὄνοστε σιδοῖς Αχιλῆι ἀνακτή

Αλλ' ἀγέλε, κλητὺς ὀτρυνομεν, οἱ κε τάχεσε

Ελθωστές κλισθην Πηληιαδεων Αχιλῆος.

Εἰ δὲ ἄχε, τὸς αὖ εγών Ἀπτίοφομα, οἱ δὲ πιθέσθων.

Φοίνιξ μὲν ταρτιζε, Διὶ Φίλος, ιηγοτισθω.

Αὐτὰρ ἐπειταί Αἴας τε μέγας, καὶ διὸς Οδυσσεύς.

Κρύκων δὲ Οδός τε καὶ Εύρυβάτης ἀμὲν ἐπέσθων.

Φερτε δὲ χεροῖν ὑδώρ, εὐφημησού τε κέλεσθε,

Οφρει Διὶ Κρονιδη αρησόμεθ, αὐτὸν ἐλεῖσθη.

Ως Φάτο τοιοῦ δὲ ταπιν ἑαδότα μήδον ἔστετεν.

Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὑδωρ ἐπὶ χειρας ἔχοισαν

Κύροι δὲ κρητῆρας ἐπειταί Καίο ποτοῖο.

Ναυρησον δὲ ἄρα πᾶσιν, ἐπερχάμψοις διπάσσοτεν.

Αὐτὰρ ἐπει τεισαιτ, ἐπιόν θ', ὅσον ηθελε θυμός,

Ορμῶντ' ἐκ κλισθην Αγαμέμνονος Ατρείδαο.

Τοῖοι δὲ πολλά ἐπεπειταί Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ,

Δενδίλλων ἐς ἔκαστον, Οδυσσῆι δὲ μάλιστα,

Πειραῖν, ὡς πεπιθοιεν αμείμονα Πηλέωνα.

Τὰ δὲ βάτην ταράτα Σίνα την φλοιούσοιο Θαλάσσης,

Πολλὰ μάλιστα εὐχομδίων ταρπόχω Εννοσιγείω,

Γηιδίως πεπιθειν μεγάλας Φρενας Αιακίδαο.

Μυρμιδόνων δὲ ἐπὶ τε κλισίδας καὶ νῆσοις ικέσθην

Τὸν δὲ εὔρον Φρένα τερπύμνον Φόρμιγξ λιγυεῖ,

Καλῆ, διαιδαλεη, ἐπι δέργυρεος ζυγὸς ην

Τὴν ἀρετές εξ εναρων, τόλιν Ητιανος ὀλέσσας.

Τῇ οὐγε θυμὸν ετερπεν, αειδὲ δὲ ἄρα κλέα αἰδρῶν.

Πάτροκλος δὲ οι οῖοι ἐναντίος ησο σιωπῆ,

Δέγμενος Αιακίδην, ὅποτε ληγετεν αειδῶν.

Τὰ δὲ βάτην ταρπέρω, πρύτετο δὲ διὸς Οδυσσεύς.

Στὰν δὲ ταρόδ' αὐτοῖς ταφῶν δὲ ανόργουεν Αχιλλεὺς,

Αὐτῆ σὺν Φόρμιγξ, λιπῶν εδος, ενθα θάλασση.

Ως δὲ αὗτας Πατροκλος, ἐπειταί ιδε Φώνας, ανέση.

165

170

175

180

185

190

195

Τῷ,

Τὼ, καὶ δικαιόμενος, περιφέη πόδας ἀκίντης Αχιλλεύς.

Χαίρετον, οὐ φίλοις ἄνδρες ικάνετον οὐ πικάλα γρεῖν,
Οἱ μοι, σκυλομένω περ, Αχαιῶν Φίλτατοι εἴσουν.

Ως ἄρα Φωνήσοις, περιπέρα ἄγε διος Αχιλλεύς.

Εἰσεν δὲ ἐν κλισμοῖσι, πέπηστι τε πορφυρέοισιν 200

Αἴψα δὲ Πάτροκλον περισσεφάνεεν, ἐγγὺς ἔοντα.

Μεζονα δῆ κρητῆρα, Μενοιτίς τέ, καθίσκε,

Ζωρότερον δὲ κέραμε, δέπτας δὲ ἐντυνον ἐκάστω.

Οἱ γὰρ Φίλτατοι ἄνδρες ἐμῶ ὑπέστη μελάθρων.

Ως Φάτος Πάτροκλος δὲ φίλω επεπέθετο ἔταιρω.

Αὐτὰρ ὅγε κρεον μέρα κάββαλεν σὺ πυρὸς αἰγῆ,

Ἐν δὲ ἄρα νωτὸν Ἐπηκόος οἶος καὶ πίνος αἰγός,

Ἐν δὲ συὸς σάλοιο ράχην πεταλύμαν ἀλοιφῇ.

Τῷ δὲ ἔχεν Αὐτομεδῶν, τάμνεν δὲ ἄρα διος Αχιλλεύς.

Καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, καὶ ἀμφὶ ὄβελοισιν ἐπειρε.

Πῦρ δὲ Μενοπάδης δαίμεν μέγα, ιστέος Φώσ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ σκάπη, καὶ φλὸς ἐμαράνθη,

Ανθρακίνη σορέοις, ὄβελος ἐφύπερθε τανυστός.

Πάσοις δὲ ἀλος θέσιο, κρατευτάσιον ἐπειρατός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ρῶπτησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχειν,

Πάτροκλος μὲν σπιτὸν ἐλῶν ἐπένειμε τραπέζη,

Καλοῖς εὖ καλέοισιν ἀτὰρ κρέα νεύμεν Αχιλλεύς.

Αὐτὸς δὲ αὐτὸν οὐεὶς Οδυσσῆς θέσιο,

Τοίχος δὲ ἔτεροιο θέσιος δὲ θύση αἰώνιδ

Πάτροκλον, οὐ ἔταιρον οὐδὲ σὺν βάλλε θυμλάς.

Οἱ δὲ ἐπ' ὄντας ἐπομένα προκείμενα χειρας ἕαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος οὐ οὐδητος εἰς ἔρον εὗτο,

Νεῦστος Αἰας φοίνικεις νόησε δὲ θέσιος Οδυσσεύς.

Πλησίον δὲ οἴνοιο δέπτας, δέδεκτης Αχιλῆς.

Χαῖρε, Αχιλεῦ, δαίμος μὲν εἴσοις σύν Πτιδενεῖς,

Ημέν εὖ κλιστὴ Αγαμέμνονος Ατρεΐδα,

Ηδὲ καὶ εὐθάδε νῦν πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ

Δαινοῦμ· αλλ' οὐ δαίμος επηρεάτης ἔργα μεμηλεν·

Αλλὰ λίπη μέγα πῦμα, διογρέφες, εισορόωντες,

Δειδίμενος εὖ δοιῆ δέ, σπιωστέμεν, οὐ δοτολεμάτη

210

220

225

230

Νῆσος ἐνασέλμυσ, εἰ μὴ σύγε δύστει ἀλκῆν.
 Εγγὺς γὰρ τῶν καὶ τάχει αὐλιν ἔθεντο
 Τρωες τοσέρθυμοι, τηλεκλειστοί τ' Ἐπίκυροι,
 Κηάμενοι πάρα πολλὰ καὶ λαρναῖα σρατὸν, δόξ' ἂτι Φασίν
 Σχησεῖσθ', ἀλλ' ἐνὶ τηνοὶ μελαίνησι περσέεσθ. 235

Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σῆματα Φύνων
 Αεράπτει. Εκτῷρος δὲ μέγα οὐτένι βλεψαίνου
 Μαίνεται ἐκπάγλως, τοίσινος Διοῖ, όδε οὐ τίς
 Ανέρας, όδε θεός· κρατερὴ δὲ εἰ λύσα δεδυκεν.
 Αραπτει δὲ τάχιστα Φανημέναι τῶν διαν. 240

Στεῦται γὰρ τῶν δοποκόψειν αὔρα κέρυμβα,
 Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλερά πυρὸς, αὐτὰρ Αχαιός
 Δηλώσειν τοῦτα τῆτον ἀτυχμένος οὐτὸν κατέν.
 Ταῦταίνων διδόσκα κατα Φρένα, μήσι απειλᾶς
 Εκτελέσωσι θεοί· οὗτοι δὲ δη αἰσιμον εἴη
 Φίδιοι εἰνὶ Τροΐη, ἔκας Αργεος ιπποβότοιο. 245

Αλλ' αὖτα, εἰ μέμονά γε, καὶ ὅψε περ, γάστι Αχαιῶν
 Τειρομένες ἐριζάται τοῦ Τρώων ὄφυμαγεδ.
 Αὐτῶν τοι μετόπισθ' ἄχος ἔστε). οὐδέ τοι μῆχος
 Ρεχθεντος κακοῦ ἐστιν αἷκος εὐρεῖν ἀλλὰ πολὺ τῷριν 250
 Φράζειν, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξῆσαι κακὸν ημαρ.
 Ω τέπον, οὐ μέν σοι γε πατέρος επιτέλλετο Πηλεύς
 Ήματι τῷ, στε σ' εκ φίλης Αγαμέμνονος πέμπε.
 Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Αθηναῖη τε καὶ Ηρη
 Δώστος, αὐτὸν ἐθέλωστο σὺ δέ μεγαλητέρα θυμὸν 255
 Ισχειν εἰ σύθεοτος Φιλοφροσύνη γὰρ αἰμάτων.
 Ληγέμδρας δὲ ἔρεδος κακομηχάνε, ὁ Φράσ σε μᾶλλον
 Τίσσωστος Αργείων νεος, οὐδὲ γέροντες.
 Ως ἐπέτελλος οὐ γέρων σὺ δέ ληθεας ἀλλ' ἐπὶ καὶ νῦν 260
 Πιῶνε, οὐα δὲ χόλον θυμαλγέας στο δὲ Αγαμέμνων
 Αἴγια δύρα δίδωσι μετεπλήγαντι χόλοιο.
 Εἰ δέ, σὺ μέν μεν αἴκον, έγὼ δέ κέ τοι καταλέγω
 Οσατοι εἰν κλιστίσιν ὑπέρχετο δῶρον Αγαμέμνων
 Επτὸς απύρες τριπόδας, δεκα δέ γυναικοῖο πίλαντα,
 Αιδωνας δέ λεβητας εἶτεσοι, δωδεκα δὲ ιππεῖς 265

Πηγες,

Πηγὺς, ἀθλοφόρος, οἱ αέθλια ποσὶν ἄροντο.

Οὐ κεν ἀλήιος ἐμὸντος ὡς τοσα γῆραιο,

Οὐδὲ κεν ἀκτίμων ἐργάμοιο χριστοῖο,

Οοσ' Αγαμέμνονος ἵπποι αέθλια ποσὶν ἄροντο.

Δῶσθ δὲ ἐπὶ τὴν γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδύας,

270

Λεσβίδας, ἀς, ὅτε Λεσβον ἐγκτίμενην ἔλεις αὐτὸς,

Ἐξέλεθ', αὐτὸν κάλλιδεν εἴκαν φῦλα γυναικῶν.

Ταῖς μὲν τοι δῶσθ μετὰ δὲ ἕστε), ἦν τότε ἀπήρα

Κερρην Βεροῦος· καὶ ἐπὶ μέραιν ὄρχον ὥμεται,

Μηπόλεις τῆς εὐνῆς ὑπερβίμενα, ἥδε μιτῆναι,

275

Η. θέμις εἶνι, ἀναζη, ἢτε ἀνδρῶν, ἢτε γυναικῶν.

Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέωτε). εἰ δὲ κεν αὐτε

Αὖ μέγα Πελάμοιο θεοὶ δῶσθ αλαπάζα,

Νῆας ἄλις χρυσοὺς καὶ χαλκὸς νησιώδας

Εισελθὼν, ὅτε κεν δατεώμενα ληίδ' Αχαιοί.

Τρωιάδας δὲ γυναικας εἰσέποντιν αὐτὸς ἐλέαδῃ,

Αἱ κε μετ' Αργείην Ελένην καλλιστην ἔωσιν.

Εἰ δὲ κεν Αργος ἴκτιμεθ' Αχαικον, σύζητε δέρφος,

Γαμβρός κεν οι εἰσι· τίσθ δέ σε τὸν Ορεγη,

Οι οι τηλύγετος πρέφει) Θαλήν εἰνι πολλῇ

280

Τρεῖς δέ οι εἰσὶ Θυγατρες εἰνι μεζάρω εὐπήκτω,

Χρυσόθεμις, Εἰ Λαοδίκη, Εἰ Ιφιάνασα·

Τάσιν, ην καὶ ἐθέληδα, Φίλην, ανάεδνον ἀγεαδα

Πρὸν οἴκον Πηλῆος· οὐ δὲ αὐτὸς ὑπερμείλια δῶσθ

Πολλὰ μάλι, σοσ' ὅπω τις εἴη ἐπεδώκει Θυγατρί.

285

Ἐπτὰ δέ τοι δῶσθ εῦ ναύομένα πλοίειδρα,

Καρδαμύλην, Ενόπην τε, καὶ Ιρήν ποιησαν,

Φηρας τε ζαθέας, ἥδε Ανθειαν Βαθύλειμον,

Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελέοσαν·

Πᾶσαν δὲ ἔγγυς ἀλὸς νέατας Πύλα ψραδέοντος.

395

Εν δὲ ἄνδρες ναύσοις τωλύρομεν, τωλυζέται,

Οι κε σε δωτίνησι, θεον αἰς, τιμήσουσι,

Καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρων λιπαρὰς τελέεστι θέμισσες.

Ταῦτα κε τοι τελέσειε μεταλλήσαντι χόλοιο.

Εἰ δὲ τοι Ατρεΐδης μὲν απήχθητο χηρόδι μᾶλλον,

300
Αὐτὸς,

Αὐτὸς, καὶ τῷ δῶρῳ σὺ δὲ ἄλλος περὶ Παναχαιῶν
Τερομόρφου ἐλέσαιρε κατὰ σρατὸν, οἴ σε, Θεὸν ὡς,
Τίσθως· οὐ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροι.

Νῦν γάρ καὶ Εκτρόποις, ἐπεὶ δὲν μάλα τοι χρέδον ἔλθη,
Λύσαντας ἔχων ὀλογήν ἐπεὶ εἴτινα φησὶν ἐμοῖσον. 305
Οἱ ἐμεναὶ Δαναῶν, τοις εὐθαῖστοις ἔνεκαν.

Τὸν δὲ, ἀπαμεβόμενος, περιθῆντο πόδας ὥκης Αχιλλεύς.
Διογῆνες Λαερτιάδη, πολυμήχανος Οδυσσεός,
Χρὴ μὲν δὴ τὸ μῆδον ἀπηλεγένες ἀποστέπειν,
Η, πέρ δὴ Φρονέω τε, οὐδὲ τετελεομένον ἔχει, 310

Ως μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.

Εχθρὸς γάρ μοι καῖνος ὅμως αἰδος πύλησιν,
Ος καὶ ἔτερον μὲν κεύθει ἐνὶ Φρεστῷ, ἄλλο δὲ βάζῃ.
Αὐτὰρ εὔων ερέω, ὡς μοι δοκεῖ εἴναι ἀερίσα.

Οὐτέ μέ γα Ατρεΐδης Αγαμέμνονα πειστέμεν οἶω, 315
Οὐτέ ἄλλος Δαναός ἐπεὶ σοὶ ἄρα τις χάρις πει
Μάργαρος δῆμοισι μετ' ἀνδράσι πολεμεῖς αἰεί.

Ιον μοῖρα μένοντι, οὐδὲ μάλα τις πολεμίζοι.
Εν δέ τῇ τιμῇ μὲν κακός, ηδὲ καὶ ἀετός.
Κάτθαντος ὅμως, οὐ, τὸν αἰργός αἵμηρον, οὐ, τε πολλὰ ἐργυάς. 320
Οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἀλγεα θυμῷ,
Αἰεὶ ἐμὲν τυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

Ως δὲ ὅρης αἰτήσοις πεισθέμοις πεισθέμοις
Μάσακ, ἐπεὶ κέ λάβησι, κακῶς δὲ ἄρα οἱ πέλεις αὐτῆι.
Ως καὶ εὔώ πολλὰς μὲν αὖπτυς πύκτας ιανον, 325

Ημαῖα δὲ αἰματόεντα διέπρωσον πολεμίζον,
Ανδράσι παρανάμενος, ὀάρων ἔνεκα σφετεραῶν.
Διάδεκα δὲ σὺν τησσαὶ πόλεις αἰλάπαις αὐτορόπων,
Πέρος δὲ εὐδικά, Φοιβοί, κατὰ Τροίην ερίσωλον.

Τάνων ἐκ πατέεων κειμήλια πολλὰ καὶ ἀετλὰ
Εὔελόμενην, καὶ πάντα φέρων Αγαμέμνονος δόσκον
Ατρεΐδη, οὐ δὲ σποδε μένων παρὰ τησσὶ θοῖσι,
Δεξάμενος, οὐδὲ πᾶντα δασύσκειο, πολλὰ δὲ ἐχεσκεν.

Αλλὰ δὲ αριστήσοις διδύς γέρα, καὶ βασιλεῦσι.
Τοῖσι μὲν ἐμπεδα κεῖται, ἐμεὶς δὲ ἀπὸ μύντα Αχαιῶν 330

Εἰλετ

Εἴλετ· ἔχει δὲ ἄλοχον Θυμαρέα, τὴν παραιώνην
Τερπέωδων. Τί δὲ δεῖ τολέμεινεν τρώεστιν
Αργείους; τί δὲ λαὸν αὐγαγεν εὐθάδεις αὐγείρας
Ατρεΐδης; ή γένεις Ελένης ἐρεις πυκόμοιο;
Η μὲν φιλέσσοντος αἰλούχους μερόπων αἴθρωπων
Ατρεΐδαι; ἐπεὶ δέ τις αὐτῷ αὐγαδός οὐκ εἶχε φρων,
Τὴν αὐτὴν φιλέσσει καὶ κηδεταῖς ὡς καὶ ἐγὼ τὰς
Ἐκ Θυμῆς φίλεον, διδρικτητῶν περ εἴσοδον.

Νῦν δὲ ἐπεὶ εἰς χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μὲν αἴπατησε,
Μή μεν τειράτω εὗ εἰδότος οὐδέ με τείσῃ.
Αλλ', οὐδισσει, σωσσοί τε, καὶ ἀλλοιοις βασιλεῦσι,
Φραζεῖσθαντος αἰλεξέμεναν δῆμον τεῦρ.

Η μὲν δὴ μάλα πολλὰ τονῆσσιν νόσφιν ἐμέσο,
Καὶ δὴ τεῖχος ἐδέμει, καὶ ηλαστή τάφρον ἐπ' αὐτῷ
Εὔρεται, μεγάλην, εὖ δὲ σκόλοπας κατέπιξεν
Αλλ' οὐδὲ ὡς δύναται) αθένος Εκτόρος αὐδροφόνου
Ισχειν. Οφρα δὲ εὐγά μετ' Αχαιοῖσιν τολέμεισον,
Οὐκ εἴθελοκε μάχην διπλὸν τεῖχος ὄρνυμεν' Εκτώρ.

Αλλ' οὐν εἰς Σκαίας τε τούλας καὶ Φηγὸν ἵκανεν..
Ενθάδι ποτ' οἷον ἐμίμενε, μόρις δὲ μεν εἴκυψεν ὄρμην.

Νῦν δὲ ἐπεὶ σύνει θέλειον τολέμεισιν Εκτόρι δίαι,
Αὔρεον, ιρὰ Διῆς ρέεις καὶ πᾶσι Θεοῖσι,

Νηῆσις εὖ νῆσις ἐπὶν ἄλαδε τοσφερύσασα,
Οψεαί, ην εἴθεληστα, οὐδέ τοι τὰ μεριήλη,

Ηρι μάλα Ελλήσασσοντον επ' ιχθυόεντα τολεμότας
Νῆσις ἐμάς, σὺ δὲ αὐδρας ερεστέμενας μεραῶτας.

Εἰ δέ κεν εὐπλοίσιν δῶμα κλυτὸς Εννοούσας,
Ηματί κεν τριτάτῳ φθόνῳ ἐρίσωλον ἵκαιμενον.

Εἰσὶ δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ καλλιπόν, εὐθάδε ερράων
Αλλοι δὲ εὐθένεις χρυσὸν, καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,

Ηδὲ γυναικας εὐζώνες, τολιόν τε σιδηρού,
Αἴγομαται, ἀστέλλαχόν γε. Γέρας δέ μοι, ὅστερ εἴδωκεν,

Αὐτὸς εὐφυεῖσιν εἴλετο κρείων Αγαμέμνων
Ατρεΐδης· τῶν πάντας ἀγοράμενον, ὡς θητούειλλω,

Αμφαδόν οφρα οὐδέ τοις θητοκύζωντας Αχαιοί.

340

345

350

355

360

365

370

ΕΙ-

Εἴτινά τω Δαναῶν ἔτι ἐλπεῖον εἰπαπήσειν,
Αἱεν ἀναιδέσην Πτειμένος ψόλον αὐτὸν εὑρίσκειν
Τετλασθεὶς περ ἑών, εἰς ὅπα ιδεόθατο.

Οὐδὲ τοι βιβλίας συμφράσομαι, όδε μὲν ἔργον.
Ἐκ γὰρ δὴ μού ἀπάτησε καὶ θλίτεν ψόλον αὐτὸν εἶτα
Εἰπαπάφοιτο ἐπέσατο, ἀλλις δέ οις ἀλλὰ ἐκηλούτο.
Ερρέτω τὸν χάρον Φρένας εἴδετο μητίστα Ζεύς.
Ἐχθρὰ δέ μοι δύο δῶρα, τίων δέ μιν εὐχαρὸς αἷση.
Οὐδὲ εἴ μοι δικάκις τε εἰκοσάκις τόσα δοῖη,

Οστά τέ οι νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιστο
Οὐδὲ ὅστις Ορχομηνὸν ποτινίσει^{το}, ψόλον ὅστις Θήβας
Αιγαστίας, ὅστις πλεῖστα δόμοις εὐ κτήματα κέπει,
Αἴ δέ εἴκατο μητυλοὶ εἰσι, διηκόσιοι δέ αὖτε εκάστην
Ανέρες εἰσοιχύσουσι οὐκ ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν.

Οὐδὲ εἴ μοι τόσα δοῖη, ὅστις Φαραγέτος τε κόνις τε·
Οὐδὲ κανὸς ἔτι Θυμὸν ἐμὸν πείσοις Αγαμέμνων,
Πρὶν γάρ απὸ πᾶσσαν ἐμοὶ δόμενα Θυμαλγέα λαΐσην.
Κέρον δέ καὶ γαμέω Αγαμέμνονος Ατρέδαιο,

Οὐδὲ εἴ γενετη Αφροδίτη καλλος ἐρίζοι,
Εργα δέ Αἴγαναι γλαυκώποις ιστφαρίζοι,
Οὐδὲ μιν ὡς γαμέω ὁ δέ Αχαιῶν ἄλλον ἐλέαθω,
Οστις οἵ τε ἐπέοικε, καὶ δέ βασιλεύτερός εἰσιν.
Ην γὰρ δῆ με σώσω Θεοί, καὶ σίκαδον ικαρομαι,

Πηλεὺς Θήν μοι ἐπείσα γυναικα γαμέσεται αὐτός.
Πολλαὶ Αχαιῶν εἰσὶν αὖτε Ελλάδα τε, φθίνη τε,

Κέρας δριστήν, οἵ τε πολιεύθρα ρύνονται
Ταῖσιν καὶ ἐφέλοιμι, Φίλιης ποιησομένης ἀκοίνιν.
Ενδέει μοι μάλα πολλὸν ἐπέσαυτο Θυμὸς ἀγήνωρ,
Γήμαντι μητην ἄλοχον, εἰκήγαν ἀκείτιν,

Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσειτο Πηλόδος.

Οὐ γὰρ ἐμοὶ Ψυχῆς ἀντάξιον, ψόλον ὅστις Φασίν
Ιλιον ἐκτηῦθαι, εὗνταίμενον πλοιεύθρου,

Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πορὶν ἐλθεῖν γας Αχαιῶν.

Οὐδὲ ὅστις λαῖνος ψόλος ἀφήτορος ἐντος εέργα

Φοῖος Απόλλωνος, Πυθοῖς εἴνι πετρησαγη.

375

380

385

390

395

400

405
Δημήτω

Ληισδὶ μὲν γέρε τε Βόες, καὶ ἴφια μῆλα,

Κτητοὶ δὲ τρίποδες τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνας

Ανδρὸς ἢ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν γτε λείσῃ,

Οὐδὲ ἐλεῖ, ἐπεὶ ἄρδη καὶ ἀμέτφεται ἔρνος ὁδόντων.

Μήτηρ γάρ τε μέ φησι θεά, Θέτις αργυρόπεδα,

Διχθαδίας κῆρας Φερέμεν Θανάτου τέλοσδε.

Εἰ μὲν καὶ αὐτὶ μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμα,

Ολετό μὲν μοι νόσος, αταρ κλέος ἀφθιτον ἔστερ

Εἰ δὲ καὶ οίκαδ' ἵκωμαι Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Ολετό μοι κλέος εὐθλόν· ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἴσιν

Εαγεται, ὃδε κέ μη ἀκα τέλος Θανάτου κιχεῖ.

Καὶ δὸν τοῖς ἀλλοισιν ἐγὼ θραμμιζούμεν

Οίκαδ' ἀποστλεῖν ἐπεὶ γκέτε δῆτε τεκμαρ

Ιλίῳ αἰτεῖνης μάλα γδὲ ἐθεν εύρυοπα Ζεὺς

Χείρα ἐνὶ υπερεργε, τεθαρσήκας ἢ λαοί.

Αλλ' ὑμεῖς μὲν ιόντες δρισκεοσιν Αχαιῶν

Αγελίην διπόφαδε, (το γδὲ γέρας εἰς γερόντων)

Οφρὲ ἀλλην Φράγμανται εἰς Φρεσοὶ μῆτιν αμείνω,

Η κε σφιν ηῆσι τε σοη, καὶ λαον Αχαιῶν

Νησοὶ επι γλαφυροῖς· ἐπεὶ γε σφισι ηδὲ γ' ετοίμη,

Ην γῦν ἐφράσαντο, εμεδ' απομηνισαντος.

Φοῖνιξ δὲ αὐτὶ παρ' ἄμρη μένων κατακομηδήτω,

Οφρά μοι ἐν τηεστ Φίλην ἐς πατρίδ' ἐπηγ

Αὔριον, ἦν εθέλησον ἀνάγκη δὲ γτί μην ἀγω.

Ος εἴφατ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σωπῆ,

Μῆτον αγκασάμενοι μάλα γδὲ κρεπτεροῖς αποσπευ.

Οψὲ δὲ μετειπε γέρων ιππηλατε φοῖνιξ,

Δακρύ αναπρήσας, τέρει γδὲ διε τησον Αχαιῶν.

Εἰ μὲν δὴ νόσον γε μῆ Φρεσοί, Φαιδίμ' Αχιλλεύ,

Βάλλεαι, ὃδε τι πάμπαν αρένεντην ηυσοι θεηπο

Πῦρ εἴθελεις αἰδηλον· ἐπεὶ χόλος ἐμπεσε θυμῶ.

Πῶς δὲ εἴπειτο δότο σεο, Φίλον τέκος, αὐτὶ λιποίμην

Οἰος; σοὶ δέ μη ἐπειπε γέρων ιππηλατε Πηλόδης

Ηματι τῷ, ὅτε σ' ὡκ Φθίης Αγαμέμνονι πέμπε

Νήπιον, γπω εἰδόθ' ὄμοιος πολεμοιο,

Οὐδὲ ἀγορέων, ἵνα τὸ ἄνδρες αἰρίτερες τελέθωσι
Τύχενται με τασένης, διδασκειμέναι πάθε πάντα,
Μύθων τε ρήτηρος ἐμβλατα, πενητῶν τε ἔργων.

Ως ἂν ἔπειται δῆλο στο, Φίλον τεκος, σώζει εὐέλοιπτο
Λέπτεος, οὐδὲ εἴ κεν μοι ὑποστήρι θεός αὐτὸς,

Γῆρας ἀποδύσοις, Θυσειν νεον ηβάντας.

Οἰον ὅτε τοράτοι λίποι Ελλάδα καλλιγύνακα,

Φύγων νεκεα τατρός Αμύνταρος Ορμηίδαο,

Ος μοι ταλλακίδος τέρη χωστοῦ καλλικόμοιο,

Τὴν αὐτὸς φιλέσκεν, απικάζεσκε δὲ ἀκοτίν,

Μητέρος ἐμηνὶ ηδὲ αἰεν εμει λιασέσκεο γύνων,

Παλλακίδι ταφημιγύναι, οὐδὲ ἔχθρης γέροντα.

Τῇ τιθόμην, καὶ ἔρξα τατηρὸς δὲ εμὸς αὐτοῖς σιδεῖς,

Πολλὰ κατηράτο, συγέρας δὲ επικεκλεγέτε Ερευνῆς,

Μήποτε γύναιον οἷον ἐφέσοεδε φίλον γου,

Εἰδὲ μέθεν γεγάνται θεοὶ δὲ ετέλεον επαράς,

Ζεὺς τε καλαχθόνος, καὶ ἐπαγή Περσεφόνεια.

Ειδὲ εμοὶ ἀκέντη πάρπαν ἐρητότες εν Φρεσὶ Θυρᾶς,

Πατρὸς χωμάτου, κατὰ μέγαρα σρωθάθαι.

Η μὲν πολλὰ ἔται καὶ αὐτοῖς ἀμφὶς έσοντες

Αὐτῷ λιασόμνοι κατερήτουν σὺ μεγάροισι.

Παλλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εὐλίποδας ελικας βάσι

Εσφαζον, πολλοὶ δὲ σύντιταλεθόντες αλοιφῇ

Εὐόμδοις πάνοντο Διὸς φλογὸς Ηφαίστοιο.

Πολλὸν δὲ σὺν κεράμων μέδη πίνετο τοῖο γέροντος.

Εινάνυχες δὲ μοι ἀμφὶ αὐτῷ πολλὰ νύκτας ἰανον.

Οι μὲν ἀμετόβολενοι Φύλακας ἔχον· ωδὲ ποτὲ ἔσθη

Πῦρ, ἔτερον μὲν υπὲπιθητον εὐερκέος αὐλῆς,

Αλλο δὲ σὺν ποσδόμῳ, προσδέντει ταλάμοιο Θυράων.

Αλλ’ ὅτε δῆ δεκάτη μοι ἐπήλυτε νῦν ερεβεντή,

Καὶ τότε ἔγω, ταλάμοιο Θύρας ποκινῶς δραρίας

Ρήγας, ἐπηλθον, καὶ ὑπέρθαρον ἔρκινον αὐλῆς

Γεῖα, λαθὸν Φύλακας τὸν ἄνδρας, διωάστε γυναικας.

Φεῦγον ἔπειται απάνευθε, δι’ Ελλάδος εύρυχόροιο,

Φθῆν δὲ ἐξηκόμην ἐρεβάλακα, μητέρα μῆλων,

445

450

455

460

465

470

475

Ε5

Ες Πιλῆα ἄναχθι· οὐδὲ με τοέφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ με φίλησ· ᾧσει τε πατήρ ὃν παιδα φίληση
Μένον, τηλύγετον, τολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεοις·

Καὶ μὲν ἀφνεῖον ἔψηκε, πολὺν δὲ μοι ἄπασε λαόν·
Ναῖον δὲ ἐχατιπήν Φθῆς, Δολόπεοιν ἀνάσσων

Καὶ σε ποστὸν ἔψηκε, θεοῖς ἐπείκελ' Αχιλλεύ,
Ἐκ Θυμέων ἐπεὶ δὲ ἐθέλεσκες αὖτις ἄλλῳ

Οὐτέ εἰς δαΐτην εἴνα, γάτην ἐν μεζάροισι πάσιθα,

Πρίν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γένασσι καθίσσους,
Οὐτέ τ' ἀστυμι τεσταμάν, καὶ οἶνον ἔπειρχών.

Πολλάκι μοι κατέδενος ὅπει τύφεατο χιτῶνα,
Οἶνος διπολύζων ἐν νηπίῃ ἀλεγενῆ.

Ως ἐπί οὐ μαλα τόλλον ἐπαθον, Εἰ τόλλον ἐμόγονοι,
Τὰ Φρονέων, οὐ μοι γάτην γόνον ἐξετέλειον

Εἰς ἐμέδ' ἀλλά σε πᾶσα, θεοῖς ἔπεικελ' Αχιλλεύ,
Ποιῶμην, ἵνα μοι ποτὲ δεικνεα λειγον ἀμύνης.

Αλλ', Αχιλλεύ, δάμασσον Θυμὸν μέγαν· γάδε τί σε χρὴ
Νηλεες ητορ ἔχειν· ερποὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,

Τῶν περ καὶ μείζων αρετὴ, τιμὴ τε, βίη τε.

Καὶ μὲν τὰς Θυεσσαρι, καὶ εὐχαλῆς ἀγανῆτο,

Λοιβῇ τε, κνίσῃ τε, ταῦχτεωπῶσ· ἀνθρώποι

Λιοσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ, καὶ ἀμάρτη.

Καὶ γάρ τε Λιταῖ εἰσι Διὸς κέρας μιγάλοιο,

Χωλάγτε, ρυσμή τε, ταραβλωπέσ τ' ὄφθαλμώ.

Αἱ ρά τε καὶ μετόπιοι· Ατης ἀλέγυπτο κιώσα.

Η δὲ Ατη θεναρή τε, καὶ αρτίτος· γνένα πάσιν

Πολλὸν ὑπεκατεσθέδε. Φθάνει δέ τε, πάσιν ἐπ' αἷς

Βλαπτός· ἀνθρώπως· αὐτὸν δὲ ἔβακέοντας ὀπίσω.

Ος μέντοι αἰδεστετα κύρας Διὸς, ἀσον ισσας,

Τόνδε μέγις ἀνησκει, καὶ τὸν εὐχαριστοῖο.

Ος δέ καὶ ἀνίντας, καὶ τε σερεᾶς ἀποείπη,

Λιοσοντας δὲ ἄρα ταῦ γε Δια Χρυσίωνα κιώσα,

Τῷ Ατης ἀμέν· ἐπειδα, ἵνα βλαφθεῖς ἀποτίσῃ.

Αλλ', Αχιλλεύ, πόρες καὶ σὺ Διὸς κέρησιν ἐπειδα

Τιμὴν, ηταν περ επιγνάμπτει Φρένας ἔσθλων.

480

485

495

500

505

510

ει

Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῆμαρα Φέροι, τὰ δὲ ὅπισταν ὄνομαζοι
Ατρείδης, ἀλλ' αὖτε ἐπιζάφελῶς χαλεπαῖνοι,
Οὐκ ἀντεγεῖ σε, μῆνιν ἀπορρόφαντα, κελοίμην
Ἄργειοντι ἀμυνέμεναι, χατεύστι περ ἔμπη.

Νῦν δὲ ἄμα τὸν αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δὲ ὅπισταν ὑπέσην. 515

Ανδρας δὲ λιγεθαῖς ἐπιωσφένκειν αἵρις,

Κεινάμενος κατὰ λαὸν Αχαικὸν, οἴ τε σοὶ αὐτῷ

Φίλτατοι Αργεῖων· τῷ μὴ σὺ γε μῆτον ἐλέγχεις,

Μηδὲ πέδας· τῷριν δὲ ἔτι νεμεσητὸν κεχολωθαῖς.

Οὕτω καὶ τῶν περιθεμάτων ἐπιθόμεδει κλέα ἀνδρῶν

520

Ηρώων, ὅτε κέν τιν ἐπιζάφελος χόλος ἵκει,

Δωρητοῖς τε πέλοντο, τῷροις τοῖς τέλεοις.

Μεμιημένοι τόδε ἔργον ἔγω τάλαι, ψπήνεον γε,

Ως τοι· εν δὲ ύμιν ἔρεα πάντες φίλοισι.

Κερῆτες τὸν ἐμαχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάριμα,

525

Αμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάργεον·

Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραντος·

Κερῆτες δὲ, Διαπεπάθειν μεμάντεις ἄρηι.

Καὶ γὰρ τοῖς κακοῖς ζευσόθρονος Αρτεμις ὥρος,

530

Χωστερόν, ὃ οἱ ἔτι θελύσια γυνῶν αἰλῶις

Οἰνεὺς ρέει· ἄλλοι δὲ τοῖς διάνυντι ἐκατόμενοι·

Οἷς δὲ σὺν ἔργῳ δίος κύρι μετάλοιο,

Η λάβετε· η σύνεινόσιν αἴσιοι δὲ μέρα θυμῷ.

Η δὲ χολωστερίη, δῖον γένος, ιοχέαιρα,

535

Ορσεν ἐπὶ χλωντὸν σῶι, ἀργειον, δέρμοδοκτα,

Ος κακὰ πόλιν ἔρδοσκει, τελον Οἰνεὺς αἰλῶν.

Πολλὰ δὲ γε πεφέλυμα χαμῷ βάλε δινόρεα μακρὰ

Αὐτῆσιν ρίζησι, καὶ αὐτοῖς ἀνθεστο μῆλαιν.

Τὸν δὲ ϕοῖς Οἰνεὺς απέκτενεν Μελέαρχος,

540

Πολλέων δὲ πολιών θυρίτορες ἀνδρας ἀγείρας,

Καὶ κύνας· τὸ μὲν γὰρ καὶ εδάμην παιώνοις θροτοῖσι

Τόσας ἔην, πολλὰς δὲ πυρῆς ἐπέβηστο ἀλεγεινῆς.

Η δὲ ἀμφὶ αὐτῷ θῆκε τολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,

Αμφὶ σὺν κεφαλῇ, καὶ δέρματα λαχνηεῖ,

Κερῆτων τε μαστοῖ, καὶ Αἰτωλῶν μεταθύμων.

545

Οφελ

Οφρα μὲν δν Μελέαχρος αρτίφιλος τολέμειζε,
Τόφρα δε Κυρήτεσι κακῶς ἦν. ἀδ' ἐδύναντο
Τείχεος ἔκποθεν μίμενεν, πλέσσει περ ἐόντες.

Αλλ' ὅτε δῆ Μελέαχρον ἕδυ χόλος, ὅτε καὶ ἄλλων
Οιδάνδι ἐν σῆθεσι νόον, πίκα περ φρονεούτων
Ητοι ὁ, μητρὶ φίλῃ Αλιάρη χωριλονος κῆρ,
Κεῖτο παρὰ μητῆρι ἀλόχω, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
Κέρη Μαρπίστης καλλισφύρα, Εὐηνίης,
Ιδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γνητ' ἀνδρῶν,
Τῶν τότε καίρα ἀνακτος ἐναντίον ἐλέτο τόξον
Φοίβος Απόλλωνος, καλλισφύρα εἴνεκα νύμφης.

Τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πάτηρ καὶ πότνια μήτηρ
Αλκυόνιος καλέεσκου επώνυμον, γνεκ' ἀρ' αὐτῆς
Μήτηρ, Αλκυόν^Θ πολυπενθέος οἵτον ἔχονται,
Κλαῖ, ὅτε μιν ἐκάρεργος ἀνήρπασε Φοίβος Απόλλων.
Τῇ σογε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγύεα πέσαν,

Εξ αρέων μητρὸς κεχολωμόνος, ἡρα θεοῖσι
Πόλλα ἀχεέστηράτο, καστημένοι Φόνοι.
Πολλὰ δέ ē γαῖαν τολυφόρεσσιν χεροῖν ἀλεία,
Κικλησκετά Αἰδην, καὶ ἐπαγνην Περσεφόνειαν,
Πρόσχυν καθεζούμενή, (δύνοντο δὲ δάκρυσι κάλπαι)
Παιδὶ δόμεν θανατον τῆς δὲ περοφοΐτης Εριννος
Εκλιεν εἰς Ερέβευσθιν, ἀμείλιχον ητορ ἔχονται.
Τῶν δὲ πάχει μαρφὶ τύλας ὄμαδος ē δάπος ὄρώρες,

Πύργων βαλλομένων τὸν δὲ ελλίσασθο γέροντες
Αιτωλῶν, τέμπον δὲ θεῶν ιέρης αρίστες,
Εξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, τασσοχομενοι μερος δῶρον.
Οπότει τοιστοτον πεδίον Καλυδῶνος ἐργανῆς,
Εντέλει μιν ἥναγον τέμενος ταξικαλλὲς ἐλέσθαι,
Πευτηκοντόγυον τὸ μὲν ἥμισου, οινοπέδαιο,
Ημισου δὲ, Ψιλὴν ἀρσον πεδίοιο ταμέαται.
Πολλὰ δέ μιν λιτανδει γέρων ιππιλάται Οἰνεύς,
Οὐδέ επειρεσσαώς ιψηρέφεος θαλάμοιο,
Σείων καλλητὰς σανίδας, γγνέμενος ἵον
Πολλὰ δέ τούδε καστημένοι, ē πότνια μήτηρ.

550

555

560

565

570

575

580

Ελλίσασθι.

Ελλίσονται· ο δέ μάλλον ἀναίνετο· πλλὰ δὲ ἐταιροι,

Οἱ οἱ κεδύσατος καὶ Φίλτρος ἥσεν ἀπάντων

Αλλὰ δὲ ὡς τῷ Θυμὸν ἐνὶ σηθεογιν ἐπεῖθον

Περὶ γάρ ὅτε δὴ θελαμος τώκα βάλλετο, τοὶ ἐπὶ τούργων

Βαῖνον Κυρῆτες, Σὲ ἐνεπρήθον μέγα ἄσυ.

Καὶ τότε δὴ Μελέαζην εὐζωνος παράκοιτις

Λίσσεται ὁδυρούμην, καὶ οἱ κατέλεξεν ἀπαντία

Κῆδε, ὃστε ἀνθρώποισι τέλει, τὸν ἄσυ ἀλῶν.

Ανδρας μὲν κτείνεται, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει.

Τέκνα δέ τοι ἄλλοι ἄγυστοι, Βαθυζωνες τε γυναικας.

Τοῦ δὲ ὠρένετο θυμὸς ἀκόντος κακὰ ἔρχεται.

Βῆ δὲ ιέναι, χροὶ δὲ ἐντείνεται ἐδύσατο παμφανόωντα.

Ως δὲ μὲν Αἰταλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ,

Εἴγεται δὲ θυμῷ τῷ δὲ ὀκέτη δῶρος ἐπέλεοςαν

Πολλά τε, Σὲ καρίεντα κακὸν δὲ ημίνει καὶ αὐτῶς.

Αλλὰ σὺ μὴ μοι τάῦτα νοέσθε Φρεστοί, μηδὲ σε διάμιων

Ενταῦθα τρέψετε, Φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη

Νησιούν καιομενησιν ἀμισθέμενον ἀλλὰ Πέτροις δώροισι

Ερχεοί τοιν γάρ σε τεῦθον ποστον Αχαιοι.

Εἰ δέ καὶ ἀπέρ δώρων πόλεμον Φθιστοράδην,

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς πτηνὸς ἔσται, πόλεμον περ ἀλαλκάν.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος, τορσοεθη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Φοῖνιξ ἄποια, γερασίει διοτρεφεσ, γάπι με ταΐστης

Χρεὼ πτηνὸς Φρονέω δὲ πεπιηθαί Δίος αἴση,

Η μὲν εὖσται τῷ τηνοῖ κερανίσιν, εἰσόκη αὐτῷ

Εν σῆθεσται μενη, καὶ μοι Φίλα γένεται ἔρωτη.

Άλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δὲ ἐνὶ Φρεστοί βάλλεο σῆστος.

Μή μοι σύγχρι θυμὸν, ὁδυρόμηνος καὶ ἀχεύων,

Απρειδῇ ηρωὶ Φέρον καρίν τοι δέ τοι σε κρή

Τὸν Φιλεεν, ἵνα μὴ μοι ἀπέκθημαι Φιλεοντι.

Καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸ κήδειν, ὃς κέ με κήδῃ.

Ισσον ἐμοὶ Βασίλει, καὶ ημίου μετρο τιμῆς.

Οὔτοι δὲ ἀγιλέεται, σὺ δὲ αὐτόθι λέζεο μίμων

Εύην ἐνὶ μαλακῇ ἀμαρ δὲ ηοῖ Φαινομένηθε

Φραστόμεθ, η κε ναμεεθ ἐφ' ημετερ, η κε μεναμεν.

588

590

595

600

605

610

615

H,

Η, καὶ Πατρόκλω ὅγ' ἐπ' ὁφρύσι νῦν τε σιωπῇ,
Φοίνικις σφέσαι πυκνὸν λέχος, ὁφρα τάχισκ
Ἐκ κλιστῆς νόσοι μεδοῖστο. Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
Αντίθεος Τελαμωνιάδης μέτα μῆδον ἔσπε.

Διογήνες Λαερτιάδη, πλυμήχαν Οδυσσεόν,

620

Ιομεν: ό γέρ μοι δοκεῖ μύθου τελεστὴ
Τῆδε γ' ὅδων κρανέεσθαι ἀπαγγεῖλαι τὰ τάχισκ
Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ σόκον ἀγαθόν περ ἔοντα,
Οἱ πάντες ἔσπει ποτιδεύμενοι αὐτῷ Αχιλλεὺς

Αχειον ἐν σύζεστι θέτο μεραλητόρα θυμὸν,

625

Σχέτλιος, όδε μετατρέπεται Φιλότητος ἐταίρων,
Τῆς, η μιν παρεῖ ημετίν ἐπίσμεν εἶχοχον ἄλλων.
Νηλης· καὶ μὲν τίς τε κατιγήστοι Φόνοι
Παινῆν, η ό παιδός ἐδέξατο τεθνεώτως.

Καὶ ρ' οἱ μὲν ἐν δύμω μένδις αἰτούσ, τόλλον δόποτίσις,

630

Τάχιστης τε ἐρητεύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,

Παινῆν δέξαμενος· οὐδὲ δ' ἀλληλούτον τε κακού τε

Θυμὸν ἐνι σύζεστι θεοὶ θεοῖν, ἐνέκα κέρης

Οἵης· πᾶν δέ τοι ἐπίτη παρίσχομεν εἶχοχος αρίστας,

Αλλά τε τόλλον ἐπὶ τῆσι σὺ δ' ἵλαν εὐθεός θυμὸν,

635

Αἰδεσαί δὲ μέλαθρον ιστωρόφιοι δέ τοι εἴμεν

Πληθύνος σχεῖ Δαναῶν, μέμαρμεν δέ τοι εἶχοχον ἄλλων

Κήδισσι τε ἐμδραμα, καὶ Φίλτατοι, οὗσοι Αχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβομένος, προσέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλέος.

Αἴαν διογήνες, Τελαμωνίε, κοίσχεντε λαῶν,

640

Πάντα τι μοι κατὰ θυμὸν ἔσποι μυθίσκαδ·

Αλλὰ μοι οἰσάνε^τ) κραδίη χόλῳ, ὀππότε σκένεις

Μυήσομεν, οἵ μι αἰσυφῆλοι ἐν Αργείοισιν ἔρεζεν

Ατρέστοι, ὡσεὶ τὸν ἀτίμητον μετενάστην.

Αλλ' οὐμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγέλινην δόποφαδε·

645

Οὐ γὰρ τοῖν πολέμου μεδῆσομαν αἰματόεντος,

Πρέν γ' ψον Πελαμοῖο δαιφρονος, Εκτόρα δῖον,

Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆσας ἰκέδαμα,

Κτείνοντ Αργεῖος, κατὰ τε σμύζα πυρὶ νῆσας.

Αμφὶ δέ τοι τῇ μῆ κλισίῃ καὶ νῆσι μελάνη

650

Εκτόρα

Εκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης ωῆσεθαι δῖον.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἑκαστοί ἐλῶν δέπτας ἀμφικύπελλον,
Σπείσαντες, ταρὰ νῆας ἵσταν τάλιν τῆρε δὲ Οδυσσεύς.

Πάτροκλος δὲ ἐπάροισιν, οὐδὲ διωγῆσι, κέλευσε

Φοίνικι σορέσμα τουκίνον λέχος ὅτι πάχιστα·

Αἱ δὲ Ἐπιπεθόμενα σορεσαν λέχος, ὡς σκέλευσε,
Κώει τε, ρήγος τε, λίνοιο τε λεπτὸν ἄστον.

Ενθ' ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ ηῷ δῖαν ἔμιμνεν.

Αὐτὰρ Αχιλλοῦς εὐδὲ μυχῷ κλισίης εὔπηκτα·

Τὸν δὲ ἄρα ταρκατέλεκτο γυνὴ, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
Φόρβαντος θυγάτιρ, Διομήδη καλλιπάρης.

Πάτροκλος δὲ ἐπέρωθεν ἐλέγετο· τῷρ δὲ ἄρα καὶ τῷ
Ιφις εὐζων^Θ, τὴν οἱ πόρε δῖος Αχιλλεὺς,

Σκύρου ἐλῶν αἰτεῖαν, Ενυῖος τολίεθρον.

Οἱ δὲ ὅτε δῆ κλισίησιν ἐν Ατρεόδαο γένοντο, 665

Τὸς μὲν ἄρα χρυσέσι τυπέλλοις ψες Αχαιῶν
Δειδέχατ^τ ἄλλοθεν ἄλλος αναστόν, σκητέοντο.

Πρῶτος δὲ ἐξερεεῖν ἀναζήτησεν Αγαμέμνοναν.

Εἴπ' ἄγε μέ, ὡς τολύαιν Οδυσσεῦ, μέγα κύδος Αχαιῶν,
Η δέ έθελε μησαῖν ἀμυνέμενα δῆμον πύρ; 670

Η απέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα Συμόν;

Τὸν δὲ αὐτε προσέειπε τολύτλας δῖος Οδυσσεύς.

Ατρεόδη, κύδισε ἀναζήτησεν, Αγαμέμνονον,
Κενός γ' τοι ἐθέλει σβεστα χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Πιμπαλάνε^τ μένεος σὲ δὲ ἀνάνεταν, ηδὲ οὐ δῶρα. 675

Αὐτὸν σε φεράθεται ἀμί Αργείοισιν ἀνωγεῖν,

Οππῶς κεν νῆας τε σόης, καὶ λαὸν Αχαιῶν.

Αὐτὸς δὲ ἤπειλησεν, ἀμ' ηῷ Φαινομένηφι,

Νῆας εὐοσέλμεις ἀλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίστας·

Καὶ δὲ ἀν τοῖς ἀλλοισιν ἔΦη παραμυθίσασθαι,

Οἶκαδ' ἀποτάλειεν ἐπεὶ οὐκέπι δῆτε τέκμαρῳ

Ιλίῳ αἰτεῖν^τ μάλα γὰρ ἔθεν εἰρύοπε Ζεὺς

Χείρα εἶη ὑπερέχει, τεθαρρώκατι δὲ λαοί.

Ως ἔφατ^τ εἰσὶ καὶ οἵδε ταῦτα εἰπέμεν, οἱ μοι ἔποιο,

Αἴσας, καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἀμφα-

685

Φοῖνιξ

Φοίνιξ δ' αὐτὸς ὁ γέρων κατελέξατο· ὡς γὰρ ἀνώγει,

Οφράοι εἰς τέσσας φίλην ἐσ πατέρεδ' ἔπιπτε

Αὔριου, ἦν ἐθέλησιν ἀνάγκη δὲ ωπὶ μιν ἀζει.

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκούσαντο σιωπῆς,

Μήδον ἀγαστάμφροι μάλα γὰρ κεχετερῶς ἀγόρευσε. 690

Δὴν δὲ ἀνεῳ ποσὶν τετιμότες ψευδοῖς Αχαιῶν·

Οψὲ γὰρ δὴ μετέπειπε βούνη ἀγαθὸς Διομῆδης.

Ἄτρεδη, κύδισε ἀναζήταντον, Αγάμεμνον,

Μὴ ὄφελες λίσασθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,

Μυρία δῶρα δίδεσθαι δὲ ἀγνώστῳ εἶτα καὶ ἀλλως, 695

Νῦν δὲ αὖ μιν τολμὸν μᾶλλον ἀγηνορίστιν εὐηκαστος.

Αλλὰ γὰρ κενον μὲν ἐσάσομεν, η καντιστον,

Η κατέ μένη τότε δὲ αὐτες ψαχνήσει), ὅποτε κέν μιν

Θυμὸς εἴνι σύθεοσιν ἀνώγη, καὶ θεος ὄρση.

Αλλὰ γένεθλος, ὡς αὖ ἐγὼν εἴπω, τειθάμεθα πάντες. 700

Νῦν μὲν κοιμήσομεθε, τετεράμφροι φίλοι νῆποι

Σίτης καὶ οἴνοιο· τὸ γάρ, μένος εἶται, καὶ ἀλκη.

Αὐταρτὸς επέκεκα Φαῦλη καλὴ ροδοδάκτυλος ηώς,

Καρπαλίμως τοσὶ νεῶν ἐχεμεν λαὸν τε καὶ ἵππους,

Οτριώντων καὶ δὲ αὐτὸς εἴνι τοράτοις μάχεσθαι. 705

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,

Μήδον ἀγαστάμενοι Διομῆδεος ἵπποδάμοιο.

Καὶ τότε δὴ σπεισαντες εἴσαν κλιστήνδε εκαστος·

Εὐθὺς δὲ σκοιμήσαντο, καὶ ὑπὺς δώρον ἐλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α Γαμέμνων ἀχειπήσεις ἀνίσησις τὸς δῆτες τῶν Ελλήνων, αὐτὸς πεὶ ἐ Με-
νίλαος· καὶ ἐπὶ τὸ τάφρον συμβολεῖσθερμοι, πιμπλεῖσι καλασκόπτεις ἐς τὸ
τὸ Τεράνιον σφραγίποδον, Οδυσσία καὶ Διομηδῶν οἱ Δόλωνα μὲν, σωσαντόσυντες,
ἀπαρῆσι. Πυθόμφροι δὲ περὶ αὐτῶν, Ρῆσσον πικα βασιλία καὶ Θεάκας παρείναι,
ἴνδι τε ἐσφραγίπενσιν, καὶ ἐπιλαζόντες δελφονέσι τὸ Γῆσον, ἐ τὸ ιταίων πη-
νας, καὶ τὰς ιπτας αὐτῶν ἀπιλάσσοντες, ἐς τὸ γαύστερμον παρεγγόνται.

Α Λ. Λ Η.

Κίππα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμενος ἥλυθεν ἄνδρες.

Α Λλοι μὲν ταρὰ τησιν δέρισης Παναχαλῶν
Εῦδον τανυχίοις, μαλακῷ δεδημηρμόνιος ὑπώρ.
Αλλ' οὐκ Ατρεΐδην Αγαμεμνονα, τοιμήρα λαῶν,
Τηπος ἔχει γυλικερὸς, τολλὰ Φρεσίν ὄρμανονται.
Ως δ' ὅτ' αν αἰρατὴν πόσις Ήρης ἱγκομοιο,
Τεύχων η τολὺν ὅμερον αἴτεσφατον, ηε χάλαζαν,
Η νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπέλυνεν δέρερας,
Ηε ποδις πλοέμοιο μέγα σόμα τοδικεδανοῖο.
Ως πυκίν εν σιθεσιν ανεσινάχεις Αγαμεμνον,
Νειόθεν όκι κραδίης τρομέοντο δέ οι Φρενες εὐτός.
Ητοι ὅτ' εἰς τεδίον τὸ Τρωικὸν αἴθρησε,
Θαύμαζεν πυρὰ τολλὰ, τὰ καιετο Ιλιόθι τεσθ,
Αὐλῶν, συρίγλων τὸν ενοπλὸν, ὄμαδὸν τὸν αὐθρώπων.
Αὗταρ ὅτ' εἰς νηάς τε ίδοι καὶ λαὸν Αχαιῶν,
Πολλας ἐκ κεφαλῆς τοσφελύμνες ἐλκέο χάταις
Τψόθ' εόντι διιτο μέγα δ' εἶσεν κιδαλίμον κηρ.
Ηδε δέ οι κατὰ Θυμὸν δέριη Φαίνετο Βελὴ,
Νέστορ' ἐπι τωρῶτον Νηληον ελθέμεν ἀνδρῶν,
Εἴπινα οι σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήνεστο,
Ητις ἀλεξίκακος τᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.

10

15

20

Ορθω-

Ορθοθεῖς δ' ἔνδικες τεῖς σύνθεσι γιτάνα,
Ποσὶ δ' ὑπὲ λιπαροῖσιν ἐδησατο καλὰ πέδηλα.
Αμφὶ δ' ἔπειτα δαφαινὸν ἔσασαι δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεράλοιο, παθηνεκές εἶλετο δ' ἔγχος.
Ως δ' αὐτῶς Μενέλαος ἔχε τρόμος· όδε γὰρ αὐτῷ
Τυπος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Αργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν ἔνεκα πελὺν ἐφ' ὑγρὸν
Ηλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον Θραιον ὄρμασσοντες.
Παρδαλέη μὲν πρῶτα μεταφρενον εὔρου κάλυψε
Ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ δεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
Θύκατο καλκεῦν δόξην δ' εἶλετο χειρὶ παχεῖν.
Βῆ δ' ἴμεν ἀντίσταν ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μηγα πάντων
Αργείων ἦνασε, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμος.
Τον δ' εὑρ' ἀμφὶ ἄμμοι πηγήμενον εντει καλὰ,
Νηὶ ταρα ταρίμητη τῷ δ' ἀστάσιος γένετ' εἰθών.
Τὸν τερετερος ταροτείπε Βοΐην ἀγαθὸς Μενέλαος.

ΤιΦθ' ζτως, ηθεῖ, κορύσεα; η τιν' ἑταῖρων
Οτρυνεῖς Τρώεσιν ἐπίκοπον; αλλὰ μολ' αἰνῶς
Δειδὼ, μη ἔτις τοι τασσόχηλα τόδε ἔργον,
Ανδρὸς δυσμενέας σκοπαζέμεν, οἷος ἐπελθὼν
Νύκτα δὶ αἰμορροΐην μάλα τις Θραισκάρδιος ἔστε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος τασσέσθη μηρίων Αγαμέμνων.

Χρεὼ Βολῆς εμὲ καὶ σὲ, διοτεῖθες ὡς Μενέλαος,
Κερδαλέης, ητις κεν ἐρύσεται τῇδε σπεώσῃ
Αργείος καὶ νῆας ἐπει Διὸς ἐτεάπειο Φρέην.
Εκτορέοις αἵρα μᾶλλον ἐπὶ Φρέηα θῆκε τεροῖσιν
Οὐ γάρ πω ιδόμενος, ωδὲ ἐκλυνον αἰδησσόντος,
Αὐδρ' ενα τοσάδε μέρμερ' εν τηματι μητίσσαδε,
Οοατ Εκτωρ ἐρρέζε Διος Φίλος καὶ Αχαιῶν,
Αὔτως, γτε θεᾶς ψος Φίλος, γτε θεοῖς.
Εργα δ' ἔρεζ, όσα Φημὶ μελησέμεν Αργείοισι
Δηδέ τε καὶ δολιχόν τοσα γὰρ κακὰ μήσατ' Αχαιές.
Αλλ' οἱ θεῖ νῦν, Αἴαντα οἱ ιδομενῆα καλεσαον,
Ρίμφα θεῶν ἐπὶ νῆας ἔγω δ' ἐπὶ Νέσορε δῖον
Είμι, καὶ ὅτρυνεας αντημεναί αἴκι ἐθέληστι

Ελθεῖν ἐς Φυλάκων ιερὸν τέλος, ηδὲ Ἐπιτεῖλας.

Κέντος γάρ κε μάλιστα πιθοίστο τοῦ γαρ γῆς

Σημαῖνες Φυλάκεοι, καὶ Ιδομενῆς ὄπαν,

Μηχόντις τοῖσιν γάρ επετράπομέν γε μάλιστα.

Τὸν δὲ ημέβετ' ἔπειτα βόην αγαθὸς Μενέλαος.

Πῶς γάρ μοι μύθῳ Ἐπιτείλεα, ηδὲ κελδίεις;

Αὖθι μέντοι μή τοῖσι, δεδογμένος, εἰσκεν εἴλθης;

Νέ θέω μετά σ' αὐτοῖς, ἐπὴν εὗ τοῖς ἐπιτείλω;

Τὸν δὲ αὐτῷ περισσεῖπεν ἀνὰξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.

Αὖθι μένεν, μή τως πέριττοίσιν αλλήλοιν

Ερχομένων πολλαῖ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.

Φέγγος δὲ, οὐκέτι ιητα, καὶ ἐρεγγόθεν ἄνωχθι,

Πατρόθεν ἐκ πεντέ ὄνομαζαν ἀνδρα ἐκαστον,

Πάντας κυδίνων μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.

Αλλὰ καὶ αὐτοῖς περ πονεώμεδετος ὡδὲ τὸ ἄρις

Ζεὺς ἐπὶ γενομένοισιν ἵει κακότητα Βαρεῖαι.

Ως εἶπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφὸν, εὗ ἐπιτείλας.

Αὐταρ ὁ βῆρ ἱεναι μή Νέσορα, ποιμένα λαῶν.

Τὸν δὲ εὑρεν παρατε κλιστὸν καὶ μηδαίνη,

Εὗνην εὐνη μαλακῆ παρὰ δὲ εὐτεα ποκίλη ἔκειτο,

Ασσίς, καὶ δύο δόρε, Φασινή τε τρυφάλεια.

Παρ δὲ ζωστῷ κέιτο παναιόλος, ὃς δὲ ὁ γεραιός

Ζώννυππος, ὃς εἰς πόλεμον Φεισούρα Θωρήσοιτο,

Λαὸν σύγων ἐπεὶ δὲ μὲν επέτρεπε γῆραις λυγέω.

Ορθωθεὶς δὲ ἄρετος αγκώνος, καὶ φαλῆρης ἐπειπρατε,

Ατρεΐδην προστείπετε, καὶ ἐξερεύνετο μύθῳ.

Τίς δὲ ξτω κατὰ γῆς ἀνὰ στρατὸν ἐρχεται οἷος,

Νύκτα διὸ ὁρναῖν, ὅτε δέ εὔδοσι Βροτοὶ ἄλλοι;

Ηέ τιν ἐρήσων διδύμενος, οὐ τινέταιρων;

Φέγγος, μηδὲ αἰκένων ἐπ' εἴρη ἐρχεοτο τίπε δέ σε χρεώ;

Τὸν δὲ ημέβετ' ἔπειτα ἀνάξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.

Ω Νέσορ Νηλονίδη, μέγα κύδος Αχαίων,

Εἶσεα Ατρεΐδην Αγαμέμνονα, τὸν πάντων

Ζεὺς ενέηκε πίνοισι Διομήπερες, εἰσὶν αὐτοὶ

Εἰς οὐδεισι μένη, καὶ μοι Φίλα γένεται ὤραγη.

60

65

70

75

80

85

90

Πλά-

Πλάζομαι ἀδ', ἐπεὶ γὰρ μοι ἐπ' ὅμμασιν τῆδε πόνος
Ιχάνει, ἀλλὰ μέλις τόλεμος καὶ κῆδε Αχαιῶν.
Αἴνως γὰρ Δαναῶν τῷρις δεῖδια, γάδε μοι, ητορ
Εμπεδον, αὐλαὶ ἀλαλύκητημα· οὐραδίη δὲ μοι ἔτι
Στηθέων ἐκθρώσκη, τρομέδ δὲ ὑπὸ Φαιδρία γῆρα.
Αλλ' εἴ τι δράμεις, ἐπεὶ γάδε σέ γέγονος ικάνος,
Δεῦρ' εἰς τὸς Φύλακας κατέβεσθε, οὐφρα τίδεμεν,
Μὴ τοὺς μὲν καμάτων αἰδηποτές, γάδε καὶ ὑπτιῶ,
Κοιμήσωνται, ατάρ Φύλακῆς ἐπι ταῖσχυ λάθωνται.
Δισμένεις δὲ αὐτές χρεῖον εἴσαται γάδε τις ιδμεν,
Μή τως καὶ Διὰ νύστε μενομήσωτι μάχεσθ.
Τὸν δὲ ημεῖσθετ ἐπειδὴ Γερήνιος ἵπαστα Νέσωρ.

Ατρεΐδη, κύδισε ἄναξ αὐτῶν, Αγάμεμνον,
Οὐ θην Εκτορι τάνταν νεύματα μητίστε Ζεὺς
Εκτελέσθ, σσα πάνταν εέλπετεται αὐλά μιν οἵω
Κύδεστι μοχθίστεν καὶ ταλέστιν, εἴκεν Αχιλλεὺς
Ἐκ χόλος δέργαλέσιο μεταστρέψῃ Φίλον ητορ.
Σοὶ δέ μάλιστι εὔφοροι εγώ τοι δὲ αὖ καὶ ἐγέιρομεν αὐλάς,

Ημέν τιδεύτην δεργικλυτὸν, γάδε Οδυσσόα,
Ηδὲ Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος ἀλκιμον ψόν.

Αλλ' εἴπις καὶ τάσδε μεταιχόμυρος καλέστεν,

Αντιθέον τ' Αἴαντα, καὶ Ιδομενῆς ἄνακτα·

Τῶν γάρ νῆες ἔσοντιν ἐκαστέτω, γάδε μάλιστι εὔγρυς.

Αλλὰ, Φίλον περ ἔσοντα καὶ αἰδιον, Μενέλαον

Νεκέστω, εἴπέρ μοι νερεοσησα, γάδε επικιδόσω,

Ως εὔδη, σοὶ δὲ οἵω επέτρεψεν τανέεαδα.

Νῦν ὁ φέλεν κατέ πάντας δέρισθας τανέεαδ,

Λιασόμενος· χρεῖα γὰρ ικανεσται γάτετος.

Τὸν δὲ αὐτές ταρσέειπεν ἄναξ αὐτῶν Αγάμεμνον.

Ω γέρον, ἄλλοτε μέν τε καὶ αἰπάσθις ἄνωγα·

Πολλάκι γὰρ μεθίστε, καὶ σοὶ ἐθέλι πονεοδό,

Οὐτ' ὄχινα εἴκων, γάτ' αὐραδίης νόσοιο,

Αλλ' ἐμέ τ' εἰτορών, καὶ εὑμὴν ποτιδέγμενος ὅρμιν·

Νῦν δὲ ἐμέο ταρσέτος μάλιστι επέχρετο, καὶ μοι επέση.

Τὸν μὲν εγὼ προσηκα καλήμεναι, οὐ σὺ μεταλλάξ.

95

100

105

110

115

120

125

Αλλ'

Αλλ' ιομεν καίνεις δὲ κικησόμεθα πέρι τουλάων
Εν Φυλάκεσσι· ίνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ηγερέειται.
Τὸν δὲ ήμείστετέ επείδη Γερήνιος ιππότα Νέσωρ.

Ούτως γάρ εἰς νεμεούσεται, καὶ δ' απ. Θησαύρων,
Αργείων, ὅτε καὶ τὸν ἐποτεύνη, καὶ ανάγη.

Ως εἰπών, εὑδυνε περὶ σῆθεος χιτῶνα,
Ποιεῖ δὲ υπαὶ λιπαροῖσιν εὐθοτὸν καλὰ τεῖχιλα,
Αμφὶ δὲ ἄρα χλαιναν περονήσαλο Φαινικέοςαν,
Διπλῆν, ἐκπειδην γλη δὲ ἐπενήνοθε λάχην.
Εἴλετο δὲ ἀλκιμὸν ἔγχος, ἀκαχμένον δέ τοις χαλκῷ.
Βῆ δὲ οἴνα κατὰ τῆς Αχαιῶν χαλκοχιτῶν
Πρωτον ἐπειτ' Οδυσσα, Διὶ μῆτιν ἀπέλανθον,
Εξ ὑπαὶ ανέγειρε Γερήνιος ιππότα Νέσωρ
Φεγγάρμενος· τὸν δὲ αἴσια περὶ Φρένας ἥλυθ' ιαὴ,

Ει τὸν δὲ ἥλαθε κλιστής, καὶ σφίας προς μῆδον ἔσπε.

Τίφερ' γάρ κατὰ τῆς οὐαὶ σρατὸν οἷοι ἀλαζότε,
Νύκτα δὲ ἀμβροσίην; οἵτις δὲ χρεῖα τόσον ἵκε;

Τὸν δὲ ήμείστετέ επείδη Γερήνιος ιππότα Νέσωρ.
Διορύμενος Λαερτιάδη, πολυμήχανος Οδυσσεῖ,
Μῆ νεμέσα· τοῖον γάρ ἄχος Βεβίηκεν Αχαιός.
Αλλ' ἐπει, οὐφρα καὶ ἄλλον ἔγειρομεν, οὐ τὸν ἐπέσοικε
Βελλὰς βολεύειν, η Φεγγάρμεν, η μάχεσθαι.

Ως φίδη· οὐ δὲ κλιστηνδε κιῶν πολύμητις Οδυσσεὺς,
Ποικίλον ἀμφὶ ὕψοισι σκέπεις θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτέσ.

Βαν δὲ Πτή Τυδείδην διορύδα· τὸν δὲ σκίχανον
Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίσης σὺν τεύχεσιν ἀμφὶ δὲ ἑταῖρος
Εὔδον· ταῦτα κρατὸν δὲ ἔχον αστίδας· ἔγχεια δὲ σφιν
Ορφ' ἐπὶ σωρωτῆρος ἐλπίαλο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφη, ὡς αἰσθεροπή πατρὸς Διοῖς· αὐτῷ δέ γ' ἄρνας
Εὖδη· υπὸ δὲ ἔσρωτο ρίνον Βοὸς ἀγεαίλοιο.

Αὐτὰρ ταῦτα κεράτεται τάκης πετανυσο Φαενός.

Τὸν παρεῖται ανέγειρε Γερήνιος ιππότα Νέσωρ,
Λαζαρὸδι κινήσας. ὅτενύετε, νέκεσε τὸν αὐτὸν.

Εγένεο, Τυδεός γέ· τι πάνυχον ὑπὸν αἴωτεῖς;
Οὐκ αἰτεῖς, ὡς Τρωεῖς ἐπὶ Θρωσμῷ πεδίονο

130

135

140

145

150

155

160

Εἰσαγ

Εἴπαται ἄγχι νεῦν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;

Ως Φάθ· οὐδὲ εἰς ὑπνοιο μάλα κραυπτᾶς ἀνόρρεστη,
Καύμιν Φωνῆς ἐπει πέροντα προσοῦδα.

Σχέτλιός εστι, γεραέ· σὺ μὲν τόντος ἔποιε λήγεις·
Οὐ νυ καὶ ἄλλοι εἴσι νεώτεροι ψεις Αχαιῶν,
Οἵ κεν ἐπειδια ἔκαστον ἐγειρεαν βασιλήων,
Πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δὲ ἀμύχανός εστι, γεραέ.

Τὸν δὲ αὐτε προσέειπε Γερήνιος ἵπποτα Νεῖσωρ.
Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, Φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Εἰσὶν μὲν μοι ταῦτες αἱμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοί
Καὶ τολεες, τῷ κεν τις ἐποιχόμενος καλέσεται.

Αλλὰ μάλα μεγάλη γρειαὶ βεβίηκεν Αχαιάς.
Νῦν γοῦδὴ πάντοτι ἐπι ζυζοῖς ἴστεται ἀκμῆς.

Η μάλα λυγχὸς ὀλεθρος Αχαιοῖς, η βιῶνας.
Αλλ' οὐδὲ νῦν, Αἴαντα ταχὺν, Ε φυλέος ψον,

Ανησον σὺ γάρ εστι νεώτερος· εἶ μὲν ἐλεύθερος.

Ως Φάθ· οὐδὲ αἱμφ' ὠμοισιν εἴσασθο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλου, ποδηνέκει· εἴλετο δὲ ἔγχος.

Βῆ δὲ ιέναι, τὰς δὲ ἐνθεν ἀνασήκους ἀγεν πρως.

Οἱ δὲ οὐδὲ δὴ Φυλάκεσσιν εὐ αἰχομύραιοι γενονται,
Οὐδὲ μὲν εὔδονται Φυλάκων πρητορας εύρον.

Αλλ' ἐγενορτὶ σὺν τῷ χεσον εἴσατο πάντες.
Ως δὲ καὶ μῆλα μυτωρίστον) εὐ αὐλῆ,

Θηρος ἀκροταῖς κρατερόφρενος, οὐ τε καθ' ὑλῶν
Ερχυται δὲ ὄρεσφι· τολὺς δὲ ὄρυμαγδος ἐπ' αὐτῷ

Ανθρῶν οὐδὲ κυνῶν, διπό τε σφισιν ὑπνος ὄλωλεν.
Ως τῷ νηδύμος ὑπνος απὸ βλεφάροιν διώλι,

Νύκτα Φυλακομύραιοι κακήν πεδίονδε γαρ αἰεὶ^{τετραφάθ}, διπτότε πει Τρώων αἴοιεν ίούτων.

Τὰς δὲ γέρων γῆγησεν ιδῶν, θάρσων τε μύθῳ,
Καὶ σφεας Φωνῆς ἐπει πέροντα προσοῦδα.

Οὕτω νῦν, Φίλα πέκνα, Φυλάκεσσει· μηδὲ τιν' ὑπνος
Αιρέτω, μὴ κάρμα γενώμεθα μυτωρίστον.

Ως εἰπὼν, τῷ Φροτοι διέσυτο τοι δὲ αἱμ' ἐποντο
Αργείων βασιλῆς, οὗτοι κεκλήσατο βελλήν.

Τοῖς δὲ ἄμα Μηρέσιντι, καὶ Νέστορος αὐγλάὸς ψός,
Ηίσταντο γὰρ καλεον συμμηπάσσοντο.
Τάφρον δὲ ἔκδιαβάντες ὄρυκτην, ἐθρίωντο
Ἐν καταφρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφάνετο χῶρος
Πιπτόντων ὅτεν αὐτις ἀπετράπετ' ὅβριμος Εκτώρ,
Ολὺς Αργείες, ὅτε δὴ τέρει νῦν ἐκάλυψεν.
Ἐντει καθεδόμηνοι, ἐπεὶ ἀλλήλοισι τίΦωνον
Τοῖς δὲ μυθῶν πρήγμα Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ.

Ω Φίλοι, σοκὴ ἀν δὴ τις ἀνηρ πεπίθαισθι ἐώ αὐτοῦ
Θυμῷ τολμήντι μὲν Τρῆνας μεραρχύμες
ΕΛΘΕΝ; ἔτινα πτὸ δῆν εἶναι ἐχαστωντα.
Η τινά πτὸ καὶ Φῆμιν εἰνι Τρέωας πύθοισι,
Αστά τε μητίοισι μὲν σφίσιν ἢ μεμάσσον
Αὗτι μένειν παρεῖ πυρον ἀπόπεσθεν, γέ τε πόλινδε
Αψὲ ἀναχωρήσοντι, ἐπεὶ δαμάσσοντο γέ Αχαιές.
Ταῦτα κε πάντα πέιστο, καὶ ἀψὲ εἰς ημέας ἐλθοι
Ασκητής, μέρει κέν οἱ πανθεόνιοι κλέος εἴη
Πάντας ἐπ' ανθρώπους, καί οἱ δόσις ἔστε γέ εὐθλῆ.
Οσοι γὰρ ημεσιν Πεικρατέοντιν ἀφέσοι,
Τῶν παντων οἱ ἔκαστοι οἵνι δάστοι μέλαιναι,
Θῆλυν, παρόρμην τῇ μὲν κτέρεις ψέντεν ὄμοιον.
Ἄει δὲν δαστησι καὶ εἰλαπίνηι παρέσσει.

Ως ἔφασθι οἱ δὲ ἄρα πάντες ακην εὐθύνοντο σιωπῆς
Τοῖς δὲ καὶ μετέειπε βούν αἰσθέσθι Διομῆδης.

Νέστορ, εἷμ' ὀτρύνθι κραδίη καὶ θυμὸς αὔγνωρ
Ανδρῶν δυσμένεων διωματρατον, εὐγνὺς εόντα,
Τρωῶν ἀλλ' ἔτις μοι ἀνηρ ἄμιν' ἐποίοι Σὲ ἄλλος,
Μᾶλλον Θαλπωρή καὶ Θαργαλεώτερον ἔσαι.
Σιώ τε δύνειρχομενω, καὶ τε πόροι οἱ τῷ ενόησεν,
Οππως κέρδος ἔη μένος δὲ εἰπέτει τι νομοῦ,
Αλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.

Ως ἔφασθι οἱ δὲ ἔθελον Διομῆδει πολλοὶ ἐπειδαγή
Ηθελέτιν Αἴαντε δύω, Θεράποντες Αρνος.
Ηθελε Μηρέσιν μάλα δὲ ηθελε Νέστορος ψός.
Ηθελε δὲ Ατρεΐδης δερματοτος Μεγέλας.

200

205

210

215

220

225

Ηθελε

Ηθελε δ' ὁ τλήμων Οδυσεὺς καταδῦνας ὄμιλον
Τρώων· αἱὲ γαρ οἱ ἐνὶ Φρεσὶ Θυμὸς ἐτόλμα.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέσπετεν ἀνάζ ἀνδρῶν Αγαρέμινων.

Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρομένε Θυρῷ,
Τῶν μὲν δὴ ἔταρον γ' αἰροτεα, ὃν καὶ ἐθέλησα,
Φαινομένων τὸν ἀριστὸν, ἐπεὶ μεράσοι γε τολλοί·
Μηδὲ σύ γ', αἰδούρημος σῆρις Φρεσὶ, τὸν μὲν δρέπω
Καλλέπειν, σὺ δὲ χέρον ὑπάστατεα, αἰδοῖ εἴκαν,
Εἰς γνήνην ὄροσαν, μηδὲ εἰς Βασιλεύτερός εἴνι.

Ως ἔφατ· ἕδεσσεν δὲ τοῖς ξανθῷ Μενελάῳ.
Τοῖς δὲ αὐτὶς μετέσπετε βοὺν ἀγαθὸς Διομῆδης.

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μὲν τὸν ἐλέαδη,
Πῶς ἀν ἐπειδὲ Οδυσσῆοι ἐγὼ θέοις λατοίμην,
Οὐ πέρι μὲν τῷροφρων κερδοῖ, καὶ θυμὸς αἰγίνωρ
Εὐ τάντεωτ πόνοισι, φίλεις δὲ εἰς Παλλὰς Αθηνῇ;
Τέττα δὲ ἐπομένοιο, καὶ τὸν πυρὸς αἴθομένοιο
Αμφω νοσήσαιμεν ἐπεὶ πέρι οἵδε νοῆσε.

Τὸν δὲ αὐτε ταφέσσετε τολύτλας δῖος Οδυσσεύς.
Τυδείδη, μητ' ἄρα με μάλα αἴνεε, μητέ τι νέκτη
Εἰδόσι γαρ τοι πάρτα μετ' Αργείοις ἀγορέεσ.
Αλλ' οἷμεν μάλα γδὲ νῦν ἀνε), ἐγγύθι δὲ ηώς.
Ἄτρα δὲ δὴ πεσεύσηκε παραχηκεν δὲ πάλεων νῦν
Τῶν δύο μοιράων, τριπάτη δὲ ἔτι μοῖρα λέλεπται.

Ως εἰποντ, ὅπλοισιν εὐὶ δενοῖσιν εδύτιν.

Τυδείδη μὲν δᾶκε μενεπίλεμος Θρεσμηῆδης
Φασχανον ἀμφοκε (τὸ δὲ εὸν τῷδε τηνὶ λέλεπτο)
Καὶ σίκος· ἀμφὶ δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἐθηκε
Ταυρέτην, ἀφαλόν τε, καὶ ἀλοφον ἢτε καταπιν
Κέκληται· ρύται δὲ καρη θαλέρων αἰγῶν.

Μηχίόνης δὲ Οδυσσῆοι δίδε βίον, ηδὲ Φαρέτην,
Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἐθηκε,
Ρίνε ποιητὴν τολέσπου δὲ ἐντοδεν ιμάσιν
Εντέπατο σερέως· ἔκτοδε δὲ λαμπεὶ ὁδόντες
Αργιόδοντος νὸς Θαμεές ἔχον ἐνθα καὶ ἐνθα,
Εὐ καὶ Ἐπιτεμένως· μέση δὲ ἐν πτῖλος δέσπει.

Z

235

240

245

250

255

260

265

Tηγ

Τὴν ρά ποτ' ἐξ Ελεώνος Αμύνηρος Ογυδνίδαο
Εξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον αντιτορησας·
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθήρια Αμφιδάμαντος.
Αμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξενῆιον εἶναι·
Αὐτὰρ οἱ Μηρίονη δάκεν ὡς παχδὶ Φορῆναι·

270

Δῆ τοτ' Οδυσσῆος πύκασεν καρη ἀμφιτεθῆσα.
Τὰ δ' ἐπεὶ ἐν ὅσποισιν εἴνι δενοῖσιν ἐδύτην,
Βαν ρ̄ ιενα, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας δέριται.

Τοῖσι δὲ δέξιον ηκεν ἐρωδίον ἔγγυς ὁδοίο
Παλλὰς Αἴγυνατη τοι δ' σύκη ιδεν ὁ φθαλμοῖσι,
Νύκτα δι' ὄρφαναν, ἀλλὰ κλάγχαῖος ἀκεσταν.
Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθι Οδυσσεὺς, πρᾶτο δ' Αἴγυνη.

275

Κλεῦθι μεν, αἰγιόχοιο Δίος τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ^{τι}
Ἐν πάντεσι τῶνοισι παρέκβαση, χόε σε λιθῷ
Κινύριδος· νῦν αὐτε μάλιστε με φίλε, Αἴγυνη.
Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νηὸς εὐχλειας ἀφικέαται,
Ρέζαντας μέγα ἔργον, ὃ καὶ Τρώεσι μελήσει.

280

Δεύτερος αὐτ' πρᾶτο Βοὺν ἀγαθὸς Διομῆδης.
Κέκλιθι νῦν καὶ ἐμέο, Δίος τέκος, Ατρυτῶν,
Σπεῖο μοι, ὡς ὅτε πατέρι αὖ ἔστει Τιδεῖ διώ
Ἐς Θῆβας, ὅτε τε πρὸ Αχαιῶν ἀγέλειΘηε.
Τεσ δ' αρ' ἐπ' Ασωπῷ λίπε χαλκοχιτωνας Αχαιός.
Αὐτὰρ οἱ μελίχοιν μῆδον Φορε Καδμιστοῖσι.
Κεῖται ατὰρ αὐτὸν μαλα μέρμερα μησαῖο ἔργα,
Σὺν σοὶ, διὰ τεα, ὅτε οἱ πρόφρασα παρεστησ.
Ως νῦν μοι ἐφέλεσσα παρέκβαση, καί με Φύλασσε.
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ βέβαιος Βενη νην, εύρυμετωπον,
Αδηνῆται, ην ψπω υπὸ Συζην πηγαζεν αὐτῷ.
Τὴν τοι ἐγὼ βέβαιος, χρυσὸν κέρασιν πεῖχενας.

290

Ως ἐφαν εὐχόριδοι· τῶν δὲ ἔκλιε Παλλὰς Αἴγυνη.
Οι δὲ ἐπεὶ ἡρσαῖο Δίος κέρη μεγάλοιο,
Βαν ρ̄ ιμεν, ὡσε λεοντε δύω, 2ῃ νύκτα μέλαιναν,
Αν Φόνον, ἀν νέκυας, 2ῃ τ' ἔντεα, καὶ μέλαιναί μα.

295

Οὐδὲ μὲν χόε Τρώες αἰγινόρας εἴσαεν Εκτῷ
Εὔδειν, ἀλλ' ἄμυνδις κικλόγκετο πάντας αἵρεται.

300

Οδυσσεύς

Οασοι ἔσται Τρώων ἡγήτορες, ηδὲ μεδούτες.

Τάς δέ συγκαλέσας, πυκνὴν ἥρτονετο βελτί.

Τίς καν μοι τόδε ἔργον ὑποχρεῖμος τελέσει
Δάρω επὶ μεγάλῳ; μιθὸς δέ οἱ ἄρχιος ἔσται
Δωσαν δὲ δίφορον τε, δύω τ' ἐριαυχίνας ἵππους,
Οἵ κεν δρισευώσι. Ήσης ἐπὶ τησσίν Αχαιῶν.
Οσις κεν τλαίη, οἱ τ' αὐτῶν κῦδος ἀρούτο,
Νηῶν ἀκυπόρων χεδὸν ἐλέγεμεν, ἐκ τε πυθέοδα.
Ηὲ Φυλάσσονται νηες θούμ., ὡς τοπάρος τερ,
Η γῆ, χείρεσσιν ύψος ἡμετέρησι δαμεντες,
Φύζειν βελτύσσοι μῆτρες σφίσιν, γεδὲ ἐθέλεσι
Νύκτα φυλασσέμεν, καμάτω ἀδηκότες αἰγῶ.

Ως ἕφαθ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγέροντο σιωπῆ.
Ην δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εύμηδεος γος,
Κήρυκος Θέοντος, πολύχοντος, πολύχαλκος,
Ος δῆ τοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδῶντος.
Αὐτέρος δὲ μάνος ἔην μετὰ πέντε καστιγμάτων.
Ος ρέ τοτε Τρώοις τε Κεκτορὶ εἶπε παρατάσ.

Εκτορ, ἔμ' ὅτερύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνων
Νηῶν ἀκυπόρων χεδὸν ἐλέγεμεν, ἐκ τε πυθέοδα.
Αλλ' ἄγε, μοι το σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσον,
Η μὲν τάς ἵππους τε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
Δωσέμεν, οἱ Φορέσσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
Σοὶ δὲ ἔγω γάρ ἀλιος σκοπος ἐσομεῖ, γεδὲ δόξης.
Τόφρα γαρ εἰς στρατὸν εἴμι Διαμπέρες, ὁφρὲς ἀν' ἵκαμαν
Νῆ Αχαιμεμνονέν, ὅθι πτε μέλλοσιν ἀρέσαι
Βελτας βελτίσσειν, ηὲ φολγέμεν, ηὲ μάχεσθαι.

Ως φάθ· οἱ δὲ ἐν χερσοῖ σκῆπτρον λάβε, καὶ οἱ ὄμοσαι
Ισω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐριγόδηπος πόστις Ηρης,
Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνηρ ἐποχήσει^δ ἄλλος
Τρώων ἀλλά σε Φηρὶ διαμπέρες ἀγλαιεῖσθαι.

Ως φάτο· καὶ ρέ ἐπίορκον ἀπάμοσε· τὸν δὲ ὄροσθινεν.
Αὐτίκα δὲ ἀμφ' ὄμοισιν εἴβαλλετο καμπύλα τοξα·
Ἐσαδοῦ δὲ ἔκτασθεν ρίνον πολιοῖο λύκοιο·
Κερατὶ δὲ ἐπὶ κτιδενη κυνέν· ἐλε δέ ὅξις ἀκοντα.

Βῆ δὲ οὐναὶ ποτὶ νῦν δότο σρατῶν ἔδι αἵρεμελλεν
Ελβίν τὸν μῶν αὐτὸν Εκτορὶ μῦθον δοπίσειν.

Αλλ' ὅτε δὴ ρήππων τε καὶ αὐδῶν καλλιφόρης
Βῆ ρᾶς ὁδὸν μεμασίς· τὸν δέ φρεάσιον παροστόντα
Διογύνης Οδυσσεὺς, Διομῆδες ἐπαρρέειπεν.

Οὐτός τοι, Διομῆδες, ἀπὸ σρατῶν ἔρχεσθαις ἀνήρ,
Οὐκ εἶδος, ηὔηστιν ἐπισκοπος ἡμετέρησιν,
Η τινὰ συλήσων νεκύων κατατεῖνειστωταν.

Αλλ' ἐώμεν μιν παρῶν παρεζελθεῖν πεδίον
Τυρφόν· ἐπειδὰ δὲ καὶ αὐτὸν ἐπιτίθατες εἰλομένους
Καρπαλίμων^τ εἰ δὲ ἄμμος παραφθάνητος πόδοςιν,
Αἰεῖ μιν τοτὶ νῦν δότο σρατῶν παροτειλεῖν,
Εγγὺς ἐπαίσσων, μὴ πως παροπλέουν ἀλυζη.

Ως αὖτα Φωνησάντε, πάρεξ ὅδος τὸν νεκυίας
Κλινθίτιν^τ οὐδὲ αἴρα παρέθραμεν αὐθαδίητον.
Αλλ' ὅτε δὴ ρήππων αὐτοῖς, ἵσσον τὸν πέλον^τ
Ημιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν παροφερέσεραί εἰσιν
Ελκέμηδην νεοῖο Βαθέτης πηγῶν αρτρον.

Τὰ μὲν ἐπεδραμέτιν^τ οὐδὲ αἴρειν, δεπον αἰάσσους.
Ελπεῖο γάρ κατὰ θυμὸν δοτερέψοις εἴταιρος
Εκ Τρωῶν οὐναὶ, πάλιν Εκτορὸς στρωμάτος.

Αλλ' ὅτε δὴ ρήππων δερπηκέσι, ηὔηστιν ελασσον,
Γνῶτε δὲ αὐδῶν δισσούς λαλήσας ἐγνατεῖνα
Φθύγεμηδην τοι δὲ αὐτῷ διώκειν ὠρμηθησαν.

Ως δὲ ὅτε καρχαρόδοτε δύω κιώνες, εἰδότε Θύρη,
Η κεμάδ^τ, η λαγών, ἐπείζετον εμμενες αἰεν
Χῶρον αὐτὸν δένευτ^τ, οὐ δέ τε προθέντος μεμηκάς.
Ως τὸ Τυδεόν, οὐδὲ πολίπορθος Οδυσσεύς,
Λαζ διτομηγάντε, διώκειον εμμενες αἰεν.

Αλλ' ὅτε δὴ τάχις ἐμίλλε μιγήσεδαι Φυλάκεστιν,
Φθύγων εἰς νῦν, τότε δὲ μενος ἐμβαλλει^τ Αἴθην
Τυδεόν, ινα μή τις Αχαιῶν χαλκοχιτῶνων
Φθάσι, ἐπελέγμενος Βαλέσιν οὐ δέ δύτερον εἴλεθη.
Δεροὶ δὲ ἐπαίσσων, παροτεφη κρεπτέρος Διομήδης.

Νέ μὲν, ηὲ σε δοξει κιχησματι^τ οὐδὲ σε Φημι

340

345

350

355

360

365

370

Δηρον

Διηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύζειν αἰτὺν ὄλεθρον.

Η ῥα, καὶ ἔγχος αὐτῆκεν ἐκὰν δὲ πράξτανε φωτός.
Δεξιτερὸν δὲ ὑπέρ ὧμον ἐυζός δέρος ακακή

Ἐν γαῖῃ ἐπάγμη ὁ δὲ ἄρδει, τάρποσέν τε,

Βαμβανῶν, ἀράς^Θ δὲ διὰ σύμμα γίνεται ὀδόντων,

375

Χλωρὸς ὕπαγε δέεται τὸ δὲ αὐτοῖς μάνιοντες κιχήτης,

Χειρῶν δὲ ἀψάλην ὁ δὲ δακρύσας ἐπ^Θ ηῦδα.

Ζωχρεῖται, αὐτὰρ ἐγών ἐμὲ λύσματι εἴτε γαρ εἴδου
Χαλκός τε, χρυσός τε, τολύκημπτός τε σίδηρ^Θ.

Τῶν καὶ ὑμεῖν χαρίσαστο πετὴρ ἀπερίστι ἀποινα,

Εἶχεν ἐμὲ γὰρ πεπύθοις εἴπει ηὗσιν Αχαιῶν.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος προσεφη πολύμητις Οδυσσεύς.

Θάρσος, μηδὲ τί τοι δίναλος καταδύμιος εἴσω.

Αλλ' αὖτε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξου.

Πῆ δὲ γάτως ἐπὶ νῆσος ἀπὸ στράτευμα ἔρχεται οἷος,

385

Νύχτα δὲ ὁρφνάσην, ὅτε δὲ εὔδεστι βροτοὶ ἄλλοι;

Η τινα συληστῶν νεκύων κατατεθνεάτων;

Η σ' Εκτῷ προέκνεται Διασκοπᾶθαι ἔκαστη

Νῆσος ἐπὶ γλαφύρας; ή σωτὸν Θυμὸς ἀνῆκε;

Τὸν δὲ ἡμεῖσθετε εἴπειδα δόλων, ύπὸ δὲ ἔτρεμε γῆ.

390

Πολλῆσιν μὲν ἀττιτοὶ παρεκ νόον πραγενεῖ Εκτῷ,

Ος μοι Πηλείωνος ἀγαπῶ μάνυχας ἵππος

Δωσέμεναν κατένδυσε, ἐν ἀρματα τοικίλα χαλκῶ.

Ηνώγδε μὲν ίόντα θόνη διὰ νύχτα μελαίνων,

Ανδρῶν δυσμενέων χρέον εἰλέμεν, ἐκ τε ποθέσται,

395

Ηὲ Φυλάσσοντος θεού, ὡς τοπάρος περ,

Η ἡδη, χείρεωσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμάντες,

Φύγειν βαλεύοιτε μὲν σφίσιν, γάδε ἐθέλοιτε

Νύκτα Φυλασσέμεναι, καρμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.

Τὸν δὲ Ἀπτημεδόποιος, προσεφη πολύμητις Οδυσσεύς. 400

Η ῥα νῦ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίτο Θυμὸς,

Ιππῶν Αιακίδαο δαιφρονος οἱ δὲ ἀλεγενοὶ

Ανδρῶν γε θυητοῖς δαμάνημναι, γάδε ὀχεσται.

Αλλ' αὖτε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξου.

405

Πτ

Πάντη, δένρο κιών, λίπες Εκτόρα, τωμήδια λαῶν;

Πάντες οἱ ἔντει κεῖται αἵρησι; πάντες οἱ ἵπποι;

Πῶς δὲ αἱ ἄλλων Τρώων Φυλακαῖτε, καὶ εὐνάψ;

Ασάτε μητίοσι μετα σφίσιν ἢ μεμάσσοιν

Αὔθι μενεν τῷδε τησιν ἀπόπροθεν, ηὲ πόλινδε

Αὖτις ἀναχωρήσοιν, ἐπεὶ δαμασσούτο γ' Αχαιες;

Τὸν δὲ αὐτε προσέεπε Δόλων Εύμηδος ψός.

Τοιγάρ εἴγω τοι ταῦτα μάλιστρα καταλέξω.

Εκτόρα μεν μῆτρα τοῖσιν, ὅσαι Βεληφόροι εἰσι,

Βελᾶς Βελδην θέεις τῷδε σήματι Ιλιος,

Νόσφιν δότο Φλοίσβος Φυλακὰς δὲ ταῖς ἔρεσι, ἥρως,

Οὔτις κεκριμένη ρύεται σρατὸν, οὐδὲ Φυλακῆς.

Οσαγη γὰρ Τρώων ταῦρος ἐχάρασ, οἷσιν ἀνάγκη,

Οἱ δὲ ἐχέταρχοι, Φυλακεμενά τε κέλον)

Αλλήλοις ἀπέρ αὐτε πολύκλητοι Πέτικροι

Εὔδεστοι Τρώσι γὰρ Πετραπέντε Φυλάσσειν.

Οὐ γάρ σφιν πάντες χρέον εἴσαι, οὐδὲ γυναικες.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος προσεφη πολύμητης Οδυσσεύς.

Πῶς γὰρ τοι, Τρώσοις μεμιγμένοις ἵπποδάμεοισιν

Εὔδεστοι; ηδὲ ἀπάντας διεπε μοι, ὅφεα δασίω.

Τὸν δὲ ἡμέραντες ἐπειδα Δόλων Εύμηδος ψός.

Τοι γάρ εἴγω καὶ ταῦτα μάλιστρα καταλέξω.

Πρὸς μεν ἀλλοι Κάρες, καὶ Πάιονες ἀγκυλόστοζοι,

Καὶ Λέλεγες, καὶ Κακκανες, δῖοι τε Πελαστοι.

Πρὸς Θύμηρης δὲ ἔλαχον Λύκοι, Μυσοί τοις αἰγάρωχοι,

Καὶ Φρύγες ἵπποδάμοι, καὶ Μήνες ἵπποκορυσται.

Αλλὰ τὴν ἐμὲ ταῦτα διεζερέεσθε ἐκαστα;

Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδίνατο οὐιλον,

Θρήικες οἵδε ἀπάντας τε νεήλυδες, ἔχατοι ἄλλων.

Ἐν δὲ σφιν Ρήσος Βασιλεὺς, πάσις Ηιονηος.

Τὰ δὲ καλλίτεροις ἵπποις ἴδον, ηδὲ μεγίτεροις.

Λευκότεροι χίονος, θέειν δὲ ἀνέμοισιν οὔροιοι.

Αρμα δέ οι χρυσῶτε καὶ δέρματα εὐ ποκητα.

Τεύχεα δὲ χρυσεια, πελάρια, θάυμα ιδεῖσα,

Ηλυθ' ἔχων τὰ μὲν ἔτι καταθητασιν εὑκεν

410

415

420

425

435

440

ΑΧ-

Ανδρεστιν Φορέειν, ἀλλ' ἀδενάτοις θεοῖσιν.

Αλλ' ἐμὲ νῦν μὲν τησὶ πελάσετον ἀκυπόροισιν,

Η ἐμὲ δῆσεντες λίπετ' αὐτὸν τηλεῖ δεσμῷ,

Οφρά κεν ἐλθῆτον, καὶ τειρηθῆτον ἐμέο,

Ηε κατ' αἰσαν εἴσοντον εν ὑμῖν, ηὲ καὶ ἔχει.

Tὸν δὲ ἄρ, ὑπόδρα ιδῶν, τροσεψθι κρατερὸς Διομήδης.

Μὴ δῆ μοι Φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο Θυμῷ,

Εσθλα τερπάγγειλας, ἐπεὶ ἵκε χειρας εἰς ἀμάς

Εἰ μὲν γάρ κε σε νῦν δοτολύσομεν, ηὲ μεθῶμεν,

Η τε οὐδερον εἴδα θοὰς ἐπὶ τῆς Αχαιῶν,

Ηε διοπίσσων, ηὲ ἐναντίον τολεμείζων.

Εἰ δέ καὶ ἐμῆς ὑπὸ χεροὶ δαμεῖς ἀπὸ Θυμὸν ὀλέαγης,

Οὐκ ἔτ' ἐπείδα σὺ τῆμά τοτε εὔσεαν Αργείοισιν.

Η καὶ ὁ μὲν μιν ἐμέλλε, γενέτη χειρὶ ταχέτη

Αψάμενος, λιστεδαγή ὁ δὲ αὐχένα μέσον ἐλαστε,

Φαγυάνων αἴγας, ἀπὸ δὲ ἀμφω κέρος τένοντε-

Φθεγμόνεν δὲ ἄρα θύγε καρπή κενιζον ἐμίχθη.

Τὸν δὲ απὸ μὲν κτιδένη κινέντη κεφαλῆθιν ἐλοντο,

Καὶ λυκένη, καὶ τόδε παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν

Καὶ τά γε Αἴγανά ληπτοὶ διος Οδυσσεὺς

Τύφος ἀνέρχετε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἐπος ηύδα.

Χαῖρε, Θεά, τοῖσδεστο σὲ γὰρ τρώτιν εν Ολύμπῳ

Πάντων ἀδενάτων Πτοεωσόμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς

Πεμψον ἐπὶ Θρηκῶν αὐδρῶν ἵππος τε, καὶ εὐνάς.

Ως ἄρε ἐφάνησεν οὐδὲ δέποτε ἀέρας,

Θῆκεν αὖτα μυρίκλεων δέελον δὲ ἐπὶ σημάτ' εἴησε,

Συμμάρφας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριγγέας ὅλος,

Μη λαΐδοι αὐτοῖς ιόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαναν.

Τὼ γε βάτιν τροτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Αἴγα δὲ ἐπὶ Θρηκῶν αὐδρῶν τέλος οὐσον ιόντες·

Οἱ δὲ εὗδον καματω ἀδηκότες· ἔντεα δέ σφιν

Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,

Τριστοχέτες οὐδὲ δέ σφιν ἐκάστω διζηγες ἵπποι.

Ρήσος δὲ τὸν μεσων εὑδὲ παρ' αὐτῷ δὲ ἀκέες ἵπποι,

Εξ Πτοειδοφριάδος πυμάτης, ιμᾶπι δέδεντο.

445

450

460

465

470

475

Τού

Τὸν δὲ Οδυσσέα, προπάροιθεν ἴδων, Διομήδει δίξεν.

Οὐτός τοι, Διομήδεις, ἀνὴρ, γὰρ τοι δέ τοι ἵπποι,

Οὓς νῦν τί Φαντάκε Δόλων, ὃν ἐπέφυνο μεν τῆς.

Αλλ' αὔγε δῆ, πρόφερε κράτερον μένος· γάδε πόσε γένη

Εἰσάμεναν μέλεον σου τεύχους, ἀλλὰ λῦ ἵππος·

Ηὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσον δέ μοι ἵπποι.

480

Ως Φάτο τῷ δὲ εμπιθεῖ μένος γλαυκῶπις Αἴθιος

Κτεῖνε δὲ ὅπιτροφάδην τῶν δὲ σόνος ὥρντος αἰκής

Αορὶ θειομέναν ἐρυθάνετο δὲ αἰματὶ γαῖα.

Ως δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάνταισιν ἐπελθὼν,

485

Αἴγεσιν, ηδὲ οἰστρού, κακὰ Φρονέων, σκορποτῷ.

Ως μὲν Θρήκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος γῆς,

Οφρα διώδειχεν ἐπεφύνειν ἀπόρ πολύμηνις Οδυσσεὺς,

Οντια Τυδείδης αορὶ ταλάντεις παραχνίς,

Τόνδι Οδυσσεὺς μετόπιθε λαβὼν ποδὸς ἐγερύσσεις,

490

Τὰ Φρονέων κατὰ Θυμὸν, ὅπως καλλιτεχνεῖς ἵπποι

Ρεῖα διέλθοιεν, μηδὲ προμεσίατο θυμῷ.

Νεκροῖς ἀμβανούστες· αἴθεσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.

Αλλ' ὅτε δὴ Βασιλῆα κικηστὸς Τυδέος γῆς,

Τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδεῖα Θυμὸν ἀπήντα,

495

Αθμοίνοντα· κακὸν γὰρ ὅναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη

Τὴν νύκταν, Οινέδαο πᾶς, διὰ μῆτριν Αἴθιον.

Τόφρα δὲ ἄρ' ὁ τλήμων Οδυσσεὺς λύε μάνυχας ἵππος,

Σὺν δὲ ἡπερινοῖς μένων, ὃς τι κύντερον ἔρδοις,

Τόζω ὅπιτραλησσων, ἐπεὶ δὲ μάτια φαενίων

500

Ποικίλα δὲ δίφροιο νοηστὸν χερσὸν ἐλέσθα.

Ροιζησεν δὲ ἄρα, πφανόκων Διομήδει δ.ω.

Αὐτὰρ ὁ μεριηρίζει μένων, ὃς τι κύντερον ἔρδοις

Η δύος δίφρον εἶλων, ὃδι ποικίλα τούχε ἔκειο,

Γύρις ἐγερνοι, η σκέφεροι, ιψόσ αἰρας,

Η ἔτι τῶν ταλέσοντα Θρήκαν, από θυμον ἐλοιτο.

Εας δὲ ταῦθ' ἀριστανε κατὰ Φρένα, τόφρα δὲ Αἴθιος

Εγγύθεν ισχμενη προσέφη Διομήδει διον.

Νόσε δὲ μηνοι, μεταθήμεις Τυδέος γῆς,

Νῆας ἐπὶ γλαφυρας, μη κα πεφοεηρκος ἐλθης,

510

Μη

Μή τώς τις καὶ Τρώας ἐγέρησιν Θέος ἄλλος.

Ως Φάθ· οὐδὲ ξωμένης θεᾶς ὅπα Φωνησόντος.
Καρπαλίμως δὲ ἵππων ἐπεβῆσσι τόπες δὲ Οδυσσεὺς
Τοῖς τοι δὲ ἐπέτοιο θεᾶς ἐπὶ νῆσος Αχαιῶν.

Οὐδὲ ἀλασσοπίνη εἰχεῖ δέσμωτος Απόλλων,

Ως οὐδὲ Αἴθηνάν μετέ Τιδεός ψὸν ἐπέσσων.

Τῇ κοτεών Τρώων κατεδύσαλο τελείων ὄμιλον.

Ωρσεν ἢ Θρυκῶν Βιληφόρον ἵπποις αντα,

Ρήσες ανεψιον ἐσθλόν οὐδὲ εἰς ὑπνον ἀνορέστας,

Ως οὐδὲ χωρὸν ἔρυμον, οὐδὲ εἵσονταν ἀκέες ἵπποι,

Ανδρας τὸν ασταιρούντας εἰν αἴραστέντος Φονῆτον,

Ουμώνεν τὸν ἄρδεντα, Φίλον τὸν ὀνόματεν ἐταῖρον

Τρώων ἢ κλαγγὴ τε καὶ αστετος ὡρτο κυδούμων

Θυνόντων ἀμυδίς θηεῦντο ἢ μέρμερα ἔργα,

Οος ἄνδρες ρέγαντες ἐσαν κοίλας ἐπὶ νῆσοις.

Οι δὲ στολὴν ἕκανον, οὐδὲ σκοπὸν Εκτόρος ἔκπειν,

Ενθ' Οδυσσεὺς μὲν ἔρυξε, Διὶ Φίλος, ἀκέας ἵππος.

Τιδεύτης ἢ χαμάζε θορὼν ἔναρε βροτόντα

Εν χέρεσσι Οδυσσῆι πίθεῳ ἐπεβῆσσι δὲ ἵππων.

Μάιδην δὲ ἵππος τῷ δὲ σὸν ἀκοντε πετεόδην

Νῆσος ἐπὶ γλαφυράς τῇ γὰρ Φίλον ἐστετο Θυμῷ.

Νέσωρ δὲ τορώτος κτύπον αἱς, Φάνησέν τε.

Ως Φίλοι, Αργείων ἥμίτορες, ηδὲ μέδοντες,

Ψεύσματι, η ἔτυμον ἔρεσο; κέλευθο δὲ με Θυμός.

Ἴππων μὲν ἀκυπόδων ἀμφὶ κτύπος χατα βάλλει.

Αἱ γὰρ δὲ Οδυσσεύς τε καὶ οἱ κρατερὸς Διομῆδης

Ωδὲ αφαρ ἐκ Τρώων ἐλασσαιλο μάνυκας ἵππος.

Αλλ' αἰνῶς δέδοικα κατὰ Φρένα, μη τι πάθων

Αργείων οἱ ἄριστοι ύπὸ Τρώων ὄρυμαγδεῖ.

Οὕπω ταν εἴρητο ἔπος, οὐτ' αὖτις θον αὐτοί.

Καὶ ροὶ οἱ μὲν κατέβησσιν ἐπὶ χθονα· τοι δὲ χαρέντες

Δεξιῇ πατάζεντο, ἐπεσάτε μελιχίσισι.

Πρώτος δὲ εὔρεσσιν Γέρμηνος ἵππότα Νέσωρ.

Εἴπ' αγε μὲν, ὡς τολύσαιν Οδυσσεύς, μέρος κύδος Αχαιῶν,

Οππας τεσσερής ἵππος λαβέσσιν καταδύντες ὄμιλον

A a

Τρώων;

Τεών; ἢ τίς σφαε πόρεν Θεὸς αντιβολῆσαι;
Αἰνῶς ἀκτίνεστιν εὐηκότες ἡλίου.

Αἱς μὲν Τρώεος ἐπιμίσχομα, όδε τι Φηρὶ⁵⁵⁰
Μιμνάζειν παρὰ πυσὶ, γέρων πέρ εἰς πολεμισής
Αλλ' ὑπὸ τοις ἵπποις ἴδον, όδη ἐνόποι
Αλλά τιν ὅμηρον δόμενα θεὸν αἰνιάσσει.
Αιροτέρω γαρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Κέρω τ' αἰγιόχοιο Δίος, γλαυκῶπις Αθήνη.

Τὸν δ' ἀπαρεισθόμενος προσέφη πολύμηλος Οδυσσεύς.

Ω Νέστορ Νηλιαδή, μέχε κύδος Αχαιῶν,

555

Ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ αμενονας, ηὲ περ οἴδε,

Ιπποῖς διαρίσατ', ἐπειη πολὺ Φέρτερός εἴνι.

Ιπποὶ δ' οἴδε, γέραιε, νεήλυδες, οὓς εριένεις,

Θρηίκιοι τὸ δέ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης

Εκτανε, πάρ δ' ἐτέροις διοκαιδέκα, πεντας αἵριστοις.

560

Τὸν τρισκαιδέκαλον σκοπὸν ἔλομεν ἐγγύθι τῶν,

Τὸν ρέ διοπῆρα σρατε ἔμμενα τητεροῦ

Εκτῷ τε προεγκε, καὶ ἄλλοι Τεῶες αἰσθοί.

Ως εἰπὼν, τάφροι διῆλασε μάνυχας ἵπποι,

565

Καυχαλόων ἄμα δ' ἄλλοι ἵστη χαρούτες Αχαιοί.

Οι δ' στε Τιδεύδων κλιστὴν εὐτυχτὸν ἰκοντο,

Ιπποῖς μὲν κατέδηκον εὔτμητοισιν ἴμασι

Φάτνη εφ' ιππέη, δῆτι περ Διομήδεος ιπποῖς

Εσπεσσον ἀκύποδις, μελιηδέα πυρὸν ἐδοντες.

Νηὶ δὲ ἐνὶ πορύμνῃ εὐαρε Βροτόντα Δόλωνος

570

Θῆκ Οδυσσεὺς, δόριον ἐτομαστήλατ' Αθήνη.

Αὐτοὶ δὲ ιδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο διῆλαση

Εσβάντες, κνήμας τε, ιδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρός.

Αὐτῷτες ἐπέστησιν κύμα θαλασσῆς ιδρῶ πολλὸν

Νίψεν δοτὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἥτορ,

575

Εε ράσαμινθες βάντες εὐζέσσες λάσσωντο.

Τὰ δὲ λογαραμένα, καὶ ἀλεγχαμένω λίπ' ἐλαῖς,

Δέσποιν ἐφιζανέτην ἀπὸ δὲ κρητῆρος Αθήνη

Πλεῖστος αφιογάμενοι, λεῖσον μελιηδέα οῖνον.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α Γερμίνων, αὐτὸς τε ὀπλισθῆμ^θ, καὶ τὸς ἄλλος καθητλίσσεις Εἰληνας,
ἴξαχ^η ἐπὶ τὸ πόλεμον. Εκταρ^ζ, Δίος κελάσσεντος, ἀναχαιρεῖ τὸ μά-
χος, ἵνας Αγαμέμνων ἐπὶ τὸ ναυτοῦ θέματος θέμονται. Μετὰ τῶν το Οδυσσέων,
κυκλωπούμενών αὐτὸν τῇ Τρώᾳ, ἀμφιέτα τῷτες, Αἰαντος καὶ Μενέλαος βοηθη-
σάντων αὐτῷ. Τιρσούκοτης μὲν τοι τῇ Ελλήνων οἱ σελεῖται· Αγαμέμνων μὲν ὑπὸ
Κίονος, Οδυσσέων δὲ ὑπὸ Σάκης· ὑπὸ δὲ Αλεξανδρείας τοξεύονται Διομήδης, καὶ Εὐ-
ρυπόλος, καὶ Μαχαίρων δὲ ἐπιποντα σὺν Νίσερη θεοπαρθρ^θ Αχιλλεύς, Θε-
πίπητης Πάτροκλος μαζητόρδην, πίς εὖ ὁ πιεσμένος. Οἱ δὲ ἀφιερόδηροι, καὶ
μαζὴν Μαχαίρων εἶναι, παρέψει τῷ Νίσερος περιπέτει, ἢ τὸ Αχιλλεία πεῖσμα
αυτηρεχθούν τοῖς Ελληνοι, καὶ αὐτὸς γενν λαβὼν τὴν πατερούχην τὸν Αχιλλέων,
ἴξαλθεῖς μάχην. Επινεχόμενος δὲ, πεισταχάν Εὔρυπόλη, κρημίσσεις ἐν ταῖς
ναῖς, θεοπάσσει.

Α Λ Λ Η.

Λάμβοδα δ' ἀριστᾶς Δαναῶν βάλον Εκπόρος ἄνδρες.

Η ΩΣ δὲ σκηνέων παρ' ἀγανά^θ τιθωνοῖο
Ορνυθ^θ, ἦν ἀδανάτων φόις Φέροι, ἥδε βροτοῖον
Ζεὺς δὲ Ερίδα περιάλλεος ἔδεις ἐπὶ νῆσος Αχαιῶν
Αργαλέην, πλέμοιο τέρας καὶ χεροῖν εχχοντιν
Στῆ δὲ ἐπ' Οδυσσῆος μερακητεῖ τῷ μελαίνῃ,
Η δὲ ἐν μεσατίῳ ἔσκε, γεγωνέμεν αμφοτέρωστε,
Η μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίοις Τελαμωνίαδαο,
Ηδὲ ἐπ' Αχιλλῆος τοι δὲ ἔχαλα νῆσος είσοδος
Είρυσαν, ἡνόρην τοίουνοι, καὶ χάρτει χειρῶν
Εἴδα στο^την τε μέγα τε, δενόν τε,
Ορθί^θ Αχαιοῖσιν, μέγα δὲ θένος ἔμβαλ^θ ἐκάστω
Καρδίη, ἀλληκτον πολεμίζειν, ἥδε μάχεσθαι.
Τοῖοι δὲ ἀφαρ πολέμος γλυκίων γένεται, ηὲ νέοδοι
Εν νησὶ γλαφυροῖς φίλην εἰς πατρίδα γάγαν.
Απειδῆς δὲ εἴσοιτεν, ιδε^θ γάννυθα^θ ἄνωγεν

Α 2 2

Αργείας

Αργείος· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νάρπα χαλκόν.
 Κυνῆδας μὲν τρεῖς τε καὶ κυνηγοῖς ἔζηκε
 Καλὰς, δέργαρέοισιν Ἐπισφυρίους δέραρίας·
 Δεύτερον αὖ, Θώρηκα περὶ σκήθεων εδίψε,
 Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξενῆιον εἶναι.
 Πεύθετο γὰρ Κυπεβόδε μέγα κλέος, οὐνεκ' Αχαιοὶ
 Εἰς Τροίην νηεστὶν ἀναπλεύσαται ἐμελλον·
 Τάνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος Βασιλῆι.
 Τὸν δ' ἦτοι δέκα σῖμοι ἔστιν μέλανος κυάνοιο,
 Δώδεκα δὲ χρυσοί, χρυσοὶ καστιτέροιο.
 Κυάνεοι δὲ δράκοντες φραρέχαδοι τοπὶ δειρὴν
 Τρεῖς, ἐκάτερθ' ἵριστιν εἰσικότες, ἀς τε Κρονίων
 Εν νέφει σηρίζε, τέρας μερόπων ανθρώπων.
 Αμφὶ δὲ ἄρδευμοις Βάλετο Σιφος· ἐν δὲ οἱ ἥλοι
 Χρύσεις ταμφικον ἀτὰρ τῷ κλέον τὴν
 Αργύρεον, χρυσέοισιν ἀστρηρεσιν δέρπος.
 Αν δὲ ἐλετὸι θάμφιβρότιμοι, τολυδιδαλοι, ἀσπίδα Θύρη,
 Καλὴν, ἣν περὶ μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἥσαν,
 Εν δὲ οἱ θυμφαλοὶ πόσιν εἴνεσσις καστιτέροιο
 Λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
 Τῇ δὲ ἐπὶ μὲν Γοργὺῳ Βλοσσυρῶπις ἐξεφάνωτο,
 Δεινὸν δέρκομενη, τῷρι δὲ Δειμός τε, Φόβος τε.
 Τῆς δὲ δέργαρέος τελαμὰν ἦν αὐτῷ ἐπὶ αὐτῷ
 Κυάνεος ἐλελικὸ δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ πόσιν
 Τρεῖς ἀμφισσέεις, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφύμα.
 Κρατὶ δὲ ἐπὶ θάμφιφαλον κυνέην θέτο, τετραφάλυρον,
 Ιππεύρην δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνειν.
 Εἰλετο δὲ ἀλκιμα δέρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῶ,
 Οὔξεα· τῆλε δὲ χαλκος απὸ αὐτοφιν ὅραιον εἴσω
 Λάμπτ· ἐπὶ δὲ ἐγδούπηκον Αθηναί τε καὶ Ήρη,
 Τιμῶσαν Βασιλῆα τολυχρύσοιο Μυκῆνης.
 Ηινόχρω μὲν ἐπειτα ἐών ἐπετελλει ἔκαστος.
 Ιππεὺς εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτὸν ἐπὶ τάφρῳ
 Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι Θωρηχθέντες
 Ιαστ· ἀσθεσος δὲ βοὴ γένεται ἡδῖς περό.

Φεύγειν

Φθαν δέ, μεθ' ιππήων ἐπὶ τάφρων κοσμηθέντες·
Ιππῆς δ' ὀλίγον μετεκιάσον σὺ δὲ κυδαιμὸν
Ωρος κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ἄνθος ἦκεν ἔρωτος
Αἴματι μυδαλέας εἰς αἰθέρος, ὥνεκ ἐμελλε
Πολλὰς ιφθίμες κεφαλὰς Αἰδί προίαψεν.

55

Τρῶες δ' αὐτῷ ἐτέρωθεν ἐπὶ Θρωσμῷ ταδίοιο,
Εκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πελιδάμαντα,
Αίνειαν Θ', οὐ Τρωτί, Θεός ὁς, τιετο δῆμω.
Τρεῖς τ' Αντηνορίδας, Πόλυβου, καὶ Αγήνορα δῖον,
Ηιθέον τ' Αχαμαντ', Ἀπτέκελον ἀθανάτοισιν
Εκτωρ δ' σὺ πεώτοις φέρ' ἀσπίδα πάντοτε ἕστη.
Οἷος δὲ σκηνέων ἀναφίνεται ψλιος ἀσηρ,
Παμφάνιων, τότε δὲ αὐτὶς ἔδη νέφεα σκιούεντα.
Οὐ Εκτωρ ὅτε μέν τε μὲν πεώτοις φάνεσκε,
Αλλοτε δὲ ἐν πυμάτοις, κελεύων τὰς δὲ ἄρα χαλκῶ
Λάμφ', ὡςε γεροπή πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

65

Οι δέ, ὡς ἀμητῆρες ἐναντίοις ἀλλήλοισιν
Ογμὸν ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρρεναν
Πυρῶν, ἡ κριθῶν, τὰ δὲ δράγυματα παρφέα τίττει.
Οὐ Τρῶες καὶ Αχαιοὶ ἐπὶ ἀλλήλοισι θορόντες
Δίγενεν ψδετοῖς μυνώντες ὄλοσιο Φόβοιο.
Ιστος δὲ ιστρίην κεφαλὰς ἔχον οἱ δέ, λύκοι ὁσι,
Θύνον· Ερις δὲ ἀρέτης πλύσοντος εἰσορόστα.
Οἴη γάρ τοι Φεῶν παρετύχαντε μαρναμένοισιν.
Οἱ δὲ ἄλλοι ψυσφιν πάρεσσαν Θεοὶ, ἀλλὰ ἐκηλοι
Οἴστιν ἐνὶ μεγάροισι καθήματο, ἥχι ἐκάστῳ
Δώματα καλὰ τέτυκτο, κατὰ πλυχας οὐλύμπιο.
Πάντες δὲ ἡγιώσαντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
Οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβέλετο κῦδος ὄρεζαι.
Τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγει πατήρ· οὐ δέ, νόσφι λιασθεῖς,
Τῶν ἀλλων ἀπίνευθε καθέζετο, κύδει γαύλων,
Εἰσορόσιν Τρώων τε πόλιν, καὶ τηνας Αχαιων,
Χαλκεῖ τε γεροπίλῳ, ὄλλυνθεις τ', ὄλλυμέντες τέ.

70

Οφρα μὲν ηὸς ἦν, καὶ ἀείζετο ιερὸν ἥμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέραν βελέ τηπλετο, πίπλε δὲ λαός.

85

Ημος

Ήμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὁπλίσαλο δόρπου
 Οὔρεος ἐν Βήσσησιν, ἐπεὶ τὸ σκορέοστο χεῖρας
 Ταρνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 Σίτε τε γλυκεροῦ περὶ Φρένας ἴμερος αἰρῆ
 Τῆμος σφῇ δέετη Δαναοὶ ρήγαντο Φάλαγξ,
 Κεκλόμηνοι ἐπάροιστι κατὰ σίχας· σὺ δὲ Αγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρεος· εἰλέ δὲ ἀνδρα Βιηνορα, ποιμένα λαῶν,
 Αὐτὸν, ἐπειδὴ δὲ ἔταιρον, Οἰλῆνα ταλήπιππον.
 Ήτοι ὅγει ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔητ
 Τὸν δὲ Ἰδης μεμαῶτα μετώπιον ὅσει δεῖχει
 Νῦν· γέδε σε φάνη δόρυ οἱ σχέδει χαλκοβάρεια,
 Άλλὰ δὲ αὐτῆς ἥλθε, καὶ ὅσεις ἐγκέφαλος δὲ
 Ενδον ἀπας πεπάλακτο δάμασε δὲ μιν μεμαῶτα.
 Καὶ τὸς μὲν λίπει αὐθις ἀναζ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
 Στήθεσι παμφαινούτας, ἐπεὶ περιδύσεις κτῶνται·
 Αὐτὰρ ὁ βῆρ, Ιστον τε καὶ Ανίφον ἐξεναριζων,
 Τις δύων Πριάμοιο, νόθον οὐ γῆτον, αἴμαφο
 Εἰν εἰνὶ δίφρῳ ἐστητε· οὐ μὲν νόθος ἡνίοχενεν,
 Αυτίφος αὖ παρέβασκε τεθιλυτός· οὐ πτον Αχιλλεὺς
 Ιδης δὲν κυμοῖσι δίδη μόρχοισι λύγοισι,
 Ποιμαίνοντι ἐπ' ὄσατ λαζῶν, καὶ ἔλυτεν δόπινον.
 Τῶν τότε γέ Αρεσίδης εὐρυκρέων Αγαμέμνων
 Τὸν μὲν ὑπέρ μαζοῖο κατὰ σῆθος Βάλε δερί¹
 Αυτίφον αὖ παρεῖταις ἔλατε ξιφῇ, σὺ δὲ ἐβαλ ἵππων.
 Σπερχόμενος δὲ διπο τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ,
 Γινωσκων καὶ γάρ σφι πάρος παρὰ τηνὶ θοῆσιν
 Εἶδεν, ὅτε εἰδης ἄγαγεν τόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.
 Ως δὲ λέων ἐλάφοιο πεχέτης νήπια τέκνα
 Ρηϊδίως ξυνέαζε, λαζῶν πρατεροῖσιν ὀδεστιν,
 Ελθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλόν τε σφὶ ἥτορ ἀπηύρα·
 Η δὲ, ἐπέρ τε τύχησι μάλα χεδον, οὐ δύναται σφιν
 Χραισμαντιν αὐτὸν γάρ μιν ὑπό τρόμος αἰνὸς ικάνη·
 Καρπαλίμως δὲ ηὗτε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὑλην,
 Σπεύδετο, ιδρώσας πραταιε θυρὸς οὐφ ὁρμῆς·
 Ως ἄρα τοῖς οὐτισ δύναλο γεωμηρού ὄλεθρον

Τρωῶν,

Τράων, ἀλλὰ Εἰ αὐτοὶ ὑπὸ Αργείοις φέσοντο.
Αὐτὰρ ὁ Πεισανδρὸν τε, καὶ Ιππόλοχον μενεχάρημν,
Τίεας Αντιμάχου δαιφρονος, ὃς πά μάλιστα,
Χρυσὸν Αλεξανδροῦ δεδεγμένος, αὐγλαῖς δώρα,
Οὐκ εἴαχ' Ελένην δόμεναν ξανθῷ Μενελάῳ,

125

Τὸς τερὴν δῆ μόστοις λάβε κρέαν Αγαμέμνων
Εἰν εἰνὶ δίφρῳ έόντας, ὅμης δὲ εχον ἀκεδις ιππες.
Εκ γάρ σφεας χειρῶν Φύζον ηνία σιγαλόεντας.
Τὸ δὲ κυκηθῆται· ὃ δὲ σταντίον ὥρτο, λέσιν ἀσ,
Ατρέδης· τὸ δὲ αὐτὸν δίφρῳ γναζεδίνι.

130

Ζώγρει, Ατρέεος γέ, σὺ δὲ ἀξια δέξας ἀποινα·
Πολλὰ δὲ στιν Αντιμάχου δόμοις κειμῆλια κεῖται,
Χάλκεος τε, χρυσός τε, τολυύκητός τε σίδηρος.
Τῶν κέν τοι χαρίσαιο τωτὴρ ἀπερείσι ἀποινα,
Εἰ νῦν ζωτις τεπίδοιτ' ἐπὶ ημισιν Αχαιῶν.

135

Ως τώρει κλαίοντες ἀρροστήτην Βασιλῆα
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμείλικτον δὲ ὅπ' ἀκεσταν.

Εἰ μὲν δῆ Αντιμάχου δαιφρονος γέες ἔστον,
Ος τωτὸν στιν Τρέων ἀγροῦ Μενελαον ἄνωχεν,
Αγζελίην εἰδόντα, σπῶ αντιθέων Οδυσσῆ,
Αὔθι κατακτεῖναι, μηδὲ ἔχεμεν ἀψὲ εἰς Αχαιός.
Νῦν μὲν δῆ διπτήρος αἰκίεα τίσετε λάβειν.

140

Η, καὶ Πεισανδρὸν μὲν ἀφ' ιππων ὡσε χαμᾶζε,
Δερὶ Βαλαὸν τεσσα σῆρος· ὃ δὲ ὑπτιος γέδει ἐρείσθη
Ιππόλοχος δὲ ἀπέρσε, τὸν αὖ χαμαι ἔχεναριζε,
Χεῖρας δὲτ ξΦει τριπέτας, ἀποτὸ αὐχένα κοφας.
Ολμον δὲ ἀσ, ἔστενε κυλίνδεαδη δὲ ὄμιλος.

145

Τὰς μὲν έσσως· ὃ δέ, οὗτοι κλενεόντο Φάλαγξ,
Τῇ ρὸ σκόρπος, ἀμα δὲ ἄλλοι εὐκητήδεις Αχαιοι.

150

Πέσοι μὲν τεζος ὄλεκον Φόβυοντας ἀνάγκη,
Ιππεῖς δὲ ιππηας, (ιππὸ δὲ σφισιν ὥρτο κενή
Εκ πεδίας, τὴν ὥρτον ἐργύδεπτο τωδεις ιππων)
Χαλκῶ δηιόωντες· απέρ κρέαν Αγαμέμνων
Αἱεν δηοκτείνων ἐπετ', Αργείοις κελδῶν.

155

Ως δὲ ὅτε τῷρ αἰδηλον εὐ αξύλω εμπίση ὑλη,

Πάντη

Πάντη τ' εἰλυφόσων ἄνεμος Φέρει, οἱ δὲ τε θύμενοι
Πρόρροζοι τοίπλουν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμη·
Ως ἀρ̄ ὑπ̄ Ατρείδῃ Αγαμέμνονι τοίπλε καρπνα
Τρώων Φευγόντων, πολλοὶ δὲ ἔριαύχενες ἵπποι
Κεῖν ὅχεα κροτάλιζον ἀνὰ τολέμοιο γεφύρας,
Ηινόχρεις τοδέοντες ἀμέμνονας οἱ δὲ ἐπὶ γαῖῃ
Κείατο, γύπεαστιν τολὺν Φίλτεροι, ἡ ἀλόχοοισιν.

160

Εκτορα δὲ σκή βελέων υπαγε Ζεύς, ἐκ τε κονίου,
Ἐκ τὸν ἀνδροκτησίης, ἐκ θεοῦ αἴματος, ἐκ τε κυδοιμοῦ
Ατρείδης δὲ ἐπεπο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.

165

Οἱ δὲ παῖς Ιλιοῖ σῆμα πιλαις Δαρδανίδας,
Μέσογον κατπεδίον παρὲ ἔρινεὸν ἐστεύοντο;
Ιερμοὶ τόλεως ὁ δὲ κεκληγὼς ἐπετεῖ αἰὲν
Ατρείδης, λυθρῷ δὲ ἐπαλαστο χεῖρας ἀπίλει.
Αλλ' ὅτε δὴ Σκαλάς τε τούλας καὶ Φηγὸν ἰκοντο,

170

Ενθ' ἀρξα δὴ ιστεντο, καὶ ἀλλήλεις ἀνέμιμνον.
Οἱ δὲ ἔτι καμμέαστον πεδίον Φοβεόντο, βόεις ἀσ,
Ασε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὶς ἀμολγῶ,
Πάσοις τῇ δέ τι ἱη ἀναφαίνεται αἴπὺς ὅλεθρος·
Τῆς δὲ εἰς αὐχένεν εὖτε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὄδυσι.

175

Πρῶτον ἐπεπο δὲ θεοῦ αἷμα Εὐκατα πάντα λαφύρα·
Ως τὸς Ατρείδης ἐφεπε κρέων Αγαμέμνονων,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸ ὄπισθον οἱ δὲ ἐφέβοντο.

Πολλοὶ δὲ τῷρηντε τοι καὶ ύπλιοι ἐκπεσον ἵππων
Ατρείδεω ὑπὸ χερσί· πέρι πορὸ γδὲ ἔγχει θῦεν.
Αλλ' ὅτε δὴ ταχὶ ἐμελλεν ὑπὸ τούλιν αἴπύ τε τεῖχος
Ιζεδοχ, τότε δὴ ρά πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ιδης δὲν κορυφῆσι καθέζετο ποδηστης,
Ουρανόθεν καταβάσ· ἔχε δὲ τορπιλὸν κατὰ χερσίν.
Ιριν δὲ ὅτρις χρυσοπλεον, ἀγελέεσσιν.

185

Βασικ Ἡτί, Ιρι ποχεῖα, τὸ Εκτορι μῆθον ἔνιστε·
ΟΦρὲ ἀν μέν κεν ὄρδι Αγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θωμοντ, εν πεμπαχοισι, σκαριοντα σίχας ἀνδρῶν,
Τόφρὲ ἀναχωρεῖτω, τὸ δὲ ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
Μαρναθα δηιοισι κατὰ κρατερὴν υσμίνων.

190

Αὐτὰρ

Αὐτὸς ἐπεί κ', η δορὶ τυπεῖς, η Βλήμνος ιῶ,
Εἰς ἵππος ἀλεταῖ, τότε οἱ κρήτος ἐγκαλίζω
Κτείνειν, εἰσόκε τῆς εὔστέλμυς ἀφίκηται,
Δύνη τὸν ἥλιον, Καὶ ἐπὶ κνέφας ιερὸν ἐλθῇ.

Ως ἔφατ' ὅδ' ἀπιθνοτε ποδίνεμε ἀκέα Ίρις.
Βῆ δὲ κατ' Ιδίων ὄρεαν εἰς Ιλιον ἴρην.
Εὗρ' γον Πριάμοιο δαΐφρονος, Εκτόρα δῖον,
Εξερότεν θεότητοις καὶ αρμαστοῦ λοχητοῖσιν
Αγχός δὲ ισερδύμη τεσσέφη τόδας ἀκέα Ίρις.

Εκτόρ, γέ τε Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεὺς με τατύρι προσέκη τέντιν τάδε μυθίσκαδα.
ΟΦρὸν δὲν μέν κεν ὄρας Αγαμέμνονα, τοιμήνα λαῶν,
Θύνοντεν τὸν περιμάχοισιν, εναιρούστε σίχας ἀνδρῶν,
Τοφρὸν ὑπέκει μαχήν, τὸ δὲν ἄλλον λαὸν ἀνωχθε
Μάρναδας δημοσιτι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Αὐτὸς ἐπεί κ', η δορὶ τυπεῖς, η Βλήμνος ιῶ,
Εἰς ἵππος ἀλεταῖ, τότε τοι κρήτος ἐγκαλίζει
Κτείνειν, εἰσόκε τῆς εὔστέλμυς ἀφίκηται,
Δύνη τὸν ἥλιον, καὶ ἐπὶ κνέφας ιερὸν ἐλθῇ.

Η μὲν ἄρ' ὡς εἴπετο ἀπέβη τόδας ἀκέα Ίρις.
Εκτόρ δὲν ἔχεων σὺν τῷ χεσιν ἀλτο καμᾶζε,
Πάλλων δὲν ὄχεα δέρα, κατὰ σρατού ὥχετο πάντη,
Οτρύνων μαχέσκαδα. ἔγειρε δὲ Φύλοπιν αἰνῆν.
Οι δὲν ἐλελιχθυον, καὶ σκαντίοις ἔγαν Αχαιῶν
Αργεῖοι δὲν ἐτέροντεν σκαρπόναλο Φάλαγγας.
Ἄρτινθη δὲ μάχη τὸν δὲν ἀντίοις εἰν δὲν Αγαμέμνον
Πρώτος ὄρστος. ἔθελεν δὲ τολὺ περιμάχεσθαι ἀπάντων.

Εαστέλε νῦν μοι, Μάρση, Ολύμπια δώματ' ἔχεσθαι,
Οστις δὲν περάτως Αγαμέμνονος ἀντίος ἥλθεν,
Η αὐτῶν Τρώων, η κλεπτῶν Θητεών.
ΙΦιδάμας Αντηνορίδης, ηντος τε, μέγυας τε,
Οι τράφη εἰν Θρακη ἐριβάλλακι, μητέρι μῆλων
Κισσόδης τὸν γένεθλε δόμοις εἰν τοτῷν εόντα
Μητροπάτωρ, δις τίκτε Θεανώ καλλιπάρεν.
Αὐτὸς ἐπειρήνης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,

Αὐτῷ μιν κατέρικε δίδε δ' ὅτε θυγατέρα ἦν.
Γῆμας δ', εἰς Ιαλάμοιο μὲν κλέος ἔχει Αχαιῶν,
Σὺν δυοκαίδεκα τησὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἐποντο.

Τὰς μὲν ἐπειτ' οὐ Περικλῆ λίπε νῆσος ἐτοσε.
Αὐτὰρ οἱ πεζοὶ ἦν, εἰς Ιλιον εἰληλύθε, 230

Οἱ ρά τότε Ατρείδεω Αγαμέμνονος αὐτίος ἥλθεν.
Οἱ δὲ ὅτε δὴ χεδονήσαν εἰπεῖσθαι αἴληλοισιν ιόντες,

Ατρείδης μὲν αμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετες ἔγχος.
Ιφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, Θάρη^Θ ενερθε,

Νῦν· ἐπειδὸν δὲ αὐτὸς ἕρετος, Βαρετὴ χειρὶ τιθήσε.
Οὐδὲ ἔτορε ζωστῆρα παναίδολον, αἷλλα πολὺ τῷριν 235

Αργύρα αὐτούλην, μόλιθος ὡς, ἐτράπετες αἰχμῇ.
Καὶ τούτη χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Αγαμέμνονος

Ελλήσπειοι, μεμάως, ὡς λίστης εἰς δὲ ἄρα χειρὸς
Σπάσσοντο τὸν δὲ σῶρη ταῦλης αὐχένα, λῦσε δὲ γῆρα. 240

Οἱ δὲ μὲν αὖθις πεσὼν κοιμήσασι κάλκεον ὑπνον,
Οἰκτρος, ἀπὸ μητῆς ἀλόχου, αἴστοις δέργων,

Κεριδῶν, ηὗτι χάριν ἴδε, πολλὰ δὲ εδώκε.
Προσῆθ' ἐκατὸν βεβεδῶκεν, ἐπειτα δὲ γέλιον ὑπέση,

Αἴγας ὁμὸς καὶ οἰσι, τέοι διπλά παμαίνοντο. 245

Δῆ τότε γένεται Ατρείδης Αγαμέμνονος εὔενάριζε.

Βῆτος οὐδὲ οὐριλον Αχαιῶν τούτης καλά.

Τὸν δὲ ὡς οὐδὲν εὐόνος Κόων, δρεδίκητος αὐδρῶν,
Πρεσβυτῆρος Αντηνορίδης, χρατερὸν ρά εἰσεγένετο.

ΟΦθαλμὸς σκάλυψε, καστρητοί πεσόντος. 250

Στῆτος δὲ εὐραῖσι σὺν δέρη, λαθὼν Αγαμέμνονα διον.

Νῦντος δὲ μιν κατὰ χειρα μεσον, αγκῶνος ενερθεν
Αντικρὺ δὲ διεσχε Φαενύς δέρησ ακακή.

Ρίγησεν τὸν ἄρετον αὐτοῖς αὐδρῶν Αγαμέμνονος.

Αλλ' εδὲ ὡς απέληγε μάχης, ηδὲ πλοέμοιο. 255

Αλλ' ἐπόρεσε Κόων, ἔχων ανεμοτρέφες ἔγχος.

Ητοι οἱ Ιφιδάμαντα καστρητού καὶ σπατερού

Ελκε ποδὸς μεμάως, καὶ αὐτει παντας δέρισες.

Τὸν δὲ, ἐλκοντ' αὐτὸν οὐριλον, υπὸ αἰστόδος ομφαλοεσάμης,

Οὐτησε ξυστῶ καλκηρεῖ, λῦσε δὲ γῆρα. 260

Τοῖος

Τοῦ δ' ἐπ' Ιφιδάμαντι κάρη ἀπέκρυψε παραστάς.
Εὐθ' Αντίνοος γε, ὑπ' Ατρεΐδῃ Βασιλῆι
Πότμον ἀνατάλησαντες, ἔδυν δόμον Αἰδος εἴσω.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἀλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
Εγχεῖ τ', ἀρόι τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισι,
Οφρά οἱ αὖτις ἐπὶ Θερμὸν ἀνήνοδεν εἰς ὀτειλῆς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐπέρσετο, πανούστο δ' αἷμα,
Οζεῖσα οὖνας δύνον μένος Ατρεΐδαο.

Ως δ' ὅταν ἀδίνεσσιν ἔχῃ Βέλος ὃν γυναικα,
Δελμὸν, τό, τε περιεῖσθι μοισσόκοι Εἰλείθυαι,
Ηρος θυρατέρες, πικρὰς ἀδίνας ἔχουσι.
Ως δέ τις οὖνας δύνον μένος Ατρεΐδαο.
Εἰς διφρον δ' ἀνόρροτε, καὶ ηνιόχω επέτελλε
Νησίσιν ἐπὶ γλαφυρῷσιν ελαυνέμεν· πῆχθετο γὰρ καὶ
Ηὔσεν γέ Διαπένσιον, Δαναοῖσιν γεγωνοίσι.

Ω Φίλοι, Αργέων ηγήτορες, ἵδε μέδοντες,
Τμῆσ μὲν νῦν τησσαράς αἵμινετε ποντοποιοῖσι
Φύλοπιν δεσμαλένην, ἐπεὶ τότε ἐμὲ μητίετε Ζεὺς
Εἴσασε Τρώοις πανημέροιν πολεμίζειν.

Ως ἔφατ'. ηνιόχος δ' ἴμασεν καλλίτριχος ἵππος
Νῆσος ἐπὶ γλαφυράς· τὰ δ' τότε ἄκοντε πεπέδηι.
Αφρεον δὲ σῆθεα· ράνοντο δὲ νέρφε κονίη,
Τειρόμυνος Βασιλῆα μάχης ἀπάνδε Φέροντε.
Εκταρ δ', ὡς ἐνόστος Αγαμέμνονα νέσφι κιούτα,
Τρωτε, καὶ Λυκίοισιν σκέκλετο, μακρὸν αἴσοις.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι αγχιμαχοῦσι,
Ανέρες εἰσε, Φίλοι, μηνοσαῦτε δὲ Θέρεδος ἀλκης.
Οἴχετ' ἀνὴρ ἀριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης· αλλ' ίησε ελαύνετε μάνυχας ἵππος
Ιφιδίμενον Δαναῶν, οὐ υπέρτερον εὐχος ἀριστε.

Ως εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάτε.
Ως δ' ὅτε πά τις θηρητὴ κινίας δεινόδοντας
Σεύη ἐπ' αὐροτέρῳ σὺν καπροίῳ, ηὲ λέοντι.
Ως επ' Αχαιοῖσιν σεῦε Τρωας μεγαθύμος
Εκταρ Πριαμίδης, Βροτολογιγῷ ίησ Αρη.

265

270

275

280

285

290

295

Αὐτος

Αὐτὸς δ' ἐν τῷ πότεροι μέγα φρονέων ἔβεβήκε.
Εν δ' ἐπεστί υἱούμενη, ὑπεράει τοῦ δεόλλη,
Η τε καθαλλομένη ιοιδέα πόντον ὄρινε.

Ενδεκάτη πέντε τῶν πέντε τοῦ πότερον
Εκτὼρ Πριαμίδης, ὃτε οἱ Ζεὺς χύδος ἔδωκεν;
Ασταιον μὲν τῷ πότερον, καὶ Οπίτην,
Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Οφέλτιον, ηδὸν Αχέλαιον,
Αἰσθημόν τ', Ωρόν τε, καὶ Ιπαθέον μενεχάρημην.
Τὸς αὖτοῦ γηραιόνας Δαναῶν ἐλευθερόποτες
Πληθυνός ὡς ὁπότε Ζεφύρος νέφεα συφελίζει,
Αργέσαο Νέτου βαθέη λαίπατο πόπλαιν
Πολλὸν δὲ τρόφι μῆμα κυλίνδεται, υψόσε δ' ἄχυτη
Σκιδνατεῖ, εἴ τις αὐτῷ μεταπλάγυκτοιο ιωῆς.
Ως αὖτα πυκνὰ καρῆδ' οὐφέτη Εκτὼρ δάμνατο λαῶν.
Ενδέκατη λοιρὸς ἐννέα, καὶ ἀμήχανα ἥργα γίνοντα,
Καὶ νῦν ἐν τῇσι πέντε φεύγοντες Αχαιοί,
Εἰ μὴ Τυδεόδη Διομήδει κέκλεται Οδυσσεύς.

Τυδεόδη, τί παθόντε λελάσμενος θύριδος ἀλκῆς;
Αλλ', αὖτε δέντρο, πέπον, παρ' εἴμι ίσασθι δῆντος ἔλεγχος
Εστεται, εἴ τις ηῆς ἐλη κορυφέρολος Εκτὼρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος τῷ πότερον κρατέρος Διομήδης.
Ητοι ἐγώ μενεών, καὶ τλήσομαι αὖτα μίνια
Ημέων ἔστεται ηδὸν, ἐπει τοιούτοις Ζεὺς
Τρωῶν δῆντος δάναος κράτος, ηε περ ημῖν.

Η καὶ Θυμόβραιον μὲν αὐτὸν ἵππων ὡσε χαμᾶζε,
Δρῦς βαλλάν κατὰ μαζῶν αριστέρον αὐτῷ Οδυσσεὺς
Αντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῦ ἀνακτος.
Τὸς μὲν ἐπεστί εἴσογαν, ἐπεὶ πλέμεις ἀπέπανον.
Τῷ δ' αὖτον ιόντε κυδούμεον, ὡς ἔτε κάππεω
Εν χυτῷ θυρετῆσι μέγα φρονέοντες τέσσαρον.
Ως ὅλεκον Τρωᾶς παλινορμήνων αὐτῷ Αχαιοί
Αστασίως φεύγοντες, αἰνέπνεον, Εκτὼρα δίσν.
Εντούτῳ εἰλέτης διφρον τε, καὶ αὐτέρε δῆμος δέρισται,
Τις δύο Μέροπες Περικαστίς, δις τοῖς πάντων
Ηδες μακτοσύνας, εὔδει εἴσι ταῖδας ἔσοκε

300

305

310

315

320

325

330

Στέγησιν

Στέρχειν εἰς πόλεμον Φθιστήρα· τὸ δὲ οἱ ἔτι
Παιθέαθιν· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτου.
Τὰς μὲν Τυδείδης δερικλυτούς Διομήδης,
Θυμός καὶ Ψυχῆς κεκαδῶν, κλυτὴ τεῦχε ἀπύρα·

Ιππόδαμον δὲ Οδυσσέα καὶ Γπείροχον ἐξενάριξεν.
Ενθά σφιν κατὰ ἵση μαχήν ἐτάνυσε Κρονίων,
Ἐξ Ιδης καθορῶν· οἱ δὲ ἀλλήλες σνάρερον.

Ητοι Τυδεός ύπος Αγαέροφον ὑπαστε δέρι·

Παιονίδην ἥρωα, κατ’ ἴσχιον δὲ γάρ οἱ ἵπποι

Εγγὺς ἔσταν προφυγεῖν αἴσαδο δὲ μέγα θυμῷ·
Τὰς μὲν γὰρ θεράπων αἴπανεν δὲ ἔχεν αὐτὰρ οἱ πεζοὶ

Θῦνε Διὸς περιμάχων, εἴως Φίλον, ἀλεσε θυμόν.
Εκτῷρ δὲ ὅτῳ νόησε κατὰ σίχας, ὥρτο δὲ επ’ αὐτὸς

Κεκληρών, ἀμα δὲ Τρώων εἶποντο Φάλαγγες.

Τὸν δὲ ιδῶν ρίγησε Βοηγίαγαδος Διομήδης,
Αἴψα δὲ Οδυσσῆα προσεφάνιεν, ἐγγὺς ἔστε.

Νῦν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὕβριμος Εκτῷρ·
Αλλ’ ἄγε δή, σέωμεν, καὶ αἰλεξάμεθα μένοντες.

Η ρά, καὶ αἱ πεπαλῶν προίς δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ Βάλεν γάρ αἴφαμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν

Ακρην κακκόρυθα· πλάγηδη δὲ δότο χαλκόφι χαλκὸς,
Οὐδὲν ἵκετο χρέα καλέν· ἐρύκακε γὰρ τριφάλεια
Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Απόλλων.

Εκτῷρ δὲ ὡκέ αἰπέλεθρον αἰνέδραμε, μίκτο δὲ ὄμιλω
Στῇ δὲ γυνὶ ἐριπῶν, καὶ ἐρέσαδο χειρὶ πιχέτι
Γαιός αἱμφὶ δὲ ὅστε κελαμὴ νῦν σκάλινθεν.

Οφρα δὲ Τυδείδης μῆδερατος ὠχετερον ἐρωήν,
Τῆλε Διὸς περιμάχων, ὅθι οἱ καλαίστατο γαῖης·
Τόφρος Εκτῷρ ἀμπυντο, καὶ αὖτε εἰς δίφρον ὄργστας,

Εἴελαστος εἰς ταληθὺν, καὶ αἰλεύατο κῆρα μέλαναν.
Δερὶ δὲ ἐπαΐστων, προσεφη κρατερὸς Διομήδης.

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύνον ἢτέ τοι ἄγχι
Ηλθε κακόν νῦν αὐτέ σ’ ἐρύσαστο Φοῖβος Απόλλων,
Ω, μέλλεις εὔχεαδι, ιὰν εἰς δεπον αἰκόντων.

Η θήν σ’ ἐξανύω γε καὶ ὑσερον αἰτιολῆσας.

363
Εἴπε

Εἴπε τις καὶ ἔμοιγε Θεῶν Πηταρρόφος ἐστι.
Νῦν αὖ τοῖς ἀλλαξ ἐπιέσθησαν, οὐ καὶ κιχεῖσθαι.

Η, καὶ Παιονίδην δέρικλυτὸν εὔνεαρίζειν.
Αὗταρ Αλέξανδρος, Ελένης πόσις πηκόμοιο,
Τιδεύδη ἐπὶ τοῦτα τιτάνετο, παιμῆνι λαῶν,
Σπήλη κεκλιμένος, ἀνδροκμήτω Πᾶν τούτῳ
Ιλιας Δαρδανίδα, παλαιὸς δημοσιέροντος.

Ητοι ὁ μὲν Θάρηκα Αγαστρόφεις ἴφθιμοιο
Αἴνιγτις ἀπὸ σηθεσφι ταναύλολον, ασπίδα τοῦ ὄμοιον,
Καὶ κόρυθα βριαρήν ὁ δέ τοῦτο πῆχυν ἀνεῖλκε,
Καὶ Βάλεν (εὖτ' ἀρα μην ἄλιον Βέλος ἐκφυγε χειρός)
Ταρσὸν δέξιτερον τοδοσ· Ήλία δὲ ἀμπερές ίος
Ἐν γαῖῃ κατεπηκτο· ὃ γέ μάλα ἡδὺ γελάσας,
Ἐκ λόχιος ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπεις ηδὰ.

Βῆθλημα, εὖτ' ἄλιον Βέλος ἐκφυγεν· ὡς ὅφελόν τοι,
Νέατον εἰς κενῶντα βαλὼν, σὺν θυμὸν ἐλέσθαι·
Οὕτω καὶ Τρῶες ἀνέπινδονται κακότητος.
Οἱ τέ σε πεφεικαστι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἰγεῖς.

Τὸν δέ, καὶ περβόσις, περσέφονον κρατερὸς διομήδης.
Τοζότητα λαβητηρ, κέρα ἀγλαῖ, πιρθενοπῖπη·
Εἰ μὲν δὴ ἀντίσιον σὺν τεύχεσι τειρηθέσης,
Οὐκ ἂν τοι χειρίμησι βίος, καὶ περφέες ιοί·
Νῦν δέ, μὲν πικραψας ταρσὸν τοδοσ, εὐχεισ αὐτῶς.
Οὐκ ἀλέγω, ὥστε μὲν γαῖῃ βάλοι, η τῷδεσ αἴφρων
Κεφόν γέ Βέλος ανδρὸς ἀνάλκιδος, ἀτιδανοῖο.
Ητοι ἄλλως υπὲρ ἐμέτοι, καὶ εἴ καὶ ὀλίγον τερ πεπώρη,
Οὕτη Βέλος τελετηγ, καὶ ακήριον αἴψα τιθησι·
Τε γέ, γυναικὸς μὲν τοι αἱφίδρυφοι εἰσι παρεῖαι,
Παιδὶς δὲ ὄρφανικοι· ὁ δέ θ' αἴματι γαῖαν ἐρεύθων
Πύθεῖ· οιωνὶ δὲ πέρι τολεῖσ, ηὲ γυναικεῖς.

Ως φίτοι τοι δὲ Οδυσσεὺς δέρικλυτὸς ἐγγύθειν ἐλθὼν,
Ἐτη πρόσθ· οἱ δέ, ὅπισθε καθεξόμενος, Βέλος ἀκὺ^ν
Ἐκ τοδοσ εἶλκε· οἰδιάν δέ Ήλίας γέρος ἡλίθ' ἀλεγενή·
Ἐς δίφρον δὲ ἀνόρρεσε, καὶ ηνιόχῳ επέτετλε
Νηυσοῖς επὶ γλαφυρῆσιν ἐλασσύνειν· ἦχθετο γάρ κηρ.

400
Οιωνή

Οιώδη δ' Οδυσσεὺς δερικλυτὸς, καὶ τις αὐτῷ
Αργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ Φόβος ἔλλασε τάντας.
Οχθόσις δὲ ἄρα εἶπε τῷρος ὃν μεγαλύτορα θυμόν.

Ωμόι, εὐώ τι τάχιστο; μέγα μὲν κακὸν, αἷκε φέβαρκε,
Πληθὺν ταρπήσας· τὸ δὲ ρίζον, αἷκεν ἀλώω 405

Μενθός τοις δὲ ἄλλας Δαναίς εφόβησε Κρονίαν.

Αλλὰ τινὶ μοι ποῦτα Φίλος διελέξατο θυμός;
Οἶδα γὰρ, ὅ, τι κακὸν μὲν δυσιχοντα πολέμοιο.
Ος δὲ καὶ δρισεύσις μάχη ἔνι, τόνδε μάλα γρεῖ
Εσφενεναι κρατερῶς, ητού εἴλητ', ητού εἴβαλ' ἄλλον.

Εἶνας οὖτος ὡρμηκνε κατὰ Φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν.
Τόφρα δὲ ἐπι Τρώων σίχες ἥλυτον ἀστισάσων

Ελσαν δὲ εἰν μέσοισι, μὲν σφίσι πῆμα τιθέντες.

Ως δὲ στε καπριον ἀμφὶ κινεῖ, Θαλεροί τοις αἰχνοῖς,
Σενοντα, οὐ δέ τοι εἰσι Βαθεῖς ἐκ ξυλόχοιο,

Θήγων λόκον ὁδόντες μὲν γαμπτῆσι θύματα.

Αμφὶ δέ τοις αἰσαγοντες ὑπαγεῖτε τε κόμπος ὁδῶντων

Γίνεται· οἱ δέ μέντοις ἀφαρ, δεινὸν περ ἔοντα·

Ως δέ τοις ἀμφὶ Οδυσσῆα, Διὶ Φίλον, εοσεύσοτο

Τρώες· οὐ δέ τῷρον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτης

Οὔτασεν, ὅμοιον ὑπερφεν επαλμένος οἵτε δεξι·

Αὐτὰρ ἐπειτα Θώανα, Εἰννομον ἐξενάριζε,

Χεροτιδάμαντες δὲ ἐπειτα, καὶ τοις ἵππων αἰχνατα,

Δερὶ, κατὰ τρότμησιν, τῷσιν αστίδος ὄμφαλοεσάσης,

Νυχέν οὐ δέ εἰν κονίησι πεσών, ἐλε γαῖαν αγρεῖ.

Τοις μὲν εἴσοις οὐ δέ ἄρτι Ιππισθήν Χάροπον επατεί δεξι·

Αὐτοκασίγνητον εὐηγήμεος Σάκοιο.

Τῷσιν δὲ επιλεξήσων Σάκην, ισόθεος Φάσι.

Στῆ δέ μάλιστης ιών, καὶ μιν τῷρος μῆδον επειπεν.

Ως Οδυσσεύς πολύτιμον, δόλων ἀτέ, ηδὲ πόνοιο, 430

Σημερον ἡ δοσοῖσιν ἐπευχεῖται Ιππισθήνης,

Τοιωδές ἀνδρες κατακτενατα, καὶ τεύχες ἀπέρας,

Η κεν ἐμώ τῷσι δεξι τοπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.

Ως εἰπών, γάτησε κατ' αστίδοις πάντοσε ισιν·

Διὰ μὲν αστίδος ἥλθε Φαεινῆς ὄθριμον ἔγχος,

435

Καὶ

Καὶ Διὸς Θάροντος τολυδαιδάλῳ πρήστο.
Πάντα δὲ δότο τοιευρῶν χρόα ἔργαθεν ὃδέ τε ἔστε
Παλλὰς Αἴθηναί μιχθήμενα εγκατι Φωτός.
Γνῶ δὲ οὐδούσεν, ὃ οἱ οὐτι βέλος κατακαίριν ἥλθεν.
Αὖ δὲ αναχωρήσας, Σῶκον τῷρος μῆδον ἔσπεν.

440

Α δέηλ, η μάλα δῆ σε κιχάνεται αἵτης ὄλεθρος.
Ητοι μέν ρ̄ ἐμ̄ ἔπειτας ἐπὶ Τρώεως μάχεαδα,
Σοὶ δὲ ἔγω σιτάδε Φημὶ Φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ηματι τῷ δὲ ἔσεσθαι ἐμῷ δὲ υπὸ δέρι δαρμάται,
Εὔχος ἐμοὶ δάσειν, Φυχὴν δὲ Αἰδί μιλυπολάλω.

445

Η καὶ οἱ μὲν Φύγαδες αἵτης ταστρέψας ἔσεβηκε.
Τῷ δὲ μετατρεψθέντι μεταφρένων τὸ δόρυ πῆγεν,
Ωμῶν μεστηγύς, διὰ δὲ σιθεσθιν ἐλαστε
Δεύπησεν δὲ πεσών οὐ δὲ ἐπελέγατο δῖος Οδυσσεύς.

450

Ω Σῶχ, Ιππάστα γε δαιφρόνος, ιπποδάμοιο,
Φῆσε τέλος θανάτου κιχήμενον, ωδὲ υπάλυχα.
Α δέηλ, οὐ μὲν σοὶ γε πεπήρη καὶ πόνια μήτηρ
Οτσε καθαρήσθαι θανόντι περ, αλλ' οιωνὶ^{τε}
Ωμηρῷ σ' ἐρύσεται, πέρι πέρα πυκνὰ βαλόντες.
Αὐτὰρ ἐπει κε θάνω, κτερίζοι με δῖος Αχαιοί.

455

Ως εἶπάν, Σῶκοιο δαιφρόνος ὄβριμον ἔγχος
Ἐξω τε χρόος ἐλκε, καὶ αἰσθίδος ὄμφαλοεστος.
Αἴμα δέ οι, απαθέντος, ἀνέσυστο, κηδεῖ δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεραθμοὶς ἐπεὶ ίδον αἷμα Οδυσσεός,
Κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῶν πάντες ἔσησαν.
Αὐτὰρ οὐδὲ ἔσοπτος ἀνεχάζετο, αὐτε δὲ ἐταίρες.
Τρίς μὲν ἐπειτὴ θυσεν, ὅσσα κεφαλὴ χάδε Φωτός,
Τρίς δὲ αἰεν ιάχοντος δοζῆς Φίλος Μενέλαος.
Αἴψα δὲ ἄρα Αἴαντα πεσοτεφώνεεν ἔγγυς ἔοντα.

460

Αἴαν διογήνει, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Αμφί μι Οδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῇ,
Τῷ ικέλῃ, ὡς εἰ ἐ βιώσατο μάνον ἔοντε
Τρῶες, δοτομῆκαντες εὐτι κρατερῇ υσμίνῃ.
Αλλ' οὐμεν καθ' ὄμιλον αλεξέμενα γὰρ ἄμενον.
Δέοδω, μή τι πάθησον εὐτι Τρώεστοι μοναδεῖς,

470

Εωθλός

Εσθλὸς ἐών μεχάλη ἢ ποῆτὴ Δαναοῖσι γένηται.

Ως εἰπὼν, οὐ μὲν ἥρχ', οὐ δὲ ἄμφι εἴπετο ισόθεος Φῶς.
Εὖρον ἔπειτ' Οδυσσῆα, Διὶ Φίλον ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτὸν

Τρῶες ἔπονθ', ὡς τε δαφοῖνοι θῶες ὄρεσφιν
Αμφὶ ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον; ὃν τὸν ἔβαλ' αὐτῷ

Ιω ἀπαὶ νύρης τὸν μέν τ' ἥλυζε ποδέων
Φεύγων, ὅφελος λαρῶν, καὶ γένεται ὄρωρον.

Αὐτὰρ ἐπειοῦ τὸν γε δαμάσει^τ ἀκεὺς οἰστος,
Ομοφάγοι μιν θῶες τὸν κρεον δαρδαπίκουν,

Ἐν νεμέῃ σκιερῷ ἔπι τε λινὸν πγαγει δάμιμων

Σίντιλι. θῶες μέν τε διέτρεσσεν, αὐτὰρ οἱ δάπτερ

Ως ρά τοτὲ ἀμφὶ Οδυσσῆα δαΐφρονα ποικιλόμυττον
Τρῶας ἔπον, πολλοῖ τε, καὶ ἀλκιμοῖς αὐτὰρ οὐ τὸν θρῶς
Αἰσαν ὡς ἔγχει ἀμυνθέτο πηλεῖς ἥμαρ.

Αἴας δὲ ἐγγύθεν ἥλθε, Φέρων σπικος, πήτε πύργον
Στῇ δὲ παρέτι. Τρῶες δὲ διέτρεσσεν ἄλλοις ἄλλος.

Ητοι τὸν Μενέλαος δέρησος ἔχαγε όμιλος,

Χειρὸς ἔχων, ἕκας Θεράπων χειδὸν ἥλαστεν ἵππος.

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμυρος εἶλε Δόρυκλον

Πελαμίδης, νόθον κύον ἔπειτα δὲ Πανδόκον ὄπτε.

Οὐτα δὲ Λύσανθρον, καὶ Πύρασσον, ηὗ Πυλάρτης.

Ως δὲ ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κατειπει

Χειμάρρος κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμυρος Διὸς ὄμβρος,

Πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας

Εσφέρεται, πολλὸν δὲ τὸν ἀφιστοῦτον εἰς ἄλλα βάλλει.

Ως εἴφεπε κλονέων ποδίον τοτε Φαιδίμος Αἴας,

Δαιδαλὸν ἵππος τε, καὶ ἀνέρας ὄδε πω Εκτωρ

Πεύθετ', ἐπεὶ ρά μαχηὶ ἐπ' ἀριστέρᾳ μάρνατο πάσους,

Οχθᾶς πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ρά μάλιστα.

Ανδρῶν πιπτει κάρηνα, Βοη δὲ ασθεῖος ὄρώρει,

Νεσορά τὸν ἀμφὶ μέχαν, καὶ δέρησον Ιδομενῆα.

Εκτωρ μὲν μὲν τοῖσιν ὄμιλοι, μέρμερα πέλων

Εγχει θ', ἵπποισιν τε νέων δὲ ἀλάπιξε Φάλαγγας.

Οὐδὲν ἀν πω χάλοντο κελεύθου δῖοι Αχαιοι,

Εἰ μὴ Αλέξανδρος, Ελένης πόσις πυκνόμοιο,

Πάντες δέισις εύοντα Μαχάονα, τοιμήδα λαῶν,
Ιῷ πειγλώχνι βαλῶν κατὰ δεῖσιν ὄμον.
Τῷ ρᾳ περιδείσοι μέντα πνέοντες Αχαιοὶ,
Μῆτρας μιν, τολέμειο μετακλινθέντος, ἐλοιεν.
Αὐτίκα δὲ Ιδομενεὺς τεσσεράκοντας Νέσσορα δῖον.

510

Ω Νέσσορ Νηλιγιάδη, μέγα κύδος Αχαιῶν,
Αγρεῖ, σῶν ὄχεων ἀπίστοσο· πᾶρ δὲ Μαχάον
Βανέτω· εἰς νῆσος δὲ τάχις ἔχε μωνυχας ἵππους·
Ιπτρός γὰρ ἀντρὸς τολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,
Ιός τε σκτάμνειν, ἐπὶ τῇ ἥπα Φάρμακα τάσσεται.

515

Ως ἔφατ· εὖδὲ ἀπίθεσε Γερήνιος ἵπποτα Νέσσορ.
Αὐτίκα δὲ ὃν ὄχεων ἐπεβῆστο, πᾶρ δὲ Μαχάον
Βανή, Ασκληπιὸς ψός, αμύμονος ιπτρός·
Μάστην δὲ ἵππους τῷ δὲ σκηνούτε πεπέδην
Νῆσος Ἡπί γλαφυρεάς τῇ γὰρ Φίλον ἐπελετο θυμῷ.
Κεβρίοντς δὲ Τρωας ὄριον μήκες σύνοπτεν,
Εκτορὶ παρθένοις, καὶ μιν τρόδος μῆδον ἔσπεν.

520

Εκτορ, νῦν μὲν ἐνθαδὲ ὄμιλέσσειν Δαναοῖσιν,
Εχατῆ τολέμειο δυστήξεος οἱ δὲ δῆται ἄλλοι
Τρωας ὄριοντας Ἀπειρίζεις ἵππους τε, καὶ αὐτοῖς.
Αἴας δὲ κλονεῖς Τελαμώνιος· εὗ δὲ μιν ἔγραψεν
Εύρη γὰρ ἀμφ' ὄμοισιν εὖδὲ στάκος ἀλλὰ καὶ ἡμέτερος
Κεστοῦς ἵππους τε καὶ ἄρμα ἴθυμομεν, ἐνθα μαλισσα
Ιππῆσες περοὶ τε, κακλῶς ἕριδα προβαλούτες,
Αλλῆλος ὀλέκνοι· βοὴ δὲ ἀσθεσος ὄφερεν.

530

Ως ἄρα Φωνήος, ἥματεν καλλιτριχας ἵππους
Μάστης λιγυρῆς τοῦ δὲ, ταληγῆς αἵοντες,
Ρίμοφ ἔφερον δύον ἄρμα μὲν Τρωας δὲ Αχαιῶν,
Στείσοντες νεκυάς τε, καὶ ασπίδας αἵματι δὲ ἄλλων
Νέρθεν ἄπας πεπάλακτο, καὶ ἀντυγεις, αἱ τε δὲ διφρον,
Αἱ τοιοῦταις ἵππους ὅταντες παρθάμησες ἔσαλλον,
Αιδρόμεος, ῥῆσσι τε μετάλμενοι· σὺ δὲ κυδούμον
Ηκε κακὸν Δαναοῖς, μίνια δὲ καὶ χάλεπος δέρος.
Αὐτὰρ οἱ τῶν ἄλλων ἐπεπαλέστο στύχας αὐδρῶν

535

540
Εγχεῖ

Εγχεῖ τ', αἵρι τε, μεγάλοιστε χερμαδίσιπν
Αἴαντος δ' ἀλέσινε μάχην τελαμανιάδα.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' οὐκέτις ἐν Φόβον ὥργε.
Στῆ δὲ ταφὰν, ὅπιθεν δὲ βάλεν σάκος εἰπλασόστον.

Τρίσοτε δὲ παπτήνας ἐφ' ὄμιλου, θυρὶ ἐσικώς,
Εντροπαλιζόμενος, ὀλίζον γένον γωνιος ἀμείβων.

Ως δ' αἰδῶνα λέοντα βοῶν δότο μετοπιλοιο
Εσσεύοντο κινέεις τε, καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,

Οἴτε μιν σὸν εἴσως βοῶν ἐκ πταρ ελέσθαι,
Πάνυχοι ἐχρήσσοντες ὁ δὲ, κρεῶν ἐρατίζων,

Ιθύει, ἀλλ' γάτι πῆσοντο θαμεες γῇ ἀκοντες
Αντίοις αἰσχουσι. Θρασειάων δότο χειρῶν,

Καιομενάγε τε διπά, τάς τε τρεῖς, ἐσύμενος περ.
Ηῶθεν δὲ δότο νόσφιν ἔσῃ τετιμέστι θυμῷ.

Ως Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τελημόρος ἦτορ
Hie, τῶλλ' ἀεκαντι πέρι γῇ διε νηροὶν Αχαιῶν.

Ως δ' οὐσ περ ἄρροναν ιαντι εἰποῦσιο ταῖδας
Νωῆς, ὡς δὴ πολλὰ περι ρόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,

Κείρει τε εἰτελθῶν βαρὺν λήιον· οἱ δὲ τε ταῖδες
Τύπτουσιν ροπάλοισι· βίη δὲ τε ιππίη αὐτῶν,

Σπουδῇ τε εὐηλασαν, ἐπειτ' ἐκρέαστο Φορῆς.
Ως τότε ἐπειτ' Αἴαντα μέγαν, τελαμώνιον γον,

Τρῶες ὑπέργυμοι, τηλέχελεστοι τε πτίκχοι,
Νύσσοντες ξυστοῖς μέσον σάκος, αἷνεν ἐποντο.

Αἴας δὲ ἀλλοτε μὲν μηνοβόκετο Θέριδος ἀλκῆς,
Αὗτις υποσρεφθεῖς, καὶ ἐρητύποσκε Φάλαγγας

Τρώων ιπποδάμαντις οὐτε δὲ τρωπάσκετο Φεύγειν,
Πάντας δὲ προεέργε. Τοιας ἐπὶ νῆας ὁδεύειν.

Αὐτὸς δὲ Τρώων εἰς Αχαιῶν θῦνε μεσογὺν
Ισάμενος· τα δέ δόρα Θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,

Αλλὰ μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν, ὥρμενα περσοῖς,
Πολλὰ δέ καὶ μεστοῖς, πᾶρος γέρα λευκῶν ἐπανρεῖν,

Εν γαίῃ ἴσεντο, λιλαιόμενα γέροος ἀστα.

Τὸν δὲ ὡς γνὲνόστον Εὐάιμονος αγγλαῖος γόνος,
Εύρυπυλος, πυκνοῖς οι βιαζόμενον βελέεστι,

Στὴν δὲ παρ' αὐτὸν ιὼν, καὶ ἀκόντιος δέρι Φαενῶ,
Καὶ βάλε φανσιάδην Απομίνα, πιμένα λαῶν,
Ηπαρ ὑπὸ τραπίδων, εἴθαρ δὲ υπὸ γύνατ' ἔλυτεν.
Εύρυπυλος δὲ ἐπόργτε, καὶ αὗτο τεύχε ἀπ' ὄμων.

Τὸν δὲ ὡς ἐν ἐνόστεν Αλεξανδρος Θεοειδῆς

Τεύχε ἀπαγνύμενον Απομίνα, αὐτίκα τοῦτο
Εἶλκεν ἐπ' Εύρυπύλω, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἰστῶ
Δεῖσιον. σκλαβᾶτη ἡ δόνατ, εβάρισε δὲ μηρόν.

Αψ δὲ ἐτάρων εἰς εἴθος ἐχάλετο, καὶρ ἀλεένων,

Ηὔσεν δὲ Διαπέντον, Δαναοῖσι γεγωνώς.

Ω Φίλοι, Αργείων ἥρητορες, ἵδε μέδοντες,
Στῆτε ἐλειχθεντες, καὶ ἀμισθετε τηλεῖς ἥμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεστι βιάζεται· ἀδέ ε Φηρὶ¹
Φαῦζεσθ εκ τολέμοιο δυσηχέος· αλλὰ μάλιστην
Ισεωθ ἀμφ' Αἴαντα μέχαν, Τελαμώνιον μόν.

Ως ἔφατ' Εύρυπυλος Βεβλημήρος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
Πληγίοις ἐσησαν, σπάκε ἀμοισις κλίναντες,
Δύρατον ἀνασχόμενοι· τῶν δὲ αὐτίος ἥλυθεν Αἴας·
Στὴ δὲ μεταστρεφθεῖσι, ἐπεὶ ἵκετο εἴθος ἐτάρων.
Ως οἱ μὲν μαρναντο δέμας πυρὸς αἰθομήροι.

Νέσορα δὲ εκ τολέμοιο Φερον Νηλήιας ἵπποι
Ιδρῶσι· ηγον δὲ Μαχάονα, τοιμήνα λαῶν.
Τοι δὲ ιδῶν εὐόπτε ποδάρχης διος Αχιλλεύς.
Εἰσῆκεν γοῦ ἐπὶ πεύμηντι μετακῆτει τῇ,
Εἰσορών τόνον αἰπὺν, ιώκα τε δακρυόσαγαν
Αἴψα δὲ ἐτάρον εὖν Πατροκλῆα προλέειπε,
Φθεγγάμενος ωδῇ τῷ· οὐ δέ κλισθεν ἀκόσιος
Εκμολεν, ἵστος Αρηι· κακὸς δὲρα οἱ τάλεν δέχεται.
Τὸν πρότερον τροσεῖπε Μενοίτιος ἀλκιμος μόν.

Τίπτε με κικλήσκεις, Αχιλεύ; τί δέ σε χρεὼ ἔμειο; 605
Τὸν δὲ, ἀπαμειβόμενος, τροσεῖφη πόδας ὀκὺς Αχιλλεύς.

Διε Μενοίτιαδη, τῷ μὲν κεχαρισμήρι θυμῷ,
Νῦν διώ περὶ γύνατ' ἔμα σῆγεσθαι Αχιλλεύς
Λιασομήρος χρεὼ γοῦ ικάνεται σοκ ἐτ' ανεκτός.
Αλλ' οὐδὲ νῦν, Πάτροκλε, Διὶ Φίλε, Νέσορ' ἔρειο,

580

585

590

595

600

610

ΟΥΤΙΝΑ

Οντινα τῶτον ἄηδ βεβλημάριον σὺν πολέμῳ.
Ητοι μὲν τέ γ' ὅπερε Μαχάονι πάντας εἶπε
Τῷ Ασκληπάδῃ, ἀπὸρε σοι ἵδον ὄμματα Φωτός·
Ιπποι γάρ με παρῆχαν, πόροσσα μεμαγμα.

Ως Φατό· Πάτροκλος δὲ φίλω επεπειθεῖ ἐταίρω· 615
Βῆ δὲ Θέεν παρά τε κλισίας, καὶ τῆς Αχαιῶν.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ κλισίν Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
Αὐτοὶ μέν ρ' ἀπέσησαν ἐπὶ χθόνα πλυνότειραν
Ιππάς δὲ Εύρυμέδων Θεράπων λύε τοῦ γέροντος
Ἐξ ὄχεων οἱ δὲ ιδρῶ απεψύχοντα χτώναν,
Σπάντε ποτὶ πνοὴν παρὰ Σιν' ἀλλος· αὐτὰρ ἔπειτα
Εἰς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Τοῖοι δὲ τεῦχε κυκεῶ εὔπλόκαμος Εκαμηδῆ,
Τίλιος ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Αχαλλίνος,
Θυγατέρα Αρσινόης μεγαλήτορος, ἷν οἱ Αχαιοὶ 625

Ἐξελούν, γνέντα βαλλή αριστεύσκεν ἀπάντων.
Η σφῶν πρωτον μὲν επιπροϊλε τράπεζαν,
Καλὴν, κυανόπεζαν, εὔζουν αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
Χάλκειον κάνγιον ἐπὶ δὲ, κρόμιον, πότω σῖφον,
Ηδὲ μέλι χλωρὸν πᾶρ δὲ ἀλφίτας ιερὸς ἀκτίων.
Πάρ δὲ δέπας πεικαλλές, ὁ οἰκοθεν τῷρ' ὁ γεραιός,
Χρυσέοις ἥλοισι πεπαρμόντον κατὰ δὲ αὐτῷ
Τέσσαρ' ἔσαν, δοιάς δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἔνασον
Χρύσειας νεμέθοντο, δύω δὲ υπὸ πυθμένες ἥσαν.

Άλλος μὲν μορέων δόποινήσκε τραπέζης,
Πλεῖον εὖν Νέσωρ δὲ ὁ γέρων ἀμορητὶς αἰρεν.
Εν τῷ δέ τῷ σφι κύκησε γυμή, εἰκῆς Θεῆσιν,
Οἴνω Πραμνείω, ἐπὶ δὲ ἄγυεν κυνῆ τυρού
Κυνῆς χαλκεῖ, ἐπὶ δὲ ἄλφιτα λόβια πάλινε.
Πινέμεναν δὲ ἐκέλευσεν, ἐπειρ ωπλισσε κυκεῖω.
Τῷ δὲ ἐπειρ εὖ πίνοντ' αφέτω πολυκαγκέα δίψαν,
Μύθοισιν περποντο, προς ἀλλήλας ἐνεπούτες.
Πάτροκλος δὲ Θύρησιν εφίσετο, ιστέος φάσ.
Τὸν δὲ ιδίαν ὁ γεραῖος ἀπὸ Θρόνος ὡρτο Φαεινῶ,
Εἰς δὲ ἄγε χειρος ἐλαν, κατὰ δὲ ἐδρίαδαντα ἄνωγε· 645

Πάτρο-

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἴπε τε μῦθον.

Οὐχ ἕδος εῖσι, γεραιὲ διοτρεφεῖς, όδε με πείσεις.

Αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὁ με προέηκε πεθέαται,

Οὐτινὰ τότον ἄγεις Βεβλημένον ἀλλὰ καὶ αὐτὸς

Γινώσκω ὄρος δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.

Νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων, τάλιν ἄγελος εἴμι Αχιλῆς.

Εὗ δὲ σὺ σιδα, γεραιὲ διοτρεφεῖς, οὗτος ἐκεῖνος

Δεινὸς αὐτῷ τάχα καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.

Τὸν δὲ ἡμεῖς τέλεσθαι Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ.

Τίπτε τ' αὖτις ὁλοφύρεται γάδες Αχαιῶν,

Οσοις δὴ Βελέεσσι Βεβλῆα); όδε πιστεῖς

Πένθεος ὄστον ὄρωρε κατὰ σρατὸν; οἱ γὰρ ἄρετοι

Ἐν τηνοῖν κέαται Βεβλημένοι, ἀτάμηνοι τε.

Βεβληταὶ μὲν ὁ Τυδεόπης, κρατερὸς Διομήδης.

Οὐτασαὶ δὲ Οδυσσεὺς διεμικτοῖς, ήδ' Αχαιμέμηνων.

Βεβλῆ) δὲ καὶ Εύρυππος κατὰ μηρὸν οἰστῶν

Τέτον δὲ ἄλλον ἐγένετο νέον ἥραξον ἐκ πολέμου,

Ιῶ απαὶ νεύης Βεβλημένον αὐτῷ Αχιλλέας,

Εφθλὸς εὖν, Δαναῶν καὶ κῆδεται, όδε ἐλεαίρει.

Η μένει, εἰσόκε δὴ τῆς Ισαὶ ἄγκη θελάσσης,

Αργείων αἴκητι, πιρὸς διοιο Θερωνταῖ,

Αὐτοὶ τε κτεναμέθ' ὑπιχερώ; ψυδὲ ἐμὴν ἵσ

Εδ', οἷς πάρος ἔπεικεν εἴνι γναμπτίδιοι μέλεοτιν.

Εἴδ' αὐτοῖς ηὔωντι, Βίη δὲ μοι εμπεδος εἴη,

Ως ὅπτ' Ηλείοις καὶ ημῖν νέκιος ἐτύχη

Αμφὶ Βοηλαστίνη, στ' ἐγὼ κτάνοντα Ιτυμονῆα

Εφθλον, τπειροχίδην, οἵς εἰ Ηλιδί ναιετάσσονται,

Ρύσι ἐλαυνόμενος δὲ ἀμινῶν ησι Βόεοιν,

Βεβλητ' εὐ ταρσάστοισιν ἐμῆς δόπο χερὸς ἀκοντί,

Καδδ' ἐπεσεντ λαοὶ δὲ ταβετεροτεν αγροιώται

Ληῆδα δὲ ἐπι πεδίσ σωελάσσαμεν ἥλιδες πολλῆν,

Πεντήκοντα Βοῶν ἄγελας, τόσα ταύτα οἰῶν,

Τόσοις οὐῶν οὐβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατεί αἰγῶν,

Ιππεις δὲ ξανθὰς ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα,

Πάσσας ίηλείας πολλῆσ δὲ πλοκούν τωντον.

650

655

660

670

675

680

Καὶ

Καὶ τὰ μὴ ἡλασίμεατα Πύλον Νηλήιον ἔστω,
Εννύχιοι πεστὶ ἄσυ γεγέθε δὲ Φρένα Νηλεὺς,
Οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω τόλεμονδε κιόντι.
Κήρυκες δὲ εἰλύσινοι, ἀμφὶ τῷ Φαινομένῳ

Τέσι ἴμεν, οἵτι; χρεῖος ὁφείλετεν Ηλιδὶ δῆ.

Οἱ δὲ σωαχρόμενοι Πυλίων τρυπταρες ἄνδρες
Δαιτρευον τολέσιν γῇ Επειοὶ χρεῖος ὁφείλοντες
Ως ἡμεῖς πῶροι κεκακαρμένοι εν Πύλῳ ἴμεν.

Ελθὼν γάρ τοι ἐκάκωσε βίη Ηρακλητός,

Τῶν ποτοτέρων ἐπέων κάτα δὲ ἔκταθεν ὅστοι ἄριστοι.

Δώδεκα γαρ Νηλῆος ἀμύμονες ἤσσες ἴμεν,

Τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ὄλοντο.

Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Επειοὶ χαλκοχήτωνες,

Ημέας ιερίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανώντο.

Ἐκ δὲ γέρων ἀγέλην τε Βοῶν, καὶ πῶν μέγ' οἴων

Εἴλετο, κρινάμενός γε τριηκόσιοι, ἵδε νομῆας.

Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὁφείλετεν Ηλιδὶ δῆ,

Τεσαρες ἀθλοφόροι ἵπτοις αὐτοῖς τὸν ὄχεσφιν,

Ελθόντες μετ' αἰθλα· τερπίσοδος γὰρ ἐμελλον

Θεύσεαθαγάτης δὲ αὐτῷ ανάδρων Αυγεῖας

Κάρχεδε· τὸ δὲ ἐλατῆρον αφίει ἀκαχρύμενον ἵππων.

Τῶν οἱ γέρων ἐπέων κεχολωμένος, ἵδε καὶ ἔργων,

Εξέλετε ἀστεῖα πολλά· τὰ δὲ ἄλλα εἰς δῆμον ἐδωκε

Δαιτρέυειν, μηδὲ τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοις ἴοις.

Ημέντος μὴ τὰ ἐκάστα διεπομένει, ἀμφὶ τε ἄσυ

Ερδομενοὶ γὰρ Θεοῖς οἱ δὲ τρίτῳ ἥματι πάντες

Ηλέθον ὄμῶς αὐτοῖς τε τολέσι καὶ μάνυχες ἵπποι

Πασσυδίη· μηδὲ δέ σφι Μολίσση Θωρῆσσοντο,

Παιδὸς ἔτι εοντος, ἔπω μάλα εἰδότε Θύριδος ἀλκῆς.

Ἐτι δέ τις Θρύσσος τόλις, αἰπεῖα κολάνη,

Τηλες ἐπ' Αλφειῶ, νεάτη Πύλῳ ἡμαδρέυετος·

Τὴν ἀμφερατόσαντα, Διαρροϊστη μεμαῶτες·

Αλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίασαν, ἀμμις δὲ Αἴγιμ

Αγελεος γλαφε Θέασος ἀπ' Ολύμπου Θωρῆσσοντα,

Εννυχος, εὖδὲ ἀσκοντα Πύλον κάτα λαον ἀγειρεν.

685

690

695

700

705

710

715
Αλλα

Αλλὰ μάλ' ἐσομένες τολεμίζειν· όδε με Νηλεὺς
Εἴα Θωρήσσεωθαγ· ἀπέκριψεν δὲ μοι ἵππος·

Οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ιδμεν πολεμῆσαι ἔργα·

Αλλὰ καὶ ὡς ἵππευστι μετέπειπον ἥμετεροισι,

Καὶ τεξέος τοπερ ἐών, ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Αἴγινη.

Εἰτι δὲ τις τοταμὸς Μινυῆς, εἰς ἄλλα βάλλων,

Εγγύθεν Αρίτης, ὅθι μεταναμενεὶς διὰν

Ιππῆς Πυλίων, τὰ δὲ ἐπερρεεν ἔθνεα τεξέον.

Ενθεν ταπαυδίη σὺν τεύχεσι Θωρηχθέντες,

Ενδειοις ἵκερεσθ' ἱερὸν ρόου Αλφειοϊ·

Ενθε διὶ μέντος τερμήνει ἱερὰ καλὰ,

Ταῦρον δὲ Αλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,

Αὐταρ Αἴγιναι γλαυκῶπιδι Βεν αἰγελάνη·

Δόρπον ἐπειδὴ ἐλόμενα κατὰ στρατὸν ἐν τελέοις,

Καὶ κατεκενικῆτημεν εὐ τεστον οἷσιν ἔκαστος

Αμφὶ ρᾶς πτερυμοϊ ἀτὰρ μεγάθυμοι Επειοὶ

Αμφίσαντο δὲ, ἀσυ Δαχτηδέεν μεμαστες·

Αλλὰ σφιν τεσπάροδε Φάνη μέχεα ἱερὸν Αρηος·

Εὗτε γάρ ηέλιος Φαέθων υπερερχεδε γαύρις,

Συμφερόμενα μάχῃ, διὶ τ' εὐχόμενοι, καὶ Αἴγινη.

Αλλ' ὅτε δὴ Πυλίων οἱ Επειῶν ἐπλετο νεῖκος,

Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμιστα δὲ μάνυχας ἵππος,

Μελιον αἰχμητῶν γαμβρὸς δὲ τὴν Αἴγειαν,

Πρεσβυτέτων δὲ θύγατρες εἶχε, ξανθὴν Αγαμίδην,

Η τοσο Φάρμακα δὴ, οσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.

Τὸν μὲν ἐγὼ προσοντα βάλον καλκηρέι δόρι·

Ηειπε δὲν κονίησιν ἐγὼ δὲ εἰς δίφρον ὄρούσας,

Στῆν ρα μὲν τρομάχοισιν ἀπέρ μεγάθυμοι Επειοὶ

Ετρεσον ἄλλοδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα,

Ηημονίον ἵππησιν, δις αριζενεσκε μάχεσθα.

Αὐταρ ἐγὼν ἐνόρεστα, κελατῆ λαίλαπι ἵος,

Πεντηκοντα δὲν ἔλον δίφρες δύο δὲ αμφὶς ἔκαστον

Φῶτες ὁδᾶς ἔλον ὕδας, εμῶ ὑπὸ δρὺ δαμέντες.

Καὶ νῦ κεν Ακτορίωνε Μολίστε ταιδὲ ἀλάπιξα,

Εἰ μέν σφωε πατηρ εύρυκρειων Ενοσίχθων

720

725

730

735

740

745

750

Εκ

Ἐκ τολέμεως ἐπίστησε, καλύψας πέρι τολμῆς
Ενθά Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κρήτος εγκυάλιζε.
Τόφρα γὰρ οὐν ἐπέμεστα δι' αἰσιόδεος τρεδίοιο,
Κτενονοῖς τὸν αὐτὸν, ἀλλα τὸν εὔτε καλὰ λέγοντες,
Οφρὶ ἐπὶ βαπτασίων τολμητέρα βίηται μεν ἵππος,
Πέτρης τὸν Ωλερίης, καὶ Αλησίς, ενθά Κολώνη
Κέκληται· ὅτεν αὖτις ἀπέρεχε λαὸν Αἴγινη.
Ενθά ἄνδρα κτενας πύρατον λίπον· αὐτὰρ Αχαιοί
Αψὶ απὸ βουτερούσιον Πύλονδ' ἔχον ἀκέας ἵππος.
Πάντες δὲ εὐχετάντο θεῶν Διὸς, Νεσορί τὸν ἄνδραν.
Ως εὖν, εἴποτε ἦν γε μετ' ἀνδράσιν αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Οἷος τὸν αρετῆς δοτοῦσε;· πῆτε μην οἶω
Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπειδὴ ἀπὸ λαὸς ὅλη;
Ως τέπον, οὐ μὴ σοὶ γε Μενοίτιος ὡδὸς ἐπέτελλεν
Ηματι τῷ, ὅτε σὸν φθίης Αγαμέμνονι τέμπε·
Νῷι δέ τὸν ἔνδον ἔοντες, ἐγὼ καὶ δῖος Οδυσσεὺς,
Πάντα μάλιστα μεγάροις ἤκαμψεν, ως ἐπέτελλε·
Πηλῆνος δὲ ικόμεστα δόμοις εὗ ναιετάντας,
Λαὸν ἀγέροντες κατὰ Αχαιΐδα πουλιστείραν.
Ενθάδ' ἐπειδὴ πρῶτα Μενοίτιον εὔχομεν ἔνδον,
Ηδὲ τε, πάρι δὲ Αχιλλῆς γέρων δὲ ἵππηλάτα Πηλεὺς
Πίστα μηρὶ ἔχει Βοὸς Διὸς τερπικεραύνω,
Αὐλῆς εὐ χόρτῳ ἔχει δὲ χρυσέον ἀλειφον,
Σπένδων αἴθοπα σίνον επὶ αἰθομένοις ιεροῖσι.
Σφῶι μὴν ἀμφὶ βοὸς ἐπετον κρέα, γεῖδε δὲ ἐπεῖσα
Στήμεν εἰνὶ περιθύροισι· παφῶν δὲ ἀνόρτεν Αχιλλεὺς,
Εσ δὲ ἄχε, χειρὸς ἐλῶν, κατὰ δὲ ἐδράσαδες ἄνωγε,
Σείνια τὸν εὖ παρέθηκεν, ἀτε ξένοις θέμις εἴνι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ταρπημένος ἐδητός, ηδὲ ποτῆτος,
Ηρχον ἐγὼ μῆτοι, κελεύων υμιν' ἀμὲν ἐπεδέξα
Σφῶ δὲ μαλισθέλετον, τῷ δὲ ἀμφῷ πόλι ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὴν ὡς ταῦται γέρων ἐπέτελλε Αχιλλῆς
Αἴεν αἰρισεύειν, καὶ υπέροχον ἐμρήματα ἀλειφον
Σοὶ δὲ αὖτε ὡδὸς ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ακτορθοὶ γέστοις
Τέκνον ἐμὸν, γενεῖη μὴν υπέρτερος εἴνι Αχιλλεὺς,

785

D d

Πρεσ-

Πρεσβύτερος δὲ σὺ εστ βίη δ' ὅγε τολλὸν ἀμέτων.

Αλλ' εὖ οἱ Φᾶδαὶ πυκινὸν ἔπος, ηδὲ ὑποθέσαι,

Καὶ οἱ σημαῖνειν ὃ δὲ τείστη εἰς ἀγαθὸν τερ.

Ως ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὸ δὲ ληθεαῖς αλλ' ἐπὶ καὶ νῦν

Ταῦτ' ἔποις Αχιλῆι δαιφρον, αἷκε πήγηται.

Tis δ' οἰδ', εἴ κεν οἱ, σῶι δάιμονι, θυμὸν δρίνατε,

Παρεπών; ἀγαθὴ δὲ παράφασίς εστι ἐταιρεύ.

Εἰ δὲ πίνα Φρέσιν ἡσι Θεοπροπίην ἀλεῖνεις,

Καὶ πιά εἰ τῷρ Σηνὸς ἐπέΦραδε πόνια μῆτηρ,

Αλλά σέ περ ταφέτω ἄμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέδω

Μυρμιδόνων, αἷκεν τι Φώις Δαναοῖσι γένηται.

Καὶ τοι τούχεα καλὰ δότω πόλεμονδε φέρεθαί,

Αἴκε σε τῷ ἴσχοντες δότοχον) τολέμοιο

Τρῶες, ἀναποδέσσωτο δ' αρήιοι ψεις Αχαιῶν

Τερρόμενοις ὀλίγη δὲ τ' ἀναποδοτις τολέμοιο

Ρεῖα δὲ καὶ ἀκμῆτες κεχιμότας ἄνδρας αὐτῇ

Ωσαμετε πέσονται, νεῦν ἄπο, καὶ κλισιαν.

Ως Φάτο τῷ δ' ἄρα θυμὸν ενὶ σίθεστιν ὄργης.

Βῆ δὲ Θέσιν ταράχη νῆας ἐπ' Αιακίδειν Αχιλῆι.

Αλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Οδυσσῆος Θέσιο

Ιὔε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε Θέμις τε

Ηην, τῇ δὴ καὶ σφι θέων ἐτετέύχατο Βαμοί.

Ενθά οἱ Εύρυπολος Βεβλημένος ἀντιβόλησε,

Διογόλος Εύαιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἵσῶ,

Σκάζων εἰς τολέμειον κατὰ δὲ νότιος ρέεν ιδράεις

Ουσιων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δὲ ἔλκεος αργυραλέοιο

Αἴμα μέλαν κελάρυζεν νόος γε μὲν ἐμπεδος ην.

Τὸν δὲ ιδῶν ἀκτειρε Μενούτιος ἀλκιμος ψεις,

Καὶ ρὸ οἰλοφυρόμενος, ἐπεια περοέντα τορσούδα.

Α δειλοὶ, Δαναῶν ηγήτορες, ηδὲ μέδοντες,

Ως ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε Φίλων καὶ τατρίδος αἷκε

Ατενι ἐν Τροΐη ταχέας κινάσ αργύετι δημῶ;

Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπε, διοτρεφες Εύρυπολ ἄρως,

Η ρὸ ἔτι τοις οὐρανοῖς τελώρειον Εκτορ Αχαιοι;

Η ηδη φίσονται υπ' αὐτῷ, δερὶ δαμάρτες;

790

795

800

805

810

815

820

Τού

Τὸν δ' αὐτὸν Εύρυπλος πεπυμένος ἀντίον ηῦδα.
Οὐκέτι, διογμὲς Πατρόχλεις, ἄλκαρ Αχαιῶν
Εστετα, ἀλλ' ἐν τησὶ μελαινῆσιν πεσεόντας.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν τησὶν κέατα τεθειμένοι, στάμενοι τε,

825

Χερσὶν ὑπὸ Τρώων τῶν δὲ φένος ἤρνυται αἰνέν.
Αλλ' εἰμὲ μὲν τὸν σπάσσον, ἀγων ἐπὶ τῇ μέλαινῃ
Μηρῷ δὲ ἔκταμ' οἴσον ἀπ' αὐτῷ δὲ αἷμα κελαινὸν
Νίζεν ὑδατὶ λιαρῷ ἐπὶ δὲ ἥπα Φάρμακα πάσηε,
Εοδλὰ, τέσσερα φασὶν Αχιλλῆς δεῖδαχθαί,
Οὐ Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
Ιητζοὶ μὲν γὰρ, Ποδαλεῖφρος, ἡδὲ Μαχάδων,
Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίσιν οἴσκου ἔλκος ἔχοντα,
Χρησίσοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ιητζόρος.
Κεῖαται ὁ δὲ ἐν πεδίῳ Τρώων μένετ ὅτιν ἄρνεται.

830

Τὸν δὲ αὐτὸν προσεκτείπει Μενοιτίς ἄλκιμος γός.
Πῶς τ' αρέτοι πεδὲ ἔρχοται; τί ρέζομεν, Εύρυπλος ἢρως;
Ερχομένη, οὐρή Αχιλλῆς δαιφρονι μῆθον ἔνιστω,
Οὐ Νέσωρ ἐπέπελλε Γερήνιος, οὐρας Αχαιῶν.
Αλλ' εὖλος πέπελλε μεθίστω τειρομένοιο.

840

Η, καὶ τὸν σέρνοι λαβῶν ἀγε τοιμένα λαῶν
Ἐς κλισίνην θεράπων δὲ ιδὼν ὑπέχειε βοείος.
Ἐνθά μιν ἐκτανότις, ἐκ μηρῷ πάμνε μαχαίρη
Οὕν βέλος ὡέπεικεστ' ἀπ' αὐτῷ δὲ αἷμα κελαινὸν
Νίζεν ὑδατὶ λιαρῷ ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε τιχρῆν,
Χερσὶ θλετρίφας, ὁδιανήφατον, οἵοι ἀπάντες
Ἐχει ὁδιανάς τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρστο, πάντα δὲ αἷμα.

845

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Αποσύντης οι Τρῶες τὸν ἵππον, οὐδὲν αἴγαστος τῶν πάφρων, καὶ τοι ἀπομονώσθεντος φανίστος οἰωνοῦ· καὶ ἐς πάντα τὰξις διαιρέθεντις, προστάλλουσα τὴν τεχνὴν τὸν Ελλήναν. Εὗχε Σαργωδὸν ἐπικλέψας μυτωπᾶ. Εκταρῇ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας, ἐπίσην ταῖς γαυσί, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

ΑΛΛΗ.

Μῦ, Τρώων παλάμησοι χειτίστε τεῖχος Αχαϊῶν.

ΩΣ ὁ μὲν ἐν χλιστίῃ Μενοκίτις ἀλκιμός φός
Ιατὸς Εὐρύπυλον βεβλημένον. Οἱ δὲ ἐμάχοντο
Αργεῖοι καὶ Τρῶες ἀμιλαδόν, καὶ ἀρέτην
Τάφρος ἔτι χρήστεν Δαναοῖν, καὶ τεῖχος ὑπερθέν
Εἴρην, τὸ ποιησαντο νέων ὑπὲρ· αμφὶ δὲ τάφρον
Ηλασταν, όπερε θεοῖσι δόσαν χλειτὰς ἐκατόμβασι,
Οφρά σφιν νῆας τε Θάσας καὶ ληίδας επολλήν.
Εντός ἔχον ρύσιτο· Θεῶν δὲ αέκητη πέτυχτο
Αθενάτων, τῷ καὶ υπὸ πολὺν χρόνον ἐμπεδον ἦν.
Οφρά μὲν Εκταρῷ Σαρδὸς ἔην, καὶ μάνι Αχιλλεὺς,
Καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἐπελε,
Τόφρα δὲ καὶ μεγαλοτεῖχος Αχαϊῶν ἐμπεδον ἦν
Αὐτὰρ ἐπεὶ κάτε μὲν Τρώων Θάγον ὄσοι ἄριστοι,
Πολλοὶ δὲ Αργεῖον, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ ἐλίποντο,
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτω ἐνισιωτῶ,
Αργεῖοι δὲ ἐν τητσὶ Φίλην ἐς πατρίδον ἐβησαν
Δὴ τότε μητιούστα Ποσειδάων καὶ Απόλλων
Τεῖχος ἀμαλδιῶν, ποταμῶν μένος εἰσαγαγέντες,
Οσοις ἀπ' Ιδαιῶν ὄρέων ἀλαδε περορέντοι,
Πρέσσας θ', Επίπαπορος τε, Κάρησός τε, Ρόδιός τε,

10

15

20

Γρήνικός

Γρήνικός τε, καὶ Αἰσοπός, δίος τε Σκάμανδρος,
Καὶ Σιρόεις, ὃδι πολλὰ Βοάρχεια καὶ τριφάλεια
Κάπτεσθαι εὐ χονίησι, καὶ ἡμίθεων γένος ἀνδρῶν.
Τῶν πάντων ὁμόσε σύματ' ἔτρεψε Φοῖβος Απόλλων,

Εννῆμαρ δὲ τεῖχος οἱς ρόοις νέ δέ αἴρα Ζεὺς

25

Σωεχέσ, ὄφρα καὶ θάλασσον ἀλιγάδοις τέχεια θέμ.

Αὐτὸς δὲ Εννοσίγαλος, ἔχων χείρεστι τρίαντα,
Ηγεῖται, ἐκ δέ αἵρει πάντα θεμελία κυριαστι πέμπει
Φιτρῶν καὶ λάσι, τὰ θεοῖς μογέοντες Αχαλοί.

Λεία δὲ επίσης παρ' ἀγάρροον Ελλήσποντον.

30

Αὐτὶς δὲ ηίονα μεγαληνὴ Καμάθους κάλιψε,

Τεῖχος ἀμαλδύναις παπερᾶς δὲ ἔτρεψε νέεσθαι

Καὶ ρόον, ἥπερ πεφύδει ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.

Ως δέ τε οὐδελλον ὅπισθε Ποσειδάων καὶ Απόλλων
Θησέμεναι τότε δέ αἱρει μάχη, ἐνοπῇ τε δεδημει
Τεῖχος εὔδημητον, κανάχηζε δέ δέρατα τούργων
Βαλλόμεν. Αργεῖοι δέ, Διος μάστιγι δαμέντες,
Νηστὸν ἐπὶ γλαφυρῆσιν εελμένοι ισχανόντο,

Εκτορα δειδίστες, κρατερὸν μῆταρα Φόβοιο.

Αὐτέροις δέ, ὡς τὸ πεφύδει, εμάρκατο ίος αέλλη.

35

Ως δέ οὖται εὐ τε κύκεστι καὶ ανδράσι θυρότητος

Κάπειος, ηὲ λέων σρέφεται, θένει βλεψαίσας

Οι δέ τε πυρηνῶν σφέας αὐτὸς δετίναντες,

Αντίοι ἴστη), καὶ ακοντίζοντι θυμεῖας

Αἰχμὰς ἐκ χερῶν τῷ δέ ςποει κιδάλιμον καὶ

40

Ταρβεῖ, όδε φοβεῖται αἰγυκορίη δέ μιν ἔκτα.

Ταξφέα τε σρέφεται, σίχας ανδρῶν πειρητίζων,

Οπητὴ τὸ ιδύον, τῇ τὸν εἶκετο σίχες ανδρῶν.

Ως Εκτωρ αὖ ὄμιλον οἴνοισισε, εταίρευς

Τάφρον ἐποτρύνων Διαβασμένεις όδε οἱ ιπποι

45

Τόλμων ἀκυποδεῖς μάλα δέ χρημέπεισον, ἐπ' ἄκρω

Χείλει ἐφερεστες ἀπὸ γδὲ δειδιστεται τάφρος

Εύρει, γτέ αἴρεται περθερεσιν οχεῖον, εἴτε περηφορή

Ρηδίη κρημνοὶ γδὲ στεπροφετες περὶ πάσιν

Εργασαν αμφοτερώδειν υπερθετε δέ σκολόπειστι

50

Οζεστη

Οζέστιν ἥρρει, τὸς ἔσπειραν ψευδούς Αχαιῶν
 Πικνὺς, καὶ μεγάλης, δῆμον αὐδρῶν ἀλεωρήν.
 Ενθ' ἐκεῖνοι πάπος εὐτροχον ἄρμα πταίνουν
 Εοσφάτην πεζοῖς δὲ μενοίνεον, εἰ τελέσοι.
 Δὴ τότε Πλαυδάμας Θρασὺν Εκτορα ἐπει τῷ θρασύς. 60
 Εκτορ τ', ηδ' ἄλλοι Τρώων ἄροι, ηδ' Πτικυρῶν,
 Αφραδέως Διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὥκεας ἵππους.
 Η δὲ μάλιστα δέραλεν περάσαν σκόλοπες γδὲ εἰν αὐτῇ
 Οζέες ἔπιπτον, ποτὶ δὲ αὐτὸς τεῖχος Αχαιῶν.
 Ενθ' ἐπιώς εἰν κατεβήμεναι, εὖδε μάχεσθαι 65
 Ιππεῦστ σενος γδὲ, οὐδὲ τεώσεσθαι οἴω.
 Εἰ μὲν γδὲ δη πάγκυ κακὰ Φρονεῶν ἀλαπίζει
 Ζαΐς ἴψιδεμέτης, Τρώεστοι βέλετοι αρτυειν,
 Η τὸν εὐωγγέλεοις Κατίκα τότο γενέαδαι,
 Ναυμύνες δοτολέσδι απ' Αρρεος εντάδι Αχαιῶν. 70
 Εἰ δέ χ' ιαστορέψωσι, παλίωζις ή γένηται
 Εκ τῶν, Κατιφρώ ενπλήσσωμεν ὄρυκτη,
 Οὐκέτι ἔπειτο οἴω γδὲ ἄγειλον δοτονέεσθαι
 Αφρόρον ποτὲ ἄσυ, ἐλιχθεντῶν οὐκ Αχαιῶν.
 Άλλ' αὔγετ', οὐδὲ αὖ εὐωγγέλεοις πάντες. 75
 Ιππεῖς μὲν δεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ
 Αὐτοὶ ή πευλέες σωὶ τεύχεσι Θωρηχθέντες,
 Εκτορι πάντες ἐπάρμεντος δολέεστοι αὐτὸρ Αχαιοί
 Οὐ μενέστοι, εἰ δῆ σφιν ὀλέθροι πείρατο ἐφῆπλα.
 Οι Φάτο Πλαυδάμας ἀδε δὲ Εκτορι μῆδος απίμων 80
 Αὐτίκα δὲ εἴδε οὐχέαν σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶζε.
 Οὐδὲ μὴ ἄλλοι Τρῶες εφ' ιππων ἡγερέσθοτο,
 Άλλ' δοτοβάντες ὄρυσιν, ἐπεὶ ίδον Εκτορα διον.
 Ηινόχω μὴ ἔπειτο εἴω ἐπέπελλεν ἔκαστο,
 Ιππεῖς εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν εἰδέτες τάφρῳ. 85
 Οι ή Διασπόντες, σφέας αὐτοὺς δοτύναντες,
 Πέντεχα κοσμητέντες, άμι ηγεμονεαστον ἔποιο.
 Οι μὲν αἱ Εκτορι ισταν, καὶ αμυμον Πλαυδάμαντο,
 Οἱ πλεῖστοι καὶ ἀρετοὶ εστον μέμασαν ή μαλιστα
 Τεῖχος ρήγαμδον κοίλης ἐπι ηποι μάχεσθαι. 90
 Καὶ

Καὶ σφιν Κεβρίοντις τρίτος ἐπέπει πὰρ δὲ ἄρ' ὥχεσφιν
ἀλλον, Κεβρίοναρ χερείουα, καλλιπειν Εκτωρ.

Τῶν δὲ ἑτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ ΑλκάθοΘο, καὶ Αγήιωρ.
Τῶν δὲ τρίτων Ελενος, καὶ Δηϊφόβος θεοειδῆς,

Τέ τέ δύω Πελάμοιο τρίτος δὲ ἦν Αιος ἦρως,
Αιος Τραχιδῆς, ἐν Αρίστηθεν Φέρον ἵπποι

Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμεῖς δὲ τὸ Σελλήνετος.

Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάις Αγχίστοι

Αἰνέας· ἀμα τῷγε δύω ΑυτίνορΘοῦ γέ,

Αρχίλοχός τε, Αχάμος τε, μάχης εὖ εἰδότε τάσους.

95

Σαρπηδὼν δὲ ἡγήσατοτε ἀγαλλειτῶν Ὀπικέρων,

Πρὸς δὲ ἔλετο Γλαυκον, καὶ δέρητον Ασεροπαιον.

Οι γὰρ εὖς ἐσταγοι Δικριδὸν εἶναι ἀερισοι

Τῶν ἀλλων μετά γέ αὐτὸν ὁ δὲ ἐπέπει καὶ Διὰ τάντων.

Οι δὲ ἐπεὶ ἀλλήλες ἄραρον τυκτῆσι βόσαι,

Βάν ριθὺς Δαναῶν λελημένοι, οὐδὲ τέτερον

Σχήσεαδ', ἀλλ' ἐν τησὶ μελαίνησιν τεσεεαδ.

100

Ενθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοι τέ ἐπίκεροι,

Βαλῆ Πελυδάμεαντος ἀμαριῆτοι τε Θοντο.

Αλλ' ἔχ Τραχιδῆς ἔθελ' Αιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

Αἴθι λιπεῖν ἵπποις τε, καὶ ἱνίοχον θεράποντα,

Αλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν τησοις Φοῖοι,

Νήπιος, γέδε ἄρ' ἐμελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύζας,

Ιππιστοις καὶ ὥχεσφιν ἀγαλλόμυρος παρὰ τηῶν,

Αψί δότονοσῆτον ποτὶ Ιλιον ἰνεμόεσταν

110

Πρόσθεν γέρει μειραντος δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν

Εγγέει Ιδαμενῆς ἀγανᾶς Δικαλίδαο.

Εἰσατο γαρ τηῶν ἐπ' ἀριστέρα, τῇ περ Αχαιοις

Ἐκ πεδίας νίσοντο σὺν ἵπποισιν, καὶ ὥχεσφις.

Τῇ ριππεῖς τε καὶ ἀρμα διῆλασεν, γέδε πύλησι

115

Εὐρ Οπικεκλημένας σανίδας, καὶ μακρὸν ὥχησ-

Αλλ' ἀναπεπλάνας ἔχον ἀνέρες, ἐπιν ἐταίρων

Ἐκ πολέμεις Φεύγοιτα σαύσειν μῆτης.

Τῇ ριθὺς Φρονέων ἵππεις ἔχει τοι δέ αἱμ' ἐπουτα

Οὔει κεκλήγοντες· ἐΦαντο γέ δέκετε Αχαιοις

120

Σχήσεαδ',

Σχήσεος, ἀλλ' ἐν τησὶ μελαίνησιν πεσέεσθ, Νῆποι· ἐν δὲ τούλησι δὲ ἀνέρας εὐρον αρίστας, Τίας ὑπερθύμεις λαπιδάσων αἰχμητάων Τὸν μὲν, Πειρεύός τα, κρατερὸν Πολυποίτην,

Τὸν δὲ, Λεοντῖα, Βροτολογοῦ ἵστον Αρῆ:

130

Τῷ μὲν ἄρα τεσπαροίδε πολάσιν ὑψηλάσιν
Εσασαν ὡς ὅτε τε δρίνες ἔρεσιν ὑψηλάρησι,
Αἱ τ' ἀνεμον μίμυκστες τῇ νετὸν ἥματα πάντα,

Ρίζησιν μεγάλησι διηνεκέσσεστ' ἀραιάματα.

Ως ἄρα τὰ, χάρεσσι τεποιδότες, ἷδε Βίνθι,
Μίμυκον ἐπερχόμενον μέχετον Ασιον, ὡς ἐφέβοντο.

Οι δὲ ιδὺς πέρι τεῖχος ἐνδιμήτον, Βόας αὖτας
Τύφος ἀναχόμενοι, ἕκιον μεγάλων ἀλαλητῶν,
Ασιον ἀμφὶ ἄκατα, καὶ Ιαμβὸν, Κ Ορέσην,
Ασιάδην τ' Ακάμαντα, Θόσαν τε, Οινόμασόν τε.

140

Οι δὲ ἦτοι εἴως μὲν ἐντυμήδας Αχαικες

Ωρυνον, ἔνδον ἐστετες, ἀμυνεσθ τῷσι τησιν

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεαγυμένεις ἐνόσταν

Τρᾶς, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ισχή τε, Φόβος τε,

Ἐκ δὲ τῶν ἀίσθαντε, πολάσιν τεσφεδε μαχέσθι,

Αχροτέροισι σύεστιν ἐσκότε τῶν τ' ἐν ὄρεσιν

Ανδρῶν ἷδε χυνῶν δέχαται κολοσσοτὸν ἴοντα,

Δοχμώ τ' ἀλογούτε, τέθει σφίσιν ἀγνωτὸν ὑλκη,

Πρύμην ἐκτάμνοντες, ὑπάγε δὲ τε κόμπος ὁδόντων

Γινεται, εἰσόκε τίς τε Βαλλὼν ἐκ θυμὸν ἐληταται

Ως τὸ κέμπτον χαλκὸς ἐπὶ σιδερῷ Φαστίος,

Αυτὴν Βαλλομένων μάλας γὰρ κρατερὸς ἐμάχουτα,

Λαοῖσιν καδύπερθε τεποιδότες, ἷδε Βίνθιν.

Οι δὲ χερμαδίοισιν ἐνδιμήτων ἀπὸ τούργων

Βάλλον, ἀμισώμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάσων,

Νηῶν τὸν ὀκυπόρων οὐφάδες δὲ ὡς, τοτίσιν ἔραζε,

Ας τὸν ἀνεμος ζαῆς, τεφεα σκιόεντε δονήσας,

Ταρφείας κατέχοντες ἐπὶ χθονὶ τελυβοτέρην

Ως τὸν εκ χερῶν θέλε ἔρεσον, ἥμεν Αχαιῶν,

Ηδὲ καὶ εκ Τρώων κέρυκες δὲ ἀμφ' αὐτον ἀύτευν,

150

155

160

Βαλ-

Βαλόμδρα γ μυλάκεστ, καὶ ἀσπίδες ὁμφαλόεσσαν.
Δῆ τοι τὸν ὄμωζέν τε, καὶ ὡς πεπληρωτο μηρῶ
Αἰος Τριπούλης, καὶ ἀλασήνας ἐπος πῦδα.

Ζεῦ πάπερ, οὐτονούσιν οὐδὲ φίλοι βούλησι εἴτε τοῦτο
Ηάγυκυ μάλιστας· ότι δὲ ἔγωγε ἐφάμην πρωτις Αχαιοὺς
Σχησειν ἡμέτερόν γε μήδος, καὶ χειρας αἱσπιάς·
Οι δέ, ὡς σφῆκες μέσον αἰολοῖς, ηὔ μέλισσας,
Οικία τωιησσαντας ὅδως ἐπι τωιπιλοεσση,
Οὐδὲ ἐπολείπουσιν κεῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
Ανθράκις θυρητῆσες, ἀμύνονται τερί τεκνων·
Ως οὖν γέ τοι εθέλεις πυλάων, οὐδὲ εόντε,
Χάσασθ, πειν γέ τὴν κατακτάμεν, ηὔ ἀλῶναι.

Ως ἔφατ· ότι διός πετέθε φρένα πυτούσι αγορεύων.
Εκποιοι γάρ οι θυμός ἐβέλετο κύδος ὄρεζαν.

Αλλοι δέ ἀμφ' ἄλλοι μάχην ἐμάχοντο πύλησι.
Αργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὡς, πάντις αγορεύων
Πάντη δὲ τείχος ὄρωρει θεσπιδαῖς πῦρ
Λάινον Αργεῖοι δέ, καὶ ἀχινύμδροι περ, ἀνάγκη
Νηῶν ἡμίνοντο. Θεοὶ δέ ἀκαχειστο θυμῷ
Πάντες, ὅσιοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιταρρόθοις ησαν.

Σὺν δέ ἐβαλον Λαπτίδης τόλεμον καὶ δηιστῆτα.
Ευθ' αὖ Πειρίσσος ίδος, κρατήρος Πολυποίης,
Δεροὶ Βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῆς·
Οὐδὲ ἄρα χαλκέην κέρος ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τρόπῳ
Αἰχμῇ χαλκέην ψῆσθεον ἐγκέφαλος δέ
Ενδόν ἀπας πεπαλακτο δάμασε δέ μιν μεμαῶτα.

Αὐταρ ἐπειτα Πύλωνα καὶ Ορμενον ἐξενάριζεν.
Τίον δέ Αντιμάχοιο Λεοντεύς, οὗτος Αρης,
Ιππόμαχον Βάλε δέρι, κατέ ζωσῆρα τοχήσις.
Αὕτης δέ σκηνος ερυστάρδρος ξιφος δέν,
Αντιφάτης μὲν ταρώτον, ἐπαιζας διὸ οὐιλάς,
Πλήζ αὐτοχεδίην οἱ δέ ἄρις ύπνος γέδη ἐρεάδη·
Αὐταρ ἐπειτα Μένωνα, καὶ Ιαμενὸν, καὶ Ορέστην,
Πάντας ἐπαστύτερος, τέλασε χθονὶ τελυθοτείρη.

Οφροὶ οἱ σύντινάριζον απ' ἐντεια μαρμαίροντα,

Ε ε

173

170

175

180

185

190

195
Τόφος

Τόφε' οι Πλυνθάμαντι καὶ Εκτερικέροις ἔποντα,
Οἱ τολεῖσι καὶ αριστοῖς ἔστιν μεμαῶσιν ἢ μάλισται
Τεῖχός τε ῥῆγα, καὶ εὐπησθαι περὶ της.

Οἱ δὲ ἔτι μερομήριζον, ἐφεσεότες παρὰ τῷ Φρῷ.
Ορνίς γαρ σφιν ἐπῆλθε τερπομέμνα μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ἴψιπέτης, ἐπ' αριστερὰ λαὸν εέργων,
Φοινήντα δράκοντα θέρων ὄνυχεστι, πέλαιρον,
Ζώον, ἐτ' αποάφοντα καὶ ψπω λίθετο χαρρην.
Κόψει γὰρ αὐτὸν εχούσια κατὰ σῆθος, παρὰ δειρὴν,
Ιδιωθεῖς ὅπιστοι. οἱ δὲ διπλοὶ ἔθεν ηκει χαμάζε,
Αλυγόσις ὀδυνήσι, μέσω δὲ εἰνι καββαλ ὄμιλοι.
Αὐτὸς δὲ κλάγχας τετέτοτε τυνιῆται αὔτε μοιο.

Τρῶες δὲ ερρίησον, ὅπως ιδον αἰόλον σφιν
Κέμενον εν μέσοισι, Διος τέρας αἰγιοχοί.

Δὴ τότε Πλυνθάμας θρασὺν Εκτερα εἶπε τῷ θεάσιν. 210

Εκτορ, ἀεὶ μὲν πῶς μοι θππληγασσες αγορῆσιν
Εδθλὰ Θραζομήνων ἐπεὶ γέδε μὲν γέδε εοίκεν,
Δημον ἔσυτα, παρεξ ἀγορευέμεν, γετ' εἰνι Βαλῆ,
Οὔτε ποτὲ εἰνι πολέμω, σὸν δὲ κρετός αἰεν αἰενεῖν.
Νῦν δὲ αὐτὸν εἴρεσσι, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι αριστε,
Μὴ ιομεν Δακοῖσι μαχησόμενοι τῷδε τῷν
Ωδὲ γὰρ σκτελέεαθα διομα, εἰ ἐτέσιν γε
Τρωσιν οὐδὲνις ἐπῆλθε τερπομέμνα μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ἴψιπέτης, ἐπ' αριστερὰ λαὸν εέργων,
Φοινήντα δράκοντα θέρων ὄνυχεστι, πέλαιρον,
Ζώον ἀφαρ δὲ ἀφέντε, πάρος φίλα οίκι ἵκεσθαι.

Οὐδὲντες τε πύλας ηγή τεῖχος Αχαιῶν
Ρηζόμεδην φένει μεχάλω, εἴκωσι δὲ Αχαιοί,
Οὐ κόσμω παρὰ ναυφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα.
Πολλὰς γὰρ Τρωσιν καπαλέθφομεν, γε τοι Αχαιοί
Χαλκῶν διώσγοντι, αμισθόμενοι τερὶ τηῶν.

Οὐδέ καὶ τοκρίναστο θεοπέσόπος, οὐσιφα θυμῶ
Ειδέτη τεράνων, καὶ οι τετραδιάτο λαοί.

Τὸν δὲ ἄρ, ὑπόδρα ιδὲν, προσέφη κορυθαίολος Εκτερ. 230

Πλυνθάμα,

200

205

210

215

220

225

Πελιδάμα, σὺ μὲν τούτης ἔμοι φίλα τῶντος ἀγορεύεις.
Οἴδα καὶ ἄλλον μῆδον, ἀμενοντα τοῦδε, νοῆσον.

Εἰ δὲ ἔτεον δὴ τόπον δότο περιόδης ἀγορεύεις,
Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἐπειπέται θεοὶ φρένας ἀλεσοντα αὐτοῖς.

Ος κέλεας Ζήνως μὲν ἐριγόδεποιο λαθεδαμ
Βελέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέρχετο, καὶ κατένυστε.

Τώνδη δὲ οἰωνοῖς πενυπλεύγεος κελεύεις
Πείθεοδης. Τὰς μετατρεπομένης, καὶ ἀλεγίζω,

Εἴτε ὅπερ δέξιοις ἵωσι, περὶ ηῶ τοῦ ηέλιον τε,
Εἴτε ἐπ' ἀριστερὰ τούτη, περὶ ζόφου ηέρεντα.

Ημεῖς δὲ μεγάλου Διὸς πενθώμεδεις βελῆ,
Ος πάσι θυτοῖσι καὶ ἀδανάτοισιν ανάογει.

Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμιλάδας περὶ πάτησης.

Τίποις σὺ δειδοκας πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;

Εἴπερ γάρ τοι ἄλλοι γε πεικτενώμεδα πάντες
Νησοιν ἐπ' Αργείων, σοὶ δὲ δέος ἐστὶ δοτούμεδη.

Οὐ γάρ τοι κραδῆ μενεδήιος, καὶ μαχήμων.

Εἰ δὲ σὺ δηιοτῆτος αὐτέας, μέ τοι ἄλλον
Παρφάμενος ἐπειεστι δοτούμεδεις πόλεμοιο,

Αὐτίκις ἐμῷ υπὲ διὰ τοτεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.

Ως ἄρα Φωνῆσις τρύματος τοι δὲ ἀμὲν ἐποντο,

Ηχῇ θεατεοίη. ὅπερ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος

Σφρενεν ἀπ' Ιδάίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαι,

Η μὲν ιδὺς ηὐῶν κονίην φέρεν αὐταρ Αχαιῶν

Θελγε νόον, Τρωσὶ δὲ καὶ Εκτορὶ καύδος ὅπαζε.

Τοῦ περ δὲ τερπεστι πεποιήστες, μὴδὲ βίηφι,

Ρήγνυδας μετα τεῖχος Αχαιῶν πειρήτισον.

Κρόσας μὲν πύργων ἐριον, καὶ ἐρεπον ἐπάλξεις,

Στήλας τε πεσθλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἀρ Αχαιοὶ

Πρώτας εν γάστῃ θέσαν, ἐμμενα εχματα πύργων.

Τας οὖγάς αὖ ἐριον, ἐλποντο δὲ τεῖχος Αχαιῶν

Ρήγειν ἔδε νο πα Δαναοὶ καίσοντο κελεύθε.

Αλλ' οὕγε ρινοῖς; Βοῶν φράζαντες ἐπάλξεις,

Βάλλον ἀπ' αὐτάων δηισις τοῦ τεῖχος ιόντας.

Αμφοτέρω δὲ Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων

Ε ε 2

245

255

260

265

Πάντοτε

Πάντος φοιτήτως, μήνος ὄπρύνοντες Αχαιῶν.
Άλλον μειλιχίοις, ἄλλον σερεοῖς ἐπέβαλ
Νείκεον, ὅντα πάγχυ μάχης μεθίεντας ἴδοιεν.

Ως φίλοι Αργείων, ὃς ἔζοχος, ὃς μεσήτης,
Ος χερεύτερος· ἐπεὶ ἐπώ τάντες ὁμοῖοι
Ανέρες ἐν τολέμῳ· νῦν ἐπλετο ἔργον ἄπαι.
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πά γνώσκετε, μῆτις ὅποις
Τερεάφθω τοὺς θῆτας, ὁμοχλητῆρος ἀκέων.
Άλλὰ τρόσω γέσθε, καὶ ἀλλήλοιστ κέλεσθε,
Αἴκεν Ζευς δώμοιν Ολύμπιος ἀσεροπῆτης
Νέκος, ἀπωτιμήκεις δῆτας ταρτί ἀσυ διεδαγ.

Ως τῷχε τροβοῦντε μάχην ὥτριων Αχαιῶν.
Τῶν δ', ὡς νιφάδες χλόνος τίπλιοις θαμειαὶ
Ηματί χειμερίοις, ὅτε τὸ ὕρετο μητίετα Ζεύς
Νιφέμεν ἀνθρώπαισι, πανοκόμενος τὰ ἀ κῆλα,
Κοιμήσας δὲ ανέμεις χέει ἐμπεδον, ὅφει καλύψῃ
Τψηλῶν ὄρέων κορυφαῖς, καὶ τρώοντας ἄκρες,
Καὶ τεδία λωτεῦντα, καὶ ανδρῶν τοίοντα ἔργα.
Καὶ τὸ ἔθ' ἀλὸς ταλίης κέχυται, λιμέσον τε, οὐκ ἀκτᾶς.
Κύμα δέ μιν τροστλάζου ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα
Ειλύαται καθάπερδ', ὃς Ἐπιβρίσιη Διὸς ὄμβρος.
Ως τὸ ἀμφοτέρως λίθοι τωτῶντο θαμειαὶ,
Αἱ μὲν ἄρ' εἰς Τρώας, αἱ δὲ σκ Τρώων εἰς Αχαιάς
Βαλλομένων τὸ δὲ τεῖχος ὑπὲρ τῶν δέπος ὄφαρδ.

Οὐδὲν δὲ πω τότε γε Τρώες καὶ Φαιδίμιος Εκτωρ
Τείχεος ἐρρήγαντο τύλας καὶ μακρὸν ὄχηα,
Εἰ μὴ ἄρ' γον εὖν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεύς
Ωργεν ἐπ' Αργείοισι, λέοντὸς βυσσοῖν ἐλιξίν.
Αὐτίκα δὲ απίδα μὲν τρόσαδ' ἔχετο ταντοστε ἵσην,
Καλὴν, καλκετήν, ἐγκλατον, ἦν ἄρα καλκεὺς
Ηλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοεῖας ράψει θαμειαί,
Χρυσέντις ράβδοισι διηνέκεστιν τερὶ κύκλον,
Τὴν ἄρ' οὐκε τρόσαδε χρόμενος, δύο δέρε τινάσων,
Βῆροι μεν, ὡσε λέων ορεστίροφος, ὃς Ἐπιδεύκης
Δηρον εῇ κρειῶν, κέλεται δὲ εἰ θυμὸς ἀγίναρ,

300
Μήλων

Μήλων πειρήσουται, καὶ ἐς πυκίνον δόμον ἐλθεῖν
Εἴπερ γάρ χ' εὑρητοὶ περ' αὐτόφι βάτορες ἄνδρας,
Σὺν κυνὶ καὶ δέρεστοι Φιλάσογοντος τῷ μῆλα,
Οὐ ρά τ' ἀπέριπτος μέμονε σεδμοῖο δίεσθαι·
Αλλ' οὐ γάρ η ἡρπαζε μετάλμενος, ηὲ καὶ αὐτὸς
Εβλητ ἐν τρώσιν θύης ἀπὸ χειρὸς ἀκοντί·
Ως ρά τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνήκε
Τεῖχος ἐπιτίγα, διὰ τε ῥήγαδας ἐπάλγεις.
Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον πεσεθεφη, τῶιδις Ἰππολόχοιο.

Γλαῦκε, τίη δὴ νωὶ τετιμήμεσθα μάλιστα
Εδρῇ τε, κρέασίν τε, ιδὲ ταλέοις δεπάεσσιν,
Εν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεὺς ὁς, εἰσορόωσι,
Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθιο περ' ὅχθας,
Καλὸν, Φιταλῆς καὶ αράρης πυροφόροιο;
Τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μὲν τρώσιον εόντας
Εσάμεν, ηδὲ μάχης καισαρῆς αἰνισσολῆσαι,
Οφεά τις ὡδὸς ἐπὶ Λυκίων πύνα Θωρηκτάων·
Οὐ μὰν ἀκλεῖες Λυκίην κατακοιρανέσσοιν
Ημέτεροι Βασιλῆς, ἔδοσί τε πάντα μῆλα,
Οἴκον τ' ἔγαπτον, μελιτέα· ἀλλ' ἄρα καὶ οὐσία
Εοθὴ, ἐπεὶ Λυκίοισι μὲν τρώσιοι μάχονται.
Ως τέπον, εἰ μὲν γὰρ πολεμον πέρι τόνδε Φυγόντες,
Αἰς δὴ μέλλομεν ἀγύρω τ' ἀδενάτω τε
Εασεδ', ψέτε κεν αὐτὸς ἐνὶ τρώσιοι μάχοιμην,
Οὔτε κέ σε σέλλοιμι μάχην ἐς κιδιανειραν
Νῦν δέ, ἔμπης γὰρ κῆρες ἐΦερεσσον θανάτοο
Μυρία, ἃς σοκὴ ἐστι Φυγεῖν Βροτὸν, γάδ' ὑπαλύγα,
Ιομεν, ηὲ τῷ εὐχος ὄρεζομεν, ηὲ τις ήμιν.

Ως ἐφατ· γάδε Γλαῦκος ἀπετράπετ· γάδ' ἀπίθησε.
Τῷ δ' ιδίῳ βητίλι, Λυκίων μέγα εἴθνος ἀγοντε.
Τὸς δέ ιδίων ρίγηστος οὐσίος Πετεῶν Μενεαδέευς·
Τῷ γὰρ δὴ ταρὸς πύργον ἴστεν κακότητα φέροντες.
Πάπιηνεν δ' αὐτὰ πύργον Αχαιῶν, εἴτιν' ιδοίτο
Ηγεμόνων, οἵσις οἱ αρὴν ἐτάροισιν ἀμύναν·
Ἐσ δ' ἐνόστοις Αἴσιοντε δίω, πολέμις ἀκορήτω,

Εξαότας,

305
310

315

320

325

330

335

Εσχότες, Τεῦχρον τε νέαν κλισῆθεν ιόντε,
Εγγύετεν ἀλλ' ἄπως οἱ ἔην βώσποντες γεγωνεῖν
Τόσος γὰρ κτύπος ἦν ἀυτὴ σῇ ψρονὸν ἵκε,
Βαλλομένων σπάσεων τε, καὶ ἴπποκόμων τρυφαλεῖων,
Καὶ πυλέων πύλους γὰρ επώχαστο τῷ οὐ κατ' αὐταῖς 340
Ιστάμενοι πειρῶντο βίην ρήγαντες ἐσελθεῖν.
Αἴψα δὲ ἐπ' Αἴαντα τείσεις χήρικα Θωάτιν.

Ερχεο, διέ Θωάτην, θέσων Αἴαντε καλεογον
Αμφοτέρω μὲν μᾶλλον ὁ γάρ καὶ ὅχι ἀριστὸν ἀπάντω
Εἴη, ἐπεὶ τούχα τῷδε τετούχεται αἴτης ὀλεθρῷ. 345
Ωδὲ γὰρ ἔβρισκεν Λυκίων ἀγορᾷ, οἱ τοπίρος περ
Ζαχρησίς τελέθριοι καὶ πατέρες υσμίνας.
Εἰ δέ σφιν καὶ κέντη τόνος καὶ νέκος ὄφεν,
Αλλά περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἀλκυμος Αἴας,
Καὶ οἱ Τεῦχρος ἀμὲν εἰσέσθι, τόσων εὖ εἰδός. 350

Ως ἔφατ· εὖ δέ αὖ οἱ χήριζοις ἀπίθμονεν αἰχνοτις
Βῆ δὲ θέσην τοῦτο τείχος Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
Στῆ δὲ πάρ' Αἴαντεστι μιὰν, εἴδερ δὲ προσπύδα.
Αἴαντ', Αργείων πηγήταρε χαλκοχιτώνων,
Νιώγετ Πετεῶν διοτρεφέος Φίλος γειος 355
Κέντη μὲν, ὅφρα πάνοιο μίνισθα περ ἀνίσαστον
Αμφοτέρω μὲν μᾶλλον ὁ γάρ καὶ ὅχι ἀριστὸν ἀπάντω
Εἴη, ἐπεὶ τούχα κέντη τετούχεται αἴτης ὀλεθρός.
Ωδὲ γὰρ ἔβρισκεν Λυκίων ἀγορᾷ, οἱ τοπίρος περ
Ζαχρησίς τελέθριοι καὶ πατέρες υσμίνας. 360
Εἰ δέ καὶ εὐτάδε περ πόλεμος καὶ νέκος ὄφεν,
Αλλά περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἀλκυμος Αἴας,
Καὶ οἱ Τεῦχρος ἀμὲν εἰσέσθι, τόσων εὖ εἰδός.

Ως ἔφατ· εὖ δέ απίθμοτε μέχεται Τελαμώνιος Αἴας.
Διάτη Οἰλιάδης ἔπειτα πλερέστα προσπύδα. 365
Αἴαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ πατέρες Λυκομήδης,
Εσχότες Δαναές ὀπειώσετον ἴφι μάχεσθαι
Αὔταρ ἐγὼ κεῖσθαι εἰμι, καὶ ἀντίσθι πολέμοιο.
Αἴψα δὲ ἐλεύσομαι αὐτις, ἐπήν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
Ως αὖ φωνῆταις ἀπέση Τελαμώνιος Αἴας, 370
Καὶ

Καὶ οἱ Τεῦχρος ἄμ' ἦν κασίγνητος καὶ ὥπιτρος·
Τοῖς δὲ ἄμα Πανδίων Τεύχρα Φέρε καρπόλα τοῦτα.

Εὗτε Μενεάθης μεγαλύμενος πύργον ἔκνυτο,
Τέχνεος ἀντὸς ιόντες, ἐπεγυριώνοις δὲ ἵκανον.

Οἱ δὲ ἐπ' ἐπαλξεῖς Βαῖνον, ερεμῆτη λαίλαπτι ίσοι,

375

ΙΦθιμοὶ Λυκίων πρήτορες, ηδὲ μέδοντες·

Συν δὲ ἐβάλοντο μάχεας ἐναντίου, ὥρτο δὲ αὐτῇ.

Αἴας δὲ τῷρες Τελαμάνιος ἄνθρα κατέκτη,

Σαρπηδόντος ἐταῖρον, Επικλῆα μεγάθυμον,

Μαρμάρω ὄκρυσέν τι Βαλάν, ὃ ρος τέχνεος ἐντὸς

380

Κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτελος· τὸδὲ κέ μιν ῥέσαι
Χείρεσιν ἀμφοτεροῖσιν ἀντρὸς Φέροι, τὸδὲ μάλ' ἴσσαιν,

Οἷος νῦν Βροτοί εἰσι· οἱ δὲ ἄροιν ὑψόθεν εἰσαλλάσσεις·

Θλάσσῃ δὲ τετράφαλον κινέντι, σὺν δὲ ὅσει ἀράξει·

Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· οἱ δὲ ἄροι, δρυνθῆται εοικάσι·

385

Κάππεστ' ἀφ' ὑψηλῶν πύργων, λίπε δὲ ὅσεα θυμός.

Τεῦχρος δὲ Γλαύκον, κρατερὸν τῷαδὲ Ιππολόχοιο,

Ιώ, επεστύρεμον, Βάλε τέχνεος ὑψηλοῖο,

Η, ρίδε γυρινωθέντη Βραχίονα· πῶντος δὲ χάρμης.

Αψὲ δὲ δότο τέχνεος ἄλτο λαθῶν, οὐα μῆτις Αχαιῶν

390

Βλύμενον ἀθρόσει, καὶ εὐχεπτώτερός επέεσσι.

Σαρπηδόντι δὲ ἄχος γένετο Γλαύκες ἀπιόντος,

Αὐτίκ' ἔπει τὸν εὐόησεν ὄμως δὲ τὸ λήφθετο χάρμης·

Αλλ' οὐγε Θεσπιόντιν Αλκιμάνον δεχεται τυχόσας

395

Νῦν, εκ δὲ ἐσπασεν ἔγχος· οἱ δὲ εἰσόμενος πέσει δερὶ·

Προηνὶς, ἀμφὶ δὲ οἱ Βράχε τέχνεα τοικίλα χαλκῶ·

Σαρπηδὼν δὲ ἄροιν ἐλῶν χεροὶ στεβαρῆσιν,

Ελχ', οἱ δὲ ἐσπειστο πᾶσι Διαμπέρεσ· αὐταρ ὑπερθεν

Τέχνος ἐγυμνάσῃ, τολέεσσι δὲ ίῆκε κέλεσθον.

Τὸν δὲ Αἴας καὶ Τεῦχρος ὄμεροτητόν, οἱ μὲν ίῶ

400

Βεβλήκει τελαμῶνα τερψὶ σύζεσθε Φασινὸν

Ασπίδος ἀμφιβρότητος· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἀμυνε-

Παιδὸς εἶ, μὴ ηγοσὶν ἐπὶ ταρύμνησι δαμέσθ.

Αἴας δὲ ἀσπίδα νῦνεν ἐπειλμένος ηδὲ Διασπέ

405

Ηλυθεν ἐγκέπει, συφέλικε δὲ μιν μεμαῶτα·

Χώρησεν

Χάρησεν δὲ ἄρα ποτέ τὸν ἐπάλξιον, φόβος ὡς τάμπτη
Χάζεται, ἐπεὶ οἱ θυμὸς εὐλπετοῦ κύδος δρέπεται.

Κέκλετο δὲ ἀντίθεουσιν ἐλέξαμνος λυκίοισιν.

Ω Λύκιοι, τί δὲ ἄρα ὡδὲ μεθίτε Θύριδος ἀλκῆς;
Αργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ οἱ Φθύμω περ ἔοντι,
Μένω μῆχαμνος, Θέατρον τοῦτο κέλευθον.
Αλλὰ εφομαρτεῖτε τῶν ἀλέοντων δέ ταῦτα φροντίσαντον.

Ως ἐφαρδότε· οἱ δὲ ἀνακήλος ταῦτα διαδείκνυστε οὐ μοκλῆται,
Μᾶλλον ἐπέβρισται βελτιφόρον αἰματί ἀγακτα.

Αργεῖοι δὲ ἐπεράθεν σκαρπύναντο Φάλαιγγας
Τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δὲ σφιστοὶ Φάλιντοι ἔργον.
Οὔτε γὰρ οἱ Φθύμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
Τείχος μῆχαμνος Θέατρον τοῦτο τοῦτο κέλευθον
Οὔτε ποτὲ αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίων ἐδύναντο
Τείχεος ἀψίωσανται, ἐπεὶ τὰ τορῶτα πέλασθεν.

Αλλὰ ὡς τὸν ἄμφορον δοῦ ἀνέρει δηράσασθον,
Μέτρον ἐν χεροῖν ἔχοντες, Πλούτοντα ἐν δρόμῳ,
Ως τὸ ὀλίγων ενὶ χώρᾳ ἐρίζητον τοερὴ ιόνται.
Ως ἄρα τοῦτο διεεργον ἐπάλξιες· οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτέων

Δίην ἀλλήλων αἰματί σκέπτεσθαι βοσκεῖσθαι.

Ασπίδας, εὐκίνητος, λασοκία τε πλερούσα.
Πολλοὶ δὲ ἐπέλεγοντο κατὰ γρόδα τηλεῖ χαλκῶν,
Ημὲν ὅτα δρεφέντες μεταφέρεντα γυμναθέοντες
Μαρναμάνων, πολλοὶ δὲ Διαπεπερές ασπίδος αὐτῆς.

Πάντη δὲ πύροι καὶ ἐπάλξιες αἰματι Φωτῶν
Ερράσαται ἀμφοτέρωθεν, δόπον Τρώων καὶ Αχαιῶν.
Αλλὰ ὡς ἐδύναντο Φόβον ποιησαντες Αχαιῶν.

Αλλὰ ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνύτης ἀληφῆσαι,
Ητε σειθμὸν ἔχεστα καὶ ἕριον, αἰματίς ἀνέλκει
Ιασίζεται, ἵνα τωσιν ἀεικέα μισθὸν ἀρρηταί.
Ως μὲν τὸ δῆποτε ίσα μάχη τέτατο, τοπέρεος τε
Πρίν γέ τοι δη Ζεὺς κύδος ὑπέρτερον Εκτορὶ δῶκε
Πριαμίδη, διὸς τορῶτος εσπλαστο τείχος Αχαιῶν
Ηύσεν δὲ Διαπεύσιον, Τρώεσθαι γεγωνάς.

Ορυγάτης, ιππόδαμοι Τρώες, μῆρυνθε δὲ τείχος

440
Αργεῖοι,

Αργέων, καὶ μηδον ἐνίστε Θεοπίδας πῦρ.

Ως Φάτ' ἐποτρύνων οἱ δὲ χαστ πάντες ἄκρου,
Ιθυσιν δὲ ἐπὶ τεῖχος ἀστέες. οἱ μὲν ἐπεῖδε
Κροασάντ επίβανον, ἀκαχμένα δόρατα ἔχοντες.

Εκτῷ δὲ ἀρπάζας λᾶν Φέρεν, οἵ τα πολάν
Εἰσῆκτοι πεφέν, πρυμνὸς, παχὺς, αὐτὰρ ὑπερθεν
Οὖς ἐνν τὸν δὲ ψῆκε δύ ανέρε δίμου δρῖσω
Ρηδίως ἐπ' ἄμαζαν ἀπ' ἔδεος ὥχλισεν,

Οἷοι νῦν Βροτοί εἰστι. οὐ δέ μιν ρέα τάλλε καὶ οἶστος
Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔγινε Κρόνος ταῖς ἀγκυλομήτεω.

Ως δὲ σαιμὴν ρέα Φέρει πόκον ἀρσενὸς οἶστος,
Χειρὶ λαβὼν ἐπέρη, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπεῖδε.

Ως Εκτῷρι θύεις σανίδων Φέρε λᾶν αἴρας,

Αἴ τα πύλας ἔργυντο τάντα σιβαρῶς αραρύας,
Δικλίδας, ὑψηλάς δοιαὶ δὲ ἐντοθεν ὥχης

Εἶχον ἐπημοιβοῖ, μία δὲ κλήις ἐπαρρίπει.

Στῇ δὲ μάλιστας ιών, Ἐρειστάμνος βάλε μέσας,
Εὗ Δαεβᾶς, οὐα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη.

Ρῆγε δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων θαύματος πέσε δέ λίθος εἴσω
Βριθοσύνη, μέχε δὲ ἀμφὶ τούλαι μύκον ἐδὲ ὡρὸς ὥχης

Ερχεθέτην, σανίδες δὲ διέτραγεν ἀλλοδις ἄλλῃ
Λᾶος ταῖς ρίπης. οὐ δὲ ἄρτοι φαιδίμοις Εκτῷρι,

Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπται λάμπε δὲ χαλκῷ
Σμερδαλέω, τὸν εεσο περὶ γροῖ δοια δὲ χεροὶ

Δύρι ἔχεν. σοὶ ἀν τίς μιν ερυκάνοις ἀντιβολήσας,
Νοσφὶ θεῶν, οὐτ' ἐστάλτο τούλας πυρὶ δὲ οὔσε διδίξει

Κέκλετο δὲ Τρωεωτη ἐλιξάμνος καθ' ὄμιλον,

Τεῖχος ὑπερβάνειν τοὶ δὲ ὅτρύνοντι πιθοντο.

Αὐτίκα δὲ οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν οἱ δὲ κατ' αὐτὰς

Ποιητὰς ἐσέχυντο τούλας. Δαναοὶ δὲ ἐφόειθεν

Νῆας ἀνα γλαφυράς ὄμαδος δὲ ἀλίασος ἐπύχθη.

445

450

455

460

465

470

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Ποσειδῶν νικημόρευς ἐλεῦν τὸς Ελλήνας, ὄμνεῖται Καλχάνη, καὶ ἀμφοτέρες τὰς Αἰανθες παρορμᾶ, ἔπειτα δὲ καὶ τὰς ἄλλας. Μετὰ τῶντος ιδομένεως αἵριστες, καὶ ἀναρτεῖ Οὐρανία, καὶ πικας ἄλλας. Πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀραιόνται. Τιτζάκοντα μὲν ἐν Διάφορῷ τῇ Ελίνω. Τὰς δὲ ὑπηκόες συναγαγόντες, ἔπειτα τοῖς πολεμίοις· καὶ μεγάλως ἀμφοτέρων ἀναργύρων.

ΑΛΛΗ.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς χρύσος ὥπλος λάθρῳ.

ΖΕΤΣ δὲ ἐπεὶ δὲν Τρῶας τε καὶ Εκτόρα ηὗστι πέλασε,
Τὰς μὲν ἔστι οὐδὲ τῆς πόνου τ' ἔχεμεν, καὶ οἴζοντες,
Νωλεμένες· αὐτοὶ δὲ πάλιν τρέπεν οὔτε Φαενὸς,
Νόσφιν ἐφ' ιπποπόλων Θρῆκῶν καθοραμδώς αἶνον,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγωνῶν Ιππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίσσων τε, δικαστάτων ἀνθρώπων.
Εἰς Τροίην δὲ ταμπαν ἔτι τρέπεν οὔτε Φαενῶν
Οὐ γάρ οὐδὲ ἀδενάτων τινί εέλπετο οὐ κατὰ θυμὸν
Ελέφοντί, η τρέσσοντι αργυρεμένην, η Δαναοῖσιν.

Οὐδὲ ἀλασκοπικῶν εἴχε κρέων Ενοσίχων.
Καὶ γὰρ οἱ θεμάζων ηὗστο πόλεμόν τε, μάχην τε,
Τψίς ἐπ' ἀκροπότητις κερυφῆς Σάμις υλησαγής,
Θρηικίης· ἐνθεν γάρ οὐ φαίνετο πᾶσα μὴν ίδη,
Φάνετο δὲ Πελάμιο τόλις, καὶ ηὗστες Αχαιῶν.
Ενθάδε δέ τοις ἐξ ἀλὸς εἴσεται ιόν, ἐλέαφρε δὲ Αχαιες
Τρωοῖν δαμναμδόντες, διηγέρεις κρατηρῶς ενεμέσσα.
Αὐτίκα δὲ οὐδὲ οὐδὲ κατεβόσσατο πορπαλόσσετος,
Κραυπτὰ τοις πεφεισάσ· τρέμεις δὲ σφραγίδα μακρὰ καὶ ὑλη
Ποσειδώνιον· αἴσατοισι Ποσειδάωνος ιόντος.
Τρίς μὲν ὁρέζεται ιόν, τὸ δὲ τετρατον, ἵκετο τέκμωρ,

Αιγάς.

Αἰγας· εὐδάέ δι κλυτὸν δώματα βενθεστι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμάροντα τετύχαται, αφθιτα αἰσι.
Ενθ' ἐλθὼν, τότε ὥχεσθι πισσοκετο χαλκόποδι ἵππω,
Ωκυπέτε, γρυπόσημον ἐθέρησον κομισθῆ.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς εὖνε τοῖς ξεροῖς γέντο δ' ιμάστλην
Χρυσένη, εὔτυχτον, εἰς δ' ἐπεβήσετο σίφρα·
Βῆ δ' ἐλάσαι ἐπὶ κύματα· ἀπαλλέ δὲ κῆτε ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ὅκη κευθμῶν, καὶ τρυπίσει ἄνακτο
Γηθούνη δὲ θάλασσα δίστητο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ρίμφα μάλι, καὶ ὑπένερθε Δαίνετο χάλκεος ἄλιν·
Τὸν δ' ἐς Αχαιῶν τῆς εὐσκαρθμούς Φέρου ἵπποι.

Εσι δέ τι στέος εὐρὺ βαθέστις βενθεστι λίμνης,
Μεσηγής Τενέδοιο, καὶ ίμβρος ταπιταλοέστη.
Ενθ' ἵππος ἔσησε Ποσειδάνων ἐνούχθων,
Λύστης εἴς ὥχεων, τῷδε δ' ἀμβροσίου βάλεν εἶδαρ
Εδμεναρ ἀμφὶ δὲ ποσὶ τεῖδας ἔβαλε χρυσείας,
Αρρήκτης, ἀλύτες, ὅφρ' ἐμπεδεν αὐτὶ μένοιεν
Νοσήσαντα ἄνακτα· οὐδὲν δ' ἐστὶ στρατὸν ὥχετ' Αχαιῶν.
Τρῶες δὲ Φλογὶ ίσαι ἀσθέεις, ηὲ Ιούλη,
Εκτορὶ Πριαμίδῃ ἀμοτον μεμάωτες ἔποντο.
Αἴρομοι, ανιάχοι· ἐλποντο δὲ τῆς Αχαιῶν
Αἰρόγενην, κτενέειν δὲ παρ' αὐτοῖς τάντας Αχαιάς.
Αλλὰ Ποσειδάνων γαῖόχος, ἐνοούγασις,
Αργέας ὥτενε, βαθέστις εἴς ἀλὸς ἐλθὼν,
Εισάμψιος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτερέα Φωνή·
Αἴαντε πέστα τεσσέφη, μεμάωτε καὶ αὐτό.

Αἴαντε, σφῷ μέν κε σαωσετε λαὸν Αχαιῶν,
Αλκῆς μητομενω, μηδὲ κρυεροῖο Φόβοιο.
Αλλη μεν γὰρ ἔγωγ' οὐ δέδια χεῖρας αἱτίλει
Τρῶων, οἱ μεχε τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὄμιλοι.
Εἴζουσιν γὰρ ἀπαντας εὐκυνητίδες Αχαιοί·
Τῇ δέ δὴ αἰνότατον τεῖχείδια, μῆτε ταΐθωμεν,
Η, οὐδὲν ὁ λυασθώης, Φλογὶ ἐκελθόν, ηγεμονεύει
Εκταρ, οὐδὲ Δίος εὐχετ' ἐργαθεός πάτις εἴναι.
Σφῶν δ' ὡδὲ θεῶν τις εὐνὶ Φρεσὶ τοιησειν,

Αὐτών θέσαμεναι κρεπτερῶς, καὶ ἀνωγέμεν αἱλλάς.
Τῶν καὶ ἑστύμενόν περ ἐρωησεῖτο διποτὸν νηῶν
Ωκυπόρων, εἰ καί μιν Ολύμπιος αὐτὸς ἐγέρει.

Η, καὶ σκηπτανίω γαιόχος Εννοσίγαλος
Αμφοτερῷ κέκοπτῷ ταῦλησεν μένεος κρεπτεροῖ,
Γῆς δὲ ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, οὐ χειρας ὑπερθεν.
Αὐτὸς δέ, ὡς ἵρης ἀκύπτερος ὥρτο πέτεδα,
Οσ πάτερ τὸν αἰγαλίπτος πέτεντος περιμήκεος δέ φεις
Ορμητὸς πεδίοιο διώκειν ὄρνεον αἴλον.
Οσ ἀπὸ τῆς θύεως Ποσειδάνων ἐνοσίχθων.

Τοιούς δὲ ἔγρα περόδευτον Οἰλῆνος ταχὺς Αἴας,
Αἴας δὲ ἀρέτης Αἰαντας πεσεόφη Τελαμώνιον γόνον.

Αἴαν, ἐπεὶ τις νοῖ Θεῶν, οἱ Ολυμπιον ἔχοι,
Μάγτεις εἰδόμενος κέλεται πάρα τησὶ μάχεσθαι,
Οὐδὲ ὅγε Καλχας ἐστι, Θεοπρόπος οἰωνιστι.
Ιχνα γὰρ μετόποδε πεδῶν ηδὲ κυμάδων
Πεῖται ἔγρων ἀπίστος διρίζωται δὲ Θεοί περ.
Καὶ δὲ ἐμοὶ αὐτῷ Διόμεος εἰνὶ σηθεος φίλοισι
Μᾶλλον εφορμᾶται πολεμίζειν, ηδὲ μάχεσθαι.
Μαρμώνος δὲ ἔνερθε πόδες, καὶ χεῖρες ὑπερθεν.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος πεσεόφη Τελαμώνιος Αἴας.
Οὔτω νῦν οὐδὲ μοί περὶ δέρατι χειρες ἀσπίοι
Μαρμώνι, καὶ μοι μέν Θεοί περοειδεῖς ποσιν
Εστυμημένοις μενοινώα δὲ καὶ οἶος
Εκτορί Πριαμίδῃ ἀμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα περοειδεῖς αἱλλάς αἱρέσθαι,
Χάρμη γνήσουνοι, τὴν σφιν Θεός εμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τοις ὅπιθεν Γαιόχος ὥρσεν Αχαιάς,
Οἱ τοῦδε τησὶ Διόμεον ἀνέψυχον φίλον πήσον.
Ταῦτα δέ τοις δέρατα καμάτω φίλα γῆρα λέλυντο,
Καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐχίνετο, δερκεμένοισι
Τρωας, τοι μέχεται τεχος ὑπερκατέβησαν ὄμιλω.
Τοις οὐγέ εἰσορώωντες, ὑπ' ὁφρούοι δάκρυα λείσον.
Οὐ γὰρ εἴφαν φύεσθαι ὑπ' εἰκαστοις αἴλοντες Ενοσίχθων.
Ιεῖα μετεπάρμος κρεπτερᾶς ὥτενε φάλαγξα.

Τεῦχρον

60

65

70

75

80

85

90

Τεῦκρον ὅπε τρώτον καὶ λῆιτον ἥλθε κελεύων,
Πηνέλεων δὲ πρωτα, Θόαντά τε, Δηίπυρόν τε,
Μηρίσην τε, καὶ Αντίλοχον, μῆταρας αὐτῆς.
Ταῦτα δέ τοι εποτένων, ἐπειδή περέστη ταφοπύδα.

Αἰδώς, Αργεῖοι, κύροι νέοι· ύμημιν ἔγωγε
Μαργαρένοισι τάπαιδα σπωσέμενα νέας ἀμάς.
Εἰ δὲ ίμεις πολέμοιο μεθίστε λαζαλέοιο,
Νῦν δὴ εἴδετε) πημαρ, ταῦτα τρώεστε δαμῆναι.

Ω πόποι, οἱ μέχεια δαῦμα τοῦ ὁφθαλμοῦν ὄρῶμεν,
Δεινὸν, οὐ γάπτετε τελετήσεας εἴφασκον,
Τρῷες ἐφ' ημετέρας ιέναι νέας, οἱ τοπέρος περ
Φυζακινῆς ελάφοισιν εοίκεσσιν, αἵτε καθ' ὑλῶν
Θωῶν, παρδαλίων τε, λύκων τῇσι πέλοντα,
Αὔτως ἡλάσκουσα, ἀνάλκιδες, οὐδὲ πᾶς χάρμη.

Ως Τρῷες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Αχαιῶν
Μίμνεν τοὺς ἐθέλεσκον εναντιον, οὐδὲ πῆσαιον.
Νῦν δὲ εκατεν πόλιν τοιίλης ἐπὶ νησοῖ μάχονται,
Ηγεμόνος κακότητη, μεθημοσώμησι τε λαῶν,
Οἱ κείνων ἐρίσαντες ἀμυνέμεν τοὺς ἐθέλεσον
Νηῶν ἀκυπόρων, ἀλλὰ κτένονται ἀντίσ.

Αλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐπίτημον αἴτιός εἴνι
Ηρως Ατρετος, εὐρυκρέιων Αγαμέμνων,
Οὐκέτι ἀπητίμησε ποδάκεα Πηλείωνα,
Ημέας γ' γάπως εἴη μεθέμηκας πολέμοιο.

Αλλ' ἀκείμεδε ταῦλον ἀκεῖχετοι Φρένες ἐμπλῶν.
Τηλεῖς δὲ ἐκέπι καλὰ μεθίστε ταύριδας ἀλκῆς,
Πάντες ἀριστοὶ εόντες ἀνὰ σρατον οὐδὲ ἀν ἔγωγε
Ανδρὶ μαχεσαίμην, οὗτος πολέμοιο μεθέτι,

Λυγχός εἴων ύμιν δὲ νεμεστῶμας περὶ κῆροι.
Ω πεπονες, τάχα δὴ πα κακον ποιησέει μετίζον
Τῆδε μεθημοσύνη ἀλλ' εν Φρεσὶ θέσει εκατόν
Αἰδώς, καὶ νεμεσον δὴ γὰρ μέγα νῆκος ὄρωρεν.
Εκταρ δὴ παρεῖ νησοὶ βούν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρπερός ἐρρηγεν δὲ πύλας, καὶ μακρὸν ὄχη.

Ως ρά κελδυτίον Γαλήοχος ἀργεν Αχαιός.

95

100

105

110

115

120

125

Αμφὶ

Αμφὶ δὲ ἄρ' Αἴαντας δοὺς ἵπποτο Φάλαγξ
Καρτερᾶι, ἃς εἶ τὸν κανόνην Αρης ὀνόσατο μετελθὼν,
Οὔτε καὶ Αἴγυντι λαοσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι

Κρινθέντες Τρῶας τε καὶ Εκτωρα δῖον ἔμιμνον,
Φεύγαντες δόρυ δέρι, στάκος στάκεις ποσεδελύμνων
Αστις ἀρ' αὐτοῖς ἐρειδὲ, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δὲ αὐτῷ.
Ψαῦον δὲ ιππόκομοι καρυθέες λαμπροῖσι Φάλοισι
Νεύοντων ὡς πυκνοὶ εφέσποντιν ἀλλήλοισιν.

Εγγέα δὲ ἐπίλιονοντο Θρασειάν απὸ χειρῶν
Σημόνεν· οἱ δὲ ιδὺς Φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεθαι.

Τρῶες δὲ ταρστοὺς ἀδλέες πρῆξε δὲ ἄρ' Εκτωρ
Αντικρὺ μεμαώς ἐλοσίτροχος ὡς ἀπὸ τετρην,

Οὐτε κατὶ σεφάμης ποταμούς χειμάρρος ὥση,
Πῆλας ἀστέτω ὅμερον ἀναιδέος ἔχματα τετρην,

Ταῦλι τὸν ἀναθρώπουν πέτεται, κυππέαν δὲ θεὸν τούτον αὐτὸν
Τλῆ ὁ δὲ ἀσφαλέως Θέει ἔμπεδον, ὅφερ ἀνὴρ ἵκηται

Ισόπεδον, τότε δὲ γέτι κυλίνδει, εοσύμβρος πέρι
Ως Εκτωρ, εἴως μὲν ἀπειλὴ μέχρι Ιαλάσσης

Τειλάδης ἐλαύσεθαι κλισίας καὶ τῆς Αχαιῶν,
Κτένων ἀλλ' ὅτε δὴ πυκνῆς εὐέκυρσε Φάλαγξ,

Στῆ ρά μάλιστα εὐχριμφθεῖς· οἱ δὲ αὐτοὶ τοις Αχαιῶν,
Νύσσοντες ξιφεσίν τε, καὶ εὐχεστον ἀμφιφρύσουσιν,

Ωσταν ἀπὸ σφείων ὁ δὲ χαοτάμνος πελεμίχθη·
Ηὔστεν δὲ Διαπρύτον, Τρώεστι γεγνωνάς.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι αὐγχιμαχηταί,
Παρμένεν· γάτι δηρὸν εμὲ οχησυσιν Αχαιοί,

Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτὸς δρτύνεται·
Αλλ', οἰω, χαοσον! υπὲρ εὐχεστον εἰ ετέον με

Ωρσε Θεῶν ἀξιοῖσος, ἐριγδεπτος πόσις Ηρης.

Ως εἰπών, ὀτριψε μένος καὶ θυμὸν εκάστα.
Δηϊφορος δὲ σὺ τοῖσι μέγα Φρονέων εἴβεηκδ

Πριαμίδης, πρόσθεν δὲ ἔχει αὐτοῖς πάντοτε ἴσην,
Κεφαλοῖς τοσὶ τροβίσας, Εἰ ύπαπτίδια τροποποίησαν

Μηριόμητος δὲ αὐτοῖς τιτύσκητο δέρι Φαενῶν,
Καὶ βάλεν, γάλι, αφάμαρτε, κατ' αὐτοῖς πάντοτε ἴσην,

Ταυρέην.

130

135

140

145

150

155

160

Ταυρέων τῆς δ' ὅτι δίηλασεν, ἀλλὰ πολὺ τῷριν
 Εὐ καυλῶ ἐάγη δολιχὸν δόρυ Δημόφοβος δὲ
 Ασπίδα ταυρέων φέρεται αἴροντος, δεῖσε δὲ θυμῷ
 Εὐχός Μηριόναο δαιφρονος αὐτὰρ οὐ πρᾶς
 Αψίταρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο χώσαο δ' αἰνῶς
 Αμφότερον, νίκης τε, καὶ εὐχεστος, οὐ ζυντάξε.
 Βῆ δ' ἵεναι πάρα τε κλισίας καὶ ητας Αχαιῶν,
 Οισόρμηρος δόρυ μακρὸν, οὐ οἱ κλισίησι λέλεπτο.
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῦν δ' ασθεσος ὄφραρε.

165

Τεύχρος δὲ πρώτος Τελαμώνιος ἄνθρα κατέκτα
 Ιμβρίον αἰχμητήν, πολύπτε Μέντορος γένος.
 Ναὶ δὲ Πηδαίου, τῷριν ἐλθεῖν γας Αχαιῶν,
 Κέρον δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσκάστην
 Αὐτάρ επεὶ Δαναῶν νέες πλυθον αἰμφιέλισται,
 Αψίτε Ιλιον ἥλθε, μετέπερπε δὲ Τρώεστι
 Ναὶ δὲ πάρ Πριάμων ὁ δέ μιν τίεν ιστα τέκεστ.
 Τόν δὲ Τελαμώνος ὑπὸ θατος ἐγχει μακρῷ
 Νῦν, ἐκ δ' ἐπαστενεν ἐγχος ὁ δ' αὐτὸς ἐπεστενεν, μελίη αὖ,
 Η τὸ δέρεος κορυφῇ ἐκάθειν τοιφανομένοιο

175

Χαλκῶ ταμνομενη πέρενα χθονὶ φύλλα πελάση
 Ως πεσεν αἰμοὶ δέ οι Βράχε τούχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τεύχρος δ' ὠρμηθη κέριδα χρονέφοις αιραρῆν
 Κρατος αφαρπάζα μεγαλητορος Αμφίμαχον
 Αἰας δ' ὄρμηθεντος αικότισε δέρι Φαετῶν
 Εκτορος ἀλλ' εἰ πη χροὸς εἴσατο, ταῖς δ' αρε χαλκῶ
 Σμερδαλέω κεκάλυψθε. οὐ δ' αἴρε απίδας ὄφαλον εἴτε,
 Ωσε δέ μιν θένει μεταλλῶ. οὐ δέ χάσατο ὅπιστα
 Νεκρῶν αἰμφοτέρων τοὺς δὲ ἐκείρυναν Αχαιοί.
 Αμφίμαχον μὲν αρε Στίχιος, δίος τε Μενεάθευς,

180

185

190

Αρχοι

Αρχοὶ Αθηναίων, κόμισται καὶ λάὸς Αχαιῶν
Ιμβρειον αὐτὸν Αἰαντε, μεμαότε Θάρειος ἀλκῆς.
Ωσὲ δύ αὐγὰ λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
Αρπάζαντε, Φέροντον ἀνὰ ρωπήια τακτά,
Τυφλὸν ὑπὲρ γαῖας μὲν γαμφηλῆσιν ἔχοντε. 200
Ως ρα τὸν υψόν ἔχοντε δύων Αἰαντε κορυφὴ
Τευχεα συλητίων, κεφαλὴ δὲ ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Οἰλιάδης, κεχολωμένος Αμφιμάχοιο.
Ηκε δὲ μιν σΦαιρηδον ἐλέγαμενος δὲ ὄμιλον.
Εκτορὶ δὲ προπαροιτε ποδῶν πέσεν εὐ κενίησι. 205
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρη Ποσειδῶνον ἔχολάθη,
Τιωνοῖο πεσόντος εὖ αἰνῆ δηιστῆτι.

Βῆ δὲ οἴεναι τῷδε τε κλισίας καὶ μῆτρας Αχαιῶν
Οτριώνεων Δαναῶν, Τρώεωτ δὲ καὶ δέ ετεύχεν.
Ιδομενεὺς δὲ ἄρα οἱ δεσμολυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ερχόμενος παρὰ ἑταῖρος, οἵοι νέον σὺν πολέμῳ
Ηλθε, κατὰ ιγνύν Βεβλημένος οὗτοι χαλκῶν.
Τὸν μὲν ἑταῖροι εὐεικαν ὁ δὲ ιητροῖς ὑπίτειλας
Ηίεν εἰς κλισίουν ἔτι γὰρ πολέμῳ μενοίνα
Αντιάσαν τὸν δὲ προσέφη κρέσιν Ενοστήθων,
Εισάμενος Φθογγὴν Ανδραίμονος τῇ Θάσαιτι,
Ος πάσην Πλάσιρων καὶ αἰτεινῆ Καλυδῶνι,
Αἰτιαλοῖσιν ἄναστε, θέος δὲ ὡς τίετο δῆμω.

Ιδομενεύς, Κρητῶν βαλκφόρε, τῷ τοι ἀπειλαί
Οἶχον), τὰς Τρώσιν ἀπείλεον γένει Αχαιῶν; 210
Τὸν δὲ αὐτὸν Ιδομενεὺς, Κρητῶν ἀγέσ, ἀντίον ηὔθε.

Ω Θάσα, γάτις ἀνῆρ νιψ γένειος, οὔσον ἔγωρε
Γινώσκω πάντες γὰρ ὑπίτισάμεδα πολεμίζειν
Οὔτε τίνα δέος ισχὺ αἰκίριον, γάτε τις ὄκνω
Εἴκων, ἀνδύεται τόλεμον κακόν ἀλλά τῷ γάτω
Μέλλε δὴ φίλον εἴναι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι,
Ναυπύρινες διπολέαδα απὸ Αργεος εὐθέαδ' Αχαιῶν.
Αλλὰ, Θάσα, καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήιος ηθά,
Οτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, οὐδὲ μεθίεντα ιδηαγ.
Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευε τε Φωτὶ ἐκάστῳ. 225

Τού

τού

Τὸν δὲ μεῖστον ἔπειτα Ποσειδάνιον ἐνοστήθων.
 Ιδομένει, μὴ καῖνος ἀνὴρ ἐπὶ νοσήσειν
 Εκ Τροίης, ἀλλ' αὐτὶ κυνῶν μέλπουθε γῆστι,
 Οσις επ' ἥματι τῷδε ἔκανε μεθίστη μάχεσθαι.
 Άλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβάνι ἦδε πῶτα δὲ ἄμα 235
 Σπεύδειν αἴκι σφελός τι γνώμενε, καὶ δύνεόντε.
 Συμφέρτη δὲ δρετὴ πέλεις ανδρῶν, καὶ μάλα λυγεῶν
 Νοί δὲ καύκαλοις ἀπίταιμεστα μάχεσθαι.

Ως εἰπὼν, οὐ μὲν αὐτὶς ἔη Θεός αὔτονον ανδρῶν
 Ιδομενεὺς δὲ ὅτε δὴ κλισίνι εὐτυκτον ἰκανε,
 Δύστετο τεύχεα καλὰ τῷδε γρεῖ, γέντο δὲ δέρε:
 Βῆ δὲ μεν, αἰσθοτη ἐναλίγκιος, ἢν τε Κρονίαν
 Χειρὶ λαβάνι ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήντος Ολύμπια,
 Δεκίνης σῆμα Βροτοῖσιν, αρίζηλοι δέ οἱ αἰγαῖ:
 Ως δὲ χαλκὸς ἔλαμψε τερεὶ σήθεστο Θεόντος.
 Μηρίονης δὲ ἄρα οἱ, Θεράπων εὖς, ἀντεβόλησεν,
 Εγγὺς ἔτι κλισίης μετα τῷ δόρυ χάλκεον ἤει
 Οισθμόρος· τὸ δὲ προσέφη θένεος Ιδομενῆ^Θ.

Μηρίονη, Μόλυς γέ, πόδες ταχὺ, φίλταδ' ἔταιρον,
 Τίπτει δὲ τούτοις τούτοις τε λιπών, καὶ διητῆτα;
 Ήν τι Βέληαι, Βέλεος δὲ τε τέρεις ἀκακή;
 Ήν τε αὐγελίης μετ' ἔμειντες; οὐδὲ τι αὐτὸς
 Ηθαὶ εἰνι κλισίησι λιλαμομαί, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δὲ αὖ Μηρίονης πεπνυμένος αὐτίον ηῦδα.
 Ιδομένει, Κρητῶν βεληφόρε χαλκοχιτόνεων,
 Ερχεμαί, εἴ τι τοι ἔγγονος εἰνι κλισίησι λέλειται,
 Οισθμένος· τό νυν δὲ κατείχαμεν, οὐ πρὶν ἔχεσκον,
 Ασπίδα Δηϊφόβοιο βαλάνι τοιερηνορέοντος.

Τὸν δὲ αὖ Ιδομενεὺς, Κρητῶν αὔγος, αὐτίον ηῦδα.
 Δέραταί γε, αἴκι εὐθέληθα, καὶ ἐν τοιούτοις δηεις,
 Επειότεν εὐ κλισίη πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώια, τὰ κταμένων δοπαινυματ' οὐδὲ οἴσα
 Ανδρῶν δυσμενεών εἰς ταὶς ισάμενος τολεμίζειν.
 Τῷ μοι δέρατά εἴη, καὶ αὐτίδες ὄμφαλόεσσα,
 Καὶ κέρυτες, καὶ θάρηκες λαμπρὸν γανόωντες.

G g

240

245

250

255

260

265

Τὸν

Τὸν δ' αὖ Μηρόντη πεπυμένος ἀντίον ηὔδα.
 Καὶ τοι ἐμοὶ τῷδε τε κλισίη καὶ τῇ μελάνῃ
 Πόλλα ἔναρα Τρωῶν ἀλλ' εἰς χειδόν εἴτινελεσταῖ.
 Οὐδέ γὰρ εἰς ἑμένε Φύμι λελασμένον ἐμμενεῖ ἀλκῆς,
 Άλλὰ μὲν πρώτοις μάχην ἄντα κιδιάνειρεν
 Ιστραῖ, ὅποτε νέκος ἐφώρηται πολέμοιο.
 Άλλον πά τινα μᾶλλον Αχαιῶν χαλκογλυπτῶν
 Ληθῶ μαρνάμενος, σε δὲ ἰδμενεῖ αὐτὸν οἶων.

Τὸν δ' αὖ Ιδομενοῦ, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα.
 Οἵδε δρεπτὸς οἶος εστι· τι σε γένη ποῦτα λέγεσθαι;
 Εἰ γὰρ νῦν παρὰ πυρὶ λεγομένεα πάντες ἀριστοί²⁷⁵
 Εσ λόχον, ἔνθα μάλιστρος δρεπτὴ Διασέστατη ἀνδρῶν,
 Ενθ' οὐ, τε δειλὸς ἀνήρ, ὃς τ' ἀλκιμος, ἐξΦασαντη·
 Τῇ μὲν γάρ τε κακὰ τρέπεται γένεσις ἀλλοὶ,
 Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ηθαὶ ἐργίτεται σὺ Φρεσὶ θυμὸς,
 Άλλὰ μετοκλάζει, καὶ εἰς ἀμφοτέρους πόδας ἴσθι.
 Εν δὲ τέ οἱ κραδη μεγάλα σέρνοιτο πατάσει,
 Κῆρας διομένων παταγος δὲ τε γίνεται ὁδοντων
 Τῇ δ' αγαθῇ εἴτε ἄρτρον τρέπεται γένεσις, εἴτε τε λίην
 Ταρβεῖ, ἐπειδαν περιστον εἰσιγένεται λόχον ἀνδρῶν,
 Αράται δὲ πάχια μιγήμεναι σὺ δαι λυχῆν·
 Οὐδέ κεν ἔνθα τεον γε μένος καὶ κῆρας συνιτο·
 Εἴπερ γάρ κε βλέποι ποντίμενος, ηὲ τοπέτις,
 Οὐκ ἀν εν αὐχένι ὅποθε πέσοι Βέλος, γάδεν εἰς νάτω,
 Άλλα κεν η σέρνων, η μηδέσις αντισάσει,

Πρόσωτοιο, μὲν προμάχον διαριτικό.
 Άλλ' αὖτε, μηκέτι ταῦτα λεγάμενα, μηπάτιοι ὡς
 Εσκότες, μη πά τις περφιαλως νεμεσοῦνται
 Άλλὰ σὺ γε κλιστηδε κιῶν ἐλευ ὄστριμον ἐγγένει.
 Οἷος δὲ Βροτολοιχος Αρης πόλεμονδε μέτησι,
 Τῷ δὲ Φόβος, Φίλος γαρ, ἄμα πρατερός, καὶ ἀταρβῆς,
 Εσσέτο, ὃς ἐφόβησε ταλάφρονα περ πολεμισήν

270

275

280

285

290

295

300

ΤΩ

Τὰ μὲν ἄρ' ἐκ Θούκης ΕΦύρες μέτα θωρήσεων,
Ηὲ μῆ φλέγνας μεγαλήτορας· όδι ἄρα τώρε
Εκλυού ἀμφοτέρων, ἔτεροι δὲ κῦδος ἐδωκαν·
Τοῖοι Μηρίοντς τε, καὶ Ιδομενίς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ηίσσεν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴσιοι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηρίοντς περότερος πόρος μήδον εἶπε.

305

Δοκιμαίδη, πῃ τὸν μεμονάς χαλαδῦνας ὅμιλον;
Ηἱ πτή δεξιόφιν πάντας σρατός; η ἀνὰ μέσογες;
Η ἐπ' αριστερόφιν; ἐπεὶ γπάθι εἰλπομαὶ ὄτω
Δεύεσθαι πολέμου καρηκομόωντας Αχαιές.

310

Τὸν δὲ αὐτὸν Ιδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηύδα.

Νηστὶ μὲν ἐν μέσογην ἀμύνενι εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἰαντές τε δύο, Τεῦχρος Φέας, ὃς ἀριστὸς Αχαιῶν
Τοζοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ σειρὴ σαδηὶ ύσμινη·
Οἱ μὲν ἄδει εἰλόστοις καὶ ἐστύμφλοις πολεμοῖο,
Εκτόρα Πριαμίδην καὶ εἰ μάλα καρτέρος εἴτιν.
Αἵποι οἱ εοσεῖται, μάλα περ μεμαστοὶ μάχεοδός,
Κείνων νικήσαντες μένος, καὶ χειρας αἰάπλες,
Νῆσος ἐνιπρῆσαν, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
Εμβάλοις αἴθαμενον δαλὸν ηὔσατο Θοῖσιν.

315

Ανδρὶ δέ καὶ ἐκεῖσε μέγας Τελαμώνος Αἴας,
Ος θυητός τὸν εἷη, καὶ ἔδοι Δημήτερος αἴκτη,
Χαλκῶ τε ρήκτος, μεγάλοιστοι τε χερμαδίοισιν
Οὐδὲ ἀν Αχιλλῆι ρῆξισκρι χωρῆσεν,
Ἐν γάρ αὐτοσαδῇ ποσὶ δὲ γπάθι εἰσὶν ἐρίζειν.
Νῶιν δὲ ὡδὸν ἐπ' αριστέρα ἔχει σρατός, οὐρα πάχια
Εἰδομεν, ηὲ τῷ εὐχος ὄρθομεν, ηὲ τις ημῖν.

325

Ως Φάτο Μηρίοντς δὲ δῶν αἰταλανὸς Αρπί
Ηρχῆμεν, οὐρα ποσὶ καὶ σρατόν, η μὲν αἰγάλη.
Οἱ δὲ αὐτοὶ Ιδομενῆα ίδοι, Φλορὸς εἰκελον αἰλιὴν,
Αὐτὸν, καὶ Θεράποντα, οὐκ ἔντεσι δαιδαλεοῖσι,
Κεκλόμενοι καὶ ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἐζησαν.
Τῶν δὲ ὄτρον ισατο νέκος πτή πορυμητος νέεσιν.

330

Ως δὲ οὖτος λιγέσων αἰνερίων περχωσιν δελλα
Ηματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κένις αἰμφὶ κελεύθες,

335

G g 2

Οἰτ'

Οἵτ' ἄμυντις πονῆς μεγάλην ἴστου ὄμιχλην.
Ως ἄρα τὸ ὅμοστὸν μάχη, μέμασιν δὲ εἰς Θυμῷ
Αλλῆλας καθ' ὄμιλον ἐναντέμενοι δέξει χαλκῶ.

ΕΦΡΙΞΕΝ δὲ μάχη Φθιώμερος ἐγχέποι
Μακρῆς, ἃς ἔχει πομπεῖχρος· δοτε δὲ ἄμερσεν
Αὐγὴ χαλκέον κορύθων δοτὸν λαμπτομενάων,
Θωρηκῶν τε νεογμήκτων, σπικέων τε Φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυντις, μάλα κεν Θραυκάρδιος ἐη,
Ος τοτε γηῆτεν ιδὼν πόνον, καὶ δὲ ακάχοιτο.

Τὰ δὲ ἀμφὶς Φρονέστε τίνος Κρόνος τῆς χραταιῶ.

Ανδράσιν πράεστι τετέλχατον ἀλγεὰ λυχεῖ.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεστι καὶ Εκτορὶ Βελετο νίκην,
Κυδαινῶν Αχλῆς πόδας ταχὺν, καὶ δέ σύε πάμπταν
Ηθελε λαὸν ἀλέσαται Αχαικὸν Γλιόθι πάρο,
Αλλὰ Θέτιν κύδινε, καὶ μέσα καρτερόθυμον.

Αργεῖος δὲ Ποσειδάων ὄρθιως μετελθών,

Λάζηρον ὑπέζανθος πολιῆς ἀλός πήχετο γέρο πά
Τρωστὸν δαμναμένης, Διὶ δὲ χρατηρῶς ἐνεμέσαται.

Η μὰν ἀμφοτέροισιν ὄμὸν γένος, καὶ διὰ πάτρην.

Αλλὰ Ζεὺς πρωτερός γερόνει, καὶ πλέονα πηδᾷ.

Τὰ πά τοις καὶ αἱρεσίν μὲν αἰλεῖμενας αἴλεσσε,
Λάζηρος δὲ αἰεν ἔγειρε κατὰ σρατον, αἰνοὶ δοικῶ.

Τὰ δὲ ἕριδος χρατέρης καὶ ὄμοις πολέμῳ
Πειραρ ἐπαλλάξαντες, επ' ἀμφοτέροισι τάνυσα,

Αρρηκτὸν τό, ἀλυτόν τε, τὸ πολλῶν γένατ' ἔλυσεν.

Ενθα, μεσαπόλιος περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας

Ιδομενεύς, Τρώεσιν ἐπάλμενος εἰς Φόβον ἀρσε.

ΠΕΦΩΝ γοῦ Οθρυσῆς, Καβησόθεν εἴδον ἐόντα,

Ος πά νέν πολέμῳ μᾶλα κλέος εἰληλάθῃ.

Η.τε τε δὲ Πρίαμοι θυγατρῶν εἴδος δρίσην,

Καστανόδην, αἰνεῖδοντο ὑπέχετο δὲ μέγα ἔργον,

Εκ Τροΐης αἴκοντας αἴπωσεμενούς τας Αχαιῶν.

Τῶ δὲ γέρων Πρίαμος μην ὑπέχετο καὶ κατένεισε
Δωσέμενας ὁ δὲ μάρναθ', ὑποχρεσίησι πῆγοις.

Ιδομενεύς δὲ αὐτοῖο τίτυσκετο δορὶ Φαεινῶ,

340

345

350

355

360

365

370

Καὶ

Καὶ βάλεν ὥψι βιβάντα τυχών· όδ' ἥρκεσε Θάρηξ
Χάλκεος, ὃν Φορέοσκε, μέση δὲ ἐν γαστέρι πῆχε·
Δάσπιστον δὲ πεσών ὁ δὲ ἐπεύζατο, φῶνησέν τε.

Οθρυνεῖ, πέρι δὲ σε βροτῶν αἰνίζομεν ἀπάντων,
Εἰ ἔτεον δὲ τάντα τελότητες, ὅστις τετέσης

375

Δαρδανίδη Πριάμων ὁ δὲ ὑπέρχετο θυγατέρα την.

Καὶ κέ τοι ἡμεῖς πῶτε γ' ἵσσοχόμην τελέσαιμεν
Δοῖμεν δὲ Ατρέαδα θυγατρῶν εἰσὶς αρίστες,

Αργεος ἐζαγαγόντες, ὀπυρέμεν· εἴκε σὺν ἄμμῳ
Ιλίῳ ἐκπέροτης τὸν ναϊόμενον τολοίεθρον.

380

Αλλ' ἐπει, οὐφρέτης ἐπὶ τηνοῖσι σπιάμεντα τυποπόροισιν
Αμφὶ γάμων ἐπεὶ δέος εεδικωτῷ κακῷ εἴμεν.

Ως εἰπών, ποδὸς ἐλκε καὶ δε κρατερὴν υσμίνην
Ηρως ιδομενεύς τῷ δὲ Αστος ἥλθεν ἀμύντων,
Πεζὸς τρόδ' ἵππων τῷ δὲ πνέοντε κατ' ὄμμαν
Αἰεν ἔχεν ηνίοχος θερέπων ὁ δὲ ἰετο θυμῷ
Ιδομενῆς βαλεῖν ὁ δὲ μιν θεάμενος βάλε δερὶ^τ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερώνα, οὐδὲ τῷ δὲ χαλκὸν ἐλασσεν.
Ηριπε δὲ, ὡς ὅτε τις δρῦς πριπεν, η ἀχερώνις,
Ηε πίπος βλωθῆτη, τίνε τὸντες τέκτονες ἄνδρες
Εξεταμον τελένεστον νεύκεστο, ηνίον εἶναι·
Ως δὲ τρόδ' ἵππων καὶ δίφρε κεῖτο τακυδεῖς,
Βεβρυχῶν, κένιος δεδραγμένος αἰματοέσσης.

385

Εκ δέ οι ηνίοχος ταλήγη Φρένας, ἀς ταρός εἰχεν.
Οὐδὲ οὐγε τόλμησεν, δηιων ὑπο χειρας ἀλύζας,

Αψίππας σρέψατο τὸ δὲ Αντίλοχος μενεχάρμης
Δερὶ μέσον τερόντης τυχών· όδ' ἥρκεσε Θάρηξ
Χάλκεος, ὃν Φορέοσκε, μέση δὲ ἐν γαστέρι πῆχεν.
Αὐτῷ δέ τοι ἀδμαίνων εὐεργέος ἐκπεσε δίφρε

390

Ιππας δὲ Αντίλοχος, μεγαδύτης Νέστορος ψος,
Εξελασε Τρώων μετ' εὔκητριδας Αχαιάς.

400

Δηίφορος δὲ μάλα σχεδὸν ἥλυθεν ιδομένης,
Ατις ἀχνύμενος, καὶ ακότισε δερὶ Φαεινῶν·

Αλλ' οἱ μὲν ἄντα ιδῶν ἥλεύατο χαλκεον εύχος
Ιδομενεύς κρύψῃ γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντος ἴση,

405

Τὴν

Τὴν ἄρ' οὐγένειαν ρίνοῖσι Βοῶν καὶ νήροτι χαλκῷ
Δινωτίῳ Φορέοσκε, δύσι κανόνεστὸν δέραρχαν.
Τῇ ύπο πᾶς ἐάλη, τὸ δὲ ὑπέρπλαιον χαλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δὲ οἱ ἀστὶ Πτιθέρεζαντος αὔτεν
Εγχεος· εὖδὲ ἀλιόν τα Βαρέοις χειρὸς ἀφῆκεν,
Αλλ' ἐβαλ' Ιππασίδην Γύψηρα, ποιμένα λαῶν,
Ηπαρ ταῦτα πεπιδίων, εἴθαρ δὲ υπέγενατο ἐλυσε.
Δημήφορος δὲ ἔκπαγλον ἐπιβίζατο, μακρὸν ἀνοις.

Οὐ μὰν αὐτὸς ἀτίτος καὶ Απος· αλλὰ εἰ Φημὶ⁴¹⁰
Εἰς Αἰδός περ ιόντα πυλάρταο, κρετεροῖο,
Γηγήσειν κατὰ Θυμόν· ἐπεὶ ρά οἱ ὄπισιν τομέπον.

Ως ἔφατ· Αργείων δὲ ἄχος γένεται εὐχαμενοῖο.
Αντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι Θυμὸν ὄρινεν
Αλλ' εὖδὲ, ἀχνύμενός τερ, εἴ αμελησεν εταῖρος,
Αλλὰ θέων τεθίσῃ, καὶ οἱ στίχοις ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειτα ὑποδύντε δύσιν ερίπερ εταῖρος,
Μηκισεὺς, Εχίοιο τάσις, καὶ δύος Αλάσωρ,
Νῆσος ἐπὶ γλαφυρὰς Φερέτην, Βαρέα σενάχοντε.
Ιδομενεὺς δὲ λῆγε μένος μέγας· ίετο δὲ αἰεὶ⁴²⁰
Ηὲ πτυα Τρώων ερεβεντῆ νυκτὶ καλύψας,
Η αὐτὸς διπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Αχαιοῖς.

Ενθὲ Αισουῆτα διοτρέφεος Φίλον γένον
Ηρῷον Αλκαθοον γαμβρὸς δὲ τῷ Αγχίστοι,
Πρεσβυτέτην δὲ ὄπιγε Θυγατρῶν Ιπποδάμειαν,
Τίκλι τερὶ κῆρι Φίλησε πατήρ, καὶ πότνια μήτηρ,
Εν μεγαρῷ τάσσαν γέρε ομηλακίην σκέκασε
Κάλλει, καὶ ἐρυοσιν, ιδὲ Φρεσί· τάνεκα καὶ μιν
Γῆμεν αὐτῷ ὥρισες εἰς Τροῖην εὑρεῖην.
Τὸν τόθ' ύπερ Ιδομενῆ Ποσειδάων εδάμασε,
Θέλξας δοσε Φαεινὰ, τεόδησε δὲ Φαιδίμα γῆρα.⁴³⁰
Οῦτε γάρ εἴσοπιστος Θυγέειν δύναται, εἴτε ἀλεαδαῖς
Αλλ', ὡσεὶ σύλην, ἡ δένδρεον οὐφίτετηλον,
Ατρέμας εἰσάστα, εἴθος μέσον εἵτασε δρός
Ηρως Ιδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ γυτῶνα
Χαλκεον, ὃς οἱ τρόδεται δέπα γέρος πῆρε οὐλεθρον.⁴⁴⁰

Δη

Δὴ τέτε γ' αὐνοῦ ἀύσεν, ἐρεικόμενος τῷδε δρῖ·
Δεύπησεν Ἰωσὴν, δόρυ δὲ εὐ κραδίη ἐπεπήγα,
Η ῥά οἱ αστάργαστα, καὶ δρίαχον τελέμιζεν
Εὐχεος· εὗθα δὲ ἔπειτ' ἀφίδι μόρος δέριμος Αρης.
Ιδομενεὺς δὲ ἔκπαυλον ἐπεύζατο, μακρὸν ἀύσας.

445

ΔῆϊΦος, η ἄρα δῆ τοι ἐποκομεν ἄχιον ἐνα
Τρεῖς εἴνος ἄντι τεφάδῃ, ἐπὲι σύ περ εὔχεσαι αὐτῶς;
Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστος ἐμεῖο,
Οφρα ἴδης, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδικανα,
Ος ταῦτος Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίχρον·

450

Μίνως δὲ αὖ τέκεδ' ύπον ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
Δευκαλίων δὲ εἰ μὲν ἔτικτε, πολέος ἀνδρεστιν ἀνακῆ,
Κρήτη δὲ εὐρέη· νῦν δὲ εἰδέσθε μῆτρας ἐνεικαν,
Σοὶ τε κακον, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρώεστιν.
Ως Φάτος ΔῆϊΦοβος Ἰδιάνδιχα μερμήριζεν,

455

Η τινά περ Τρώων ἐπερίσσαιτο μεραρχήμαν,
Αψί αναχωρήσας, η ταειρήσαιτο καὶ οἶσι.
Ωδὲ δέ οἱ Φρονέοντι δοδάσαιτο κέρδοιν ἐνα,
Βῆνας επ' Αινείαν τὸν δὲ ὕστετον εὑρεν ὅμιλος
Ετσάτ· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνει διῶ,
Οὐνεκ' ἄρ, εἰδλον ἔστε μετ' ἀνδράσιν, εἴτε πίσκεν·
Αγχός δὲ ισάρμως, ἐπεια περόεντα τασσούδα.

460

Αινεία, Τρώων Βιληφόρε, νῦν σε μάλα γέη
Γαμβρῶι ἀμισθέμενα, εἴπερ τί σε κῆδος ικάνοι·
Αλλ' ἐπει, Αλκαζάσι ἐπαμύνομεν, ος σε πάρος περ,
Γαμβρὸς ἐάν, ἐθράψε δόμοις εῖν, τυγχὸν έστα·
Τὸν δέ τοι Ιδομενεὺς δερικλυτὸς ἔγεναρίζεν.

465

Ως Φάτος τῷ δὲ ἄρα Θυμὸν εὐνήθεστιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ιδομενῆ, μέρα τοιολέμοιο μεριηλας.
Αλλ' οὐκ Ιδομενῆ Φόβος λάβε, τηλύζετον ὡς,
Αλλ' ἔμεν, ὡς ὅτε τὶς σὺς ψρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
Οσε μένεις κολοσσυρτὸν ἐπερχόμενον τολοὺν ἀνδρῶν
Χώρων εν οιοπόλω, Φρίσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν,
Οφθαλμὰ δὲ ἄρα οἱ πυρὶ λάμπειον, αὐτὰρ ὁδόντας
Θήγι, ἀλέξασθαι μεμασι κύνας, ηδὲ καὶ ἀνδρας·

475

Ως

Ως μένει Ιδομενεὺς δροικλυτὸς, καὶ ὑπεχώρει,
Αἰνέας ὅπιόντα βοῦ θρόνῳ αὐτῷ δέσταιρες,
Ασκάλαφόν τ' ἐσθρῶν, Αφαρῆ τε, Δηίπυρού τε,
Μηρίονη τε, καὶ Αντίλοχον, μῆσωρας αὐτῆς.
Ταῖς οὖτε ἐποτρυναῖ, ἐπειδὴ περέοντα πεσομένῳ.

Δεῦτε, Φίλοι, καὶ μὲν οὐφά αἰματάλει δεάδια δὲ αἷνως
Αἰνέαν ὅπιόντα πόδας ταχὺν, ὃς μοι ἐπεστιν.

Ος μάλα καρπέρος εἴσι μάχῃ ἐν Φωταῖς ενάιρειν,
Καὶ δὲ ἔχει ἥπης αὐθεός, οὐ τε κράτος εἴσι μετρεῖσον.

Εἰ γὰρ ὄμηλική γε φύροιμεθα τῷδε ἐνὶ Θυμῷ,
Αἴψα καὶ περὶ Φερούτο μετρεῖσον κράτος, περὶ Φερούμενην.

Ως ἔφατο οἱ δὲ ἄρα τάντες, ἡνα Φρεστοὶ Θυμὸν ἔχοντες.
Πλησίοις ἔσησαν, σπάνε ὄμοιοι κλίναντες.

Αἰνέας δὲ ἐτέρας τετελέσθη οἵτινες ἐτάροισι,
ΔηϊΦοβόν τε, Πάριν τ' ἐσθρῶν, καὶ Αγλεώρα δῖον,

Οἵτινες δὲ τετέρας τρώων ἔσταιντο αὐταρεῖς
Λαοὶ ἐποθέατο, ὡσέτε μὲν κτίλον ἔσπετο μεγάλα.

Πιόμενος δὲ βοτάνης, γάννου δὲ ἄρα τε Φρένα πυρεῖν

Ως Αἰνέας Θυμὸς ἐνὶ σῆθεστι γερνίθι.

Ως ιδε λαῶν ἔθνος ὅπιατόμηδρον εἴσι αἴτη.

Οι δὲ ἀμφὶ Αλασθών αὐτορχεδὸν ὄφριθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι τερὶ σῆθεστι δὲ χαλκὸς

Σμερδαλέον κονάσιε, τιτυρομένων καθ' ὄφειλον

Αλλήλων δύο δὲ ἄνδρες δέσποις, ἔποχοι αἴλιοι,

Αἰνέας τε, καὶ Ιδομενεὺς, ἀτάλαντοι Αργοῖ.

Ιεντοὶ αλλήλων ταρέειν χρόα τηλεῖ χαλκῷ.

Αἰνέας δὲ τορώτος αἰκνεῖσθαι Ιδομενῆ.

Αλλ' οὐ μὲν αὐταὶ ιδῶν ηλεύσατο χάλκεον ἔγχος.

Αἰχμὴ δὲ Αἰνέας κραδανομένη κατὰ γαῖας

Ωρχεται, ἐπειδὴ ἄλιον σιθαρῆς διπόλιος χειρὸς ὤρχεται.

Ιδομενεὺς δὲ ἄρα Οινόμασον Βάλε γαστέρα μέσατην

Βῆσσε δὲ θάρηκος χύαλον, οὐδὲ δὲ ἐντέρα χαλκὸς

Ηφυτός οὐδὲν κονίης τοτῶν εἰλε γασταν αἰγαστῷ.

Ιδομενεὺς δὲ εἰ μὲν νέκυος δολιχόσκοιον ἔγχος

Επαγάστα, καὶ ἄρτι εἴ ταλα δυνάσθαι τεύχεα καλὰ

480

485

490

495

500

505

510

Ωμοῖν

Ωμοῖν ἀφελέθαις ἐπέκυετο γὰρ Βελέεσσιν.

Οὐ γάρ εἶ ἔμπεδα γῆς ποδῶν τὴν ὄρμηθεντι,

Οὔτ' αἱ ἐπαίζας μεθ' ἐν βέλος, εἰτ' ἀλέαθαις

Τῷ ρᾷ χὲν σφῇ μὲν ἀμύνετο πηλεὺς ἥμαρ,

Τρέσας δὲ ἀκέτη ρίμφα τόδες Φέρον σὺν πλέμοισι.

Τοῦ δὲ βάδιν ἀπόντος ἀκόντισε δερή Φαενᾶ

Δηϊφόβος· δὴ γάρ οἱ ἔχειν κότον ἐμμενες αἰεν

Αλλ' οὐγέ καὶ τὸδέ ἀμαρτεν, οὐδὲ Ασκαλάφον βάλε δερή,

Τίον Ενιαλίοιο, δὲ ὡμές δὲ δέριμον ἔγχος

Ερχεν· οὐδὲ σὺν κονίησι πεσὼν εἴλε γαῖαν ἀγοστῷ.

Οὐδὲ ἄρα τώτι πέπιστο βριήπιος δέριμος Αρης

Τίος εἴσι πεσόντος εἰνὶ προτερῆ νόμιμην.

Αλλ' οὐδὲ ἄρα Ολύμπιων υπὸ χειρέοισι νέφεστην

Ηἵο, Διὸς βεληνῶν εέλμύρος, εὐθά περ ἄλλοις

Αθάνατοι θεοὶ ποτὲ εεργύμενοι πολέμοιο.

Οι δὲ ἀμφ' Ασκαλάφῳ αὐτοχεδὸν ἀρμηθησονται

Δηϊφόβος μὲν ἀπ' Ασκαλάφῳ πήληκα Φαενᾶ

Ηρπασε· Μηρίονης δέ, θοῶ απέλανος Αοή,

Δερή Βραχίονα ποιφεν ἐπάλμενος, σὺν δὲ ἄρᾳ χειρὸς

Αὐλῶπις τευφάλεια χακοὺ βόμβησε πεσόνται.

Μηρίονης δὲ ἐξαῦτης ἐπάλμενος, αἰγυπτὸς ὡς,

Εξερουσε πορυμνοῖο βραχίονος δέριμον ἔγχος.

Αψὲ δὲ ἐπάρων εἰς εἴθνος ἐχάζετο· τὸ δὲ Πολίτης,

Αὐτοκαστίγμητος, περὶ μεσογα χεῖρε τιτῆνας,

Εξῆγεν πλέμοιο δυσηχέος, δέρε ἵκετις ἴππως

Οκεας, οἱ οἱ ὄπιδε μάχης, ηδὲ πλοέμοιο,

Εξεσταν, ινίοχον τε, καὶ ἄρματα ποικίλα ἔχοντες·

Οἱ τὸν γε προτὶ ἄσυ Φέρον βαρέα σενάχοντα,

Τειρόμενον κατέ δὲ αἷμα νεκτάτα ερρεε χειρός.

Οἱ δὲ ἄλλοι μάρναντο, θοὴ δὲ ἀσθετος ὄφωρεν.

Αινείας δὲ Αφαρῆ Καλπερίδην, ἐπορύσσας,

Λαιμὸν τοῦ, ἐπὶ οἱ τετραμμένον, δρέι δερή·

Εκλίνθη δὲ ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δὲ αστὶ εαφθη,

Καὶ κόρυς ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραιήσις.

Αντίλοχος δὲ Θάσα, μεταπρεθέντα δοκίστας,

Οὐπατ' ἐπιχειρεῖς ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαι ἔκεργε,
Η τὸν ἀνὰ νῶτα θέντα Διαμπέρες, αὐχέν' ικάνη.
Τὴν ἀπὸ πᾶσαι ἔκεργεν ὁ δ' ὑπῆρχος εὖ κονίης
Κάππεσεν, ἄμφω χειρεῖς Φίλοις ἐτάροισι πτάσας.
Αντίλοχος δὲ ἐπόρετο, καὶ αἴνυτο τούτῳ ἀπὸ ὄμοιν,
Παπτάνων Τρῶες δὲ πεῖσταδον ἀλλοθεν ἄλλος
Οὔταζον σάκος εύρη, παναιολον, εἰδὲ δύναντο
Εἴσω ἀπτηχάψατο τέρενα χρόα τηλεῖ χαλκῷ
Αντιλόχος τερένιον τοῦτο Ποσειδάνων ἐνοσίχθων
Νέστορος γονὸν ἔριτο καὶ εὐ πολλοῖσι βέλεσσιν.

Οὐ μεν γάρ ποτε αὐτοὺς δημιοῦντι, ἀλλὰ κατ' αὐτὸς
Στρωφάτ· εἰδὲ οἱ ἔγχοις ἔχειν ατρέμας, αλλὰ μάλιστα
Σεισμένον τὸ ἐλέλικον τιτύσκετο δὲ Φρεσὶν γῆσιν.

Η τεν ἀκοντίσατο, περιθέουσιν ὄμητηναι.

Αλλὰ καὶ λῆστρον Ακάμαντα τιτύσκομένεος καθ' ὄμιλον
Αστιάδην, οἵ οἱ εἴτα σάκος μέσον ὅρεις χαλκῷ,
Εγγρύθεν ὄμητεσιν αἰνείνωσεν δὲ οἱ αἰχμηνοί^{τοι}
Κυανοχαῖτα Ποσειδάνων, βιότοιο μεγύρασι.

Καὶ τὸ μὲν αὐτὸς μὲν, ὡσεὶ σκῶλος πυρίκαντος,
Ἐν σάκῳ Αντιλόχου, τὸ δὲ ημιοῦντον επὶ γαῖας,
Αὐτὸς δὲ ἐτάροιν εἰς ἔθνος ἐχαζέτο, καὶ πρὸ αλεσίνων
Μηρίοντος δὲ αἰπόντα μεταπομένος Βάλε δύρι
Αἰδοίων τε μεσογύνης ἐν ομφαλοῖς, εὐδεξ μάλιστα
Γίνεται ἄρτις αἰλούγενος οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.

Εγγράδιοι ἔγχοις ἐπηγένεν ὁ δὲ εἰστόμενος τερένιος δύρι
Ησπαῖρος, οἷς στέ Βέσι, τὸν τὸν οὐρανόν Βεκόλοις αὐδρεσ
Ιλλάσιν σύκοντες βίη δησαντες ἀγουσιν.
Ως οἱ τυπεῖς ησπαῖρε, μινυνθάτο τερένιος μάλα δύνη,
Οφρά οἱ εἰς χρόος ἔγχοις αἰνεστάσατο εγγρύθεν εἰλέθων
Ηρώς Μηρίοντος τὸν δὲ σκότος ὥστε ἐκάλυψε.

Δημίπυρον δὲ Ελενος ξύφεις οὐδεὸν πλαστε κόρον
Θρησκίων, μεγάλων, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν αἴραντεν
Η μὲν διπολαγχθεῖσα χαμαι πέσεται τις Αχαιῶν
Μαργαριμένων μῆτρας κυλινδομένης σκόμισσε.
Ταῦ δὲ κατ' οὐφιλμῶν ἐρεβεντή νῦν ἐκάλυψεν.

Ατρείδην

550

555

560

565

570

575

580

Ατρείδην δὲ ἄχος εἶλε, Βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Βῆ δὲ ἐπιπειλήστις Ελένη πρᾶτι ἀνάκτι,

Οὖν δόρυ κραδάων ὁ δὲ τόχος τῆχνι ἀνεῖλκε.

Τῷ δὲ ἀρέμαρτίσι· ὁ μὲν ἔγχει ὅξυόεντι

Ιετ' ἀκοντίσατ, ὁ δὲ δότο νιδρῆφιν σίσω.

585

Πριμιδῆς μὲν ἔπειτα κατὰ σῆσθος Βάλεν ιῶ

Θωρηκος γυαλον, ἀπὸ δὲ ἐπίλατο τικρὸς σίσος.

Ως δὲ ὅτε ἀπὸ τιλατέος τιθοφίν μεγάλην κατ' ἀλαὴν

Θράσκευσιν κύαμοι μελανόχροες, ἡ ἐρέθινθοι,

Πιεῖν υπὸ λιχνοῦ, καὶ λιχνητῆρος ἔρων;

590

Ως ἀπὸ Θώρηκος Μενελάος κυδαλίμοο

Πολλὸν διποπλαγχθεῖς, ἐκὰς ἐπίλατο τικρὸς σίσος.

Ατρείδης δὲ ἄρα χείρα, Βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

Τὴν Βάλεν, ἦρ ἔχε τόχον ἐνδον ἐν δὲ ἄρα τόχῳ

Αντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.

595

Αὐτὸν δὲ ἑτάρων εἰς ἐθνος ἐχάζετο, καὶ τὸν αἰλεενῶν,

Χείρα προδικρεμάσας τὸ δὲ ἐφέλκετο μέιλινον ἔγχος·

Καὶ τὸ μὲν σκηνοῦ χειρὸς ἔρυσε μεγάθυμος Αγίνωρ,

Αὐτὸς δὲ ξυνέδησεν ἐυσρόφω σίσως αἴστω,

Σφενδόνη, ἦρ ἄρα οἱ θερσπῶν ἔχε παιμένι λαῶν.

600

Πεισανόρος δὲ Ἰησος Μενελάος κυδαλίμοο

Ηιε τὸν δὲ ἄρε μοῖρα κακὴ θανατοιο τέλοςδε,

Σοὶ, Μενέλαε, δαμηναὶ ἐν αἰνῇ δηιστῆτι.

Οἱ δὲ ἔτε δη ὥδον ποιειν ἐπ' ἀλλήλοισιν ιόντες,

Ατρείδης μὲν ἀμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

605

Πεισανόρος δὲ σίκος Μενελάος κυδαλίμοο

Οὔποτε, όδε διὰ τοσὸ διωκόσιο χαλκὸν ἐλάσατ.

Ερχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάδη δὲ εἰνι καλῶ

Εγχος· ὁ δὲ Φρεσὶν ποιειν χάρη, καὶ εέλπετο νίκην.

Ατρείδης δὲ, ἔρυσάμενος Σίφος αρχυρόηλον,

610

Αλτὸν ἐπὶ Πεισανόρων ὁ δὲ υπ' ἀσπίδος ἐλέστο καλὴν

Αξίνην, εύχαλκον, ἐλαῖνω αἱρῷ πλέκκω,

Μακρῷ, εὐζέεστο ἄμα δὲ ἀληῆλων ἐφίκεντο.

Ητοι ὁ μὲν κόρυφος Φάλον πλαστεν ιπασδασέτης

Ακρον υπαὶ λοφον αὐτὸν ὁ δὲ τερπούστα, μέτωπη,

615

Ρινὸς ὑπὲρ πυράτης λάκε δ' ὄστεα, τῷ δέ οἱ ὄστε
Πᾶρο ποιν αἰματόεντε χαραι πίσσην ἐν κονίγονι
Ιδνῆδη δὲ πεσὼν δὲ γέλαξεν σηθεστι Βαίνων,
Τάλχεα τ' ἔνενάριξ, καὶ εὐχόμενος ἔπεις ηῦδα.

Λέγετε Θην ύπω γε νέας Δαναῶν ταχυπάλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δευτῆς ἀκόρητοι αὐτῆς.

Αλλης μὲν λάβης τε καὶ αὐχεος σύν σπηδεῖς,
Ην εὐλέτεις λαβησασθε, κακαὶ κινέσ· ἀδέ τι θυμῷ

Ζηνὸς ἐριθρεμέτεω χαλεπήν εδδέσσατε μῆνιν,

Σενίς, οὐτε ποτὲ υμης Διαφέρεσθε πόλιν αὐτήν.

Οἱ μεν καριδῖνοι ἀλοχοι, καὶ κτηματα πολλὰ,

Μαψ οἰχεοδ' ἀνάγοντες, επει φιλέσσαθε παρ' αὐτῇ
Νῦν αὖτ' ἐν ηποῖν μενεσίνετε παντοπόροισι

Πῦρ ὁλὸν Βαλεσιν, κτεναῖ θ' ἡρας Αχαΐας·

Αλλά ποθὶ ωγήσαθε, καὶ εοσύμενοι περ, ἀξος.

Ζεύ πάτερ, ητε σε Φασὶ πέρι Φρένος ἐμμεναι ἀλλων

Ανδρῶν, ηδὲ θεῶν· σέο δὲ εἰς παῖδε πάντα πέλοντα·

Οἰον δὴ ἀνδρεος χαρίζεαι οὐριτητοι,

Τρωοι, τῶν μένος αἰεν αποδαλον, ἀδέ διώναται

Φιλόπιδος καρέσσασθαι ὄμοις πολέμοιο.

Πάντων μὲν κόρος ἐστι, καὶ υπτι, καὶ φιλόπιτος,

Μολπῆς τε γυλικερῆς, Εἰ αἰμύμονος ὥρχιθμοιο,

Ων πέρ τις καὶ μάλλον εὐλόετη εἴροι εἴναι,

Η πολεμώ· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι εἴσιν.

Ως εἰπὼν, τὰ μὲν εὗτε ἀπὸ χροος αἰματόεντα

Συλῆτας, ἐπάροις διὸς Μενέλαος αἰμύμων

Αὐτὸς δὲ αὐτὸν ἔβαντις ιῶν περιμάχοισιν ἐμίχθη.

Εντάσι οἱ ψός ἐπάλτο Πυλαιμήρεος Βασιλῆος,

Αρπαλίων, ὁ ταῦτη φίλω ἐπειτο πολεμίων

Εἰς Τροῖην, ἀδέ αὐτὶς ἀφίκετο πατρίδα γειγαν.

Ος ρέ τότε Ατρεΐδαι μέσον σάκος επαγείται

Εγγύθεν, ἀδέ διὰ περὶ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαται

Αψ δὲ ἐπάρον εἰς ἔθνος ἐχαῖστο, καὶρ ἀλεείνων,

Παντοσε πεπλάκαιων, μῆτις χρέα χαλκῷ ἐπαύρη.

Διηρίσης δὲ ἀπίουντος ιτει χαλκήροις οἰσον

629

630

631

632

633

634

Και

Καὶ ῥ' ἐβαλε γλυπτὸν κατὰ δέξιον· αὐτὰρ οἰσίς
Αντικρὺ κατὰ κύσιν ὑπὸ θέσεον εἴξεπέρησεν.
Εὔσμενος δὲ κατὰ αὐθή, Φίλων εὐ χερσὶν ἔταιρον
Θυμὸν διποτνέων, ὡς σκωλῆρ, ἐπὶ γαῖαν
Κεῖτο παθεῖς· ἐκ δ' αἵμα μέλαν τρέε, διεῦ δὲ γαῖαν. 653
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεχαλήτορες ἀμφεπέκοντο·
Εἰς διφρον δὲ ἀνεσάντες ἄρον προτὶ Ιλιον ἵρην,
Αχιμένοι· μῆδὲ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λεῖσαν.
Ποιηὶ δὲ ὅτις παιδὸς ἐγένετο τεθνεώτος.

Τῷ δὲ Πάρις μάλα Θυμὸν διποτνέωμα χολάθη· 660
Ξεῖνος γάρ οἱ ἐπη, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεστ.

Τῷ ὁρε χωόμδος περίεις χαλκήρε οἰσίν.
Ην δέ τι Εὐχήνων, Πολυίδου μάντιος ψός,
ΑΦνεός τ', ἀγαθός τε, Κορυφόθι οἰκία ναίσαν,
Ος ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ ὀλόην, ἢππι τὸς ἐσαινε· 665
Πολλάκι γάρ οἱ εἴπει γέρων ἀγαθός Πολυίδος,
Νέστῳ υπὸ δέργαλεη Φθιδαροῖς οἰς εὐ μεχάροιστον,
Η μετ' Αχαιῶν ημοσιν υπὸ Τρώεστι δαμηνατ.
Τῷ δὲ ἄμα τ' δέργαλεην Θωην ἀλέσσεν Αχαιῶν,
Νέστον τε συζερην, ἵνα μὴ πάθοι ἀλγεα θυμῶ. 670
Τὸν βάλ' υπὸ γναθμοῖο καὶ ώτος ὥκα ἢ θυμὸς
Ω, χετ' διπὸ μελέσων συζερος δὲ ἀρά μιν σκότος εἶλεν.

Ως οἱ μὲν μάρνατο, δέμας πωρὸς αἰθομδόνοιο.
Εκτωρ δὲ σοκὴ ἐπέπιστο, Διὶ Φίλος, ωδὲ τι ἥδη

Οπίς ρά οἱ ηῶν ἐπ' δέργερα δηίσαντο 675
Λαὸς υπὸ Αργέων (τάχα δ' αὐτὸν καὶ κῦδος Αχαιῶν
Επαλετο· τοιος γὰρ Γαλίοχος ἐννοούγαλος
Ωτευν' Αργέας, πέος δὲ φένδι αὐτὸς ἀμυνεν)
Αλλ' ἔχεν, οὐ τὰ πεῦτα πύλας καὶ τείχος εὐπλατο,
Ρηξάμενος Δαναῶν ποικιλίας στύχοις ἀποιτίσαντο
Ενθ' ἔστιν Αἴαντος τε νέες, καὶ Πρωτεοπλάκ,
Θῶν ἐφ' ἀλὸς πολιῆς εἰρυμένας αὐτὰρ ὑπερέτε
Τείχος ἐδέδμητο χθαμαλώπετον, ἐνθα μάλιστ
Ζαχροῖς γανόντο μάχη αὐτοί τε, καὶ ἵπποι
Ενθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ιαονες ἐλκεχτωνες, 680
Λοκροὶ,

Λοχροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ Φαιδιμόεντες Επειοί,
Σπεδῆ ἐπιστολές νεῶν ἔχοντες δὲ ἐδιώκαντο
Ωσαὶ ἀπὸ σφέσων φλοζὶ ἔκελον Εκτορεψίον.
Οἱ μὲν Αἴγιναίων προλελεγμένοι· τὸ δὲ ἄρα τοῖσιν
Ηρχὴς ψὸς Πετέω, Μενεάθευς· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπούλοι,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίσος τὲ ἐντὸς αὐτὰρ Επειῶν
Φιλέαδης τε Μεγας, Αμφίων τε, Δρακίος τε.
Πρὸ Φθίων δέ, Μέδων τε, μενεπλόλεμός τε Ποδάρχης.

Ητοι ὁ μὲν νόθος ψὸς Οἰλῆνος Θέου
Εσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναντιν
Ἐν Φυλάκῃ, γατης ἀπὸ πατρίδος, ἀνδρας κατεκτᾶς,
Γνωτὸν μητρεψῆς Ερεώπιδος, ἦν ἐχεῖ Οἰλεύς.

Αὐτὰρ οἱ, Ιφίκλοιο πάντες τῷ Φυλακίδασ.
Οἱ μὲν τῷ Φθίων μεραρχήμαντας θωρηχθέντες,
Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μὲν Βοιωτῶν ἐμάχοντο.

Αἴας δὲ ἐκέτη τῷ μεταποντικῷ, Οἰλῆνος παχὺς ψὸς,
Ισχετάπερ Αἴαντος Τελαμωνία, δὲ δὲ ηὔσαιον·

Αλλ' ὡς εὖ νειώθει βόες οἴνοπε πηκτὸν ἀρστρον,
Ισσον θυμὸν ἔχοντες, τιτάνετον, ἀμφὶ δὲ ἄρα σφίν

Πριμενοισιν κεράζοσι τολὺς ἀνακηκίσις ιδρῶις.
Τὰ μὲν τε ζυγὸν οἰον εὐέχοντες ἀμφὶς εέργα,

Ιεμενω κατὰ ὥληα, τάρμον δέ τε τέλσον δέργονται.
Οἱ τῷ περβεβαῖτε μάλιστας εἵσασσεν ἀλλήλοιν.

Αλλ' ητοι Τελαμωνιάδη τολλοί τε καὶ ἑσθλοί
Λασοὶ ἐπονθεῖστεροι, οἱ οἱ σάκος εἴδεδέχοντο,
Οππότε μην κάματος τε καὶ ιδρός γένατείσκοτο.

Οὐδὲ ὅτι Οἰλιάδη μεγαλητοὶ Λοχροὶ ἐποίοι·
οὐ γάρ σφιν τελεῖται στριμῆνος μίμην φίλον καὶ
οὐ γένεται καρυδας χαλκηρέας, ιπποδασέας,

Οὐδὲ ἔχοντες αστιδας εὐκύκλως, καὶ μείλινα δέρα.
Αλλ' ἄρα τοῖσιν, καὶ εὐστρόφω οἷον ἀστῶ,
Ιλιον εἰς ἄλλοις ἐποίοι πεποιθότες· οἷον ἐπείλα

Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ρήγυντο φάλαγγας.
Δέρα τοθεὶς οἱ μὲν τῷρος, σπῶ ἔντεοι δαιδαλέοισι,
Μαρναντο Τρώων τε, καὶ Εκτορε χαλκοκορυσῆ

οι

Οι δ' ὅπιθεν βάλλοντες ἐλάνθινον, όδε τι χάρμης
Τρῶες μημνήσκοντο· συνεκλόνεον γῆ ὁῖσσι.

Ενθά κε λόγγαλέως τηῶν ἀποκή χλισάων
Τρῶες ἔχαρησαν τῷρος Ιλίου ἡνεμόεσταν,

Εἰ μὴ Πελοπάμας Θρασὸν Εκτορα ἐπει πολέμος.

728

Εκτορ, ἀμηχανός εστι πολέμοις πολέμου.

Οὐνεκά τοι τέρι δώκε θεός πολεμῆσα ἥργα,

Τάνεκα καὶ βολῆ ἐθέλεις πολεμεναὶ ἄλλων;

Αλλ' ἔπως ἄμα πάντα διωγοσαὶ αὐτὸς ἐλέσθα.

Αλλω μὲν γῆ ἔδωκε θεός πολεμῆσα ἥργα.

Αλλω δ' ὄρχησιν ἐπέρω κιθαρίν, καὶ αοιδῶν.

Αλλω δ' εν σύνθεσι τίθει νόον εὑρυστι Ζεὺς

Εσθλον, τῷ δέ τε πολλοὶ ἐπωφελοῦσιν ἀνθρώποι,

Καὶ τε πόλεις ἐστάσε, μάλιστα δέ καὶ αὐτὸς ἀνέγνω.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα.

730

Πάντη γάρ σε τέρι σέφανος πολεμοῦ δέδηε.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβοσαν,

Οι μὲν ἀφετάσσιν σὺν τεύχεσιν, αἱ δὲ μάχοντο.

Πανρότεροι πολεόνεστι, κεδαδένετες καὶ τῆς.

Αλλ' ἀναχαραγμένοις καλέ ενθάδε πάντας αρίστας.

735

Ενθεν δὲ αν μάλα πᾶσαν θητεραστικέα βολήν.

Η κεν εὐτὸς πολυκλήσι πεσαμεν,

Αἱκ' ἐθέλησι θεός δόμεναι κράτος, η κεν ἐπεῖτα

Παρ τῶν ἐλθομεν απήμονες. οὐ γὰρ ἐγωже

Δεῖδω, μη τὸ χθίζον διποτήσαντα Αχαιοῖς

740

Χρεος, επεὶ παρα τησσιν αὐτῷ αὗτος πολεμοῖο

Μίμνει, οὐ γκετι πάγκυ μάχης χρήσεως οἴω.

Ως φάτο Πελοπάμας· αὖτε δὲ Εκτορι μῆδος απήμων.

Αὐτίκα δὲ εἰς ὁχέαν σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαραξεῖς.

Καὶ μιν Φωνήσεις ἐπει πλέοντα προσπύδα.

745

Πελοπάμα, σὺ μὲν αὐτὸς ἐρύκακε πάντας αρίστας,

Αὐτὰρ ἐγὼ κέντε εἴμι, καὶ αὐτίον πολεμοῖο.

Αἴψα δὲ ἐλεύσομαι αὐτις, ἐπὶν εὐ τοῖς θητείλω.

Η ρά, Εἰ αρμῆδη, ὄρει οφέοντι εοικώς,

Κεκληγάν, οὐδὲ δὲ τρώων πέτετ', ηδού θητείλω.

750

οι

Οι δ' ες Πανθείδη μάγατήρες, Πελυδάμαιλα,
Πάντες ἐπεισεύοντ', ἐπει Εκτός εὐλιον αἰδήν.

Αὐτὰρ ο Δηϊφοβόν τε, Βίην θ' Ελένοιο ἄνακτος,
Ασιάδην τ' Ακάμαιλα, καὶ Ασιον, Τράκη γόν,
Φόντα ἀνὰ τρομάχεις διζήμενος, ἡπει εὐθύροις.

Τέττας δ' εὐρ' ὔκετο πάρτην απῆμονας, καὶ δ' ανολέθρες.

Αλλ' οι μεν δὴ, ιησον ὅπλη πεύμησιν Αχελῶν,
Χεροῖν ὑπ' Αργείων κέστο, Ψυχᾶς ὀλέσαντες.

Οι δ' εν τάχει ἔσταν Βεβλημένοι, ἐτάμενοι τε.

Τον δὲ τάχει εὗρε μάχης ἐπ' ἀστερά δακρυσάσης

Διον Αλεξανδρον, Ελένης πόσιν ηὔκομοιο,

Θαρούνθ' ἐτάρες, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

Αγγῆς δ' ιστέμενος, προσέφη αἰχροῖς ἐπέειτ.

Διάστασι, εὖδος ἀριστε, γυναικανες, ἡπεροπτεῖται,

Πάντοι Δηϊφοβός τε, Βίη θ' Ελένοιο ἄνακτος,

Ασιάδης τ' Ακάμας, δὴ Ασιος, Τράκη γόν;

Πάντες δὲ τοι Θρυσκεύς; νῦν ἀλετο πάστα κατ' ἄκρης

Ιλιος αἰτεῖται νῦν ται σῶς αἴπους ὀλεθρος.

Τὸν δὲ αὐτέ προσέειπεν Αλεξανδρος θεοῖδης.

Εκτορ, ἐπει τοι θυμὸς ἀνάστιν αἰτιασθαι,

Αλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρώπησε πολέμεσιο

Μέλλω, ἐπεὶ δὲ ἐμὲ πάρτην ἀνάλκιδα γένεστο μῆτηρ.

Εἰς δὲ πάρα ποσὶ μάχην πρεπεις ἐτάρεων,

Εκ τέττας δὲ θάρσους ὁμιλέομεν Δαναοῖσι.

Νεωλεμέως ἐταροι δὲ κατέκτενεν, τέττας σὺ μεταλλᾶς.

Οἶω, Δηϊφοβός τε, Βίη θ' Ελένοιο ἄνακτος,

Οίχεδον μακρῷσι τετυμένεας ἐγκέψοιν,

Αιμφότερον κατὰ χεῖρος Φόνον δὲ ημινε Κρονίων.

Νῦν δὲ ἀρχ, ὅπησε πρεπει δυνός τε κελεύει.

Ημεῖς δὲ εμμεμαῶτες ἀμένθομεθ', εἰδέ τι Φηρεῖς

Αλκῆς δελτόσεας, ὅση διώματις γε πάρεστι.

Πάρ διώματιν δὲ τόκον ἔστι καὶ εασύνδουν πολεμίζειν.

Βαν δὲ ίμεν, εὐδα μάλιστε μάχη καὶ Φύλοποις ην,

Αμφί τε Κεβρόνην, καὶ ἀμύμονα Πελυδάμαιλα,

Φάλκην,

760

765

770

775

780

785

790

Φάλκης, Ορθαίον τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτης,

Πάλμην τ', Ασκάνιον τε, Μόρυν δ', οὐ ιπποτιώνος·

Οἱ δὲ Ασκάνιος ἐγένεσθαι τοῖς ηλίου ἀμοιβοῖς

Ηοὶ τῇ περιπέτερῃ τότε δὲ Ζόδις ὥρᾳ μάχεσθαι.

Οἱ δὲ ίστην, αρχαλέων ἀνέμων απέλαντοι ἀελλή,

795

Ηρά δὲ τὸν βροντῆς πατρὸς Δίος εἴσι πέδουντε,

Θεαπτείων δὲ ὄμαδον ἀλὶ μίσγεται, εἰ δὲ τε πολλὰ

Κύματα παθλάζονται τολυφλοισθοί θαλάσσης,

Κυρτὰ, Φαληρίωνται, τῷρο μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ εἰπ' ἄλλα·

Ως Τρῶες τῷρο μὲν ἄλλοι αρηρότες, αὐτὰρ εἰπ' ἄλλοι

Χαλκῶν μαρμάροντες ἀμὲν πρεμόνεσσιν ἐπνυτο.

Εκτῷρο δὲ πρεστοί, βροτολογιών ίσοις Αρηί,

Πριαμίδης τῷρο ἔτεν δὲ ἔχεν ἀστίδα πάντασse ίσην,

Ρινοῖσιν πυκινήν τολλὸς δὲ πελήλατο χαλκός·

Αμφὶ δὲ οἱ κροτάφοισι Φαιενὴ σείστο τηλή.

805

Πάντη δὲ ἀμφὶ Φάλαγγες ἐπειράτο πεποδίζων,

Εἴπως οἱ εἴγεναι ὑπαστίδια πεφείσωνται·

Αλλὰ καὶ σύγχει Θυμὸν τὸν σῆθεον Αχαιῶν.

Αἴας δὲ περίτοις πεποδίσαστο, μακρὰ βιβάσθων.

Δαιμόνιε, χρέον ἐλθέτε τῇ δεδίστεσσι γῆταις

810

Αργείας; γάτοι πα μάχης ἀδαίμονες εἰμὲν,

Αλλὰ Δίος μάχητι κακῆς ἀδαίμονεν Αχαιοί.

Η δὴν πά τοι Θυμὸς εὐλπεταὶ εἴχαλα παῖσσιν

Νῆσος, ἄφαρ δὲ τε χεῖρες ἀμύνεν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

815

Η καὶ τολὺ Φθάνη εὖ ναιομένη τούτης υμη,

Χερσὸν ύφεντος εἰλέπεται ἀλέσσον τε, περθομένη τε.

Σοὶ δὲ αὐτῷ Φηρὶ χρέον ἔμιμνα, ὅπποτε Φέργων

Αρηγῆ Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,

Θάρσουντας ιρήκων ἐμεναὶ καλλίτριχας ἵππος,

Οἱ σε τούτῳ οἵστοις κονίουντες πεδίοιο.

820

Ως ἄρα οἱ εἴποντες ἐπέπτετο δεξιὸς ὄρνις,

Αἰετὸς ὑψηλῆς ἐπὶ δὲ ίαχε λαὸς Αχαιῶν,

Θάρσουντος οἰωνῶν οὐδὲντος Φαιδίμος Εκτῷρ.

Αἴαν, ἀμαρτοεπὲς, βεγγαίε, τοῖον εἴπετε;

Αἱ γὰρ ἔγων γῆται γε Δίος πάτης αἰγιόχου

825

I i

Εἴη

Εἴη τῆματα πάντα, τίκει δὲ με πόνια Ήρη,
Τιούμην δ', ὡς τίετ' Αἴγυπτον καὶ Απόλλων,
Ως τὸν ἥμερην ἦδε κακὸν Φέρεις Αργείοισι
Πᾶσι μάλισταν δὲ σὺ τῶν πεφίσεαι, αἷκε παλάσσεις
Μένται εἰδὼν δέρη μακρὸν, ὃ τοι χρόα λειρίσεις 830
Δάκρυς ἀτὰρ Τρώων χορεύεις κυνός, ἢδιον γε,
Δημήτης καὶ αὐτοὶ εἰσι, τερπῶν επὶ νησίν Αχαιῶν.
Ως αὖτας Φενῆσις ἥμερατο· τοι δὲ ἀμφί εποιεῖς
Ηχῇ θεωρεσίῃ ἐπὶ διάβασι ταχεῖ λαὸς ὅπαθεν.
Αργείοις δὲ ἔτερωθεν ἐπαταχον, ἵδιον ἐλάσσοντο 835
Αλκῆς, ἀλλ' εἶμενον Τρώων Πτολόντας δρίστες.
Ηχῇ δὲ ἀμφοτέρων ἔμετ' αἰδέα, καὶ Διός αὐγάς.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ξ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΑΓαμίμωνι, συμπαρθελμὸν τὸς τεωματίας, ἐν Νίσηφοι σὺν αἰτοῖς, ἵζεις
εἰποι ἐπὶ τὸ πέλμασθ. Ήρη δὲ, τὸν κεῖσθαι λαζανὸν παρεῖται Λαργανίτης,
πυπέρχαται, καὶ τὸ Υπερνηστικόν, κομιζεῖ τὸ Δίκην. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ελλησι
βοῶθει, ἐπολὺς φίοις κέργηται τὸν Τρόμον. Αἴας δὲ, λιθοβαλλών, Εκτορεῖ
πλεόντες ὃ δὲ ἀπεκατέλαβεν αἴμα, λεποψυχεῖ. Αερισθεὶς δὲ ἐν Αἴας ὁ Λοκρός.

ΑΛΛΗ.

Ξῖ, Κερνίδην λεχέεσσι παρίπλαφεν Τπνος, ἴδιον Ήρη,

ΝΕσερεα δὲ σὸν ἔλαθεν ιαχὴ, τίνοντά περ ἐμπήρη,
Αλλ' Ασκληπιάδην ἐπεια περόεντες πεσανύσσα.
Φράξεο, διε Μαχῶν, ὅπως ἐσεμνή τάδε ἔργον.
Μείζων δὲ παρεῖ τησὶ βοῇ Θαλερῶν αἰχλῶν.
Αλλα σὺ μὲν γῦν τῶντα καθήμενος αἴθοπα εἶνον,

Εἰσίκε

Εἰσόκε Θερμὰ λοτερεῖ εὐπλόκαμος Εκαμίδη
Θερμήνη, καὶ λάση ἀπὸ βρότον αἴματάντε.
Αὐτὰρ εὐων ἐλθὼν τάχα εἰσομένη εἰς αἴσιωπήν.

Ως εἰπὼν, σάκος ἔλε τετυγμένον κρός ἦν,
Κέμενον δὲ κλιστὴν Θρασουρίδεος ἵπποδάμαιο,
Χαλκῶν παμφάνιον ὁ δὲ ἔχει ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
Εἴλετο δὲ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκάχμενον ὅρεις χαλκῶν
Στῆ δὲ σκῆπτρος κλισίνης τάχα δὲ εἰσόδεν ἔργον ἀπεκεί,
Ταῦτα μὲν, ὄριονδές, σὺν δὲ κλανεούσιας ὅπισθε
Τρωᾶς ὑπερθύμες ἐρέοιπο δὲ τεῖχος Αχαιῶν.

Ως δὲ στε πορφύρη τελαγος μέρα κύματι καθέω,
Οστόμενον λιγέσσων ἀνέμων λανθηρὰ κέλυθα,
Αὐτῶς, γένετο τε περικλινόδετα δύστερωσε,
Πρὸν τινὰ κεκριμένον καταβῆμενας σκηνὴν διὸς ὥρων
Ως δὲ γέρων ὄρμαντε, δαιδόμενος κατὰ θυμὸν.
Διχθάδι· ἡ μετ' ὄμιλον οἱ Δαναῶν ταχυπάλων,
Ηὲ μετ' Ατρείδην Αγαμέμενον, ποιμένα λαῶν.

Ωδὲ δέ οἱ Φρονεούσι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βίωας ἐπ' Ατρείδην. Οἱ δὲ ἀλλήλες ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι τεῖχοις χαλκὸς ἀτειρὺς
Νιοσορδήνων ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσίν αμφιχύνοισι.

Νέστορι δὲ ζύμεληντο διοτρέφεες βασιλῆς
Πάρη τῶν αἰνίοντες, οἵσι βεβλήσατο χαλκῶν,
Τυδείδης, Οδυσσεύς τε, καὶ Ατρείδης Αγαμέμενον.
Πολλὸν χάρη δὲ πάνευθε μάχης εἰρύατο νῆσος
Θινὲ εἴφεράλος πολὺς τὰς γὰρ περιστασίας τεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πεύματην ἔδεσμαν.
Οὐδὲ γὰρ ὁδός, εύρυς περ ἐών, ἐδιώσατο πάσας
Αἰγαλὸν νῆσος χαδεεῖν σένοντο δὲ λαοί.

Τῷ φει περικρόσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσσον ἀπίστοις
Ηίονος σώμα μακρὸν, οἷσσον σωματεργαθον ἄκρα.
Τῷ δὲ στρατεύοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
Εγχέδερομενοι κίον αἴθροις ἄχυτο δέ σφιν
Θυμὸς δὲ στήθεστιν ὁ δὲ ζύμεληντο γεραῖος
Νέστωρ, πλῆσε δὲ θυμὸν εἰνὶ στήθεστιν Αχαιῶν

Τὸν δὲ φάνησις περιστέφη κρίων Αγαμέμνων.

Ων Νέσορ Νηλιάδη, μεγα κύδος Αχαιῶν,
Τίπτε λιπῶν πόλεμον Φθισκορα δεῦρ' αφικάνεις;
Δεῖδα μὴ δῆ μοι τελέση ἔπος ὄβριμος Εκτώρ,
Ως τοτε επηπέλησεν όντι Τρώεστ' αἰγαρέων.

Μὴ περὶ τὰς μῆνας προτὶ Ιλιον δυτονεοδα
Πρὶν ποτὶ νῆσος εὐπέρηση, κτεναὶ δὲ καὶ αὐτές.
Κενός δὲ ὡς αἰγάρευε τὰ δῆ νῦν τάντα τελέσα.
Ω πότοι, ηρα καὶ ἄλλοι εὔκνήμιδες Αχαιοί
Εν θυμῷ Βάλλον^τ ἐμοὶ χόλοι, ὥσπερ Αχαλλός,
Οὐδὲ φέλεισι μάχεσθαι ἐπὶ πεύμνης νεοσι.

Τὸν δὲ ιμεῖσετε^τ ἐπειτα Γερήνιος ιππίτα Νέσωρ.
Η δῆ ποτα γέτοιμα τετύχαστα^τ ύδε καὶ ἄλλως
Ζεὺς οὐ φίερεμέτης αὐτὸς τοδετεκτύνατο.
Τεῖχος μὲν γέδη κατερήριπν, ω επέπιθμεν,
Αρρηκτον μηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ^τ ἐσεδαμ.
Οι δὲ ἐπὶ μησὶ Θεοῖς μάχην ἀλιάσον ἔχοσι
Νωλεμένες^τ ύδεις^τ αὖτις, μάλα περ σκοπιάζων,
Οπποτέρωθεν Αχαιοί ορινόμενοι κλονέονται
Ως ἀπομένεις κτενοντα^τ, αὐτὴ δὲ βραγὸν ἔκει.
Ημεῖς δὲ Φραζάμεν^τ, ὅπως ἔσῃ ταῦδε ἔργα,
Εἴτι νόος ρέζεις πόλεμον δὲ σοκ^τ υμει^τ κελδόω
Δύμεναι^τ & γάρ πως βεβλημένον ἐσὶ μάχεσθαι.

Τὸν δὲ αὖτε προσεκτεν^τ αναζ^τ ανδρῶν Αγαμέμνων.
Νέσορ, ἐπειδὴ μησὶν ἐπὶ πεύμνης μάχονται,
Τεῖχος δὲ σοκ^τ ἔχραισμε τετυγμένον, ύδε τι τάφεος,
Η, ἐπὶ τόλι^τ ἐπίστον Δαναοί, ελποντο δὲ θυμῷ
Αρρηκτον μηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ^τ ἐσεδαμ.
Οὐτω πτ^τ Διη μέλλεις οπέμενει Φίλον εἶναι,
Νωνύμεν^τ δοτολέσθαι απ' Αρρεον^τ οὐδαίδ^τ Αχαιες.
Ηδεια μὲν γάρ οτε πορόφρων Δαναοῖσιν ἄμισεν,
Οίδα δὲ νῦν, οτι τέσ μεν ὄμως μακάρεσι Θεοῖσι
Κυδάνει, πρετέρον δὲ μένος καὶ χειρας^τ εἴδησεν.
Αλλ' αγεδ^τ, ως αὖ τοις εἴπω πειθάμεθα πάντες.
Νῆσος, οὐαὶ πορώντι εἰρύασται αγγει^τ θαλάσσης,

Ελκωμεν,

43

50

55

60

70

75

Ελκωμεν, πάσις δὲ ἐρύασμεν εἰς ἄλα δῖαν,
τῷ δὲ ἐπ' εὐνάν ὄρμίσαμεν, εἰσόκεν ἔλθη
Νῦν ἀβρότη, τὸν καὶ τῇ διπολοχωντῃ πολέμῳ
Τρωες ἐπειτα δὲ κεν φυσαμέντα νῆας ἀπάσις.

Οὐ γάρ τις νέμεσις Φυγέειν κακὸν, ωδὴ ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὃς Φεύγων περφύγη κακὸν, πέπερ ἀλόν.

Τὸν δὲ ἄρδε υπόδρα ιδῶν περφύγη πολύμηλις Οδυσσεὺς.

Ατρεΐδη, ποιὸν σε ἔπος Φύγεν ἔρκος ὁδόντων;

Οὐλόμεν, αὐτὸς ὥφελλες ἀσκελίς σρατος ἄλλος

Σημαίνειν, μηδὲ ἄμμιν ἀνασέμεν, οἵσιν ἄρα Ζεὺς

Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ τὸν γῆρας τολυπείεν

Αργαλέες πολέμιες, ὅφρα Φθιόμεσθα ἔκασθο.

Οὔτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εύρυάγυαν

Καλλέψειν, τὸν εἴνεκ τοῖχομεν κακὰ πολλά;

Σίγα, μῆτις ἄλλος Αχαιῶν τέτον ἀκέση

Μῆτον, ὃν τὸ κεν ἀνήρ γε Διὸς σόμα πάμπτην ἀγαπε,

Οσις Πτισάμη τῆς Φρεσὶν ἀρτια Βάζειν,

Συκηπλόχος τὸν εἷη, καὶ οἱ πειθοῖστο λαοὶ

Τοσοῖδε, οὔσοισι σὺ μετ' Αργείοισιν ἀνάστεις.

Νῦν δὲ σεν ἀνοσάμην πάγκη Φρένας, οἷον ἔειπες,

Ος κέλεας, πολέμου ποιεσθότος, καὶ αὐτῆς,

Νῆας εὐσέλμιες ἄλαδε ἐλκέμεν, ὅφρες ἔτι μᾶλλον

Τρωοὶ μὲν εὐκτὰ γῆρατα, ὑπηρεστέοι περ ἐμπτης

Ημῖν δὲ αἴτις ὄλεθρος ἐπιτρέπη· τὸ γάρ Αχαιοὶ

Σχήστοις πόλεμον, τηῶν ἄλαδε ἐλκομενίων,

Αὐτὰρ διπολανέστιν, ἐρωτούσοι δὲ χάρην.

Ενθά σὲ τὴ βλλὴ δηληστεῖ, ὥρχαμε λαῶν.

Τὸν δὲ ἡμέσετέ ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.

Ω Οδυσσεύς, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ενιπτῆ;

Αργαλέης αὐτὰρ τὸ μὲν εὐγὰν αἴκοντας ἀναγα

Νῆας εὐσέλμιες ἄλαδε ἐλκέμεν τας Αχαιῶν.

Νῦν δὲ εἶη, ὃς τῆσδε γέραμένονα μῆτιν είναστοι,

Η νεός, τὴ παλαιός ἐμοὶ δὲ κεν αἰσμενώ εἶη.

Τοῖσι δὲ καὶ μετεειπε Βοὴν αγαθὸς Διομῆδης.

Εγγὺς αὐτῷ, τὸ δημάτη ματεύσμεν, αὐτὸς ἐθέλητε

80

85

90

95

100

105

110

Πείθεας

Παθεσται καὶ μήποτε κότω ἀγάσποδε ἔκαστος,
Οὐέκα δὴ γνεῖφι νεώπτος εἷμι μεθ' ὑμῖν.

Πατρὸς δὲ εἰς αἰσθῆται τὸν ἐγὼ γένος εὐχομένην
Τυδεός, ὃν Θῆσον χυτῇ κατέγαγε καλύψε.

Πορθῆς γαρ τρεῖς παῖδες ἀρεύρουντες ἐξεγένοντο,
Ωκεανὸν δὲ τὸν Πλανύρων τὴν αἰπεῖνην Καλυδῶνι,

Αχειος, ἷδε Μέλας, τρίτης δὲ τὴν ιππότα Οἰνός.
Πατρὸς ἐμεῖο πατέρος δέσποτη δὲ τὴν ἐργάζοντας αὐτῶν.

Αλλ' ὁ μὲν αὐτῷδι μόνε, πατέρος δὲ ἐμὸς Αργεῖ νάδην,
Πλαγυχθεῖς ὡς γαρ περ Σοῦς θύελε, οἱ θεοὶ ἄλλοι.

Αδρητοι δὲ ἔγημες Θηγυατραν, ναῖς δὲ δῶμα
ΑΦρειον Βιότου, ἄλις δὲ οἱ θυγατρες

Πύροφόροι, παλλοὶ δὲ Φυτῶν ἔσπειροχατοι ἀμφίσ.

Πελλαδὲ οἱ ταρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ παῖδας Αχαιες
Εγγένη. Τὰ δὲ μέλλεται ἀκηφερεν, ὡς ἐτέον περ.

Τῶσιν ἂν μὲν γενος γε κακὸν οἱ ἀνάλκιδα Φαντες,
Μῦδον ἀτιμησοτε τε Φαστρενον, οὐ κεν εὖ εἴπω.

Δεῦτ' ιομεν τόλεμόνδε, καὶ ταύρῳδοι περ ἀνάγκη
Ενθα δὲ πεπται αὐτοὶ μὲν εχώμεθε δημογῆτος.

Εκ Βελέων, μηδὲ τις εἴφειται εἶλος ἀνητα.

Αλλαξ δὲ ὀτριώσοντες ἐνησμενοι, οἱ τοπάρος περ,
Θυμῷ θράξ Φεροντες, ἀφεστοσ, ὥδε μαχονται.

Ως ἔφαστο οι δέ αρα δέ μάλα μὲν κλύνον, ηδὲ Πηλίανο.
Βαν δὲ ιμεν, πρήξ δέ αρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Αχαρμέμινων.

Οιδέ αλασσοκεπτὴν ἔχει κλυτὸς Επιστύγανος,
Αλλὰ μετ' αὐτὸς ηλθε, παλαιῶν Φατὶ οὐκέτω.

Δεξιτερήν δὲ ἐλε χειρ Αχαρμέμινονος Ατρέδαιο,
Καὶ μιν Φωνήσας ἐπεια τεροεντα τροστίδα.

Ατρείδη, νῦν δή περ Αχιλλῆς ὄλοὸν κῆρ
Γηθεῖ τοι τῆθεστο, Φόνον καὶ Φύγαν Αχαιῶν

Δερκομένως ἐπεὶ δέ οἱ εὖ Φρένες, γδὲ ήσαιού

Αλλ' ὁ μὲν ὡς αἰπόλοιτο, θεός δέ εἰ σιφλώσει.

Σοὶ δέ τοι μάλα παγκαρπες θεοὶ μάκαρες κητέσσον.

Αλλ' εἴ τι περ Τρώων ηγήτορες, ηδε μέδοντες,

Εἰρὺ κονιάσκοντες τεσσιον τοι δέ ποφεαί αὐτὸς

Φεύγοντας

140

145

Φύρωντος τεττὶ ἄσυ νεῦν ἀπὸ καὶ μλισάων.

Ως εἶπὼν, μέγ' αὔσεν, ἐπεωτύμενος πεδίσιον
Οσογν τὸν συνεχόντοντον επίαχον, η δεκάχλοις

Ανέρες ἐν πολέμῳ πειραῖς θυμάγοντες Αρηος·

Τόσην δὲ σήθεσθιν ὅπερεν οὐδείς Ευοτίθινον

Ηκεν Αχαιοῖσιν ἢ μέγα φένος ἐμβαλλένας

Καρδίην, ἀλληκτον πολεμίζειν, ποὺς μάχεσθαι.

Ηρη δὲ εἰσῆδε χρυσόθρονος ὁ Φαλμοῖς,

Στᾶσ' ἐξ Οὐλύμπου ἀπὸ ρίζης αὐτίκα δὲ ἔζω

Τὸν μὲν ποιπνόντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν

Αὐτοκασίγυμτον καὶ διέρα, χαῖρε δὲ Θυμῷ.

Ζῆνα δὲ επ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ιδης

Ημενον εἰσῆδε συγερός δὲ οἱ ἐπλετο Θυμῷ.

Μερμήρης δὲ επειτα βοῶπτις πότνια Ηρη,

Οππως εἰπαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.

Ηδὲ δέ οἱ κατὰ θυμὸν δέρση Φανετο Βαλλή,

Ελθεῖν εἰς Ιδην, εὖ συτιώσαν έαυτὴν,

Εἴπως ιμέραστο περιδεσθέειν Φιλότην

Η. Καρδίη, τῷ δὲ ὑπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε

Χευνὴπί Βλεφάρουν, ιδὲ Φρεσταίνηκαλίμηνος.

Βῆ δὲ οἱ μεν εἰς θελαμον, τὸν οἱ Φίλος ησος ετευχεν

ΗΦαίστος, ποκινὰς δὲ θύρας σεθμοῖσιν ἐπῆρσε

Κληνὶδι κρυπτῇ τὸ δὲ θέος ἄλλος ἀντοργεν.

Ενθ' ἦρ' εἰσελθεσοι, θύρας ἐπεζήνε Φαενναίς.

Αμβροσίη μὲν πρώτον ἀπὸ χρυσοὸς ιμέρεοντος

Λύμαλα πάντα καθῆρεν, ἀλεγχατο δὲ λίπτ' ελαιών,

Αμβροσίω, ἐδανῶ, τὸ ράοι τεθνωμόν ην

Τὰς κινημένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατίς δῶ,

Ερπης εἰς γαῖαν τε καὶ ἔρανον ἤκετ' αὐτην.

Τῶ δὲ προς χρόα καλὸν ἀλεγχαμένη, ιδὲ χαίτας

Πεζαμένη, χεροὶ πλοκάμενες ἐπλεῦτε Φαενναίς,

Καλλές, αμβροσίας, σὺν κράστος αὐτανάτοιο.

Αμφὶ δὲ αρμέροσιν οἴνον εοιεν, οὐ οἱ Αθήνη

Εξοστοσκηποι, τίθε δὲ οὐδείδαλα πολλά.

Χρυσέτης δὲ ενεγήστη κατὰ σῆθος περονάτο.

150

155

160

165

170

175

180

Ζώγατο

Ζώσατο δὲ ζώντις ἐκατὸν δυοῖναις διάρημα.
Εν δὲ ἄρα ἔρματι ἦκεν εὐτρήτους λοζοῖς,
Τρίγλυφα, μορόεντα· χάρις δὲ ἀπελάμπετο πολλῇ.
Κρητέμνων δὲ ἐφύπερδε καλύψατο διὰ θέασων,
Καλῶ, τηροτέων λόγιον δὲ τὸν, ἥτελος ὡς.

185

Ποστὶ δὲ ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδῆσατο καλὰ πέδιλα.
Αὔτερ ἐπειδὴ πάντα τῷτε χρεῖ θήκατο κόσμον,
Βῆρος ἵμεν εἰς Θαλάμοιο καλεσαμένη δὲ Αφροδίτην
Τῶν ἀλλων ἀπάνθιτε θεῶν, τοὺς μῆνας ἔειπεν.

Ηρά νῦν μοι πιστοί, Φίλον τέκος, ὅ, τί κεν ἔπιω, 190
Νέκεν δρυμοῖο, κατεσταράψῃ τόγε θυμῷ,
Οὐκέτι ἔγω Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεστιν αἴρηγες;

Τὴν δὲ ἡμέβετε ἐπειπεὶ Δίος θαυάτην Αφροδίτην.
Ηρη, πέσσος θεᾶ, θύγατερ μεγάλου Κρόνοιο,
Αῦδα ὅ, πι φρονέεις· τελέσου δὲ με θυμός ἀναγεν,
Εἰ διώμαντι τελέσου γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστι.

195

Τὴν δὲ δαλοφρονέεσθαι τροπῆδα πότνια Ήρη.
Δίος νῦν μοι φιλοτῆλα καὶ Ιμερον, ὡς τε σὺ πάντας
Δαμνᾶ αἴθανάτες, ηδὲ θυητάς αἰνθρώπες.

200

Εἴμι γὰρ ὄφεμένη τολιφόρεβ τεφρατα γαῖσι,
Ωκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηγίν,
Οἱ μὲν σφοῖσι δόμοισιν εὐτρεφον, ηδὲ αἵταλλον,
Δεξάρημοι Ρέας, ὅτε τε Κρόνον εύρυστα Ζεὺς

Γαῖας νέρθε καθένεστε καὶ ατρυγέτοιο θαλάσσης.
Τὰς εὖμι ὄφεμένη, καὶ σφ ἀκρίτα νέκεστα λύσω. 205

205

Ηδη γὰρ δήρον δρόνον αλλήλων αἴπεχοντα
Εύης καὶ Φιλοτῆλος, ἐπεὶ χόλος ἐμπεσε θυμῷ.
Εἰ κένειν γέ, ἐπέεοι παραιπεπιθύστα φίλον κῆρ,
Εἰς εὐηγένειας ὄμωσθηνας φιλότητη.

210

Αἰεῖ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοῖ καλεοίμεν.
Τὴν δὲ αὐτέ τροπεστε Φιλομητῆς Αφροδίτην.
Οὐκ ἔστι, γεδε ἔοικε, τεον ἔπος δρυπαδαῖς
Σηνὸς γὰρ τὰ δρίζειν εὐ αὔχοινησιν ιαίνεις.

Η, καὶ αἴπει σηθεσθιν ελύσατο κεσον ἴμακτα,
Ποικίλον ἔνθα δέ οι θελκτήρια πάντα τέτυκτο.

215

Εὐθ.

Ενθ' ἐν μὲν Φιλότης, ἐν δὲ Ἰμερος, ἐν δὲ Οαρεινός,
Παρφασις, ἥπ' ἔκλεψε νόον πύκα περ Φρονεόντων
Τὸν ρά σι ἐμβαλε χεροὶν, ἕπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὄνομαζε.
Τῇ νῦν τέτον ἴμαντε, τεῶ δὲ γυνάτεο κόλπῳ.

Παικίλον, ὃ ἐν πάντα πετόχαται, όδε σε Φοριή
Απεγκτόν γε νέεσσα, ὁ, τι Φρεσὶ σῆσι μηρονᾶς.

Ως Φατο· μέδησεν δὲ βοῶπις τόστινα Ηρη,
Μειδησουσ δὲ ἐπειτα ἡῶ γυνάτεο κόλπῳ.
Η μὲν ἔη τρὸς δῶμα Διὸς Ιγυάτηρ ΑΦροδίτη.
Ηρη δὲ αἰγασοι, λίπεν ρίον Οὐλύμπουο,

Πιερίην δὲ Πτιβασοι, καὶ Ημαθίην ἐρατενίου,
Σούσατ' εφ' ιπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντε,
Ακροτάτες κερυφας, όδε χόνα μάρπει τασσοῖν.
Εξ Αφέως δὲ οἴπι τάντον ἔβησατο κυμαίγοντα.

Λημνον δὲ εισοφίκανε, πόλιν Θείου Θάσαντος,
Ενθ' Τπιώ ξύμβλητο, καστηρήτω Θανάτοιο.

Εν τ' ἄρα σι Φῦ χειρὶ, ἕπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὄνομαζεν.

Τπιώ, ἀναζ πάντων τε Θεῶν, τάντων τ' αὐθρωπῶν,
Εἰ μὲν δὴ ποτ' ἐμεῖο ἕπος ἐκλινει, ηδὲ ἔτι καὶ νῦν
Πείθεν· ἐγὼ δὲ κέ τοι εἰδέω χάριν πρατα τάντε.
Κοίμησον μοι Ζηνὸς οἴσος Φασινώ
Αὐτικ', ἐπει κεν ἐγὼ τῷ ψευδέζομεν ἐν Φιλότητι.
Δῶρα δὲ τοι δώσω, καλον Θρόνον, αφθίτον αἰεὶ,
Χρυσεον ΗΦαεισος δὲ καὶ ἐμος τάσις αμφιχυήτης
Τολύζει αἰσκήσαις. οἴσο δὲ Θρηνυν τασσίν ησ,
Τῷ καν Πτιχοίνις λιπαρές πόδαις εἰλαπινάζων.

Τὴν δὲ απαμειβόμενος τροσεφώνεε νήδυμος τπιος.
Ηρη, πείσθα Θεὰ, θυμάτερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αλλοι μέν κεν ἐγαγε Θεῶν αἰενημετάνων
Ρεῖα κατευηγαμι, καὶ αὐτοταμοῖο ρεεθρα
Ωκεανοδ, οατερ γενεσις τάντεοι τέτυκται.
Ζηνὸς δὲ σοι αὐτογε Κρονίονες δασον ικοίμην,
Οὐδὲ κατευηγαμι, οτε μη αιτός γε κελευσι.
Ηδη χάρ με καὶ αλλο την επίνυοσεν εφετμή,
Ηματι τῷ, οτ' οκενός υπέρθυμος Διὸς ησ

K k

250
Επλεεν

Επλεεν Ιλιόθεν, Τρώων πόλιν ἔβαλαπάζει.
 Ήτοι εγὼ μὲν ἐθελέα Διὸς νέον αἰγιόχοιο
 Νίδυμος ἀφεθηκεῖσιν οὐ δέ οἱ πάντα μῆτοιο θυρῶ,
 Οροστὸς δέργαλέαν ἀνέμεων ἐπὶ πόντον αἴγας.
 Καφὲ μιν ἐπετα Κόσονδ' εὖ ναυρέμην απενεκτος, 255
 Ναοφί Φίλων τάντων ὁ δὲ επεζόρυκος χαλέπαινε,
 Ριπλάζων καπὲ δάμεα θεάς· εὗρε δὲ εἶδοχα τάντων
 Ζήτη, καὶ κέ μὲν αἴσιον αἴθερος ἐμβαλε πόντον,
 Εἰ μὴ Νῦν δηῆτερα θεῶν εἰσίστε καὶ αὐτρῶν,
 Τὴν ικόμην Φεύγων ὁ δὲ επανιστο, χασθύρκος περ. 260
 Αλετο γαρ μὴ Νυκτὶ θοῇ δεσμύμια ἔρδοι.
 Νῦν αὖ τοτέ μὲν ἀναγυνος ἀμέτχανον ἄλλο τελέσται.

Τὸν δὲ αὐτε τροσεῖπε Βοστῖς πόντον Ηρη.
 Τπνε, τίν ἐστι σὺ πάστο μὲν Φρεσὶ σῆνοι μενοῖν;
 Η φίλη, ὡς Τρώεστον δέργυεμεν εὑρύσκει Ζῆτη, 265
 Ος Ηρακλῆς τάρετο χώστο, τάσσος ἐοῖ,
 Άλλ' οὐδ', εγὼ δέ κε τη Χαρίτων μίαν ὀπλοθερέων
 Δώσω ὀπιζένετο, καὶ αὐτὴν κεκληθα τάλοιτιν,
 Πασιθέλει, τοιούτην εελδεῖαι τρίματα τάντα.

Ος Φάτος χύρατο δὲ τονος, ἀμειβόμενος ἐστροσύδα. 270
 Αλετε, νῦν μοι ομοστον ἀάστον Στούρος ὑδωρ,
 Χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλε χθόνα ταύλινοτεραν,
 Τῇ δὲ τῇ ἐτέρῃ ἀλλα παρμαρέν, ἵνα νοῖν ἀπαντες
 Μάρτυροι ὡς οἱ ενεργεία θεοί, Κρόνον αἰμφίς εόντες,
 Η μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτερέων 275
 Πασιθέλει, τοιούτην εελδομα τρίματα τάντα.

Ος εφατ· εδὲ απίησε θεὰ λαβκάλενος Ηρη
 Ωμητε δὲ, ὡς σκέλενε, θεάς δὲ οὐρούμην απαντας
 Τοὺς ιωταρταρίους, οἱ Τατῆνες παλέονται.
 Αὐταρ ἐπειρ ὅμοστεν τε, τελεύτην τε τὸ ὄρχον, 280
 Τὸ Βητίς, Λημνια τε καὶ Ιμβρος ἄση λιπόντε,
 Ηέρα εσταμένω, ρίμφα πηγασοντε κέλευθον
 Ιδηγ δὲ ικεδηνη πολυπίδακα, μητέρα θυρῶν,
 Λεκτὸν, ὡδι πορών λιπέτησι ἀλλα τῷ δὲ επὶ χέροβ
 Βητίων ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπὲστετο ὑλη.

285
Ενθ'

Ενθ' γπος μὲν ἔμεινε, πάρος διὸς ὅστε ιδέαδει,

Εἰς ἐλάτης ἀναβὰς τεθύμηκετον, η τότε σὺ ίδη

Μακροτάτη τεφυῖα φί λέρος αὐτέρεις εἰκανεν.

Ενθ' οἵστοις τεπικασμένος εἰλατίκοις,

Ορμῇ λιγυρῇ εναλίγκιος, ην τὸν ὄρεος

Χαλκίδα κικλήσκει Θεοί, ἀνδρες ἢ κύρινδι.

Ηρη ἡ κραυπνῶς τροστεύοντο Γάργαρον ἄκρον
Ιδης τῆλης ἵδε δὲ νεφεληγερέτα ζώις.

Ως δὲ ίδεν, ὡς μην ἔρως πυκνας Φρένος αἱματικάλιψεν,

Οἷον ὅτε τοράτισον εμισγέθην Φιλότητι,

Εἰς εὐνὴν Φοιτῶτε, Φίλης λιθόντε τοκῆς·

Στῇ δὲ αὐτῆς τροπάροιδεν, ἥπερ τὸ ἔφατ', ἐκ τοῦ ἀνόμαζεν.

Ηρη, τῷ μεμαῖα κατ' Οὐλύμπιον τοῦτον;

Ιπποὶ δὲ παρέσπονται, καὶ αἴρουσι, τὸν καὶ ὑπέβαντο.

Τὸν δὲ δελοφρονέουσα τροστήδα τόνια Ηρη.

Ερχομαι ὀφομένη πολυφόρεις τείχατο γαῖας,

Ωκεανὸν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τιτύν,

Οἵ μεν σφοῖσι δόμοισιν εὐτρεφον, ηδὲ ἀτίταλλον.

Τέσσερις ἡμέραις ὀφομένη, καὶ σφ' ἀκρίτα νέκεα λύσω.

Ηδη δέ τοι διὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχενται

Εὐηῆς καὶ Φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἐμπεσε Θυμῷ.

Ιπποὶ δὲ εἰς τρυμνωρέη παλυπίδανος Ιδης

Εξεστο, οἱ μὲν οἰστοιν ἐπεὶ τραφερήν τε Εἰς υγείην.

Νῦν δέ σεν εἴνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπιον τοῦτον,

Μύπως μοι μετέπειτα χολώσει, αὐτει σιωπῇ

Οἰχωμακ πρὸς δύμα Βαθυρρέα Ωκεανοῖο.

Τὴν δὲ απαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζώις.

Ηρη, κεῖσε μὲν εἶς καὶ οὔτερον ὄρμητίναι.

Νῦν δέ, αὖ, εἰς Φιλότητι τραπεῖμεν εὐηῆδεντε.

Οὐ γάρ τοποτέ μὲν ἡδεῖ θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικὸς,

Θυμὸν ἐνὶ σῆθεστι τετιπροχυθεῖς ἐδάμαστεν,

Οὐδὲ ὅποτε πραστίμην ιέσιοντος αἰλόχοοι,

Η τέκε Περιθεον, Θεόφην μήτωρ ἀτάλαντον·

Οὐδὲ ὅτε περ Δανάες καλλιοφύρα, Ακρισιώνης.

Η τέκε Περσῆς, πάντων δριδεύετον αἰνδρῶν.

K k 2

320

Οὐδὲ

Οὐδὲ ὅτε Φοίνικος κέρης τῆλεκλειστοῖ,
Η τέκε μοι Μίνω τε, καὶ ἀντίθεον Ραδάμανθυν.
Οὐδὲ ὅτε περ Σεμέλης, καὶ Ἀλκιμήνης ἐν Θήβῃ,
Η Ῥησακλῆα κρατερόφρονα γεννατο παιδα·
Η δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα Βροτοῖσιν.
Οὐδὲ ὅτε Δημητρος, καλλιπλοκαρμοιο ανάσης.
Οὐδὲ ὅποτε Λητας ερκυνίδεος, ωδὲ σειν αὐτῆς.
Ως σέο νῦν εραμα, καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἱρεῖ.

Τὸν δὲ δολοφρενέος τροσοῦδα τότνια Ηρη.
Αἰνότατε Κρονίδη, τῶοιν τὸ μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν Φιλότητι λιλακεας εὐνητῆναι
Ιδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ αροπέΦανται ἀπαίτα,
Πῶς καὶ ἔσι, εἴτις νῦν θεῶν αἰενμετάσιν
Εὔδοντι ἀΓρόσει, θεοῖσι δὲ τῶσι μετελθῶν
Πεφράδοις; ὡκὴ ἀν ἕγωγε τέον τρόπος δῶμα νεόμην
Εξ εὐηῆς ἀνέσχοις νεμεσητὸν δέ κεν ἔη.
Αλλ' εἰ δὴ ὁ ἑφέλεις, καὶ τοι Φίλοις ἐπλετο θυμῷ,
Εσιν τοι θαλαμος, τὸν τοι Φίλος ψὸς ἐτίθεν
Ηφαιστος, πυκνας δὲ θύρας σεθμοῖσιν ἐπηροτεν
Ειδθομεν κέποντες, ἐπέντοι τοι εὐαδεν εὐνή.

Τὴν δὲ ἀπαμεβόμενος τροσοέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ηρη, μήτε θεῶν τούτη σέαδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
Οψεδαιρ τοῖον τοι ἔγω νέφος αἰμφικαλύψω,
Χρύσεον δὲ ἀν νῦν θαλασσος Νέλιος περ,
Οὐτε καὶ ὄχυταν τοι πέλεται Φάος εισοράσασθαι.

Ηρα, Εἰ αγκαλιας ἔμαρπτε Κρόνος τῶαις ἢν τοῦδε κοινν.
Τοῖσι δὲ υπὸ χρῶν δια Φίνεν νεοφυλεα τοίσιν,
Λωτόν θέρσηντα, ιδὲ κρόκον, ιδὲ υάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς απὸ χθονὸς οὐφοσ' εέργε.
Τῶι ενι λεζαδίαι, ἐπὶ δὲ νεφέλην εσταντο
Καλὴν, χειροτόνην, σιλπαὶ δὲ ἀπέπτησον εέροτε.
Ως ὁ μεν αἰγέμονος εὑδε πατήρ αὐτα Γαργάρω ἄκρω,
Τπω καὶ Φιλότητι δαμειστι ἔχε δὲ αγκαλιας ακοτιν.
Βῆ δὲ θέσιν ἐπὶ νῆας Αχαιῶν ηδύμεος Τπο,
Αγγελίων ἐρέων γαλόχω Εννοσιγαῖων.

328

330

335

340

345

350

355

Αγκαλια

Αγχώ δ' ισάρμηνος ἔπειτα περίεντα πεφούδα.

ΠρόΦρων νῦν Δαναῶν, Ποσειδάων, ἐπάρμυνε,
Καὶ σφιν κῦδος ὅπαζε, μίνυνθά περ, ὁφρὸς ἐπ εὔδη
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἔγα μαλακὸν πέρι κῶμα κάλυψα.
Ηησθὲν φιλότητης παρηγότας εὐηθῆναι.

360

Ως εἰπὼν, ὁ μὲν ὥχεται ἐπὶ κλυτὰ Φύλανθρώπων
Τὸν δὲ τοι μᾶλλον ἀνηκεῖ ἀμισέρμηνος Δαναῶν.
Αὐτίκα δὲν πεώτων μέγα ταροδορῶν σκέλοςτεν.

Αργεῖοι, καὶ δὲ αὐτεῖ μεθίμενοι Εκτορὶ νίκην
Πελαιμίδη, οὐα τῆς ἐλη, καὶ κῦδος ἀρρεῖ;
Αλλὰ ὁ μὲν οὗτος Φησὶ καὶ εὐχεταῖ, γάνεκ Αχιλλός
Νησίον επὶ γλαφυρῆς μήνες κεχολωμένος θῆστο.
Κέντας δὲ τοι λίγην ποιὴν ἔστεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ημεῖς ὀτρυνώμεθα ἀμινύμενοι ἀλλήλοισιν.

365

Αλλὰ ἄγεθ', ὡς ἀνὴν ἔγων εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
Ασπίδας, οὐαγα ἀρισταὶ ἐνὶ σρατῷ, ηδὲ μέγιστα,
Εστάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναΐθησιν κορύθεως
Κρύψαντες, χεροῖν τε τὰ μακρότατα ἔγχει ἐλόντες,
Ιορεντοὶ αὐταρές ἔγων ιηγόσματα, ηδὲ τι Φησὶ
Εκτορὶ Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῖτε.

370

Ος δὲ καὶ αὐτὸς μενέχαρμος, ἔχει δὲ ὀλίγον σύκος ὥμω,
Χείροις Φωτὶ δότω, ὁ δὲν ασπίδη μεῖζον δύτω.

375

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἄρα δὲ μάλα μὲν κλύνον, ηδὲ Πέτροντο.

Τετὸς δὲ αὐτῷ βασιλῆς σκύσμεον, ἀπέμενοι περ,
Τυδείδης, Οδυσσεύς τε, καὶ Ατρείδης Αγαμέμνων.

380

Οἰχόμενοι δὲ επὶ τάντας, δρεῖα τεύχει ἀμετέον,
Εσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρετα δὲ χέροντι δοσκον.

Αὐταρές επεὶ τὸ ἔσταυτο τοῖς χροὶς νάρωπα καλκὸν,
Βάντοι μὲν τῆρες δὲ ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοστήθων,

385

Δενοντοὶ δορ τανύκης ἔχων ἐν χειρὶ ταχέτη,
Εἰκελοντοὶ ἀσεροπῆτη τῷ δὲ θέμησι μιγῆναι

Εν δαι λαγυαλένε, ἀλλὰ δέος ιχάνει αὐτρας.

Τρώας δὲ αὐτὸς ἔτερωθεν ἐκόσμεε Φαίδημος Εκτωρ.

Δῆρα τοτὲ αἰνοτάτης ἔριδα πολέμου τάνυσαν

Κνανοχάττα Ποσειδάων καὶ Φαίδημος Εκτωρ,

390

Ητοι

Ητις ὁ μὲν Τράσσης, ὁ δὲ Αργείους δέχεται.

Εκλύθη ἐπὶ θάλασσα τοτὶ κλοῖσις τε νεάς τε
Αργείων οἱ δὲ ξύνοικοι μεράλεις ἀλαλυτῶν.

Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάς τοτὶ χέρου,

Ποντόθεν ὄρυμένον τὸνδική Βορέας ἀλεγεινῆ.

395

Οὔτε πυρὸς τοσος γε ποτὲ βρόμος αἰθομένοιο,

Οὐρεός εὖ βήστης, ὅτε τὸ ὄρετο κατέμενεν ὑλην·

Οὐτ' ἀνέμος τασσον γε ποτὲ δρυσὶν ἐγκόμοισιν

Ηπὺς, ὃσε μάλιστε μέγα βρέμει) χαλεπάσσων

Οοτῇ ἀρά Τρώων καὶ Αχαιῶν ἐπλετο Φανή,

400

Δενὸν αὐστεντῶν, ὃτι ἐπὶ ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντιος Φαιδίμος Εκτώρ

Εγγῆ, ἐπεὶ τέτραπλο τῷρος ιδύοι, καὶ δὲ ἀφάμαρτε,

Τῇρα δύο τελαμῶνε περὶ σύνθετοι τετράδην.

Ητις ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φαγγούς δέχεται

Τώοι συστάθη τέρενα γρία γράπτο δὲ Εκτώρ,

Οπί, δῆ οἱ βέλος ὥκη επαγιον ἐκφυγε χερός·

Αψὲ δὲ ἐπέρων εἰς ἔθνος ἐχάζεται, καὶρ ἀλεκύνων.

Τὸν μὲν ἐπειτ' ἀπόντα μεράς Τελαμώνος Αἴας

Χεριαδίω, τῷρα πολλὰ, θάσων ἔχματα νηῶν,

Παρ τῷ μαργαρίθιων σκυλινδετο τῇ εὐ αἰρασ,

Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἀντυγε, αγχόθι δειρῆς·

Σπρόμβον δὲ ὡς, εασδε βαλάν, πέρι δὲ δράμε πάντη.

Ως δὲ ὁ δὲ ίπαγρίπης πατέρος Διὸς εὐερίπη δρᾶς

415

Προρριζόν, δεινὴ δὲ θεοίς γίνεται οδηπ

Εξ αυτῆς, τὸ δὲ ἐπερ ἐχει Θράσος, οὐκέτι ίδηται

Εγγὺς εῶν, χαλεπός δὲ Διὸς μεγάλοιο χερανός·

Ως ἐπειτ' Εκτόρος ὥκη χαρού μήδος εὐ κονιητο·

Χειρὸς δὲ ἐκβαλει ἔγχος, επ' αὐτῷ δὲ αστει εἰσΦῆη.

Καὶ κόρυς ἀμφὶ δὲ οἱ βράχει τεύχει πικίλα χαλεψῶ. 420

Οι δὲ μέγα ιάχοντες ἐπεδραμον καὶ Αχαιῶν,

Ελπόμενοι ερνεθαί, ἀκόντιον δὲ θαμνᾶς

Αιχμᾶς ἀλλ' ετις εἰωνήστο τειμνία λαῶν

Οὐπάση, καὶ δὲ βαλεῖν τῷριν γαρ τερίσσοντες ἄριται,

Πελυδάμας τε, καὶ Λινεῖας, οἱ διος Αγνύωρ.

425

Σαρπηδών

Σαρπηδών τ', δέχεται Λυκίων, Εἴ γλαυκός ἀμύμων
 Τῶν δὲ ἄλλων εἰς τὸν ἀκήδητον, ἀλλὰ πάροιδεν
 Λασίδας εὐκύκλιος χθόνος αὐτῷ τὸ δὲ ἄριτρον
 Χερούν αἴραντες Φέρον σὸν πόνον, ἐφράξαντες
 οὐκέτις, οἱ οἱ ὅπαδε μάχης ποὺς τοιούτου
 Εγκατεῖ, ηνίοχον τε καὶ ἄρματα ποκίλα ἔχοντες
 Οἱ τὸν γε πατοτὶ ἄστον Φέρον Βαρέα τετράχοντα.
 Άλλος ὅτε δῆ τορον Ἰδος εὐρρέπεις ποταμοῖο,
 Ξάνθη δινήντος, οὐδὲν αἰδενατος τέκετο Ζεὺς,
 Εγέρει μὲν εὖ ἵππουν πολεμοῦ χθονί, καθόδε οἱ ὑδῶρ
 Χεῦνται οἱ δὲ ἀμπτύντη, Εἴ ανεράκεν ὁ φθαλμοῖον
 Εζόμηνος δὲ ἐπὶ γύναι, πελαστεφὲς αἷμα ἀπέμεστεν
 Αὐτοῖς δὲ ἔξοπίσω πολῆτα χθονί, καθόδε οἱ οὔρε
 Νὺξ ἐκάλυψε μέλαντα· βέλος δὲ τῆς Θυμὸν ἐδάμαντα.

Αργεῖοι δέ, ὡς τὸν ἴδον Εκτόρα ποσφὶ κιόντε,
 Μᾶλλον ἐπὶ Τρίσσας Ήφέρον, μητόπεντο δὲ χάρην.

Ενθα πολὺ πρωτίστης Οἰλῆνος ταχὺς Αἴας
 Σάτυνον ἔτασε, δερὶ μεταλλευτος οὐδούσαται,
 Ηνοπίδην, οὐτορά νύμφῃ τεκε Νηῆς ἀρύμων
 Ηνεπτι Βαχολέοντι παρ' ὄχθας Σατυνόεντο.

Τὸν μὲν Οἰλάδης δερικλυτὸς ἐγγράφειν ἐλθὼν
 Ούτε καὶ λαπάρην οἱ δὲ ανετράπετο, ἀρφὶ δὲ ἄριτρον
 Τρίσσας καὶ Δαναοὶ πονησαντο προστερὴν οὐρίσιν.

Τῷ δὲ ἐπὶ Πλευδάμας εὐχέσσαλος ἐλθεν ἀμύντωρ,
 Πλανθοίδης· βάλε δὲ Προθονόρα δέξιον ὄμονον,
 Τίον Αριγίλυχον· δὲ ἄμις δὲ Βορείους εὐχός
 Ερχεται οἱ δὲ εὐνίστοις πεσόντες γάγαν αἰγοσῶ.
 Πλευδάμας δὲ ἐκπογύλον ἐπεζήτατο, μακρὸν τείνοντα.

Οἱ μὲν αὐτοὶ οἵας μεραρθρίας Τελαμοίδαι
 Χειρὸς δὲ πειθαρῆς αἰλιον ποδῆσαν ἀκοντα,
 Άλλα τις Αργείων κόμιστε χεοῖς καύμιν σίκο
 Αὐτῷ σκηπτομενον κατίρεν δύμον Αἴδος εἴσω.

Ως εἶφατο· Αργείοντος δὲ ἄχος γένεται εὐζαμφρόσιον
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαιφρον Θυρίους σύρενε
 Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τὸ γαρ πόστεν σύγχρ μάλιστα·

Καρπαλί-

Καρπαλίμιως δ' απίοντος ακόντισε δέρι Φαεινῶ.
 Πελυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλόγατο κῆρα μέλαναν,
 Λικρίφις αἰχας χόμισεν δ' Αντιώπος ψός
 Αρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βέλοσιση ὄλεθρον.
 Τὸν δὲ ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αυχένος ἐν σπινοχμῷ,
 Νειατον ἀσράγαλον· ἀπὸ δὲ ἀμφῷ κέρτε τένοντε·
 Τῷ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῆς, σόμα τε, ρίνες τε,
 Οὐδεὶς ταῦτα, ἡπέρ κυημαὶ καὶ γάνα τεσσάροις.
 Αἴας δὲ αὗτε γέγανεν αἰμόμονι Πελυδάμαν.

Φράξεο, Πελυδάμα, καὶ μοι νημέρτες ἔνιστε,
 Η δὴ δὲ ἔτος αὖτε Προθέντιος αὐτίπεφαδα·
 Αἴσιος; δὲ μὲν μοι κακὸς εἰδέτα, όδε κακῶν εἰς,
 Άλλὰ καστιγμῆς Αντιώπος ιπποδάμοιο,
 Η ταῖς αὐτῷ γὰρ γνωσταῖς ἀγρισταῖς ἐώκει.

Η δὲ, εὐ γνωσκων Τρῶας δὲ ἄχος ἐλλαβε Θυμῷ.
 Ενθ' Ακάμας Πρόμαχον Βοιώτιον ἔτασε δέρι,
 Αμφὶ καστιγμῶν Βεβαῶς· ὁ δὲ Ὁφελκες ποδοῖν.
 Τῷ δὲ Ακάμας ἐκπαγλον ἐπεύζαλο, μακρὸν αὖσις.

Αργεῖοι ίόμωροι, ἀπειλάων αἰόργτοι,
 Οὐ δὴν σῖστον γε πόνος τοῦτο εἶσται καὶ οἵδις
 Ημῶν, ἀλλά ποθ' ὅδε κατακτανέεσθε καὶ ὑμεῖς.
 Φράξεας, ὡς υἱὸν Πρόμαχος δεδημηνένος εὔδη
 Εγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι καστιγμῆτοιο γε ποιητὴ
 Δηρον αἴτιος εἴη· τῷ καὶ κέ τις εὐχέτα τούτῳ
 Γνωτὸν εὐ: μεγάροις ἄρεως ἀλκητῆρα λιπέσθαι.

Ως ἔφατ· Αργείοισι δὲ ἄχος γένεται εἰχαμένοιο.
 Πηνελέω δὲ μάλιστα δαιθρον Θυμὸν ὄρμεν.
 Σφριγῇ δὲ Ακάμαντος· ὁ δὲ δὲ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
 Πηνελέοιο ἀνακτος· ὁ δὲ ἔτασεν Ιλιονῆα,
 Τίον Φόρβαντος πολυμῆλο, τὸν ῥα μάλιστα
 Ερμέιας Τρώων εφίλε, καὶ κτῆτιν ὅπασε·
 Τῷ δὲ ἄροπο μήτηρ μάνον τέκεν Ιλιονῆα·
 Τὸν τόθ' ὑπ' ὄφροις ἔτα κατ' ὄφθαλμοιο Θέμεθλα,
 Εκ δὲ ὧσε γλήνην, δόρη δὲ ὄφθαλμοιο Διεπρὸ,
 Καὶ διὰ ινίς ἥλθεν ὁ δὲ εἴστο χειρε τετάσας

495
Αμφω

Αιμφων Πηνέλεως δὲ, ἐρυσάμψος ξίφος ὅτι,
Αὐχένα μέσοτον ἔλαστεν, ἀπῆρεν τὸ χαμᾶζε.
Αὐτῇ σω τῷληι κάρη· ἔτι δὲ ὁ ὄθριμον εύχος
Νεν εν ὁφταλμῷ ὁ δὲ Φῆ, καδειν ανασχάν,
Πέφραδε τε Τρώεστι, καὶ εὐχόμενος ἔπει πῦδα.

503

Εἰπέμεναι μοι, Τρώες, ἀγανάκτιοι Ιλιονῖσσοι
Πατέρες Φίλων καὶ μητρές, γοργεναὶ ἐν μετέροισιν
Οὐδὲ γὰρ η Προμάχοιο δάμαρ Αλευηνορίδας
Ανδρὶ Φίλῳ εἰλέσθη γαμίσεται, ὅπποτε κεν δὴ
Ἐκ Τροΐς σω τηνὶ νεώμεδα καροι Αχαιῶν.

503

Ως Φάτο· σὺν δὲ ἄρα πάντας ὑπο χλωρὸν δέος ἔλε·
Πάπιην δὲ ἔκαστος, ὅπη Φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Εστετε νῦν μοι, Μάση, Ολύμπια δώρατ' ἔχοντε,
Οσις δὴ τρεῖσι Βροτόντεντ' αὐδράζει Αχαιῶν
Ηρατ', ἐπεὶ ρ ἔχλινε μάχην κλιτὸς Εννοούγαλος.

510

Αἴας μὲ τρῶτος Τελαμώνιος Υρτίου γάτη
Γυρτιαῖδης, Μισῶν τρυπήταρα καρτεροφύμων·
Φάλκην δὲ Αντίλοχος καὶ Μέρμερον εὔγενοριζε·
Μηριόνης δὲ Μόρων τε, καὶ Ιπποτίωνα κατέκτει
Τευκρός δὲ Προθόνατα τε εὐράτο καὶ Περιφύτην·
Ατρεεῖδης δὲ ἀρέπειδη Τπερηνορα, τασιμένα λαῶν,
Οὐτα κατὰ λαπάρην, Διεὶ δὲ ἔντερα χαλκὸς ἄφυος
Δημόσις· Ψυχὴ δὲ κατ' ἀταμέτην ὀτελὴν
Εσευτ' ἐπεγομένη· τὸ δὲ σκότος οὐστ' ἐκάλυψε.
Ηλείσης δὲ Αἴας ἔλευ, Οιλῆνος ταχὺς γένεται
Οὐ γάρ οἱ τις ὄμοιος Ὀλιπτοσέδαη τοστὸν ἔνει,
Ανδρῶν τρεογάντων, ὅτε τε Ζεὺς εν Φόβον ὥρσεν.

515

520

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ZEUS ἐργεῖς, καὶ πάσιν μόνος τὸς Τελείων τικαρίδην, Ήρη ἐπιτέλεσει, καὶ
Ιεροὶ μητροπάτερισσας Ποσειδῶνα, καὶ σύντονος αφίσαθαι τὴν πολέμην.
Απῆκαντις δὲ, ὅπος ἀπείρασθη τὸ Εκτόρο. Ος, ἀναλαβὼν αἰχίδια, τὸς Ελλή-
νας εἰς φυγὴν πέπιστ. Καὶ, μίχει τὸν συνδιωχθίσαντα, Αἴας ὁ Τελεκύπαντος
πολέμου ἀγαπᾷ τὴν πολεμίαν, τὸς τοῦς ουασι πορφίρεαγαλα.

ΑΛΛΗ.

Ο, Κερνίδης περόλωτο Ποσειδάων, καὶ Ήρη.

AΓαρ ἐπεὶ δῆλος τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβοιτο
Φευγούσις, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ταῦτα χεροῖν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητόντο μήνυοντες,
Χλωροὺς ὑπαγένεται, περοβοηθύνοντος ἔχετο δὲ Ζεὺς
Ιδης ἐν κορυφῇσι δῆλος χρυσοδέροντος Ήρης
Στῆ δὲ ἄρεταίτης, ιδεὶ δὲ Τρωαὶς καὶ Αχαιοῖς,
Τὸς μὲν, δρανομένοις, τὸς δὲ, κλονεοντας ἐποδει
Αρογέτες μὲν δὲ σφι Ποσειδάωνα ἀνακτε.
Ἐκτόρα δὲ τὸ πεδίον ιδει μεμύκοντος ἀμφὶ δὲ ἐταῖροι
Εἴσαντο. οἱ δὲ δέρχαλέων ἔχετο ἀδματικὴν ἀπινοστον,
Αἷμι ἐμέσον, ἐπεὶ τὸ μιν ἀφανρότελος Βάλλ' Αχαιῶν.
Τοι δὲ ιδῶν ἐλένος πατήσαντος αὐτὸν τε, θεῶν τε,
Δεινὰ δὲ ταύτα ιδῶν Ηρην πορὸς μῆδον ἔειπεν.
Η μάλα δὴ κακότεχχος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ήρη,
Ἐκτόρα διον ἐπαστε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαζεῖς.
Οὐ μανοῖδε, εἰ αὐτε κακορραφίης αἰλεγενῆς
Πρώτη ἐπαύρησαι, καὶ σε τωληγμῶν ιμάσω.
Η γέ μεμην, ὅτε τὸ σκέρεμα ὑψόθεν, ὥκη δὲ ποδοῖν
Ακμονας ητα δύω, τῷει χεροῖ δὲ δισμὸν ἥλα
Χρυσεον, ἀρρήκτον; σὺ δὲ ἐν αἰχέρει Κανεφέλησιν
Εκρέμω,

Εκρέμω, ηλάσσον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ολυμποῦ
Λύση δὲ σοκὴ εὖναντι αὐχεσεδον ὃν ἡ λάβομει,
Ρίπλαισκον πεπογὼν δότο Βηλᾶς, οὐφρὸν ἀντικηταῖ
Γῆν ὀλιγηπελέων ἐμὲ δὲ οὐδὲ τομὸς ἀνήσει

Αἰγαῖς ὁδιώη Ηρακλῆς Θεοῖσι,

Τὸν σὺ ξὺν Βορεῇ ἀνέμῳ πεπιθύσαι Θυέλλας,
Πέμψας ἐπ' αἰγαῖστον πόντον, κακὰ μητιόωσε,
Καὶ μιν ἔπειτα Κόσσονδε εὐ ναιομήδεις ἀπένεκας.

Τὸν μὲν ἔγων ἐνθεν ρυσάμεν, καὶ ἀνήραγον αὐτοῖς
Ἄργος ἐς ιππόστον, καὶ τολλὰ περ ἀθλήσαντα.

Τῶν σ' αὐτοῖς μηῆσων, οὐ διπλῆς αἰπάταιων,
Οὐφρὸν δέησ, ἦν τοι χραισμη Φιλότης τε, Εἴ εὐνὴ,
Ην ἐμίγης ἐλθώσαι Θεῶν ἀπο, καὶ μὲν αἰπάτησαι.

Ως Φάτος ρίγουσεν δὲ Βοῶπις πότνια Ήρη,
Καὶ μιν Φωνῆσσος ἐπειδιάστησεν τοσοῦτα.

Ισών γὰν τόδε Γαῖα, καὶ Οὔρανὸς εὐρὺς ὑπερζεῖ,
Καὶ τὸ κατεισόμενον Στυγὸς οὐδῶρ, ὃσε μέγιστος
Ορκος, δεινότερος τε τοέλεφ μακάρεσσι Θεοῖσι,
Σῆ θέρη κεφαλὴ, καὶ νούτερον λέχος αὐτῶν
Κεφίδιον, τὸ μὲν σοκὴ αὖ ἔγω ποτέ μάλιστα φόμοσαμι.

Μὴ δὲ ἐμὴν ιότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πηγαίνει Τρῶας τε, καὶ Εκτόρα, τοῖος δὲ δημήτριος·
Αλλά πτε αὐτὸν Θυμὸς ἐποτείων καὶ ἀνώρη·
Τειρομόρος δὲ ὅπλι τηνὸν ιδὼν ἐλέπετεν Αχαιές.
Αὐτῷ τοι κακένω ἔγω τοσοῦτο φόμοσαμιν

Τῇ ἴμεν, οὐ καὶ δῆ σὺ, Κελαινεφές, πηγεμονεύσαις.

Ως Φάτος μείδησεν δὲ πατήρ αὐδρῶν τε, Θεῶν τε,
Καὶ μιν, ἀμεισόμενος, ἐπειδιάστησεν τοσοῦτα.

Εἰ μὲν δῆ σὺ γέ ἐπειτα, Βοῶπις πότνια Ήρη,
Ισσον ἐμοὶ Φρονέσσοι μετ' αἰγαῖστοις καθίζοις,
Τῶν κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βόλειαί αλλοι.
Αἴψα μετασρέψεις νοσον, μῆσι σὺν, καὶ ἐμὸν κῆρ.
Αλλ' εἰ δῆ ρέτεον γε καὶ αἰτρεκέως αγορούσεις,
Ερχεο νιψ μῆ Φύλα Θεῶν, καὶ δεῦρο καλεσον
Ιρίν τ' ἐλθεμένα, καὶ Απόλλωνα κλυτότοξον,

L 12

25

30

35

40

45

50

55
Οφρ

Οφρ' οὐ μὲν μῆ λαὸν Λχαιῶν χαλκοχτώνων
Ελέη, καὶ εἴπησι Ποσειδάνιον ἀνακτί,
Παυσανίῳ πλέμοιο, τὰ αἰ τοῖς δόματ' ικέαδῃ.
Εκπορά δ' ὄτεσίστη μάχην εἰς Φοῖβος Απόλλων,
Αὖτις δ' ἐμπιθύσης μήνος, λελάθη δ' ὄδισσαν,
Αἱ σῦν μιν τέρποι κατὰ Φρένας· αὐτὰρ Αχαιοίς
Αὗτις δοπορέψησιν, ἀνάλκιδα Φύζαν ἐνόροις·
Φεύγοντες δ' οὐ νηστὶ ταλικλήσις πέσωσι
Πηλείδεω Αχιλῆος· οὐδὲ ἀντηστὸν ἐτάρον
Πάτροκλον, τὸ δὲ κτενὲς ἔργοι Φαιδίμος Εκτώρ
Ιλίου προπάροιθε, τολεῖς ὀλέσσοντες αἰγῆς
Τοὺς ἄλλους, μῆδος δ', οὓς εἷμον Σαρπιδόνα δῖον
Τοὺς δὲ χολωσαμένους κτενεῖς Εκτόρα δῖος Αχιλλεύς.
Ἐκ τούτοις τοι επειτα παλιώζειν πρῶτον ηγῶν
Διεύτις εὐγὼ τεύχοις θεομπέρες, εἰσοκή Αχαιοί
Ιλιον αἰπὺ ελοιεν, Αἴγιναίς θεὶς Βελάδη.
Τοπεῖν δ' οὐτ' αὐτὸν εὐγὼ παῖσιν χόλον, γάπτε τινὸν ἄλλων
Αθανάτων Δαναοῖσιν ἀμισθέμεν εὐθαδέοντες,
Πρίν γε τὸ Πηλείδαι τελετηθῆναι εὐλάρη·
Ως οἱ ὑπέτην πρώτον, εμῷδος δ' ἐπενδύσαι καρότι,
Ηματί τῷ, ὅτε εμέτο Θεὰ Θέτις ἤψατο γυναι,
Λιασορύη τιμῆσατ Αχιλλῆα τολειπορθον.

Ως εὐθατός· ωδὴ ἀπίστησε θεὰ λακαλένεος Ηρη·
Βῆ δὲ κατ' Ιδαίων ὄρεων εἰς μακρὸν Ολυμπον.

Ως δ' οὐτὸν αναιτίη νεός αὐτέρως, οἵτις ἔπει τοιλλὴν
Γαιαν ἐληλαθεῖς, Φρεσὶ παλικαλίμητος νοήσῃ,
Εὐθ' εἶπη, ή εὐθατα, μενονήσει τε τοιλλά.

Ως κραυπνῶς μεμαγα διέπλατο πότνια Ηρη·
Ικετο δ' αἰπὺν Ολυμπον, ὁμηρεύεσσι δ' ἐπηλθειν
Αθανάτοισι θεοῖσι, δῖος δόμῳ· οἱ δὲ ιδόντες
Πάντες ἀνήγαν, καὶ δεκανόωντο δέπιστον.
Η δ' ἄλλος μὲν ἔσατε, Θέμιστος δὲ καλλιπατέο
Δέκτο δέπατος πρώτη γῇ εναντίη ἥλθε θεοστα,
Καί μιν Φωνῆσατ ἐπεια περρέεντα προσηύδα.

• Ηγη, τίπλε βεβηκας, αποζημένη δὲ ἔσκας;

60

65

70

75

80

85

90

H

Η μάλα δή σε Φόβησε Κρόνος πτῖς, ὃς τοι ἀκοίτης;

Τὴν δὲ ημέραν ἔπειτε Θεὰ λύκωλενος Ήρη.

Μή με, Θεὰ Θέμι, παῦτα διέφεο· οἴδα καὶ αὐτὴ,
Οἷς ἐκείνης θυμὸς ὑπερφίαλος οὐκὶ ἀπῆκεν.

Αλλὰ σύ γ' ἄρχε Θεοῖς δόμοις ἐνι δαῖτος ἐστις.
Ταῦτα δέ καὶ μή πᾶσιν ἀκόσεαν ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πανοκεταῖ, όδε τι Φημί.
Πᾶσιν ὅμως θυμὸν κεχαροσέμεν, ὡς τε Βροτοῖσιν,
Οὔτε Θεοῖς, εἰπέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐΦρων.

93

Η μὲν ἄρ' ὡς εἰπώστα καθέζετο πότνια Ήρη.
Ωχθησον δὲ ἀνὰ δῶμα Δίὸς Θεοῖς· ή δὲ ἐρέλασε
Χείλεσιν, όδε μέτωπον ἐπ' ὁφρύσις κιανένσιν
Ιανθη̄ πᾶσιν δὲ νεμεσηθεῖσα μετηδία.

100

Νῆποι, οἱ Ζηνὶ μενεάνινομεν ἀΦρονέοντες,
Η ἔτι μιν μέμαμεν καλαπασέμεν, ἀστον ιόντες,
Η ἔπει, ηὲ Βίη ὁ δὲ ἀΦρίμενος σόκῳ ἀλεγίζει,
Οὐδὲ θέτεται Φησὶν γὰρ, εν ἀθανάτοισι Θεοῖσι
Κάρτει τε φένει τε Διαχριδὸν εἴναυ ἄρισθο.

105

Τῷ ἔχειθ' ὁ, τίς κεν ψυμι κακὸν τεμπησιν ἐκάστῳ.
Ηοὶ γαρ νιῇ ἐλπομ Ἀρηὶ γε πῆμα τετυχθαῖ.
Τίος γαρ οἱ ὄλωλε μάχῃ εἴνι Φίλτατος ἀνδρῶν
Ασκαλαφος, τὸ Φησὶν δὲ εὑμεναυ ὄβριμος Αρης.

110

Ως ἔφατ· αὐτὰρ Αρης Θαλερῷ πεπλήγειο μηρῷ
Χερὶ καταπηνέωσ, ὀλοφυρόμενος δὲ προσῆδα.

Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ, Ολύμπια δῶματ' ἔχοντες,
Τίσαδα Φόνον ψος, ιόντ' ὥπλη νῆας Αχαιῶν,
Εἰπέρ μοι καὶ μοῦρα, Δίὸς πληγέντες κεραυνῶ,
Κεῖδαν ὄμοις νεκύεστι μεθ' αἵματι, καὶ κονίησιν.

115

Ως Φάτο· καὶ ρίππης κέλετο Δεῖμον τε Φόβον τε
Ζευγήμεν· αὐτὸς δὲ ἔντε ἐδύσετο παμφανόντα.
Ενθα κέ τις μεῖζων τε καὶ δρυγαλεώτερος ἄλλος
Παρὸς Δίὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐπύχθη,
Εἰ μὴ Αθήνη, πᾶσι περιδέστατα Θεοῖσιν,
Ωρτο δὲ ἐκ προθύρων, λίπε τὸ Θρόνον, ενθα θάσοε.
Τε δὲ αὐτὸς μὲν κεφαλῆς κορυφὴ εἶδετο, καὶ σώκος ὄμαν,

120

Εγχος

Εγχος δ' ἔσπειρε στεφάνης σὲ χειρὸς ἐλέστα
Χάλκεον ηδ' ἔπεισατ καθάπλετο Θύρον Αρμα.

Μανόμενε, Φρένας ηὲ, διέφθορας οὐ νῦ τοι αὔτως
Ουατ' ἀκτέμεν εἶται, νόος δ' ἀπόλωλε, καὶ αἰδίας;

Οὐκ ἀτεῖς ἀτεῖς Φησὶ Θεὰ λαβικάλενος Ηρη,

Η δῆ νῦν τῷρας Στεφάνης Ολυμπίας εἰληλύθεν;

Η ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσις κακὰ τολλὰ,

Αψίμενος Ολυμπόνδε, Εἰς ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,

Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέρες τῶσι Φυτεῦσα;

Ἀντίκα ηδὸν Τρῶας μὲν ὑπερθύμης καὶ Αχαιῶν

Λεσβίη, οὐδὲ ημέας εἴσι τινοις καρδιομηῆσιν εἰς Ολυμπον

Μάργινες δ' ἔξεστις, οἵσις αἴτιος, οὗτε καὶ σοκή.

Τῶσιν αὖτις κέλοματα μεθέμεν χόλον γῆσις ἔησεν.

Ηδη γάρ τις τεθὲ Βίην καὶ χειρας ἀμεινῶν

Η τεφάτη, ηδὲ ἔπεισε τεφόσεταις ἀρραλέον δὲ

Πάντων ἀνθρώπων ρῦθμον γνησίν τε, τόκον τε.

Ως εἰπεῖστο, ίδρυσε Θρόνον εἴνι Θύρον Αρμα.

Ηηδη δ' Ἀπόλλωνα καλέσατο δώματος ἔκτος,

Ιείν θ', ητε Θεοῖς μετάγγελος ἀθανάτοις,

Καὶ σφίς Φανήσσοτες ἔπεισε τεφέρεντα τεφονύδα.

Ζεὺς σφῶς εἰς Ιδην κέλετε ἐλθέμεν οἵτις τάχα;

Αἰταρεῖς επήνει ἐλθύτε, Διός τ' εἰς ὅπα ιδηθε,

Ερδειν οὐ, τί κε κεῖνος ἐποτεψήη καὶ ἀνάγη.

Η μὲν ἄρετος εἰπεῖστο πάλιν κιε τότια Ηρη,

Ἐζετο δ' εἰνὶ Θρόνῳ τὰ δ' αἰχάντες τετεάδην,

Ιδην δ' ἵκανον τολυπίδακα, μητέρες Ιηρῶν

Εύρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαρυάρων ἄκρων

Ημενον, ἀμφὶ δὲ μιν Θυσέν νεφος ἐσεφάνωτο.

Τὰ δέ παροιθ' ἐλθόντε Διός νεφεληρέταιο

Στήτιλις γέδε σφῶιν ιδῶν ἐχολώσατο Θυμῶν,

Οπίσι οὐ ὥκει ἔπεισες Φίλης ἀλόχοοι τεφέδην

Ιηριν δέ τροτέρην ἔπεισε τεφέρεντα τροσηύδα.

Βάσκ' ίθι, ιρι ταχεῖα, Ποσειδάωνις ἀνακή

Πάντα ταῦδε ἀγέλλα, μηδὲ Φευδάγγελος εἴναι

Παντάμενόν μιν ἄγωχθι μάχης, ηδὲ τολόμοιο,

130

135

140

145

150

155

160

Ερχεσθ

Ἐρχεσθαὶ μὲν Φῦλα Θεῶν, ἡ εἰς ἄλα δῖαι.
Εἰ δέ μοι σοκὴ ἐπέεστος Ἀπίπτεστος, ἀλλ’ ἀλογήσος,
Φραζέσθω δῆ ἐπεῖτα κατὰ φρένα, οὐ κατὰ θυμὸν,
Μή μὲν δέδει κρατερός περ ἔων ὅπλοντες πελάσαν
Μεναγῆς ἐπεις ἔοι φημι βίη τολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γνωμῆς περότερος δὲ δὲκτος φίλον ἥπτο
Ισον εμοὶ φασθαι, τὸν τε συγέεστι καὶ ἄλλοι.

Ως ἐφατ· γεδὲ ἀπίγησε ποδίνεμος ὥκεα Ιοις·
Βῆ δὲ κατ’ ίδαιῶν ὄρεαν εἰς Ιλιον ἵρην.

Ως δ’ ὅταν εἰς νεφέων πῆκτα νιφᾶς, καὶ χάλαζα
Ψυχρὴ τσαὶ ρίπης αἰθρηγένεος βορέας·

Ως κραιπῶς μεμαῖα διεπλατο ὥκεα Ιεις·
Αγγὺς δὲ ισαρμήη, προσέφη κλυτὸν Εννοσύγαλον.

Αγγελίην τινὰ τοι, Γαιόρχε κινανοχάιτα,
Ηλίου δένυρο φέρεσσος παραὶ Δίος αἰγιόχοιο.

Πανούμριον σ’ εκέλεσσε μάχης, ἢδε πολέμοιο,
Ερχεσθαὶ μὲν Φῦλα Θεῶν, ἡ εἰς ἄλα δῖαι.

Εἰ δέ οἱ σοκὴ ἐπέεστος Ἀπίπτεσσαι, ἀλλ’ ἀλογήσεις,
Ηπείλεις κακένος ἐναντίσιον πολεμίζων

Εὐθάδ’ ελεύσεσθαὶ σὲ δὲ πτεράλεσσαδαὶ ἀνώμῃ
Χείρας, ἐπεὶ σέο φησι βίη πολὺ φέρτερος εἶναι,

Καὶ γνωμῆς περότερος σὸν δὲ δέκτος φίλον ἥπτο
Ισόν οἱ φασθαι, τὸν τε συγέεστι καὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ, μεγύροχήσας, προσέφη κλυτὸς Εννοσύγαλος.
Ω πόποι, οὐραὶ, ἀκαθός περ ἔων, ὑπέροπλον ἔειπεν,

Εἴ μὲν δρόπτιμον εἴντα βίη ἀενοῦτα καθέξει.

Τρεῖς γάρ τ’ εἰκόνεις εἰμενὶ ἀδελφοὶ, γε τέκε Ρέμη,
Ζεὺς, καὶ εγὼ, τεῖτατος δὲ Αἰδης ἐνέροισιν ἀνάστων.

Τριγύθαι δὲ πάντα δίδασκε, ἔκαστος δὲ ἔμμορε πιμῆς.
Ητοι εὐγὰν ἐλαχον, πολιην ἀλα γαλέμεν αἰεῖ,

Παλλούμριων Αἰδης δὲ ἐλαχεν ζόφον ἥπεσσα.

Ζεὺς δὲ ἐλαχίστης οὐρανὸν εύρυν ἐν αἰθέρῃ, καὶ νεφέλησι·

Γαῖα δὲ ἔτι ξανθὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ολυμπός.

Τῷ ρᾳ καὶ στις Δίος βέοματι φρεστίν, ἀλλὰ ἐκηλος,

Καὶ κρατερός περ ἔων, μενέτω τριτάτη ἐνὶ μοιρῃ.

165

170

175

180

185

190

195

Χερσός

Χεροὶ δὲ μῆτὶ με πάγχυ, κακὸν ὡς, δειδιαγέωθα.
Θυγατέρεων γάρ τε καὶ γάστι κέρδον εἴη
Εκπάγλοις ἐπέστιν ἐνιστέμεν, καὶ τέκεν αὐτὸς,
Οἱ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκέσσονται καὶ ἀνάγκη.

Τὸν δὲ ἥμειστε' ἔπειτα ποθήνεμος ἀκέα Ιεροῦ.

203

Οὕτω γὰρ δὴ τοι, Γαιόχε κανοχάπτα,
Τόνδε Φέρω Δῆμον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε;
Η πελασρέψεις; τρεπτὰ μὲν τε Φρένες ἐσθλῶν.
Οἰδὲ ὡς περιστεροῖσιν Εριννεῖς αἰεν ἐποντα.

Τὴν δὲ αὐτεπροσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

209

Ιερὶ Θεᾶ, μάλα τότε ἐπος καὶ μοῖραν ἔειπες.
Εσθλὸν καὶ τὸ τέτυκτη, ὅτ' ἄγγελος αἰσθανεῖσθαι.
Αλλὰ τοῦτον ἄγχος κραδίνη καὶ θυμὸν ἴκανη,
Οππόταν ισόμορφον καὶ ὁμοῖον τεπεωμένον αἷσην
Νεκείεν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ἐπέεστιν.

210

Αλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσηθεῖς ἤταξεν.
Αλλο δέ τοι ἔρεω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
Αἴκεν ἀνευ ἐμέθεν, καὶ Αἴγνατης ἀγελέσης,
Ηρῷς τοι, Ερμέιω τε, Σε Ηφαίστῳ ἀνακτότο,
Ιλίῳ αἰπεῖνης τεφιδίστηκε, γδὲ ἐθελήσου
Εκπέρσαι, δέναν δὲ μέγα κρέστος Αργείοισιν,
Ισω τοῦτο, ὅτι νῦν ἀπίκεσσος χόλος εστεν.

215

Ως εἰπών, λίπε λαὸν Αχαικὸν Εννοσίγανος,
Δῦνε δὲ τούτον ίαντε φέρεσσιν δὲ ἥρωες Αχαιοί.
Καὶ τότε Απόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

220

Ἐρχεο νῦν, Φίλε Φοῖβε, μεθ' Εκτορα χαλκοκορυθῆν
Ηδη μεν γάρ τοι γαιόχος Εννοσίγανος
Οἰχεται εἰς ἀλλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἴπον
Ημέτερον μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἰπερ νέρτεροι εἰσὶ Θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἔσοντες.
Αλλὰ τοῦτον ἐμοὶ πολὺ κέρδον, ηδὲ οἱ αὐτῷ
Επλετο, ὅτι πάροιτε νεμεσηθεῖς ἤταξεν
Χεῖρας ἐμάς ἐπεὶ καὶ κεν ανιδρωτή γέ ἐτελεσθῇ.
Αλλὰ σὺ γέ εν χείρεσι λάβε αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Τὴν μάλιστιασέων, φοβέεν ἥρωας Αχαιός.

225

230

Σοὶ

Σοὶ δὲ αὐτῷ μελέτω, Εκατόντα, Φαίδημος Εκταρ.
Τόφρα γὰρ οἱ ἔγειρε μένος μέγυσ, ὅφε τὸν Αχαιοῖ
Φεύγοντες νῆστος τῷ Ελλήσποντος ἵκαντα.
Κέντεν δὲ αὐτὸς ἐγὼ Φερόμεναι ἔργον τε, ἐπος τε,
Ως καὶ καὶ αὖτις Αχαιοὶ αναποθέσωτ πόνοιο.

235

Ως ἔφατ· γάρ ἀρε πατρὸς ἀπηκάγησεν Απόλλων
Βῆ δὲ κατ’ Ιδαῖον φρέαν, ἤρκη εἰσκαὶς
Ωκεῖ, Φασοφόνω, οὗ ὥκησε πεζηνῶν.
Εὗρ’ ύστον Πριάμοιο δαΐφρονος, Εκτορὰ δῖον,
Ημενον, γάρ ἐπὶ κεῖτο· νέον δὲ βασιγέρατο θυμὸν,
Αμφὶ εἴρησκαν ἐπέρρες· ἀταροὶ μιδρα τῷ ιδρῷ
Πανετ, ἐπεὶ μιν ἔγειρε Δίος γος αἰγιοχοῖο.
Αγγῆς δὲ ιστέμενος πεσσεφῇ ἐκάεργος Απόλλων.

240

Εκτορ, καὶ Πριάμοιο, τὴν σὺ νόσφιν ἀπ’ ἄλλων
Ησ’ ὀλιγηπλέσων; η πά τι σε κῆδος ἵκαν; 245

Τὸν δὲ ὀλιγοδράνεων προσεφῇ κορυθαιόλος Εκταρ.
Τίς δὲ σὺ εἶστ, Φέρετε δέων, οἵ με εἴρεις ἄντις;
Οὐκ ἀίσις, οὐ με τησσὶν ἐπὶ πέμψησιν Αχαιῶν,
Οὓς ἐπέρρες ὀλέκοντα, Βοὴν ἀγαδός Βάλεν Αἴας
Χερμαδίῳ περὸς σῆθος, ἐπαυτεῖς δὲ Θάρειδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγε ἐφάμην νέκυας τῷ δῶμα Αἴδαο
Ημαὶ τῶδ’ ἀφεδαμ, ἐπεὶ φίλον δῖον ἥπορ.

250

Τὸν δὲ αὐτες προσεπέπεν ἀνάζεικάεργος Απόλλων.
Θάρος νῦν, τοῖσι τοι ἀσαγητῆρα Κρονίων
Εὖ Ιδης προέκει περεζείμενα, τῷ ἀρινύειν,
Φοῖσσον Απόλλωνα χεισούρον οἷς σε πάρος περ
Γύροι, ὅμως αὐτὸν τε, τῷ αἴπεινον πολειέθρον.
Αλλ’ ἄγε, νῦν ἵππεύσιν επότρυνον πολέεστ,
Νηστὸν ἐπὶ γηλαφυρῆσιν ἐλαυνεμεν ὥκεας ἵππες.
Αὐταρ ἐγὼ προπάροιδε κιὰν ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσσαν λειανέω, τρέψω δὲ πρώτας Αχαιάς.

255

Ως εἶπαν, ἐμπνευσε μένος μέγα πιμένι λαῶν.
Ως δὲ ὅτε τις ἡπτὸς ἴππος, ἀκοσκόις ἐπὶ Φάτνη,
Δεσμὸν διτορρήζας, θείοι πεδίοιο κρασίνων,
Ειωθάς λειαθαί εὔρεσος ποταμοῖο,

260

Μ Μ

263
Κυδίσσων,

Κυδίων, ὃντες δὲ κάπι ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖτη
Ωμοῖς αἰσθοται· ὃ δὲ ἀγλαῖηφι τεποιῶν,
Ρίμφα εἰ γένια Φέρει μετά τοῦ θεα καὶ νομὸν ἵππων
Ως Εκτῷ λαυρῷ πόδας καὶ γένατα σκάμια,

Οτρύνων ἵππης, ἐπεὶ θεῶν ἐκλυειν αὐδῆν.

207

Οι δὲ, ὡς οὐδὲν εἴλαθον κεραον, οὐ ἀλέονται

Εορένοντο κύνες τε, καὶ αἱρέεις ἀρχοισται·

Τὸν μέν τοῦ ἡλίβατος πέτρη καὶ δασκιός υἱον

Εἰρύσαιτε, διὸ ἄρα τέ σφι κακήμεναι αἴτιον ηὔν.

Ταῦτα δὲ θεῶν ιαχῆς ἐφάνη λίτη ηὔρενεος

275

Εἰς ἴδον, αἷψα δὲ τάντας ἀπέτραπε καὶ μεμάῶτας·

Ως Δαναοί, εἴως μὲν, ὄμιλοισιν αἷεν ἐποντο,

Νύσσοντες ζεύς θεού τε, καὶ ἔγχειν ἀμφιζόντον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Εκτῷ ἐποιχόμενον στύχας ἀνδρῶν,

Ταρθοῖσιν, πᾶσιν δὲ περὶ πάσι κατέπτεσε θυμός.

280

Τοῖσι δὲ ἔπειταις ἀγόρευε Θόας, Αιδραιμονος ψος,

Αἰγαλῶν ὥχ' αριστος, ὑπερέμενος μὲν αἴκοντι,

Εῳδλὸς δὲ ἐν γαστὶ ἀγορῆ δέ εἰ παῖδοι Αχαιῶν

Νίκων, ὅππότε πάροι εἰργοταν πᾶσι μύθων

Ος σφιν εὑρόντες αἰγορπάτο, οὐ μετέπειτα.

285

Οι πότοι, οὐ μέγα θαῦμα τοῦ ὁφθαλμοῖσιν ὄρῶμεν

Οἶον δὲ αὐτὸν εἴκαστις αὐτέστι, πῆρες ἀλύξας,

Εκτῷρ, οὐδὲ θέλω μηδέλπειο θυμός εἴκαστος.

Χεροῖν ὑπὸ Αἴαντος θευέειν Τελαμωνίδασ

Αλλά τις αὐτεῖς θεῶν ἐρρύσατο καὶ εσάσωσεν

290

Εκτῷρ, οὐ δὴ τολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γένατος ἐλυσεῖν

Ως καὶ νῦν εἰσισταν διοριστοὶ τοῦτο ἀτερ γε

Σηνος ἐργυδόπτες περόμενοι οὐδὲ, τοῦτο μενονιῶν.

Αλλ' αγεθ', οὐδὲ τοῦτον εἴπω, τετιθώμενοι πάντες·

Πληθὺν μὲν τοῦτον θησαν αἰνέομεν διπονέειθας

295

Αὐτοὶ δὲ, οὐδος αριστοις τοῦτον εὐχόμενοι εἴναι,

Στειομεν, εἰ καὶ περιστον ερύζομεν αὐτισταντες,

Δάρατον αἰνέομενοι τοῦτον δὲ οἴω καὶ μεμάῶτα

Θυμῷ δέστεοντα Δαναῶν καταδίναντα ὄμιλον.

Ως ἐφαθ· οὐ δὴ ἄρα δύο μάλα μεν κλύνον, οὐδὲ ἐπίθεντο. 300

Οι

Οι μὲν ἀρέταροι Αἰαντα, Καὶ ιδομενῆς ἄνακτος,
Τευχερού, Μηριόπη τε, Μέγην τὸν ἀτάλαντον Αρῆι,
Τσιμίτην πρτονού, δέριτηνας καλέσαντες,
Εκτορὶ καὶ Τρώεσσιν σκαντίον αὐτὰρ ὥπισσω
Η τλήτης επὶ τῆς Αχαιῶν δοτονεοντο.

303

Τρῶες δὲ προτυγχανοῦσσιν πρήξεις δ' ἀρέταροι Εκτορὶ^{τοι}
Μακρὰ βιβάσις πρόσθετον δὲ καὶ αὐτὸς Φοῖβος Απόλλων,
Ειμένος ἄμυνιν νεφέλην, ἔχει δὲ αἰγίδα Θύρην,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, αριτρητέ, πη τὸν ἄρα χαλκεὺς
ΗΦαιστος Διὶ δῶντες Φορημένας εἰς Φόβον αὐδρῶν.

310

Τὴν δέ τοι οὐκέτι χαρεόσιν ἔχων, ηγούσιτο λαῶν.
Αργεῖοι δὲ ὑπέμεναν αὐτοῦσσιν ὡρτο δὲ αὐτῷ

Οὐεὶ ἀμφοτέρων διπλὸν περιφέρειον δὲ οἵσοι
Θρωπονού πολλὰ δὲ δέρα Θραγειῶν δοτὸν χειρῶν,

315

Αλλὰ μὲν εὖ δεῖται πολὺν δημιόδων αἰγίδων
Πολλὰ δὲ καὶ μεσηπγύν, πάρος γέρα καλὸν ἐπωρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμηνα χρόος ἀστα.

Οφρα μὲν αἰγίδα χερούν ἔχει ἀτρέμα Φοῖβος Απόλλων,
Τόφρα μάλιστα ποτέ θέλει πήπετο, ποιπτε δὲ λαός.

320

Αὐταρ επεὶ κατενῶπικα ιδῶν Δαναῶν πεχυπάλων
Σεῖσ, ἐπὶ δὲ αὐτὸς αὖσα μάλα μέγα, ποιοῖς θυμὸν
Ἐν γηθεστιν ἔθελε, λάθοντο δὲ Θάριδος ἀλκῆς.

Οι δέ τοι οὐτοὶ βοῶν αἰγέλην, η πᾶν μέγενον οἰων
Θῆρε δύνω κλονέοντο, μελαινῆς νυκτὸς αμολυγῷ.

325

Ελένοντες εὐαπίστης, σημάντορος δὲ παρέσοντος
Ως εφόβησεν Αχαιοὶ ανάλκιδες εὐνῇ Απόλλων

Ηκε Φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Εκτορὶ κύδος ὅπαζεν.
Εντελεῖται δὲ αὐτῷ ελεν αὐδρα, κεδασθέσης ιστρίνης.

Εκτορὶ μὲν Σπιχίον τε καὶ Αρκεσίλαου ἐπεφύε,
Τὸν μὲν, βοιωτῶν ηγούσαρα καλκοχιτῶνων

330

Τὸν δέ, Μενεάδην μεγαθύμης πιστὸν ἐταίρον.
Αἰνεῖας δὲ Μέδοντα καὶ Ιασον τε εὔενερψεν

Ητοι δέ μὲν, νόθος καὶ Οἰλῆνος Θεοίο.

Εσκε Μέδων, Αἴαντος αἰδελφεός αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φιλάκῃ, γαῖας ἀπὸ πατρίδος, ἄνδρα κατεκτάσ

335

Γνωστός

Γνωτὸν μητρυῆς Εριώπεδος, ἦν ἔχ' Οἰλεύς.

Ιασος αὐτ' δέρχος μὲν Αθηναῖον ἐτέτυχε,
Τίος δὲ Σφῆλοιο καλέσκετο Βγκολίδαο.

Μηκισῆ δὲ Πελυδάμας, Εχίον δὲ Πολίτης

Πρωτὴ εὐ υσμίνῃ Κλονίον δὲ ἔλε δῖος Αγήνωρ

Δηϊοχος δὲ Πάρις Βάλε νέκατον ὄμον ὄπισθε

Φεύζοντ' ἐν τερμάχοισι, Διὰ τῷ δὲ χαλκὸν ἐλασσεν.

Οφρ' οἱ τὸς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, ποφράδ' Αχαιοὶ

Τάφωρ, καὶ σκολόπεοιν, ἐνιστᾶντες ὄρυκτῇ,

Εντεῖ θέντα φέβοντο· δύσυτο δὲ τεῖχος ἀνάγκη.

Εκτῷρ δὲ Τρώεσιν ἐκέκλετο, μακροὶ αὖσας,

Νησὶν ἐπιστέψεσθε, εὖν δὲ ἐναρα Βροτούστης

Οὐ δὲ ἀν ἐγὼν ἀπίνεθε νεῶν ἐτερωθὶ νοῆσω,

Αὐτὲς οἱ Θανατον μητίστομα, ωδὲ ν τὸν γε

Γνωτοὶ τε γνωτῷ τε πυρὸς λελάχωτο θανόντα,

Αλλὰ κύνες ἐρύζοι τῷρ ἀσεος ημετέροιο.

Ως εἴπων, μάστις καταμασθὸν ἡλαστι ἵππες,

Κεκλόμδος Τρώεσι κατὰ σίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ

Πάντες ὄμοκληταντες, ἔχον ἐρυτίρματας ἵππες,

Ηχῆ θεωτοῖς πεποάσι. θε δὲ Φοῖς Απόλλων,

Ρεῖς ὥχθας καπέτοι βαθέτης πλατὺν ἐρείπων,

Ἐς μέσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλεθτον

Μακρὸν, ἦδε εὐρεῖν, οσσν τ' ἐπὶ δέρος ἐρωὴ

Γίνεται, ὀππότ' αὐτῷ θένεος πειρωμός ησθ.

Τῇ δὲ οἴγε τροχέοντο Φαλαγγῦδον τῷρ δὲ Απόλλων

Αἰγίδ' ἔχων ερητίμον· ἐρείπε δὲ τεῖχος Αχαιῶν

Ρεῖα μάλ, ὡς ὅτε τις Φάμαδον πάις ἄγχι θαλάσσης,

Ος ἐπεὶ θν τοιστῇ ἀθύρματα μητιεῖσιν,

Αψ αὐτὶς συνέχεισε τοσιν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.

Ως ρα σὺ, ηις Φοῖς, τολὺν καματον καὶ οἰζυν

Σύγχεας Αργέιν, αὐτοῖς δὲ φύζαν ἐναροτες.

Ως οἱ μὲν τῷρ μησὶν ἐρητούστο μένοντες,

Αλλήλοισι τε κεκλόμενοι, καὶ τῷσι θεοῖς

Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἔκασθ.

Νεσωρ αὐτε μάλιστε Γερήνιος, δρος Αχαιῶν,

370
Εὔχετο

Εῦχετο, χεῖρ' φέγγων εἰς δρανὸν ἀσέροεντι.

Ζεῦς τάτερ, εἰποτέ τίς τοι ἐν Αργεί περ τολυπόρῳ,
Η βόδος, ἡ οἷος κάπα τοίσα μητέρα καίνων,

Εῦχετο νοσῆσαι, σὺ δὲ υπέρχεο, καὶ κατενευστας·

Τῶν μηνῶν, καὶ ἀμενον, Ολυμπίε, ηλεῖς ἥμαρ·

Μηδὲ γὰρ Τρωεσιν ἔα δάμνασθ Αχαιές.

Ως ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δὲ ἔκτυπε μητίεται Ζεὺς,
Αράων αἰών Νηλιάδας γέροντος.

Τρωες δέ, ὡς ἐπύθοντο Δίος νόον αἰγιόχοιο,

Μᾶλλον ἐπ' Αργείοις θόρον, μήποντο δὲ χάρμης.

Οι δέ, ὡσε μέγα κύμα Θαλάσσης εύρυποροσ

Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅπποτ' ἐπέτυη

Ισ ἀνέμε· ή γέρ τε μάλιστα γε κύματ' ὁφέλλει·

Ως Τρωες μεταλλῃ ιαχῇ κατε τεῖχος ἐβανον.

Ιππες δὲ εἰσελάσσαντες, ἐπὶ τορύμνησι μάχοντο,

Εγγέσιν ἀμφιχύοντος αὐτοχεδον, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,

Οι δέ διπο τηῶν ὑψὶ μελανιάων ἐπιβάντες,

Μακροῖς ξυστοῖς, τὰ ρά σφ' ἐπὶ τησσὶν ἔκειτο

Ναιμαχα, κολλήντα, καὶ τίμα εἰμένα χαλκῷ.

Πατροκλος δέ, ἕιώς καὶ Αχαιοί τε Τρωες τε

Τεῖχος ἀμφεμάχοντο θράων ἔκταθι τηῶν,

Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλιστῇ ἀγαπήνοδος Εύρυπολοιο

Ηὗτο τε, καὶ τὸ ἐπερτε λόγοις, επὶ δὲ ἐλκεῖ λυχεῶ

Φάρμακ', ἀκήματ' ἐπιποτε μελανιάων ὄδησσαν·

Αὐτὸρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεογυμήσεις ἐνόησε

Τρωας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ιαχῇ τε, Φόβος τε,

Ωμωζέν τ' ἀρ' ἐπειτα, καὶ ὡς πεωλήγετο μηρῶ

Χερσὶ καταπηγένεσος· ὀλοφυρόμενος δὲ ἐπεις ηῦδα.

Εύρυπολ', ἐκέπι τοι δύναμας, χατόντι περ ἔμπτης,

Ενθάδε παρμένεμεν· δῆ γὰρ μέχε νεῖκος ὄρωρεν·

Αλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιπερπέτω αὐτὸρ ἐγωγε

Σπεύσσομαι εἰς Αχιλλα, ἵν' ὄτρυνω τολεμίζειν.

Τις δὲ οἰδ', ἐκέν οἱ, σὺν δάμονι, θυμὸν ὄργινω

Παρεπών; Αγαθὴ γέ ταραιφασίς ἐτιν ἐταίρος.

Τὸν μὲν ἀρ' ὡς εἰπόντα ποδες Φέρον αὐτὸρ Αχαιοί 405

Τρωας

Τρῶας ἐπερχομένες μένον ἔμπεδον, ὃδε δύναντο,
Παιροτέρυς περ ἔστις, ἀπώσαθαι τῷδε τῷν
Οὐτέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο Φάλαγγας
Ρηγάμιδοι, κλιόντοι μητρίερα, ὃδε νέοσιν.

Αλλ' ᾧσε σάβην δόρυ τῆς εἰρήνης

Τέκτονος ἐν παλάμηνος δάμνανος, ὃς ρά τε πάσις
Εὗ εἰδῆ σφίς, οὐαθῆσσενον Αἴγινης.

Ως μὴ τὸ ἐπὶ ἵστη μάχη τέτωτο, πόλεμος τε.

Αλλοι δὲ ἀμφ' ἄλλοι μάχην ἐμάχοντο νέοσιν.

Εκταρ δὲ αὖτ' Αἴαντος ἐστοστο κιδαλίμοι.

Τὰ δὲ μῆνις τῷδε τῷσι ἔχον πόνον, ὃδε ἐδύναντο

Οὐθ' ὁ τὸν ἐξελάσσει, καὶ ἐντηῆση πουεὶ τῆς,

Οὐθ' ὁ τὸν ἀψισθαται, ἐπειρρέπετε γε δάμνων.

Ενθ' γὰ Κλυτίοιο Καλύπτα Φαιδίμος Αἴας,

Πῦρ ἐσ τῆς Φέροντα, κατὰ σῆνος Βάλε δουρί-

Δεπησεν δὲ πεσούσι, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσος χειρός.

Εκταρ δὲ ὡς ἐνόσησι ἀνεψιον ὁ φθαλμοῖσιν

Εν κονίησι πεσούσι, νέως περπάροιθε μελαίνης,

Τρωσι τε καὶ Λυκίσιν ἐκεκλεπτο, μακρὸν ἀντα.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,

Μὴ δῆ πω χάζεαθε μάχης ἐν σείναι τῷδε.

Αλλ' γὰ Κλυτίοιο σαύσατε, μή μιν Αχαιοί

Τεύχεα συλλόγωσι, νεῶν δὲ αγῶνι πεσούσια.

Ως εἰπὼν, Αἴαντος ἀκύλιστος δύρι Φαεινῶ

Τὰ μὲν ἄμαρθτον δὲ ὁ ἐπειτε Λυκόφρονα, Μάσαρος ψόν,

Αἴαντος θεραποία, Κυθήρων, ὃς ρά παρ' αὐτῷ

Ναῖ, ἐπειρρέπετε κατέκεκτα Κυθήρωντος ζαθέοισι

Τὸν δὲ ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ εἵστος δέσπει χαλκῶν,

Εξεύτητος Αἴαντος δὲ ὁ ὑππίος δὲ κονίησι

Νηὸς δότο περίμεντος χαμάδης πέσει λύντο δὲ γῆς.

Αἴας δὲ ἐρρήμησε, κατιγυγητον δὲ περσοῦδα.

Τεῦχρε πεπον, δη ναῖν ἀπέκτασθαι πέσει ἐταῖρος

Μασορίδης, δη ναῖν Κυθηρόθεν ἐνδον ἔστι,

Ισα Φίλοιοι ποκεύσιν ἐπιομεν δὲ μεχάροισι.

Τὸν δὲ Εκταρ μεχάρυμεος ἀπέκτανε· τῷδε μήτοι ισὶ

Ωκυμορος,

83

Πυκύμοροι, καὶ τόζον, ὃ τοι πόρε φοῖς Απόλλων;

Ως Φάθ· ὁ δὲ ξυνέηκε· θέων δέ οἱ ἀγχι παρέστη,

Τόζον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἥδε Φαρέτρην

Ισδόχον μάλα δ' ὡκα Βέλη Τρώεσιν εφίει.

Καὶ ρ̄ ἔβαλε Κλείτον, Πεισόμορος ἀγλαὸν ψόν,

Πελυδάμαντος ἑταῖρον, ἀριστὴ Πανθόιδαο,

Ηνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὴ πεπόνητο καθ' ἵππους

Τῇ γῇ ἔχει, η̄ ρὰ τολὺν πλεῖστην κλονεόντο Φάλαγγες,

Εκτορὶ καὶ Τρώεσι χαριζόμενος πέχα δ' αὐτῷ

Ηλίτε κακὸν, τό οἱ στίς ερύκακει, ιερένων περ.

493

Αὐχένι γάρ οἱ ὅπιοι πολύσονος ἐμπεσεῖν ίός

Ηειπε δὲ εἰς ὄχεαν, ὑπεράνων δέ οἱ ἵπποι,

Κείν' ὄχεα κροτεόντες ἀναζήλῳ σύνοπτε πέχισα.

Πελυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.

Τὰς μὲν δύ' Αἴγινον, Προπιάνον ψει, δῶκε

494

Πολλὰ δὲ ἐπώτρυνε χεδονὶς ἰσχειν εἰσδροώσαται

Ιππους δὲ αὐτὸς δὲ αὐτοῖς ίών παρομάχοισιν ἐρίχθη.

Τεῦχρος δὲ ἄλλον οἰσὸν εἴρεται Εκτορὶ χαλκοκορυτῆ

Αἴνιτο· καὶ κέν ἐπωστε μάχης επὶ νησοῖν Αχαλῶν.

Εἴ μιν δειπνεύοντα βαλῶν εἴξελετο Θυρόν.

495

Αλλ' ἐλῆσθε Δίος τουκίνον νόον, ὃς ρ̄ ἐφύλασσεν

Εκτορό, ἀτὰρ Τεῦχρον Τελαμώνιον εὐχός απήντα.

Ος οἱ ευερίθεα νευρην ἐν αἵμυμον τόξοι

Ρῆξ επὶ τῷ ερύοντι παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ

Ιος χαλκοβαρῆς, τόζον δέ οἱ ἐκπεσε χερός.

496

Τεῦχρος δὲ ερριγμος, καστημαντον ἐπεσκόπιδα.

Ως πόποι, η̄ δὴ πάγκυ μάχης ἐπι μηδεῖα κείρει

Δαίμοναν ημετέρης, ὃ, τέ μοι βίον ἔκβαλε χειρός.

Νοέρην δὲ εἴσερρητε νεόστροφον, την οἱ εδήσοι

Πρώιον, ὄφρ' ανεχοίτο Θαμὰ Τρώοκοντας οἰστές.

497

Τὸν δὲ ημετέρετεν ἐπετει μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Ως πέποι, ἀλλὰ βίον μὲν οὐα, καὶ παρέας ίὼς

Κείδη, ἐπεὶ συνέχομε θεός, Δαναοῖσι μεγύρας.

Αὐταρ χερσὶν ἐλῶν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὄμρα,

Μάργαρο τε Τρώεσι, καὶ ἄλλος ὄρνυθι λαές.

498

Μὴ

Μὴ μὰν ἀστιδέης, δαμαστάρδροι περ; ἔλοιεν
Νῆας εὔστελμες, ἀλλὰ μητσώμετε χάρμης.

Ως Φάθ³. ὃ δὲ τόχον μὴν ἐνὶ κλισίσιον ἔθηκεν.
Αὐτῷρ̄ σὺ ἀμφ' ἀμοισι τάκος θέτο τετραζέλυμον·
Κρεπτὸς δὲ πιστίσι φύγειον εὔτυχτον ἔθηκεν,
Ιππότειν, δεινὸν ἢ λόφος καθύπερθεν εἴδεν·
Εἰλετο δὲ ἀλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένην ὅρει χαλκῶ·
Βῆ δὲ ιέναι, μάλα δὲ ὥκα θέων Λίαντι παρέσῃ.
Εκτῷρ δὲ ὡς εἶδεν Τεύχρα βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λύκιοιν σκέκλετο, μακρὸν ἀνοσα.

Τρωεῖς, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχυμαχηταῖ,
Ανέρες ἐστε, Φίλοι, μητσώμετε ἢ θύριδος αλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς δῆ γδὲ ίδον ὁφθαλμοῖσιν
Ανδρὸς δέριτης διόδεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ρέπα δὲ αρίγνωτος διὸς ἀνδράσι γίνεται⁴ ἀλκή,
Ημεν ὀτεοῖσιν κύδος ὑπέρτερον ἔγχυαλιζη,
Ηδὲ ὅτινας μινύθη τε, καὶ σὸν ἔθελην ἀμισθεῖν.
Ως νῦν Αργείων μινύθε μένος, ἀμυνὶ δὲ δέρηται.
Αλλὰ μάχεσθ' επὶ τησσίν ἀδόλεες· ὃς δὲ κεν ύμεων
Βλάψηρος, ηὲ τοπεῖς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίστη,
Τεθνάτω. Οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένως τῷδε πάτεσσιν
Τεθνάμεν, ἀλλ' ἀλοχός τε σὸν καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οῖκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἴκεν Αχαιοὶ⁵
Οἴχωνται σὺν τησσὶ φίλωις εἰς πατρίδα γαῖαν.

Ως εἴπαντε, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστα.
Αἴας δὲ αὐτὸς ἐτέρωθεν σκέκλετο οἰς ἐπέροισιν.
Αἰδὼς, Αργείοις νῦν ἄρκιον, η δοτολέσθ,
Ηε σαωθῆσαι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ τηῶν.
Η ἐλπεσθ⁶, ην νῆας ἐλη κορυθαίολος Εκτῷρ,
Εμβαδὸν ἴσεσθαι ην πατρίδα γαῖαν ἔκαστος;
Η σὸν στριώντος ἀκέτετε λαὸν ἀπαντά
Εκτῷρος, ὃς δῆ νῆας εὐτερηση μενέαίνει;
Οὐ μάν εἴς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ημῖν δὲ στις τεδε νόος καὶ μῆτις ἀμένων,
Η αὐτοχθεδη μῆται χειράς τε, μένος τε.

480

485

490

495

500

505

510

ΒΕΛ-

Βέλτερον, ἢ διπλέσθαι ἔνα χρόνον, περί βιώναι,
Η δηθά σρδίγεαται σὺ αὐτῆ δηιοτήτη,
Ωδ' αὕτως παρατησίν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

Ως εἰπὼν, ἀπέννε μένος ē Συμόν εκάστη.

Ενθ' Εκταρ μὲν ἐλε Σχεδίον, Περιμήδεος ψὸν,

513

Αρχὸν Φωκῆων Αἴας δ' ἐλε Λαοδάμαντα,

Ηζεμόνα πρυλέων, Αντίνορος αὐγλαντὸν τὸν

Πελυδάμας δ' Ωτον Κυλλήνιον εὔενάρετε,

Φυλεῖδεω επάρον, μεχαθύμων δέχον Επειῶν.

Τῷ δὲ Μέγις επάροντεν ιδῶν ὁ δ' ὑπαίθα λιάσθη

520

Πελυδάμας καὶ τῷ μὲν ἀπόμενον καὶ γῇ Απόλλων

Εἰα Πάνθε ψὸν ἐν τῷραχοῖς δαμῆναι·

Αὐτῷ σύγε Κροίσμις σῆθος μέσον εἴπασε δουρί·

Δύπητεν ἡ πεσῶν, οὐδὲ ἀπ' ὥμαν τούχε ἐσύλα.

Τέφρα ἡ τῷ επόρετε δόλοψ, αἰχμῆς εὗ εἰδὼς,

525

Λαμπτεῖδης, ὃν Λάρμπος ἐγείνατο, Φέρτατος ἀκόρων,

Λαομεδοντίσκης, εὗ εἰδότα Θύριδος ἀλεκῆς·

Ος τότε Φυλεῖδας μέσον σάκος εὔπτε δορί,

Εγγύθεν ὄρμηθεις πυκνὸς δέοι πρκετε Θώρηκ,

530

Τάν ρ' ἐφόρεις γνάδαισιν ἀρροτρε· τόν ποτε Φυλευς

Ηγεγεν εἷς ΕΦύρης, πταμίς δέοι Σελλήντος.

Ξεῖνος γέροις εὖδαικεν ἀνάδεινδον Εὐφύτης

Ες τολέμειν Φορέεν, δηιών ανδρῶν ἀλεωρήν·

Ος οἱ ē τότε ταμδός δέοι χροστὸς πρκετε ὄλεθρον.

Τῷ δὲ Μέγις κέρυξος χαλκήρεος ἵπποδαστείς

535

Κύμβαχον ἀκρότατον νῦν ἔγχει δύνοειται·

Ρῆγε δὲ αὐτὸν λόφον αὐτῷ πᾶς δὲ χαμᾶξε

Καππετεν εὐ κονίσι, νέον Φοίνικι Φαεινός.

Εως ὁ τῷ τολέμειρε μέναι, ἐπ δὲ ἥλπετο νίκην,

Ταφεάδε οἱ Μενέλαος αἵριος ἥλθεν ἀμύντωρ

540

Στῇ δὲ εὐράξ σὺν δορὶ λαθῶν, Βάλε δὲ ὥμαν σπιωθεν

Αἰχμὴ δὲ σερνοι διεσγυτο μαμώστα.

Πρόσωιοιερμην ὁ δὲ αρχε πρηνης ἐλιάσθη.

Τὰ μὲν εεσάσθιε χαλκήρεα τεύχε απ' ὥμαν

Συλῆστεν Εκταρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε

545

Πᾶσι μάλα τῷροτον δ' Ἰκεταιοῦδην ἐνέκπειν,
ΙΦθίμου Μελάνιππον ὁ δὲ ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῆς
Βόσκειν Περκώτη, σῆκων δοτονοσφίν ἔονταν
Αὐτῷρ ἔτει Δαναῶν νέες πλύνθον ἀμφιείλιογα,
Αψίς εἰς Ιλιον ἥλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν.

550

Ναὶ δὲ πὰρ Περιάμων ὁ δὲ μιν τίνι τοι τέκεστι.

Τὸν δὲ Εκτωρ ἐνέκπειν, ἐπος τὸ ἔφατ', ἐκ τὸνόμαζεν.

Οὗτῳ δῆ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδὲ νῦ σοι περ
Εντρέπετη φίλον ἥπορ, ἀνεψίς κταμφίου;
Οὐχ ὄφας, οἷον Δόλοπος τῷχε ἔπειτι;
Αλλ' ἐπεινὶ γένδεται εἰς δοτοσφίον Αργεῖον
Μάρνασθα, τῷριν γένεται κατακτήμεν, γένεται κατ' ἄκρη
Ιλιον αἰπεῖνη ἐλέειν, κτηδαίτε τολίτας.

555

Ως εἰπὼν, ὁ μὲν ἥρχ, ὁ δὲ αἱματόπετρος ισόθεος φάσι.
Αργεῖος δὲ ὀπτευε μέγας Τελαμώνιος Αἴδης.

560

Ω φίλοι, ἀνέρες εἵσθε, καὶ αἰδὼ θεόδειν Ἰημὼν,
Αλλήλους τὸν αἰδεῖονε κατέ κταπερας υσμίνας.
Αἰδομφίων δὲ ἀνδρῶν τολέοντος σοοι, γένεται πέφαν^τ.
Φολγότων δὲ γέντε αρκλέος ὄφυται, γένεται τὸς ἀλκῆ.

565

Ως ἔφατ': οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθα μενέανιν
Ἐν Ιημῷ δὲ βάλοντο ἐπος. Φρέσχαντο δὲ τῆς
Ερκεῖ χαλκέων, ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.
Αντίλοχον δὲ ὀπτευε Βοὺν ἀρρός Μενέλαος.

Αντίλοχ', γέτις σεῦ νεώτερος ἄλλος Αχαιῶν,
Οὔτε τοσσον θάσων, γέτε ἀλκιμος, ὡς σὺ, μάχεσθα
Εἶτινά πτε Τρώων εἰδάλμενος ἀνδρας βάλνατα.

570

Ως εἰπὼν, ὁ μὲν αὐτις ἀπέσυτο, τὸ δὲ ὄροδυνεν
Ἐκ δὲ ἔθορε τερμάχων, καὶ ἀκόντισε δερι φαενιο,
Αμφὶ ε πατήνας ὑπὸ δὲ Τρώες κεκάδοντο
Ανδρὸς ἀκντιοσαντος, δὲ γέχ ἄλιον βέλος ἥκειν,
Αλλ' Ικετέονος μὲν υπέρθυμον Μελάνιππον,
Νιοσόμηρον τόλεμόνδε, βάλε εἴθος τῷχοι μάζεν
Δέπτησεν δὲ τερσῶν, αράβησε δὲ τῷχε ἐπ' αυτῷ.
Αντίλοχος δὲ ἐπόρκηε, κύων ὡς, οἵσ' ἐπὶ νεθρῷ
Βλημήριος αἴξῃ, τοι τὸ εἰς εὐηφί θορόντα

575

580

Θηρητήρ

Θηρυτήρ ἐτύχησε βαλὰν, ὑπέλυσε δὲ γῆ.

Ως ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Αντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεσα συλήσων ἀλλ' ἐ λαθεν Εκτορα δῖον.
Ος ρά οἱ ἀντίος ἥλιδε, θέων αὐτὰ δηιοτύτα.

Αντίλοχος δὲ καὶ μὲν, θόρος περ ἐσον ταλεμιστής,
Αλλ' οὐδὲ ἄρδετρος, θηρὶ κακὸν ρέζωστι εοικώς,

Οσε κύνα κτείνεις, η βακόλον ἀμφὶ βόεας,
Φέλη, τῷριν περ ὄμιλον αὐτοισθήμνους ἀνδρῶν

Ως τρέσες Νεστρίδες· ἐπὶ δὲ Τρῶες τε Κ Εκτωρ
Ηχῇ θεσπεῖ βέλεα, σονοεύτα χεούτο.

Στῇ δὲ μεταστρεφεῖσις, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων.
Τρῶες δέ, λειτοὶ εοικότες ἀμοφάγοισ,

Νηυστὸν ἐπεοτεύσοντο. Διὸς δὲ ἐτέλειον ἐφετμᾶς,

Ος σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέχα, θέλητε δὲ θυρὸν
Αργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνιο· ταῦτα δὲ ὄρόγυνεν.

Εκτορὶ γάρ οἱ θυρὸς ἐβέλετο κῦδος ὄρέζα

Πελαιμίδη, ἵνα τησοὶ καρανίσιος θεσπιδαῖς πῦρ

Εμβάλῃ ακάματον. Θετιδόν δὲ εὔχαστον δέην

Πάσσοις ὑπτικρήνετε· τὸ γῦ μένε μητιέτα Ζεύς,

Νῆσος κακούργης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέαται.

Ἐκ γοῦ δὴ τὰ ἔμελλε παλιάζειν τοῦτο τῶν

Θησέωματα Τρῶων, Δαναοῖσι δὲ κυδόνῳ ὄρέζα.

Τὰ Φρονέων, νήσοισι ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἔγειρεν

Εκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεματάτα καὶ αἴτον.

Μάνετο δέ, ὡς ὅτ' Αρης ἔγγεισταλος, η ὀλον πῦρ

Οὔρεστ μάνηται, βαθεῖσι ἐνὶ πέρφεσιν ὑλης.

Αφλοιστὸς δέ περὶ σόμα τίνετο, τὰ δέ οἱ ὅστε

Λαριπέδην βλοστρησιν τούτον ὀφρύσιτον ἀμφὶ δὲ πήλητον

Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο

Εκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦν ἀμύνταρ

Ζεὺς, ὃς μιν ταλεόνεστ μετ' ἀνδράσι μάνον ἔσνεται

Τίμα, καὶ κύδαινε μιναθάδιος γῦ ἔμελλεν

Ἐσογεατ· ἥδη γάρ οἱ ἐπάρχειν μέρσιμον ἤμαρ

Παλλὰς Αἴγιναι ὑπὸ Πηλεόδαιος βίηφι·

Καὶ ρέθελεν ρῆζαν σίχας ἀνδρῶν, τειρητίζων,

585

590

595

600

605

610

615

Η, δῇ τολεῖσον ὄμιλον ὄρα, Κατέχει ἀειτε.
 Άλλ' εδὲ ὡς διώσατο ρήγαν, μάλα τερ μενεσίνων
 Ιχόν γὰρ πυρυπόδον δένρότες, ηὔτε πέτρην
 Ηλίβατος, μεγάλη, πολὺς ἀλὸς ἐγγὺς ἐσσε,
 Ήτε μένδι λιζέων ἀνέμων λασψηρὰ κέλεθτα, 626
 Κύματα τε τροφόεντα, τά τε προστερεύεται αὐτῶν
 Ος Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, εὖδε Φεβοντο.
 Αὐταρ ὁ λαμπόμενος πορί πάντοθεν εὑδορ ὄμιλων
 Εν δὲ επεστ', ὡς ὅτε κύμα θοῆ ἐν τῇ πέσησι
 Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφεῖς, η δέ τε πᾶσι
 Αχινὴ υπεκρυψαντις ἀνέμοιο δὲ δενὸς αἴτης
 Ιτιώ εμβρέμεται· τρομέστι δέ τε Φρένα ναῦται
 Δειδιότες τυγχὸν γὰρ ὑπὸ σκηνάτοις Φέρονται·
 Ος ἐδαιτεῖτο Θυμὸς ἐνὶ σύθεοσιν Αχαιῶν.
 Αὐταρ οὐ γά, ὥσε λέσσω ὀλοσφρων βυσσον ἐπελθῶν, 630
 Αἱ ρά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 Μυρίαι, ἐν δέ τε τῷσι νομενούς ὅπω σφά εἰδὼς
 Θορὶ μαχεσασδε, ελικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν,
 Ήτοι οἱ μεν πρώτησι καὶ ισατίστι βόεσιν
 Αἰεν ὄμοστιχάσι, οἱ δέ τ' ἐν μεσησιν ὄρσοτε 635
 Βεν ἐδή, αἱ δέ τε πᾶσαι υπετρέσαντις τὸν τότε Αχαιοῖς,
 Θεσπεσίως ἐφόηθεν υφεντοις οὐδὲ Διὶ πατρὶ^{τοι}
 Πάντες· οἱ δὲ οἰον ἐπεφύε Μυκηναῖον Περιφύτην,
 Κοπῆμος Φίλον γέν, ος Εύρυδηνος ἀνακτος
 Αγδελίης οἰχηστής Βιη Ηρακληέτην. 640
 Τῷ γέρεται σκηνάτοις πολὺν χείρονος γῆς ἀμένων
 Παντοῖας δρεστας, ημέν πόδας, ηδὲ μαχεσθα,
 Καὶ νόον ἐν πρώτοσι Μυκηναίων ἐτετυκτο.
 Ος ρά τοθεντοις οὐδὲ πρότερον ἐγκατέλιπε.
 Στρεφεῖς γὰρ μετόποθεν, ὑπὸ αποίδος ἀντυρα πάλτο,
 Τὴν αὐτὸς Φορέσσης, ποδηνεκὲς ἔρκος ἀκόντων
 Τῇ οὐρᾳ ἐνβλαφθεῖς, πέσεν ὑπίος· ἀμφὶ δὲ πάλην
 Σμερδαλέους κονάθησε περὶ κροτάφοις πεσόντος.
 Εκτῷ δὲ οὖν νόσε, θέων δέ οι αὔγχι παρέση,
 Στῆθει δὲ εἰς σόρον ποῆτε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐγαίρων 645
 Κτεν.

Κτεῖν· οἱ δὲ σὸν ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοι τερε ἑταῖρος,
Χριστομέν· αὐτοὶ γὰρ μάλιστα ἐδείδισαν Εὐτόρα δῖον.
Εἰσωποὶ δὲ ἐγένοντο νεῶν, περὶ δὲ ἔχεσθαι ἀκρα
Νῆσος, οὗτοι τορώτας εἴρουσι· τοὶ δὲ ἐπέκειντο.

Αργεῖος ἦ νεών μὲν ἔχαρποις καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν πεστέρων, αἵτος δὲ παρὰ κλισίσιν ἐμεναν
Αθρόοις, τὸ δὲ σκέδαζεν ἀνά στρατὸν ἵχε ψυχὴν αἰδὼς,
Καὶ δέος· ἀληχὲς ψυχὴν ὁμόκλεον ἀλλήλουσι.
Νέσωρ δὲ αὐτε μάλιστα Γερήνιος, τύρος Αχαιῶν,
Λίσσεψ, ὑπὲρ τοκεών γυνέριμος ἄνδρα ἔκαστον.

Ω φίλοι, ἀνέρες ἐστε, καὶ αἰδὼς θεός ἐνī Θυμῷ
Αλλων ἀνθρώπων ὅππι δὲ μηδουμένος ἔκαστος
Παιδῶν, ηδὲ ἀλόχων, καὶ κτητοῖς, ηδὲ τοκήων,
Ημεύς ὅτεος ζώστε, καὶ ὡς κατατεθῆκατο.
Τῶν ὑπέρ εὐθαίδες ἐγὼ γενάζομεν καὶ παρέονταν,
Εξάμενα κρατερῶς μηδὲ τροπάδε φόβουδε.

Ως εἰπών, ἀγρεψέ μένος καὶ θυμὸν ἐκάστη.
Τοῖς δὲ αὐτοῖς ὁφθαλμῶν νέφος αἰχλύνος ὥστε Αἴγυπτον
Θεωρέσοις μάλα δὲ σφι Φώστα γένεται ἀμφοτέρων τε,
Η μὲν ἀσθέτησιν, καὶ ὄμοιός πολέμου.

Εκτόρα δὲ ἐΦράσαντο Βοὺν ἀρεθὸν, καὶ ἐτάιρους,
Η μὲν ὅσιι μετόποθεν ἀφέσσοντι, δύο δὲ ἐμάχοντο,
Η δὲ ὅσιοι πάρ τηνοι μάχην ἐμάχοντο θῶσιν.

Οὐδὲ ἄρτι εἴ τι Αἰαντὶ μεταλήπτοι πηδανε δυνάω
Εστέμεν, ἐνθά περ ἄλλοι ἐφέσσονται ψεύται
Αλλ' οὐχὶ τῷών ικρί· ἐπώχετο, μακεδόν
Νόμα δὲ ζυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμησι
Κολλητὸν Βλάτροισι, διωκατεικοτάπου.

Ως δ' ὅτι ἀνὴρ ἵπποισι κελυφίζει εὐειδῶς,
Οὗτος ἐπεὶ όπει τολέων πίουρας σπαχαγέρεται ἴστηται,
Σεύσας όπει πεδίοιο μέρεια πεπτήται αὖτις διάκριτος
Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, τολεεῖς τέ εἰ θητόνυμτο
Ανέρες, πήδει γυναικεῖς· οὐδὲ ἔμπεδον ἀσφαλέστερος αἰσι
Θρωσκῶν, ἄλλοτε ἐπ' ἄλλον ἀμείβει), οἱ δὲ πέτονται
Ως Αἴτιος εἶτι πεπλάτη θεάων ικεῖται ταῦτα

65

660

665

670

675

68

685

Φοίτα, μάκρα βιβάσ, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν
Αἰεὶ δὲ σμερδίον βόσων Δαναῶν κέλευθε
Νησί τε χὴ κλισίην ἀμενέμεν. ὃδε μὲν Εκτῷρ
Μίμεν εὐ Τρώων ὄμάδῳ ποτε Θωρυκτίων.

Αλλ' ᾧς ὄρη Φῶν πετεῖναν αἰετὸς αἴθων
Εθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πέρα Βοσκομάναν,
Χηνῶν, η̄ γερένων, η̄ κύκνων δελιχοδέφων.

Ως Εκτῷρ ιδύστε νέος κιανοπράρροφο
Αντίος αἰγαῖς· τὸν δέ Ζεὺς ὥστε ὅπαθε

Χειρὶ μάλα μεράλη, ὥτρην δὲ λαὸν ἄμ' αὐτῷ.

Αὐτὶς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ τηνοῦν ἐπέκλιθε.

Φάσις κ' ἀκμῆταις χὴ ατερας ἀλλήλων

Αντεδ' εν πολέμῳ ᾳς ἔσημένως ἐμάχοντο.

Τοῖστις δὲ μαρναμένοισι ὁδὸν νόος· ητοι Αχαιοί

Οὐκ ἐφασαν θύεσθαι υπὸ σῆκη κακού, ἀλλ' ἀλεσθαι.

Τρωτὸν δὲ οὐλπέτο θυμὸς εὐθεστὶν ἐκάστη

Νῆσος εὐπρήστην, κατενέκυν Φ' ήρωας Αχαιός.

Οι μὲν ταὶ Φρονέοντες ἐφέσασαν ἀλλήλουιν.

Εκτῷρ δὲ πορύμνης νέος πήφατο ποντοπόροιο,

Καλῆς, ἀκνάλης, η̄ Πρωτεσθλαντον ἔνεκεν

Ἐς Τροίην, ὃδ' αὐτὶς απῆγαγε πατρίδα γαῖαν.

Τὰς τερὰς δὲ τηνὸς Αχαιοί τε Τρωες τε

Δῆμον ἀλλήλες αὐτοσχέδον· ὃδ' ἄρα τούτη

Τούτων αἰκάλας ἀμφὶς μένον, ὃδε τ' ἀκντῶν.

Αλλ' οἵγ' εὐγύθεν ιστεμένοι, εἴα θυμὸν ἔχοντες,

Οὔσοι δὴ πελέκεστος καὶ αἰξιμοι μάχοντο,

Καὶ ξιφοῖς μεγάλοισι, καὶ εὐχεσοις ἀμφιγύνοισι.

Πολλὰ δὲ Φάσγανα καλὰ, μελάνετα, κωπήγατα,

Αλλα μὲν σῆκη χειρῶν καμάδης πέσον, ἀλλα δὲ απὸ ὄμρων

Αυδρῶν μαρναμένων· ρέε δὲ αἰματις γαῖα μέλανα.

Εκτῷρ δὲ πορύμνης ἐπεὶ λάβει, ὡχὶ μεδήσι,

Αφλασον μὲν χερσὶν ἔχων, Τρωτὸν δὲ ἐκέλεσεν.

Οἴστετε πῦρ, ἀμα δὲ αὐτοὶ πολλέες ὄρνυτ' αὐτοῖς.

Νιψ ἥμιν παντων Ζεὺς αἰγῶν ἡμαρ ἔδωκε

Νῆσος ἐλέν, αὖ δᾶρο, Φῶν αεκητὸς μολῶσα,

690.

695.

700.

705.

710.

715.

720.

Ημῖν

Ημῖν πήματα τολλὰ Θέσσαν, κακότητι γερόντεαν
Οἱ μὲν ἔθελοντα μάχεσθαι ἐπὶ τορύμνης νεεογίνη,
Αὐτὸν τὸ ιχανάσσον, ἐρητύνοντο τε λαόν.

Αλλ' εἰ δὴ τὰ τὸτε ἔβλαπτε Φρένας εὐρύοπε Ζεὺς
Ημετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτεύνει, καὶ ἀνάγει.

Ως ἔφαθ'. οἱ δὲ ἄρα μᾶλλον ἐπὶ Αργείοισιν ὅργαν
Αἴας δὲ σύκετος ἔμινε, βιάζετο γὰρ βελεεστίν
Αλλ' ἀνεχάζετο πυτζὸν, διόμυλος θανέεσθαι,
Θρῆνος ἐφ' ἐπταπόδια, λίπε δὲ ἵκρια τῆς ἐισῆς
Ειδὲ ἀρ' οὐ γένεται δεδοχημένος ἔγχει δὲ αἰσθήσει
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅσις Φέροις ἀκάμαλον τῷρ.
Αἰσὶ δὲ σμερδοντος θρώνων Δαναοῖσι κέλευθεν.

Ως Φίλοι, ἥρωες Δαναοί, Θεράποντες Αρηθύ,
Ανέρες εἰσὲ, Φίλοι, μηνσαθεὶς τὸ Θέρελος ἀλκῆς.
Νέτιας Φαμὲν ἔναν ἀσαγητῆρας ὀπίσσω;
Νέτι τεχχος ἀρετον, ὁ καὶ ἀνδράσι λογοὺς ἀμισάω;
Οὐ μέν τις χρεὸν εἴτι τόλις, πύργοις δέσπαρται,
Η, καὶ ἀπαμυναίμεθ', ἐτεραλκέα δῆμον ἔχοντες.
Αλλ' εὐ γὰρ Τρώων τεδίων πίκα Θωρηκταίων,
Πόντω κεκλιμένοις, ἐκὰς ἥμετα πατρίδος αἷμα.
Τῷ εὖν χεροὶ Φόωσ, καὶ μειδιχή τολεμοιο.

Η, καὶ μαρμώων ἔφεπ' ἔγχει ὄχυοεντί^{τη}
Οσις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ τησι Φεροτο,
Σὺν πυρὶ κηλείω, χάρει Εκτόρος ὀτρύναντος,
Τόγδ' Αἴας γτασκε, δεδεγμένος οὔτει δουρί.
Δώδεκα δὲ τεσπέροις θε νεῶν αὐτοχεδὸν γτα.

725

730

735

740

745

Φοίτα, μακρὰ βίβας, φωνὴ δὲ οἱ αἰχέρεις ἵκανεν
Αἰσὶ δὲ σμερδὸν βούων Δαναῶν κέλσε
Νησοῖ τε καὶ κλισίην ἀμυνέμεν. ἀδὲ μὲν Εκταρ
Μίμενεν ἐνὶ Τράσων ὄμάδῳ ποτα Θωρηκτάσων.

Αλλ' ὡς ὅρνιθῶν πετενῶν αἰετὸς αἴθων
Εἴνεος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομήμασιν,
Χηνῶν, ηγεράκων, η κύκνων δελιχοδέφων

Ως Εκταρ θύσε νέος κυνηπράροιο
Αυτίος αἰχάτας τὸν δὲ Ζεὺς ὥστεν ὅπαδε
Χειρὶ μάλα μεχάλῃ, ὁτρυνὲ δὲ λαὸν ἀμίστων.

Αὗτις δὲ δρυμεῖα μάχῃ πάρα νησοῖν ἐπύχθη
Φάσις καὶ ἀκριτῆς καὶ ατερεας ἀλλήλαισιν
Αυτεοῦ ἐν τολέμεω ὡς ἔστιμενως ἐμάχεντο.

Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὁδὸν τὴν νόος· ητοι Αχαιοί
Οὐκ ἐφασαν φύλαξθαι υπ' ἐκ πάντων, ἀλλ' ὀλέσθαι
Τρωσίν δὲ ἥπτετο θύμος ἐνὶ σύνεστιν ἐκάστη

Νῆσος ἐνιπρόστεν, κτενέσσεν τὸν τρωας Αχαιός.
Οἱ μὲν τὰ Φρονέοντες ἐφέσασαν ἀλλήλαισιν.

Εκταρ δὲ τορύμνης νέος ἥψατο τοντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλε, η Πρωτεσίλασον ἐνεκεν

Εε Τροίην, ὁδὸν αὐτὶς ἀπῆγαγε πατρίδα γαῖαν.
Τε τερ δὴ τερὶς ητοι Αχαιοί τε Τρωεῖς τε
Δῆται αλλήλας αυτοχεδαν. ὁδὸν ἄρα τοῖχοι

Τοζῶν αἰκάλας ἀμφισσένον, ὁδὲ τὸν ἀκέντων.
Αλλ' οὐγ' ἐγγέθεν ιστεμόμει, ἐνα θυμὸν ἔχοντες.

Οὔτεοι δὴ πελέκεσσατ καὶ αἰχίσουσι μάχεντο.

Καὶ ξεφοιν μεγάλοισι, καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύνοισι.

Πολλὰ δὲ Φάσανα καλὰ, μελάνετα, κωπήεντα,
Αλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδης πέσεν, ἀλλα δὲ ἀπ' ὄμρων
Αυδρῶν μαρναμένον. ρέε δὲ αἷματι γαῖα μέλαινα.

Εκταρ δὲ τορύμνης ἐπεὶ λάβεν, ὡχὶ μεδίνει,
Αφλασον μὲν χερσὶν ἔχων, Τρωσίν δὲ ἐκέλθεν.

Οἴστε πορ, αμα δὲ αὐτοὶ αδόλεες ὅρνυτ' αὐτοὺς
Νινητῶν παντων Ζεὺς αἰχάτον ημαρ ἐδώκε
Νῆσος ἐλέν, αὶ δύρο, θεῶν δεκητε, μολέσσομεν.

690

695

700

705

710

715

720

Ημῖν

Ημῖν πόματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων
Οἱ μὲν ἔθελοντα μάχεας ἐπὶ σφρίνηνοι νεοστιν,

Αὐτὸν τὸν ιχανάσκον, ερητύοντο τε λαόν.

Αλλ' εἰ δῆρα τὸν ἔβλαπτε φρένας εύρυστα Ζεὺς
Ημετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτεύνει, καὶ ἀνώδη.

725

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄρα μᾶλλον ἐπ' Αργείουσιν ὥργαν
Αἴας δὲ σύζετ' ἔμινε, βιάζετο γὰρ Βελέεσσιν
Αλλ' ἀνεχάζετο πυτζὸν, διόμυκος θανεσσαῖα,
Θρῆνις ἐφ' επταπόδειν, λίπε δὲ ἵκρια τὸς εἵσοντος·
Εντὸν δὲ ὅγει εἰσῆκε δεδοκημένος· εὐχεῖ δὲ αἰεὶ⁷³⁰
Τρῶας ἀμυνεῖ νεῶν, ὅτις Φέροι ἀκαμάτον τῷρε.
Αἰεὶ δὲ σμερδοντὸν Βοώντα δακαῖσι κέλθειν.

Ω φίλοι, πρωτεῖ Δαναοί, θεράποντες Αρηθύ,
Ανέρες ἔστε, φίλοι, μητραδέ τοῦ Θερέτρου αλκῆς.
Νέτινας Φαμὲν εἶναι ἀσαυτῆρας ὅπιστα;⁷³⁵
Νέτι τέχος ἄρετον, οὐ καὶ ἀνδράτι λοιγὺὸν ἀμινάτι;
Οὐ μέν τις χρέδον ἔστι τόλις, πύργοις δέσπαρται,
Η, πατέριναί μεαδ', ἐτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
Αλλ' ἐν γῇ Τρώων τεδίω πύκα θωρητέων,
Πόρτω κεκλιμένοις, ἔκατον ἡμεθα τατρίδος αἴνοις.⁷⁴⁰
Τῷ εὖ χεροὶ Φόως, καὶ μειδιχή τολεμοιο.

Η, καὶ μαρμώων ἔφεπτε εὐχεῖ ὀζυσεντι·
Οστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ τηνὶ Φεροτῷ,
Σὺν πυρὶ κηλέω, χάρει Εκτόρος ὄτρυναντος,
Τόνδ' Αἴας ὑπασκε, δεδεγμένος οὔτει δουρί·⁷⁴⁵
Δάδεκα δὲ ταυτίροις θεῖ νεῶν αὐτοχρέον ἔτα.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Π Ατρίκλης δειχνέπτης Αχαιών, ἐπιτέλπει τὸν εἰσατῆ πινοπλίαν ἀναλαβοῦν, καὶ τὴς Μυρμιδόνας ἔργαγεν ἐπὶ τὸ πόλεμον. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἔτειψαν τὸν Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σωμεττόντα τὸ Δίος ἄνταρ, τὸ παρήροντα ἐππον τὴς Αχαιών ἀνέλοπτον Πιδωσον. Επειτα δὲ Πάτροκλον Εκτινάς ἀνατρέψει, πληγήν της αποτελεῖσθαι τὸν Εὐφρόσην, Απόδινον ἀφίλορδόν τῷ πινοπλίαν αὐτῇ.

ΑΛΛΗ.

Πᾶ, Πάτροκλον ἐπεφυεν ἀρίον Εκτορόθ ωχμή.

Ω Σοὶ μὲν τῷρι νῆσος ἐνασέλμοιο μάχοιο·
Πάτροκλος δὲ Αχιλλῆς παρίσατο, τοιαύδης λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὡσε κρήνη μελάνυδρος.
Ητε κατ' αἰγάλιπος πετρῆς διοφέρον χέει οὐδῶρ.

Τὸν δὲ ιδὼν ὥχτειρε ποδάρχης διος Αχιλλεὺς,
Καὶ μιν Φωνῆτας ἔπεια περόντα τρεσοῦδα.

Τίπε δεδάκρυσα, Πάτροκλεις, ηὔτε κέρη
Νήπιον; Ηὕτε ἄμα μητρὶ θέστ' ἀνελέωτας ἀνώγε,
Εἰανάς ἀπομένη, καὶ τὸ εασγυμένην κατερύκε,
Δακρυόεστα δὲ μιν ποπιδέρκε^τ, ὅφρ' ἀνέλητας.
Τῇ ἵκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴσεις.
Ηὲ τὶ Μυρμιδόνεστ πφαυσκεα, ηὲ εμοὶ αὐτῷ;
Ηὲ τὸν αὐγέλιπην Φθίης ἔχικλνες οἶος;
Ζώειν μάν ἐπι Φασὶ Μενοίτιον, Ακτορος γὸν,
Ζώει δὲ Αιακίδης Πηλεὺς μὲν Μυρμιδόνεστ,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοιμέθα τεθνειώτων.
Ηὲ σογ' Αργείων ὀλοφύρεα, ὡς ὀλεκν^τ)
Νησιν ἐπὶ γλαφυρῖσιν, ὑπερβαστῆς ἐνεκα σφῆς;
Εξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, οὐα εἴδομεν ἀμφω.

Τὸν δὲ βαρυζενάχων τρεσεφῆς, Πάτροκλεις ἴππει.

Ω

Ω Αχιλεοῦ, Πηλῆος γέ, μέγα Φέρτατ' Αχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Αχαιάς.

Οἱ μὲν γὰρ δὲ πάντες, ὅσοι πάρος ἡσαν ἀριστοί,
Εν νησίσιν κέαταν βεβλημένοι, ἀπέριμοι τε·
Βεβλητὸν μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς διόμηδης·

Οὔτασαν δὲ Οδυσσεὺς δερικλυτος, γὰρ Αχαιμένων
Βεβλητανὶ γέ καὶ Εύρυππος κατὰ μηρὸν εἰσώ.

Τὸς μὲν τὸν ἵπτροι τολυφάρμακοι ἀμφιπίνονται,
Ελκεῖ ἀκειόμδνοις σὺ δὲ ἀμπίχανος ἔπλευ, Αχιλλεοῦ.

Μὴ εμὲ γενὶς τὸς γέ λάθοι χόλος, σὺ δὲ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη τί σου ἄλλος ἀνήστηται ὀψίζοντος τῷρ,

Αἴκε μὴ Αργείοισιν ἀεικέα λοιζὸν ἀμύνης;

Νηλεεῖς· σοῦ ἄρα σοί γε πεπτὸν τὴν ἴππητα Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ γλωσσὴ δὲ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τὸν ηλιόβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνῆς.

Εἰ δέ τινα Φρεσὶ σῆτοι θεοτοπίην ἀλεύεις,
Καὶ τινά τοι πάρ Σηνὸς ἐπέΦραδε πότνια μήτηρ,

Αλλ᾽ εμέ τερ τῷρος ὥχ, ἀμα δὲ ἄλλον λαὸν ὄπιστον
Μυρμιδόνων, τὴν τὰς τι Φάσις Δαναοῖσιν γήραντας

Δὸς δὲ μοι ἀμοῖν τὰ σὺ τελέχεα θωρηδῆνας,
Αἴκινε σοι ἰσκοντες διπόρχωντο πολέμοιο.

Τρῶες, ἀναπνέοντο δὲ δέρησις γέ τοι Αχαιῶν
Τειρόμδνοις· ὀλίγη δέ τοι ἀνάπνουσις πολέμοιο.

Ρῆτα δέ καὶ ἀκμῆτες κεκμητότας ἄνδρας αὐτῇ
Οσταμεν ποτὶ ἄσυ νεῶν ἀπὸ γέ κλισιάων.

Ως Φάτο λιαζόμενος, μέγας νήπιος· τὸ γάρ εμελλεῖ
Οἱ αὐτῶν θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρος λιτέοδα.

Τὸν δὲ μέγα ὀχθῶντος προσέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Ομοί, διογμεῖς Πατροκλεῖς, οἷον ἔειπες;

Οὔτε θεοτοπίης ἐμπίζομεν, πήτινα οἶδα,

Οὔτε τί μοι πάρ Σηνὸς ἐπέΦραδε πότνια μήτηρ·

Αλλὰ τοδὶ αἰνὸν ἄχος κραδῆν τὸ θυμὸν ικάνη,

Οπόποτε δὴ τὸ ὄμοιον ἀνὴρ ἐθέλησον ἀμερόσυ,

Καὶ γέρας ἀψὲ ἀφελέσθαι, οὐ τε κράτει προβεβήκει·

Αἰνὸν ἄχος τὸ μοι εἶναι, ἐπεὶ πάθον ἀλγεα θυμῶ.

25

30

35

40

45

50

55

Κέρην.

Ο ο

3

Κύρην, πή ἄρα μοι γέρας ἔχελον τῆς Αχαιῶν,
Δερὶ δὲ εἷς κτεάποσα, πόλιν εὐτείχεα πόρτας,
Τὴν αὖτε χειρῶν ἐλετο κρέσου Αγαμέμνων
Ατρεΐδης, ὡς εἰ τὸν ατίμητον μέλαναῖην.

Αλλὰ τὸ μὲν περιττόχθαυ βάστακεν· δέ δὲ ἄρα πᾶς ἦν
Απερχετες κεχολῶδες εἰς Φριστίν· οἵτοι ἐφηγε
Οὐ πρὸ μηνίου καταπασέμεν, αλλ᾽ ὅποτε δή
Νῆσος εμας αφίκεται αὔτη τε, πόλεμός τε.
Τοῦτο δὲ ὥμοιον μὲν εἶναι κλιτὰ τεύχεα δῆδε,

Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεστ φιλοπολέμοις μάχεσθαι.

Εἰ δὲ κυάνεον Τρώων νέφος αἱ φίβεστηκε

Νηπὸν Θέτικρατεσος οἱ δὲ ρυμινὶς θαλάσσης

Κεκλίαται, χώρης ἀλιτρῶν ἐπι μορφας ἔχοντες.

Αργεῖος Τρώων δὲ πόλις ἐπι πᾶσα βιβήκε,

Θαρσεως εἰς δὲ εἴμης κέρυνθος λεύσσης μέτωπον

Εγγύδει λαμπομένης ταχα κεν Φεύγοντες, ἐναύλεις

Πλήστεναι νεκύον, εἰ μοι κρέσον Αγαμέμνων

Ηπια εἰδέσθη δὲ στρατὸν αἱ φίμαχονται.

Οὐ δὲ Τιδεύδες Διομῆδος εἰς παλάμητο

Μαρσηται εὐχετει, Δαναῶν ἀπο λοιγον αἰμίνας

Οὐδὲ πει Ατρεΐδεως ἐπεις ἐκλυον αἰδησαντος

Εχθρῆς σὺν κεφαλῆς, αλλ᾽ Εκτορος αὐτροφόνου,

Τρωοι κελεύοντος, τεθάψυται οἱ δὲ ἀλελυται

Πάν πεδίον κατέχον, μάχη τικώντες Αχαιές.

Αλλὰ καὶ ὡς, Πάτρακλε, νεῶν ἀπο λοιγον αἰμίνων

Εμπειρος Θέτικρατεως, μὴ δὲ πυρὸς αἰθομένου

Νῆσος εὐτρήσωται, Φίλον δὲ ἀπο νόσου ἐλανται.

Πείθεο δὲ, ὡς τοι εὐτὸν μύθον τέλος εἰς Φρεσὶ Θείαι,

Ως τοι μοι τιμὴν μεγαλητοῦ κύδος ἀροιο

Πρὸς τάγτων Δαναῶν ἀταρ οἱ τείκαλλέα κέρην

Αὖτε δοτούσωσιν, τοτὶ δὲ ἀγλαῖα δύορα πόρωσιν.

Εκ την ἐλάσσας, ιέναι πάλιν εἰ δέ κεν αὖ τοι

Δάση κύδος δρεδανει εριγύδεπος πόσις Ηρκης,

Μὴ το γένος θεοῦ εἴμενο λιλακόδει πολεμίζειν

Τρωοι φιλοπολέμοισιν ἀτιμότερον δὲ με Θησει.

60

61

70

71

80

81

90

Μηδ

Μηδ' επεγαλλόμενος τολέμει καὶ δηστῆται,
Τρῶας ἐναρρόμενος, ποτὶ Ιλιον πρεμονεύειν
Μῆτις αἴτι Οὐλύμπιον Θεῶν αἰενυφρετάνων
Εμβύη μάλα τέσσερες φίλες εἴκαστρος Απόλλων
Αλλα πάλιν τρωπάθαται, ἐπὴν Φάρος εἰς θήσαις
Θέσαις, τέσσερες δὲ εἴκαστροι πάτα σπρέασσανται. 95
Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αἴγυπτος, καὶ Απόλλων,
Μήτε τις οὐ Τρώων Φανατον Σύζης, ὅσοι εἴστι,
Μήτε τις Αργείων, νωστίν δὲ εκδύμενος ὄλεθρον
Οφρὸς οὖσι Τροῖς ιερὰ χρύσεμα λύσιμεν.

Ως οἱ μὲν τοιαυτα τῷρος ἀλλήλες ἀγόρευον.
Αἴας δὲ σόκετες ἔμιρνε. Βιάζετο γὰρ βελεεσσατ
Δάμνου μην Σηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγανοί¹
Βαλλοῦντες δεσμὴν ἢ πᾶσι μιστά Φοιστον φαστή
Πηλῆς βαλλομένην καναχην ἔχει. Βαλλετο δὲ αἵτις
Καὶ Φάλαρες εὐτοίνῳ. οἱ δὲ δριστερὸν ὄμοιος ἔκαμπτεν,
Εμπεδον αἷτιν ἔχον στάκες αἰόλον γέδε δύναντο
Αμφ' αἵτινα πελεμίζαν, ερείσοντες βελεεσσατο.
Αἵτις δὲ δργαλέων ἔχετες αἰδημάντιον καδδέ οἱ ιδράς
Πάντοτεν σὺν μελέσων πολὺς ερρέειν, γέδε πη εἴχειν 110
Αμπινούνται πάντη δὲ κακὸν κακῶν ἐσήρικτο.

Εστέλεινον μοι, Μέσση, Ολύμπια δώματα τέχνων,
Οππώς δὲ τρώων πῦρ εμπιπτει τῷοιν Αχαιῶν.

Ἐκτῷροι Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγγι τοῦδεσσαί
Πλῆντες ἀστρι μεγάλων, αἰχμῆς τοῦδε καυλον ὅπιστεν
Ανίκρῳ δὲ αἰτάρας· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αἵτινας εἰς χειρὶ κολον δόρυ τῆλε δὲ αἴτος
Αἰχμῇ χαλκετέ χαραδόις βομβεῖσε πεσεῖσα.

Γνῶ δὲ Αἴας κατὰ θυμὸν αἰμύμονα, ρίζησέν τε
Εργα Θεῶν, οἱ δὲ πάγκυν μάχης ἐπι μηδέα κείρει
Ζεὺς οὐλεμεττη, Τρώεστι, γέ βαλετο νίκην.
Χάζετο δὲ σὺν βελεσσον τοι δὲ εμβαλον αἰκάματον πῦρ
Νηὶ Θοῃ τῆς δὲ αἴτα κατ' αἰσθεῖτο κέχυτο φλόξ.
Ως τέλος μὲν τρύμην πῦρ αἰμφεπεν. αἴταρ Αχιλλέας
Μηρὰ αἰλιζάμδην Πατροκλην πεσεῖστεν. 125

Ορσεο, διογκεὶς Πατρόκλεις, ιπποκέλδε.
Λεύσσω δὴ τῷδε τῷσι πυρὸς δῆμοιο ἔρωτι.

Μή δὴ νῆας ἐλῶτι, καὶ ὑκέτη Φευκτὰ πέλων^τ),
Δύστεο τεύχεα Ἰλλαστον, ἐγὼ δὲ κε λαὸν ἀγείρω.

Ως Φάτο· Πάτροκλος δὲ κερύσσετο νάροπι χαλκῷ 130
Κηφισίας μὲν τῷρατα τῷδε κηνῆμησιν ἔθηκε

Καλας, δέργυρέοισιν Θητώριοις αραρίας.

Δεύτερον αὖ Θάρητα περὶ τῆθεσιν ἔδυε,

Παικίλον, ἀσερεύντα, ποδάκεος Αιακίδαο.

Αμφὶ δὲ ἄρδι ἀμοισιν Βάλετο Σίφος αργυρόπολον, 135
Χάλκεον αὐταρ ἐπεπτα σίκος μέχε τε, τιβαρόν τε.

Κρατὶ δὲ τὸν οἰδηματιν εὐτυκτον ἔθησε,

Ιππεύριν, δενὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἐνεψεν.

Εἴλετο δὲ ἀλκίμα δέρα, τὰ οι παλάμηφιν αἵρετε.

Εγχος δὲ τὸν ἔλετο οἰον ἀμύμον^τ Αιακίδαο, 140
Βριθὺ, μέγα, τιβαρόν το μεν τὸ δύνατ' ἄλλος Αχαιῶν

Πάλλεν, ἄλλα μιν οιος ἐπίσπετο πῆλας Αχιλλεύς.

Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ Φίλῳ πέρε Χείρων

Πηλίδιον κερυφῆς, Φόνον ἐμμεναν πρώεσσιν.

Ιππεύρις δὲ Αύτημέδοντα θῶσ ζευγήμεν^τ ἀναγε,
Τὸν μετ' Αχιλλῆα ρήγηνορα τιε μαλισσε.

Πισσοτά^τ δέ οι ἕσκε μαχη ἐν μεταναι ὄμοκλην.

Τῶδε καὶ Αύτημέδων ὑπηγε ζυγὸν ἀκέας ιππεύρι,

Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ αμα πνοῆσι πεπέδην.

Τὸς ἔτεκε Ζεφύρων ἀνέμων Αρπαγα Ποδάρην,
Βοσκομένη λευμανι παρὰ ρέον ἀκεσανο.

Εν δὲ ταρηρητοιν ἀμύμονα Πηδασον ιει,

Τὸν ρά ποτε Ηειώνος ἐλῶν πόλιν πηγαγ' Αχιλλεύς,

Ος καὶ θυτὸς ἐών ἐπεδ' ιπποῖς ἀδανάτοισι.

Μυρμιδόνας δὲ ἄρδι ἐπιχήμενος Θάρητεν Αχιλλεύς

Παιᾶς ἀνὰ κλισίας σων τούχεσιν οι δὲ, λύκοι ὡς

Ωμοφάζοι, τεῖστιν τε τῷδε Φρεστὶν ἀστετος ἀλκή,

Οιτε ελαφον κεραὸν μέγαν ερεσι δηνούμεν

Δάπτεσσιν τῷσι δὲ παροῖον αἴματι Φοίνον,

Καյτ' αγελγδον ιστον δετο κρήτης μελανόδρε,

160
Λάγοντες

Λάφοντες γλώσσησιν αραιῆσιν μέλαν ὕδωρ

Αχρον, ἐρευγόμενοι Φόνον αἴματος· ἐν δέ γε Θυμὸς

Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, τοξιστέτατη δέ τε γαστήρ·

Τοῖς Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ηδὲ μέδοντες,

Αμφ' αὐγαδὸν Θεράποντα τοδάκεος Αιαχίδαο

165

Ράοντ· ἐν δὲ ἀρά τοῖσιν δέσμιος ἴστετ' Αχιλλεὺς,

Οπρύνων ἵππος τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδίστας.

Πεντήκοντ' ἥσιν νῆσος Ίδοι, ἥσιν Αχιλλεὺς

Ἐς Τροίην ἥγετο Διῖ Φίλος· τὸν δὲ ἐκάστη

Πεντήκοντ' ἔσοντας ἄνδρες επὶ κλησιν ἐτάιροι·

170

Πέντε δὲ ἄρετες ποιησάστησαν τοιοῦτο, τοῖς ἐπεποίθει,

Σημαίνειν αὐτοῖς δὲ μέγα κρατέων ἥγαστε.

Τῆς μὲν ἵτις στύχος ἄρχε Μενέδιος αἰδοφθώρη,

Τίος Σπερχεοῖο, διπέπειος πταμοῖο,

Τὸν τέκε Πηλῆος Ιγυάστηρ, καλὴ Πολυδώρη,

175

Σπερχεῖων ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶν εὐηθεῖσσι·

Αὐτῷρ επίκλησιν Βάρω, Περιηρεος υἱοῦ,

Ος δὲ ἀναφανδόν ὅπερε, τορῶν ἀπερείσια ἐδνα.

Τῆς δὲ ἐπέρους Εὔδωρος δέσμιος ἡγεμόνος

Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶν καλὴ Πολυμήλη,

180

Φύλαντος Ιγυάστηρ τῆς δὲ κρατοῦς Αργειφόντης

Ηράσιτ, ὁ φθελμοῖσιν ἴδων, μῆτρα μελπομενῆσιν,

Εὐ χορῶν Αρτέμιδος ζευσηλακάτος, κελαδεινῆς·

Αὐτίκα δὲ εἰς ὑπερῷ αναβὰς, παρελέχετο λάθρῳ

Ερμίεις ἀκάκητος πόρεν δέ οἱ ἀγλαῖον ψὸν

185

Εὔδωρον, τορεὶ μὲν θέσιν ταχὺν, ηδὲ μαχυτίη.

Αὐτῷρ επειδὴ τὸν γε μοροσόχον Εἰλεύθυα

Εζάγαγε πεφρόστε, καὶ ἡλίσις ἴδεν αὐγῆς,

Την μὲν Εχεκλῆος κρατερὸν μένος Ακτορίδαο

190

Ηγάλειο ωρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἐδνα.

Τὸν δὲ ὁ γερων Φύλας εὐ ἔτρεφεν, ηδὲ ἀτίταλλεν,

Αμφαγαπαζόμενος, ὥστε Θέου ψὸν ἔοντα.

Τῆς δὲ τρίτης Πέισανδρος αρρήιος ἥγεμόνευε

Μαυραλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεοιν,

Εγχεῖ μάρνασθ, μῆτρα Πηλέωνος ἐτάιρον.

195

Τῆς

Τῆς δὲ τετάρτης ἡρχε γέρων ἵππολάτη Φοῖνξ.
Πεμπτής δὲ Αλκιμέδων, Λαέρχεος ψός αἱμάριων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἄμφι πυγμόνεστιν Αχιλλεὺς
Στῆσεν εὔκρινας, κρατερὸν δὲ ἐπὶ μῆθον ἔτελλε.

Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,

200

Ας ἐπὶ τησὶ θόνοιν ἀπειλεῖτε Τράγοι,

Πάνθ' ἵστο μηνιθμόν καὶ μὲν πτίσσασθε ἔκσεστος.

Σχέτλεις Πηλέος γέ, χόλως ἄρα σ' ἔτρεφε μόρτηρ.

Νηλεεῖς, ὃς παρὰ τησὶν ἔχεις αἴκοντας ἕταιρος.

Οἰκαδὲ περ σὺν τησὶν νεόμεστα ποντοπόροιν

205

Αὗτις, ἐπεὶ ρά τοι ἀδελ κακὸς χόλος ἔμπειτος θυμῷ.

Ταῦτα μὲν ἀγειρόμενοι Θάροι ἐβάζετε· μὲν δὲ τεΦαντα

Φυλόπιδος μέγετος ἔργον, ἐπι τὸ περιν γέρασθε.

Ενθά τις ἀλκιμον πτορ ἔχων Τράγοις μαχέσθω.

210

Ως εἰπών, ὥτρην μένος καὶ θυμὸν ἔχατε.

Μᾶλλον δὲ σίχες ἄρδεν, ἐπει βασιλῆος ἀκταν.

Ως δὲ ὅτε τοῖχον ἀντο αἴραρη πυκνοῖσι λίθοισι

Δάματος οὐφλοῖο, Βίας αἰέμαν αἰλεύσαν.

Ως ἄραρον κόρυθες τε, καὶ αἰσθίδες ὄμφαλόσαται.

Καοῖς αράσσοις ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δὲ αἴρει.

Ψανον δὲ πτίκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι

215

Νευόντων ὡς πυκνοὶ ἐφέσκοσαν αἰληλοῖσι.

Παντων δὲ ποροπόροι θε δὲ ἀνέρε θωράσσεσθον,

Πάτροκλός τε καὶ Αιτομέδων, ἵνα θυμὸν ἔχοντες,

Πρόσθεν Μυρμιδόναν πολεμίζεμεν αὐτὰρ Αχιλλεὺς

220

Βῆ ρ ἴμεν εἰς κλιόντην χηλῶν δὲ ἀπὸ ποιη ἀνέσχε

Καλῆς, δαιδαλένης, τῶις οι θέτις αἰρυρόπεζα

Θηκ' ἐπὶ τησὶ ἀγειρά, εὐπλάσασα χτῶνων,

Χλαινάν τοις αἰεμοσκεπέσιν, χλαν τε ταπήτον.

Ενθα δέ οι δέπας ἔσκε τετουγμένον, ἀδελ τις ἄλλος

225

Οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν απ' αὐτοῦ αἴθοισι οῖνον,

Οὐτέ τεω αἰειδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατέρι.

Τό ρα τοτέ εἰς χηλοῖο λαβὼν σκάθηρε θεῶν

Πρωτον, ἐπειλα δὲ νίψι υδατος καλῆς πονοι.

Νίψατο δὲ αὐτὸς χειρας, αφύσασα δὲ αἴθοισι οῖνον.

230

Εὐχετ'

Εῦχετ' ἐπειδα σὲς μέστῳ ἔρκει· λεῖψε τὸ σῖνον,
Οὐρανὸν εἰσανδῶν Δία δὲ καὶ λάθε τερπικέραυνον.

Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖς, Πελαστικὲ, τηλόθι ναίσουν,
Δωδώνης μεδέων διδεμένος· αὐτῷ δὲ Σελλοὶ

Σοὶ νάκος ὁ ποθεῖται αὐτιπτόποδες, χαμαιεῦνας·

238

Η μὲν δὴ ποτὲ ἐμὸν ἐπειδεῖν εὐχαριστέοντο,

Τιμητας μὲν ἐμὲ, μέγα δὲ ἴψας λαὸν Αχαιῶν·

Ηδὲ ἔτι καὶ νῦν μοι τοδὲ ἀπικρίνοντον εἴελαρ·

Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέων τῶν εἰς γῶνις,

Αλλ᾽ ἕταρον πέμπω, πολέστιν μὲν Μυρμιδόνεας,

240

Μάρναδας τῷ κύδος ἄμα πτοεις, εὐρύστη Ζεὺς·

Θάροντον δὲ οἱ ηταρ εἰς Φρεστὸν, ὅφρα καὶ Εκταρ

Εἰσεταγ, ηρά καὶ οἷος ἐπέστηται πολεμίζειν

Ημέτερος Θεράπων, ηρι οἵ τοτε χειρες ἀσπῖοις

Μαίνονται, ὅπποτε ἐγύρω περ ἵω μὲν μωλοὶ Αρηος.

245

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ δέποτε ναῦφι μάχεις ἐνοπήν τε δίηται,

Ασκηθήσομεν οἴειτο θεας επι νῆας ἵκειτο,

Τεύχεσι τε ξὺν πᾶσι, καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισι.

Ως ἐφατ' εὐχόμενος· τὰ δὲ ἐκλιε μητίετα Ζεύς·

Τῷ δὲ ἔτερον μὲν ἐδώκε πατήρ, ἔτερον δὲ αὐτένευτε·

250

Νηῶν μὲν οἱ ἀπώσαδας πάλεμόν τε μάχην τε

Δῶκε, σὸν δὲ αὐτένδιτε μάχης εὐζαπονεσθαται.

Ητι ὁ μὲν, πονέστας τε, καὶ εὐχάριμος Διὸς πατέρι,

Αψὲ κλιστὸν εἰσῆλθε, δέπτας δὲ ἀπέτηκεν εἰς χηλῶν.

255

Στῇ δὲ πάροιδε ἐλθὼν κλιστός, ἔτι δὲ ηθελε θυμῷ

Εἰσιδεῖν Τρώων καὶ Αχαιῶν Φύλοπιν αἰνῆν.

Οἱ δὲ ἄμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι Θωρηκθέντες

Εστήχον, ὅφρα εἰν Τρώσι μέγα Φρονέοντες ὄργσαν.

Αὐτίκα δὲ σφίκεσσι εἰσκότες εὐεχέοντο

Εινοδοῖσι, τοις παῖδεσ έργομάνωσιν ἔδοντες,

260

Αἰες κερτομένοντες, ὁδῷ ἐπι σικῆ ἔχοντας,

Νηπίαχοι· ζυνὸν δὲ κακὸν πολέεσι τιθεῖσι.

Τοις δὲ εἰπερ παρὰ τίς τε κιῶν αὐτρωπος ὁδίτης

Κινήσθαι δέκαν, οὐδὲ ἄλκιμον ηταρ ἔχοντες,

Πρόσωπα πᾶσα πέτεται, Εἰ διμύνει οἴστι τίκεοις·

265

Ταῦ

Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίνη καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Εκ τῶν ἔχοντο· Βοὴ δὲ αὐτεστος ὄφρωρε.

Πάτροκλος δὲ ἐτάροισιν σκέκλετο, μακρὸν αὖτας.

Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηλιαδέων Αχιλῆς,
Αἵρετος εἴσε, Φίλοι, μητραδεῖ δὲ Θερίδος ἀλκῆς,

Ως ἀν Πηλεύθην τιμησομεν, οἱ μέγυ-άριστοι
Ἀργείουν τῷδε τοι, καὶ αὐγχέμαχοι Θεράποντες·

Γνῶ δέ καὶ Ατρεΐδης εὐρυκρείων Αγαμέμνων
Ην ἄπλω, ὅτι ἄριστον Αχαιῶν ὅδεν ἐτίσεν.

Ως εἰπών, ὥτρισε μένος καὶ θυμὸν ἔκαστο·
Εν δὲ ἐπεσον Τρωεστον δολλεῖς· ἀμφὶ δὲ τῆς

Σμερδαλέον κονάβησον, αὔσοντων υπ' Αχαιῶν.
Τρωες δὲ οὐς εἶδοντο Μενοκίτης ἀλκιμον ψον,

Αὐτὸν, καὶ Θεράποντα, οὐν ἔντεσι μαρμάροις,
Πᾶσιν οριδη θυμός, σκίνηθεν δὲ Φαλαγγές,

Ελπόμενοι ταρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλέανα
Μηνιθμὸν μὲν διτορρίψαν, Φιλότητα δὲ ἐλέαθαρ

Πάπληνεν καὶ ἔκαστος, ὅπη Φύζοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ τῷρωτος ἀκόντιστε δεξὶ Φαενῷ
Αντικρὺ κατὰ μέσον, ὅθι ταλεῖσοι κλονέοντο,

Νῆι παρὰ πεύμη μεγαθύμη Πρωτεοπλάτη
Καὶ Βάλε Πιραιήμην, οἱ Παίονας ιπποκορυστὲς

Ηγαγεν εἴς Αμιδῶνος, ἀπ' Αἴγις εὐρὺ ρέοντος·
Τὸν Βάλε δεξὶον ὡμον· οἱ δὲ ὑπὸιος ἐν κονίησι

Κάππεσεν οιμώζας· ἔταροι δὲ μιν ἀμφεφόηθεν
Παίονες εἰν γῇ Πάτροκλος Φόβον ἱκεν ἄπιστον,

Ηγεμόνα κτένας, οἱ δεισεύσκε μάχεσθαν.
Ἐκ τῶν δὲ ἐλαστεν, κατὰ δὲ ἐσθετεν αἰθόμενον πῦρ.

Ημιδᾶς δὲ ἄρα τῆς λίπετ' αὐτόθι· τοι δὲ φόηθεν
Τρωες θεστεσιώ ὄμαδω· Δαναοὶ δὲ ἐπέχυντο

Νῆας ἀνὰ γλαφυράς ὄμαδος δὲ ἀλίασος ἐτύχθη.
Ως δὲ ὅτι ἀφ' ίψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο

Κινήσῃ πυκνὴν νεφέλην σεροκηρύξεται Ζεὺς,
Ἐκ τούτου πάσημ σκοτιαί, καὶ τῷρωντος ἄκροι,

Καὶ νάπαι, ὀρανόθεν δὲ ἀρ ὑπερράγη ἀστετος αἰθήρ.
Ως

Ως Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆιον πῦρ,
Τυγχὸν ἀνέπιστουν τολέμεις δ' οὐ γίνεται ἐρωμένοι.
Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρτίφιλων ὑπ' Αχαιῶν
Προτεροπόλεων Φοβέοντο μελανάναν ἀπὸ νηῶν,

Αλλ' εἴ τις ἀρέτης αὐτοῖς τετέλεσται, νηῶν δὲ υπέκεινοι ἀνάγκη.
Ενταῦθα δὲ αὐτῷ ἔλεν αὐτόρα, κεδασθέοντος οὐσμίνης,

Ηγεμόνων ταράτος δὲ Μενούτις ἄλκιμος ψός
Αὐτίκις ἄρα σφεθέντος Αρηιλύκεια Βάλε μηρὸν

Εγγέῃ ὁζούσεναι, διὰ τοῦτο δὲ χαλκον ἐλασσε-

Ρήγεν δὲ ὀσέον ἔγχος ὁ δὲ πηγῆς ἐπὶ γαῖς
Καππαστοῦ. ἀτὰρ Μενέλαος αργίος ἐπειδὴ Θόαντα,

Στέροντον χυμωθέντα πιρὸν ἀστίδα· λῦσε δὲ γῆρα.

Φυλεῖδης δὲ Αμφικλεὺς ἐφορμηθέντα δοκεύσας,

Εφῆι ὄρεζάμενος πεύμινον σκέλος, ἐνταῦθα πάχυσος

Μυῶν ἀνθρώπων τούτους τούτους· τοῖς δὲ ἔγχοις αἰχμῇ

Νεύρα διερίζεται· τὸ δὲ σκότος οὖσαν ἐκάλυψε.

Νεζορίδας δὲ, οὐ μὲν οὔτε Ατόμινον ὀσέον δορὶ

Αντιλοχος, λαπάρης δὲ διηλαστε χαλκεόν ἔγχος.

Ηριπε δὲ τοσοπάροιδε· Μάρις δὲ αὐτοχεδα δορὶ

Αντιλόχῳ ἐπέργετε, κατηγήτοιο χολωθέσι,

Στᾶς πεόθεν νέκυος· Εἰ δὲ αὐτίδεος Θρασυμήδης

Εφῆι ὄρεζάμενος, τορίν οὔτεσα, τὸ δὲ αἴφαμαρτιν,

Ομον αἴφαρ τορυμνὸν δὲ βραχίσαν δορὸς αἰχμῇ

Δρύψιντος αἴροι μυσάνων, ἀπὸ δὲ ὀσέον αἰχμοῖς ἄραζε·

Δεύτην δὲ πεσὼν, κατέ τὸ σκότος οὖσαν ἐκάλυψεν.

Ως τὰ μὲν δοῖσις κατηγήτοιοι δαμάζετε

Βύτις εἰς ἔρεσος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἐταῖροι,

Τίς αἰνοτισταὶ Αμισωδάρες οἵ τε Χίμαιραιν

Θρέψεν αἷμαμακέτιν, πολέσιν κακὸν αὐθρώπωσιν.

Αἰας δὲ Κλεόβελον οἰλιάδης ἐπορύστας

Ζωὸν ἔλε, Βλαφθέντα κατὰ κλόνον ἀλλά οἱ αὐτοὶ

Λῦσε μένος, ταλῆς τοιούτος αὐχένα καπηντί·

Πᾶν δὲ υπεθερμάνητος αἴφος αἴματος· τὸ δὲ κατ' οὐτε

Ελλασε τορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, σκεδάραμον ἔγχεσι μὲν τῷ

· P r

Ημέροτον

305

310

315

320

325

330

335

Ημέροτον ἀλλήλων, μέλεον δὲ ἡμέτποτεν ἄμφοι
Τὸν δὲ αὐτοῖς ξύφεσσι σπαθόδραμον ἔνδαι λύκων μὲν
Ιππομέμψ κόρυθος Φάλον πλαστὸν ἄμφι τὴν παυλὸν
Φάσγανον ἐρραιόδη ὁ δὲ ὑπὸ τατὸς αὐχένα θεῖεν
Πλευελεσσ, πᾶν δὲ εἰσω ἕδυ ξύφος, ἵχε δὲ οἶνον
Δέρμα· ταρπέρθη δὲ κάρη, ταπελιστο δὲ γῆρας.

340

Μηρίοντος δὲ Ακάματα κιχεῖς ποιὶ καρπαλίμονοι,
Νῦν, ἵππων Πλευελεσσούν, κατὰ δεξιὸν ὄμονον
Ηριπε δὲ εἰς ὄχεαν, κατὰ δὲ ὄφελμῶν κέχυτ' ἀχλύς.

345

Ιδομενεὺς δὲ Ερύμαντα κατὰ σώμα τηλεῖ χαλκῷ
Νῦν· τὸ δὲ ἀντικρὺν δόρυ χαλκεον εὔτεπέρησε
Νέρθεν ὑπὲρ εὐκεφάλου πάσασε δὲ αριστὰ λοκά.
Εκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· εὐέπλακτεν δὲ οἱ ἄμφω
Αἴματος ὄφελμοι· τοῦτον ἀνὰ σώμα καὶ κατὰ ρῆμα
Προηστε χανῶν· Θηγάτες δὲ μέλαν νέφος ἄμφεκάλυψεν. 350

350

Οὗτοι ἀριστεροὶ Δαναῶν ἔλοι ἀνδραὶ ἔκαστοι.

Ως δὲ λύκοι ἀρεστοὶ ἐπέχραντο, η ἐρίφοισι,

Σίντη, ὑπὲρ τὸν μῆλον αἰρεύμενοι, αἵτινες ἐν ὄρεσι

Ποιμένος αἰρεσθίσι δίτημαγενεὶ δὲ οἱ ιδόντες

Αἴψα θλαρπάζοντι αναλκιδὰ δημόνοι εὔστας.

355

Ως Δαναοὶ Τρωεστοὶ ἐπέχραντο οἱ δὲ Φόβοιο

Δυσκελάδες μηνόντο, λαζαντο δὲ Θερίδος ἀλκῆς.

Λίας δὲ ὁ μέγας αἰεὶ εἰφέ Εκτορὶ χαλκοκορυτῇ

Ιετὸν ἀκοντίστας ὁ δὲ ιδρέαν τολέμειον,

Αποτίδι ταρράνη πενταλυμήνος εὔρεας ὄμοις,

Σκέπτεται οἰστῶν τε ροΐσον, καὶ δεπον ἀκόντων.

360

Η μὲν δὴ γύρησος μάχης ἑτεραλκέα νίκην.

Αλλὰ καὶ ὡς αἰνεμίνη, οἷος δὲ εἴρηται ἑταῖρος.

Ως δὲ ὁτὶ αἴτιος Οὐλυμέτες νέφος ἐρχεται ἔρεντον εἴσον,

Αἴθερος τὸν δίην, οτε τε Ζεὺς λαίλαπτι τένει.

365

Ως τῶν τὸν γένετο ιαχῆ τε Φόβος τε.

Οὐδὲ κατὰ μοῖραν τερασον πάλιν· Εκτορεὶ δὲ ἵπποι

Εκφέρον αἰκίστες οὐδὲ τεύχεστο· λαῖπε δὲ λαὸν

Τρωϊκού, τοις δέκοντας ἐρυκτὴ τάφος ἐρυχε.

Πολλοὶ δὲ εἰς τάφρῳ ἐρυγάρματος αἰκές ἵπποι

370

Ἄξιατ.

Ἄγαρτ' εν τῷρώτῳ ῥυμῶ λίπον ἄρρεστ' αἴάκτων
Πατροχλος δ' ἐπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ Φρονέων οἱ δὲ ιαχῆ τε Φόβω τε
Πάτας τλῆσαν ὁδὸς, ἐπεὶ ἀρ τριάγεν ὑψὶ δ' αἰέλλῃ
Σκύδναθ' ὑπει νεφεσιν πενίοντο δὲ μάνυχες ἵπποι

375

Αἴφορον τερπὶ ἄσυ, νεῶν ἀπὸ κακοσιάων.

Πατροχλος δ' η τλεῖσον ὄρινόμηνον ἴδε λαὸν,
Τῇ ρ ἔχ ὄμοιλησας ὑπει δ' ἄλλος; Φῶτες ἐπιπλον
Πρίνεες εἶ δόχεων, δίφροι δ' αἰνενυμβαλίσαζον.

Αντικρὺ δ' αὐτὰ τάφρον ὑπερθορον ὥκεες ἵπποι,

380

Αμβροτοι, οἵ Πηλῆι θεοὶ δόσαν αὐγλὰ δύρα,

Πρόσωτιν ιέμενοι ὅπει δ' Εκτορι κέκλετο θυμός·

Ιετο γὰρ βαλέειν τὸν δ' ἔκφερον ὥκεες ἵπποι.

Ως δ' ὑπὸ λαίλατη πῆτα κελανὴ θεούθε χθὰν

Ημεατ' ὄπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὑδωρ

385

Ζεὺς, ὅτε δὲ ρ ἄνδρεσι κοτεστάμενος χαλεπήνη,

Οἱ βίη εἰν αἰχρῆ σκολίας κρίνωσι θέμιστες,

Εκ δὲ δίκην ἐλασσωτι, θεῶν ὅπιν οὐκ αἰλέζοντες·

Τὰν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ τλῆθες, βέοντες,

Πολλὰς δὲ κλεῖτος τὸν διστομήγυρος χαράδρας,

390

Εε δ' ἄλα πορφυρένη μεγάλα σενάχχοις βέοντες

Εξ ὄρεων ἐπὶ καρποῦ μινθῇ δὲ τε ἤργ' αιθρωπον·

Ως ἵπποι Τροσαὶ μεγάλα σενάχοντο θέσονται.

Πατροχλος δ', ἐπεὶ γν τῷρώτων ἐπέκερσε Φάλαγγας,

Αψ εἰπὶ νῆας εεργε ταλιμπετεῖς, οὐδὲ τόληθε

395

Εἰσ ιερόντος Πτελεανέμεν, ἀλλὰ μεσοῦ

Νηῶν, καὶ ποταμοῦ, καὶ τεχνεος ὑψηλοῖο

Κτείνε μεταίσταν, τολέων δ' ἀπεινιτο τοινήν.

Ενθ' ητοι Πρόνουον τῷρώτον βάλε δύρι Φαενῶ,

Στέρνον γυμνωθέντα περ ἀστίδα· λύσε δὲ γῆται

400

Δυπησεν δὲ τεσσών οἱ δὲ Θέσαρα, Ηυοκος ψον,

Δεύτερον ὄρμηθεις οἱ μὲν εὐέρεσι εἰν δίφρω

Ηιο αἰλεῖς εἰκατηρην Φρενας, εἰκ δ' αἰξα χερῶν

Ηνία πήχθησαν οἱ δ' εὐγχεις νῆε τορχεσαίς

Γναθμοὺν δεύτερον, δια δ' αὐτὸν πειρεν ὁδοντων.

405

Εῖλκε

Εἴλκε δὲ δόρος ἐλῶν ὑπὲρ ἀντυγος· ὡς ὅτε τις φῶς
Πέτρη ἐπὶ προβλῆτι καθίμενος, ἵερον ιχθύν
Ἐκ πόντου θύραζε λίνω καὶ πνοπι χαλκῶ.
Ως εἶλκ' ἐκ δίφροι κεχηνόπτε δόρι φασινώ.
Καδδὶς ἀρέπι σομέ εώσετε πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός. 410
Αὐτὰρ επειτή Ερύμαντον ἐπεασύμφονον βάλε πέτρων
Μέσον κακκεφαλήν η δ' ἀνδίχα πῆγα κεαδῆη
Ἐν κόρυθι βελαρῆ ο δ' ἄρα πένηντος επὶ γαῖη
Κάππεσεν αἰμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραιΐσης.
Αὐτὰρ ἔπειτη Ερύμαντα, καὶ Αμφοτερὸν, καὶ Επάλτιν, 415
Τληπόλεμόν τε Δαμαστοῦν, Εχίον τε, Πύρμη τε,
ΙΦέα τ', Εὔππον τε, καὶ Αργεάδην Πολύμηλον.
Πάντας ἐπασυτέρες πέλασε χθονὶ πελυθοτέρον.
Σαρπηδὼν δ', ὡς τὴν ιδίαν προχίτωνας ἐταίρεις
Χέρσ' υπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας, 420
Κέκλετ' αἵρετας παθατόμενος Λυκίοισιν.

Αἰδώς, οὐ Λύκιοι, πόσσε Φένυγετε; νῦν θοοὶ εἰσέ
Αντήτω γαρ οὐκέτι τεδ' ανέρος, ὅφρα δασίω
Οσις οὖδε κρατεῖς καὶ δῆ μακά πολλὰ ξοργε
Τρῶας επεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γένεται ἔλυσεν. 425

Η ρά, Εἴ εἴδεσσον σω πεύχεσσιν ἀλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ίδει, ἔκθορε δίφρος.
Οι δ', ὡς αἰγυπτίοι γαμψώνυχες, αγκυλοχειλαί,
Πέτρη ἐφ ἴψηλῇ μεγάλα κλαίσοντε μάχονται.
Ως οι κεκληγούστες επὶ ἀλλήλοισιν ὄργασαν. 430
Τὰς δὲ ιδίων ἐλέγεις Κρόνος πάντας αγκυλομήτεω,
Ηρμη δὲ προσέπειπε κατηγύντιν, ἀλοχόν τε.

Ω μοι οὐκέτι, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, Φίλταλον αὐδρῶν,
Μοῖρ' υπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆνα.
Δικῆτα δὲ μοι κραδίη μέμονε, Φρεσίν ομαδίνοντα, 435
Η μιν ζώον εόντα μάχης ἀπὸ δακρυσσατης
Θεία αιναρπάζεις Λυκίης εὺη ποίει δῆμω,
Η ηδη υπὸ χεροὶ Μενοιτιάδαο δαμασω.

Τὸν δ' ημεῖσθετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη.
Αἰνότατε Κρονίδη, πῶοιον τὸν μῆθον εείπεις;

440
Ανδρας

Ανδρα θυητὸν εόντα, τίλαι τεπρωμένον αἴση,
Αψίθελεις θανάτοι δυσηχέος εἶναν λῦση;

Ερδ'. ατὰρ καὶ τοι πάντες ἐπανίστημεν θεοὶ ἄλλοι.

Άλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δὲ ἐνὶ Φρεσὶ βασιλεοῦ σῆσιν,

Αἰκὲ ζῶν τεμέψις Σαρπηδόνα ὅνδε δόμουνδε,

445

Φερίζεο, μήτις ἐπειπτα θεῶν εἰδέληστι καὶ ἄλλος

Πέμπειν ὃν φίλον γενόντος ἀπὸ κρατερῆς υσμίνης·

Πολλοὶ δὲ τῷδε ἀσυ μέγα Πριάμοιο μάχονται

Τίες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν εὐήσεις.

Αλλ' εἴ τοι φίλος ἐστι, τεὸν δὲ ὁλοφύρε^τ) πῆρος,

450

Ητοι μὲν μιν ἔσασον εὐὶ κρατερῆς υσμίνης

Χερός ὑπὸ Πατρόκλου Μενοιτιαδασ δαμῆναι·

Αιτὰρ ἐπὶ δὲ τόντη λίπη ψυχῆς τε, καὶ αἰών,

Πέμπειν μιν Θάνατον τε Φέρειν, Εἰ τηδύμον τπον,

Εἰσόκε δὲ Λυκίνης εὐρέτης δῆμον ἴκωνται·

455

Ενθά δὲ τερχύστεστι κασίγυμτοι τε, ἔταυ τε,

Τύμβῳ τε, σῆλῃ τε· τὸ δὲ, γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ως ἐφατ^τ· δοῦ ἀπίδησε πατήρ αὐδρῶν τε, θεῶν τε·

Αιματοεστας δὲ Λιάδας κατέχθεντες ἐραζε,
Παιδα Φίλοι τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε

460

Φίσειν εὐ Τροΐη ἐρισώλακι, τηλόδι τατοης.

Οι δὲ στε δὴ χεδὸν ησαν επ' ἀλλήλοισιν ιόντες,

Ενθά δὲ τοι Πάτροκλος ἀγακλειστὸν θρασύμελον,

Ος δὲ ήν θεραπων Σαρπηδόνος ην ανακτ^τ,

465

Τὸν βάλε νείαιραν καὶ γασέρα· λῦσε δὲ γῆρα.

Σαρπηδὼν δὲ αὐτὸς μὲν ἀπήμεροτε δάρι Φαεινῶ,

Δευτερος ὄρμηθεις· οὐ δὲ Πηδασον ἥταστεν ἵππον.

Εγχει δέξιον ὀμον· οὐ δὲ ἐβραχε θυμὸν αἰσθῶν

Καδδ' ἐπεστὸν εὐ κονίησι μακῶν, αἴπο δὲ ἐπλατο θυμός.

Τὰ δὲ Διασήτιλιν κρίκε δὲ ζυγὸν, ηνία δὲ σφι

470

Σύγχυτ^τ, ἐπειδὴ κατο ταρήρος εὐ κονίησι.

Τοιο μὲν Αιτομέδων δερικλυτὸς εὔρετο τέκμωρ·

Σπικσάμενος τενύκης αἱρο πατέχεος τῷδε μηροῦ,

Αἰδας ἀπέκοψε ταρήρον, δοῦ ἐμάτησε.

Τὰ δὲ ιδιωθητιλι, εὐ δὲ ρυτῆρος τάνιαθεν·

475

Τω

Τὰ δ' αὐτοῖς σπινθίσ τερός τέρει θυμοβόροι.

Ενθ' αὖ Σαρκηδῶν μὲν ἀπήμενοι δύεται Φαενῆ,
Πατρόκλος δ' ὑπέρ ὄμοιον δέριστον ηλυθ' ἀκακὴ
Εὐχεος, ἐδὲ ἔβαλ αὐτὸν ὁ δ' ὑστερος ἀρνυτο χαλκῶ
Πάτροκλος· ἐδὲ ἄλιον Βέλος ἐκφυγε χαρὸς,
Αλλ' ἔβαλ', ενθ' ἄρα τε Φρένες ὄρχα^τ ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
Ηρίπει δὲ, ὡς ὅτε τις δρῦς πρίτεν, η ἀχερωσί,
Νε τίτις Βλωθρῆ, τίνι τ' ἄρεστος τεκτονες ἄνδρες
Ἐξεπειρον τελέκεστο νεύκεστο, τῆιον ἐναγ^τ
Ως ὁ τερέως ἵππων καὶ δίφρου κατετοπιθεῖς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἰματοέσστι.
Ηὗτε ταῦρον ἐπεφυ λέσσιν ἀγέληφι μετελθὼν,
Αἴθωνα, μεγαθύμονον τονίστοισιν βόεσσι,
Ωλετό τε γεναχων ὑπὸ γαμφηλῆτος λέσστος.
Ως ὑπὸ Πατρόκλω Λυκίων ἀγέος ἀστιζέσσον
Κτενόμηλος μενέαντι, Φίλον δ' ὄνομηνεν ἐταῖρον.

Γλαυκη πέπον, παλεμιστὴ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα γρῆ
Αἰχμητήν τ' ἔρεναι, καὶ θεραπείεον τολεμιστήν.
Νῦν τοι ἔελθεσθα τόλεμος κακός, εἰ Θεός ἐστι.
Πρῶτα μὲν ὅτρισιν Λυκίων ἱγήτορες ἀνδρεῖς,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρκηδόνος ἀμφιμάχεδος
Αὐτὰρ ἐπειπε καὶ αὐτὸς ἐμεὸς τέρει μαρναο χαλκῶ
Σοὶ γὰρ ἔγω καὶ ἐπειπε κατηφετη καὶ ὀνειδῶ
Εογοματ ἥματα πέπλα Διομεδεῖς, εἷκε μὲν Αχαιοί
Τεύχεα συλῆσαστι, πῶν εν αἰγῶνι περσόντα.
Αλλ' ἔχειο κρατερῶς, ὅτρις δὲ λαὸν ἀπειπε.

Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος Θανάτου καλυψει,
ΟΦθαλμίας, πίνας δ'. ὁ δὲ λάζει εν σῆθεσι βαίνων,
Ἐκ γροῦς εἶλκε δόρυ, περοπή^τ Φρένες αὐτὸς ἐποντο
Τοιο δ' αἷμα φυκκήτε καὶ ἔγχεος εἰέρυστος αἰχμῆν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτὸς σχέδιον ἵππας Φυσιώντας,
Ιεμενεις Φοβεεδαη, επεὶ λίπιν ἀρματ' ἀνάκτων.

Γλαυκω δ' αἰρον ἄχος γένετο Φθοργγῆς αἰονι^τ
Ωρίητη δὲ οι ἥτορ, ὅτ' εἰ διώστο προπαμέναι.
Χειρὶ δὲ ἐλῶν Πτίσῃς βραχίονα· τερε γὰρ αἰνῶς

ΕΛΧΟΣ

480

485

490

495

500

505

510

Ελκος, ὃ δῆ μιν Τεῦχρος ἐπεσύμβων βάλεν ἵω,

Τέχεος ἀψηλοῖο δόνη ἐπέροιστν ἀμισών.

Εὐχόμενος δ' ἄρα εἰπεν ἐκηβόλω Απόλλων.

Κλῦθι, ἄναξ, ὃς πα Λυκίης ἐν τοῖσι δήμοις

Εἴς, ἡ ἐνὶ Τροΐη, δύνασθαι δὲ σὺ πάντος ἀκτενι

Ανέρι χηδονίμων, ἂς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει,

Ελκος μὲν γὰρ ἔχω πόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ

Οὔτεστις ὁδηγοῖσιν εἰλῆλατη, ωδὲ μοι αἷμα

Τερποῦνται δύναται· Βαρύθι δέ μοι ἄμεσος ὑπ' αὐτῷ

Εὐχος δ' εἰς δύναμαν χεῖν ἐμπεδον, ωδὲ μάχεσθαι

ΕΛΦῶν δισμενεεοστιν· αὐτῷ δ' ὥστιστος ἄλλε,

Σαρπηδῶν, Διὸς γός· ὃ δ' εἰδεὶς ὡς παῖσι ἀμύνεται.

Αλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἔλκος ἀκεστα,

Κοίμησον δὲ ὁδίνας, δος δὲ καρέτας, οὐρρέτοις

Κεκλόμενος Λυκίαστιν ἐποτεύνω πολεμοῖσιν

Αὐτὸς τ' ἀμφὶ νέκυι καταπεθνεῖται μάχωμα.

Ως ἔφατι εὐχόμενος· Φέρε, δέποτε φοῖβος Απόλλων

Αὐτίκα πᾶστος ὁδίνας, δότο δὲ ἔλκος δέρχελέσιο

Αἴμα μέλαν τερποῦν, μένος δέ οἱ ἐμβαλε θυμό.

Γλαυκος δὲ γένοι ποντίοις Φρεσοί, γῆθιστον τε,

Οἵτι οἱ ὥκτησε μέρας θεος εὐχαριστοίο.

Πρῶτα μὲν ὑπρίνεν Λυκίων ἡγύτορας ἄνδρας,

Πάντη ἐπαχόμενος, Σαρπηδῶνος ἀμφιμάχεσθαι

Αὐτῷρ ἐπειτα μῆτρα Τρῶας κίε, μακρὰ Βιβασθων,

Πλυνδάμαντ' ἐπὶ Πανθίδην, καὶ Αγγυρος διον

Βῆ δὲ μέτ' Αἰγαίαν τε, καὶ Εκτορα χαλκοκορυτήν.

Αγγος δὲ ισάμενος ἔπεια περούνται πεσσούδα.

Εκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος τῆς ὅπτικέρων,

Οὶ σέθευ εἶνεκα, τῆλε Φίλων καὶ πατρίδος αἷμα,

Θυμὸν δέποφθινθεστο· σὺ δὲ σοὶ εὐθέλεις ἐπεμίνετο.

Κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγέας ἀστιστάσας,

Ος Λυκίων εἴρυτο δίκαιοι τε, καὶ θένει αἱ

Τούδ' ὑπὸ Πατρόκλων δάμαστε εὐχεῖ χαλκεος Αρης.

Αλλὰ, Φίλοι, πέρσητε, νέμεστηθύτε δέ θυμό.

Μῆ απὸ τεύχει ἐλαυτα, ἀνκίστωσι δὲ νεκρὸν

513

518

525

530

535

540

545

Μυρμιδόνες,

Μυρμιδόνες, Δακτῶν κεχρελωμένοι; ὅσοι ὄλονται,
Τὰς ἐπὶ ημού θοῆσιν ἐπεφύουμεν εὐχέσησιν.

Ως ἔφατο Τρῶας δεκατηκρήτεν λάβε πένθος
Αχετον, σὸν Πηλευκτὸν, ἐπέσσφισιν ἔρμα τόλκος
Εσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἔων πολέες γὰρ ἀμὲν αὐτῷ
Λαὸς ἐποτί, ἐν δὲ αὐτὸς δριζεύεσκε μάχεδαι.
Βαν δὲ Ἰησος Δαναῶν λελιμένοις ἥρχε δὲ ἄρα σφιν
Εκταρ, χώρμενος Σαρπηδόνος αὐτῷ Αχαιάς
Ωρε Μενοιπάδαο Πατροκλῆς λάσιον κῆρ.

Ἄγαντε πεῖται τροσέΦη, μεμάστε καὶ αὐτῷ.

Αἴαντε, νῦν σφῶν ἀμύνεσθαι Φίλον ἔστω,
Οἵοι περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, οὐ καὶ δρεῖσθαι.
Κεῖται ἀνὴρ, ος πεῖται ἐσῆλατο τεῖχος Αχαιῶν,
Σαρπηδῶν ἀλλ' εἰ μιν ἀεικοσάμεθ' ἐλόντες,
Τευχεά τ' ὕμοιν ἀφελοίμεθε, καὶ τινὲς ἐταίρων
Αὐτῷ ἀμιωμένων δαμασάμεθα τηλεῖ χαλκῶ.

Ως ἔφαθ: οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξαδροι μενέσινον.
Οι δὲ ἐπεὶ ἀμφοτέρωντεν σκαρτόναντο Φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες ἐπὶ Αχαιοῖ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυῃ κατετεῖνεῖσθαι μάχεδον,
Δενὸν ἀναστέντες μέχε δὲ ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δὲ ἐπὶ νύκτι ὀλογύ πάνυσε κρατερῆ ύσμίνη,
Οφρα Φίλω τεῖ ταῖσι μάχησι ὀλοσ τόνος ἐπ.

Σοσιν δὲ ὁστέροις Τρῶες ἐλίκωπας Αχαιάς.

Βλῆτο γὰρ τοῖς κάκισσος ἀνὴρ μὲν Μυρμιδόνεστιν,

Τίος Αγακλῆς μεχαθύμε, δίος Επεγύθος,

Ος δὲ ἐν Βιδέσι εὐναυμένω ηὔστρος

Τοπεῖν ἀπέρ τότε γένεθλὸν ἀνεψιὸν εἰγεναρίζεις

Ἐς Πηλῆι ιετεύσος, ἐπὶ θέτιν δέγυρόπεζαν

Οἰδὲ ἀμὲν Αχαλῆι ριζήνοις τέμπον ἐπεδαμ

Ιλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεις μάχοιτο.

Τόν δὲ τόθ' ἀπέσιμενον νέκυος Βαλε Φαιδρίος Εκταρ

Χερμαδίω μεΦαλήν οὐδὲν ἀνδίχα πᾶσα κεάδη

Ἐν κόρυθι Βοιαρῆ οὐδὲ ἄρα περηνῆς ἐπὶ νεκρῷ

Κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραιΐσκε.

Πατροκλῶ

550

555

560

565

570

575

580

Πατρόκλω δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένης ἐπάροιο·

Ιθυσεν δὲ οὐκὶ προμάχων, ἵηκαι εὐικώς

οὐκέτι, ὅς ἐφόβησε κολαιάς τε, Τύρας τε·

Ως ἴης Λυκίων, Πατρόκλεις ἴπποκέλεσθε,

Εφυο καὶ Τρώων κεχολωσσο δὲ κῆρ, ἐπάροιο.

585

Καὶ ρέεσθαι λέπειαν, Ιδαμένεος φίλον γὸν,

Αὐχενα χερμαδίφ, ρῆξεν δ' αὖτο τοῖο τένοντας.

Χώρησεν δ' ὑπὸ τε περιμαχοι, καὶ Φαιόδημος Εκταρ.

Οση δ' αὐγανέντις ρίπη ταναοῖο τέτυκται,

Ην ρά τ' ἀνήρ ἀφει πειράμηνος η ἐν ἀέθλῳ,

590

Ηε καὶ ἐν πλεμῷ, δῆμῶν τοῦ Θυμοραΐστεων

Τόσον ἔχωρησιν Τρῶες, ἀστινο δ' Αχαιοί.

Γλαύκος δὲ πρώτος, Λυκίων ἀγος αποιστέων,

Ετράπετ', ἔκτενεν δὲ Βαθυκλῆα μεζαθύμου,

Χαλκωνος Φίλον γὸν, ος Ελλάδις οικια ναιάν,

595

Ολβῶ τε πλάτω τε μετέπερπε Μυρμιδόνεος.

Τὸν μὲν ἄρα Γλαύκος εὗρος μέσον ὅπασε δερί,

Στρεφθεὶς εὔπαπινης, στε μιν κατέμαρπλε διώκων·

Δύπησεν δὲ πεσών πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλας Αχαιοίς,

Ως ἔπειτος ἔσθλος ἀνήρ, μέγα δὲ Τρῶες καὶ χάροντος·

600

Στὰν δ' αἱμφ' αὐτὸν ιόντες αἰολέες· δοθεὶς ἄρ' Αχαιοί

Αἰνεῖς εὔελαθοντο, μένος δ' ιδὺς Φέρον αὐτῶν.

Ενθ' αὖ Μηρύλιντι Τρώων ἐλεν ἄνδρα κορυτὴν

Λαόγονον, Θρασὺν γὸν Ονήτορος, ος Διος ἱρεὺς

Ιδμίες ἐτέτυκτο, Θεος δ' αὐτος, τίετο δῆμων.

605

Τὸν Βάλ' τοῦτο γναθμοῖο καὶ γάτος ὥκα δὲ Τυρίος

Ωχετ' ἀπὸ μελέων, συγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἴλεν.

Αἰνεῖς δ' Ἄπει Μηρύλινη δόρυ χάλκεον ἤκεν·

Ελπετο γο τούτεοδα τοσαποίδια πορειῶντος.

Δλλ' ο μὲν ἄντα ιδὼν ἡλεύθατο χάλκεον ἔγχος·

610

Πρόσω γαρ κατέκυψε, τὸ δὲ εὔσπιτεν δόρυ μακρὸν

Οὐδὲ ἐνοκίμῳ Φῆμι, ἐπὶ δὲ γρίαχος πελεμίχητι

Εγχεος· εὐδεῖτε επειτ' ἀφίδι μένος οὔριμος δόρυς·

Αἰχμὴ δὲ Αἰνεῖδος κραδανινορύη κατὰ γαῖαν

Ωχετ', επειτος ρέλλον τιθαρῆς δοτὸ κεράρος σρύσεν.

615

Αἰνεῖς

Q

Δινέας δ' ἄρα Θυμὸν ἔχωσθο, φάνησεν τε.

Μηρίονη, τάχα κέν σε, Εἰ ὄρχησήν περ ἔοντα,
Εγγῆς ἐμὸν κατέπαυσε Διαμπέρες, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηρίονης διερκλιτός ἀντίον ηῆδε.

Αἰνεῖα, χαλεπόν σε, καὶ ιφθιμόν περ ἔοντα,
Πάντων ἀνθρώπων σθέασαι μένος, οἷς κέ σεν ἄντα
ΕΛῇ ἀμυνόμενος. Θυτὸς δέ νη καὶ σὺ τέτυχας.
Εἰ καὶ εγώ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον οὔτει χαλκῶ,
Αἰψία κε, καὶ κρατερός περ ἔων, καὶ χερσὶ πεπιθῶς,
Εὐχῆς ερεῖ δῶντος, ψυχὴν δ' Αἰδί κλιτοπάλω. 620

Ως φάτο· τὸν δὲ ενενίπτε Μενοίτις ἀλκιμος ψός.
Μηρίονη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἔων, ἀγοράσεις;

Ω τέπην, γὰς Τρῶες ὀνειδεῖοις ἐπεέστι

Νεκρὸς χωρίσσοι, πάρος πνὰ γαῖα κατέζηδε.
Εν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βυλῆ
Τῶ, γάτι δὲν μῆδον ὁφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ως εἶπαν, οὐ μὲν ἥρχ, οὐδὲν δὲν επετέτο ισθεος φάσ.
Τῶν δ', ὡσε δρυτόμων ἀνδρῶν ὄρυμαγδός ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν Βηστῆς, ἐκάθετον δέ τε γίνεται ἀκενη.

Ως τὸ ὄρυτο δεπός δότο χθένος εύρυσσέστη,
Χαλκεῖ τε, ρινεῖ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων, 630

Νιοσομένων ξίφεσίν τε, καὶ εγγέσιν αἱμφιγύοσιν.

Οὐδὲν δὲν εἴτι Φράδιμων περ ἀντὸ Σαρπηδόνα δῖον
Εγνω, ἐπεὶ βελέεστι, καὶ αἴματι, καὶ κονίησιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο Διαμπέρες εἰς πόδας ἄκρως.

Οι δὲν αἰεὶ τεῖνον ὄμιλεον, ὡς ὅτε μῆρα
Σπαθιῶ εἴτι Βρομέωσι πολευγάγεας κατὰ πέλλας,
Ωρη εν ειαρινῇ, ὅτε τε γλάριος ἀγέας δέσει

Ως ἄρα τοι περὶ νεκρὸν ὄμιλεον ἀδέ τοτε Ζεὺς
Τρέψει δότο κρατερῆς ύστρινης ὥστε φαεινό,

Αλλά κατὰ αὐτές αἰεν ὄρα, καὶ Φράξετο Θυμῶ
Πολλὰ μάλα ἀμφὶ Φόνω Πατρόκλω, μερμηρίζων,
Η ἥδη κακενον εἴτι κρατερῆ ύστρινη

Διτές ἐπ' αντιθέντο Σαρπηδόνι φαιδριμῷ Εκτωρ
Χαλκῶ δημώσῃ, ἀπό τοῦ ὄμων τεύχες ἐληγταί, 640

Η εἴτι

645

650

Η ετι κα πλεόνεσιν δέ φέλλειν πόνον αἴπον.

Ωδὲ δέ οἱ Φρονέοντι δοάσατο κερδίου ἐναψ,

Οφρ' ηντς Θεράπων Πηλιγιάδεω Αχιλῆος

Εζαύτις Τρωάς τε καὶ Εκτορα χαλκοχορυστὴν

Ωσαίτο περὶ τὸν δέ αὐτόν δέ αἴπον ἔλοιτο. 655

Εκτορι δέ περιτίσσων ανάλκιδα θυμὸν ἐνώρσεν.

Εἰς δίφρον δέ αναβαῖς θύγαρδ' ἔτραπε, κεκλεπτο δέ αἴλλος.

Τρωάς Φθιγένειλαρα γνῶν δέ διός ιρά τάλαττα.

Ευθ' δέ δέ Φθιμοι Λύκιοι μένον, αὖτε εφοβηθεν

Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆας ίδον βεβλημένον ήτορ,

Κέμενον ἐν νεκύαιν ἀγήρετος πολέες γνῶν επ' αὐτῷ

Καππεστον, εὗτ' ἔριδα κρατερην ἐτανυσε Κρονίων.

Οι δέ αἵρετος οὐδεὶς Σαρπηδόνος ἐντεῖ έλοντο

Χάλκεα, μαρμάροντα, τὰ μὲν κοίλας ἔπι τῆς ηγε-

Δῶνες φέρειν ἐτάροισι Μενοιτίος ἄλκιμος ίός.

Καὶ τότε Απόλλωνα περούφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Εἰδὲ ἀγε νῦν, φίλε φοῖβε, κελαινεφές αἷμα κάθυρον

Ελθὼν σὺ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἐπείσα

Πολλὸν ἀπὸ περοφέρων, λύσον ποταμοῖο ροῆσι,

Χριστὸν τὸ ἀμέροστη, τέρει δέ ἀμέροτα εἰματα ἔσον.

Περιπε δέ μιν πομποῖσιν αἷμα κρατηοῖσι φέρεθαι,

Τπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάσοιν, οἱ ρά μιν ὥκα

Θήσασιν Λυκίης εὐρέτης πίσι δῆμων.

Ειθά εἰ παρχύσσετε κασίγνητοι τέ, ἔται τε,

Τύμβω τε, σῆλητέ το γνῶν, γέρας ἐσὶ θαυμόντων. 675

Ως εἴφατε δέ αἷρα πατέρος ἀνηκέσσοντι Απόλλων.

Βῆ δέ κατ' Ιδαίαν ὄρεων εἰς Φύλοπιν αἰνῶν.

Αὐτίκα δέ σὺ βελέων Σαρπηδόνα διον αἴρεσας,

Πολλὸν ἀπὸ περοφέρων, λύστεν ποταμοῖο ροῆσι,

Χρεστὸν τὸ ἀμέροστη, τέρει δέ ἀμέροτα εἰματα ἔσε-

Περιπε δέ μιν πομποῖσιν αἷμα κρατηοῖσι φέρεθαι,

Τπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάσοιν οἱ ρά μιν ὥκα

Κατθεσσεν ἐν Λυκίης εὐρέτης πίσι δῆμων.

Πάτροκλος δέ ιπποῖσι καὶ Αὐτομέδοντι κελδόσαις,

Τρωάς Εἰ Λυκίης μετεκιάθε, καὶ μεγ' αἴσαθη,

685

Nήπος

Νηπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληίαδας φύλαξεν,
Ητ' ἀν τσέκφυζε κῆρα κακοὺ μέλανος θενάτοιο.
Αλλ' αἱς γε Διὸς χρεωτῶν νόος, ηὲ περ ἄνδραιν,
Οσε καὶ ἀλκιμον ἄνδρα Φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ρήδιων, ἐτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι.
Ος οἱ καὶ τότε Θυρόν εὶς σηθεοσιν ἀνῆκεν.

690

Ενθε τίνα τῷρων, τίνα δ' ὑστετον ἐξενάριζας,
Πατρόκλεις, ὅτε δῆ σε θεοὶ θανάτονδε καλεοσαν;
Αδριην μὲν τῷρα, Εἰ Αὐτόνον, καὶ Εχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεράδην, καὶ Επίσορα, καὶ Μελάνιππον
Αὐτῷρ επειτ' Ελασον, καὶ Μέλιον, ἡδὲ Πυλάρπην
Τὸς ἐλεν οἱ δ' ἄλλοι Φύγαδ' ἐμνώντο ἔκαστος.
Ενθά κεν ίψιπυλον Τροίην ἐλον ψεις Αχαιῶν,
Πατρόκλεις ιτέρο χερσὶ, τῷρο γὰρ ἔγχει δύεν
Εἰ μὴ Απόλλων Φοῖβος ἐϋδιῆτε επὶ τῷρυγι
Εση, τῷ ὄλοα Φρονίων, τρώεστι δ' δέηγων.
Τρὶς μεν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ίψιλοιο
Πατρόκλος, τρὶς δὲ αὐτὸν ἀπεγυφέλιξεν Απόλλων,
Χέρεσιν ἀδανατητοι Φασινήν ἀσπίδα νόσων
Αλλ' ὅτε δῆ τὸ τεῖχον ἐπέσαυτο, δάκρυον ἵσει,
Δεινὰ δὲ ὄμοκλητοις τῷρσεΦη ἐκάεργος Απόλλων.

700

Χάζεο, διογμεις Πατρόκλεις οὐ νο τοι αἴσι
Σῶ ιωδὸς δερὶ τῷροιν τεέρθαι Τρώων ἀγεράχων,
Οὐδὲ υπ' Αχιλλῆος, ὥστερ σεο τῷρολὸν ἀμεινων.

Ως Φάτο Πατρόκλος δὲ ανεχάρξετο πολλὸν ὀπίσω, 710
Μῆνιν αλλάμενος ἐκατηβόλει Απόλλωνος.

Ἐκτῷρ δὲ εν Σκαῖησι τούτης ἔχε μάνυχας ἴππες
Δῆξε γὰρ, ηὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐθίς ἐλάσας,
Η λαχεις εἰς τείχος ὄμοκλητεεν ἀλῆνα.

Ταῦτ' αἴρα οἱ Φρονέοντι παρίσετο Φοῖβος Απόλλων,
Ανέρι εἰσάμενος αἰδηῶ τε, κρατερῶ τε,
Ασίω, οἱ μητρῶς τη Εκτόρος ιπποδάμοιο,
Αιτοκαστιγμτος Εκάθιης, ψος δὲ Δύμανιος,
Ος Φρυγίην ναίσκε ροῦς ἐπι Σαγαρίσιο.
Τῷ μιν εἰσαίμενος τῷρσεΦώνεες Φοῖβος Απόλλων.

715

Εκτόρ,

Εκτορ, τίπλε μάχης διπομένη; όδε τί σε γέγονο.
Αἴσθ' οὐσαν ηγων εἰμι, τόσον σέο Φέρτερος εἶμνον.

Τῷ κα τάχα συγερώς πολέμεις ἀπερωτεῖσας.

Αλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἐΦεπε κρατερώνυχας ἵππος,
Αἴκεν τών μιν ἐλις, δῶν δὲ τοι εὔχος Απόλλων.

Ως εἰπὼν, οὐ μὲν αὐτὸς ἐη Θεὸς ἀμπτόνον ἀνδρῶν
Κεβρίονη δ' ἀκέλευσε δαιφρον Φαιδρίμος Εκτωρ
Ιππος εἰς πολέμουν πεπληγέμενον αὐτὰρ Απόλλων
Δύσεις ὄμιλον ιών σὺν ἡ κλόνον Αργεστον

Ηκε κακον, Τρωοὶ δὲ καὶ Εκτορὶ κύδος ὅπαζεν.

Εκτωρ δ' ἄλλος μὲν Δαναὸς ἔτι, όδε δινάριζεν

Αὐτὰρ οἱ Πατρόκλων ἐπεκτείνεις κρατερώνυχας ἵππος.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἀλτο χαμᾶζε,

Σκαιῆ εὐχος εἶχων ἐτέρῳ δὲ λάζετο πετρον

Μάρμαρον, ὀχριόεντα, τὸν οἱ πέρι χειρὶ ἐκάλυψεν

Ηκε δὲ ερεισάμενος, όδε δὲν χάζετο Φωτὸς,

Οὐδὲ ἀλισσε Βέλος· Βάλε δὲ Εκτορος ἴνιοχη

Κεβρίονην, νόθον ψὸν ἀγακλῆσον Πριάμοιο,

Ιππωνηνή εἷχοντα, μετώπον δέξει λαῖς,

Αμφοτέρας δὲ οὐφρίς σπάετεν λίθος, όδε οἱ ἔχειν

Οσεον οὐφαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον εἰν κενίστιν

Αὐτῷ περιέσθε ποδῶν δὲ δέ, πένετηρι εοικώς,

Κάππεστ' ἀπ' εὐεργέος οὐφρίας λίπε δὲ οὐσέα δυμός.

Τὸν δὲ ἀπτικερτομεων προσέφης, Πατρόκλεις ἵππος.

Ως πόποι, η μάλιστα ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ρέα κυβεισά.

Εἰ δή τις καὶ πόντων σὺν ιχθύοις τενειτο,

Πολλὸς ἀν κορέσετεν αὐτῷ οὐδε, πήθεα οὐφῶν,

Νηὸς διποθράσκων, εἰ καὶ δυστέμφελος εἴη.

Ως κῦν εἰν πεδίῳ εἰς ἵππων ρέα κυβεισά.

Η ρά καὶ εἰν Τροιεσι κυβειητῆρες εἴσον.

Ως εἰπὼν, ἐπὶ Κεβρίονην προι Βεβήκει,

Οἵμα λέσυτος εἶχων, οὐσε σεθμὸς κεραΐῶν,

Εβλητο πρὸς σῆθος, εἴ τε μιν ἀλεσεν ἀλκή.

Ως ἐπὶ Κεβρίονην, Πατρόκλεις, ἀλσο μεμαώς.

Εκτωρ δὲ αὐθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἀλτο χαμᾶζε.

725

730

735

740

745

750

755

Τῷ

Τὰ τερὶ Κεβρίοναο, λέονθ' ἀσ, δηρινήτης,
Ωτὸς ὄρεος κορυφῆς τερὶ κταμένης ελάφοιο,
Αμφω τεινόντε, μέχε φρονέοντε μάχεσθον.

Ως τερὶ Κεβρίοναο δύο μῆτωρες αὐτῆς,
Πάτροκλος τε Μενοιτιάδης, καὶ Φαίδημος Εκτωρ,

Ιεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα τηλεῖ χαλκῷ.

Εκτωρ μὲν κεφαλῆφιν επεὶ λάβειν, ὥχι μεθίειν

Πάτροκλος δὲ ἐτέρωθεν ἔχειν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σπάσαντο κρατερὴν υστρίνην.

Ως δὲ Εὔρος τε Νότος τὸ ἐριδάνετον ἀλλήλουσιν

Οὔρεος ἐν βῆστης βαθέην πτελεμίζειν υλην,
Φηγὸν τε, μελίην τε, τανύφλαιον τε κρανίαν,

Αἴτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανύκεας οἵζες

Ηχῆς δεσποτοῖς, πάταγος δὲ τε ἀγνυμηνάων.

Ως Τρῶες καὶ Αχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θόροντες
Δῆκν, ὃδε ἔτεροι μνώντοι ὄλοσιο Φόβοιο.

Πολλὰ δὲ Κεβρίονην ἀμφ' ὄξεα δέρα πεπήγα,
Ιοὶ τε περόεντες διπό νερῆφι θορούντες.

Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλα ἀσσίδας ἐν φέλιξε

Μαρναμένων ἀμφ' αὐτὸν οὐδὲν σροφάλιγή κονίης
Κατό μέχεις μεχαλώτι, λελασμένος ἵπποσιαν.

Οφρα μὲν ἡλιος μέσον ἄρανον ἀμφιβεῖχε,
Τόφρα μάλιστα μεταφορῶν βέλες ἡπλετο τίπλε δὲ λαός.

Ηρος δὲ ἡλιος μετενειστέο βελιτούδε,

Καὶ τότε δὴ ὁ πάτερ αἰονιού Αχαιοὶ Φέρτεροι ησαν.

Εκ μὲν Κεβρίονης βελέων ἥρατα ἔρυσσοι,
Τρῶων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ απ' αὐτῶν τούτη ἔλευτο.

Πάτροκλος δὲ Τρῶοι κακὰ φρονέων ενόργασε.

Τρίσι μὲν ἔπειται ἐπόρυσε, θῶν απάλαντος Αρῆς,

Σμερδαλέας ιάχων τρίσι δὲ ενέει φῶτας ἔπειφνεν

Αλλ' ὅτε δὴ τὸ πέπαρτον ἔπειστο, δάιμονι ἴσος,

Ενθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελεύτη

Ηντετο γάρ τοι φοῖς εἰνὶ κρατερῇ υστρίνῃ

Δακνός οὐ μὲν τὸ ίοντα κακὰ κλόνον σόκ ενόψεν

Νέρι γάρ πολλῷ κεκαλυμμένος ἀντεβόλητε.

762

763

772

775

782

785

790

ΣΤΓ

Στῇ δὲ ὥπερ, πλῆσεν δὲ μετάφρενον εὑρές τὸν ἄμω
Χειρὶ καταπηγεῖ σφεφεδίην δέ οἱ ὅστε.

Τεδὲ ἀπὸ μὲν κρατος κινέντι Βάλε φοῖβος Απόλλων
Η δὲ κυλινδόμενη καναχὴν ἔχε ποστὸν υφ' ἵππων

Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησον δέ ἐθεραί

Αἴματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν ἡ Θέρις ἦν
Ιπποκόμοις πήληκα μιάνθειδις κονίησιν

Αλλ' αὐτὸς Θεός κάρη, καρίεν τε μέτωπον

Πύετ' Αχιλλῆος· τότε δέ Ζεὺς Εκτορὶ δῶκεν

Η, κεφαλῇ Φρέσειν χειρόθεν δέ οἱ ἦν ὄλεθρος.

Πᾶν δέ οἱ εὖ κειρέσαντι ἀγνούσοις ἔγχος,

Βεργὶ, μέρᾳ, στολὴν, κενορυθμένον· αὐτὰρ ἀπὸ ὄμων

Απτὸς σὺν τελαμῶνι καρποῦ πέσε τερμίσεσα·

Λῦσε δέ οἱ Θάρηκα ἀναξ, Διὸς φίς, Απόλλων.

Τὸν δὲ ἄττι Φρένας ἔπει, λύθεν δὲ ὑπὸ Φαιδίμης γῆρα.

Στῇ δὲ πεφῶν ὥπερ δὲ μετάφρενον ὄζει δερὶ

Ωμῶν μεσσηρὸν χειρόθεν Βάλε Δάρδανος αὐτῷ,

Πανθώδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην σκέκασο

Εγγέτης θ', ιπποσύνη τε, πόδεστι τε καρπαλίμοις·

Καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας ἐσκοστι Βῆτεν αὐτὸν ἵππων,

Πρῶτος ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμου.

Ος τοι περῶτος ἐφῆκε Βέλος, Πατροκλεῖς ιππεῖ,

Οὐδὲ δάμαστος· ὃ μὲν αὐτὸς αἰνέδραμε μίκτο δὲ ὄμιλων.

Εκ γέρος ἀρπάζας δόρυ μελίνον· εἰδὲ τοι περιενε

Πατροκλον, γυμνὸν περ ἔοντας ἐν δημιοτῆπι.

Πατροκλος δέ θεες πληργῇ καὶ δερὶ δαμαστεῖς,

Αψὲ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, καὶρος αἰτεῖνον.

Εκτῷ δέ, ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μιγάδυμον

Αψὲ ἀναχαζόμενον, Βεβλημύρον ὄζει καλκῶν.

Αγχίμολὸν βάσιον ἤλθε κατὰ σίχαις· γάτα δὲ δερὶ

Νείατον εἰς κενεάνα· Διὰ τοῦ δὲ καλκὸν ἐλαστε·

Δεύπησεν δὲ πεστῶν, μέγα δὲ πηκαχε λαὸν Αχαιῶν.

Ως δὲ ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων εἰσῆσθο πάρμη,

Τώ τοι ὄρεος κορυφῆς μέγα Φρονέοντε μάχεαστον,

Πίδακος αἰμφ' ὀλίγης· εἴθελεστο δὲ πιέμεν ἄμφω.

795

800

810

815

820

Πολλὰ

Πολλὰ δέ τ' ἀδμιάνοντα λίσην ἐδάμασε βίνφιν
Ως πολέας πέφυντα μενοτίκις ἄλμιμον ψόν
Εκτῷρ Πριαμίδης χέδουν ἔγχει θυρὸν ἀπήρα.
Καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἐπεις τῷροεντ' ἀχόρενε.

Πάτροκλος, ἡπά τέφηδα πολὺν κεραζέεν αὖτιν,
Τρωιάδας δὲ μνᾶκας, ἐλεύθερον ἥμαρ ἀπήρας,
Αὗταιν εν νησοῖς Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,
Νῆπιες τάνων δέ τρόφος Εκτόρος ἀκέες ἵπποι
Ποστὸν ὄρωρέχατα πολεμίζειν ἔγχει δὲ αὐτὸς
Τρωῶι Φιλοπολέμοις μεταπέστω, ὃς σφιν αὔτισσα
Ημαρ ἀναγκάτοις σέ δέ τ' ἐνδέκει μῆτρες ἔδονται.
Α δεῖλ', τὸ δέ τοι, ἐσθλὸς εἴσων, δραμόμησον Αχιλλεὺς,
Ος πά τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετελλετ' ιόντι,
Μή μοι πᾶν ίέναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
Νῆπας ἀνὰ γλαφυρὰς, πάριν γ' Εκτόρος ἀνδροφόνου
Αιματόντα γυπάνα τῷρες σῆθεος φάγαν.

Ως τάς σε πεσεφη, σοὶ δέ Φρένας ἀφρονι τρεῖσθε.

Τὸν δὲ ἀλιγεδρανέων τροσεφης, Πατρόκλεις ἵπποι.

Ηδη νῦν, Εκτόρ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ δὲ ἐδώκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης, καὶ Απόλλων, οἱ μὲν ἐδάμασαν
Ρηϊδίως αὐτοὶ δὲ απ' ᾧμαν τεύχε ἐλοντο.

Τοιάτοι δὲ εἰπέρ μοι εἴσκοπιν ἀντεβόλησον,

Πάντες δὲν αὐτοῦ δόλοντο, ἐμῶν ὑπὲ δύρι δαμάζετες.

Αλλά με Μοῖρ' ὅλοι, καὶ Λητᾶς ἐκτανεν ψός,

Ανδρῶν δὲ Εὔφορος Θεός σύ με πέτρατος ἐξεναρίζεις.

Άλλο δέ τοι ἐρεω, σὺ δὲν εἰν Φρεσὶ Βάλλεο σῆσιν,

Οὐ θητὸν δέδει αὐτὸς δηρὸν θέν, αλλά τοι τὴν

Αγχι παρέστησον θανάτος, καὶ μοῖρα κραταιή,

Χεροὶ δαμέντ Αχιλλος αἰμύμονος Αιακίδαο.

Ως ἄρα μιν εἰπόια τέλος θενάτου καλύψε-

Ψυχὴ δὲν ρεθέων πλαμένη αἰδοστὸς βεβήκι,

Ον τούτομον γρόσσα, λιπτόσ' αἰροτῆτα, καὶ θέμη.

Τὸν δὲ τεθνεῖστα πεσοπῆδα Φαιδίμος Εκτώρ.

Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεις αἴπουν ὄλεθρον;

Τίς δὲν οἰδε, εἴκι Αχιλλεὺς, θέτιδος πάσις ηγκόμοιο,

830

835

840

845

850

855

860

Φεύη

Φέρη ἐμῶν ὑπὸ δερὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσαμι;

Ως ἄρα Φωνῆσις δόρυ χάλκεον ἐξ ἀτειλῆς.

Εἶρυσε, λὰς τροσθάσ· τὸ δὲ ὑπίον ὡς ἀπὸ δερός.

Αὐτίκα δὲ ξὺν δερὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,

Αντίθεον Θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

Ιετο γὰρ βαλέειν τὸ δὲ ἔκφερον ὥκεες ἵπποι,

Αἰμοροτοι, καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσταν, ἀγλαὰ δῶρα.

865

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΠΕΚΑ δὲ Πατρόκλος σύμφετος κρεπτεῖ σωίσαται μάχῃ, καθ' ἣν καὶ Εὔ-
φρενός τοις ἀναρρέει τὸ Μενέλαον. Εκτεινεὶς δὲ τὸν Αχιλλέας σύδύστημα
πανοπλίαν, καὶ αὐθίστημα τοῖς Ελλησιν. Οἱ δὲ τοῦ Μενέλαιου, Αρπίλοχον Δι-
πίμποντα τοὺς Αχιλλίαν, τὸν Πατρόκλον θυμάστοι ἀγγέλλουσσα. Υποδύντες δὲ
Ἐπαράδροι τὸ σῶμα τοῖς ὄμοισι, ἐκφίρουσι τὸ μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες περομαχήσαν-
ται ἀπέρεγνος τὰς πολεμίας.

Α Λ Λ Η.

Ρῶ, Δαναοὶ Τρώες τε νέκυν πέρι χειρεῖς ἔμισγον.

ΟΥΔΑΤὸν Ἀτρέος γὸν, δόρισθιλον Μενέλαιον,
Πάτροκλος Τρώεστι δαμεῖς σὺ δηιστῆτε.
Βῆ δὲ διὰ τορομάχων κεκορυθμένος αἴθοπ χαλκῶν
Αμφὶ δὲ ἄρ' αὐτῷ βαῖν, ὡς τις τοῖς τόρτακι μήτηρ
Πρωτοτόχος, κινυρὴ, καὶ τῷν εἰδίκει τόκειον.
Ως τερὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τὸ ἔρχε καὶ αποίδα τοντος ἔσον, 5
Τὸν κτάμενα μεμαῶς, οσις δέ γ' αὐτίος ἔλεος.
Οὐδὲν ἄρα Πάντας γὸς ἐνμελίνης ἀμέληπτε
Πατρόκλοιο τεσσόντος ἀρυμονος· ἀγανά δὲ ἄρ' αὐτῷ

R g

10
Εγγ.,

Ετι, καὶ τροσέειπον Δημήφιλον Μενέλαον.

Ατρεΐδη Μενέλαος, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λᾶν,
Χάζεο, λεῖπε ἐν νεκρὸν, εἰς δὲ ἔνεργε βροτόεντα.
Οὐ γάρ τις αποτερος Τρώων κλειστῶν τὸ ἀπίκεραν
Πάτροκλον βάλε δερὶ κατὰ κρατερὴν ύσμιντην
Τῶ με εἴα κλέος ἐσθλὸν ἐν Τρώεσσιν δέρεθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδεα δυρὶὸν ἐλωμαῖ.

Τὸν δὲ μέγ' ὄχθησις τροσέφη Σωτῆος Μενέλαος.

Ζεῦ πάτερ, καὶ μεν καλὸν υπέρβοιν εὐχετεάδαν.

Οὐτὸν δὲ παρδαλίος τοσού μήρος, γέτε λέοντος,

Οὔτε σὺν κάπρᾳ ὀλούφρονος, γέτε μέγιστον

Ουμίος ἐνὶ σηθεσι τερὶ στένει Βλεμεσάνες,

Οασον Πάνθεος εὑμμελίαν Φρονεύσοιν.

Οὐδὲ μεν ἐδὲ βίη τηρηνόρος ιπποδάμαιο

Ης πῆνις ἀπόνηδ', ὅτε μὲν ἀνατο, καὶ μὲν ὑπέμενε.

Καὶ μὲν ἔφατ' εἰν Δαναοῖσιν ἐλέγχοντον πολεμιστὴν

Εμιρμαρας ἐδὲ εἰ Φημὶ τόδεστος γε οἷον κιόντα,

Εὐφρηναυ ἀλοχόν τε Φίλην, κεδύνες τε τοκῆας.

Ως δην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴκε μεν ἀντα

Στῆνις ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαστα κελύσω

Εσ ταλητὴν οἴναστι μηδὲν ἀντίος οἴστος ἐμέτο.

Πρίν τε κακῷ παθέειν ρεχθεὶν δέ τε νήπιος ἐγκω.

Ως Φάτο· τὸ δὲ τεῖχον ἀμετβόμενος ἐν τροσοπύδα.

Νῦν μὲν δῆ, Μενέλαος διοτρεφὲς, η μάλα τίσεις

Γνωστὸν ἐμὸν, τὸ ἐπεθνεῖς ἐπιδύχομενος δὲ ἀγοράνεις.

Χύρωσος δὲ γυναικα μυχῷ θελάμαιοις θεοῖς,

Αρητὸν δὲ τοκεντοι γοσιν οὐκ τενθος ἐδηκασ.

Η κέ σφιν δελοῖσι γοσι κατατάσσωνα φυοίρην,

Εἴκεν ἐγὼ κεφαλίων τε τεκην καὶ τούχη σκεπασ.

Πάνθω εν χειρεσι, βάλω, καὶ φρόντιδε δη.

Αλλ' αὐτὸν εἴτε δηρὸν απειρητος τόνος ἐσει,

Οὐδὲ τὸ ἀδηρετος, γέτε αλκην, γέτε Φόβοιο.

Ως εἶπων, γέτησε κατὰ πατίδα τάντος ἴσην

Οὐδὲ ἐρρήγεν χαλκὸν, ανεγνάμεθα γέτη δέ οι αἰχμὴ

Δασίδη εν κρατερῇ ὁ δὲ δευτερος ὄρνυτο χαλκῷ

Ατρεΐδης

Ατρεΐδης Μενέλαος, ἐπιδιάμενος Διὶ πατρί.

Αψ δ' ἀναχαζόμενον καὶ σομάχριο θέμεθλα

Νῦν· Ἄττι δ' αὐτὸς ἔρεσε, βάρετη χειρὶ πιθίας·

Αντίκρῳ δ' ἀπολοι δὶ αὐχένος ηλυθ' ἀλωκή·

Δέπτησεν δὲ πεσῶν, δέράσσος δὲ τεύχε ἐπ' αὐτῷ.

Αἴματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὄμοια,

Πλοχοῖς Φ., εἰ χρυσῶ τε, καὶ αργύρω εὐφίκιαντα.

Οἷον δὲ τρέφεις ἔρνος αἵπερ ἐριθῆλες ελαῖσι

Χώρῳ ἐν οιοπόλω, ὅθ' ἀλις ἀναβέσσουχεν ὕδωρ,

Καλὸν, τηλεθέον, τόδε τε πνοιαὶ δονεστός

Παντοίων ανέμων, καὶ τε Βρύεις ἄνθει λαβικῶ·

Ελθὼν δὲ ἐξαπίνης ἀνέμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,

Βόθρῳ τ' ἐξερεψε, καὶ ἐξετάνωσ ἐπὶ γαῖῃ·

Τοῖον Πάνθα ψυχὴν εὐμελίην ΕὐΦορβον

Ατρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτένε, τεύχε ἐσύλα.

Ως δὲ οὐτε τίς τε λέσσω ὁρεότροφος, ἀλλὶ πεποθῶς,

Βοσκομένης ἀγέλης Βενού ἀρπάση, ητις δρίση·

Τῆς δὲ αὐχένες εὖτε, λαβὰν κρατεροῖσιν ὁδὸς·

Πρῶτον, ἐπειπε δὲ Φ. αἷμα καὶ ἔγκαλα πάντα λαφύρῳ

Δηῶν ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τὸν αὐδρὸς τε νομῆς

Πολλὰ μάλιστας θεοῖς απόπροθεν, καὶ δέλεκτοις

Αντίον ἐλθέμενας μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·

Ως τῶν ξτίνι Θυρὸς ἐνὶ σῆτεσσιν ετόλμα

Αντίον ἐλθέμενας Μενελάος κυδαλίμοιο.

Ενθά κε ρέα Φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθόιδας

Ατρεΐδης, εἰ μη οἱ ἀχέλογατο Φοῖβος Απόλλων,

Ος ρά οἱ Εκτορέπωρτε, θῶν ἀτάλαντον Αργοῖ,

Ανέρεις εἰσόμενος Κικόνων πῆματοι Μέντη·

Καὶ μιν Φωνῆσις ἐπεια τερέεντα τορσοῦδα.

Εκτορ, νῦν σὺ μὲν ἀδει Θεοῖς, ἀκιχτὰ διώκων

Ιππὺς Αιακίδαο δαιφρονός οἱ δὲ αἰλεγενοὶ

Ανδράσι γε Θυτοῖσι δαμηρενα, ηδὲ ὄχεεσδ,

Αλλω γέ, η Αχιλῆ, τὸν αἰτανάτη τέκε μάτηρ.

Τοφραδὲ τοι Μενέλαος δηρίος, Ατρέος ψος,

Πετρόκλω πένθεσ, Τρωαν τὸν ἄριστον ἐπεφνε,

Πανθοίδην Εὐφορβού, ἐπώσε τὸ θύριδος ἀλκῆς.

Ως εἰπὼν, οὐ μὲν αὖτις ἔη Θεὸς ἀμπτόνον ἀνδρῶν
Εκτορε δ' αἷνον ἄχος πύκασε Φρένας αἱμφὶ μελαίνας
Πάπτηνεν δ' ἄρ τε πάτεται κατὰ σίχας αὐτίκα δ' ἔγω
Τὸν μὲν ἀπανύμενον κλυτὰ τύχεα, τὸ δὲ επὶ γαῖη
Κείμενον ἔρρεις δ' αἴμα κατ' ὑπαμβύνην ὠτελήν.
Βῆ δὲ διὰ περιμάχων κεκορυθμένος αἴθοπτο χαλκῷ,
Οὗτας κεκληγέντως, Φλογὶ εἰκελος Ηφαίσιο
Ασθέας φόρος λάθ' Ατρέος δῖν Βοΐους.
Οχθίσις δὲ ἄρα εἶπε πέρος ὃν μεζαλήτορα θυμόν.

Ω. μοι ἔγων, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τύχεα κατὰ,
Πάτροκλόν Φ', ὃς κατταὶ ἐμῆς ἔνεπεν ένθάδε τιμῆς,
Μήτις μοι Δαναῶν νεμεσοῦσται, οὐ μὲν ἴδηται
Εἰ δέ κεν Εκτορὶ μάνος εἴων καὶ Τρῶσι μάχωμεν
Αἰδενθέτης, μῆτως με τείσετος εἴναι πολλοὶ,
Τρῶας δὲ ένθάδε πάλις ἀγη κορυθαιόλος Εκτωρ.
Αλλὰ τί μοι πάστα Φίλος διελέγατο θυμός;
Οππότεν ἀντρὸν ἐθέλεις τρόπος δαιμόνα Φωτὶ μάχεσθαι.
Οὐ κε Θεὸς τιμᾶ, ταχαὶ οἱ μέρη πῆμα κυλίσθη.
Τῶι μὲν ξτις Δαναῶν νεμεσοῦσται, οὐ μὲν ἴδηται
Εκτορὶ χωρίσαντι, επεὶ δὲ Θεόφιν πολεμίσθη.
Εἰ δὲ πάλις Αἴαντος γε θύην αἴραθοι πυθοίμην,
Αμφω καὶ αὐτὶς ιόντες ἐπιμυτσάμεθα χάρημας.
Καὶ τρόπος δαιμονία περ, εἰ πῶς ερυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδη Αχελοῖς κακῶν δὲ κε Φέρτερον εἴη.

Εως οὐ παῦθ' ὥρμανε κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τοφράδ' επὶ Τρῶων σίχες πλυνθούς πρήξε δ' ἄρ τε Εκτωρ.
Αὐταρ τούτης εὔποιστω ἀνεχαρέστο, λείπετε δὲ νεκρὸν
Ευγροπαλιόσμενος· ὥσε λίσ ηύδηνεος,
Οὐραὶ κινεῖς τε καὶ ἀνδρες απὸ σειθμοῦ διωνταί
Εγγένεις καὶ Φωνῇ τούτη δὲ οὐ Φρεσὸν ἀλκιμον ἢτερ
Παχυνταί, αἰκανοὶ δέ τούτης αἴτιος μεσταύλοος.
Ως ἀπὸ Πατρόκλου κιε Σανθὸς Μενέλαος.
Στῆ δὲ μεταστρεφθείσις, επεὶ ικέτος έθνος εταίρων,
Παπλάνων Αἴαντα μέρην, Τελαμώνιον ίψον.

85

90

95

100

105

110

115

Τον

Τὸν δὲ μάλιστρον εὐόπει μάχης ἐπὶ δρίσερα πάους,
Θαρσών θέτάρας, καὶ ἐποτριώντα μάχεδαι.
Θεσπέστον γάρ σφιν Φόβον ἐμβαλε Φοῖβος Απόλλων
Βῆ δὲ Θέου, εἴθαρ δὲ παρισάμενος ἔπος ηῦδα,

Αἴαν, δέυρο, πέπον, τῷ Πατρόκλῳ θανόντος
Σπύσσειν, αἷκε νέκυν περ Αχιλλῆι ασφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάχε τεύχε ἔχει κορυθαιόλος Εκτάρ.

Οις ἔφατ· Αἴαντι δὲ δαιφρονι θυμὸν ὄρινε·

-Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἀμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.

Εκτάρ μὲν Πατρόκλου, επεὶ κλιτὰ τεύχε ἀπηύρα,
Ελχ., ἢν ἀπ' ὄμοιν κεφαλίν τάμοι ὅσει χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσάμενος κυστὶ δοίη·

Αἴας δὲ ἐγγύθεν ἥλθε, Φέρων σάκος, ἥτε πύργον.

Εκτάρ δὲ αὖτις ἐσ ὄμιλον ἵων ἀνεχάζεις ἐταίρων

Εσ δίφρον δὲ αὐρόροτε· δίδε δὲ ὅστε τεύχεα καλὰ
Τρωῖ Φέρειν προτὶ ἀσυ, μέρος κλέος ἐμμενει αὐτῷ.

Αἴας δὲ αμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εἰνὶ καλύψας,

Εισῆκει, ὡς τὶς τε λέων περὶ οῖστι τέκεσιν,

Ω, φά τε ηπτὶ ἀγοντι σωμαντήσοντας ἐν ὑλῇ

Ανδρες ἐπακτῆρες, ὃ δέ τε θένει Βλεμεαίνει,

Πᾶν δέ τ' Ἀπτοκύνιον κάτω ἔλκε), ὅστε καλύπτων.

Οις Αἴας περὶ Πατρόκλων ἥρωι Βεβήκει.

Αρχέδης δὲ ἐπέρασθεν δεσμοφίλος Μενέλαος

Εισῆκει, μέρος πένθος ἐνὶ σύνθεσιν αἴξων.

Γλαῦκος δὲ, Ιππολόχοιο πάις, Λυκίων ἄγος ἀνδρῶν,

Εκτόρος ὑπόρα ιδὼν καλεπῶ μήποτε μυθῶ.

Εκτόρ, ὁ εἶδος ἀριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·

Η σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει, Φύζηλιν ἐόντα.

Φράξεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἀσυ σωσθῆ

Οῖσι σὺ λαοῖσι, τοὶ Ιλίω ἐγγεγάδασιν.

Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησθενος Δαναοῖσιν

Εἴσι τῷ πόλεως· επεὶ ἐκ ἄρα τὶς χάρις ἦν

Μάρνασθαι δῆσισι μετ' ἀνδράσι νωλεμεις αἰσι.

Πῶς κε σὺ χείρονα Φῶτα σωσθειας μετ' ὄμιλον,

Σχέτλοι· επεὶ Σαρπηδόν, ἀμα ξενοι γέ εταίρουν,

125.

130

135

140

145

150

Κάλλιπτες

Κάλλιπες Αργείουντι ἔλαφο καὶ κύνησα γνέδαι
Ος τοι πόλι ὁ φέλος γένετο, πόλει τε, καὶ αὐτὸς,
Ζωὸς ἐών νῦν δὲ οὐ ἀλαζέμηνα κυναῖς ἔτλης.
Τῷ νῦν εἶτις ἐμοὶ Λυκίων Πτηκένεστης ἀνδρῶν,
Οἰκαδὸς ἴμεν, Τραϊ ἢ πεφήσεται αἴπερ ὅλεθρος.

Εἰ γὰρ νῦν Τράποι μένος τολμηροτέρες ἐνέπι

Ατρομονού, οἵσιν τὸν ἄνθραξ ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης

Ἄνθραστοι δυσμενέστατοι τόνοι καὶ δηρίν ἔθεντο,

Αἴψα καὶ Πάτρακλον ἐρισάμενοι Ιλιον εἴσων

Εἰ δὲ τοις περὶ τοῦ μέτρα Πριάμοιο ἀνακτον

ΕΛΘοι τεθκείως, καί μιν ἐρισάμενοι χάρηντος

Αἴψα καὶ Αργείοις Σαρπηδόνος ἐντεα καλα

Λύτειν, καὶ καὶ αὐτὸν αἰσθαμένοι Ιλιον εἴσων.

Ταίς γὰρ Θεράπων πέφατο ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος

Αργείων τῷδει μητοί, καὶ αὐγχεμαχοῖς Θεράποντες.

Αλλὰ σύγε Αἴαντος μεταλληπόρος σὺν ἐπάλλοτας

Στῆμδραι ἀντει κατ' ὅσεις ιδίων δηρίων εν αὐτῇ,

Οὐδὲ ιδύς μαχέσοιδας ἐπεὶ σέο Φέρτερος εἴτη.

Τὸν δὲ ἄρρενόρδανον ιδίων περιστέθη καριθαίολος Εκταρ.

Γλαῦκε, τηγ δὲ σοι τοῖος εἴσιν Κατερόπλοιον εἴπεις;

Ω πέπον, ηγέτης Φάρμην σὲ πέρι Φρένας εμινεναὶ ἄλλοιν,

Τῶν, ὅσοις Λυκίην ἐρέβαλαντα κατεπέποιτο;

Νῦν δέ σει ἀνοσίαντι περύχυν Φρένας, σινον εἴπεις

Ος τέ με Φίλης Αἴαντος πελάριον τέχνης πομπεῖναν.

Οὗτοι ἐγὼν ἐρίζεις μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων

Αλλ' αἰεὶ γε Διος κρέατων νόος αἰγάλοχοιο,

Οσε καὶ ἄλκιμον ἄνθρα Φοβεῖται, καὶ αἴφειλεον οὐκον

Ρηδίωντος ὅτε δὲ αὐτὸς πετρίσθη μαχέσοιδας.

Αλλ' αγε δύνρο, πέπον περὶ εμοῖς ιστεον, καὶ οὐδὲ ἐργον.

Η τίνα καὶ Δαρδανῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶται,

Σχήσω αιμυνένα τερὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Οσε εἴπων, Τρώοισιν εκεκλεπτο μακρὸν ανοτας.

Τρῶες, Εἰ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι αὐγχημαχηταί,

Ανέρες εἴτε, Φίλοι, μηνόποιε δὲ θάριδος ἀλκῆς.

155

160

165

170

175

180

185

Οφρ

Οφρέ ἀν ἔγων Αχελῆος ἀμύμονος ἔντει δύω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο Βίην ἐνάστητα κατακτᾶς.

Ως ἄρα Φωνήσεις ἀπέσθη κορυφαῖος Εκταρ
Δηίς σὺ τολέμειος Ἰεών δὲ σκίχανεν ἐταίρις
Ωκα μάλ, ὥπω τῇλε, ποὶ κρατητοῖς μεταστῶν,
Οἱ προτὶ ἄσυ Φέρον κλυτὰ τούχεα Πηλέαδαο

Στὰς δὲ ἀπάντηθε μάχης πολυδακρύτις, ἔντε ἄμεσον.

Ητοι ὁ μὲν τὰ ἡ δώμη Φέρεν προτὶ Ιλιον ἴριεν
Τρωστὸι Φιλοπολέμοισιν ὁ δὲ ἀμέροτε τούχε εἴδην
Πηλέαδεω Αχελῆος, ἢ οἱ Θεοὶ φρανίσκες
Πατέτε Φίλων ἐπορον ὁ δὲ ἄρα ω παιδὶ ὅπιστε
Γηραις ἀλλ' ὥχ ψὸς σὺ ἔντεσι πατρὸς ἐγύρα.

Τὸν δὲ ὡς ἐν ἀπάνευθεν ἵδεν νεφεληγερέττε Ζεὺς
Τούχεσι Πηλέαδα κορυφαῖομνον Θείοιο,

Κινήσεις ρά κάρη προτὶ ὃν μυθίστατο θυμόν.

Α δεῖλ, χρέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστι,
Ος δῆ τοι χρεόν ἔστι σὺ δὲ ἀμέροτα τούχεα δύνεις
Αυδρὸς δρισῆος, τὸν τε τρομεύσος καὶ ἄλλος
Τῷ δὴ ἐταίρον ἐπεφύεις ἔνησα τε, κρατεύον τε
Τεύχεα δὲ καὶ κόσμον ἀπὸ κρατέος τε καὶ ἀρμαν
Εἰλευν ἀπέρ τοι νῦν τε μέγα κρατος ἐγναλίζω,
Τῶν ποινῶν, ὅτι γά τι μάχης σκνοσθήσαντι
Δέξεται Ανδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλέων.

Η, καὶ κινακέστην ἐπ' ὄφρυς νεῦσε Κρονίων.
Εκτορὶ δὲ πρισσε τεύχε Πτολεμοῖς δὲ δὲ μεν Αρμε,
Δενίος, ἐνιάλιος ταπιάδει δὲ αὖτοι μέλε ἔντες
Αλκῆς καὶ φένεος μὲν ἢ κλεπτες ὀπτικέρες
Βῆ ρά μέγα ιάχων ἰδαλλετο δέ σφισ τάσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμιος Πηλέων.
Ὀπρισεν δὲ ἔκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεστι,
Μεδλην τε, Γλαυκόν τε, Μεδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ασεροπαιόν τε, Δεισήνορά θ', Ιππόθεού τε,
Φόρκυν τε, Χρόμειον τε, καὶ Ενυομον οἰωνιστήν
Τοις οὐ γέποτρινων, ἐπεισ τεροεντα τροπούδα.

Κέκλυτε, μυρίσ Φύλα τεβοιτίονων ὀπτικέρεων;

319

320

320

320

320

320

320

Οὐ

Οὐ γὰρ ἔγω τολμήν μηδὲμός, καὶ δὲ χατίζων,
Ενθέδ' αφ' ὑμετέρων τολίων πρεστά ἔκαστον.
Αλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχος καὶ νηπια τέκνα
Προφρονέως ρύσισθε Φιλοπολέμων υπ' Αχαιῶν.
Τὰ Φρονέων, δώροισι κατατρύχα καὶ ἐδωδῆ
Λαὶς, ὑμέτερον δὲ ἔκάστη θυμὸν αἰεῖς.
Τῶν τις Ἰησος τετραμύριος, η ἀπολέμω,
Ηὲ σωθῆτα· η ἡρ τολέμεις οὐριστός.

Ος δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνεῖστά περ, ἐμπητός.
Τρῶας εἰς ιπποδάμας ἐρύσ, εἴχε δέ οι Αἴας,
Ημίου τὴν ἐνάρων ἀποδασομον, ημίου δὲ αὐτὸς
Εἶνας ἔγω· το δέ οι κλέος ἔστεπα, οὐσον ἐμοί περ.

Οις ἕφαδ'. οἱ δὲ Ἰησος Δαναῶν Βρίσκοντες ἔθησαν,
Δύρατ' ἀναρχόμενοι μάλα δὲ σφισιν ἐλπετο θυμὸς
Νεκρὸν τὸν Αἴαντος ἐρύσιν Τελαμωνίαδαο.
Νῆποι· ητε τολέσοιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπήρα.
Καὶ τὸν ἄρ' Αἴας εἰπε βοὺν ἀγαθὸν Μενέλαον.

Ω τέπον, οἱ Μενέλαοις διοτρεφεσ, ψήστι νῦν
Ελπιμοι αὐτῷ περ νοησέμεν ἐκ τολέμοιο.
Οὕτι τόσον νέκυος τέρη δεῖδια Πάτροκλοιο,
Ος κε τάχα Τρώων κορέσσ κύνας, ηδὲ οἰωνὸς,
Οσον ἐμῇ κεφαλῇ τέρη δεῖδια, μῆτι τάβησι,
Καὶ σῆς ἐπὶ τολέμοιο νέφος τέρη τάντα καλύπτῃ,
Εκταρ· ημῖν δὲ αὐτὸν ἀναφάνει) αἵτης ὄλεθρος.
Αλλ' ἄγ, αριστᾶς Δαναῶν καλδ, ην τις ἀκόση.

Οις ἕφατ· καὶ ἀπίηστε βοὺν ἀγαθὸν Μενέλαος
Ηὔσεν δὲ Διαπεύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς.

Ω φίλοι, Αργείων ἥγητορες, ηδὲ μέδοντες,
Οἴτε περ Ατρεΐδης, Αγαμέμονοι καὶ Μενέλαοι,
Δύρια τάντοιν, καὶ σημαίνοιν ἔκαστος
Λαοῖς· ἐκ δὲ Διος τιμη καὶ κῦδος ὀπηδεῖ
Αργαλέον δὲ μοι εἰς Διασκοπᾶσθαι ἔκαστον
Ηγεμόνων τοση γὰρ ἔρις τολέμοιο δέδηεν.
Αλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσίζεσθα δὲ οὐκέτι θυμῷ,
Πάτροκλον Τρώησι κυριν μέλπηθρα γνέσαται.

223

230

235

240

245

250

255

Ως

Ως ἔφατι· οὖν δ' ἄκουστε Οἰλῆος ποχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, Θέσσων ἀνὰ δημοτῆτα.

Τον δὲ μέτ' Ιδομενεὺς καὶ ὅπεραν Ιδομενῆς

Μυρίόντς, ἀγάλανος Ενυαλίων αὐδρεῖ φόντη.

Ταῦν δ' ἄλλων τίς ἀντὶ ηὐτοῦ εἶναι φρεσὶν ἐνόματ' εἴποι,

260

Οοσος δὴ μετόπισθε μάχην πομπαν Αχαιῶν;

Τρῶες δὲ τορύταφαν αἰσθάνεται· ηρχε δὲ ἀρέτη Εκτώρ.

Ως δὲ ὅτε ἐπὶ περιχοῦσι δισπετέος ποταμοῖο

Βέβηρυχεν μέχεται κύμα ποτὸς· ρόον διμφὶ δὲ τὸ ἄκραν
Νίονες Βοόσωτιν, ἐρευνομένης ἀλὸς ἔξω.

265

Τόσηγ δέ τρώων ιαχὴ γένεται· αὐτῷ Αχαιοί

Επισταν διμφὶ Μενοιτίαδην, ἔνα θυμὸν ἔχοντες,

Φεραχθέντες σπάκεσσιν χαλκήρεσιν· αἱμφὶ δὲ τὸ οὐρανόν

Λαμπτῆσιν καρύθεος· Κρονίων πέρα πολλὴν

Χεῦ· ἐπεὶ δέδε Μενοιτίαδην πήχθηρε πάρος γε,

270

Οφερεῖ, ζώσος ἐών, Θερσίπων δὲν Αιακίδας·

Μισθεντεν δὲ τὸ οὐρανόν δημιώνται κυμάτια γενέσθαι

Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ αἰμυνέμενοι ὥργεν ἰταίρος.

Ωσαν δὲ τορτεροὶ Τρῶες ἐλίκωπας Αχαιές·

Νεκρὸν δὲ περιπόντες ὑπέτρεπται, γεδε τὸν αὐτῶν

275

Τρωῆς υπέρθυμοι ἔλον ἔγγεστον, ιέμενοι περ.

Αλλὰ νέκυιν ἐρύσιτο· μίρυνδαι δὲ καὶ τὸν Αχαιού

Μελλοντικότερον μάλα γὰρ σφέας ὥκτελεῖται

Αἴας, ος τορέται μέν τὸν οὐρανόν, τοτέροι δὲ ἔργα τέτυκτο

Ταῦν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύνοντα Πηλέοντα·

280

Ιθυσεν δὲ οὐδὲ τορομάχων, σοὶ ἐπελος αἰλῆν

Καπτίων, ος τὸν οὐρανόν κυνάς τελερέψει τὸν αἰγῆν

Τηδίων ἐκέδεσσεν, ἀλιξάμενος οὐδὲ βίοντας·

Ως γος Τελαμῶνος ἀγανά, Φαιδίμος Αἴας,

Ρεῖος μετεπούμενος Τρώων σκέδασσε Φέλαγχος,

285

Οι τοτέ Πατρόκλων βίσσασαν, Φρόνεον δὲ μάλιστα

Αἴσι τοτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κύδος δέρεσθαι.

Ητοι τὸ Λίθιο Πελασγούς Φαιδίμος γος,

Ιππόθυος τοδος ἐλκε κατὰ προτερὴν υσμίνην,

Δημόμενος τελαμῶν ταρὰ σφιρὸν ἀμφὶ τένοντας,

290

Εκπος.

Εκτορί καὶ Τρωεώς χαριζόμενος πάχα δὲ αὐτῷ
Ηλέθε κακὸν, τὸ οἱ ἄττις ερύκακεν ιερένων περ.

Τὸν δὲ ψὸς Τελαμῶνος, ἐπαιχῆς δὲ ὄμιλος,

Πλῆξις αὐτοχεδίην κυνέντος Διὸς χαλκοπαρῆς.

Ηερκεις δὲ ιπποδάσταις κόρυς περὶ δάρος ἀκακῆ,

Πληγεῖστος ἔγχει τε μεγάλως, Εἰς χειρὶ παχεῖται

Εγκέφαλος δὲ περὶ αὐλὸν αἰέδραμεν ἐξ ὀτειλῆς

Αἰματόσις τε δὲ αὐτὶ λύθη μένος· σὺν δὲ ἄρα χειρῶν

Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἥκε χαμᾶς

Κενταῦρος δὲ ἄγκης αὐτοῖο πέσε πρηνὸς ἐπὶ νεκρῷ,

Τῇλ δὲ Λαρίσιος ἑρκάλακος· οὐδὲ τοκεῦσι

Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινωιδέσις δὲ οἱ αἰῶν

Επαλεθέρ, οὐπάτος μεγαθύμος δάρει δαμέντι.

Εκτὼρ δὲ αὐτὸς Αἴαντος ακούγοις δάρει Φαετοῦ·

Αλλὰ μὲν αὕτα ιδεῖν πλεύσατο χάλκεον ἔγχος

Τυρθάνος δὲ Σχεδίου, μεγαθύμονος Ιφίτεις ψὸν,

Φωκήνων δὲ ἄριστον, οὗ εὖ κλεπτεῖ Πανοπῆι

Οικίαν μετεπάσκε, πλέος ἀνέρεσιν ἀνάστων·

Τὸν βάλτον δὲ κληΐδα μεσοντος Διὸς δὲ ἀμπερὲς ἄκρη

Αἰχμὴν χαλκεῖται πάρα νεικάτον αἵμους ἀνεργεῖ·

Δεύτησεν δὲ πεσὼν, δράσησε δὲ τούχεις ἐπὶ αὐτῷ.

Αἴας δὲ αὖ φόρκυνα δαιφρονα, Φάνοπος γαρ,

Ιππόδοιος τελεῖβαντα, μέσον κατὰ γαστέρα πολεῖ-

Ρῆγες δὲ Θάρηκος γνάλου, Διὸς δὲ ἔντερα χαλκὸς

Ηφαῖστος· οὐδὲν δὲν κρίνεις πετεῖν εἶτε γασταν ἀρροσθῶ.

Χειρόποιος δὲ οὐτέ τε πρόμαχοι καὶ Φαίδημος Εκτὼρ·

Αργεῖος δὲ μέγας ιαχονος ἐρύσαστο δὲ νεκρὸς,

Φόρκυνος δὲ, Ιππόδοιον τε λύσοντο δὲ τούχεις ἀπ' ὄμαδον.

Ευθέτης καὶ αὐτες Τρωεῖς δεῖπνοις οὐπάτος Αχαιῶν

Ιλιον εἰσανέστησαν, ἀναλκεστοις δαμέντες·

Αργεῖος δὲ καὶ κῦδος ἐλον καὶ οὐπέρ Διὸς αἰσταν,

Καρτεῖς δὲ θένεις σφετέρων αλλά αὐτὸς Απόλλων

Αἰνεῖαν ὠτρυνε, δέμας Περίφαντι εοικάς,

Κηρυκί Ηπυτίδη, οὗ οἱ παρα πατρὶ γέροντες

Κηρύσσων γέροντες, Φίλα Φρεσὶ μῆδα εἰδῶς.

295

300

305

310

315

320

325

Τῷ

Τῷ μιν ἐπούμενος τρέσεθη Δίος γῆς Απόλλων.

Αἰνέα, τῶς ἀνὴρ χάρη πέρι θεὸν εἰργασθε
Ιλιον αἰτεῖν; ὡς δὴ ίδον ἀνέρας ἄλλος
Κάρτει τε φένει τε πεποιθότας, ἥντορει τε,
Πλήθει τε σφετέρω, χάρη πέρι δῆμον ἔχοντας.
Ημῖν δὲ Ζεὺς μὲν τολυ βλεπει, η Δαναοῖσι,
Νίκην ἄλλ' αὐτοὶ τρεῖς ἀστετον, καὶ δὲ μάχεσθε.

Ως ἔφατ· Αἰνέας δὲ ἐκατηβόλον Απόλλων
Εγκα ἐστάτα ιδὼν, μέγα δὲ Εκτόρα εἶπε Βοϊσας.

Εκτόρ τ', οὐδὲ ἄλλοι Τρώων ἄγοι, οὐδὲ Πλιμέρων,
Αἰδώς μὲν νῦν οὐδὲ γέρενοι φίλων ὑπ' Αχαιῶν
Ιλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκεῖσθαι δαρείντας.
Αλλ' ἔτι γάρ τις Φησὶ Θεᾶν, ἐμοὶ ἄγκη τρόπους,
Ζῆν ὑπατον μῆτρα μάχης ἀπετάρροτον εἴναι.
Τῷ δὲ Ίδης Δαναῶν ἵρον, μηδὲ οἱ γε ἔκηλοι
Πατροκλον μητρίν πελασμάτῳ τε θνητά.

Ως Φάτο· καίρα τολυ τρομάχων ἐξάλμενος ἐγή
Οι δὲ ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοις ἐζεῦν Αχαιῶν.

Ενθ' αὖτ' Αἰνέας Λειώριτον ὑπατεῖ δέρι,
Τὸν Αριστεῖον, Λυκομηδέος ἐδήλον ἐτάρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέντεν δέρητος Λυκομηδῆς.
Στῆ δὲ μάλιστας ιδὼν, χάρη πάντοτε δέρι Φαενῶν,
Καὶ Βάλεν Ιππασίδην Αποσίνα, τοιμένα λαῶν,
Ηπειρούποτε πραπίδων ἐθέρη δὲ ὑπὸ γένεται ἐλυσεν
Ος δὲ σκηνής Παιονίης ἐρισώλαχθει εἰληλεθή,

Καὶ δέ, μετ' Ασεροπταιον, δέρισθεσκε μάχεσθαι.

Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέντεν δέρητος Ασεροπταιος,
Ιθυσεν δὲ χάρη ὁ τρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι.
Αλλ' ὑπατεῖ επι ἔτηχε στίκεστι γέρενοι ἐρχατο πάντη

Ερεύνεται πατροκλῷ, τῷρο δέ δέρεται ἐχοντο.

Αἴσις γάρ μάλα πάντας ἐπωχετο, τολλὰ κελσίσσων.

Οὔτε τινὲς ἐξοπίσω νεκρὸς χάρεσθαι ἀνάγει,

Οὔτε τινὲς προμάχεσθαι Αχαιῶν ἐξοχον ἄλλων,

Αλλὰ μάλιστας αὐτῷ βεβάμεν, χρεδότεν δὲ μάχεσθαι.

Ως Αἴας ἐπέτελλε τελώνιος αἴματι δὲ χθῶν

330

335

340

345

350

355

360

Δεύτερο

Δενετο περφυρέω τοι δ' αγχησίνος ἐπίπλου
Νεκροὶ οὐκεὶς Τρώων καὶ υπερμενέων Ἀττικέρων,
Καὶ Δαναῶν δόδ' οἱ γὰρ αναιμωτί γ' εμάχοντο
Παιρότεροι, ὃ πολὺ φένυδον μέμνητο γεράτες
Ἀλληλοις αὖ ὄμηλον ἀλεξέμενα πόνον σείπυν.

Ως οι μὲν μάργαντο δέμας πυρός ἀδε κε Φάσης
Οὔτε τῶτ' ἥλιον σὸν ἐμμενα, ἔτε σε λύπην.
Νέοι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπι, οὓτοι ἄριστοι
Εὔστοις αὐτῷ Μεγαστίσῃ κατατεθενεώτι.

Οι δ' ἄλλοι, Τρῶες τε καὶ εὐκήρυξις Αχαιοί,
Εὔκηλοι τολέμεις τον ὑπ' αἰθέρι πέπλατο δ' αὐγὴ
Ηελίου ὄχεια, νέφος δὲ φανετο τάσσει
Γάστης, ψυχὴν μετεπταύμενοι δὲ μάχοντο,
Αλλήλων ἀλεῖσιντες βέλεα συνέενται,
Πολλὸν ἀφεζότες τοι δὲ εὐ μέσῳ, ἀλλεὶ ἐπιχον
Ηερὶ καὶ τολέμειῳ τειροντο δὲ τηλεὶ χαλκῷ,
Οστος ἀριστοὶ εστῶν δύο δὲ ἔπω φάτε τεπύθηεν,
Ανέρε κυδαλίμω, Θρασυμῆδης, Αντίλοχος τε,
Πατροκλοι θανόντες αμύμονες, ἀλλ' εἴ τε ἐφαντο
Ζώνην εἴ τε πρώτη ὁμάδω Τρώων: μάχεσθαι
Τὰ δὲ ἔπιστομένα θενατον καὶ φύγαν ἐτάιρον,
Νόσφιν ἐμαρκάδηεν, ἐπεὶ ἡς ἐπετελέστο Νέσωρ,
Οτρύνων τολέμονδι μιλανάων διτὸ τῶν.

Τοῖς δὲ πανηγυρίοις ἑρίδος μέρεσ τεκχος ὄραρες
Αργαλέους καμάτῳ δὲ χ' ιδρῷ νωλεφες αἰεὶ¹
Γενατά τε, κυημαί τε, ταῦθεν θ' ὑπένερθεν εκάστη,
Χεῖρές τ', ὁφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμέναι,
Αμφ' ἀγαθὸν Θεραπούλα τοδώκιος Αιαχίδαο.

Ως δ' ὅτι ἀνὴρ ταῦτο Βοὸς μεγάλου Βοείου
Λαοῖσιν δῶν τεκνύειν, μεθύσκαν αἰλοφῆ.

Δεξάμενος δὲ ἄρα τοιχός Διασπέντες τάνυστος
Κυκλός, ἀφαρ δὲ τε ικμᾶς ἐστι, δύναται δὲ τὸ αἰλούριον,
Πολλῶν ἑλκούγων τάνυστος δὲ τε πᾶσα Διασπρό.
Ως οὐχὶ ἔνθα Εἴνθα τέκουν ἀλίγη ἐνὶ κάρην
Εἴλκεον αἱμόφορεοι· μάλα γάρ σφισιν ἥλπετο Θυμός, 395

Τρωσίν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ιλίου, αὐτὰρ Αχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς τερεὶ δ' αὐτὸς μᾶλος ὄφρας
Αχειος· όδε καὶ Αρης λασσόσ, όδε καὶ Αἴθην
Τοῦ γε ιδεῖστος ὄνοσας· όδε εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι
Τοιον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ αὐδρῶν τε οὐκέππων
Ηματι τῷ ἐτάνυσε κακὸν τόσον. όδε ἄρα τών
Ηδες Πάτροκλον τεθυμότα δῖος Αχιλλευς·
Πολλὸν γαρ απάνευθε νεῶν μάρναντο θεάσιν,
Τέχεις ὑπὸ Τρώων τὸ μιν ψποτε ἥλπειο Θυμῷ
Τεθύμανεν, αλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφέντα τούλησιν,
Αψι δοτονοσησεν ἐπεὶ όδε τὸ ἐλπετο τάμπαν,
Εκπέρεσεν τολοιεθρον ἀνεύ ἔθεν, όδε σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γαρ τοὺς μητρὸς ἐπεύθειο, νόσφιν αἰχάντιν.
Η οἱ απαγγειλλεσκε δίος μεγάλοιο κόμησι.

400

Δὴ τότε γε καὶ οἱ ἔσπειτε κακὸν τόσον, οὔσοι ἐτύχοι,
Μῆτηρ, ὅτις ρέοι οἱ τολοὶ φίλατος ἀλεθέτειρος.

405

Οι δὲ αἰσι περὶ νεκρὸν ἀκαχμέναι δέρατ' εχούτες,
Νωλεμένες ἐγχριμποντο, οὐκέππων.
Ωδὲ δέ τις εἴπεσκεν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.

410

Ω φίλοι, καὶ μάνημιν ἔυκλεες δότονεσθαί
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, αλλ' αὐτὸς γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τὸ κενημένην αἴφαρ τολὸν κέρδιον εἴη,
Η τῶν Τρώεων μεθυσομεν ιπποδάμοισιν
Αἴσι τοτὲ σφέτερον ερύσαι, καὶ κῦδος δέρεσθαί.

415

Ωδὲ δέ τις Τρώων μεραρχίμων αἰδησοσκεν.
Ω φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα ταρέται ἀνέρι τῶνδε δαμηναί
Πάντας ὄμως, μήπω τις ερωκέτω τολέμοιο.

420

Ως ἄρα τις τούτης εἴπεσκε, μενος δὲ ὄροσοσκεν ἐτάίρος.
Ως οἱ μεν μάργανοι, σιδῆρες δὲ δέρματα γύδος
Χάλκεον ψρανον ἵκε δι' αἰθέρος ἀπεγυέτειο.
Ιπποι δὲ Αιακίδαι, μάχης απένθιθεν εόντες,
Κλαιον, ἐπειδὴ ταρώτα πιθέαθης ηνιόχοιο
Εν κοιμοις τεσσόντος ύφεν Εκταρος αὐδροφόνοιο.
Η μάνη Αντημέδων, Διώρεος ἀλκιμός γῆσι,
Πολλὰ μὲν αὖ μάστιγος θοῇ επεμάιετο Θεῶν,

425

430
Πολλὰ

Πολλὰ δὲ μελικίοις προσῆδα, πολλὰ δὲ δρεπῆ.
Τὸ δὲ γένος ἀψὲ εἰπὲ νῆσος εἰπὲ τολαστὸν Ελλήσποντον
Ηθελέτην ιέναι, γένος εἰς πόλεμον μετ' Αχαιῶν·
Αλλ' ὡςεὶ σύλη μέντος ἐμπεδον, γένος εἰπὲ τύμβων.

Αἱρετος εἰσῆκε τεθυότας, γένος γυναικῶν·
Ως μένον ἀσφαλέως, αἴσχαλλέα δίφρου ἔχοντες,
Οὐδὲ ἐνισχύμαντε καρῆτα· δάκρυα δὲ σφιν
Θερμὰ κατὰ Βλεφάρουν χαμάδις ρέει μυρομήροισιν,
Ηνιόχῳ πόθῳ. Θαλερηγένος μιαντετο χάιτη,
Βενύλης ἐξεριπτόσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι,
Μυρομήρω δὲ ἄρα τὰ γε ιδεν ἐλέητε Κρονίαν,
Κινητας δὲ καρη, περὶ δὲ μυθήσατο θυμόν.

Α δεῖλω, τι σφῶι δόμεν Πηλῆι ἄνακτι,
Θυητῷ; ὑμεῖς δὲ εἰσὶν ἀγέρω τ', αἴθαντα τε.
Η ἵνα δυσῆνοις μετ' ἀνδράσιν ἀλγεῖ ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τι πώ εἶνιν οἰζυρότερον ἀνδρός
Παντων, οὐσά τε γαῖαν ὅπιττειν τε καὶ ἔρπεδον.
Αλλ' εἰ μάνιον γε καὶ ἄρμασι διαδαλεοῖσιν
Εκτωρ Πριαμίδης ἐποχύσεται· εἰ γάρ εἴσω.

Η ςχάλις, ὡς καὶ τεύχος ἔχει, καὶ ἐπείχεται αὐτῶς;
Σφῶιν δὲ γύναισι Βαλῶ μένος, γένος ἐνὶ θυμῷ,
Οφρα καὶ Αὐτομεδοντα σαύσετον σκη τολέμεοιο
Νῆσος εἰπὲ γλαφυράς· εἴτε γάρ σφισι κῦδος ὄρεζω,
Κτενειν, εἰσόχει τῆς εὐεγέλμενος ἀφίκων·
Δύῃ τ' Ηέλιος, καὶ ἐπι κνέφας ιερὸν ἐλθη.

Ως εἰπών, ἵπποισιν εὐεπνευστεν μένος γένος
Τὸ δὲ ἄπειρον χατταίνον κονίην διδοσδὲ Βαλούτε,
Ρίμφε έφερον θύον ἄρμα μῆτρας Έ Αχαιῶν.
Τοῖσι δὲ εἰπὲ Αὐτομεδῶν μάχεται, ἀχνύμενός τερ ἐταίρος,
Ιπποις αἵστων, ὡς αἴγυπτος μῆτρας.
Γένα μὲν γάρ φάγγεσκεν ύπ' σκη Τρώων ὄρυμα γέδε,
Γένα δὲ επιχειρε τολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
Αλλ' εἰχεις φῶτας, ὅτε εἰσενίστη διώκειν.
Οὐ γάρ τως γένος, οἷον ἐσνθέτος ιερῶν σκη δίφρω,
Εγγάλιος φορμᾶθατ, Έ εἰπίχειν ὥκεας ἵππος.

432

440

445

450

455

460

465

Οψ

Ωψὲ δὲ δῆ μιν ἐταῖρος ἀνὴρ ἵδεν ὄφθαλμοῖσιν,
Αλκιμέδων, ψὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο.
Στῇ δ' ὅπερεν δίφροι, καὶ Αὐτομέδοντα πεσοῦδα.

Αὐτόμεδον, τίς τοι νῦν θεῶν πηρέδεα Βαλλεῖ
Εν σύνεστι ἔηκε, καὶ ἐξέλεπτο Φρένας ἐσθλάς;
Οἷον προς Τρώας μάχεας περάτῳ ἐν ὄμιλῳ
Μένος: ἀπερ τοις ἐταῖρος ἀπεκτεπτο τόλχεα δ' Εκτῷ
Αὐτὸς ἔχων ἄμοιον αγαλλεταὶ Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὐτὸν Αὐτομέδον πεσοῦθη, Διάρεος ψὸς.
Αλκιμέδον, τίς γάρ τοι Αχαιῶν ἄλλος ὄμοιος,
Ιππων ἀθανάτων ἔχεμεν διηπόντε, μένος τε,
Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεοφίν μήσωρ ἀπέλαντος,
Ζωσις εών; οὐδὲν δ' αὖ θανάτος καὶ μοῖρα κιχάνδι.
Αλλὰ σοι μὲν ματιγὰ καὶ ηνία σπαλοεντα
Δεῖχατ ἔγω δ' ιππων διπέπομψη, ὄφρα μάχωμα.

Ως ἔφατ: Αλκιμέδων δὲ βοηθὸν ἄρι τοπρεποῖς,
Καρπαλίμως μάστυγα καὶ ηνία λάζετο χερσίν.
Αὐτομέδον δὲ διπέρρος νόησε δὲ Φαιδρίμος Εκτῷ
Αὐτίκα δὲ Αἰνείαν πεσοῦθενεν ἔγγὺς εόντα.

Αἰνεία, Τρώων Βαληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ιππω τῷδε σύνοπτο ποδάρικος Αἰακίδαο
Εες πόλεμον περιφένεντε σὺν ηνίοχοισι κακοῖσι.
Τῷ κεν εελπίμηις αἴρησέμεν, εἰ σού γε θυμῷ
Σώ εἴθελεις ἐπεὶ τούς δὲν εφορμηθέντε γε ηνῶν
Τλαῖνεν ἐναντίοις σάντες μαχεσταδές ἄρη.

Ως ἔφατ: γέδε απίγησεν εὔσ παῖς Αγχίσοιο
Τῷ δὲ ιδύσ βητίων, βοέης εἰλυράρω ἄμβες
Αὕτη, σερῆσις πολὺς δὲ επελήλατο χαλκός.
Τοῖοις δὲ ἄμα Χερομίστε, καὶ Αρητος Θεοειδῆς,
Ηίσκει ἀμφότεροι μάλα δὲ σφισιν ἥλπειο θυμὸς
Αὐτώ τε κτενεσιν, ελάσαν τὸ ἔριαυχενας ιππεῖς
Νήπιοι: γέδε ἄρετον ἀνανιματί γε νεεστα
Αὐτίς ἀπὸ Αὐτομέδοντος ὁ δὲ εὐχάμενος διὶ πατρὶ,
Αλκῆς καὶ φένεος πλῆτο Φρένας ἀμφιμελάνιας
Αὐτίκα δὲ Αλκιμέδοντα πεσοῦδα, πιστὸν ἐταῖρον.

470

475

480

485

490

495

500

Αλκί-

Αλκιμέδον, μὴ δῆ μοι δοτόπεδεν οἰχέμενον ἵππος,
Αλλὰ μάλιστα εὐπνέοντε μεταφρενώ· καὶ τὸ ἔγωγε
Εκτόρα Πριαμίδην μένεος οχήσεθαι σῖω,
Πεύκον γ' ἐπ' Αχιλλῆς καλλίτεχνον βρημεναῖς ἵπποι,
Νεῖσι κατακτεναντα, Φοβητοῦ δὲ σίχας ἀνδρῶν
Αργείων ἡ καὶ αὐτὸς εἰνὶ πρώτοισιν ἀλώη.

Ως εἴπων, Λιάντε καλέσατο, καὶ Μενέλαον.
Αἰάντ, Αργείων ἡρόπορε, καὶ Μενέλαος,
Ητοι μὲν τὸ νεκρὸν Ἀπτηράπεθ, ὅσοις ἄριστοι,
Αμφ' αὐτῷ Βεβάμεν, Σ' ἀμύνεσθαι σίχας ἀνδρῶν.
Νῶιν δὲ ζωοῖσιν ἀμισθτε πλεεῖς ἤμαρ.
Τῇδε γαρ ἔβρισκεν πόλεμον κατὰ δακρυόντα
Εκτώρ, Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
Αλλ' ητοι μὲν ταῦτα θεῶν εὐναστοι κατέπιεν
Ησω γαρ καὶ ἔγω τὸ δέ κεν Διὶ πάντα μελῆσον.

Η ρά, καὶ ἀμπεπαλὰν προῖσται δολιχόσκοις ἔγχος,
Καὶ βαλεν Αρητοῦ κατ' αστίδα πάντος ἔισιν
Η δὲ σύκη ἔγχος ἔρυτο, Άλλος τῷ δὲ εἴσιτο χαλκὸς,
Νειαίρη δὲ εἰν ταῖσι διὰ ζωτῆρος ἐλασσεν.

Ως δὲ οὖν εἷσιν εχον πέλεκυς αἰχνίος ἀντί,
Κόνθιας ἔξοπιδεν κεράων βοὸς ἀχειράλιο,
Ινα πάμη διὰ τῶνσιν, οἱ δὲ ταρθρῶν ἐρίπησιν.
Ως ἀρ' οὐγε ταρθρῶν, πότεν ὑπίλοις εἰν δέ οἱ ἔγχος
Νηδούσιοις μάλιστα ὅρν κραδανομένον λύε γῆρα.
Εκτώρ δὲ Αὐτομέδοντος ἀκόντιστος δόρι Φαενῶ.

Αλλ' οἱ μὲν ἄντειδὲν ἥλσατο χάλκεον ἔγχον
Πρόσω γάρ κατέκυψε· τὸ δὲ ἔξοπιδεν δόρυ μακρὸν
Οὐδὲ ἐνσκιμφύη, Ἐπὶ δὲ ὕριαχος πελεμίχθη
Εγχεος εὐθάδεπτος ἀφει μένος δέριμος Αρης.

Καὶ νῦ κε δῆ ξιφεεστος αὐτορχεδον ὀρμητήτισ,
Εἰ μή σφω Λιάντε διέκριναν μεμαστε,
Οἵρη ἥλθον καθ' ὄρειλον, ἐπαύρε κικλήσκοντος.
Ταῦς δὲ ταστηρέσσοντες ἐχωριστον πτάλιν αὐτούς

Εκτώρ, Αἰνείας τ', ηδὲ Χρονίος θεοειδῆς.
Αρητον δὲ κατ' αὐτῷ λίπον δεδαιγύμφους πτορ,

Κέιμενον

Κειμένον. Αὐτομέδων δὲ, θῶν ἀτάλαντος Αργῆς
Τεύχεα τ' ἐξενάρεσε, καὶ εὐχόμενος ἦπες ηὔδαι.

Η δὴ μάλιστα ὀλίγον γε Μενοιπάδας θανόντος
Κῦρος ἄχεος μεθέπικα, χαρεσκόντα περὶ καταπέφυνων.

Ως εἶπὼν, ἐς δὲ Φροντίδαν ἔναρι Βροτόντες
Θῆκε, ἀν δὲ αὐτὸς ἔβαλεν, πόδας καὶ χειρας ὑπερφέν
Αἰματόσις, ὡς τις τε λέσχη κατὰ ταύρου εὐθύδως.

Αὐτὸς δὲ ὅπτι Πατρόκλῳ πέτατο κρατερή ύστημιη,
Αργαλέην, πολιδακρύν· ἔγειρε δὲ νεκρὸς Αἴγινη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσσος· περοῦκε γὰρ εὐρύσκεται Ζεὺς

Ορνύμενας Δαναῶν· δὴ γὰρ νοοῖς ἐτράπετε αὐτός,

Ητε τορφυρέων τελείων θυμητοῖς ταύτησι

Ζεὺς εἰς χρανόθεν, πέρας ἔμμεναι η τολέμοιο,

Η καὶ χειμῶνος διωδαλπέος, ὃς ρά τε ἔργων

Ανθρώπων ἀνέπαστον ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κῆδε.

Ως οὐδὲ, τορφυρέην νέφελην πυκάσσασα ἔαυτη,
Δύσσεται Αχαϊων εὖνος ἔγειρε δὲ Φάτος ἕκαστον.

Πρῶτον δὲ Ατρεός μονοὶ εποτευχαστα τροστύδα,

ΙΦθιμον Μενέλαιον, οὐ δέρας οἱ ἔγγυθεν ήνεν,

Εισαρμόνη Φοινίκη δέμας, καὶ ατειρέα Φοινίκη.

Σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαιε, κατηφεῖ καὶ σνείδες

Εοσετα, εἴ καὶ Αχιλῆος ἀγανάπτωσιν εταῖρον

Τείχεα ύπο τροιῶν ταχέες κιψες ἐλκύσσωσιν

Αλλ' ἔχει κρατερῶς, στρενῦς δέ λαον ἀπαντά.

Τὴν δὲ αὐτές πεσσεῖσπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαιος.

Φοῖνιξ, ἄττα, γερασε παλαιμένες, εἰ γὰρ Αἴγινη

Δοῖη κάρτος ἐμοὶ, Βελέων δὲ ἀπερύκος ερών.

Τῷ κεν εγώντι ἐθέλομι παρεσάμενας καὶ ἀμίνεν

Πατρόκλῳ μάλα γάρ με δανῶν ἐσεμάσατο θυμόν.

Αλλ' ξετωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μήπος, εἰδὲ δοτολύγα

Χαλκῶν δημιουρῶν τῷ γάρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

Ως Φάτος γῆποτεν δέ θεα γλαυκῶπις Αἴγινη,

Οπίστας οἱ πάμπερτα θεῶν ἡρησατο πάντων

Εν δέ Βίλη ὄμοισι καὶ εἰ γενναοῖται ἔθηκε,

Καὶ οἱ μήρες Θάρος εἰνὶ σηθεογινεν εὐηκεν,

Τ τ

340

341

35

353

360

363

370

Ητε

Ηττοι καὶ εἰργαδόν μάλα περ γένος αὐθομέσιο,
Ιχανάα δακέσιν, λαρὸν δὲ οἱ αἴμι ἀνθρώπες
Τοις μη Θάρσες τὴλησεν Φρένας αμφιμελαίνας
Βῆ δὲ ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκοντίσε δέρι Φαενῷ.

Εποκε δὲ ἐν Τρώαις Ποδῆς, ψος Νετιων^{Θ.}, 575

ΑΦνείος τ', αγαθός τε, μάλιστα δὲ μιν τίνεν Εκτῷ
Δημή, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν, Φίλος εὐλαπιναῖς
Τὸν τὰ κατὰ ζωσηρὰ βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Αἰγαντα Φόσσανδε. Διὰ τρόπον δὲ χαλκὸν ἔλαστε

Δευτηρεύεται πεσόντων αἵτη Ατρεΐδης Μενέλαος

Νεκρὸν υπὸ τρέσων ἔρυσεν μὲν ἔθνος ἑταῖρων.

Εκτῷ δὲ εὐγυθέντι ισάμενος ὥτουνεν Απόλλων,

Φαινοποιος Ασπαδη εναλίγκιος, οὐδὲ εἰ ἀπάντων

Σείνων Φίλτατος ἐτίκεν, Αγιδόδη οἰκία νεικεν·

Τὸν μὲν ἐστομηνόν τρόπον Φίη εκάρηγες Απόλλων.

Εκτῷ, τίς κέ σ' ἔτι ἄλλος Αχαιῶν ταρβήσεται;
Οἶον δὲ Μενέλαον ὑπέτρεψεν, οὐδὲ τὸ πάρος περ
Μαλιάκος αἰχμητῆς, νῦν δὲ οἰχετοφ οἷος ἀεραῖς
Νεκρὸν υπὸ τρέσων σὺν δὲ ἔκτανε τοῖσιν ἑταῖρον,
Εσθλὸν εἰς τρομαχοῦτι, Ποδῆς, ψος Νετιωνος.

Ως φάτο τὸ δὲ αχεος νεφέλην εκάλυψε μέλανα.
Βῆ δὲ Διὰ τρομαχῶν κεκορυφήρος αἴθοτος χαλκῷ.
Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἐλετ αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Μαρμαρένην, Ιδίῃ δὲ κάτα νεφέεσσι κάλυψεν.
Ασράφας δὲ, μάλα μεγάλη ἔκτυπτε τὸν δὲ ἐτίναξε.

Νίκην δὲ τρώαις δίδε, εφόσσης δὲ Αχαιών.
Πρώτος Πλινέλεως Βοιώτιος ἥρχε Φόσσοι.
Βλῆτο γὰρ ὁμον δέρι, τρέσω τετραμήνος αἰεὶ,
Ακρον ἐπιτίγνυστο γεάψεν δέ οἱ ὄσεον ἄχρις
Αἰχμῇ Πελιδαμανος ὁ γάρ δὲ ἔβαλε χρέον εἰλθών.

Ληίτον αἰθέντη Εκτῷ χρέον εταστε χειρὶ ὅπλι καρπῷ,
Τίον Αλεκτριόνος μεγαλύμετρος πάντες δὲ χάρηταις
Τρέσοτε δὲ πατητήνας, επεὶ σοκέτι ἥλπετο θύμων
Εγγήσεις ἔχων εν χειρὶ μαχησεθαι τρώαις.

Εκτῷ δὲ Ιδομενοῦς μὲν Ληίτον ὄρμηθεντα

603
Βεβλήκει

Βεβλήκεις Θάρηκα κατὰ σῆθος πολὺ μαζόν
Εν καυλῶ δέ εἴη μολιχὸν δόρυ τὸ οβόποστε^ν
Τρωεῖς οὐδὲν ιδομενῆς αἰκόνισε Διδυκαλίδαο
Διφρώ εφεξιστος^ς οὐδὲν ράπτον ἀμαρτεῖν

Αὐταρ οἱ Μηρίοναο ὄπανά δι', ημοχον τε,
Κοίρανον, οὐδὲν ράπτον εὐκληρόμητος ἐπετείνει^ν
Πλούτος γαρ τὰ πρώτα, λιπανέας ἀμφιελίστας,
Ηλυθε, καὶ τε Τρωτὶ μέγα κράτος ἐγκαλίζει,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὥκα ποδάκεας ἥλασεν ἵππος.
Καὶ τῷ μὲν Φάος ἥλασεν, ἀμισθὲ δὲ πηλεῖς ἥμαρο^ν
Αὐτὸς δὲ ὥλεσε θυμὸν υφ' Εκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλλ' ὑπὸ γναθοῦ καὶ γάτος, ἐκ δὲ ἀρ' ὁδοῖς
Ως δόρυ πειρινόν, οὐδὲν δέ γαλασταν τάμε μεσην.
Ηρίπε δὲ εἰς ὄχεων, κατὰ δὲ ηνία χεῖνεν ἔραζε.
Καὶ τάγε Μηρίοντις ἔλασεν χείρος Φίλησι,
Κύψας σὺν πεδίοιο, καὶ ιδομενῆς προσῆδε.

Μάστι οὖν, εἴως καὶ θοᾶς ἐπὶ μῆτρας ἴκημα.
Γινώσκεις δὲ οὐτὸς, οὐτὲν κάρτος Αχαιῶν.

Οὐς ἔφατ^ε: Ιδομενεύς δὲ πραστὸν καλλίτριχας ἵππος
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς δὲ γαρ δέος ἐμπεσε θυμῷ.
Οὐδὲν ἔλαθ^ε Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαιον
Ζεὺς, οὐτε δὲ Τρωεσι δίδε εἰτεραλκεα νίκην
Τοῦτο δὲ μιθῶν πρέστη μέγας Τελαμώνιος Δῖας.

Οὐ πότε, οὐδὲ μὲν γε καὶ οὐ μάλα νηπίος εἰσι,
Γνοίη, οὐτε Τρωεσι πιττύρ Ζεὺς κῦδες ὀπάζει.
Τῶν μὲν γαρ πάντων βέλε ἀπέτεκεν, οὐτις ἀφέι,
Η κακός, η αγαθός: Ζεὺς δὲ ερμῆς πάντι ιδύντ^ε
Ημῖν δὲ αἵτις πᾶσιν εἴτεσια πίπτει ἔραζε.
Αλλ' ἀγετ^ε, αὐτοὶ περ φραζόμενοι, οὐδὲ καὶ αὐτοὶ^ν
Χάρημα Φίλοισι εἴτεροισι γνωμεῖθα νοσήσουτες.
Οἱ περ δὲ δύριοισι ακηχέδατ^ε, οὐδὲ τε Φασὶν
Εκτορος ἀνδροφόνοιο μήνος καὶ χειρας αἴπτις
Σχησεότ^ε, αλλ' οὐ τηνοὶ μελαίνησιν πεσειεδατ^ε.
Εἰη δὲ οὐτις εἴταιρος αἰπεγέλει τάχιστα

610

615

620

625

630

635

640

Πηλεύθης ἐπεὶ δὲ μιν διόματι οὐδὲ πεποδαῖ
Λυχεῆς αὔγελίης, ὅτι οἱ φίλοις ἀλεθ' ἔταιρος.

Αλλά ύπη διώματι ιδέειν τοιότον Αχαιῶν
Νέρι γάρ κατέχονται δύοις αὐτοῖς τε, καὶ ἄποι.
Σειδή πάτερ, ἀλλὰ σὺ ρῦσαι ὑπὸ ήρος παῖς Αχαιῶν
Ποίησον δὲ αἴθρην, δός δὲ διφθαλμοῖς ιδεόδατην
Εγώ δὲ φάσι καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νῦν τοι εὑαδεῖς θάσος.

Ως Φάτος τὸν δὲ πατέρον ὀλοφύρατο δακρυχέοντα.
Αὐτίκα δὲ ηρά μὲν σκεδαστενή, καὶ ἀπώσεν δύοις ληκτήν
Ηέλιος δὲ ἐπέλαμψε, μάχη δὲ ἐπὶ τάσσων Φανύη.
Καὶ τότε ἀρέτη Αἰας εἶπε Βοηνὸν ἀγαθὸν Μενέλαον.

Σκεπτίον νῦν, Μενέλαος διογρεφές, αὔχενι ίδηαι
Σωὸν εἶτε Αντίλοχον, μαγάθυντος Νέστορος ιόντον
Οτρυνον δὲ Αγριλητὴ δαιφρονία θεαστον ιόντα
Εἰπέν, οἵτινας οἱ τολμοὶ φίλατος ἀλεθ' ἔταιρος.

Ως ἔφατος δέ τοι ἀπίθητος Βοηνὸς ἀγαθὸς Μενέλαος.
Βῆ δὲ ιέναι, ως τίς τε λέων ἀπὸ μεσαίλοιο,
Οστέος ἐπεὶ ἀρέτην κακάς τοι ἀνδρας τοι εἶπε Θησεύς,
Οίτε μιν τοι εἴσοις Βοηνὸν ἐκ ταῖς ελέσθαι,
Πάνυυχοι ἐργάζοντες· οὐ δέ, κρειῶν ἐρατίζων,
Ιδύεις, αλλά τοι τερψάσθεταις θαρρεῖς γαρ ακοντες
Αντίοις αἴσασθε· θρατειάων ἀπό χειρῶν,
Καιόμεναί τε δέται, τάς τε τρεῖς εοσύμενός περ
Ηῶθεν δὲ δότονός Φίνης ἔβη τετιηότι Θυμῷ.
Ως ἀπὸ Πατροκλοῦ Βοηνὸς αγαθὸς Μενέλαος
Ητε τολλάδειν τοῖς γούδιοιο,
Αργυαλέας τρέψοις θέωρος δημοσιοῖς λίπαις
Πολλὰ δὲ Μυριόν τε καὶ Αἰάντεσσι κέλεσιν.

Αἰατητή, Αργείων τρυπτορες, Μυριάν τε,
Νῦν τις ἐνημέτις Πατροκλῆνος δειλοῖο
Μητρούδων ταῖσιν γαρ ὅθιστο μείλιχος εἴναι
Σωὸς εἴναι νῦν αὖ θάνατος καὶ μοιρά κακάνει.

Ως ἄρα Φωνῆσας ἀπέβη Σανθὸς Μενέλαος,
Πάντοτε παπλαίνων, αἷς αἰετός, οὐρανὸν τε Φασίν
Κύπατον δέρκεσθαι ὑπερανίων τετεληνῶν,

649

650

651

660

661

670

675

Οὐ τε χὴ ὑψόθεοντα πόδας ταχὺς σὺν ἔλαφε ποιῶ,
Θάμνων ὑπ' αἱμφικόμην καλαπέμενος, ἀλλά τ' εἰπ' αὐτῷ
Εοτύτο, καὶ τέ μιν ὥκα λαβὼν ἐξείλετο Θυμόν·
Ως τότε σοὶ, Μενέλαις διοτρέφες, οὗτος φασκώ
Πάντοτε δινέαθην πολέων κατὰ ἔνος ἐτάίρων,

680

Εἴ περ Νέστορος γὸν ἔτι ζώοντα ἴδιον.

Τὸν δὲ μαλάκην εὔοπτον μάχης εἰπ' ἀριστρὰ πάσους,
Θαρρούνθετάρες, καὶ εποτρύνοντα μάχεσθαι·
Αγχοδὸν δὲ ιστέμενος πορσέφη ξανθὸς Μενέλαιον.

Αντίλοχος, εἴδε τούτο, διοτρέφες, ὅφρα πήγαν
Λυχεῖς αὐγέλινος, η μὴ ἀφέλλε γνέσαθαι.
Ηδη μέν σε καὶ αὐτὸν οἴομαι εἰσφέροντα
Γινώσκειν, ὅτι πῦρα θεὸς Δαναοῖς κυλίνδει,
Νίκη δὲ Τρώων πέφαται δὲ ὠρίσος Αχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλῃ δὲ τοῷ Δαναοῖς τέτυκται.
Αλλὰ σύ γ' αὖτις Αχελῆ, θέων εἰπὶ νῆας Αχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἷκε ταχίστε νέουν εἰπὶ νῆα σαῶση
Γυμνόν αἴταρ ταγέ τεύχε ἔχει κορυφαιόλος Εκτώρ.

Ως εἶφατο· Αντίλοχος δὲ κατέσυγε, μῆδον αἰκόνας·
Δῆν δὲ μιν αἱμφατή επεων λαβεῖ τὸ δὲ οἱ οὗτοι
Δακρυόφιν ποληθεῖν· Θαλερὴ δὲ εἰς ἐρχετο Φωνή·
Αλλ' οὐδὲ οὐδὲ Μενέλαις εὐφυμοσώνης αἰμέλυσε·
Βῆ δὲ θεῖν, τὰ δὲ τεύχε αἱμύρον δάκνειν ἐτάίρω,
Λασδόνω, οἵσι οἱ χεδονεῖς εἰρεφε μάνυχας ἵππες·
Τὸν μὲν δακρυχεοντα πόδες Φέρον εἰκ πολέμοιο,
Πηλεῖδη Αχελῆι κακὸν επος αγγελεοντα.

695

Οὐδὲ ἄρα σοὶ, Μενέλαις διοτρέφες, πέτελε θυμὸς
Τερρομήνοις εἰσάροισιν αἱμισθέμιν, εὐθεν απῆλθεν
Αντίλοχος, μεγάλῃ δὲ τοῷ Πυλίσισιν ετούχη·
Αλλ' οὐγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δίον αὐνήκεν·
Αὐτὸς δὲ αὐτὸν εἰπὶ Πατροκλῶν προΐ Βεβηκεῖ·
Στῆ δὲ περ Αἰαντεσοὶ κιὰν, εἴτερ δὲ παροπύδα.

705

Κεῖνον μὲν δῆ τηνὶν ἀπτηποέμηκα θούσιν
Ελθεῖν εἰς Αχελῆα πόδας ταχύν· οὐδὲ μιν οἴσι
Νῦν οἴνας, μάλα περ κεχολωμένον Εκτώρ δ. ω.

710
οὐ

Οὐ γάρ πως ἀν τυμὸν ἐών Τρέσσος μάχοιτο.
Ημεῖς δὲ αὐτοὶ περ Φραγώμεθα μῆτη δέρισμα,
Ημὲν ὅπερ τὸ νεκρὸν ἔρυσσομεν, ηδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρέσσον ἐξ ἑνοῦ θάνατον καὶ κῆρε φάγοιμεν.

Τὸν δὲ ἡμεῖσθετέ εἴπετε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Πάρτη κατ’ αὐτοὺς ἔστετε, ἀγαχλεῖς ὡς Μενέλαος.

Αλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηχείοντις, ἀσθόντε μάλιστα,

Νεκρὸν αἰεράντες Φέρετ τὸν αὐταρ ὄποιος

Νῶι μαχητόμεθα Τράσσον τε, καὶ Εκτορὶ διώ.

Ιστον τυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἱ τὸ πάρος περ

Μίμηνομεν ὅγιν ἄρτα περ ἀλλήλοισι μενοντες.

Ως εἴθαδε, οἱ δὲ ἄρτα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο

Τύφλα μάλα μεγάλως ἔπει δὲ ταχεῖ λαὸς ὅπισθε

Τράσσος, ὡς εἰδότο νέκυν αἴροντας Αχαιάς.

Ιστοσεν δὲ κίνεσσιν εὐκόπετες, οἵτινες

Βλαψέντων αἰχματι τῷρον κύρων θυρτήρων

Εας μὲν γάρ τε Θεσσι, Διαρραιοὺς μεμαῶτες.

Αλλ’ ὅτε δὴ ρέεν τοῖσιν εἰλίσσεται, ἀλκὴ τεποιῶτως,

Αὐτὸν τὸν αἰνάρην, διὰ τὸ ἔρεσσον ἀλλοδις ἄλλος.

Ως Τράσσος, εἴς μεν δύμιλαδον αἰεν ἐποντο,

Νύσσοντες ξιφεσσον τε καὶ ἔγχεσσον ἀμφιγύμοισιν

Αλλ’ ὅτε δὴ ρέει Αἴαντε μεταστρέφεντε κατ’ αὐτὸς

Στάμνουν, τῶνδε τρέπετο γρῦπος, ἥδε τις ἐτλη

Προσαγαγάσας, τοῦτο νεκροῦ δηριάδαθα.

Ως οἱ γυναικαὶ τέκνου Φέρον ἐκ τολέμοιο

Νῆσσας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπει δὲ τολέμος πετατό σφιν

Αχειος, ποτε πῦρ, τό, τὸ επεστύμδρον, τόλιν αὐδρῶν.

Ορμῶν εἶαιφης φλεγέθη, μινύθεσσι δὲ οἷος

Εν σέλαι μεγάλῳ τὸ δὲ ὑπτιόβρεμετος ἵσταντο.

Ως μὲν τοῖσιν ἴππων τε καὶ αὐδρῶν αἰχμητάνων

Αἰγακῆς ὄρυμαγδος ἐπηνειν ἐρχομένοισιν.

Οἱ δὲ, ὡδοὶ ημένοι, κρατερὸν μένος αἰμφιβαλόντες,

Ελκωστές οὔρεος κατὰ ταπειλόεσσαν αταρπὸν

Η δοκὸν, περ δόρυ μέγα τῆν οὐρανον τε θύμος

Τερεδὸς ὄμος καμάτω τε καὶ ιδρῶν πειθόντεσσιν

719

720

721

730

740

745

Ως

Ως οὐ γέρμεμαστε νέκυν Φέρον αὐτὰρ ὅπισθεν
Αἴαντ' ιχανέτης, ωστερ πένων ιχάνες ὕδωρ

Τλήεις, πεδίοιο Διαπεύσιου τετυχηκώς,

Ος καὶ ιφθίμων ποταμῶν ἀλεγενά ρεεθρα
Ιχεῖς, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ρόον πεδίονδε πῆγος

Πλάζων, εδὲ τί μιν φένει ψυχῆς ρέοντες

Ως αἰεὶ Αἴαντε μάχης ἀνεργον ὅπιστα

Τρώων οἱ δ' ἄμι εποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλισται,

Αἰνέας τὸν Αγχιστάδης, καὶ Φαίδημος Εκτωρ

Τῶν δ' ὥστε Ψαρῶν νέφος ερχεται, πὲ καλοῖσιν,

Οὐλον κεκληγοντες, ὅτε πεσίδωσιν ιόνται

Κίρκον, οὐδὲ τε σμικρῆς Φόνον Φέρετ ορνίθεαστην

Ως ἄρα τὸν Αἰνέα τε καὶ Εκτορι καροι Αχαιῶν

Οὐλον κεκληγοντες ἵσαν, ληθοντο δὲ χάρματος

Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τὸν αὖθις τε τάφον

Φύγονται Δαναῶν πολέμος δ' εἰς γίνεται ερωή.

750

755

760

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Α χιλίους τὸν Πατρόκλον δύναται ἐπηρέεις δύσπεται· ἀπλάθυος γένεται Θέτης ἵνα
τὸν διλασθεῖν παρεγραφεῖ αὐτὸν, οὐ παρεμπειν ἐπίχρισθε πολύμην; οὐτος εἰ
αὐτῷ ὅπλα καμίου παρεῖ Ήφαίστην. Κιδωνίας γένεται Ήρας, ἀπόλος προστάθμη
ἐπὶ τῷ πάθει, ἐπιφανεῖ τοῖς πολεμίοις, οὐ καὶ αὐτῷ ἐκτλεῖσθαις φάγεται;
γένεται τὸν φυγὴν ποδοῖς Αἴσφετέροις. Τό γένεται Πατρόκλος σύμφωνα Αἴσφετέροις
οἱ Μυρμιδόνες λύνεται· Ήφαίστης γένεται Αχελῶς πανοπλίαν κατηποκβαῖται.

Α Λ Λ Η.

Σίγμα, Θέτης Αχελῶς πτῆρ' Ήφαίστης φέρει ὅπλα.

Ω σοὶ μὲν μάρτυραν δέμας πορὸς αἰδομένουσο·
Αντίλοχος δ' Αχελῶς πόδας ταχὺς ἀγέλεος ἥλθε,
Τὸν δὲ εὗρε προπάροιδε νεῶν ὄρθοκραυράσων,

Τὰ Φρενέοντ' ἀνὰ Θυμόν, αὐτὴν τετελεσμένα ἔνει.
Οχέθησας δ' ἄρα ἐπει τορὸς ὃν μεγαλύτορα Θυμόν.

Οὐ μοι ἔγω, τί τ' ἄρε αὐτει καρπομόσωντες Αχαιοί
Νήπιον Ἐπικλεονεόντα, αὐτοζύμοιοι τεδίοιο;
Μὴ δῆ μοι τελεσωσι· θεοὶ κακὰ κήδεια Θυμόν;
Οὐ ποτὲ μοι μήτηρ διεπέΦραδε, καί μοι ἔστε,
Μυρμιδόνων τὸν ἀριστον, ἐπιζώοντος ἐμέο,
Χερσὸν ταῦτα Τρώων λέγενται φάσος ἡείσιο.

Η μάλα δῆ τεθηκε Μενοίτιος ἀλκιμος γόσ,
Σχέτλιος· ἢτ' ἐκέλδον απωσάμυμον δῆιον πῦρ,
Αὖτε ἐπὶ τῆς ἰμεν, μηδὲ Εκτορὶ ἴφι μάχεσθαι.

Εως δὲ ταῦθ' ὥρμαντε κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Θυμὸν,
Τόφρειοι ἐγγύθεν ἥλθεν ἀγανά Νέστορος γόσ,
Δάκρυα Θέρμα χέων, φάτο δὲ ἀγελίης ἀλεγενήν.

Οὐ μοι, Πηλεός γένεται δαΐφρονος, η μάλα λυρεῖς
Πεύσεται ἀγελίης, η μὴ ὁφελλε γνέσθαι.
Κατηγε Πατρόκλος νέκυος γένεται δὲ ἀμφιμάχονται

Γυμνᾶ

Γυμνᾶς ἀπέρ τά γε τεύχε' ἔχει κεριθαιόλος Εκταρ.

Ως φάστος τὸ δὲ ἄχεος νεφέλη σκάλυψε μέλαινα.
Αἱροτερογις ἡ χεροὶν ἐλῶν κόνιν αἰδαλόεσσαν,
Χεύατο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δὲ πολὺν τρόσωπον
Νεκτηρέως δὲ γιτῶν μέλαιν' ἀμφίσσεν τέφρη.

25

Αὐτὸς δὲ σὺ κονίστος μεγαλώσι πονυθεῖς
Κέπο, Φίλησι δὲ χεροὶν κόμβου πολὺν δαίζων.
Δρακός δὲ, ας Αχιλεὺς ληισσατο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμηνα μεγάλ' ἵαχον, σὺ δὲ Θύραζε
Εδραμον ἀμφὶ Αχιλῆα δαιφρονα· χεροὶς δὲ πᾶσαν
Στῆθεα τεταλήσοντο, λύτεν δὲ ὑπὸ γυναῖκας εἰκάστη.

30

Αυτίλοχος δὲ ἐτέρωθεν ὁδύρετο, δάκρυα λεῖσσων,
Χειρας ἔχων Αχιλῆος ὁ δὲ ἔσενε κυδάλιμον κῆρος.
Δειδίε γαρ μὴ λαμπὸν διοτριβῆσε σιδῆρω.

Σμερδαλεσν δὲ ὥμωζεν ἀκόσος δὲ πόνια μῆτηρ,
Ημενη ἐν Βενθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατεῖ γέροντι,
Κάκισσεν τὸν ἄρετεπτα. Τεσκύ δὲ μιν ἀμφιγέροντο
Πᾶσαν, οὐταὶ κατὰ Βενθος ἀλὸς Νηρηΐδες ησαν·
Ενθ' ἄρετεπτα Γλαύκη τε, Θαλεία τε, Κυριδόκη τε,
Νητάση, Σπειώ τε, Θόη θ', Αλιη τε βεστπις,

35

Κυριοθή τε, καὶ Ακτάιη, καὶ Λιμνάρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ιαύρα, Καὶ Αμφιδήη, καὶ Αγανή,
Δωτά τε, Πρωτώ τε, Φέρχοτα τε, Διωαμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Αμφινόμη, καὶ Καλλιάνεια,
Δωρίς, Καὶ Πανοπη, Καὶ ἀγακλεπτὴ Γαλάτεια,
Νημερτή τε, καὶ Αψοδήη, καὶ Καλλισάνασα.

40

Ενθα δὲ τὴν Κλύμενη, Ιάνεια τε, καὶ Ιάνασσα,
Μάυρα, καὶ Ωρεύθηα, εἴσπλόκαρμός τε Αιδίθεια.
Αλλαγ θ', αὐτὴ κατὰ Βενθος ἀλὸς Νηρηΐδες ησαν.
Τῶν δὲ καὶ δέργυθεον ταῦτα σπέσος αἱ δὲ ἀμα τᾶσαν
Στήθεα πεταλήροισον θέπις δὲ εὔηρχε γέσοιο.

45

Κλῦτε, κασίγνητας Νηρηΐδες, οφρέ εἰς τᾶσαν
Εἶδετ' ἀκόσοις, οστέοις εἰνι κηδεῖα θυμῶ.
Ωμοὶ ἐγώ δειλή, ὥμοι δυσαρειστόκεια,
Η τὸ ἔπει ἄρετεπτα γονιν ἀμύμονά τε, χρατερόν τε,

50

U u

Εξοχον

Εξοχον ἡρώων, ο δ' ανέδραμεν ἔρνει ἵστος,
Τὸν μὲν εγὼ Θρέψασα, Φύτον ὡς γυνῶν ἀλωῆς,
Νησοῖν Ἐπιπρόεικα κορωνίσιν 1λιον ἔιστω,
Τρωτὶ μαχλούμηνον τὸ δ' ὥχι παροδέζομαι αὐτὶς
Οικαδὲ νοσήσαντα, δόμον Πηλήιον ἔιστω.

Οφρεα δέ μοι ζώει, καὶ ὄρα Φάρος πελοίον,
Αχυτη, ὥδε τὶ οἱ διωαμοι χραισμῆσαι ἴστος.
Αλλ' εἴπι, οφρεα ἵδω τε Φίλον τέκος, ηδὲ ἐπακέστω,
Ο, τί μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πολέμου μένοντα.

Ως ἄρα Φωνήσοσα λίπει περέος· οἵ δὲ σὺν αὐτῇ
Δακρυσεσται ἵστοι, τῷρε δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Γῆγνυτο ταὶ δι' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίσαλον ἵκοντο,
Ακτὴν εἰσινέσαινον Ἐπισχερῶ, εἴθα θαμεῖαι
Μυριδόνων ἐφύρτο νεες περχὺν ἀμφ' Αχιλῆα.
Τῶ δὲ βαρυσενάχοντι παρίστητο πόνια μῆτηρ,
Οὕτι δὲ κακύσσοσα καρη λάβε παύδος ἔισι·
Καὶ ρὸλοφυρομήν, επεια πέροεντα πεσούδα.

Τέκυν, τὶ κλαίεις; τί δέ σε Φρένες ἵκετο πένθος;
Εξαίδα, μὴ καῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσαν
Εκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πεῖν γ' εὔχεο χεῖρας ἀναγκῶν,
Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλημένας γας Αχαιῶν,
Σεῦ Ἐπιδεινομήνες, παθέειν τὸ δεκῆλια ἐργα.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων παροέφη πόδας ὀκνὺς Αχιλλεύς.
Μῆτερ ἐμη, τὰ μὲν ἄρ μοι Ολύμπιος ἐξετέλεσεν
Αλλὰ τὶ μοι τὸ ηδος, επεὶ Φίλος ὠλεθ' ἐταῖρος,
Πάτροκλος; τὸν εγὼ περὶ πάντων τοὺν ἐταῖρων,
Ιστον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τούχεα δὲ Εκτωρ
Δημόσας ἀπέδυσε πελώρια, θωμαὶ ιδέαται,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δύσσει, ἀγλαὰ δῶρα,
Ηματι τῷ, ὅτε σὲ βροτὸν ανέρος ἐμβαλον ευη.
Ως ὁφελεσ σὺ μὲν αὐτὶ μετ' ἀθανάτης ἀλιγος
Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θυτὴν ἀγαγέαδας ακεστιν.
Νῦν δὲ οὐ καὶ σοὶ πένθος εὐνὶ Φρεσι μύριον εἴη,
Παιδὸς δέποφθιμόνος τὸ δέζομαι αὐτὶς
Οικαδὲ νοσήσαντι· επεὶ δέ εἰμι θυμὸς ἀνώρε

60

65

70

75

80

85

90

Ζώειν,

ζώειν, οὐδὲ ἄνδρεστι μετέμιμναι, αἷκε μὴ Εκτωρ,
Πρώτος ἐμῶ ταῦτα δέρι τυπεῖς, διπλὸν Θυμὸν ὀλέαση,
Πατρόσκλοιο δὲ ἔλαρα Μενοιτίαδια διποτίση.

Τον δὲ αὐτὲ προσέπειπε Θέτις καταδακρυχέσσοτα.

Ωκύμορος δῆ μοι, τέκνος, ἔστειλε, οἱ ἀγοράνεις.

Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Εκτορα πότιστος ἐτοῖμος.

Τίνω δέ μέγ' ὄχθησις προσέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Αὐτίκα τεβναῖνην, ἐπεὶ σύν αἵρετος εἰπεῖν
Κτενομήρω εἰπαμῦναν· οὐ μὲν μαλα τηλόθι πάτερις
ΕΦΘΙΤ· ἐμεῖο δὲ δῆσεν δῆσης ἀλκτῆρα γνέατα.
Νῦν δέ, ἐπεὶ καὶ νεομόρι γε Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόσκλω γνόμοις Φάσος, οὐδὲ επεροιστος
Τοῖς ἄλλοις, οἱ δῆ πολεεῖς δάμεν Εκτορι δίω.
Αλλ' ημεὶς τοῦτον εἴτε πάτερον ἀχθος αρξόμενος,
Τοιος εών, οἷος οὗτις Αχαιῶν χαλκοχιτῶνων
Ἐν πολέμῳ ἀγορῇ δε τ' ἀμείνονες εἰσοι καὶ ἄλλοι.
Ως ἐρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' αὐτῷ πάρων απόλοιτο,
Καὶ χόλος, ὃς ἐφέγκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι
Οσε τολὺ γλυκιών μέλιτος καταλειβομέροιο
Ανδρῶν ἐν σῆθεστιν δέξεται, πήγε καπνός.

Ως εἶμεν νῦν ἔχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμενων.
Αλλὰ τὰ μὲν προτετύχαται εἴσασθοιν, ἀχυρώμοιο περ,
Θυμὸν εἰς σῆθεστι φίλον δάμασσετες ἀνάγκη.

Νῦν δέ εἰπε, οὐφρας φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Εκτορα· κῆρα δέ ἔγω τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ
Ζεὺς ἐθέλητελέσαι, ηδὲ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Οὐδέ γὰρ οὐδὲ Βίη Ηρακλῆς Φύρε κῆρα,
Οστερ φίλτατος εσκε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτή
Αλλα ει μοῖρα δάμαστε, καὶ αργαλέος χόλος Ηρῆς
Ως καὶ εγών, εἰ δῆ μοι ὄμοιη μοισι τέτου^β),
Κέισομε, ἐπεὶ κε θάνω νῦν καὶ κλέος ἐσθλὸν αροίμεν,
Καὶ τίνα τρωιάδων καὶ δαρδανίδων βασικόλπων,
Αμφοτέρην χεροὶ παρεῖσων απαλάων
Δάκρυ ὄμορχαμέρην, ἀδινὸν σοναχῆσαι ἐφέννη
Γιοῖεν δέ, ως δῆ δηρὸν ἔγω πολέμοιο πέπωμαι.

95

100

105

110

115

120

125

Μηδέ

Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, Φιλέωσί περ ὅδε με τέστεις.

Τὸν δὲ ημεῖστον ἐπέβαε θεὰ Θέτις αργυρόπεζα.

Ναὶ δὴ τοῦτο γε, τέκνον, ἐπήτυμον ἡ κακόν εἴσι,

Τειρομήροις επέροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.

Αλλά τοι ἔντεα καλὰ μὲν Τρώεσσιν ἔχειν),

Χάλκεα, μαρμάρεα τὰ μὲν κορυφαιόλος Εκτῷρ

Αὐτὸς ἔχων ὁμοιον ἀγάλλεταις ὅδε εἰ Φηρὶ

Δηρὸν ἐπαγλαυκεῖσθ, ἐπεὶ Φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.

Αλλὰ σὺ μὲν μῆτρα καλαδύτε μᾶλον Αρηός,

Πρέν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθόσαι εν δόφινοισιν ἴδησαι.

Ηῶθεν γὰρ νεῦμα, ἀμέντοις σινόντι,

Τεύχεα καλὰ Φέρβοι παρ ΗΦαιστοι ἀνακτος.

Ως ἄρα Φωνήσοτε, παῖδιν τετάπεδον γος ἔοιο.

Καὶ στρέψθετο, ἀλίστοι καπιγύμνησοι μετηύδα.

Τυεῖς μὲν τὸν δεῦτε θελάσσιν εὐρέα κόλπον,

Οψόμενά τε γέροντ' ἄλιον, καὶ δώματα πατέος,

Καὶ οἱ πάντες ἀγρεύουσιτ· ἐγὼ δὲ εἰς μακρὸν Ολυμπὸν

Εἶμι παρ ΗΦαιστον κλιτοπέχυλον, αἷκ εὐέλησιν

Τις ἐμώ δόμραμα κλιτὰ τεύχεα, παμφανόωντα.

Ως ἐφαρδ· αἵ δὲ υπὸ κύμα θαλάσσιν αὐτίκ' ἔδυσαν. 145

Η δὲ αὐτὸν Οὐλυμπόνδι θεὰ Θέτις αργυρόπεζα

Ηίεν, οὐρα Φίλω παῖδι κλιτὰ τεύχεα σκέπαι.

Τέλι μέρος ἄρα Οὐλυμπόνδι πόδες Φέρον. αὐτῷρι Αχαιοὶ

Θεωρεσιώ αλαλητῶν οὐρα Εκτῷρος ανδροφόνοιο

Φεύγοντες, ηῆσας τοι γέ Ελλήσσοντον ἵκεντο.

Οὐδὲ κε Πάτεροι λόν περ εὔκνημοις Αχαιοὶ

Εκ Βελέων ἐρύσσαντο νεκτοί, θεράποντ' Αχιλῆος

Αὗτις γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λάβοι πε, Εἰς ἵπποι,

Εκτῷρος τέ, Πελάμοιο πάσι, Φλοξὶς εκελος ἀλκη.

Τρὶς μὲν μετοπάδε ποδῶν λάβε Φαιδίμος Εκτῷρ,

Ελκέμενα μεμάσ, μέγα τοι γέ Τρώεσσιν ὄμοκλα.

Τρὶς δὲ δύο Αἰαντες, Θεριν Πτειρομήροις ἀλκη,

Νεκρὸς ἀπεινούθεντος οἱ δὲ ἐμπεδον αλκη πεπιθῶσ,

Αλλοτ' ἐπαιχασκε κατὰ μόδον, ἀλλοτε δὲ αὖτε

Στάσκε μεγας ιάχων ὀπίσω δὲ κάρετο παμπαν.

160

Ως

Ως δ' ἀπὸ σώματος ὅπι λέοντ' αἰθῶνα δύναται¹⁾

Ποιμήνες ἄγρων λοι μέγα τενάοντα δίεσται

Ως ρά τὸν τοκ ἐδύναντο δύνα Αἴαντε κορυτῆς

Εκτόρα Πελαμίδην ἀπὸ νεκρῆς δειδίζασθαι

Καὶ νῦν κεν εἴρυστεν τε, καὶ ἀστετον ἥρατο κύδος,

163

Εἰ μὴ Πηλέκων ποδηνέμος ἀκέα Ιερεύς

Αγέλος ἥλιθε θέστ' ἀπὸ Ολύμπου Θωρήσεασθαι

Κρύσσα Δίος, ἀλλων τε θεῶν τεσσεράκοντας γὰρ ἡκέ μιν Ήρη

Αγχὺς δὲ ισαμένη, ἐπεισ πλεόνεται πεσοπύδα.

Οργεο, Πηλέαδη, ταῖσταν ὀκπαγλόπτετ' ἀνδρῶν

Πατρόκλω ἐπάμινον, & εἴνεκα Φύλοπος αὐτῷ

Εστηκε τῷρο νεῶν· οἱ δὲ ἀλλήλες ὀλέκχουσι,

Οἱ μὲν, αμυνόμενοι νέκυος τέρει πεθνεῖστος,

Οἱ δὲ ερύσασθαι ποτὶ Ιλιον ἡμερέσσαν

Τρωεὶς ἐπιθύμοι: μάλιστα δὲ φάιδημος Εκτωρ

175

Ελκέμεναν μέμονεν κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώρη

Πῆγαν ἀνὰ σκολόπεστι, ταμόντ' ἀπαλῆς ἀπὸ δερῆς.

Αλλ' ἄνα, μηδὲ ἐπι καῖσον σέβας δέ σε θυμὸν ικέμω,

Πάτροκλον Τρωῆστι κυρίν μέλπηθρα γνέασθαι.

Σοὶ λώβη, αἷκεν τι νέκυος ἡχυμηρός ἔλθη.

180

Τὴν δὲ ημετέοτε ἐπειτα ποδάρης δίος Αχιλλεύς.

Ιερεύς, τις γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἡκε;

Τὸν δὲ αὐτές προσέειπε ποδηνέμος ἀκέα Ιερεύς.

Ηρη με προσέηκε, Δίος κυρδὴ παράκοιτις.

Οὐδὲ οὐδὲ Κρονίδης οὐφίζυσος, ωδὲ τις ἄλλος

185

Αἴανταν, οἱ Ολυμπον αγάννιφον αμφινέμονται.

Τὴν δὲ απαμειβόμενος προσέφη τοδας ὀκέας Αχιλλεύς.

Πῶς τ' ἄρειο μὲν μάλον; ἔχεστι δὲ τεύχεις ὀκένοις.

Μήτηρ δὲ & με φίλη τεσσιν γένεσθαι Θωρήσεας,

Πρίν γ' αὐτὸν ἐλθόσταν σὺ δρθαλμοῖσιν ιδωματί.

190

Στεῦτο γάρ Ηφαίστου πάροιστερεν ἔντει καλά.

Αλλὰ δὲ & Ιην οΐδα, τεῦ ἀν κλυτὰ τεύχεα δύω,

Εἰ μὴ Αἴαντος γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

Αλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγε, ἐλπομένη, ἐνι πρώτοισιν ὄμιλοῖς,

Εγχει δημίοισιν πεθεί Πατρόκλοιο Θανόντος.

195

Τον

Τὸν δὲ αὐτεῖς προσέειπε ποδηνεμός ὥκεια Ιρίς.
 Εὖ νυ καὶ ήμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι κλιτὰ τεύχε εχοντας.
 Άλλ' αὐτως εἰπε τάφρον ίαν, Τρώεας Φάνηδι,
 Αἴκε σ' ἵσσοδέσσατες ἀπόχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσασι δὲ δέρμοις ψες Αχαιῶν
 Τερρόμυροι. ὅλην δέ τ' ἀναπνεύσις πολέμοιο.

Η μὲν ἄρ' ὡς εἰπεῖσθαι ἀπέβη πόδας ὥκεια Ιρίς.
 Άνταρ Αχιλλεὺς ὥρτο Διὸς Φίλος· ἀμφὶ δὲ Αἴγινη
 Ωμοις ιφθίμεοις βάλλεις αἰγίδα θυσανόεσσαν.
 Αμφὶ δὲ οἱ κεφαλῆς νέφος ἔσεφε διὰ θεάων
 Χρύσεον, ἐκ δὲ αὐτῆς δάκρυα φλόγα παιφανεύσαν.
 Ως δὲ στέ καπνὸς ίαν εἶς ἄσεος αἰθέρη μητρα
 Τηλάθεν ἐκ τῆς, τὴν δῆμος ἀμφιμάχονται,
 Οἵτε πανημέροις συζητῶν κείνονται ἄρπι.
 Αἴσεος ἐκ σφετέρων ἀμα δὲ πελίω καταδύντι

Πυροῖς τε φλεγεθεῖσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δὲ αὐγὴ
 Γίγνεται αἷσαστα, θεικονεσσιν ιδεῖσθαι.
 Αἴκεν πως σὲν τηνὸν Αρεως ἀλκτῆρες ἰκενοῦ.
 Ως ἀπ' Αχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρη ἰκενε.
 Στῆ δὲ ἐπὶ τάφρον ίαν ἀπὸ τείχεος· οὐδὲ εἰς Αχαιοὺς
 Μίσγετο· μητρὸς γαρ πυκνὴν ἀπίζεται εφετμίλι.
 Εντει στές ηντο· ἀπατερθε δὲ Παλλας Αἴγινη
 Φθέγγεται· αταρ Τρώεσιν εὐ ἀπετεντο ὥρες κυδοιμόν.
 Ως δὲ ὁτε δρεγγῆλη φωνὴ, στέ τ' ιαχε σπλαγχνῶ

Ασυ πειπλομέρων δήμων ἵσσος θυμοραιίσαν.
 Ως τότε αριδῆλη φωνὴ γένεται Αιακίδαο.
 Οἱ δὲ ὡς οὐν σπα χαλκεον Αιακίδαο,
 Πάσιν ὀρέαθη θυμός· αταρ καλλιτριχες ἵπποι
 Αψι σχεα τρόπεον· σοσοντο γαρ ἀλγεα θυμῶ.
 Ηνιοχοι δὲ εκπληγει, ἐπεὶ ίδον ακάματον πύρ
 Δεινὸν ύπερ κεφαλῆς μεγαθύμος Πηλείωνος
 Δαιόμενον· το δὲ ἔδαιε θεά γλαυκῶπις Αἴγινη.
 Τρίς μὲν ύπερ τάφρος μεράλη ιαχε δίος Αχιλλεύς.
 Τρίς δὲ σκυκηθησαν Τρῶες, κλειστοι τ' ἐπίκυροι.
 Ενθάδε καὶ τοτε ὅλοντο δυάδεκα φωτες ἄριστοι,

Αιφ

Αμφὶ σφῶις ὄχεεστι τὸ ἔγχεστιν αὐτὰρ Αχαιοὶ²³⁵
 Απασίως Πάτροκλον υπὸ βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχεεσσι· Φίλοι δὲ ἀμφεστεν ἑταῖροι
 Μυρόμυλοι· μῆδὲ σφὶ ποδώκης εἴπετο Αχιλλεὺς,
 Δακριὰ Θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
 Κείμενον σὺ Φερετρῷ, δεδαιγυμόν ὄχει χαλκῶ·
 Τὸν δὲ τοῦ μὲν ἐπεμπε τὸν ἵπποισιν τὸ ὄχεσφιν
 Εἰς πόλεμον, τὸ δὲ αὐτὸς ἐδέξατο νοσήσαντα.

Ηέλιον δὲ ακάμαντα Βοῶπις πότνια Ήρη
 Πέμψεν ἐπ' Ωκεανοῦ ράς δέκοντα νέεσθαι
 Ηέλιος μὴν ἔδυ, πάνταν δὲ δῖον Αχαιοὶ²⁴⁰
 Φυλόπιδος κρατερῆς, τὸ δὲ ὅμοιος πολέμου.
 Τρῶες δὲ αὐτὸς ἐτεραθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 Χωρίσαντες, ἔλυταν ὑφ' ἀρμασιν ὥκεας ἵππος·
 Εἰς δὲ ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μεδεσθαι²⁴⁵
 Ορθῶν δὲ ἐξεότων ἀγορὴ γένεται, όδε τις ἔτλη
 Εξεσθαι πάντας γὰρ ἔχει τρόμος, ὥνεκ τον Αχιλλεὺς
 Εξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυτος ἀλεγενῆς.
 Τοῖσι δὲ Πιλυδάμας πεπυμόνος ἥρχ' ἀγρεύει
 Παντοῖδης· οὐ γὰρ οἷς ὄρα προσαγοντες καὶ ὀπισσον.²⁵⁰
 Εκτορὶ δὲ τὴν ἑταῖρον, ἵη δὲ σὺ νυκτὶ γένοντο·
 Άλλος δὲ μῆτοισιν, οὐ δὲ ἔγχει πολλὸν σύνκα.
 Οἱ σφῖν ἐνθρονέων ἀγορόσαλο, τὸ μετέσπειν.

Αμφὶ μαλα Φράξεσθε, Φίλοι κέλομα γὰρ ἔγωγε
 Αἴσιδε τὸν ιέναι, μη μημενι τῷ δῖαν²⁵⁵
 Εν πεδίῳ πολεμούν ἕκας δὲ διπλὸ τέχνεσ είμεν.
 Οφρα μεν οὐτος αὐτῷ Αγαμέμνονι μῆνες δῖω,
 Τοφράδε ρήτεροι πολεμίζειν ποτεν Αχαιοί.
 Χαιρεσκον γὰρ εγώγει διοῖς επὶ πυσιν ιαμάν,
 Ελπίμονος τῆς γένησεμεν ἀμφιελίστας.²⁶⁰
 Νῦν δὲ αἰνῶς διδόκοντα ποδώκηα Πηλείωνα.
 Οιος ἐκέντεις θυμὸς ὑπέρβοιος, τούτοις ἐθελήσ
 Μίμενιν σὺ πεδίῳ, οὐδὲ περ Τρῶες οἱ Αχαιοὶ²⁶⁵
 Εν μέσω ἀμφότεροι μένος Αρης δατέον·
 Άλλα πολίοις τε μαχήσεται, ηδὲ γυναικῶν.

Αλλα

Αλλ' ιομέν τωροτί δέν πίθεούτε μοι, ὅτε γάρ εἶσται
Νῦν μὲν νῦν ἀπέπεστος τοδώκεα Πηλείωνα

Αμφροσίη εἰ δ' ἄμμει κικῆσται εὐθάδε εόντας
Αὔριον ὄρμητες σὺν τεύχεσιν, εὗ νῦ τις αὐτὸν

Ενικεστηκεὶς ἀστασίως γάρ αὐτοῖς²⁷⁰ Ιλιον ἴσην,
Ος κε Φύγη τολλαῖς δε κινεῖς καὶ γῆπες ἔδονται

Τρώων. αὐτοὶ γάρ δή μοι ἀπ' θάτος ὥδε γένονται.

Εἰ δ' ἀνέμοις ἐπέεστι πιθαμέθε, κυδόμιλοι πέρ,
Νύκτε μὲν εἰν αὐτοῇ θέντος εἴσομεν, αὖν δὲ πόργοι,

Τησηλαγέ τούται, σκινδεῖς τ' ἡδε τῆς αἰραρύζει²⁷⁵
Μακραῖ, εὐέξεις, εὐδημεναὶ εἰρύονται.

Πρῶι δ' οὐτοῖς σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἀν τούργας· τῷ δ' ἀλγον, αἰκί εἴθελησιν,

Ελθῶν εἰκ τῶν τοῖς τεύχεσι ἄμμι μάχεσθαι.²⁸⁰

Αψ πάλιν εἰσ' ἐπὶ νησὶ, ἐπεικ ερλαύσεντας ἵππος
Πλαντίς δρόμος ἀση ταῦτα πόλιν ηλασκαζῶν.

Εἴσω δ' ό μιν Θυμός εφερμηθῆνας εἴσοι.

Οὐδέ ποτε εκπέρας τούτην μιν κινεῖς δέροι ἔδονται.

Τὸν δ' αρέτασθαιαὶ ιδὰν τασσέθη κορυφαῖος Εκτωρ.

Πλευράμα, σὺ μὲν δοκεῖ ἐτέμοι Φίλα τοῦτον αὐτούς,²⁸⁵
Ος κέλεα κατὰ ἀση ἀλημένης αὐτοῖς ιόνταις.

Η γάπω κεκέρηθε εελμήριος ἔνδοθι πύργων;

Πρίν μὲν γάρ Πριάμοιο τούτον μέροπες ἀνθρώποι

Πάντες μιθεσκοντο τολύχρυσον, τολύχαλκον.

Νῦν δὲ δὴ εἴκαπόλωλε δόμον κεκινήσα καλά.²⁹⁰

Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίν ερατεινήν

Κτήματα τεργάμενεν οὐδε, ἐπεὶ μεγας ἀδύσιτο Ζεύς

Νῦν δ' ὅτε τερό μοι ἔδωκε Κρονύς τοῖς αγκυλομέτεω

Κῦδος δέρειτο εἰπεῖ νησὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλογη Αχαιάς,

Νῆπτε μηκέτι τοῦτα νούματα Φαινούντες δῆμοι.²⁹⁵

Οὐ γάρ τις Τρώων ἀπικεσται· ό μιν εἴσοι.

Αλλ' αγεθ', ως ἀν τούτων εἰπω, ταεθαμέθα πάντες.

Νῦν μὲν δόρπον ελεθε κατὰ στρατὸν εν τελέσσαι,

Καὶ Φυλακῆς μησαμέθε, καὶ ἐχεγγορθε ἔκαστος.

Τρώων δ' ος κτεάτεστιν ὑπερφιαλως ἀνιάζει,

300

Συλ-

Συλλέγας, λαοῖσι δότα καπιδημοσορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερον ἔσιν ἐπωρέμεν, ἥπερ Αχαιάς.
Πρῶτοι δὲ ὑπὸ ήσοις σὺν τούχεσι Θωρηχθεντες,
Νηστὸν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγέρομεν ὅρην ἄρτη.

Εἰ δὲ ἐτέον ταραχὴν φίνει διος Αχιλλεὺς,
Αλγον, αὐτὸν ἐθέλησο, τῷ ἔστεται όμηρος ἔγαργε
Φοῦρομας ἐκ πολέμου δυστήσεος, ἀλλὰ μάλιστα
Στησομας, οὐ κε Φερησος μέγα κράτος, οὐ κε Φεροίμεν.
Ειώδες Ενυάλιος, καὶ τε κλανέοντε κατέκτε.

Ως Εκταρ ἀγόρευε· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησιν,
Νήποις ἐκ γάρ σφιν Φρένες εἴλετο Παλλὰς Αἴγινη.
Εκτορὶ μὲν γάρ ἐπήνησαν κακὰ μητίσωνι,
Πελυδάμαντι δὲ ἀρέτης, ος ἐσθλὴν Φράζετο βελήν.
Δύρπον ἐπειδὴν ἔλοντο κατὰ στρατὸν. αὐτὰρ Αχαιοὶ
Πανύχιοι Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες.

Τοῦτο δὲ Πηλείδης ἀδινὸς ἐξῆρχε γούοι,
Χείρας ἐπ' ἀνδροφόνυς θέμενος σκίθεσιν ἐτάρε,
Πυκνα μάλα σενάχων ὥσπερ λίσ πυγμένος,
Ω. ρά θ' υπὸ σκύρινος ἐλαφρύβολος ἀρπάσην ἀνηρ
Τλης ἐκ πυκνινῆς ὁ δὲ τὸν ἀχνυταὶ ὑσερος ἐλθάων
Πολλὰ δὲ τὸν ἀγκέντε πῆπλον μετ' ἀνέρος ἵχνοις ἐρδυνῶν,
Εἶποθεν ἔξενοις μάλα γαρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
Ως ὁ Βαρισενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεοσιν.

Οι τοποὶ, οὐ ράλιον ἐπος ἐκβαλον ἡμαλι κένω,
Θαρσύνων γρας Μενοίτιον ἐν μεχάροισι.
Φῆν δέ οι εἰς Οπόεντε τοξικλυτον γρον ἀπάλεν,
Ιλιον ἐκπέρσαντε, λαχόντε τε ληδὸς αἷσαν.
Αλλ' ὁ Ζεὺς ἀνδρεοις νομιματα τάντα τελεστα·
Αμφω γαρ τέπεστα τοιούτην γαῖαν ἐρίσομεν

Αὐτὸς ἐνὶ Τροΐῃ· ἐπεὶ γέδε με νοσησάντα
Δέξεται ἐν μεχάροισι γέρων ιππηλάτε Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μητηρ, ἀλλ' αὐτὸς γαῖα καθένει.
Νῦν δὲ ἐπεὶ γν, Πάτροκλε, σερ ὑσερος εἴρι τοῦτο γαῖαν,
Οὐ σε τῷριν κτεριῶ, τῷριν γ' Εκτορος ἐνθάδεν ενέκανε

Τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαδύμα σειο Φονῆσ.

305

310

315

320

325

330

335

Διώδηκα ἐποπίροις πυρῆς διποδεροτομήσω
Τρώων αὐγλαῖα τεκνά, σεθεν κλαυδίου χολωθέσι.
Τοφράδε μοι τῷδε τητὶ κορωνίσι κέσσαι αὐτῶις
Αμφὶ δὲ σε Τρώαι τῷ Δαρδανίδει Βαθύκολποι
Κλαιουνται, νίκτας τε Εἰ πρεστός δακρυχέσσοις
Τὰς αὐτοὶ καρμόνεσθα βίηφί τε, δερέ τε μακρῷ,
Πιείρας πέριοπτε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.

Ως εἶπωι, ἐπάροισιν ἐκεκλεστὸς δῖος Αχιλλεὺς,
Αιφὶ πυρὶ σῆμα τρίποδα μέγαν, ὁφρα ταχίστα
Πατροκλού λαγοταν απὸ Βρότου αἰματόεντα.

Οἱ δὲ λοτροχόν τρίποδὶ ισασαν εν πυρὶ κηλέω.
Εν δὲ ἄρ' ὑδωρ ἔχειν, υπὸ δὲ ἔντος δαιῶν ἐλόντες.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ αἴμαφετε, θέρμητο δὲ ὑδωρ.
Αὕτη επειδὴ ζεστερ ὑδωρ ενὶ ἥποτε χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λαγάν τε, Εἰ ἡλεγχαν λίπ' ελαῖον
Εν δὲ ὀτελας τῷληταν ἀλεφατος σινεώροιο.
Εν λεχέσσοις δὲ Θέττεις, εἰνῶ λιτὶ κάλυψαν
Εἰς τόδιας εἰκαστῆς καθύπερθε δὲ, Φάρει λοιπῶ.
Παννύχιοι μὲν ἐπειπτοι πόδας ταχινὸι αἱφὲ Αχιλῆς
Μυρμιδόνες Πάτροκλον αἰνεσενάχοντα γούντες.
Ζεὺς δὲ Ήρη ταρσέειπε καστυντίω, ἀλοχόν τε.

Ἐπρήξας δὲ ἐπειδὴ, Βοῶπις, πότνια Ήρη,
Αντησαστὸς Αχιλῆα πόδας ταχινόν. η ρα νο στο
Εξ αὐτῆς ἐφίσσοντο καρηκομόσσοτες Αχαιοί;
Τὸν δὲ ἡμέβετερον ἐπειδὴ Βοῶπις πότνια Ήρη.

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸ μῆδον ἔσπεις;
Καὶ μὲν δὴ τὸ τις μέλλει Βρότος ἀνδρὶ τελέσαται,
Οστερ Θυητὸς τὸ εῖσι, καὶ τὸ ποσὶ μῆδα σίδε
Πλῶς δὴ ἔγωγ' (η Φημὶ Θεάσιν ἔρμεν δοῖστη,
Αἴδηφότερον, γενεῖ τε, καὶ γένεα οἱ παρακοῖτις
Κέκλημα), οὐ δὲ τῶσι μετ' ἀδανάτουν ἀνάστεις)
Οὐκ ὁφέλον Τρώεστι ποτοσαρδίη κακὰ ράψαι;

Ως οἱ μὲν ποιῶτα πρὸς ἀληλύες αὐγορδον.
Ηφαιτε δὲ μανε δόμεν Θετις δέργυρόπεζα
Αφθιτον, ἀσερόευτη, μεταπρεπεῖς ἀδανάτου,

Χάλκεοι,

340

345

350

355

360

365

370

Χάλκου, ὃν ὁ αὐτὸς πατέρας Κυλλοπόδιων.

Τὸν δὲ εὐρὺ ιδρώσατε, εἰλαγόνιμον περὶ Φύσας,

Σπάσοντε· τρίποδας γὰρ ἔσκοτι πάντας ἔτευχεν,

Εσάρμωμα περὶ τοῖχον εὔσεβέος μεράριον.

Χρύσεα δὲ σφῷ ὑπὸ κύκλα ἐκάστῳ πυθμένι θήκεν,

Οφρά οἱ αὐτόματοι Θεῖον διγαίατ' αὐγῶνα,

Ηδὲ αὐτοῖς πρὸς δῆμον νοσίατο, θάῦμα ιδεάται.

Οἰδὲ ητοι τοσογον μὲν ἔχον τέλος, κατὰ δὲ ψῆφο

Δαιδαλεα προσέκεπτο, τέρος δὲ προς, κατέπιεν δέσμην.

Οφρὶ σγέ τοῦτο ἐπονέτο ιδύμοις πρατιδεοῖς,

Τόφρει οἱ εγγύθεν θλάψει θεῖα θέτης δέμηρόπεζα.

Τὴν δὲ ἵδε προμολύβδα Χάρις λιπαροκρημένης,

Καλὴ, τὴν ὀπιγε τεθικλυτὸς Αμφιγήνης·

Εν τὸν ἄρα οἱ Φῦ χερὶ, ἐπος τὸν εφατ', ἐκ τὸν ὄνομαζε.

Τίπλε, θέτης περιπεπολε, ικάνεις πριετερον δῶ,

Αἰδοῖ τε, Φίλη τε; πέρος γε μὲν εἴτε Ταριζεῖς·

Αλλ' ἐπει προτέρα, οὐα τοι πάρεξίνα θεῖο.

Ως ἄρα Φωνησοῦ, πρόσω αὖτε δια θεάων·

Τὴν μὲν ἐπεῖτι καθεῖστεν επὶ θρόνος αρχυροήλι,

Καλλὲ, δαιδαλέων ὑπὸ δὲ Θρῆνος ποιὸν ην.

Κέκλετο δὲ ΗΦαιστον κλυτοτεχνῶν, εἰπέ τε μῆτον.

ΗΦαιστε, πρόμολος ἀδε, θέτης νῦν τι σειο χατίζε.

Τὴν δὲ ἡμέβετ επειτα τεθικλυτὸς Αμφιγήνης·

Ηρὸς νῦν μοι δεῖνη τε καὶ αἰδοῖ θεὸς ενδον,

Η μὲν εστίωστ, ὅτε μὲν ἄλγος αὐθίκετο τῆλε πεοίγτα,

Μητρὸς ἐμῆς ιστηλι κυνώπιδος, οὐ μὲν ἐθέλεσοκε

Κούψα χωλὸν εόντα· τότε ἀν πάθον ἄλγεα θυμῶ,

Εἰ μῆ με Εύρυνόμη τε, θέτης θ' ὑπεδεῖτο κόλπῳ,

Εύρυνόμη θυγάτηρ ἀφορρός Ωκεανοῦ.

Τητο πάρειναίτες χάλκευνον δαιδαλα πολλὰ,

Πόρπης τε, γναρπτίας θ' ἐλικας, κάλυκας τε, καὶ ὄρμας,

Εν αὐτῇ γλαφυρῷ· πεῖ δὲ πόσος Ωκεανοῦ

Αφρῷ μορμύρων βέν απετεος· οὐδὲ τις ἄλλος

Ηδεν, εἴτε θεῶν, εἴτε θυητῶν αὐθρώπων,

Αλλὰ θέτης τε, καὶ Εύρυνόμη εστιν, αἵ μι εστίωσαν.

Η νῦν ἡμέτερον δόμου ἥκι· τῷ με μάλα χεῖσαι
Πάντα θέτι καλλιπλοκάμω γνάχεια πίνειν.

Άλλα σὺ μὲν νῦν οἱ παραδίδεις ξενήγια καλὰ,
Οφρὶ αὐτὸς φύσις ἀποθέμαται, ὅπλα τε πάντα.

Η, καὶ απ' ἀκινθέτοι πέλωρ αἴστην ἀνέσην,
Χωλεύων, ὑπὲ δὲ κυῆραν ρώντο δρακάνι.

Φύσις μὲν ὁ απάνθετος τίθει πυρος, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακὴς αἰρυρέειν συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖστο.

Σπόγλω δ' ἀμφὶ παρόστατη καὶ ἀμφω χεῖρ διπορίφρυν,
Αὐχένα τε σιβαρὸν, Εἰ σῆθεα λαχνηνία·

Δῦ δὲ χιτῶν ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ. Βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων ὑπὸ δ' ἀμφιπολοι ρώντο ἄνακτι,

Χρυσεῖαι, γνῶσιν νενησιν εἰοικύα.

Τῆς ἐν μὲν νόῳ ἐσὶ μὲν Φρεστὶν, σὺ δὲ καὶ αἰδή,

Καὶ Σένεος, αἴθανάτων δὲ θεῶν ἀπὸ εργα ἰσασιν.

Αἱ μὲν ύπαι θεαταὶ ἀνακτος ἐποίησιν αὐτὰρ ὁ ἔρισιν,

Πλησίον, ἐνθα θέτις περ, ἐπὶ Θεόντις ἵσε Φασιν,

Ἐν τ' ἄρα οἱ Φῦ χεῖρὶ, ἐπος τ' εφατ', εἰ τὸνόμασε.

Τίπε, θέτις τανυπεπλε, ικανεῖς ἡμέτερον δῶ,
Ἄποδιν τε, Φίλη τες πάρος γε μὲν ἔστι θαμίζεις.

Αὔδα δέ, τι Φρονέεις τελεστα δέ με θυμὸς ἀναγεν,
Εἰ δύναμαν τελεοῦμι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστι.

Τὸν δὲ ἡμέτερον ἐπεῖα θέτις καταδακρυχέσσα.

Η Φαιστος, ἡ ἄρα δῆ τις, ὅσα θεάμετον ἐν Ολύμπῳ,

Τεοσάδ' σὺν Φρεστὶν ἥτιν ἀνέσχετο κύδεα λυχεῖ,

Οστ' ἐμοὶ σὺ πατέσων Κρονίδης Ζεὺς ἀλγεῖς ἐδωκεν;

Ἐκ μεν μὲν ἀλλάσσων ἀλισσων ἀνδρὶ δάμασεν,

Αιακίδη Πηλῆ, καὶ ἔτλην ἀνερος εἰνην,

Πολλὰ μάλ' οὐκ εὐέλεστα· οἱ μὲν δῆ γύραι λυχεῖ

Κέιται εὐνὶ μεγάροις αρμένοις· ἀλλα δέ μας νῦν.

Τιον ἐπεῖ μοι δώκει γνεδόξ τε, τραφεμεν τε,

Εἶχον πρώτων, οἱ δὲ ανεδραμεν ερνεὶ τοσοις.

Τὸν μὲν εὐώ Θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῶν ἀλωση,

Νηστὸν Πλοπροσεηκα κορωνίσιν Ιλιον εἴσω,

Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δὲ εὖχας ἀποδέξομαν αὐτὶς

425

430

435

Οικαδε

Οίκαδε νοσήσαντα, δόμον Πυλήνον ἔσω·

Οφρα δέ μοι ζώδ, καὶ ὥρα Φάσις νελίοιο,
Αχιν^τ), όδε τί οι διώμαται χριστημῆσαι ιώσαι.

Κέρην τὴν ἄρα οἱ γέρας ἐγέλον τοῖς Αχαιῶν,
Τὴν ἀψὲ σὺ χειρῶν ἐλετο χρείων Αχαιμένων.

Ητοι ὁ τῆς ἀχέων, Φρένας εφθειρ αὐτῷρ Αχαιώς
Τρωες ἐπὶ τρύμανησιν ἐέλεον, όδε θύραζε

Εἰων ἐζένατ τὸ δὲ ἐλλίσοντα γέροντες

Αργέαν, καὶ πολλὰ τεθικλυτα δῶρ ὄνομαζον.

Εντ' αὐτὸς μὲν ἐπειτὴν μήνατο λοιχὸν ἀμύναται.

Αὐτῷρ οἱ Πατροκλον πέρι μὲν τὰ ἡ τελέα εἴσε,
Πεμπτε δὲ μιν πόλεμόνδε, τωλὺν δὲ ἀμα λαὸν ὅπλοιε.

Παν δὲ ημαρ μάρναντο περὶ Σκαίητο πόλην.

Καὶ νῦν κεν αὐτημαρ τόλιν ἐπράθον, εἰ μὴ Απόλλων,

Πολλὰ κακὰ ρέγαντα, Μενοίτες ἀλκιμον ψὸν

Εκταντὶς τρομάχοισι, καὶ Εκτορι κύδος ἔδωκε.

Τύνεκα νῦν τὰ σὺ γένατ^τ ικάνοματ, αὐτὸν ἐθέλησα

Τί εμῶ ἀκυμόρω δόμεν ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,

Καὶ καλὰς κυπριδας, ἐπισφυρίοις δέσποιας,

Καὶ θώρηχ^τ: ὃ γὰρ τοι οἱ, ἀπώλεσον τισος εταιρος,

Τρωσὶ δαμέσις ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.

Τὴν δὲ ημείσετ^τ ἐπειτα τεθικλυτας Αμφίγυμης.

Θάρος, μη τοι ποῦτα μῆ Φρεσὶ σπον μελόντων.

Αἱ γάρ μιν θανάτοιο δυστήξεος ὥδε δυναίμην

Νόσφιν δοτοκρίψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ικάνοις

Ως οἱ τελέα καλά παρέστη^τ, οἵδι τις αὐτε

Ανθρώπων τολέων θωμαστεα, ὃς κεν ιδη^τ.

Ως εἰπών, τὼ μὲν λίπεν αὐτός, βῆ δὲ ἐπὶ Φύσας.

Τὰς δὲ εἰς τοῦ ἐτερέψε, κέλδουτε τε ἐργάζεσθαι.

Φύσας δὲ εἰς χοάνοισιν εεικθοτα τάσας εφύσων,

Παντοίην εὔπροτον αὐτημὴν εζανιεῖσαι,

Αλλοτε μὲν απεύδοντι ταρέμηματ, ἀλλοτε δὲ αὐτε,

Οππας Ηφαιστος τὸν εθέλοι, καὶ ἔργον ἀνοίτο.

Χαλκον δὲ εἰς πορί Βάλλεν ἀτερέα, καλοτίτερον τε,

Καὶ ζυσὸν τιμητα, καὶ ἄργυρον αὐτῷρ ἐπειτα

445

450

455

460

465

470

475
Θῆκεν

Θῆκεν δὲ ἀλμοθέτω μέγαν ἄκμονα· γένος δὲ χειρὶ¹
Ραισῆρα κρεπτερὸν, ἐπερφὶ δὲ γένος ποράζεν.

Ποίει δὲ τρωτιστὴ σύνος μέγα τε, στόμαρ τε,
Πάντοτε δαιδάλων, πέρι δ' ἄντυρα βόλλε Φασινήν,
Τριπλάκα, μαρμαρέων, εἰκὸν δὲ δούρυρου τελαμῶνα.
Πέντε δὲ αὐτὸς ἔστι σύνεστο πύχες αὐτῷ ἐν αὐτῷ
Ποίει δαιδάλα τολλὰ ιδύκοι τραπίσεσιν.

Εν μὲν γαῖαιν ἔτευξ, ἐν δὲ ὕρανον, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ηελιόν τε ἀκάμαντα, σελήνην τε τολμέασσιν

Εν δὲ τῇ τερεά ταύτῃ, τῇ τ' ὕρανός εἰσφάνωται,
Πληνίαδας Θ., τάδας τε, τό, τε φένος ορίων Θ.,
Αρκτού Θ., ἢν εἰ μάζαν ἐπίκλησιν καλέσοι,
Η τ' αὐτὸς φέρει, καὶ τ' ορίωνα δοκεῖει.
Οὕτι δὲ ἀμυνός εἴτι λοετρῶν οἰκεανοῦ.

Εν δὲ δύο τοιμοῖς τολλεις μερόπων αὐθρώπων
Καλάς· εν τῇ μὲν ρά γάμοις τ' ἔστι, εἰλαπίνα τε·
Νύμφας δὲ εἰκασίαν, δαιδαλούς τολλαμπορύνας,
Ηγίεοι ἀνὰ δέσι, τολλὺς δὲ ίμβρας Θ. ὄρφεις
Κέροι δὲ ὄρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δὲ ἄρτα τοιοῖν
Αἰλοὶ Φορμιγγύες τε Βοὺν ἔχον αἱ δὲ γυναικες
Ισχύμαντα μάζαν εἰπὶ τροφύροισιν εκάστη.

Λαοὶ δὲ εἰν αὐγοῦ ἔστιν αἴθροι· ἐν θα δὲ νεῖκος
Σφράρες· δύο δὲ ἄνδρες ἐνεκέντον εἴνεκα τοιοῖς
Ανδρος διποθύμενος ὃ μὲν εὐχετο ταύτην διποθύμα,
Δημιώ τοιούσκον ὃ δὲ ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθα.

Αμφω δὲ ιεδηνή εἰπὶ ισορι τεῖχος εἰλέσθα
Αἰδοὶ δὲ ἀμφοτέροισιν ἐπίπτουν, αμφὶς αἴρωσι·
Κήρυκες δὲ ἀρά λαὸν ἐρήτουν· οἱ δὲ γέροντες

Εἰσατε εἰπεῖσοις λιθοῖς, ιερῷ εἰν κύκλῳ.
Σκηνῆρα δὲ κηρύκεων ἐν χερσὶ ἔχον περοφάνεων
Τοῖσιν ἐπειτὴνος, αμοιβῆδις δὲ ἐδίκαζον.

Κέιτο δὲ αράς ἐν μέσονοι δύο χειροσι τάλαντα,
Τῶ δόμεν, ὃς μὲν τοῖσι δίκην ιθύντελα εἴπη.
Την δὲ εἰπερην τάλαν ἀμφὶ δύο σρατοὶ εἴσατο λαοῖν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι δίχα δὲ σφισιν ηὐδανε βελλ,

480

485

495

500

505

510

He

Νέ Διαπράθειν, οὐ αὐδίκα πάντα δάσουσα,
Κτησιν ὅσην πολιεύθρον ἐπίκρατον σύντος ἔεργα.

Οι δὲ ψπω τείχοντο, λόχων δὲ υπερφορήσαντο.

Τεῖχος μέν ρ' ἀλοχοί τε φίλαι καὶ μῆτρα τέκνα
Ρύατ' ἐφεσαύστες, μὲν δὲ αὐτέρες, εἰς ἔχε γῆρας.

Οι δὲ ἵσται ἥρχε δὲ ἄρα σφίν Αἴγις καὶ Παττὰς Αἴγινη,

Αμφω ζευστείω, ζευστεία ἡ εἴματα εὐδίων,

Καλὰ καὶ μεγάλα σὺν τείχεσσιν, ὡσει δεώ περ,

Αμφίσ αργύριλαος λαοὶ δὲ ἴσταλίζοντες ἤσαν.

Οι δὲ ὅτε δὴ ρ' ἵκανον, ἦθι σφίσιν εἶκε λαχῖστη,

Ἐν τῷδε μὲν ὁδῷ τὸ δέδμος ἐν πάντεσσι βοτοῖσιν

Εντὸντος τοι γ' ἵζονται, εἰλυμένοις αἴθοπτοι χαλκοῖ.

Τοῖον δὲ ἔπειται ἀπανεύθε δύνασ σκοτία εἴσατο λαῶν,

Δευγυμένοις, οππότε μῆλα ιδίατο καὶ ἐλικας βέβησ.

Οι δὲ τάχα τροφυροῦτο, δύνασ δὲ αἱματο νομίηνες,

Τερπόμενοι σύργυζον δόλον δὲ τοι τροφενόντοι.

Οι μὲν τοι τροφενόντες επέδραμον, ὥστα δὲ ἔπειτα

Τάρηνονται ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ τάνεα καλὰ

Αργυρῶν δίωνται κτενῶν δὲ Ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

Οι δὲ ὡς ἐν ἐπίθετο τολὺν κέλαδον τῷδε βετούν

Ιεράν τρεπάροιτε καθημένοι, αὐτίκινοι εφ' ἵππων

Βάντες αεροπόδων μετεκιάσθονται τοι δὲ ἕκοντα.

Σπηλαύμενοι δὲ ἐμάχονται μάχην τοξιμοῖο παρ' ὄχθας.

Βάλλον δὲ ἀλλήλας χαλκέρεσιν ἐγχειρίσταιν

Ἐν δὲ Ερειν, ἐν δὲ Κυδούμος ὄμιλεον, ἐν δὲ ὄλοῃ Κηφη,

Αλλον ζωὸν ἔχονται νεύτελον, ἀλλον αὔταν,

Αλλον τεθνεώτα κατὰ μόθον ἐλκε ποδοῖν,

Εἶμα δὲ ἔχεις ἀμφ' ἄμεινοι δαφνίνεον αἴματα φωτῶν.

Ωμίλευν δὲ ὡσει ζωὶ βροτοῖ, γιδὲ ἐμάχονται,

Νεκρές τοι δὲ ἀλλήλων ἔρουν καθατεθνεώτας.

Ἐν δὲ ἐτιθέμενον μαλακῆν, τοιεραν τερπόνται,

Εύρεται, τριπολον ταλαιοὶ δὲ αροτύρες ἐν αὐτῇ

Ζεύσια δινδύοντες ἐλάστρεον ἔνδει τοι εἴναι.

Οι δὲ ὅπότε σρέψατες ικνίατο τέλσον αερόης,

Τοῖοιδὲ ἔπειται τοι χροι δέπιται μελιμδέος σίουν

Δόσκεν ἀνὴρ ὅπιστος τοὶ δὲ σρέψασκον ἀν' ὄγμας,
Ιεμενοις νεοῖο βαθέτης τέλουν ικέσθαι.

Η δὲ μελάνετ' ὅπατεν, αρηρομύη δὲ ἐώκι,
Χρυσέτη περ ἐχοτε· τὸ δὴ τῷ δεῖ ψεῦμα ἐπέτυκτο.

Ἐν δὲ εἴδε τίμενον βαθυληγον ἐνθάδ' ἔρμοι
Ημαν, ὥστας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.⁵⁵⁰

Δεσχύματα δὲ ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήγειμα πίπον ἔρχεται,
Αλλὰ δὲ ἀμαλλοδετῆρες ἐν ελλειδανοῖσι δέοντε.

Τρεῖς δὲ ἄρετές ἀμαλλοδετῆρες ἐφέσσεονται αὐτὰρ ὅπατε
Παιδες δραγυμένοντες, ἐν ἀγκαλίδεωσι φέροντες,⁵⁵⁵

Αστερχέται παρέχον· βασιλεὺς δὲ ἐν τοῖς σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἐσήκει ἐπ' ὄγμα, γηδόσως κῆρ.

Κύρικες δὲ ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶς δαῖτα πένοντε.

Βεν δὲ οἱερούσιντες μέραν ἀμφεποντις αἱ δὲ γυναικες,
Δεῖπνον ερίσαισιν, λεῦκ' ἀλφίσα τολλὰ ταλινον.⁵⁶⁰

Ἐν δὲ εἴδε ταφιλῆτι μεταξι βρίθυσαν ἀλανην,
Καλὴν, γευσέτων μελανες δὲ ἀνα βότρυνες ἥσαν

Εσήκει δὲ κάμαξι Διεμπέρες δεσμορέσσιν.

Αμφὶ δὲ, κυανεν κάπετον, πέρι δὲ ερκος ἔλαστε,
Καστέρες μία δὲ οἵ αταρπίτος ην, ἐπ' αὐτήν,⁵⁶⁵

Τῇ νιαστον Φορῆς, ὅτε τριγύρωνται ἀλανή.

Παρδενικαὶ δὲ κατίδεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλαροῖσι φέρον μελιηδεα καρπόν.

Τοῖσιν δὲ μέσοισι τῷσι φόρμιγοι λιγενή

Ιμερόεν κιθάριζε· λίνον δὲ ὑπὸ καλὸν σειδὲ
Λεπταλέη φωνῇ τοὶ δὲ ρήσοντες ὄμαρτῃ

Μολπῆ τ', ιηγμῶ τε, ποσοὶ σκαίροντες ἐποίο.

Ἐν δὲ ἀγέλαιν ποίησε βοῶν ὁδοκραυράων
Αἱ δὲ βόες γευσιο τετεύχατο, καλοπέρ τε,⁵⁷⁵

Μικηθιών δὲ πότε κοπές ἐπεισεύσοντο νομούδε,

Πάρ ποτεμὸν κελαδούια, περὶ ροδανὸν δοναχῆ.

Χρύσεος δὲ νομῆς ἀμέτιχοντο βόεατ

Τεοταρες, εὐέα δὲ σφι κινέις πόδας δέργοι ἐποίο.

Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύν ἐν τρώτησι βόεατ

Ταῦρον ἐρύγμηλον ἔχετιν. ο δὲ, μακρὰ μεμικῶς

580

Ελκέτο

Ελκετον τὸν δὲ κύνες μετεκίαθεν, ἥδις αἰχνοί.

Τὰ μὲν ἀναρρίζαντε βόσις μεγάλοιο βοεῖν,

Εγκαλα χεὶ μέλαν αἴμα λαφύραστον· οἱ δὲ νομῆς
Αὔτως ἐνδιέσταν, ταχέας κύνας ὄπρυνοτες.

Οἱ δὲ πόλιοι δακέσιν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόνταν,

Ιστεμένοι δὲ μάλιστας ἔγγονοι ὑλάκτεον, ἐκ τοῦ ἀλέοντο.

Εν δὲ νομὸν ποιήσει τελετὸς Αμφίγυνης

Εν καλῇ βῆστῃ μέλανοις ἀργυρίνανταν,

Σταθμός τε, κλισίας τε, κατηρέφεας ἴδε σηκάς.

Εν δὲ χορὸν τοικιλλε τελετὸς Αμφίγυνης,

Τῷ ἵκελον, οἷον ποτὸν ἐνὶ Κυνωστῷ εὐρετῷ

Δαιδαλόν ποκησεν καλλιπλοκάμω Αεράδη.

Εντοι μὲν ηὔθεοι χεὶ παρθένοις ἀλφεστοῖσι

Ωρχεῦνται, ἀλλῆλων ἅπλις καρπῶν χεῖρας ἔχοντες.

Τῶν δὲ αἵ μὲν λεπτίας ὅρνας ἔχον, οἱ δὲ γυνῶνας

Εἴσατο εὐνῆτας, ἥκα σίλεοντας ἐλαῖον.

Καὶ ράι μὲν καλὰς σεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας

Εἶχον γευστέας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

Οἱ δὲ ὅτε μὲν Θρέζασκον Ἀπίσαμβροις πόδεσσι

Ρέπα μάλι, ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμηπι

Εὔσμενόν ποκημένος τειρίστεται, αἷκε θέσιν

Αλλοτε δὲ αὖ Θρέζασκον ἐπὶ σίχας ἀλλῆλοισι.

Πολλὸς δὲ μερόεντα χορὸν τελεῖσας ὄμιλος

Τερπίμενοι· δοκὸν δὲ κυνιστήρε πατέστησεν

Μολπῆς ἐπάρχοντες ἐδίνειν τονταί μέσας.

Εν δὲ ἐπιθέψι τολμαῖοι μέρια φένονται οὐκενοῖ,

Αντηγα πάρ πυμάτιν σηκεος πίκα ποιητοῖο.

Αὐταρ ἐπειδὴ τεῦχε σηκεος μέγα τε, στεφαρόν τε,

Τεῦχε ἄρα οἱ Θάρηκα Φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·

Τεῦχε δὲ οἱ κέρυνται Βελαρήν, κροτάφοις ἀραρύνται,

Καλῆν, δαιδαλένην ἐπὶ δὲ γεύσεον λόφου ἥκε·

Τεῦχε δὲ οἱ κυνηγίδας ἐαντὶ καλαπτέροιο.

Αὐταρ ἐπειδὴ πάντα ὅπλα κάμει κλυτὸς Αμφίγυνης,

Μητρὸς Αχιλλῆος θῆκε τεσσαρούρεν αἰείρας·

Η δὲ ἰρηκέ ὡς, ἀλτο κατ' Οὐλυμπίαν οἴσεντος,

Τεῦχεα μαρμαίροντα πάρ Ηφαίστου Φερετα.

Υ

ΤΠΟ-

385

390

395

600

605

610

615

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΘΕτος γριμούστης Αχιλλεῖ τὰ ὄπλα παρεῖ Ήφαιστός, πωαγχύδων εἰς ἐκ-
κλησίαν τῆς Εὐλυγῆς ὁ ἥρως, διπέρρους ποιῆται τὸ μήνιδος, καὶ λαμπά-
τη τὸ δῶρον, ἀπειρ αὐτῷ Αχαμειμνον δώσει υπίχειτο. Τροφίλων ἡ ἀνελορθώ-
τεκτίαν, αὐτὸς ἀστος Δημεινας ὄπλιζεται, καὶ σρατείαν ἴξαγε ἐπὶ τὸν πόλε-
μον· ὃ ἢ υσερος τὸν ιππον αὐτῷ Ξάνθος τὴν ἐσορθήν αὐτῷ ἀναίρεσον καταργη-
τεύεται· φασι δὲ τοις ἀπειλήσιν.

Α Λ Λ Η.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Αχιλλεύς.

ΗΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Οκεανοῦ ρόσαν
Ωρυνθ, ἵνα ἀθανάτοις Φόως Φέροι, ἵνε βροτοῖσιν
Η δὲ εἰς νῆσον ἰκανε, θεῶν πάρα δῶρα Φέρεστα.

Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικέμενον ὃν Φίλον γένε,
Κλαίοντα λιγέως πολέες δὲ ἀμφ' αὐτὸν ἐτάροι
Μύρονθ· ηδὲ ἐν τοῖσι παρίστελο δια θεάων,
Ει τὸν ἄρα οἱ Φῦ χειρὶ, ἐπος τὸν ἐφατ', ἐκ τὸν ὄνοματο.

Τέκνον ἐμὸν, τύτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοι περ,
Κειθαρα, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ιότηπι δαμάσθη
Τύτη δὲ Ηφαίστου πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ, οἱ δύπω τις ἀντρὸς ἀμοισι Φόρησεν.

Ως ἄρα Φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχεα ἔψηκε
Πρόσθεν Αχιλλῆς· τὰ δὲ ἀνέβραχε δαιδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δὲ ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, σὸν τις ἔτλη
Αντίλιον εἰτιδεεν, ἀλλ' ἐτρεγαν αυταρ Αχιλλεὺς
Ως εἶδε, ὡς μιν μᾶλλον ἐδυ χόλος· εν δὲ οι ὅστε
Δεινὸν υπὸ Βλεφάρων, ὡσὲ σέλας, ἐνεφάνθεν
Τέρπειο δὲ ἐν χείρεωσιν ἔχων θεῶν ἀγλαὰ δῶρα.
Αυταρ ἐπεὶ Φρεσὶν ἦσιν ἐπέρπειο, δαιδαλα λευσσων,
Αὐτίκα μητέρα ἦν ἐπεια πέρσεντα περσούδα.

10

15

20

Μῆτερ

Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἵ ὄπιστες
Εργά ἐμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσαι·
Νῦν δὲ τοι μὲν ἐγὼ θωρῆσομεν ἀλλὰ μάλ’ αἰνῶς
Δεῖδω, μηδεὶς τόφρα Μενοίτις ἀλκιμον ὃν
Μύρη καδδύσου κατὰ χαλκοτύπειας ὀπειλας
Εὐλας ἐγγείνωνται, ἀεικιασωτοὶ δέ νεκροί,
(Ἐκ δὲ αἰώνων τεφαταὶ) κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπέτη.

Τὸν δὲ ἥμεβετ ἐπειδὴ θεὰ Θέτης ἀρχυρόπεδα.

Τέκνουν, μη τοι πάντα κατὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων
Τῷ μὲν ἐγὼ τεφρίσω ἀλαλκεῖν ἄχρια φύλα
Μύρας, αἴ ρά τε φάτας ἀρπιφάτας κατέδεσσι.

Ην τερ γὰρ καῖται γε τελεσφόρον εἰς ἔνιατον,
Αἰεὶ τῷδε ἐσεγεῖται χρόας ἐμπεδος, η δὲ ἀρείων
Αλλὰ σύ γε εἰς αὔγορην καλέστας πρωας Αχαιες,
Μῆνιν διποσπῶν Αγαμέμνονι, τοιμήν λαῶν,
Αἴψα μάλ’ εἰς πόλεμον θωρῆσοε, δύσσει δὲ ἀλκήν.

Ως ἄρα φωνήσασα, μένος πλυνθαρτὲς ἐνῆκε.
Πατρόκλω δὲ αὐτὸν ἀμβροσίην καὶ νέκταρον ἐρυθρὸν
Στάζει καὶ πάντα, οὐαὶ δι γρώσις ἐμπεδος εἴη.
Αὐταρ οὐδὲ τίνα θάνατον παλάσης διος Αχιλλεὺς,
Σμερδαλέα ιάχων, ὥρσεν δὲ τηρωας Αχαιες.

Καὶ ρόστερ τὸ πάρος γε νεῶν εν αὐγῶνι μένεσκον,
Οἱ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰκία τηῶν,

Καὶ ταριχαὶ παρὰ τηντον ἔσταν, σίτιο δοτῆρες.
Καὶ μήν οἱ τότε γε εἰς αὔγορην ἔσταν, σύνεκ Αχιλλεὺς

Εξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπειται ἀλεγεινῆς.
Τώ δὲ δύνα σκαίζοντε βατίλις Αρεος θερεύπολε,
Τιδείδης τε μενεπόλεμος, καὶ διος Οδυσσεὺς,
Εγγράς ἐρεδομήνως ἐπὶ γὰρ ἔχον ἐλκεα λυγεῖ.

Καδδὲ μέτι παρτῇ αὔγορῃ ἵζοντο κιόντες.
Αὐταρ οὐ δύνταλος πλάθει ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνονι,

Ελκες ἔχων καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ύστρινη
Οὐτα Κέων Αντηνορίδης χαλκήρει δέρι.

Αὐταρ ἐπειδὴ πάντες αὐλίσισην Αχαιοι,
Τεινόδι ανισάμδης μετέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Ατρέοι, ἦ ἄρδει τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 Επλετο, σοὶ καὶ ἐμοίσι ὅτε νῦν περ, ἀχνύμερών κῆρ,
 Θυμοβόρων ἔχοι μενέναμεν, εἴνεκα κάρης.
 Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι καλακάμεν Αρτεμίσιον.
 Ήμαλί τῷ, ὅτ' ἔγαν ἐλόμην Λυρημασὸν ὄλεσσας.
 Τῷ καὶ τὸν τόσοις Αχαιοῖς ὁδᾶς ἔλον ἀστετον ὕδας,
 Δυτιμενέων ὑπὸ χερσὸν, ἐμεῖς διπομηνίσαντος.
 Εκτορὶ μὲν καὶ Τρώοι τὸ κέρδον αὐτὰρ Αχαιοὺς
 Δηρού εμῆς καὶ σῆς ἔχοδος μνήσεθαί σια.
 Άλλὰ τὰ μὲν αρτετούχθατε εάσασμεν, ἀχνύμεροι περ,
 Θυμὸν εἰνὶ στήθεστο φίλον δαμάσαντες ανάγκη.
 Νῦν δὲ τοι μὲν ἔγαν πάνω χόλον, όδε τι με γένη
 Ασκελέως αἱτεὶ μενεανέμενον ἀλλ' αὖτε, θάσον
 Οτρυνον τόλεμόνδε καρηκομόβητας Αχαιούς,
 Οφρ' ἐπὶ καὶ Τρώων τειρήσματι ἀντίος ἐλθὼν,
 Αἴκινος ἐθέλωστε περὶ ηπιστίν ιανεῖν ἀλλά τιν' οἵων
 Αστασίως αὐτῶν γόνου κάμψειν, ὃς καὶ Φύργη
 Δηῆς σὺν τολέμοιο ὑπὸ ἔγχεος ἡμετέροιο.
 Ως ἔφαθ'. οἱ δὲ ἐχάρησται εὐκίνημοις Αχαιοί,
 Μῆνιν ἀπειπόντος μεχεθύνεις Πλιένανος.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν αὐταῖς ἀνδρῶν Αχαιμέμνων,
 Αὐτόθεν εἰς ἐδρης, ωδὴν εἰν μέργοσιν ἀναστί.
 Ω φίλοι, πρωτεὶς Δαναοί, θεράποντες Αρηνούς,
 Εισάστος μὲν καλὸν ἀκεβέμεν, όδε ἔσικεν
 Τελεάλειν καλεπτὸν γόνον, Μητράμερόν περ ἔοντα.
 Ανδρῶν δὲ εἰν πολλῷ ὄμαδῳ τῷδε κέν τις ἀκερδεῖ.
 Η εἴπει; Βλάσει δὲ λιγὺς περ ἔων ἀγορητής.
 Πηλείδη μὲν ἔγων εὐδέληματις αὐταροὶ οἱ αλλοι
 Σωτεῖδες Αργείοι, μῆνεν τὸν εὗρον ἔκαστος.
 Πολλάκι δὲ μοι τόπον Αχαιοί μῆνον εἴσπον;
 Καὶ τέ με νεκτείσκοντος ἔγαν δὲ σοὶ αἴτιος εἴμι,
 Άλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ περοφοῖτις Ερυνής,
 Οἱ τέ μοι εἰν αἰχρῷ Φρεσὶν ἐμβαλον ἀργειον αἴτιοι,
 Ήμαλί τῷ, ὅτε Αχιλλῆς γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 Άλλὰ τι κεν ρέεις; Θεός Διὸς πάντα τελεῖται,

Πρέσβει

85

80

65

70

75

90

Πρέσβα Δίὸς θυγάτηρ Ατη, ἡ τάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τὸ μὲν θ' ἀπαλὸι πόδες· καὶ γὰρ ἐπ' ὅδῳ
Πίλην), ἀλλ' ἄρα τῆς κατ' ἄνδρων κραῖα βαίνει,
Βλάπτεσθαι ἀνθρώπους· κατὰ δὲ δύνητερον γε πέδησε.
Καὶ γὰρ δὴ νῦν τότε Ζῆν τοσατο, τὸν περ ἀφέσον
Αὐτῶν ἦδε θεῶν Φάσος ἔμμενας· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ηρη, θῆλυς ἐπτά, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
Ημαλί τῷ, ὅτε ἔμελλε βίην Ηρακληστὸν
Αλκμήνη τέχασθαι ἔυσεφάνω εἰνὶ Θῆτῃ.
Ητοι σὺν εὐχόμενος μετέφη τάντεας θεοῖσι.

95

100

Κέκλυτέ μεν, τάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε θεαί,
Οφρὲ ἕπτω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ σύθεσον ἀνάγε.
Σημερον ἄνδρα Φόωστρο μοζοσκός Εἰλείθυα
Εκφανεῖ, ὃς τάντεος τεκνικόνεοσιν ἀνάζει,
Τῶν ἀνδρῶν γενέντις, οἵ θ' αἴματος ἐξ ἐμεῖς εἰσι.

105

Τὸν δὲ δολοφρονέστα τερποῦδα τάστυα Ηρη.
Ψεύσησις, γάρ τοι τέλος μύθῳ ἀπομήσεις.
Εἰ δὲ ἄγε, νῦν μοι ὄμοσον, Ολύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
Η μήν τοι τάντεος τεκνικόνεοσιν ἀνάζειν,
Ος κανεὶς ἐπ' ἥματι τῷδε τέσση μῆτρας ταυτικὴς
Τῶν ἀνδρῶν, οἱ σῆς εἶναι αἴματος εἰσι: γνέθλις.

110

Ως ἐφατο: Ζεὺς δὲ τοι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Αλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον, ἐπεῖδια δὲ τολλὸν ἀάσητη
Ηρη δὲ ἀίσασα λίπειν ρίον Οὐλύμπιοιο,
Καρπαλίμως δὲ ἵκετ' Αργος Αχαικὸν, εἴνθ' ἄρα γάρ
ΙΦθίμην ἄλοχον Σενέλει περονιάδαο.
Η δὲ σκύλος φίλον γον, οἱ δὲ ἔδομος εἰσῆκει μείς.
Εκ δὲ ἀγαγέ τερφόστρε, καὶ ἡλιτόμηνον ἔοντα.
Αλκμήνης δὲ ἀπέπαστε τόκον, χέθε δὲ Εἰλείθυας.
Αὐτῇ δὲ ἀγελέεστα, Δίας Κρονίωνα πεσοῦδα.

115

Ζεῦς τατέρ, δρυκέραυνε, ἔπος τοι τοι εἰν Φρεσὶ θύσω.
Ηδὲ αὖτε γέγονε ἐάθλος, ὃς Αργείοισιν ἀνάζει,
Εύρυθεν, Σενέλειο ταῖς περονιάδαο,
Σὸν γένος· καὶ οἱ δεκῆς ἀναστέμεν Αργείοισιν.

Ως φάτο: τὸ δὲ ἄχος οὖν κατὰ Φρένα τύψειαν 125

Αὐτίκα

Αὐτίκα δὲ εἰλ' Αἴγινη κεφαλῆς λιπαροστλοκάμοιο,
Χωόμενος Φρεσὶν ἥσι, καὶ ὥμοσε καρτερὸν ὄρκον,
Μῆρης ἐς Οὐλυμπὸν τε καὶ οὐρανὸν ἀσεροεντα
Αὐτὶς ἐλύσεδα Αἴγινη, η πάντας ἀστα.

Ως εἰπὼν, ἔριψεν ἀπ' ψάρων ἀσεροεντα,
Χειρὶ πειρίσθεντας πάχα δὲ ικέτο ἔργον αὐθρώπων.
Τὴν αἱ τενάχειρ, ὅτε ἐν φίλον γυν ὄρθο
Εργον δεικνὺς ἔχοντα ὑπ' Εύρυδῆνος δέθλων.

Ως καὶ ἔγων, οὐδὲ δὲ αὐτε μέχος κερυτταῖολος Εκταρ

Αργείους ὀλέσσηει επὶ τορύμνης νέεστιν,

Οὐ διωάμην λελαθέατ' Αἴγινη, η τορῶτον ἀσάδην.

Αλλ' ἐπει αἰσθάμην, πάγι μιν Φρένας ἐγέλετο Ζεύς,

Αψὲ ἐθέλω αἰρεσμη, δύρματι τὸν αἰπεριοντα σπινα.

Αλλ' ὄρσεν πόλεμονδε, καὶ ἄλλας ὄρνυθι λαβές

Δῶρα δὲ ἔγων οὐδὲ πάντα τοῦδε συχρηματα, οὐσά τοι ἐλθῶν

Χειρῶν εἰνὶ κλιστητοι υπέρχετο διος Οδυσσεύς.

Εἰ δὲ ἐθέλεις, επικενον, επεγένθινος περ ἄρνος·

Δῶρα δὲ τοι Θεράποντες ἐμῆς τοῦδε τῆς ἐλοντες

Οἶστος, οφρα ιδού τοι μενοεικεα δίσω.

Τὸν δὲ απαμειβόρδοντος ποδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Ατρεΐδη, κύδισε ἀκαζ ἀνδρῶν, Αγαύμενον,

Δῶρα μὲν αὐτὸν ἐθέλησα τοῦδε συχρηματα, οὐδὲ Πτιεκής,

Ητε ἐχέμεν, πάρεσσοι· τοῦ δὲ μητσάμενα χάρημα

Αἴψα μαλά· & γὰρ γέρη κλοποπεύειν ενθέδεις εόντας,

Οὐδὲ Διετρίβειν επι γὰρ μέγα ἔργον αρεκτον.

Ως καὶ τις αὐτὸν Αχιλληνα μη τορώπου ιδεῖν;

Εγχει καλκείω Τρώων οὐλέκοντα Φάλαγγας.

Ως δὲ τις ίμεταν μέμιτηρός αὐδρὶ μαχεσθω.

Τὸν δὲ απαμειβόρδοντος πολύμηλον Οδυσσεύς.

Μηδὲ γάτως, αγαθός περ εἴην, θεούσκελ' Αχιλλεύ,

Νήσιας ὅτρινε τοροντὶ Ιλιον γας Αχαιῶν

Τρωσι μαχεσομένως· ἐπει σοὶ ἀλίγους χρόνον ἔστε

Φύλοπις, εἰτ' αὐτὸν ὄμιλήσωσι Φαλαγγές

Ανδρῶν, εν δὲ θεος πνέουση μένος αμφοτέροισιν.

Αλλα πάσσαθαι ἀναχθει δῆμης επι τησιν Αχαιώς

130

135

140

145

155

160

ΣΙΤΙΣ

Σίτης ἐστὶν οἶνος· τὸ γένος μένος ἐστὶν, καὶ ἀλεχῆ.
Οὐ γένος ἀντὶ περιπάτων ἡμαρτίας ἐστὶν πέλιον καταδύντα
Αχιμόνος σίτου διώγησεν³ ἄντα μάχεσθαι.

Εἴπερ γένος γε μενονάδα πολεμίζειν,
Αλλὰ τε λαθρῷ γυγάλι βαρύνεται, ηδὲ κικάνδι
Δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γύνατ' ιόντι.

Οὐ δέ καὶ ἀντὶ οἴνου καρεοσάμενος, καὶ ἐδωδῆς,

Ανδράσι δυσμενέασι πανημέροις πολεμίζειν,
Θαρσαλέον νῦν οἱ ἥπατες ἐνὶ Φρεσίν, όδε τι γυγάλι

Πρὶν κάμινθ, περὶν πάντας ερωπῶν πολέμοιο.

Αλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασσν, καὶ δεῖπνον ἀνωχθεῖ
Οπλεσθαι τὰ δέ δῶρα ἀναξῆς ἀνδρῶν Αχαμέμενων
Οἰστέως ἐστὶν μέστις αὐγοφέν, ίνα πάντες Αχαιοὶ
ΟΦθαλμοῖσιν ἴδωσιν, σὺ δέ Φρεσὶ σῆσιν ιανθίζεις.

Ομνυέτω δέ τοι ὄρκον ἐν Αργεσοῖσιν αναστᾶς,

Μῆπολε τῆς εὐνῆς Ἐπισήμενα, ηδὲ μιγῆναι,

Η θέμις ἐστὶν, ἀναξῆς πτέρον τῆς γυναικῶν.

Καὶ δέ σοι αὐτῷ θυμός ἐνὶ Φρεσίν ἵλας ἐστω.

Αὐτῷρ ἔπειτά σε διπτὸν ἐνὶ κλισίνης δρεσούσιδων

Πιέρη, ίνα μὴ τι δίκης Ἐπιδόλες ἔχησθα.

Ατρεσίδη, σὺ δέ ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ

Εογεαρ, ωδὲ μὲν γάρ τι νεμεσητὸν, βασιλῆα

Ανδρός ἔπαιρεοσασθ, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.

Τὸν δέ αὐτές προσέειπεν ἀναξῆς ανδρῶν Αχαμέμενων.

Χαίρω σεβ, Λαερτίαδη, τὸν μῆδον ακέτας

Εν μοίρῃ γένος πάντα δίκηο, καὶ κατέλεχας.

Τάῦτα δέ ἔγων ἐθέλω ὄμοσαι, κέλευτη δέ με θυμός,

Οὐδὲ Ἐπιπορχήσω, πρὸς δαιμόνος· αὐτῷρ Αχιλλεὺς

Μιρνέτω αὐθὶ τέως γε, ἔπειγόμενός περ ἄρηος.

Μιμνέτε δέ ἄλλοι πάντες δολλέες, οφρά κε δῶρα

Ἐκ κλισίτης ἐλθῶσιν, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμισμεν.

Σοὶ δέ αὐτῷ τοδέ ἔγων Ἐπιπέλλομα, ηδὲ κελδίω,

Κεινάμενος κέρυττας αριστῆς Παναχαλῶν,

Δῶρα ἐμῆς ωδῇ τῆς εὐεικέμενης, ὅστις Αχιλλῆς

Χθὺς οὐ ύπεισημεν δώσειν, αἰγαμεν τε γυναικας.

Ο ΜΗΡΟΥ

Ταλάντοις δέ μοι ὥκα κατὰ σρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν
Κάπρον ἐπομαστίτω περέειν Διῖ τ', Ηελίω τε.

Τὸν δ' ἀπαμεβόμενος περσέφη πόδας ὥκης Αχιλλεύς.
Αἰρεῖσθ, κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν, Αγάμεμνον,

Αλλοτε περ καὶ μᾶλλον ὁ φέλλετε πῶτα πένεθαι,

200

Οπότε τις μετεπανοσωλη πλέμοιο γενῆται.

Καὶ μένος εἰς τόσον ἦσιν ἐνὶ σύθεσιν ἐμοῖσι·

Νῦν δὲ οἱ μὲν κεαταὶ δεδαγυμόνοι, εἰς ἐδάμαστεν

Εκτῷρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν

Τμῆις δὲ εἰς Βρωτὸν ὀτρύνετον. ἢτ' ἀντέγωγε

205

Νῦν μὲν ἀνάγοιμι πολεμίζειν ψας Αχαιῶν

Νῆστας, ἀκμήνος ἄμα δὲ ηλίῳ καταδύντες

Τευχεθαῖ μέγα δόρπον, ἐπὴν τιστίμεθα λάθον

Πρὶν δὲ ωπώς αὖ ἐμοίσε Φίλον καὶ λαμπὸν ιέτη

Οὐ πότις, εἰδὲ Βρωσίς, ἐταίρη πεθνεώτος,

210

Ος μοι ἐνὶ κλιτῷ δεδαγυμόνος ὅσει χαλκῷ

Κείται, ἀνὰ πορθύρον τετραμμένος ἀμφὶ δὲ ἐταῖρος

Μύρουνταὶ τὸ μοι ὅτι μετα Φρεσὶ πῶτα μεμηλεν,

Αλλὰ Φόνος τε, καὶ αἴμα, καὶ αἵραλέος δόνος ἀνδρῶν.

Τὸν δὲ ἀπαμεβόμενος περσέφη πολύμεντις Οδυσσεύς. 215

Ω Αχιλεό, Πηλῆος ψε, μέρα Φέρτετ Αχαιῶν,

Κρείσων εἰς ἐμέθεν καὶ Φέρτερος σύκ ὀλίγον περ

Εγχει, ἐγὼ δέ κε στο νοητάτι κεν πορθαλομην

Πολλὸν ἐπεὶ πορτερὸς γνόμην, καὶ πολεινα σίδα·

Τῶ τοι. Πτιτλήτω κραδὴ μύδοισιν ἐμοῖσιν.

220

Αἴψα τε Φυλόποδ^Θ πέλε^τ) κέρος ἀνθρώποις,

Ης τε πλειστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχειν

Αμητος δὲ ὀλίγηστος, ἐπὴν κλίνησι τάλαιπα

Ζεύς, ὃς τ' ἀνθρώπων πατέις πολέμοιο πέτυκ^τ).

Γαστερὶ δὲ ωπώς εἶνεκυν πειθῆση Αχαιές.

225

Μήνυ γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπτρίμοις ἡματαὶ πάντα

Πίπλετιν πότε κέν τις ἀναπνεύσει πόνοιο;

Αλλὰ χὴ τὸ μὲν καπαθέπλειν, ὃς κε Θάνητι,

Νηλέα θυμὸν ἔχοιτας, ἐπ' ἡματι δακρύσσειτας.

Οσοι δὲ αὖ πολέμοιο πέις συζεροϊ λίπωνται,

230

Μεμυῆθας

Μεμνῆθα τόσος καὶ ἐδητός, ὅφελος εἴτε μᾶλλον
Ανδράσι δισμενέεσθαι μαχάρεδα καλεμέναις αἰσι,
Εστάρμοις χροὶ χαλκὸν ἀτείρα· μηδὲ τις ἄλλην
Λαῶν ὄγρυντον ποτιδεύμενος οἰχαναάδω.

Νοῦς γὰρ στρουντὸς κακοὺς εἰσεῖ), οἵς καὶ λίπηται
Νησιῶν ἐπ' Αργείων ἀλλ' αἴθροις ὄρμεύεντες
Τρωτὸν ἐφ' ιπποδάμοισιν ἐγενόμενος δῆν αὔρα.

Η, καὶ Νέστορος καὶ ἀπέσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγυπτο, Θάστα τε, Μυριόνη τε,
Καὶ Κρεοντιάδην Λικεμήδεια, καὶ Μελανιππον·
Βαν δὲ ἴμεν εἰς κλισίν Αγαμέμενον Ατρεΐδαο.

Αὐτίκις ἔπειτα ἄμα μῆδος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον.
Ἐπὶ λαὶ μὲν σκηνὴν τρίποδας Φέρον, γε τοι ὑπέστη,
Αἴθανας δὲ λέβητας ἔσπειτι, δώδεκα δὲ ιππάς·

Ἐκ δὲ σύγου αἴψα γυναικας ἀμύμονας, ἔρυ' εἰδύκει,
Ἐπὶ δὲ αἴταρος οὐδοστίης, Βριστίδη καλλιπέρην·

Χρυσὸς δὲ σήρις Οδυσσεὺς δέκα ταῖλα ταλαντά,
Ηρχή, ἄμα δὲ ἄλλοι δώρα Φέρον κερητεῖς Αχαιῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσοτι αἴγορῃ θέσται· αὐτὸν δὲ Αγαμέμενον
Ιστετο· Ταλαντίσιος δέ, θεῶν ἐναλίγκιος αὐδῆν,

Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, περίστετο ποιμήνις λαῶν·

Ατρεΐδης δὲ ἐρυστάμενος κερεοῖς μάχαιραν,
Η οἱ τῷρες μέγα καλέον αἰεν αὔροτο,
Κάπρος δέποτε τρίχας δέρζαμενος, Διὶ κερας ἀναρχούν,
Εὔχετο· τοὶ δὲ ἄρα ταῖλες ἐπ' αὐτοφίν εἴσατο σιγῇ·
Αργεῖοι, κατὰ μοῖραν ἀκένοτες βασιλῆς.
Εὐζάμενος δὲ ἄρα εἶπεν, ἵδων δις θρανὸν εύρυν.

Ιτώ νῦν Ζεὺς ταρῶτα, θεῶν ὑπότος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ήλιος, καὶ Ερινύες, αἴτιος τῷος γαιαν

Ανθρώπων τίννυνται ὅτις καὶ επίορχον ὄμοστη·

Μή μὲν ἔγω κέρη Βριστίδη καὶ επενείκα,
Οὐτὲ εὐνῆς τρόφασιν κεχρημάτος, γε τε τεν ἄλλα·

Αλλ' ἔμεν αἴροτιμασος εὗη κλισίσιν εμῆσον.

Εἰ δέ τι τῶνδε επίορχον, εμοὶ θεοὶ ἀλγεα δοῖεν

Πολλὰ μάλ, ὅσα διδοτον, ὅτις σφετεροῖς ὄμοσας.

Η, χ' ἀπὸ σύμαχον κάπρε τάμειηλεῖ χαλκῶν
Τὸν μὲν Ταλαθύσιον πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτρα
Ρίψι Πτιδινῆτας, βόσιν ἰχθύσιν αὐταρ Αχιλλεὺς
Αντας Αργείοις Φιλοπολέμοισι μετηδα.

Ζεῦ πάτερ, η μεγάλας ἄτας ἀνδρεσι διδοῖσα.
Οὐκ ἀν δῆποτε θυμὸν ἐνὶ σῆθεσιν ἐμοῖσιν
Ατρέας ὥρλε Θεαμπερές, ωδὲ κε κύρην
Ηγεν, ἐμεδ αἴκοντος, αμῆχανος ἀλλὰ πατέ Ζεύς
Ηθελ' Αχαιοῖσιν θεναλον πολέεσι γενέσθαι.

Νῦν δὲ ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, οὐα ξυνάγωμεν ἄρηα.

Ως ἀρέ Ερώνησεν λύτεν δὲ ἀγορην αἰψυρήν.

Οι μὲν ἀρέ ἐσκιδνανο ἐην ἐπὶ ηνα εκαστος

Δάρεις η Μυρμιδόνες μεταλήτορες ἀμφεπένοντο,

Βαν δὲ ἐπὶ ηνα Φέροντες Αχιλλῆς θέσιοι·

Καὶ τὰ μὲν εν κλισίου θέσιν, κάθισον δὲ γυναικας·

Ιππεις δὲ εἰς ἀγέλην ἔλασσον θεράποντες ἄρανοι.

Βριονης δὲ ἀρέ ἐπειδή, ικέλη χειση Αφροδίτη,

Ως ίδε Πάτροκλον δεδαιγμενον δέσει χαλκῶν.

Αμφ' αὐτῷ χυμένη, λιγύ σκέψης, χεροὶ δὲ ἀμυνετε

Στρίθεα τ', ηδ' ἀπαλὴν δειρὴν, καὶ καλὰ πεσσωπτα.

Εἶπε δὲ ἄρα κλαίσοι γυνὴ, εἰκῆ θεῆσι.

Πάτροκλε, μοὶ δειλὴ πλεῖστον κεχαριτωμένε θυμῶ,

Ζωὸν μέν σε ἐλειπον ἔγω, κλισίην ισου,

Νῦν δὲ σε τεθνεῖστα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,

Αψ ανιστο· ως μοι δέχεται κακον σκ κακε αἰεί.

Ανδρα μὲν, ω ἐδοσαν με πιτηρ χ' πότια μήτηρ,

Εἶδον πόρο πόλιος δεδαιγμενον δέσει χαλκῶν

Τρεῖς τε καστιγμῆταις, τέσσας μοι μία γενέστο μήτηρ,

Κηδέες, οἱ πάντες ὁλέθριον πμαρ ἐπέσσον

Οὐδὲ μεν ζδ' ἐμ' ἔσοκες, οτ' ανδρ' εμὸν ἀκὼς Αχιλλεὺς

Εκτείνεν, πέρσεν δὲ πόλιν θέσιο Μύνητος,

Κλαίειν, ἀλλ' ἐμ' ἔφασκες Αχιλλῆς θέσιο

Κεριδὴν ἀλοχον θύσειν, ἀζεν τ' ενὶ πησοῖν

Ἐς Φθῆν, δάσον δὲ γάρμον μὲν Μυρμιδόνεσσι·

Τῶσ' ἀμοτον κλαίσοι τεθηότα, μείλιχον αἰεί.

270

275

280

285

290

295

300

Ως

Ως ἔφατο κλάσσο· ἐπεὶ δὲ σενάχοντο γυναικεῖ,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δὲ αὐτῶν κῆδε ἔκαστη.
Αὐτον δὲ ἀμφὶ γέροντες Αχαιῶν πρύτανες οντο,
Αἰολόμενοι δειπνῆσθε, οὐ δὲ πρῦνετο σενάχιζων.

Λιονταμα, εἴ τις ἔμοιγε Φίλων ἀπηκτεῖθεν ἐταίρων, 305
Μή με τρὶς σίτοιο κελάσσετε, μηδὲ ποτῆς
Ασαδρ Φίλων ἡτορ, ἐπεὶ μὲν ἄχος αἰνὸν ικάνει
Δύντα δὲ εἰς ἥλιον μενέω, καὶ τλιόσματα ἔμπησ.

Ως εἶπάν, ἀλλὰς μὲν ἀπεκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δὲ Ατρεῖδας μενέτιν, καὶ διος Οδυσσέους, 310
Νέσωρ, Ιδομενεύς τε, γέρων θ' ἀπηκτάτε φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκνῶς ἀκαχῆμενον ὥδε τι Θυμῷ
Τέρπετο, τρὶς πολέμις σομα δύμενα σίματεντος. —
Μητόμενος δὲ ἀδικῶς ἀνενείκατο, φάνητεν τε.

Η ρά νῦ μοι ποτὲ θέ θον, δυσάμμορε, Φίλωνθεν ἐταίρων, 315
Αὐτὸς ἐνὶ κλιστῇ λαρὸν πάρα δεῖπνον ἔγκας
Αἴψα καὶ ὅτραλεως, ὅποτε περχοίατ' Αχαιοί
Τρωσὶν εφ' ἀποδάμοισι Φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσθαι δεδαιγμένος αὐτῷρε ἐμὸν κῆρ
Αχαινον πόσιος καὶ ἐδητός, ἐνδον ἔστων, 320
Σῆ ποδῆν· καὶ μὲν γάρ τι κακάτερον ἄλλο πάθοιμε,
Οὐδὲ εἴ κεν τὸ πατρὸς ἀποφθιμένοιο παθοίμην,
Ος πτὸν νῦν Φθῆφι τέρεν κατὰ δάκρυν ἔβει,
Χῆτει ποιεῖν τοσοῦτος ὁ δὲ ἀλλοδαπῶν εἰς δῆμων

Εἶνεκα ρίγεδανῆς Ελένης Τρωσὶν πολεμίζω·
Ηὲ τὸν, ος Σκύρω μοι ἐνιτρέφει) Φίλωνθος,
Εἴ πτὸν ἔτι ζώει γε Νεοπλόλεμος Θεοειδῆς.

Πρὶν μὲν γάρ μοι Θυμὸς ἐνὶ σύνθεσιν ἐώλπι,
Οἰον εμὲ φθίσειται ἀπ' Αργεος ἀποβότοιο,
Αὐτὸς ἐνὶ Τροΐη, τοῦ δέ τε φθῆμενος νεεάδας, 330
Ως ἄν μοι τὸ παιδία Θοῆ σὺν τῇ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγγαγοίσι, καί οἱ δεῖπνεις ἔκαστη,
Κτητὸν ἐμήνη, διώνας τε, καὶ ὑψερεφές μέχε δῶμα.
Ηδη γὰρ Πηλῆα γένομαι η κατὰ πάρκαν
Τεθνάμεν, η πτὸν πυτήσον ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆδας,

335
Γράπει

Γῆραι τε συγερῶ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεῖ
Λυγχεῖν αὐγελίνην, οὐτ' αποθιμένοιο πύθοις.

Ως ἔφατο κλαίων ἐπὶ δὲ σενάχοντο γέροντες,
Μητράμενοι τὰ ἔκσος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλεπτού.
Μηρομένες δὲ ἄρα τοις γε ιδῶν ἐλέησε Κρονίουν,
Αἴψα δὲ Αἴγιναν ἐπεια περόνευτα πεστηδά.

Τέκνον ἐμὸν, δῆ παρίπατον αποίχεαν αὐτὸρες ἔησον.
Η νῦ τοι ἐκέπι πάγκη μετὰ Φροσὶ μεμβλετ' Αχιλλέυς;

Κένος ὅγε πεσπάρσιθε νεῦν ὄρθοκρεπίδαν
Ηὗται ὀδυρόμενος ἐπαρού Φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἶχοντες δὲ πῖπον, οὐ δὲ ἄκμηνος καὶ ἀπασθόν.
Αλλ' οἴτι, οἱ νέκταροι τε καὶ αμβροσίην ερατεινήν
Στάζοντες ἐνὶ σῆθεστ, οὐα μηδ μιν λιμος μητοι.

Ως ἐπών, ἀγρινοὶ πάρος μεμαγανταν Αἴγινην
Η δέ, ἀρπῇ εἰκῆ τανυπέρευτη, λιγνώσκων,
Οὐρανὸς σκηναπέπλο, δὲ αἰθέρος αὐταρ Αχαοῖ
Αὐτίκα Θωράκοντο κατὰ σρατον· η δὲ Αχιλλῆ
Νέκταρος ἐνὶ σῆθεστ καὶ αμβροσίην ερατεινήν
Στάζει, οὐα μηδ μιν λιμος αἰρετὸς γεναθέτην).

Αὐτὴ δὲ πορειαὶ διαπένθετε νεῦν εχέοντο θόσων.
Ως δέ οὔτε περφειαὶ νιφάδες Διὸς σκηνοειστα,

Ψυχραὶ ὑπαὶ ριπῆς αἰθρυγέος Βορέας·
Ως τότε περφειαὶ κέρυθες, λαμπτὸν γενέωσαν,

Νηῶν σκηνοειστο, καὶ ασπίδες ὄμφαλοσαγα,
Θώρηκες τε κεχταμύναλοι, καὶ μείλινα δέρα.

Αἴγιλη δὲ ἔρωνον ίκε, γέλασε δὲ πῦσα τοῖς χθενὶ^{τοι}
Χαλκῆ ὑπερεροπῆς, ὑπὸ δὲ κτύπος ἀρνυτο πολὺν

Ανδρῶντος ἐν δὲ μέσοισι κερύσσετο διὸς Αχιλλέυς·
Τεῖ οὐδέντων μὲν κανακὴν πέλε, τῷ δέ οἱ οὔτε

Λαμπέδην, ὡσέτε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ήττο
Δῦν' ἄχος ἀτλητῶν οὐ δὲ ἄρα Τρωτὸν μενεσίνων,

Δύστετο δῶρα θεῶν, τῷ οἱ Ηφαίστος καμε τεύχων.
Κημίδας μὲν πρῶτα τοῖς κυνηγοῖς ἐδηκε

Καλᾶς, δειγμένοισι Οὔπιος Φυξίους αραρύας·

340

345

350

355

360

365

370

Δεύ-

Δεύτερον αὖ, Θάρης τῷσι σῆθεστι ἔδυνε
Αμφὶ δὲ ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος αἰρυρόηλον,
Χάλκεον αὐτὰρ ἐπεπε σώκεΘ μέχε τε, σιβαρὸν τε
Εἴλετο, τῷ δὲ ἀπάνθετε σέλας γένεται, πήτε μῆνης.

Ως δὲ ὅταν ἐκ πέντοι σέλαις ναύτης Φανετη

373

Καιομένου πυρος, τὸ δὲ καίτηται ιψόθ' ὄροφι,
Σταθμῶν εἰν οιοπόλῳ τὸς δὲ σόκε ἐθέλοντας ἀελλαγ
Πόντον επ' ιχθύοντα φίλων ἀπάνθετο φέρεταιν.

Ως ἀπ' Αχιλλῆος στάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλλί, δαιδαλέων πέρι δὲ τριφάλειαν αἴρεταις
Κρατὶ θέτο Βριαρῆν· ηδὲ δὲ, αἴσῃ ὡς, ἀπέλαμπεν
Ιππώρις τριφάλειας περιστοντο δὲ ἐθεραμ

380

Χρύσεαι, αἱ Ήφαιστος ἴσι λόφοι αἱμφὶ θαμεῖας.

Πειρήη δὲ εοι αὐτῷ εἰν ἔντεσι διος Αχιλλεὺς,

383

Εἰς εἰ φαρμόσατε, καὶ ἐντρέχοις αὐγλαὰ δῶρα.

Τῶν δὲ εὗτε πηρὰ γίνεται, αὔρει δὲ πομένα λαῶν.

Ἐκ δὲ ἄρα σύριγλος πετρίουν ἐστάσατο ἔγχος,

Βερῆν, μέχε, σιβαρὸν τὸ μὲν δὲ δύναται ἄλλος Αχαΐαν

Παλλειν, ἄλλα μιν οἷος Πλίσιο τῷλας Αχιλλεὺς,

Πηλιάδα μελίνην, τὸ πατρὶ φίλω τάμε Χείρων

390

Πηλίας ἐκ κερυφῆς, Φόνον ἐμμενεῖ πρώεστιν.

Ιππᾶς δὲ Αὐτομέδων τε καὶ Αλκιμός αἱμφιέποντες

Ζεύγισταν, αἱμφὶ δὲ καλὰ λέπαδι ἐσταν ἐνδὲ χαλινὸς

Γαμφυλῆστ' ἐβαλον, κατὰ δὲ ιώνα τείναν ὀπίσω

Κολλητὸν ποτὲ διφορον ὁ δὲ ἄρα μάστηα Φαεινὴν

395

Χειρὶ λαβὼν δέραργαν, ἐφ' ιπποῖν ἀνόρτοσεν

Αὐτομέδων ὅπιθεν δὲ κερυσσόμενος βη Αχιλλεὺς,

Τεύχεος παμφάνιων, ὡς ἡλέκτωρ ὑπερίων

Σμερδαλέον δὲ ιπποῖσιν ἐκέκλεπτο πατρὸς εἶο.

Ξάνθε τε, καὶ βαλίε, πηλεχυτὰ τέκνα ποδάργης,

400

Αλλως δὲ φράξεσθε σαωσέμεν ἥμιοχηνα

Αψί Δαναῶν εἰς ὄμιλον, ἐπειδὲ ἔώμεν τολέμοιο.

Μηδὲ, ὡς Πατροκλον, λίπεται αὐτῷ τεθνεῖτα.

Τὸν δὲ ἄρδε υπὸ ζυγόφιν πεσσέφη τούδες αἰόλος ιππος

405

Ξάνθος, (ἄφαρ δὲ ημισε καρῆται, πῆτα δὲ χαίτη

Ζεύγιλης

ζεύγλης ἐπερπάτα ποδὶ γυρὸν, σᾶδας ἵκανεν.
Αὐδήντα δὲ ἔπη τε λευκώλενος Ήρη)

Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαύσουμεν, ὅδοιμ' Αχιλλεό.
Αλλά τοι ἐγγύθεν ἡμέρα ὀλέθρου, όδε τι ημεῖς
Δίτιοι, ἀλλὰ Θέος τε μεγας, καὶ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη Βραδυτῆτι τε νωχελίη τε
Τρῶες ἀπὸ ὁμοιν Πατρόκλος τεύχε' ἔλοιτο.
Αλλὰ Θεῶν ὄρισες, ὃν ηὔκομος τέκε Λητώ,
Εκταν' εἰνι τοφομάχοισι, καὶ Εκτορὶ κύδος ἔδωκε.

Νῷοι δὲ καὶ κεν ἄμα πνοῇ Ζεφύροι Θεούμενοι,
Ην πέρ ἐλαφροτάτην Φάσ' ἔμμενοι· αλλά σοι αὐτῷ
Μόροιμόν εἴτι Θεῶν τε καὶ ἀνέρι ἸΦι δαμῆναι.

Ως ἄρα Φωνήσαντ^Θ Ερινύες ἔχεδον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη πάσας ὄκης Αχιλλεύς.

Ξάνθε, τί μοι Θάνατον μαντεύεις; όδε τι σε γε.
Εὖ νῦ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὁ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσας,
Νόσφι φίλης πατέρος καὶ μητέρος· αλλὰ καὶ ἔμπη
Οὐ ληξώ, περὶν Τρῶας αὖτις ἐλάσση πολέμοιο.

Η ρά, καὶ εν τριώτοις ιάχων ἔχε μάνυκας ἴππες.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Δ Ιος ἐπιτεῖψαντος, κατέρχονται βοηθόσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ελληνοῖς, Ήραί τε, Ἐ Αἴγυνη, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ηφαίστος, καὶ Ερύμης· τοῖς Δὲ Τεμοῖς, Αφροδίτῃ, καὶ Απόλλων· ἐπ δὲ καὶ Αρτμίσ, καὶ Λητὰ, Αρεὶς π., καὶ Σηκύμανθορος. Αἰνείαν δὲ, ἀντιτάντα Αχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν, νεφίλη καλύψας. Αχιλλεὺς δὲ ἔλλεις τε ἀνερεῖ, Ἐ Πολύδωρον τὸν Περιάμου παῦδε. Εκτεινεὶς δὲ ἄντις αὐτῷ, φύγει, Απόλλωνος σώντας αὐτόν· τες δὲ ἔλλεις Αχιλλεὺς ἵπποι πάλιν φύγειντες κατεπεινέται.

Α Λ Λ Η.

Υ. Μαχέρων ἦρις ὄπτο, φέρει δὲ δῆπεν χάρτος Αχαϊοῖς.

Ω Σοὶ μὲν τῷδε τηνοὶ κορωνίοις θωμάσοντο
Αμφὶ σὲ, Πηλέος γέ, μάχης ακόρητον, Αχαϊοί·
Τρωῖς δὲ αὖθ' ἐτέρωθεν ὅπερι θρωσμῶν πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ Θέμιτε κέλσος θεᾶς ἀγορήνδε καλεσαμ
Κεκτὸς ἀπ' οὐλύμπιο πολυπίνχος· η δὲ ἄρα πάντη
Φοιτήσοσα κέλσος Διὸς τῷρος δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπένν, νόσφ' Ωκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταχὶ τούτοις ἀλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγαὶ πταμῶν, καὶ πίσεα τοιμέντα.
Ελθόντες δὲ εἰς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Σεσῆς αἰθέσοσιν εφίζανον, ἀς Διὶ πατεὶ
Ηφαίστος τοιμήσεν ιδύησι πραπίδεστιν.

Ως οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγερατ· ἐδὲ Ενοσίχθω
Νηκάσησε θεᾶς, ἀλλ' εἰς ἀλὸς ἥλθε μετ' αὐτάς.
Ιεὶ δὲ ἀρέεν μέσοσιτ, Διὸς δὲ ἔξερετο βύλην.

Τίπι αὖ, Αργικέρωνε, θεᾶς ἀγορήνδε σκάλεσας;
Η τί τοι τρώων καὶ Αχαιῶν μερμηρίζεις;

Τῶν γὰρ νῦν ἀγχίσα μάχη τολεμός τε δέδηε.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος τῷροςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Εργασ, Ευκοτίγασε, ἐμὴν ἐν σύνθετοι βύλην,

20

Ων

Ων ἔνεκα ξυάγειρα μέλεσί μοι, ὀλύμπιοι περ.

Αλλ' ἦτοι μὲν ἕγώ μενέω πλυχὶ Οὐλύμπῳ

Ημενός, ἐνθ' ὄρον Φρένα τέρφομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Ἐρχεσθ', ὅφε αὐτὸν εἴη μὲν Τρῶας οὐ Αχιλλές.

Αμφοτέροις δὲ δέργυεθ, ὅπῃ νόος ἐπὶ εἰδάτω.

Εἰ γὰρ Αχιλλέus οιος ἐπὶ Τρώεστι μαχεῖται,

Οὐδὲ μίνινθ' εὔχοις ποδάκεα Πηλείαντα.

Καὶ δέ τε μην καὶ τρόδεν ἵστορεονος ὄρῶντες·

Νῦν δὲ ὅτε δὴ καὶ θυμόν, ἐταίρος, χωταὶ αἵνως,

Δέοδος μην καὶ τειχος ὑπέρ μορον ἐξαλαπήσῃ.

Ως ἐφατο Κρονίδης, πάλεμον δὲ ἀλιάσον εὔτερο.

Βαν δέ ιμεναι πόλεμόνδε Θεοί, δίχα θυρὸν ἔχοντες·

Ηηη μεν μετ' ἀγώνα νεῶν, καὶ Παλλας Αἴθην,

Ηδὲ Ποσειδάων γαπήσος, ηδὲ ἐρίσνης

Ερμέας, ὃς δὲν Φρεσὶ τεικαλίμησι κέκαστο·

ΗΦαιστος δὲ ἄμα τοῖσι καί, θένει βλεμεσίνων,

Χαλεύων, ὑπὸ δὲ κυῆμας ρέοντο δέσμαι.

Εἰς δέ Τρῶας Αρης κορυφαῖολος· αὐτὰρ ἄμιντος

Φοῖβος ἀκερτεκόμης, ηδὲ Αρτεμις ιοχέαιρα,

Λητώ τε, Ξάνθος τε, Φιλομητής τ' Αφροδίτη.

Είως μέν δὲ απάντε Θεοί θυτῶν ἔσται αὐτρῶν,

Τέως Αχιλλέα μὲν μέγ' σκύδανον, γνωκὸν Αχιλλέας

Εξεφάνη, δηρον δὲ μάχης απέποιτο αἰλεγεινῆς·

Τρῶας δέ τρόμος αἷνος ὑπῆλιθε γῆρας ἐκαστον,

Δειδίστας, οὐδὲ ὄρωντο ποδάκεα Πηλείαντα

Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολογιγῷ ἴσον Αρη.

Αὐτὰρ ἐπεὶ μεδέ οὐιλον Ολύμποι πλυνθον αἰδρῶν,

Ορτο δὲ Ερις κρατερή, λασσόδος· αὐτεὶ δὲ Αἴθην,

Στᾶσ' ὅτε μὲν πέρα τάφον ὄρυκτίων, τέχεσος σκέπος,

Αλλοτ' ἐπ' αἰτάσιν εριδόπων μάκρον αἴτη·

Αὖ δὲ Αρης ἐτέρωθεν, ερεμητῇ λαίλαπι ἴσος,

Οὐδὲ κατ' αἰροτάτης πόλεμος Τρώεσι καλεύων,

Αλλοτε πάρ Σιμόενη θέων ἐπὶ Καλλικολέων.

Ως τὸς ἀμφοτέρους μάκαρες Θεοὶ στρύνοντες,

Σύμβαλον, δὲν δὲ αὐτοῖς ερίσας ρήγυντο βαρεῖσαν.

39

40

33

40

45

50

53

Δεινὸν δὲ ἔβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε
τρόφεν αὐτὰρ ἐνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαιαῖς ἀπερεστήν, ὄρεων τὸν αἰπεῖνα κάρηνα.
Πάντες δὲ ἐσέκοτο πόδες πολυπιδάκες ίδιοι,

Καὶ κερυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆσος Αχαιῶν.

Εδδεισεν δὲ ὑπενερθεν ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεὺς,

Δέσποις δὲ σὺ Θρόνος ἀλτο, καὶ ταχεῖ μή οἱ ὑπερθε

Γαιαῖς ἀναρρίζεις Ποσειδάων ενοσίχθων,

Οικία δὲ θυητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖ,

Σμερδαλές, εύρωεντα, τὰ τε συγέεστι Θεοὶ περ.

Τόσος δέρα κτύπος ὥρτο Θεῶν ἐριδ ξωιόντων.

Ητοι μὲν γὰρ ἐναντία Ποσειδάωνος ἄνακτος

Ιερετὸς Απόλλωνος Φοῖος, ἔχων ιὰ περέεντα·

Αὐταὶ δὲ Ευαλίοιο Θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·

Ηρῆ δὲ ἀντέση χρυσοπλάκατος, κελαδεῖνη,

Ἄρτεμις ιοχέαιρα, κατιγυῆτη Εκάτοι·

Λητοὶ δὲ ἀντέση σῶκος, εριώνιος Ερινῆς·

Ανταὶ δὲ ἄρτος Ηφαίστου μεγας ποταμὸς, Βαθύδηνης,

Ον Ξάνθον καλέετο Θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ως οἱ μὲν Θεοὶ ἀνταὶ Θεῶν ἵστον αὐτὰρ Αχιλλεὺς

Ἐκτόρος ἀνταὶ μάλιστα λιλαίετο διῶν ὄμιλον

Πριαμίδεω τῷ γάρ ρα μάλιστε γε δύμος ἀνώρη

Αἴματος ἀστερὸς Αρη, ταλάρινον πολεμιστῆν.

Αἰνεῖαν δὲ ιδος λασθός ὥργεν Απόλλων

Αντία Πηλείωνος, ἐνήκε δὲ οἱ μένος γῆ-

Τεί τε Πριάμοιο Λυκάονι εἴστοτε Φωνήν·

Τῷ μὲν εεσταμένος προσέφη Δίος γος Απόλλων.

Αἰνεία, Τρώων Βεληφόρε, πᾶς τοις ἀπειλαὶ

Τὰς Τρώων Βασιλεῦσιν ὑπέρχειον πινεπάζων,

Πηλείδεω Αχιλῆος ἐναντίον πολεμίζειν;

Τὸν δὲ αὐτὸν Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε.

Πριαμίδη, τί με τοῦτα καὶ σὺ εἴθελοντα κελδεῖς,

Αντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθ;

Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάκει οὐτ' Αχιλῆος

Στηγομαχ, ἀλλ' ηδη με καὶ ἀλλοτε δορὶ Φόβησεν,

A a a

60

65

70

75

80

85

90

εξ

Εὖ Ιδης, ὅτε βρούν ἐπίλυθεν ὑμετέρην.
 Πέρσες δὲ Λυριησον καὶ Πήδαισον αὐτῷ εἰμὲ Ζεὺς
 Ειρύοντο, ὃς μοι ἐπώρος μένος, λαζήνεστε γεννά.
 Η καὶ ἐδάμην υπὸ χεροῦ Αχιλῆνος καὶ Αθήνης,
 Η οἱ πρόσθεν ιστα τίθι Φάος, ηδὲ εκέλευεν
 Εγχεῖ χαλκαῖ Λέλεσας καὶ Τρωας ἐνάρεν.
 Τῶν σοι εἶς Αχιλῆνος ἐναντίον ἀνδρα μάχεσθαι.
 Αἰὲν γὰρ πάρα εἴς γε θεῶν, ὃς λοιξὸν ἀμύνει.
 Καὶ δέ ἄλλως τῷ γε ιδὺ Βέλος πέτεται, οὐδὲ διπλήγει,
 Πρὶν γροῦς ἀνδρομέοι διελέγεται εἰς δέ θεός περ
 Ιστον τενετεν πολεμει τέλος, καὶ μετά πέντε
 Νικήν, οὐδὲ εἰς παγκάλκεος εὔχεται εἶναι.

Τὸν δέ αὐτε τοστέειπεν ἀνάτη, Δίος γῆς, Απόλλων.

Ηρας, ἀλλά γε καὶ σὸν Θεῖον αἰτημένητον
 Εὔχεος καὶ δέ σε Φαστί Δίος καρπούς Αφροδίτης
 Εκχειράμεν, κανονὸς δὲ χερσίους σὺ θεός εἶναι.
 Η μὲν γὰρ Δίος εἶδος, ηδὲ εἴς ἄλιον γέροντος.
 Άλλ' ιδὺς Φέρε χαλκούς ατειρέα, μηδὲ σε πάμπται
 Λευκαλέοις επειοντι διπορευεται, καὶ δρεπῃ.

Οι εἰπὼν, ἔμπνευτο μένος μέχει ποιενι λαῶν.
 Βῆ δέ άλλα τοσμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ.
 Οὐδὲ ἔλαθτο Αγχιστοι πάις λευκαλέοντον Ήρην,
 Αντία Πηλέωνος ίων ἀνὰ γλαμὸν ἀνδρῶν.
 Η δέ ἄμυδις καλέσοντο θεός μηδέ τον εἴπει.

Φρέσεδον δὲ σφῶι, Ποσείδαιο καὶ Αθήνη,
 Εν Φρεγιν ὑμετέρην, ὅπως ἔσται ταῦτα ἔργα.
 Αἰνεῖας οὖδε εἴη, κεκορυθμός αἴθοπι χαλκῶ,
 Αντία Πηλέωνος ἀνήκε δέ φοῖβος Απόλλων.

Άλλ' αὖτος, ημεῖς ταέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὅπιστα
 Αύτοθεν η τις ἔπειτα καὶ ημεῖνον Αχιλῆι
 Παρσάτη, δοιη δέ κράτος μέχει, μηδέ τι θυμῶ
 Δευεδῶ ίνα εἰδῆ, ο μιν Φιλέβοιν ἄριστον
 Αθανάτων οι δέ αὐτοὶ ἀνεμώλιοι, οἱ τὸ πάρος περ
 Τρωαὶς ἀμύνονται πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.

Πάντες δέ οὐλύμπιο κατῆλθομεν ἀντίσωντες

95

100

105

110

115

120

125

Τησδε

Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μᾶς Τρώεως πάθησος
Σῆμερον. ὕστερον αὐτές τὰ τείσεται, ἀλλά οἱ αἰσα
Γενουμένων ἐπέμπτος λίνω, ὅτε μιν τέκε μῆτρο.

Εἰ δὲ Αχιλλεὺς καὶ τῶντα θεῶν σκπόσσεται ὄμφης,
Δίστητε ἔπειδ', ὅτε κέν τις ἐναντίον θεὸς ἐλθῇ
Ἐν πολέμῳ χαλεπὶ δὲ θεοὶ φάνεδαν ἐναργεῖς.

Τὴν δὲ ἡμέραντες ἔπειδε Ποσειδάνων ἐνοσίχθων.

Ηρ, μὴ χαλέπαντε παρέκ νόον ἀδέ τί σε γεῖ.
Οὐκ ἀν ἔγωγε ἐθέλοιμι θεὸς ἐριθί ξινελάσαν
Ημέας τὰς ἄλλας, ἐπειδὴ πολὺ Φέρτεροι ἡμεν.

Αλλ' ἡμεῖς μὲν ἐπειτα καθεξώμεθα κινότες

Ἐκ πάτας σκοπίην, πόλεμος δὲ ἀνδρεασι μελήσοι,

Εἰ δέ καὶ Αρης ἄρχως, μάχης καὶ φοίβος Απόλλαν,

Η Αχιλλῆς ἴχωστι, καὶ σύν εἴσοι μάχεδαι,

Αὐτίκις ἐπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτῷ φί νεκρος φείται

Φυλόποιδος μάλα δὲ ὡκα Διακεριθέντας οἴω

Αψίμενος Οὐλυμπόνδε θεῶν μετ' ὄμηγοριν ἄλλων,

Ημετέρης υπὸ χερσὶν ἀνάγκη ἴψι δαμάστας.

Ως ἀρά Φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχάιτης

Τάχος εἰς ἀμφίχυτον Ηρακλῆος θεοίο,

Τψηλὸν, τὸ ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Αθήνη

Ποίεον, ὅφερ τὸ κῆτος ὑπεκτεσφυγὰν ἀλέσιτο,

Οππότε μιν σεύαστο ἀπ' ἥιόνος πεδίονδε.

Ενδει Ποσειδάνων κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,

Αιμφὶ δὲ ἄρ' ἀρρηκτον νεφέλην ἄμοιστιν ἔσταντο.

Οἱ δὲ ἐτέρωτες κάθιζον ἐπ' ὄφρυσι Καλλικολάνης,

Αιμφὶ σε, τις φοίβε, καὶ Αρηα πολιτορθον.

Ως οἱ μέν ρι ἐκάτεροι καθείσατο μητιοιστες

Βελάς· ἀρχέμιναι δὲ δυοπλεγέος πολέμοιο

Ωκνεον αιμφότεροι· Ζεὺς δὲ, ἡμενος ἄψι, κέλε. 555

Τῶν δὲ ἄποιν ἐστηθῆ πεδίον, καὶ ἐλαμπέο χαλκῶ

Ανδρῶν ἥδ' ἵππων κάρκανε δε γαῖα πόδεσσιν

Ορυμένων ἄμυδις· δύο δὲ ἀνέρες ἔσχος ἀριστοι

Ες μεσον αιμφότερων σωτίτων, μεμαῶτε μάχεδαι,

Αινεῖας τ' Αγχιστάδης, καὶ διος Αχιλλεύς.

Αἰνεῖας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νοῦσέων καρπὸν Βελαρῆ αὐτὴν αἰσθίδα Θερίν
Πρόσθεν ἔχει σέρνοιο, τίνασε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλεύδης δὲ ἐτερωθεν ἐναντίον ὥρτο, λέων ὡς
Σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμψαν μεμάσσον 165
Ἄγρομενοι, τὰς δῆμος ὁ δὲ, τῷρων μὲν αἰγάλην,
Ἐρχεται, αὐτὸν ὅτε κέν τις δημιόφων αἰγάλην
Δύρι Βάλη, εάλη τε χανῶν, φέτι τοις αἴροντας
Γίγνεται, ἐν δὲ τέ οι κραδῆι σένες ἀλκιμον ἦτορ.

Οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ιογία αἱμοφορεώθεν
Μασέτας, ἐε δὲ αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
Γλαυκίονα δὲ θύεις Φέρεται μέντοι, πητίνα πέφην
Ανδρῶν, ἢ αὐτὸς Φέτεται πρώτων ἐν ὄμιλῳ.
Ως Αχιλῆ ὕπουνε μένος καὶ θυμὸς αἰγήνωρ
Αυτίον ἐλθέμενας μεταληπτός Αἰνέας. 175

Οἰδὲ ὅτε δὴ χεδον ἥσαν ἐπ' αἰλῆλοισιν ιόντες,
Τὸν περότερον περοσσέειπε ποδάρκης διος Αχιλλέας.

Αἰνεία, τί σοι πάσον ὄμιλον πολλὸν ἐπελθών,
Εστι; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνάρδ,
Ελπόμενον Τρώωσιν αναζειν ἵπποδαμοιοι
Τιμῆς τοι Πριάμος; αὐτὴν εἶκεν ἐμοὶ εἴξεναρχῆς,
Οὐ τοι τάνεκα γε Πριάμος γέρας ἐν χερὶ θυμῷ
Εἰσὶν γάρ οι παιδεῖς ὁ δὲ ἔμπεδος, καὶ διετίθρων.
Η νῦ τοι Τρώες τέμενος τάμεν εὔσχον αἰλῶν,

Καλὸν Κυπαλῆς καὶ αἵρετης, ὁφρα νέμησι,
Αἴκεν ἐμὲ κλέψυς; χαλεπᾶς δὲ σε βολπα τὸ ρέζειν.
Ηδη μὲν σέ γε, Φηρί, καὶ ἄλλοτε δύρι Φόβησα.
Η δὲ μέμνη, ὅτε πέρ σε Βοῶν ἀπὸ μένον ἔοντα,
Σεῦα κατὰ Γαλίων ὄρεων πεχέεσαι πόδισι

Καρπαλίμως; τότε δὲ οὐτι μετατραπαλίζεο Φεύγων.
Ενθεν δὲ ἐις Λυρημασὸν ὑπέκυψες αὐτὴν εγώ τινι
Πέρσα, μεταριητέοις οὐδὲ Αἴγην καὶ Διον πατρί.
Δηιάδας δὲ γυναικας ἐλθέρον ἥμαρ αἰπέρας,
Ηγεν αὐτῷ σε Ζεὺς ἐρούσατο, καὶ θεοὶ αἷλοι.
Αλλὰ δὲ μη σε εργεσθαι στοματι, ὡς εἰς θυμῷ

195
Βαλ-

Βάλλεσθαι ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελδόω
Ες πληγὴν ἴεναι, μηδὲ ἀντίος ἵστος ἐμέσοι,
Πρὶν τι κακὸν παθέσαιν· ρέχθεν δέ τε οὐπος ἔγων.

Τὸν δ' αὐτὸν Αἰνείας ἀπαμέβετο, Φώνησέν τε.

Πηλέidi, μὴ δὴ μὲν ἐπέεστι γε, ηπτίποντος ὡς,
Ελπίος δειδίζεσθι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
Η μὲν χερτομίας, ἂνδρος μυθησασθαι.
Ιδμεν δὲ αλλῆλων γενένην, ιδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλιτος ἀκέσοντες ἐπειδὴ θυτῶν ἀνθρώπων
Οψὶ δὲ στήτητο πάντα σὺν ἐμοῖς ἰδεῖς, οὐτέ τοι ἔγω σύστη.
Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἐκρονον εἴναι,

Μητρὸς δὲ σὺ Θέτιδος, καλλιπλοκάμις ἀλοσύδητης·
Αὐτῷρε γέγων ψός μεχαλήτορος Αγχίστος

Εὐχομας ἐκγεράμεν, μῆτηρ δέ μοι ἔστι Αφροδίτη.

Τῶν δὴ ἦν ἄτεροι γε Φίλοιν ταῦτα κλαύσονται

Σύμμερον εἰς τὸν Φοῖμον ἐπέεστι γε ηπτιποντον

Ωδὲ Διακρινθεντες, μάχης ἐξαπονεσθαι.

Εἰ δὲ ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαίμονας, οὐφρέ εὖ εἰδῆς

Ημετέρην γενένην, τοῦτοι δέ μην ἄνδρες ἴστοι·

Δάρδανον αὖτις τῷρετον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·

Κτιστεὶς δὲ Δαρδανίνην, ἐπεὶ στήτω Ιλιος ἱρὴ

Ἐν τεσσαροῖς πεπόλοισι, πόλισι μερόπων ἀνθρώπων

Αλλ' ἔφεντος ὑπερέιας ὥκεον τολυπιδάκης Ιδης.

Δάρδανος αὖτις τέκετον γονὸν Εερχθόνιον Βασιλῆα,

Ος δὲ αὐτονόμοτες γένετο θυτῶν ἀνθρώπων

Τε τριχίλαια ἵπποι ἔλος κατὰ βακλέοντο

Θηλεια, τώλοισιν ἀγαλλόμονας ἀπελῆσται·

Τάνταν καὶ Βορέης ἡράσσατο βουκομήναν,

Ιππῶν δὲ εἰσόμενος παρελέχετο κυανοχάτη·

Αἱ δὲ τοσκυναγάμεναι ἐτεκον δυοκαΐδεκα τῶάλες·

Αἱ δὲ στήτητον σκιρτᾶν ὅπλα ζεύδωρον ἄρχοντα,

Ακρον ἐπ' ανθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·

Αλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶν ἐπ' εὐρέα νάται δελάστης,

Ακρον ὅπλη ρηγμῖνος ἀλὸς τολιοῖο θέεσκον.

Τρωα δὲ Εερχθόνιος τέκετο Τρέσσατη ἀνακήλα.

200

205

210

215

220

225

230

Τρωας

Τρωὸς δὲ αὐτῷ τρεῖς παιδεῖς ἀμύμονες ἐπεγνόντο,
Ιλός τέ, Ασάραχος τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
Ος δῆ καλλιστος γένετο Θυητῶν ἀνθρώπων
Τὸν καὶ ἀμφέπλαντο θεοὺς Διὸς σινοχοδεῖν,
Κάλλεος εἶνεκα οἴο, ἵνα ἀθανάτοις μετέη.

Ιλος δὲ αὐτῷ τέκειτο ποὺς ἀμύμονα Λαομέδοντα.
Λαομέδων δὲ ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
Λάριπον τε, Κλυτίον θ', Ἰκεπέοντα τ', ὃς οὖν Αρη^{Θεός}
Ασάραχος δὲ Κάπον ὁ δὲ ἄρ' Αγγίστην τέκει παιδα.

Αὐτῷρ εἴμι Αγγίστης Πρίαμος δὲ ἔτεχε Εχερά διον.
Ταῖτης τοι γένετο τε καὶ αἵματος εὐχρυσηίαν εἴσαι.
Ζεὺς δὲ δέεται ἀνθρεστιν ὄφελος τε, μινύθες τε,
Οππως κανεὶς ἐθέλησιν ὁ γὰρ κάρπιος ἀπάντων.
Αλλ' ἄγε, μηκέτι πᾶστα λεγαμέθε, νηπίτοις ὡς,
Εσπάτος εἰς μέσατην οὐσμίνην δημιοῦτος.

Εστι γὰρ ἀμφοτεροισιν ὄντεδα μυθοισιν
Πολλὰ μάλιστα δὲ ἀντὶ τῆς ἐκατοντάγος ἄχθος ἀροιτο.
Στρεπτὴ δὲ γλῶσσας εἰς Βροτῶν, τολέες δὲ εἴνι μηδοι,
Παντοῖος ἐπέων δὲ πλὴν νομὸς εἴδεις καὶ εἴδει.

Οππιόν καὶ ἐπηρεά εἴπος, τοῖον καὶ ἐπακτύτεις.
Αλλὰ τίνι ερίδας καὶ νεκέα νωιν ἀνάγκη
Νεκεῖν αλλήλοισιν ἐναντίον, ὡς γυναικας,
Αἴτε χαλωσίμεναι ερίδος πέρι Ιυμούροιο
Νεκεῖντος αλλήλησι, μεσον εἰς ἀγγαναν ιώσαι,
Πόλλος επειά τε καὶ σοκί κόλος δέ τε καὶ παλέαι.
Αλκῆς δὲ μὲν ἐπεισοδίαν διτοπερέψεις μεμαῶτα,
Πρίν χαλκῶν μαχέσαισθαι ἐναντίον. αλλ' ἄγε, θάσος
Γδύσσειδ' αλλήλων χαλκήροις εὐχετήσιν.

Η ρά, καὶ σὺ δεινῶ σπίκας ἥλαστος χαλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέω, μέχος δὲ ἀμφὶ σπάχθει μύκη δέρος αἰκακῆ^{Θεός} 260
Πηλείδης γέ σπίκας μὲν δότο ἐο χειρὶ παχεῖτη
Ερχετο περβόστας. Φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ρειάδ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
Νῆπος, δέδενόστε κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Ζυμὸν,
Ως δὲ ρηίδι εἰσὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα

265
Ανδράς:

Ανδράσιοι γε Θυητοῖσι δάμημεναι, ἀδ' ἵστασίνειν.

Οὐδὲ τότε Αἰνέασι δάιφρονος ὄβριμον ἔγχος

Ρῆγε στίχος χειρούς μὴ ἐρύκαχε, δῶρα θεοῖσι.

Αλλὰ δύο μεν ἔλαστε Διὸς πήγας, αἱ δὲ ἀρέτης τρεῖς

Ησιγάντης επέτει πήγας ηλαστε Κυλλοποδίων,

270

Ταὶς δύο, χαλκείας, δύο δὲ ἐνδαΐτι, καστιτέροιο.

Τὴν δὲ μίαν, χρυσέην, τῇ ῥὲ ἔχετο χάλκεον ἔγχος.

Δεύτερος αὐτὸς Αχιλλεὺς πεοίει δόλιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλει Αἰνέασι κατ' αἴστιδα πάντοτε ιστη,

Αντιγόνης τὸν ταράττην, ἡ λεπτόπετος θεᾶς χαλκός.

275

Λεπτόπετη δὲ ἐπέντε ρίνος βούς· ἡ δὲ Διὸς πεζὴ

Πηλείας ηὔξενη μελίνη, λάκε δὲ αἴστις ὑπὸ αὐτῆς.

Αἰνέασι δὲ εάλη, καὶ δότο ἔθεν αἴστιδα αἰνέχει

Δέσποιν· ἔγχετη δὲ ἀρέτη υπὲρ νάτυρας ἐνιγματική.

Εἳη ιεράρχη, Διὸς δὲ αἴμφοτέρες ἔλε κύκλῳ,

280

Αστιδος αἴμφοτέρης· ὁ δὲ ἀλινάμενος δόρυ μακρὸν,

Εἳη, καθόδη ἄχος οἱ χύτοι μυρίου ὁ φθαλμοῖσι,

Ταρβηστας, ὁ οἱ ἄγχοι πάγη Βέλος· αὐταρ Αχιλλεὺς

Εμμεμαώς ἐπόρεσεν ἐρυγάμενος ξίφος ὅρην,

Σμερδαλεῖα ιάχων· ὁ δὲ χεριάδιον λάθε χειρὶ

Αἰνέασι, μέγα ἔργον, ὁ δὲ δύο αὐτῷ Φέροιεν,

Οἷος νῦν Βροτοί εἰσι· ὁ δὲ μην βέα πάλλε καὶ οἶος.

Ενθέτη καὶ Αἰνέασι μὲν ἐπεοργίμενον βάλε πετρω,

Η κόρυθ, ηὲ σάχος, τοὶ οἱ πρκεσε λυχέον ὄλεθρον.

Τὸν δὲ καὶ Πηλείδης χεδον αὔρη θυμον αἴπηρα,

285

Εἰ μὴ ἀρέτην νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Αὐτίκα δὲ αἴθανάτοις θεοῖς μέτα μῆδον ἔστεν.

Ω τόποι, ἡ μοι ἄχος μεγαλύτορος Αἰνέασι,

Οι τάχα Πηλείωνι δαμεις αἰδοστὲ κάτεστι,

Πειθόμενος μύθοισιν Απόλλωνος εκάτοιο,

295

Νῆπος· γέδε τί οἱ χραισμῆσος λυχέον ὄλεθρον.

Αλλὰ τίν νῦν ὅτος ανάτιος ἄλγεα πάχει,

Μάζψ, ἔνεκ αἴλοτριων αἰχέων, κεχαρισμένα δὲ αἰεὶ

Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ ὄρανὸν εὑρὺν ἔχοσιν;

Αλλὰ γένθ, ημεῖς τέρ μη ὑπὸ σῆ θανάτα αἰάγωμεν, 300

Μῆπως

Τρωὸς δὲ αὐτῷ τρεῖς πτῶματος ἀμύμονες ἔβαλλοντο,
Ιλός τέ, Αστάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
Ος δῆ κάλλιστος γένετο Θυητῶν ἀνθρώπων
Τὸν καὶ ἀντρέψαντο θεοὶ Διὶ σινοχασθεῖν,
Κάλλεος εἶναι σῖον, οὐδὲ ἀθανάτοισι μετέπειτα.

Ιλος δὲ αὐτῷ τέκειτο φονὸν ἀμύμονα λαομεδόντα.
Λαομεδόντα δὲ ἄρα Τιθώνον τέκειτο, Πρίαμόν τε,
Λάριπον τε, Κλυτίον δέ, Ικετάνα τέ, δῆσον Αρη^{Θεόν}.
Αστάρακος δὲ Κάπον ὁ δὲ ἄρ' Αγγίσον τέκειτο πτῶμα.
Αὐτῷ δέ τοι Αγγίσος Πρίαμος δὲ ἔτεχε Εκτόρα δῖον.

Ταύτης τοι γενεῖς τε καὶ αἴματος εὐχορμητὴν εἶναι.
Ζεὺς δὲ δέσποτης ἀνθρεστιν ὄφελός τε, μινύθες τε,
Οππως καὶ ἐθέλησιν ὁ γὰρ κάρπιος ἀπάτων.

Αλλ' ἄγε, μηκέτι πάστα λεγάμεθα, νηπότιοι ὡς,
Εσάστοις εὐ μέσατην οὔσμινην δημιοτῆτος.

Εστι γὰρ ἀμφοτεροῖσιν ὀνείδεα μηδιοτάται
Πολλὰ μάλα: γάδε ἀν τηνὸς ἐκατὸν λυγος ἄχθος ἄρσιτο.
Στρεπτῆ δὲ γλώσσας εἰσὶ βροτῶν, πολέες δὲ εἰς μῆδοι,
Παντοῖοις ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς εἴδεις καὶ εἴδεις.

Οπποῖον καὶ εἴπηδα εἴποι, τοῖον καὶ εἴπητος τοις.

Αλλὰ τίνι ἕριδας καὶ νέκεια νωνὶν ἀνάγκη
Νεκεῖν αλλήλουσιν ἐναντίον, ὥστε γυναικας,
Αἵτε χαλωτόμενας ἕριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεκεῖνος αλλήλησι, μέσην εἰς ἀγγαναὶσισα.
Πόλλος δὲ τε καὶ σόκοις χόλος δέ τε καὶ πέλματα,
Αλκῆς δὲ μὲν ἐπέεσσιν δοπτερέψεις μεμαῶτα,
Πριν χαλκῶν μαχέσαισαντας ἐναντίον. αλλ' ἄγε, θῶσον
Γεύσημεντ' αλλήλων χαλκήρεσσιν ἐγχείσιν.

Η δα, καὶ τὸν δεινῶν σόκον γῆλασε χαλκεον ἐγχος,
Σμερδιλέων, μέσα δὲ ἀμφὶ σόκον^{Θεόν} μύκη δέρος αἰκακῆ.
Πηλεόδης δὲ σόκος μὲν δοτὸς ἐστι χειρὶ παχεῖ
Ἐρχετο περβήσας· Φάτο γὰρ δολιχόσκοιον ἐγχος
Ρειάδ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
Νῆπος, γάδε ἐνόσηε κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Θυμὸν,
Ως δὲ μῆδος εἰσὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα

265
Ανδράς:

260

265

265

240

245

235

235

235

Ανδράσι γε Θυτοῖσι δάμημεναι, καὶ δὲ πονέειν.

Οὐδὲ τότε Αἰνέαο δαιφρονος ὄβριμον εὔχος

Τῆς σύκος χρυσὸς οὐδὲ ερύκακε, δῶρα θεοῖσι.

Αλλὰ δύο μεν ἐλασε τὰς πίνακας, αἷς δὲ αἱρεῖται τοῖς

Ηοῖν· ἐπεὶ τέντε πίνακας ἡλασε Κυλλοπόδιαν,

270

Τὰς δύο, χαλκέας, δύο δὲ ἔνδοθι, καστιτέροιο,

Τὴν δὲ μίαν, χρυσέην, τῇ ρήσει τοῦ χάλκεον εὔχος.

Δεύτερος αὖτε Αχιλλεὺς προίει δόλιχόσκοιον εὔχος,

Καὶ βάλεν Αἰνέαο κατὰ διώσιδα τάντοςτε ιππον,

Ανταγόρη τοῦτο τρώτην, ηλεπτόπτετος θεες χαλκός.

Λεπτοπτή δὲ ἐπεννήν ρίνος Βούς· ηδὲ τὰς

Πηλείας ηὗρεν μελίη, λάκε δὲ διώσις υπὲρ αὐτῆς.

Αἰνέας δὲ εἴλη, καὶ δότος ἐθεν διώσιδ' αὐτοῖς

Διώσις εὐχέτη δὲ αἱρεῖται υπὲρ νότιας τοῦ γαύμη

Ετη ιεμένη, τὰς δὲ αἱμφοτέρους ἐλε κύκλους

275

Αιωνίος αἱμφιβρότης· οὐδὲ αἰλουρόμενος δόρυ μακρὸν,

Ετη, καδὸν ἄχος οι χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,

Ταρσήσας, οἱ ἄγκη πάγη βέλος αὐτῷ Αχιλλεὺς

Εμμεμαὼς ἐπόρεσεν ερυσάμενος ξίφος οὖν,

Σμερδαλέα ιάχων· οὐδὲ χεριάδιον λάβε χειρὶ

280

Αἰνέας, μέγα εργον, οὐδὲ δύο αὐτῷ Φέροιεν,

Οἷος νῦν Βροτοί εἰσι· οὐδὲ μιν ἕτε ταῦτα καὶ οἶσι.

Ενθάδε καὶ Αἰνέας μὲν ἐπεστύμενον βάλε τετρά,

Η κόρηθ', ηγε τάκος, τοιούτης λυχνὸν ὀλεθρον.

Τὸν δέ κε Πηλείδης χειδὸν αὐτοὶ Θυμον απτύρα,

285

Ει μὴ ἀρέσκει νόησε Ποτειδάων ἐνοστήθων.

Αὐτίκα δὲ αἴθανάτοις θεοῖς μέτα μῆδον ἔειπεν.

Ω τόποι, η μοι ἄχος μεγαλύτορος Αἰνέαο,

Ος τάχα Πηλείων δαμεις αἰδοστε κάτετοι,

Πειθόμενος μύθοισιν Απόλλωνος εκάτοιο,

295

Νῦπος· γάδε τι οι χραισμήσι λυχνὸν ὀλεθρον.

Αλλά τιν νῦν θτος αναιτίος ἀλγεα τάσχι,

Μάζψ, ἔνεκ αἴλοτρίων αἰχέων, κεχαρισμάτη δὲ αἰεὶ

Δῶρα θεοῖς διδωτη, τοιούτων εύρην εχεστιν;

Αλλ' ἄγεθ', ημεις τέρ μιν υπὲρ τοῦ θανάτας αἰχάγωμεν,

300

Μῆπως

Μῆπως καὶ Κρονίδης κεχριλώσεται, αἴκεν Αχιλλεὺς
Τόνδε κατακτένητι μόριμον δέ οἱ ἐσ' ἀλεαθάν,
Οφρὰ μὴ ἄστερμος γενέντι καὶ ἀφαντος ὅληται
Δαρδανός, ὃν Κρονίδης τῷσι τάγτων Φίλατο τάιδαν,
Οἱ δέντεντο εἰςεγένοντο γυναικῶν τε θυητῶν.
Ηδη γὰρ Περιάρετος γενέντι πήθηρε Κρονίων
Νῦν δέ δὴ Αἰνέαο Βίη Τρώεστιν ἀνάζει,
Καὶ τάιδες παιδῶν, τοῖς καν μετόποδε γένονται).

Τὸν δὲ ἥμερον ἐπεῖδα βοῶπις πόνια Ηρώη.
Ενοσίσαι, αὐτὸς σὺ μὲν Φρεσὶ σῆσι νόησον
Αἰνέαν, οὐ καν μιν ἐρύσεας, οὐ καν ἐάσεις
Πηλείδη Αχιλῆι δαμητήμαν, ἐαθλὸν ἔοντα.
Ητοι μὲν γὰρ νᾶι τολεῖς ἀμέσοσαμεν ὄρκος
Πᾶσι μετ' ἀδενάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλας Αἴθιον,
Μῆμποτ ὅτις Τρώεστιν ἀλεῖησεν κακὸν ημας,
Μηδὲ ὀπόταν Τροΐη μαλερῷ πυρὶ τάσσοι δάπειν.)
Δαιομένην, δαιωτοι δὲ δέρησι ψεις Αχαιῶν.

Αὐταρ ἐπεὶ τούτῳ ἀκοστεί Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆρος ἕμεν ἀντε μάχην, καὶ αὐτὰ κλόνον ἐγχεισάων,
Ιχε δέ, ὁδὸς Αἰνέας, πόδες ἡλιτρὸς ηει Αχιλλέος.
Αὐτίκα τῶ μὲν ἐπεῖδα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλείδη Αχιλῆι· οὐ δέ μελίνην εὔχαλκον
Ασπίδος ἐξέρουσεν μεχαλήτορος Αἰνέαο.

Καյπτῶ μεν προπάροι. Θε ποδῶν Αχιλῆος ἐθηκεν,
Αἰνέαν δὲ ἐπέσενεν δόπο χθονὸς ιψόστατος.
Πολλὰς δὲ σίχας ηρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνέας τετεράλτο, θεες δόπο χειρὸς ορύσσεις.
Ιχε δὲ ἐπ' εὐχατιλῷ τολυάκιος τολεμοῖο.
Εντάσθε Καικανες τολεμον μεταφωρησοντο
Τῶ δὲ μάλ' εγγύθεν ηλέθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καὶ μιν Φωνήσις ἐπεια πλεόντα τροσηίδα.

Αἰνέα, τίσ σ' ἀδει θεῶν ἀτέοντα κελεύεις
Αντί Αχιλῆος τολεμίζειν, πόδε μάχεαθαν,
Ος σου ἄμα κρέοστων, καὶ Φίλτερος ἀδενάτοισιν;
Αλλ' ἀναχωρησα, ὅτε καν συμβλήσεα αἰτα,

305

310

315

320

325

330

335

Μῆ

Μή Έ ύπερ μοῖραν δόμον Αΐδος εἰσοφίκημαι.
Αὐτῷ, ἐπεὶ καὶ Αχιλῆς θάνατον καὶ τόπουν ἐπίστη,
Θαρσῆτας δὲ πῆπτα μὲν τράποις μάχεσθαι
Οὐ μὲν γάρ τις σὸν ἄλλος Αχαιῶν εἰγεναρίζει.

Ως εἰπων, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπεφραδε τάντα. 340
Αἴψα δὲ ἐπειτ' Αχιλῆς ἀπὸ ὄφθαλμῶν σκέδαστ' ἀχλὺν
Θεωτούν· οὐδὲ δὲ ἐπειδα μέγ' ἔχειν ὄφθαλμοις·
Οχθῆτας δὲ ἄρα εἶπε τοὺς οὐ μεγαλήτορα θυμόν.

Οι τόποι, οὓς μέγα θάῦμα τοῦ ὄφθαλμοῖς ὄρῶματ
Εὐχος μὲν τόδε κατακείται ἐπὶ χθονὸς, όδε τι Φῶτα
Λεύσσω, τῷ ἐφέντα, κατακτήμενα μενεαῖσιν. 345
Η ρὰ καὶ Αἰνείας Φίλος ἀθανάτοις θεοῖσιν
Νεγκάτης μὲν ἔφει μάζῃ αὐτῶς εὐχετάσσει.
Ερρέτω γε οἱ θυμὸς ἐμεὶς ἔτι τειρηθῆναι
Εορτηκή, οὐ καὶ νῦν Φύγειν ἀσμενος ἐκ θανάτου. 350
Αλλ' αὔγε δῆ, Δαναοῖς Φιλοπολέμοις κελδῆτας,
Τῶν ἄλλων Τρώων τειρησματικάντιος ἐλθών.

Η, καὶ ἐπὶ σίχας ἀλτῷ κέλευθε δὲ φωτὶ ἐκάστῳ
Μηκέτι νῦν Τρώων ἐκάστε εἴσετε, δῖοι Αχαιοί,
Αλλ' αὔγε αὐτῷ αὐτὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
Αργαλέον δέ μοι εἴσι, καὶ ιφθίμω περ ἐόντι,
Τοαγγεδὸν ἀνθρώπες εὐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι.
Οὐδὲ καὶ Αρης, οὐστερ Θεός αἰμορροτος, όδε καὶ Αἴγανη,
Τοαγγηδὸν υσμίης εὐφέπει σόμα, καὶ πονεόιτο.
Αλλ' οὗτον μὲν ἕγαν δύναματα χερσίν τε, ποστίν τε,
Καὶ θέντη, όμηρος οὐ μέτησεμεν, διὸ ιβαῖον.
Αλλὰ μάλα σίχας ἔμι Λαρυπέρες, όδε τινος οἰω
Τρώων χαμητειν, οὗτος χρεὸν εὐχεος ἐλθη.

Ως Φῶτις ἐποτρύνων. Τράγοις δὲ Φιλίδιμος Εκτωρ
Κέκλεθ' ὄμοκλητας, Φῶτο δὲ ἴμεναν αὐτὸν Αχιλῆς. 365

Τρώες ιστέρθυμοι, μὴ δέδιτε Πηλείαν.
Καὶ καὶ ἕγων ἐπέεσσος καὶ αθανάτοις μαχοίμην,
Εὐχεῖ δὲ δέργαλέοντις ἐπειδὴ τολὺ Φέρτεροι εἰσον.
Οὐδὲ Αχιλέας τάντεοι τέλος μύθοις εἰπεθήσει,
Αλλὰ τὸ μὲν τελέον, τὸ δὲ καὶ μεσηγήν κολάξει. 370

Τέ δ' εγώ αὐτίος ἔμι, καὶ εἰ περὶ χεῖρας ἔσκεν,
Εἰ περὶ χεῖρας ἔσκεν, μενος δὲ αὐθῶν σιδῆρω.

Ως φάτε ἐποτρύνων οἱ δὲ αὐτίοις ἔγχεις αἵρον
Τρῶες τῶν δὲ ἀμυδίς μίχθη μενος, ὥρτο δὲ αὐτῆς.
Καὶ τὸν ἄρετον Εκτόρα εἶπε τῷ φίλοις Φοίβος Απόλλων.

Εκτόρ, μηκετί τῷ μετανιᾷ Αχιλλῆς τῷρειάχιζε,
Αλλὰ κατὰ ταῦθιν τε καὶ σὺ Φλοίσθιο δίδεξο,
Μήπως σὲ τὴν Βάλη, περὶ οὗδον αὔρι τύψῃ.

Ως ἔφατ'. Εκτόρ δὲ αὐτὶς εἰδύσατο ψλαμὸν αὐδρῶν,
Ταρέντας, ὃς αὔριος θεῖ ὅπει Φωνήσατο.

Ἐν δὲ Αχιλλεὺς Τρώεως ἡρῷ, Φρεσὶν εἰρήνος αἰλικῶ,
Σμερδαλέα ιάχων τῷρετον δὲ ελεν Ιφίτιωνα
Εσθλὸν, Οτρυντείλη, τολέων ηγήτορα λασῶν,
Ον νύμφη τεκε Νηῆς Οτρυντῆι πολιπόρθω.

Τρωλῶν τὸν νιφόσεντι, τὸν εὐ πίουν δῆρων
Τόν δὲ ιησούς μεμαῶτα βάλε γέγχει διος Αχιλλεὺς
Μεστην κακκεφαλην· ηδὲ αὐδίχα τῶσα κεάση
Δάπησεν δὲ πεσόντι δὲ εποδέσατο διος Αχιλλεύς.

Καίσα, Οτρυντείλη, τῶνταν σκηνηλότατο αὐδρῶν,
Ενθάδε τοι Θάνατος γενεῖ δὲ τοι εἴ τε πίλιμη
Γυγαῖσι, ὅθι τοι τέμνενος πατρεῶντον εἴσιν,
Τύλων επιχθύσεντι, καὶ Ερμώ δινήνεται.

Ως φάτε ἐπελχόμενος τὸν δὲ σκότος σαρε κάλοντε.
Τὸν μὲν Αχιλλῶντος οὐποιούτροις δατέοντο
Πρωτη σὺ οὐρμίνη ὁ δὲ ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντε,
Εσθλὸν αλεξητῆρα μάχης, Αντίνορος γον,
Νύζε κατὰ κρόταφον κινέης Διος χαλκοπερῆς
Οὐδὲν ἄρα χαλκέην κόρην ἔχεδεν, αλλὰ δὲ αὐτῆς
Αίχμη ιερῷ ρήτῳ δέστον, ἔγκεφαλος δὲ
Ενδον ἄπας πεπάλακτο δάμασος δὲ μιν μεμαῶτα.
Ιπποδάμαντα δὲ ἐπειτα, κατ' οὐπων αἰσοντα,
Πρόσθεν ἔθεν Φεύγοντα, μετάφρενον γτασε δέρι.
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἰσθε, καὶ πρηγεν, ὡς δέ τε ποιρος
Ηρυγεν ἐλκόμενος Ελικώνιον αμφὶ ανακτα,
Κέρων ἐλκόντων γάνταπο δέ τε τοῖς Ενοσίχθων.

375

380

385

390

395

400

405

Ως

Ως ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὅσα Θυμὸς αγύνωρ.

Αὐτὰρ ὁ βῆσι δεῖται μετ' αὐτίθεον Πολύδωρον

Πριαμίδην τὸνδ' εἴτε πατήρ εἴσκε μάχεσθαι,

Οὐεκά οἱ μὲν παις νεώτατος ἔσκε γονοιο,

Καὶ οἱ Φίλτατος ἔσκε, πόδεσται δὲ πάντας ἐνίκα.

410

Δὴ τότε νηπέντοι ποδῶν δρεπτὸν αναφάνων,

Θύνε διὰ περιμάχων, εἴσως Φίλον ὀλεσθε Θυμόν

Τὸν βαλέ μεσογόνοντος ἀκονί ποδάρκης δῖος Αχιλλοῦ,

Νῶτα πορθμίαστος, ὅθι ζωστρος ὄχης

Χρύσεοι σπέχουν, Εἰ διπλοος ἡντετο Θάρης.

415

Αντικρὺ δὲ σιδερέ παρ' ὄμφαλον ἔγχεος αἰχμῇ.

Γνὺς δὲ εριπ' οιμώδας· νεφέλη δὲ μιν αμφεκάλυψε

Κυανέη, πεστι οἱ δὲ ἔλαβ' ἐντερα χεροὶ λιανθέις.

Εκτῷ δ', ὡς σκόπος καργίγματον Πολύδωρον

Ἐντερα χεροὶς ἔχοντα, λιαζομένον ποτὶ γάιη,

420

Καρρά οἱ σφαλμῶν κέχυτ αὐχλὺς, δέδ' αρ' ἐτ' ἔτλη

Δηρον ἔκας σραφᾶστ', ἀλλ' αὐτίος ἥλθ' Αχιλλῆς,

Οὖ δόρυ κραδίαν, φλογὸς ἔκελος· αὐταρ Αχιλλεὺς

Ως εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχέμενος ἐπος ηῦδα.

Εγγὺς ἀντὶ οἱ ἐμέον γε μάλιστ' ἐσεμάστεο Θυμὸν,

425

Οι μοι ἐταῖρον ἐπεφνε τετιμόνον· δέδ' αρ' ἐτὶ δῆν

Αλλήλος πλώσαμεν ἀνὰ πολέμειο γεφύρας.

Η, καὶ ταῦθα ιδὰν προσεφώνεεν Εκτόρα δῖον.

Αογοὶ οἴδ', ὡς καὶ θεοῖσιν ὀλέθρος πείρατ' οἴκημα.

Τὸν δὲ ταρθόντας προσεφῆ παρυθίαστος Εκτὼρ.

430

Πηλείδη, μὴ δῆ μ' ἐπίεστι γε, ηπιτοιον ὡς,

Ελπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ πεφα οίδα καὶ αὐτος

Η μὲν κερτομίας ηὖδη αἰσουλα μυθήσαμεν·

Οΐδα δὲ οτὶ σὺ μὲν εὐθλός, εγὼ δὲ σέσθεν πολὺ χείρων.

Αλλ' ητοι μὲν ταῦτα Θεῶν εν γένεσι κέτη,

435

Αἴκε σε, χειρότερος τερ εών, απὸ θυμὸν ελαύνει,

Δερὶ βαλάνῳ επειη καὶ εμὸν βέλος δέν ταροτεν.

Η ρά, καὶ αμπεπαλων τροίει δόρυ, καὶ τὸ γ' Αἴθην

Πνεῖ Αχιλλος πάλιν ἐρευπε κυδαλίμοιο,

Ηκα μαλα ψυξασι· τὸ δὲ αὐτὸς Εκτόρα δῖον,

440

B b b 2

Αὔτη

Αὐτὸς δὲ τροπάροις ποδῶν πέσεν· αὐτὴρ Αχιλλεὺς
Εμμεμαῖς επόρυσε, κατακτάμενα μενεάνινα,
Σμερδαλέα ιάχων τὸν δὲ εὔρηταξεν Απόλλων,
Ρῆνα μάλι, ὡς Θεός, σκάλυψε δὲ ἄρι πέρι πολλῆ.
Τρὶς μὲν ἐπειτί επόρυσε ποδάρχης διὶ Αχιλλεὺς 445
Εγχειρίαλκεώ, τρὶς δὲ πέρι τύφε βαθέαν
Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσαυτο, δαιμονὶ τοσοῦ,
Δεναὶ δὲ ὄμοικλήτας ἔπεια περιέντα προσύδα.

Εξ αὖ τοῦ ἐφυγεῖ Θάνατον, χύον πῆτε τοι ἄγγει
Ηλάζε κακόν, τοῦ αὐτέροι ερύσατο Φοῖβος Απόλλων,
Ω, μέλλεις εὐχεδός, οὐν εἰς δόπον ἀκόντων.
Η θύν σὲ ἐγανύω γε καὶ οὔσερον αντιβολήτας,
Εἴπετος καὶ ἐμοιγεῖ θύνος ἀπίταρροδός εἶται.
Νῦν δὲ μάλιστρων ἀπίεισμα, ὃν καὶ κιχείσι.

Ως εἰπὼν, Δρύοπ' ὧτα κατ' αὐχένα μέσογον ἀκοντί.
Ηρεπε δὲ τροπάροις ποδῶν ὁ δὲ τὸν μὲν ἔσαυτο,
Δημιόχου δὲ Φιληπτορίδην, πῆγε τε, μέγαν τε,
Καγγένου δορὶ Βαλλῶν πένυκακε· τὸν μὲν ἐπειδα
Οὐταζῶν ξίφει μεράλω, εἰς αἰνυτο Θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαζόνον Καὶ Δαρδανον, τοῦ Βιάντος, 460
Αμφω ἐφορηθεῖς εἰς ἵππων ὥστε χαμᾶξε,
Τὸν μὲν δορὶ Βαλλῶν, τὸν δὲ χεδον δορὶ τύφας.
Τρῶα δὲ Αλασφρίδην ὁ μὲν αὐτίσιος ηλυθε, γένων,
Εἰτως εὗ πεφίδωτο, λαβαν, καὶ ζωὸν αἴθει,
Μηδὲ κατακτένειν, ὄμηλικην ελεγτας.
Νήπιος, ύδε τὸ ηδον ὁ τε πεισθατεί μεμέλειν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος αὐτὸν ἦν, οὐδὲ αγανόφρων.
Αλλὰ μάλις ἐμμεμαῖς ὁ μὲν ηπέτετο χερεστο γένων,
Ιεμένος λίσσεα, οὐ δέ Φαστράνω ὧτα κατ' ηπαρ.
Ἐκ δὲ οἱ ηπαρ ὅλιθεν, αὐτὰρ μέλλειν αἷμα κατ' αὐτὸς 470
Κόλπου εὑέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὥστε κάλιψε,
Θυμῷ δευόμενον ὁ δὲ Μελιον ὧτα πολλαῖς
Δαρὶ κατ' εἰδερ δὲ δὲ δι' θάτος ηλθετέροιο
Αἰχμῇ καλκεῖτο. οὐ δὲ Αγήνορος ψον Εχεκλον
Μέσογη κακκεφαλὴν ξίφει ηλασε καπηντη.

Πᾶν δ' ὑπερθερμάντι ξίφος αἴματι· τὸν δὲ κατ' ὅδε
Ελλαῖς πορφύρεος θάνατον καὶ μοῖρα χραταιῆ.

Δευκαλίωνα δ' ἔπειδ', ἵνα τε ξινέχουσι τενούτες
Αγκῶνος, τῇ τὸν γε Φίλης Διὸς χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμῇ χαλκέῃ ὁ δὲ μιν μένε χειρα Βαρυνθέεις, 480
Προθ' ὄροσαν Θάνατον ὁ δὲ, Φαγγανῶν αὐχένεια Θείας,
Τὴλ' αὐτῇ τῷληκι κάρη Βάλε' μυελὸς αὐτε
Σφυνδυλίων ἔκπαλθ· ὁ δὲ ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυθέεις.

Αὐτῷρ ὁ βῆτρον μετ' αἰμύμονα Πέρεω γὸν,
Ρίγμον, ὃς σὺ Θρήνης ἐρλιώλακος εἰληλάθετε 485
Τὸν Βάλε μέσον ἀκοντι, πάμι δὲν τῷδι χαλκέη
Ηειπε δὲξ ὄχεων. ὁ δὲ Αρηίδον Θεράποντα,
Αψίππεις σρέψαντα, μετάΦρενον ὅρει δόρι
Νῦν, διπὸ δὲ ἄρματος ἀσεγει κυκρήμοσι δὲ οἱ ἵπποι.

Ως δὲ ἀναμαρτάνει Βαζέ ἀγκεα Θεαπίδας πῦρ 490
Οὔρεος ἀγαλέοιο, Βαζεῖα δὲ καὶετα ψλη,
Πάντη τε κλονεών ἀνεμος Φλόχα εἰλυφάζετε
Ως οὐγε τάντη Θῦνε σωὶς ἔγχει, δαιμονὶ ιος,
Κτενομάριες ἐφέπων, ρέε δὲ αἴματι γαῖα μέλαινα.
Ως δὲ στε τις ζεῦζη Βόας ἀρσενες εύρυμετώπις,

Τριβέμνηα κρη λευκὸν ἐυτροχάλω εν ἀλωῃ,
Ριμφά τε λεπτ' ἐγέροντο Βοῶν ταὸν πόσος ἐριμύκων
Ως ὑπ' Αχιλῆος μεγαδύμεις μάνυχες ἵπποι
Στεῖσον ὅμεν νέκυας τε καὶ ἀσπίδας αἴματι δὲ ἄζων
Νέρθεν ἄπας πεπάλακτο, καὶ ἀντηγε, αἵ τε δίφρον, 500
Ας ἄρ διφ' ἵππειων ὀπλέων παθάμιγλες ἐβαλλον,
Αἱ τ' ἀπ' Μητρογάτεων ὁ δὲ ιετο κῦδος δρέδαται
Πηλείδης, λύθρω δὲ ταλάσσητο χειρας αάπιτις.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΤΩΝ τέσσας εἰς δύο διαιρεῖνται μέρη, τὰς μὲν εἰς τὰ πόλιν, τὰς δὲ εἰς τὸν Σκαμανίδρον Αχιλλεῖς διάκει, ταῦθα διάδεικτα πατέρας ζυγεῖ, εἰς ποτὴν Πλευρόκλεις τὸν ἐπὶ Λυκάονα τὸν Πελάμην καὶ Αστροπότος ἀνατείνει. Επειτα δὲ ποτῆρι πλημμυρόφυτος, κυδωνίσσοντι αὐτὸν σύζηται Ηφαίστεις, ἵματος τὸ ποτήριον καὶ τὸ πισίδιον. Μετὰ πάντα δεῖπνο μάχη γίνεται πᾶσι ἀλλήλαις. Αχιλλεὺς ἐπὶ Απόλλωναν εἶρει, Αγηλαΐης ὄμοιωτείσι, ΕἼφεγνης ἴξεπιπτεῖ, οὐς εἰ Τρῶις Διόνυσοντα εἰς τὰ πόλιν.

ΑΛΛΗ.

Φῖ, μόγες Αἰακίδαο πῦρ πόνας ποταμοῖο.

ΑΛΛ' ὅτε δὴ πούρον ἵζον εὔρεσις ποταμοῖο,
Ξάνθες διηγεῖνται, οὐ αὐθανάτος τέκετο Ζόδις,
Εντειχεῖς διετρέψασι, τὰς μὲν πεδίους ἐδίωσε
Πρὸς πόλιν, ὑπέρ Αχαιοῖς ἀποζύμηνοι Φοβεόντοι
Ημετές τῷ πούρον, ὅτε μαίνετο Φαιδρός Εκτώρ.
Τῇρος οἱ γε πορχεοντο πεφυζότες πέρα δὲ Ήμη
Πίττια ποσάδει βαθέσσαν, ἐρυκέμενοι πρίσσεις δὲ
Ες ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρρον, δέχονται
Εν δὲ ἐπεοντο μεγάλοι πιτάγων Βράχες δὲ αἰπὲ ρέεθρα,
Οχθαὶ δὲ ἀμφὶ ποτί μεγάλης ιαχονοὶ οἱ δὲ ἀλαλητῷ
Ενυσον ἔνθα καὶ ἔνθα, εἰλιαζόμενοι κατὰ δίνας.
Ως δὲ οὗτοι ποταμοὶ πορὸς ἀκρίδες περέστον¹⁰)
Φοβυέμενοι ποταμοὶ δέ, τοῦ ἐπὶ Φλέγχης ακάματον ποτὸν
Ορμεοντος ἐξαίφνης, παὶ δὲ πλώσασι κατὰ θύδαρ¹⁵
Ως ύπ' Αχιλλῆς Ξάνθες βαθυδινήντος
Πλῆγος ρόος κελάδων ἐπιμιξίζεται τοις ἀνδρῶν.
Κατὰρ ὁ διορθυτὸς δόρυ μεν λίπεν αὐτὸν ἐπὶ οχθαῖς,
Κεκλιμένον μυρίκησιν ὁ δὲ ἐνθορε, δαίμονος ἱσος,
Φάσγανον οἷον ἔχων, κατὰ δὲ Φρεσὶ μηδέτο εργα²⁰
Τύπῃς δὲ ἐπιτρόφασθην τῶν δὲ σονος ὥρυνται αἰκῆς

20

Αορε

Λορὶ Θεινομάρκων, ἐρυθρίντο δὲ αἷματι ὥδωρ.
Οὐδὲ δὲ ὑπὸ δελφῖνος μεζοσκῆπτος ιχθύες ἄλλοι
φεύγοντες, πητπλᾶσι μυχῇσι λιμένος εὐόρμις,
Δειδίοτες μάλα γάρ τε κατεδίνοις ὃν καὶ λάσπην

29

Οὐδὲ Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεῖνον ῥέθρα
Πτῶσον ὑπὸ κρημνάς· οὐδὲ, ἐπει καμέ χεῖρας ἐνάρων,

Ζώες δὲ τοπαμοῖο διώδεμα λέγατο κέρας.

Παινίῳ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανότος·

Τὸς εἴηγε θύραζε τεμητός, πήγε νεφρές·

Δῆμος δὲ ὁ ποταμὸς χεῖρας εὔτμητοισι ιμᾶσι,

30

Τέος αὐτοὶ Φορέσσον ἔπι στρπῖοισι κατῶσι.

Δῶκε δὲ ἐταίροισι κατάγενιν κοίλας ἐπὶ ηπᾶς.

Αὐτὰρ οὐδὲν ἀψὲ επέργετε, καλακτάρματα μερεάνων.

Ενθὲ γέτε Πριάμοιο σπηνήτελο Δαρδανίδαο,

Ἐκ ποταμοῦ Φόργουτι, Λυκάονι, τὸν ποστὸν αὐτὸς

39

Ηγε λαβάν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς τούτη εὐθέλεντα,

Εινύχιος προμολάων οὐδὲν οὔσει χαλκῷ

Τάμνε, νέας ὄρπηκας, ἵνα ἄρματος ἀντυγεις ἔνει.

Ταῦθ' ἀρέτανοισιν κακὸν πλυνθεῖσιος Αχιλλεύς·

Καὶ τότε μέν μιν Λήμνον εὔκτιμέσι επέργαστε,

40

Νησοῖν ἄγων· αὖταρ γέτε Ιησονος ἀνον εδώκε.

Κεῖθεν δὴ ξεῖνος μιν ἐλύσθιο, πολλὰ δὲ εδώκεν,

Ιμβρίος Νετίαιν, πέμψεν δὲ εἰς δῖαν Αριστοῦν

Εὐθεν ὑπεκπροφυγων, πατρώιον τίκετο δάμα.

Ενδέκα δὲ γηατὰ Θύμον επερπέο εἰσι φίλοισι,

41

Ελθὼν δὲ τούτοις διαδικάτη δὲ μιν αὐτὶς

Χεροὺν Αχιλλῆς θεὸς ἔκβαλεν, ὃς μιν εὐελλε

Πεμψεν εἰς αἴδαο, καὶ τούτη εὐθέλοντα νεράδ.

Τούτῳ δὲ τὸν ἐνόποτε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς

Γυμνὸν ἀτερ κόρυθός τε καὶ αἰσθίδος, οὐδὲ ἔχειν εὐγχος,

42

Αλλὰ τὰ μέν ρ' απὸ πάντα χαμαὶ βάλετε τεῖρε γῆδιόρως

Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δὲ ὑπὸ γύνατ' εδάμενα·

Οχθίοις δὲ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεζολάπτορα Θύμον.

Ω πότι, οὐ μέγα θάυμα τοῦ ὁφθαλμοῖσιν ὄρῶμα·

Η μάλα δὴ Τρῶες μεγαλάπτορες, κατερ επεφυον,

43

Αὗτις

Αὗτις ἀνασθούνται ὑπὸ ζόφων περόντος.
Οἶον δὴ καὶ ὅδ' ἥλθε Φυγὴν ὑπὸ τηλεῖς πημάρ,
Λῆμνον εἰς πυαθένην τεπερμεδίος· ὡδὲ μιν ἔχε
Πόντος ἀλὸς ταλιῆς, ὃ τολεῖς αἴκοντας ἐρύξε.

Αλλ' ἄγε δὴ οὐδὲν ἀκακῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται, ὅφρα ἴδωμαί εἰνι Φρεσοῦ, ἥδε δασίω,
Η ἀρ' ὄμως καὶ καῦθεν ἐλάσσεται, ἢ μιν ἐρύξε
Γῆ Φυσίζοσ, πῆτε κάτω κρατέρον τερερένη.

Ως ὥρμανε μένων ὁ δὲ οἱ χρεδὸν ἥλθε τεθηπάς,
Γένων ἀψιθαί μεμαώς πέρι δ' ἥτελε θυμῷ
ΕκΦυγέεν θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαναν.
Ητοι οὐ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο διος Αχιλλεὺς,
Οὐτάμενα μεμαώς ὁ δ' ὑπερδραμε, καὶ λαβε γάνων
Κύψας ἐγχειρίδ' ἀρ' ὑπὲρ νάτων εἰνι γάνη
Εση, ιεμένη χρόος ἀμμεναὶ αὐδρομέοιο.

Αὐταρ οὐ τῇ ἐτερῃ μὲν ἐλὰν ἐλλιστετο γάνων,
Τῇ δὲ ἐτερῃ ἐγχος μὲν ακαχμένου, ὡδὲ μεθίδι·
Καὶ μιν λιοσόμενος ἔπεια τερόντα τροσούσιδα.

Γανύματι σ', Αχιλεϊ σὺ δέ μι αἴδεο, καὶ μι ἐλέησον
Αυτί τοι εἴμι ἵκετο, διοτρέφεται, αἴδοιο.

Παρ γάρ σοι τορώτω τασσομην Δημήτερος αἴκτιν,
Ηματι τῷ, ὅτε μὲν εἴλες εὔκτιμενη εἰν αλωῆ,
Καὶ μὲν επίραστας, ἀνθίθει ἀγων τατρός τε, Φίλων τε,
Λῆμνον εἰς πυαθένην ἐκατόμβορον δέ τοι ἥλφον·
Νῦν δὲ ἐλύμην τοῖς πόσα τορώντων δέ μοι εἴσιν

Ηδε διωδεκάτη, ὅτε εἰς Ιλιον εἰλήλαθα,
Πολλὰ ταθῶν, νῦν αὖ με τεῖς εἰν χερσὶν ἐθήκε
Μοιρ' ὄλοη· μέλλω πιαπέχθειθα διι τατεῖ,
Ος με σοὶ αὐτις ἔδωκε μινυθάδιον δέ με μῆτηρ

Γεννατο Λαοδίη, θυγάτηρ Αλταο γέροντος,
Αλτεω, ηδε λελέγεσσος Φιλοπολέμοισιν αἴσασ,

Πήδασον αἰπήσασαν ἔχων ὑπὸ Σατνίσευτι

Ταῦδε ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
Τῆσδε δύω γενόμεθα, σὺ δὲ ἀμφω διεροτομήσεις
Ητοι τὸ τορώντοι μὲν πευλέεωτ δάμασας,

Αυτίθεον

Αγιάθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλει ὅτει δύρι·
Νῦν δέ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔστεται· καὶ γὰρ οἴω
Σὰς χεῖρας φύλαξεται, ἐπεὶ δὲ ἐπέλασε γε δαίμων.
Αλλο δὲ τοι ἔρεω, σὺ δὲ ἐνὶ Φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
Μή με κτενί, ἐπὶ γάρ ὁμογενεῖος Εκτόρος είμι,
Ος τοι ἐταῖρον ἐπεφυνει εὐησα τε, κρατερόν τε.

95

Ως ἄρα μιν Πελάμοιο προσώπῳ Φαίδημος γένος,
Λιοσόμηνος ἐπέεοσιν αμείλικτον δὲ ὅπ' ἀκεστε.

Νῆπτε, μή μοι ἀπονα τιΦανόκεο, μηδὲ ἀγέροις·
Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπιπτεῖν μόρσιμον ημαρ,
Τοφρά τί μοι πεφιδεῖται εἰνὶ Φρεσὶ Φίλτερον τὴν
Τρώων, καὶ πολλὰς ζώσεις ἐλον, γηδὲ ἐπέραστα·
Νῦν δὲ σοκὴ ἔσθ, ὃς καν Θάνατον Φύγη, ὃν καὶ θεός γε
Ιλίου περιπέρασθεν ἐμῆς εἰν χερσὶ βαλησι,
Συμπάντων Τρώων, τέρει δὲ αὖ Πελάμοιο γε παιδῶν.
Αλλὰ, Φίλος, Θάνε καὶ σύ την ὄλοφύρεα αὔτως;
Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν αμέτων.
Οὐχ ὄργας οἷος καγγά, καλός τε, μεγαλος τε;
Πατρὸς δὲ εἴμι ἀγαθοῖ, θεὰ δὲ μὲν ἐγείνατο μῆτηρ
Αλλ' επὶ τοι καμοὶ θάνατος Εἰ μοῖρα κραταῖ.
Εστεται, η ἡνᾶς, η δεῖλης, η μέσον ημαρ·
Οππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει εἰκατοντάν ελυται,
Η δύε δύρι βαλῶν, η δέοτε νευρῆφιν οἰσῶ.

100

Ως Φατο· τὰ δὲ αὐτὰ λύτο γένατα καὶ φίλον ἥτορ·
Εγχος μέν δὲ ἀφένηκεν, οὐ δὲ ἔγετο χειρε πεπτίστας
Αιμφοτέρας· Αχιλεὺς δὲ ἐρυσαμένος ξίφος ὅτυ,
Τύψε καλὰ κληδὰ παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οι εἴσω
Δῦ ξίφος ἀμφηκες· οὐ δὲ ἄρα περηνῆς ἐπὶ γαῖη
Κείτο παθεῖς· σκέ δὲ αἴμα μέλαν ρέε, δεῦε καὶ γαῖαν.
Τόνδε Αχιλεὺς πολαμονδέ, λαβὼν ποδός, ηκε φέρεαδε,
Καὶ οἱ ἐπευχόμηνος ἐπεια ποτίσσεντ' ἀγόρευεν.

110

Ενταυθοὶ νῦν καίσο μετ' ιχθύσιν, οἱ σ' ὀτειλῆς
Αἵμι δυτολιχμησονται ἀκηδεῖς· εδέ σε μῆτηρ
Ενθεμένη λεχέεστ γονεται· αλλὰ Σκάμανδρος
Οἰσθ δινήσις εἴσω ἀλλος εὐρέα κόλπον.

120

CCC

Θρώσκων

125

Θρώσκων τις καὶ κῦμα μέλαναν φρίξ' ὑπελύζει
Ιχθύς, ὡς κε Φάγηστος λυκάονος αἴρυεται δημόν.
Φεύρεσθ', εἰσόκεν ἀστον κιχείομεν Ιλίας ιρῆς,
Τμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιδεν κεραΐζων
Οὐδὲν ὑμῖν ποταμός περ εὔρροος διέρυροδίνης
Αρκεστ', ὡς δὴ δηθά πολεῖς ιεράστε πορρες,
Ζωὸς δ' εἰν δίνησι καθέστε μάνυχας ἵππος.
Αλλὰ ἐώς ὅλεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε τοίλες
Τίστε Πατρόκλοιο Φόνον, καὶ λοιγὸν Αχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ τηνὶ θηῆσιν ἐπέφυντε, νόσφιν ἔμειο.

130

135

Ως ἀρέ έφη Ποταμὸς ἐχολώστη κηρόθι μᾶλλον
Ορμήνεν δ' αἰα θυμού, ὅπως παύσει τόνονο
Διον Αχιλῆα, Τρώεστι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος ψός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ασεροπάιω ἐπᾶλτο, κατακτάμενα μενεσίνων,
Τιεὶ Πηλευγόνος τὸν δ' Αἴγιος εὐρύρεθρος
Γενιατο, καὶ Περίσσαι, Ακεσταμενοῖο Θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη τῇ γάρ ρα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷδ' Αχιλεὺς επεργοτείρ οὐδὲντος εἰκότοιο
Εση, ἔχων δύο δέρε μένος δὲ οἱ ἐν Φρεστὶ θύκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαικταμενῶν αἰγῶν,
Τὸς Αχιλέως ἐδαιτεῖ κατὰ ρόον, οὐδὲντος
Οι δὲ ὅτε δὴ δρεδὸν ἥσαν ἐπὶ ἀλλήλοισιν ιόντες,
Τὸν προτέροος προσσέπτε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς.

140

145

Τίς, πούτε εἰς ἄνδραν, οὐ μεν ἐτλης αὐτίος εἰλαθεῖν;
Δισήνων δέ τε παιδεῖς εμῶ μενει αὐτίωστοι.

Τὸν δ' αὖ Πηλευγόνος προσεφάνεε Φαιδίμος ψός.
Πηλεύδη μεχαθύμε, τίνη γενεὴν ερεσίνεις;
Εἴμι εἰς Παιδίνης ἐριθάλε, τηλόθ' εἴσοις,
Παιώνας ἄνδρας ἄγων δολιχογέχεας· ηδὲ δέ μοι νῦν
Ηώς εὑδεκάτη, οτὶ εἰς Ιλιον εἰληλάθε.
Αὐτὰρ εμοὶ γενεὴ εἴς Αἴγις εὐρὺν ρέοντος,
Αἴγις, ος καλλιστὸν ὑδωρ ἐπὶ γαστρὶ ἴστοιν,
Ος τεκε Πηλευγόνα κλυτὸν ἔγχει· τούδ' εμὲ Φασὶ¹
Γεναθαῖ· νῦν αὐτε μαχάμεδα, Φαιδίμη Αχιλλεύ.

155

160

Ως

Ως φάτ' ἀπειλήσας· οὐδὲ ἀνέρχετο δῖος Αχιλλεὺς
Πηλίαδα μελίνη· οὐδὲ ὄμάρτη δέραστιν ἀμφοῖν

Ηρως Ασεροπαιός, ἐπεὶ τεθεῖδεξιος ἦε·

Καὶ ρύτερῷ μὲν δέρι σπάκος Βάλεν, όδε διὰ τὸ
Ρῆγε σπάκος· χειρός γὰρ ερύκακε, δύρα Θεοῖς·

165

Τῶν δὲ ἔτερῷ μιν πῆχυν Ἀπτογάβδην Βάλε χειρὸς
Δεύτερης, σύτο δὲ αἷμα κελανεφές· οὐδὲ ὑπὲρ αὐτὸν
Γαῖα ενεστρίκτο, λιλαιομένη χρόος ἄστα.

Δευτέρος αὖτ' Αχιλλεὺς μελίνη ιδυτήσαντα

Ασεροπαιόνα εὐφῆκε, κατακλάμενα μενεάνων·

170

Καὶ δέ μέν ρι ἀΦάρμαρτεν· οὐδὲ ιψηλὸν Βάλεν ὅχθην,
Μεσοποταγεῖς δὲ ἀρέτηκε κατ' ὅχθης μείλινον ἔγχος.

Πηλέοδης δέ, ἀρέτην ἐνοστάμενος τῷδε μηρῷ,

Αλτ' ἐπὶ οἱ μεμαστές· οὐδὲ αὖτιν Αχιλλῆς·

Οὐ δύναται τὴν κρημνοῦ ἐρύματα χειρὶ παχεῖται·

175

Τρίς μέν μιν πελέμενην, ἐρύματαδαμα μενεάνων,

Τρίς δὲ μεθῆκε βίην τὸ δέ τέτρατον, ἡ θελε θυμῷ

Αχιλλέας ἀπτογάβδην δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,

Αλλὰ ταρίν Αχιλλέας χρέδον αὔρι θυμὸν απτύρα·

Γασέρα γάρ μιν τόθε παρὸ διμφαλον ἐκ δέ αρέτης τὰς ταῖς·

Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δέ σκότος σοσε καλυψεν

Αθμανοντ· Αχιλλεὺς δὲ ἀρέτην σήθεατιν ὄρσας,

Τεύχεα τὸν εἴγεναρτεῖ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηύδα.

Κεῖται τώτῳ χαλεπον τοι εργαθενέος Κρονίωνος

Παισιν ἐρίζεμεναι, Ποταμοῖο πέρ εἴκεταντα.

185

Φῆδα σὺ μεν Ποταμὺ γένος ἐμμενα μέρη πέοντος·

Αὐταρέτη γενεὴν μεγαλεῖ δίος εὐχομαὶ εἶναι·

Τίκτε μὲν αὐτῷ, τωλλοῖσιν ἀνάστων Μυρμιδόνεσσι,

Πηλέος Αἰακίδης· οὐδὲ Αἰακὸς ἐκ δίος ην·

Τῷ χρέοστων μεν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμηρηνταν·

190

Κρειοστῶν δὲ αὐτεῖς δίος γενεὴ Ποταμοῖο τετυκτα.

Καὶ γάρ σοι ποταμός γε ταῖρα μέγας, εἰ δύναται τε

Χριστηντ· ἀλλ' οὐκ εἴτι διτι Κρονίωνι μάχεαδεῖ·

Τῶν, τοτε κρείων Αχελώιος ισοφαρίδει,

Οὐδὲ βαθυρρέταιο μέρα θένος οικεανοῖο,

195

Εξ

Θρώσκων τις καὶ κῦμα μέλαναν Φρίξ' ὑπελύζει
Ιχθύς, ὡς κε Φάγηστο Λυκάονος αργεται δημόν.

Φερέαδ', εἰσκεν αὖτις κιχέομεν Ιλίς ιρῆς,
Τμῆτος μὲν, Φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κεραΐζων

Οὐδὲ ίμιν τοτεμός περ εὔροος δερμαδίνης

130

Αρκεσθ, ὃ δὴ δηθά τολεις ιερούτετε παιόρες,

Ζωές δ' ἐν δίησι καθέλει μάνυχας ἵππος.

Αλλὰ Εἴς ὡς ὀλεοδε τακον μόρον, εἰσόκε τάντος

Τίστετε Πατρόκλοο Φόνου, καὶ λοιγὸν Αχαιῶν,

Οὓς ἐπὶ ημισι θῆσιν ἐπέφυτε, νόσφιν ἐμέο.

135

Ως ἀρέ εφη Ποταμὸς ἐχολάσσετο κηρόθι μᾶλλον

Ορμηνὴν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως πώσεις τόνοιο

Διον Αχιλλῆα, Τρώεστις δὲ λοιγὸν ἀλάλκων.

Τόφρα δὲ Πηλέος ψος, ἔχων δολιχόσπικον ἔγχος,

Ασεροπάιώ ἐπάλτο, κατακτάμενα μενεάνων,

140

Τιεῖ Πηλεύονος τὸν δ' Αἴγιος εὐρυρέεθρος

Γένατο, καὶ Περίσσαια, Ακεσταμενοῖο Θυματεῶν

Πρεσβυτάτη τῇ γαρ ρά μίην Ποταμὸς Βαθυδίνης.

Τῶδ' Αχιλλεὺς εποργτεύειν οὐδὲν δὲν τολμοῖο

Εἴη, ἔχων δύο δάρες μένος δὲ οἱ εἰν Φρεσὶ θύκε

145

Σάνδος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαικταμένων αἰχλῶν,

Τὸς Αχιλλέως εδαίζει κατὰ ρόον, οὐδὲν ἐλεαστρεν.

Οι δὲ στή δη φεδον ιόσιν ἐπ' ἀλλήλοισιν ιόντες,

Τον τρότερος τροστέπε τοδαρκης διος Αχιλλεύς.

Τίς, τοδεν εἰς αὐδρῶν, οὐ μεν εἴτης αντίος ελθεῖν; 150

Δυσήνων δέ τε ταῖσις εμῷ μενει αντίωστι.

Τὸν δ' αὖ Πηλεύονος τροστεφώνεε Φαίδημος ψος·

Πηλεύθη μεταθύμε, τίν γενεν ἐρεσίνες;

Εἴμ' εἰκ Παιονίης ἐριβάλλε, τηλόθ' ἐσοης,

Παιονας αὐδρας αἴγων δολιχεγχέας· ηδε δέ μοι νῦν

155

Ηώς ενδεκάτη, οτι εἰς Ιλιον ειλήλαθε.

Αὐτὰρ εμοὶ γενεν εἰς Αἴγιος εύρυν ρέοντες,

Αἴγιος, ος κατλισον ύδωρ επι γαιαν ιησιν,

Ος τέκε Πηλεύονα κλυτὸν ἔγχει· τόνδε εμὲ Φασὶ·

Γεναθαρή νῦν αὐτε μαχάριεδα, Φαίδημ' Αχιλλεό.

160

Ως

Ως Φάτ' ἀπειλήσας· οὐδὲ ἀνέχετο δῖος Αχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίνην· οὐδὲ ὄμαρτι δέρασιν ἀμφοῖν

Ηρας Ασεροπάτος, ἐπεὶ τεθίδεξιος ήτε·

Καὶ ρέτερω μὲν δέρι σπίκος Βάλεν, όδε δὲ τὸ πρό^τ
Ρῆγε σπάκος· χειρούς γὰρ ἔρυκακε, δῶρα Θεοῖς.

165

Τῷ δὲ ἔτερῳ μιν πῆχυν Ἐπιχράβδην Βάλε χειρὸς
Δεῦτερης, σύτο δὲ αἷμα κελανιφέτερος· οὐδὲ ὑπὲρ αὐτὸ^ν
Γαῖας ενεστηρίκτο, λιλαιομένη χρόος ἀστα.

Δευτέρος αὖτ' Αχιλλεὺς μελίνην ιδυπλίανα

Ασεροπάτος ἐφῆκε, κατακλάμενα μενεάνων.

170

Καὶ δέ μεν ρέταφάρτεν· οὐδὲ ιψηλὴν Βάλεν ὅχθην,
Μεαγοπογεῖς δὲ ἀρέτηκε κατ' ὅχθης μελίνων ἔγχος.

Πηλεύθης δέ, ἀπὸ δὲν ἔρυστάμενος τοῦτο μηρῷ,

Αλτ' ἐπὶ οἱ μεματός· οὐδὲ ἀρέτη μελίνη Αχλῆθε.

Οὐ δύναται τὸν κρημνοῦ ἔρυστα χειρὶ παχεῖ.

175

Τρίς μεν μιν πελέμενεν, ἔρυστάδην μενεάνων,

Τρίς δὲ μετῆκε βίῃ τὸ δέ τέτρατον, ἡ θελε θυμῷ

Αἴγας ἐπιχράμψας δόρι μελίνων Αἰακίδαο,

Αλλὰ τῷριν Αχλεύδης σχεδὸν ἀπὸ θυμὸν ἀπῆρα.

Γασέρεα γάρ μιν τούτη παρὸ διμφαλόν· εἰ δὲ ἀρά πᾶσα.

Χύντο χαμαὶ χολάδες· τον δέ σκότος ἔστε κάλυψεν

Αθμάνιοντ· Αχιλλεὺς δὲ ἀρέτην στήθεατιν ὄρσας,

Τεύχεα τὸν εὔγενάρτη, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηύδα.

Κεῖται τώτῳ χαλεποὶ τοι ερεθίνεος Κρονίωνος

Παισὶν εριζέμενας, Ποταμοῖο περ ἐκτεγεγαῶτι.

185

Φηδα σὺ μεν Ποταμῷ γένος εριμενα εύρυ ρέοντος·

Αὐτῷρε ἔγω γενεῖν μεγάλες δῖος εὐχομενα εἶναι·

Τίκτε μὲν αὐτῷρε, πολλοῖσιν ἀνάστων Μυρμιδόνεστι,

Πηλεὺς Αἰακίδης· οὐδὲν δὲ Αἰακὸς εἰς δῖος ήν·

Τῷρις κρειοσῶν μεν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμηρηντῶν·

190

Κρειοσῶν δὲ αὐτὲς δῖος γενεῖ Ποταμοῖο τετυκται.

Καὶ γάρ σοι ποταμούς γε τῷρε μέγας, εἰ δύναται τε

Χριστηῖν ἀλλ' οὐτὶς εἰς διι Κρονίωνι μάχεσθαι·

Τῷρις γερέσιν Αχελώιος ισοφαρίζει,

Οὐδὲ βαθυρρέταιο μέχεται οὐενος οὐκεανοῦ,

195

Εξ

Εξ ὑπέρ πάντες ποταροί, καὶ πᾶν Θάλασσα,
Καὶ πᾶσαν κρήναν, καὶ Φρειδά μακρὰ νάστην.
Αλλὰ καὶ ὁ δέδοικε Δίος μεγάλου κεραυνὸν,
Δεινὴν τε Βροτίην, ὅτ' ἀπ' ἔρανόθεν σμαραζήσῃ.

Η ρά, καὶ ἐκ κρημνοῦ ἐρύσατο χάλκεον εὐχος²⁰⁰
Τὸν δέ κατ' αὐτῷ λεῖπεν, ἐπεὶ Φίλον ἦτορ ἀπόμενος,
Κέμενον ἐν Φαρμάζοισι, δίσιν δὲ μην μέλαιναν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' εγχέλυνες τε καὶ ιχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημόνον ἐρεπόμενος Πτηνοφειδίου κείροντες.

Αὐτῷρ ὁ βῆρος οἶνος μὲν Παιονας ἵπποκορυστες,²⁰⁵
Οἴρος ἐτι πάρ ποταμούν πεφοβήσατο διηνεγά,
Ως εἰδον τὸν ἀρίστον εὐνήτην κεχτερῆν θυμίνη
Χέρσον ὑπὸ Πηλείδας καὶ ἀστροῖ φιδαμέντε.

Ειδος ἐλαφροτολοχόν τε, Μύδωνας τε, Αεύπιλόν τε,
Μυῆσσον τε, Θρασιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἥδος Οφελέσην.²¹⁰
Καὶ νῦν καὶ ἔτι πλεοναστήτενε Παιονας ἀκὺς Αχιλλεύς,
Εἰ μὴ χωράμενος πεστεφη Ποταμὸς Βαθυδίης,
Ανέρι εἰσάμνυσ, βαθεῖσ δὲ εκφεγγήσατο δίην.

Ως Αχιλλεύς, πεστεσσες, περὶ δὲ αἰσουλα ρέζεις
Ανδρῶν αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνοντι θεοὶ αἱτοί.²¹⁵

Εἴ τοι Τρώες ἐδώκει Κρόνος πάντις πάντας ὀλέσαται,
Εξ ἐμέθεν γένεταις πεδίον κάτε, μέρμηρα ρέζειν.
Πληῆδες δὲ δῆ μοι νεκύων ἐρατενὰ ρέεθρα,
Οὐδὲ τί πη δύναματα πεσχέειν ρόσι εἰς ἀλα δῖαν,
Στενόμενος νεκύεσσι σὺ δὲ κτένεις αἰδήλως.²²⁰

Αλλ' ἀγε δῆ, καὶ ἔσαστον ἀγη μὲν ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δὲ απανθόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

Ἐστη ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρέφεις, ὡς σὺ κελάσεις.
Τρώες δὲ τὸν ληῆων ὑπερφιάλες εναρίζων,
Πρὶν ἐλασθεῖται τὸν ληῆων, Καὶ Εκτορὶ πεστεφῆναι
Αντισίην, η καὶ με δαμάσασται, η καὶ ἐγὼ τὸν.²²⁵

Ως εἰπών, Τρώεσσιν ἐπέστητο, δαίμονι ἴσος.
Καὶ τότε Απόλλωνα πεστεφη Ποταμὸς Βαθυδίης.

Οι πόποι, Αργυρότοῦ, Δίος τέχος, οὐ σύ γε Βελᾶς
Είρυσις Κρονίωνος, οὐ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε²³⁰

Τρωστὶ

Τρωὶ περισάμενα καὶ ἀμύνεται, εἰδόκεν ἐλέη
δεῖλος ὅφε δύων, σκάση δὲ ἐρίσαλον ἄρρεν.

Η, καὶ Αχιλλεὺς μὲν διρίκλυτος ἔνθερε μέσοτε,
Κρητικὸς ἀποίησες ὁ δὲ ἐπίστητο, οἰδηταὶ δύων

Πάντα δὲ ὅρινα ρέεθρα κυκλώμενος ὡς δὲ νεκρὸς 235

Πολλὰς, οἱ πειρατές αὐτὸν ἀλισ ἔστη, τοις δὲ ταῖς Αχιλλεύς

Τὸς ἐκβαλλεῖ δύσασθε, μεμικὼς, πότε ταῦρος,

Χεροποδές. Γως δὲ τοῖς κατὰ καλὰ ρέεθρα,

Κρύπτων ἐν δίνησι βαθέστοιν, μεγάλησι.

Δεινὸν δὲ ἀμφὶ Αχιλῆα κυκλώμενον ἴστετο κύμα,

Ωδὴ δὲ ἐν σπικῇ τοπίων ρόος, ἀδὲ τοδεστήν

Εἶχε σηρίζασθαι ὁ δὲ τοτελένη ἐλε

Εὐφύεα, μεγάλαις ἢ δὲ ριζῶν ἐρικύσσοις

Κρητικὸν ἀπανταῖ διώσεν, ἐπέρχεται δὲ καλὰ ρέεθρα

Οἴσιον πυκνοῖσιν γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν,

Εἰσω πᾶσ' ἐριπόντος. ὁ δὲ ἄρδ, ἐκ λίμνης ἀνοράσσει,

Ηἵζεν πεδίον ποιὶ κρατητοῖσι τόπεδος,

Διώσις ἀδὲ τὸ ἔληγε μέχεις θεός, ὥρτο δὲ ἐπ' αὐτὸν

Ακροκελαυνιόων, ἵνα μιν πάσσεται τόνοιο

Διὸν Αχιλῆα, Τρέεσθαι δὲ λοιχὸν ἀλάλχει.

Πηλείδης δὲ διπόρυσσεν, οὖν τὸ Πήλι διρὸς ἐρωτᾷ,

Αιετός οἵματος ἔχων μέλανος, τῷ Ιηροτῆρος,

Ος θ' ἄρα κάρτιστος τε καὶ ἀκίνητος πετενῶν

Τῷ εἰκὼς ηἵζεν ἐπὶ σῆθεσι δὲ καλκὸς

Σμερδαλέον κονάβιζεν ὑπαίθα δὲ τοῖο λιαθεῖς

Φάγη, ὁ δὲ ὅποδε ρεῶν ἐπεπο μεγάλῳ ὄρυμαγδῷ.

Ως δὲ ὅτι ἀντηρὸς ὀχετηρὸς διπόλιος κρηνῆς μελανόδρα

Αμφιτὰ καὶ κήπεις ὕδατος ρόοις ἡγεμονοῦσει,

Χερόὶ μάκελλαι ἔχων, ἀμέρος δὲ ἐξ ἔχματα Βάλλων.

Τὰ μὲν τε ωφεόντος, ὑπὸ Ψηφίδες ἀποτοῦ

Οχλεῦνται, τὸ δὲ τὸ ὄντα κατεβόμενον κελαρύζει

Χώρων ἐνὶ τοσαλεῖ, φθάνει δὲ τε καὶ τὸ ἄγοντα.

Ως αἰεὶ Αχιλῆα κιχησοῦσι κύμα ρόοις,

Καὶ λαγκήρον ἔσνται θεόι δέ τε Φέρτεροι ἀνδρῶν.

Οὐακί δὲ ὄρμόσσει τοδιάρχης δῖος Αχιλλεὺς

240

245

250

255

260

265

Στήνας

Στῆναι ἐναντίοις, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἀπέκτειν
Αθανάτοι Φοβεῖσθαι, τοι ὄρανον εὐρὺν ἔχοτι,
Τοσούκης μιν μέχε κύμα διπέτεος τοῦτον
Πλάζων αὔρας καθύπερθεν· οὐδὲ οὐδόσιν ἐπίδα,
Θυμῷ ανιάζων ποτερός δὲ υπογνατὸν εἰδάμενα
Λάζρος, ὑπαίδης ρέων, κονίν δὲ υπέρερπλε ποδοῖν.
Πηλείδης δὲ ὥραζεν, ιδὼν εἰς ὄρανον εὐρὺν.

Ζεῦς τάτερ, ὡς γάτις με θεῶν ἐλεεινὸν ύπειπε
Ἐκ τοῦτον σπιώσας ἐπείσα δὲ καὶ τοι τάθαιμι.

Άλλος δὲ γάτις μοι τόσον αἵτιος ὄρανιώνων,
Άλλα φίλη μητήρ, οὐ με ψεύδεσσιν ἐθελγεν,
Η μὲν ἔφατο Τρωῶν υπὸ τεχεῖς θωρηκτάνων
Λαγκήροις ὀλεεδαμας Απόλλωνος βελέεστιν.

Ως μὲν ὅφελος Εκτωρ κτεναμ, οὐδὲν θάδε πέραφ' ἄριστος,
Τῶν καὶ ἀγαθὸν μὲν ἐπεφύ, ἀγαθὸς δὲ καὶ εὔεναριζε
Νῦν δέ με λαγγαλέων θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶνας,
Ερχόμεντ' εἰς μεγάλων πλαμῶν, ὡς παῖδα συφορθόν,
Οὐ ράτην ἔναυλος στούρος χειμῶνι τερῶντα.

Ως φάτο τῷ δέ μαλάκη Ποσειδάων καὶ Αθηνά
Στῆτης ἔχρυς ιόντε, δέμας δὲ ἀνδρεστιν εἴκοσι.
Χειρὶ δέ χειρα λαβόντες ὑπίσωσαντ επέεσσοι
Τοῖσι δέ μυθῶν ἥρχε Ποσειδάων ενοσίχθων.

Πηλείδη, μήτ' αρτὶ λίην τρέε, μήτε τοι τάροδι
Τοίω γάρ τοι νῦν θεῶν ὑπίταρρόθω εἴμεν,
Ζηρὸς ἐπανήσαντος, οὐγὰ καὶ Παλλὰς Αθήνη
Ως γάτις τοι ποταμῶν τε δαμήμενα αἴσιμον ἔσιν.
Άλλ' οὐδὲ μὲν τάχα λαφύρος, οὐ δὲ εἴσεα αὐτὸς.
Αὐταρ τοι πυκνῶς υπῆσομεν, αἷκε τοι θήγουα.

Μὴ πέντε πάνεν χειρας ὄμοις πολέμοιο,
Πρὶν κατὰ Ιλίοφιν κλιτα τεχεῖς λαὸν εέλσας
Τρωϊκὸν, οὐδὲ Φύγησι· οὐ δὲ Εκτορι θυμὸν ἀπέφρασ
Αψὲ επὶ νῆας ἴμεν δίδομεν δέ τοι εὐχός δέεσθαι.
Τῶ μὲν ἄρτης εἰπόντε μετ' αἴθανατες απεβητίης
Αὐταρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ρα θεῶν ὄπρυνεν ἐφετιη,
Εσ πεδίον το δέ πᾶν πλῆθ' ὑδατος σκηνυμένοιο.

399
Πολλὰ

Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαικτηρίων αἰχνῶν
Πλῶν, καὶ νεκυες· τὸ δὲ ὑψόσε γένατε ἐπῆδα
Πρὸς ρόν αἴσασοντ^Θ αὐτὸν ιθύν· όδε μιν ἔσχε
Εὔρη πέρων ποταμός· μέγα γὰρ ἀδένος ἐμβαλ· Αἴθυν·
Οὐδὲ Σκάραμανδρος ἐλημε τὸ δὲ όν μένος, ἀλλ' ἐπι μᾶλλον 305
Χώτοι Πυλείων, κόρυστε δὲ κῆμα ρόοιο
Γύρος ἀειρόμενος· Σιριόεντι δὲ κέκλετ' αὖσας.

φίλε καστυγτε, φένος ἀνέρος ἀμφότεροι περ
Σχῶμεν, ἐπει τάχα ἄσυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
Ἐκπέρου, Τρωες δὲ κατὰ μόδον καὶ μενέκσιν. 310

Αλλ' ἐπάμινε τάχιστε, καὶ ἐμπίπληθ ρεεθρα
Τιδατος σκη πηγέων, ταῖνας δὲ ὁρόθυνον ἐναιλλες·
Ιτι δὲ μέγα κῆμα· τολὺν δὲ ὄρυμαγδὸν σρινε
Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα πάνοσμεν ἀχειον ἄνδρα,
Ος δὴ νῦν κρατεῖε, μέμονεν δὲ οὐγε ισα Θεοῖσι.
Φημὶ γὰρ εἴτε βίην χεισμησέμεν, εἴτε τι εἰδ^Θ,
Οὐτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ πά μάλα νερόθι λίμνης
Κέσεθ' υπ' ίλιος κεκαλυμμένα· οὐδὲ μιν αὐτὸν
Ειλύσω Φαμάδοισι, ἀλις χεράδος πειχθίσις
Μυρίον, όδε οι οἵσε θέτισσοντα Αχαιοι· 315

Αλλέγαι· ποσὶν οι ἀστιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτὸς οι καὶ σῆμα τετούχεται, όδε τι μιν χρεώ
Εσαι πυμβοχοῖς, οτε μιν θάπλωσιν Αχαιοι.
Η, καὶ ἐπωρτ' Αχιλῆι, κυκώμενος, ὑψόσε θύων,
Μεριμύων ἀφρῷ τε, καὶ αἴματι, Καὶ νεκύεσι. 320

Πορφύρεον δὲ ἄρα κῆμα διπλετέος ποταμοῖο
Ιτιτ' αειρόμενον, κατὰ δὲ ὕρε Πυλείωνα.
Ηρη δὲ μέγ' αὔστε, πειχθίσιος Αχιλῆι,
Μή μιν δοτεργετε μέγας τολμὸς Βαθυδίνης·
Αὐτίκα δὲ Ηφαιστον πεσεφώνεεν δὲ Φίλον ηρόν. 325

Οροεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέχος· ἄντα σέθεν γάρ
Ξανθὸν διηγέντα μάχῃ πισκομεν εἶναι.
Αλλ' ἐπάμινε τάχιστε, πφαισκεο δὲ φλόγα πολλή·
Αὐτὰρ εγὼ Ζεφύροιο καὶ δέργεσσο Νότοιο
Εισομα τεξτού αλόθεν καλεπτεῖο ὄρστα θύελλαν, 330

Η κεν ἄπο Τρώων μεθαλάς καὶ τόχεα μήτη,
Φλέγμα κακού Φορέων· σὺ δὲ Σάνδω πατέρ, ὅχθις
Δένδρεα καῖ, καὶ δὲ αὐτὸν οἴει πυρί· μηδὲ σε πάμποτιν
Μελιτίχιοις επεισοτιν ἀποτρεπετεῖται, καὶ δέσπι.
Μηδὲ πορίν διπέπειται πον μένος, ἀλλὰ ὀπόταν
Φθέγγοις ἔγων ιαχθσσα, τότε φέν ακάματον πυρ.

340

Ως ἐΦΑΣ· ΗΦΑΙΣΤΟΣ δὲ τίτυρος Θεαπίδας πυρ.
Πρώτα μὲν εἰ πεδία πυρί διέκειται, καὶ δὲ νεκρὸς
Πολλὸς, οἱ ρά κατὰ αὐτὸν ἀλις ἔσται, οὐκτάντις Αχιλλεύς
Πάντα δὲ εὔχραντη πεδίον, φέρεται δὲ ἀγριαδὸν ὑδώρ.

345

Ως δὲ ὁ ὀπωρεύνος Βερένης νεαρῷδε αλαζών
Αἴψι ἀν Σηραίου, χαῖρε δέ, μην δέσις εἰδοπέρ.
Ως εὔχρεσύη πεδίον πάντα, καθόδη ἀρε νεκρὸς
Κῆνε, οὐ δὲ εἰ ποταμὸν τρέψε Φλόγα παμφανόωσαν
Καιοντο πελέας τε, καὶ ιτέας, ποδὲ μυρίκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ποδὲ θρύνον, ποδὲ κύπερον,
Τὰ γένει καλὰ ρέεθρα ἀλις ποταμοῖο πεφύκει.
Τερφότες ἔγχεινες τε, καὶ ιχθύες, οἱ κατὰ δίνεις,
Οἱ κατὰ καλὰ ρέεθρα κυβίσσων ἔνθε καὶ ἔνθα,
Πιοῦ γερόμηροι πολυμήτης ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

350

Καίετο δὲ ισ Ποταμοῖο, ἕπος τὸ ἔφατ', ἐκ τὸ ὄνταραζεν.

355

ΗΦΑΙΣ·, εἴπις οὐ γε θεῶν διώσατ' αντιφερίζειν,
Οὐδὲ ἀν ἔγων σοι γε ὡδε πυρὶ φλεγόνοις μαχοίμενην
Λῆγού εριόδος Τρώας δέ καὶ αὐτίκα διος Αχιλλεύς
Αἴσος εἴνελάσειε· τί μοι εριόδος, καὶ δέραγης;
Φῇ πυρὶ καλύμμος· ἀνα δὲ ἔφλυε καλὰ ρέεθρα.
Ως δὲ λέβης ζεις ἔνδον ἐπεγύρμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίση γε μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδειν, ὃπο δὲ ξύλα κάρυκανα καταγειν
Ως τὰ καλὰ ρέεθρα πυρὶ φλεγεται, ζεις δὲ ὑδώρ.
Οὐδὲ ἔθελε παρέβειν, ἀλλὰ ισχετο· τείρε δὲ αὐτημή,
ΗΦΑΙΣΤΟΣ βίηφι πολύφρονος· αὐταρ οὐ Ήην
Πολλά ἐ λιαγόμενος, ἔπειτα πειρόεντα πεσοσύδα.

360

Ηην, τίπει σὸς γεος ἐμὸν ρόον ἔχρας κήδειν
Εξ ἀλλων; καὶ μέν τις ἔγων τόσον αὐτίος είμι,

365

Οατον

Οσοι οἱ ἄλλοι τάντες, ὅσοι Τρώεατι δέωγοι.

Αλλ' οἵτοι μὲν ἔγαν διποταύσομαι, εἰ σὺ κελεύσεις.

Πανέθω δέ Εἴτης· ἔγαν δ' ἐπὶ καὶ τόδι ὄμομαι,

Μῆποτ' ἐπὶ Τρώεατι ἀλεξήσειν κακὸν ἥπαρ,

Μηδ' ὅπόταν Τροίη μαλερῷ ταῦτῃ πᾶσα δάηται

Καιομένη, καίσοι δ' Αρῆιοι ψεις Αχαιῶν.

375

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἀκεστε θεὰ λαυκάλενος Ήρη,

Αὐτίκ' αὖτις Ηφαίστον προσεφάνευεν, ὃν φίλον ἔγινε.

Ηφαῖστε, χρέο, τέκνον ἀγαπλέεσ· & γὰρ ἔστιν

Αθάνατον Θεον ἀδείη Βροτῶν ἔνεκα συφελίζειν.

380

Ως ἔφαδ· Ηφαῖστος δὲ κατέσθετε Θεωπόλεας τῷρ.

Αὐτορρόν δ' ἄρα κύμα κατέστητο καλὰ ρέεθρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἐπειδὴ

Παντάσθιοι Ήρη γὰρ ἔρυκακε, χωριμένη τερ.

Εν δ' ἄλλοισι Θεοῖσιν ἐρις τέσσε βεβριθῆσα,

385

Αργαλέη, δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ Θυμος ἄπτο.

Συν δ' ἐπεισον μεγάλῳ ὄμάδῳ, Βράχε δὲ εὑρεῖται χθνῶν.

Αμφὶ δὲ σάλπιγχεν μέγας ὑρανός αἰεί δὲ Ζεὺς

Ημενος Οὐλύμπω, ἐγέλαστε δὲ οἱ φίλοι ηταρ

Γηθοσπινή, ὅθ' ὥρατο Θεάς ἔριδι ξυιόντας.

390

Ενθ' οἱ γ' σύκη ετὶ δηρὸν ἀφέσσονται πρέχε γὰρ Αρης

Ρινοτόρος, Εἴτης Αδηναῖην ἐπόργετε,

Χαλκεον ἔγχος ἔχων καὶ ὀνειδενος φάτο μῆθον.

Τιπῇ αὖ, ὡς κυνόμυα, Θεάς ἔριδι ξυνελαύνεις,

395

Θάρσος ἄπτον ἔχεστα; μέγας δὲ σε Θυμος ἀνῆκεν.

Η γέ μέμνη, ὅτε Τυδείδην διομηδέ ανῆκας

Ουτάμηρα; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλεγσα,

Ιησος ἐμεδ' ὥστας, Διὸς δὲ χρόα καλὸν ἔδαψες.

Τῷ σ' αὖ νῦν διώ αἰποτισμεν, ὅσα μὲν ἔστρυας.

Ως εἰπὼν, γῆτης κατ' αἰρίδα θυσανεσταγαν,

400

Σμερδαλέην, ἣν γέδε Διὸς δάμηστι κεραυνός.

Τῇ μιν Αρης γῆτης μιαφόνος ἔγχει μακρῷ.

Η δὲ αναχαυσαμένη, λίθον ἐλετο χειρὶ παχεῖτι

Κείμενον εν τεσσίω, μέλανα, τρυχύν τε, μέλαν τε,

Τὸν δὲ αὐδρες περότεροι θέσαν εμμεναν ὥρον δέσποις.

405

D d d

τῶ

Τῷ Βάλε Θέρον Αρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γῆρας
Επίδια δὲ ἐπέχει τόλεθρα τεσσάν, σκόνισε δὲ χαῖτας.
Τεύχεα τὸ αμφαράβοντος γέλαστε ἐν Παλλὰς Αἴγιη,
Καὶ οἱ ἐπύχομέντη ἔπει πλεόντα προσπύδα.

Νηπύτι, όδε νῦ πώ περ ἐπεφράσω, οὗσον δρέσιν
Εὔχομη ἔγαν ἔμενα, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὐτῶ μὲν τὸ μητρὸς εριννύας ἐκποτίνοις,
Η τοι χωρίη κακὰ μῆδεται, γνεκ' Αχαιοὺς
Κάλλιπες, αὐτῷ Τρωστὸν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

Ως ἄρα Φανηστοῦ, τάλιν τράπεν οὐσε φασινός
Τὸν δὲ αὖτε χειρὸς ἐλύτα Διὸς θυσάτηρ Αφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα σενάχοντα· μόγις δὲ ἐσαγείρατο θυμόν.
Τηνδὸς ὡς εν σύνοψι θεὰ λευκάλενος Ήρη,
Αὐτίκινος ἔπει πλεόντα προσπύδα.

Ως πόποι, αἰγιόχῳ Διὸς τέκος, Ατριτών,
Καὶ δὲ αὖθ' η κυνόμυχα ἄλι Βροτολοιστὸν Αρηα
Δῆκις ἐκ τολέμεοι κατὰ κλόνους ἀλλὰ μέτελθε.

Ως Φάτ· Αἴγιναί τοι μετέσαυτο, χαῖρε δὲ Θυμῷ.
Καὶ ρή Πλικεσταμένη, τῷρος σκῆνεα χειρὶ παχεῖη
Ηλαστε· τὸ δὲ αἰτὸς λύτο γύναλα Εὐφίλον ητορ.
Τῷ μὲν ἄρδι αμφω καντο τοτὶ χθονὶ τακλιθοτείρη·
Η δὲ ἄρδι ἐπευχομένη ἔπει πλεόντ' ἀγύρευε.

Τοιστοι νῦν τάντες, οὓσι Τρωεστὶν αρωγοῖ,
Εἶεν, ὅτι Αργείοισι μαχοίσατο Θωρηκτῆσιν,
Ωδέτε Θαρσαλέοι κατάλημονες, ως Αφροδίτη
Ηλαθεν Αρεὶ ἐπίκερος, ἐμῷ μένος ἀντιώσαται·
Τῷ κεν δὴ τάλαι αἵμεις ἐπανασέμα θα τολέμεοι,
Ιλίοις σκηπέρσαντες εὐκτίμενοι τολιεθρον.

Ως Φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκάλενος Ήρη.
Αὐτὰρ Απίλωνα τῷροςέφη κρείσιν Ενοσίχθων.

Φοῖθε, τίη δὴ νοῖ δίξαμεν; όδε εοικεν,
Ἀρξάντων ἐτέρων τὸ μὲν αἴδιον, αἴκινος αἰμαχητή·
Ιομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς τοτὶ χαλκοβατίς δῶ.
Αρχεῖ σὺ γὰρ γενεγῆφι νεώτερος· ως γὰρ ἐμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ τῷροςερος γενομένω, κατάλεσσα οἴδα.

Νηπύτι,

410

415

420

425

430

435

440

Νηπύτι, ὡς ἀνοον κραδίνη ἔχεις· γάδε νῦ τὸ πέρ
Μεμνημα, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ θλιον ἀμφι,
Μάνοι ναι θεῶν, ὅτ' αὐγήνοις Λαομέδοντι

Παρ Δίος ἐλθόντες θυτεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Μισθῷ ἐπὶ ρητῷ, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;

Ητοι ἐγώ Τρώεστι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
Εὔροι τε, καὶ μάλα καλὸν, ἢν αρρώκτος πόλις ἔη
Φοίβε, σὺ δὲ εἰλίποδας ἐλικας φύεις βακολεεσκες
Ιδης ἐν κυμοῖσι πολυπλύχη, ὑλιεάστης.

Αλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυηγέες οραὶ
Εἴσφερον, τότε ναι βίσσατο μισθὸν ἀπαντά
Λαομέδοντι ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δὲ ἀπέπεμπε.

Σοὶ μὲν οὖτ' ἥπειλησε πόδας καὶ χειρας ὑπερθέ
Δητεῖν, καὶ περάσαν νῆσον ἐπὶ πηλεδαπίαιν.

Σπεύστο δὲ οὐ αἱφοτέρων διποκοφέμεν καὶ καλεῖς.
Νῷδι δέ τ' αἱφορροὶ κιονεν, κεκοτηστι θυμῷ,
Μισθῷ χωρίδιοι, τὸν ὑποσεῖς σοὶ ἐτέλεστε.

Τὰ δὲ τὴν λαοῖσι Φέρεις χάριν; γάδε μεθ' ημέων
Περά, ὡς κεν Τρώες ὑπερφίαλοι διπολωνται
Προχρι κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοῖς ἀλόχοισι;

Τὸν δὲ αὐτε προσέπειπεν αὐτὸς ἐκαεργες Απόλλων.
Εννοσίζαμ, σοὶ ἀν με σπόφρονα μυθῆσαι
Εμμέναι, εἰ δὴ σοὶ γε βροτῶν ἔνεκα πολεμίζω
Δειλῶν, οἱ Θύλλοιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφεργέες πελέθσον, διερήτης καρπὸν ἐδοντες,
Αλλοτε δὲ οὐ φθινύθσον ακηροις ἀλλὰ πάχισε
Πανσώμεδα μαχης, οἱ δὲ αὐτοὶ δηριασθων.

Ως ἄρα Φωνῆς παλιν ἐτράπετ· αἰδετο γάρ ρα
Πατροκαπνητοι μιγήδημα εν παλάμησι.

Τὸν δὲ καπνητη μάλα νεύσεος, πότια θυρῶν
Αρτεμις αἱροτέρη, καὶ ὀνειδειον Φάτο μισθον.

Φόγγεις δὴ, Εκάεργε; Ποτειδανης ἡ νίκηις
Πᾶσσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οι εὐχος ἐδακας;
Νηπύτι, τί νυ τοῦτον ἔχεις ἀνεμάλιον αὐτως;
Μή σεν νῦν επι πατρὸς ενὶ μεγάροισιν ἀκεστα

445

450

455

460

465

470

475

Εὐχο-

Εύχομένις, ως τὸ ταρίν ἐν ἀθανάτοις θεοῖσιν,
Αντα ποσειδάωνος ἐναντίον τολεμίζειν.

Ως φάτο· τὰ δὲ ταῦτα παροσέφη εἰκαστογος Απόλλων,
Αλλὰ χολωταμένη Διὸς αἰδοῖν τοῦδενοιτις,
Νείκεσεν ιοχέαιραν ὄντειοις ἐπέεστι.

Πᾶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεῖς ἀντὶ ἔμειο
Στηγαδαμ; χαλεπὴ τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεαδαμ,
Τοῦδεφόρω περ εἴσοι πέπι σε λέοντα γυναι,
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἐδώκε καλακτήρι, τὸν καὶ ἐθέλησα.
Ητοι βέλτερον εῖται κατ' ἔρεα θῆρας ἐναίρειν,
Αρχοτέρας τε ελαφες, η κρεολοσοιν ἦφι μάχεσθ.
Εἰ δὲ ἐθέλεις τολέμοιο δασημίνα, οὐφε τοῦ εἰδῆς
Οασον Φερτέρη εἶμι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.

Η ρά, καὶ ἀμφοτέρας ἐπι καρπῷ χερας ἐμαρπτε
Σκαῖη, δεξιτερῃ δὲ ἄρι απ' ὥμων αἰνοτο τοῦτο.
Αὐτοῖσιν δὲ ἄρι ἐθειε παρ' εἵλα μειδιώσα
Ευτροπιλούμενην ταχεῖς δὲ ἐκπιπλον οἰσοι.
Δακρυόεσσα δὲ ἐπειτα θεὰ Φύγεν, ὡσε πελεια,
Η ρά θ' ἵστοιρην κοίλην εισεπλατο πέτεν,
Χρυαμόν· γε δὲ ἄρι τῇ γε ἀλώμηνας αἰσιμον ηνεν
Ως η δακρυόεσσα Φύγεν, λίπε δὲ αὐτόθι τοῦτο.
Λητῶ δὲ πεσόσειπε Δακτυρος Αργειφόντης.

Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ταῦτα μαχησομεν δεχαλέον δέ
Πληκτίσεοτ αλόχοισι Διος νεφελημερέταο
Αλλὰ μάλα πεόφρασα μετ' αθανάτοις θεοῖσιν
Εὔχεαδα μὲν νικητηι κρατερῆθι βίηφιν.

Ως ἄρι εφη· Λητώ οὐ σωαίνυτο καμπύλα τοῦτο,
Πεπλεότ αλλοδις αλλα μὲν φραληγι κονιη,
Η μὲν τοῦτο λαβέσσα τάλιν κιε θυγατέρος ην.
Η δὲ ἄρι Ολυμπιον ίκανε, Διὸς πατει χαλκοβατε δω,
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γυνατι κέρη,
Αμφι δὲ ἄρι αμβρόσιος έανος τζεμε· τὸ δὲ πεστὶ οἱ
Ειλε πατηρ Κρονίδης, καὶ ανηρετο, ηδὺ γελασατας.
Τις νῦ σε τοιαδέ ερεζε, Φίλον τέκος, θρανιώνων
Μανιδίως, ωσει τι κακὸν ρέγγσαν ἐνωτῆ;

480

485

490

495

500

505

510

ΤΟΥ

Τὸν δὲ αὐτεῖς προσέειπεν ἐυσέφανος Κελαδένη.

Σὺ μὲν ἄλοχος συφέλιζε, πάτερ, λόκωλενος Ήρη,
Εἰς τὸν ἀθανάτοισιν ἥρις καὶ νεκρὸς ἐφῆπται.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πάτερ ἀλλήλες ἀγύρευον.

Αὐτὰρ Απόλλων Φοῖβος ἐδύστετο ίλιον ἵρην.

515

Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐνδυμήτοιο πόλεως;

Μὴ Δαναοὶ περσεῖαν τὸνέρ μόρον πρατι κείνων

Οι δὲ ἄλλοι πάτερ Ολυμπον ἵσαν θεοὶ αἱρεῖσθαις,

Οι μὲν χαώμδηνοι, οἱ δὲ, μέγα κιδιόωντες·

Καθὸς ἴζον ποδὸν πατεῖ κελανεφεῖ· αὐτὰρ Αχιλλεὺς

520

Τρῶας ὅμοις αὐτές τὸνέρ λεκεν, καὶ μάνυχας ἵππος.

Ως δὲ ὅτε καπνὸς ιῶν εἰς ὕδραν τὸνέρ εύρην ἵκανε·

Ἄσεος αἴθομένοιο, θεῶν δὲ εἰ μηνις ἀνῆκε·

Πᾶσι δὲ ἔγινε πόνος, πολλοῖσι δὲ κῆδε ἐφῆκεν·

Ως Αχιλλεὺς Τρώεως πόνον καὶ κῆδε ἔγινεν.

525

Εἰσῆκε δὲ ὁ γέρων Περίαρνος θέσις ἐπὶ πόρυν,

Εἰς δὲ ἐνόποτον Αχιλληὰ πελάριον αὐτὰρ τὸνέρ αὐτὸν

Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, φεδε τις ἀλκὴ

Γινεθεῖτο· οἱ δὲ οἰμώζας διπλὸν πυρυγα βαῖνε χαμᾶτες,

Οτρισέων ποδὸν τεῖχος αγακλεῖτες πολαωράς.

530

Πεπλαμένας εἰς χεροὶ πούλας ἔχετ, εἰσόκε λαοὶ

Ελθωσι περὶ τοτὶ αὖν πεφυζότες· η γὰρ Αχιλλεὺς

Εγγὺς ὅδε κλονέων νῦν οἵω λοιγοὶ ἐσεδαγούν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλεντες,

Αὗτις ἐπὶ αὐτὸν θέμεναι σανίδας ποικιλῶς διαρίκας·

535

Δεῖδια γὰρ μὴ γλος ἀντὶ τεῖχος ἀλητα.

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἀνεσάν τε πούλας, καὶ ἀπῶσαν ὥχηνας·

Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦχαν Φάος. αὐτὰρ Απόλλων

Αντίος ἐγένετο, Τρώων ιὼν λοιγὸν ἀλάλκοι.

Οι δὲ ίδιοι πόλιοι καὶ τεῖχεος ὑψηλοῖο,

540

Διῆψη καρχαλέοι, κεκονιμδροί, ἐκ πεδίου

Φεῦχον· οἱ δὲ σφεδανὸν ἐφεπτέγγυχει· λύσαν δὲ οἱ κῆρ

Αἰεν ἔχει κρατερή, μενέσιν δὲ κύδος αρέαδα.

Εντάκην ὑψηλον Τροίην ἔλον φεις Αχαιῶν,

Εἰ μὴ Απόλλων Φοῖβος Αγήνορα δῖον ἀνῆκε

545

Φῶτ', Αντήνορος ψόν, ἀμύμονά τε, κρατερού τε.
 Εν μὲν οἱ κραδίη Θάρος Βάλε, πάρ δέ οι αὐτὸς
 Εστι, ὅπως θαυμάτοιο βαρεῖας χειρας ἀλάλκοι,
 Φηγύω κεκλιμένος κεκαλυπτό δ' αὖτε πέρι πολλῆ.
 Αὐτάρ οὐ, ως ἐνόσσεν Αχιλῆα πολεύοντας,
 Εστι πολλὰ δέ οι κραδίη πορφυρε μένονται.

Οχήμοις δ' ἄρα εἴπε τῷρος οὐ μεζελήτορα θυμόν.

Ομοιοί εὔγονοι, εἰ μὲν κεν τόσο κρατερά Αχιλῆος
 Φύγου, τῷπερ οἱ ἄλλοι ἀποζόμενοι Φοβεόνται,
 Αἰρήσει με καὶ ὡς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτατήσονται.
 Εἰ δὲ ἀν εὔγονας μὲν ταπειλούνεαδεῖσον
 Πηλείδη Αχιλῆη, ποσον δὲ τοῦτο τείχεος ἄλλη
 Φεύγων τῷρος τεθίον Ιλίου, οὐφρ' αὖ ικαρική
 Ιδης τε κυμάτως, κατά τε ρωπήσια διών,
 Εποτέριος δὲ ἀν εἴπεται λοεσάμενος ποταμοῖο,

Ιδρῶν διπολυχθεῖς, ποτὶ Ιλίου διπονεούμενοι.

Αλλὰ τί μοι ταῦτα Φίλος διελέῖταιο θυμός;

Μή μι απαντόμενον τῷλιος τεθίονδε νοησοι,

Καὶ με μεταίχας μάροψη ταχέεσσι πόδεσσιν

Οὐκ εἶτε πέπειτε έτεντα θανάτον καὶ κῆρας ἀλύτην.

Λίνη γὰρ κρατερὸς τῷρος ταίντων εἶται οὐθρώπων.

Εἰ δέ κεν οἱ πεστάροις τῷλεως κατεναντίον εἴλιθω.

Καὶ γάρ θηταὶ τάττω τρωτές γένονται ὥστε καλκοί,

Εν δέ τι Φυχῇ θητοῖς δέ εἰ Φάσται οὐθρώποι

Εμμεναντι αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κύδος ὀπάζει.

Ως εἴπων, Αχιλῆα ἀλεῖς μένεν εἰν δέ οι ητορ

Αλκιμον ὄφρατο τολοειχεῖν, γηδὲ μάχεσθαι.

Ηὗτε πάρδαλις εῖσι Βαθεῖς σὺν ξυλόχοοι

Ανδρὸς θηρητῆρος εναντίον, ἔδε τι θυμῷ

Ταρβεῖ, γηδὲ Φοβεόνται, εἴτε κεν υλαγυμον ἀκέστη

Εἰπέτερ γὰρ φθάμενος μιν η ἀτάση, τὴν Βάλην,

Αλλὰ τε καὶ τῷρος δουρὶ τεπαρμένη σὺν δοτολήδῃ

Αλκης, τῷρον γένεται ζυμβλήμεναν, τὴν δαμητην·

Ως Αντήνορος ψόν ἀγγεῖς, δῖος Αγηνῶρ,

Οὐκ ἔθελεν φέγγειν, τῷρον τεπαργόσατε Αχιλῆος.

580

Αλλ'

Αλλ' ὁ γὰρ ἀστίδα μὲν πρόδιπτος ἔχετο πάντοτε ἴσην,
Εγκέκριτος δὲ αὐτοῖς πτύσκειο, καὶ μεγαλύτερος.

Η δῆτοι μάλιστας εἰνὶ Φρεστή, Φαιδρήμη Αχιλλεῖ,
Ημαὶ τῷδε πόλιν πέρισσους Τρώων ἀγεράχων
Νηπύτι, ητοῦτος τολλα τετευχεται ἀλγεῖ επ' αὐτῇ.
Ἐν γάρ τοι πολέεσσι καὶ ἀλκιμοῖς ἀνέρες εἴμεν,
Οἵ κεν πρόσθιτε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ γῶν,
Ιλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δὲ εἰντάπειρος πότμον εἴθεψεις,
Ωδὲ ἐκπαγλος ἐών ἐπεροτέλεος πολεμιστής.

Η ρά, ἐπειδὴν ἄκριτα Βαρετής χειρὸς ἀφῆκε·
Καὶ ρέεται κυνῆμα ὑπὸ γεννατος, ωδὴ ἀφάμαρτεν.
Αμφὶ δὲ μην κυμαῖς νεοτεύκτης καλυπτέροιο
Σμερδαλεον κοναβησε· πόλιν δὲ πότος χαλκὸς ὄργαστε
Βλημάριζ, ωδὴ ἐπέρητε, θεῖς δὲ πρύκακε σῶρα.

Πηλείδης δὲ ὠρμησοῦται Αγγήνορος αντιθέσιο
Δεύτερος ωδὴ τοῦ εἰσαγένεν Απολλωνος κύδος δέξεσθαι,
Αλλα μην ἐκπρατεῖ, κάλυψε δὲ αὖτις πολλῆ,
Ησύχιον δὲ αρχαὶ μην πολέμεις ἐκπεμπε νέεσθαι·
Αὐταρ δὲ Πηλείωνα δόλῳ διποργογαθε λαζ.

Αὐτῷ γάρ ρι Εκάρεργος Αγγήνορος πάντα ἐσικὼς,
Εἴτη πρόσθιτε ποδῶν, οἱ δὲ ἐπέαστοι ποσὶ διώκειν.
Εως δὲ τοῦ πεδίοις διώκειο πτυροφόροιο,
Στρεψίας πάρ πολαιμὸν βαθυδιπηγτα Σκάμανδρον,
Τυτζόν υπεκπισθέοντα· δόλῳ δὲ αὖτις ἐθελεζεν Απολλων,
Ως αἰσθὲτο εἶλποτε κιχησεδαμη ποσὶν οἴστι·

Τοφρὸς δὲ οὐδεὶς Τρώες πεφοβημένος ἥλιον ὄμιλο
Αποστοις προποιεῖται· πόλις δὲ ἐμπαλητος αλεντων.
Οὐδὲ αὖτις γένεται πολιος καὶ τείχεος σκήτος.
Μέντης ἔτι διλήλεται, καὶ γνάμεναι, οἵ τε πεφοβηγοι,
Οι τοῦ εἰθανοῦ εἰν πολεμεω· αλλα διπαστίως ἐσέχουντο
Ἐς πόλιν, ὄντινα τῶν γε πόδες καὶ γύναι σάωσαι.

583

590

595

600

605

610

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

Ο ΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΤΩΝ Τρίων ἐγκλημάτων εἰς τὴν πόλιν, μένοντες Εκταρεὶς ιππομάναις Αχιλλεῖς, τὸ μὲν περφότον φύσης ἔπειτα ἢ ἀνθίσαται, Αθηναῖς αὐτὸν πεισόντες· καὶ ἀγαρεῖται. Εξάψας ἢ αὐτὸν οὐκέπειτας Αχιλλεὺς, οὐδὲ οὐ πίλου ἐπὶ τὸν πάντας πόλιν ὀδύσσονται ταῦτα ἥρανταις ἐγκλημάτων μήροις.

Α Λ Λ Η.

Χί δ' ἄρα, πεῖσι τεῖχος ἦγεν κτάνεν Εκτορὸν Αχιλλεύς.

Ω Σ οἱ μὲν κατὰ ἄσυ τεφυζότες, πῆτε νεροὶ,
Ιδρῷ ἀπεψυχοντα, πίνοντα, ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν αὐτὰρ Αχαιοὶ

Τείχεος ἀστογού ἴστεν, σάκες ὠμοισι κλίναντες.

Εκτορα δ' αὐτῷ μεῖνατ ὅλῳ Μοῖρᾳ ἐπέδησεν,

Ιλίου προπάροιδε, πυλάων τε Σκαιάδαν.

Αὐτὰρ Πηλεῶνα προσπύδα Φοῖβος Απόλλων.

Τίππε με, Πηλεος γέ, ποτὶ ταχέος διώκεις,

Αὐτὸς Θητὸς ἐὼν θεὸν ἀμφροτον; οὐδὲ νῦ πῶ με

Εγκως, ὡς θεός είμι, σὺ δὲ ἀπερχέσ μενεαίνεις.

Η νῦ τοι ὅτι μέλει Τράων πόνος, οὐδὲ ἐφόβησας,

Οἱ δῆτοι εἰς ἄσυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάδης;

Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ ὅτι μόρσιμός είμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη πόδας ὀκνεῖς Αχιλλεύς.

Εβλαψάς μι, Εκάρεργε, θεῶν ὄλοωτατε πάντων,

Ενθάδε νῦν τρέψας δοπὲ τείχεος ἢ καὶ ἔτι πολλοὶ

Γαιαν ὁδᾶς εἴλον, πεὶν Ιλίου εἰσαφίκεσθαι.

Νῦν δὲ ἐμὲ μέγα κῦδος ἀφέλεο, τὰς δὲ ἰστώτας

Ρηϊδίων, ἐπεὶ ὅτι τίσιν γέ ἐδεστας ὅποισι.

Η σ' ἀν τιστάμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρέτι.

10

15

20

25

Ως

Ως εἶπάν, τῷροι ἄστοι μέχε Φρονέων ἐβεῖχει,
Σκαύλης, ὡδὶ ππος αἰθλοφόρος, σὺν ὥχεσφιν,
Ος ρά τε ρέα θέντοι πταινόμενος πεδίοιο.

Ως Αχιλλεὺς λαυτήρει πόδας καὶ γένεται ενώμα.

Τὸν δὲ ὁ γέρων Πρίαμος πῶτος ἵδεν ὀφθαλμοῖσι,

Παριφαίνοντάς, ὡς ἀστέρ, ἐπεσύμενον πεδίοιο,

Ος ρά τὸ ὅπαρης ἔστιν αρίζουσι δέ οἱ αὐγαὶ

Φυγονταὶ πολλοῖσι μετ' ἄστροις νυκτὸς ἀμολγῶ.

Ον τε κύν ορίωνος Ἐπίκλησιν καλέσοι.

Λαμπσόστετος μὲν ὅγε εἴσι, κακὸν δέ τε σῆμα τέτοιο),

Καὶ τε Φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι Βροτοῖσιν.

Ως τὰς χαλκές ἐλαμπτει περὶ σύθεως θέοντα.

Ωμοῦσεν δὲ ὁ γέρων, κεφαλὴν δὲ ὅγε κόνθιτο χεροῖν,

Τύφος ἀναχόμενος, μέγα δὲ οἷμάζας ἐγεγάνει,

Λιαστόμενος Φίλον ιόν ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων

Εισῆκει, ἀμοτον μεματὼς Αχιλῆι μάχεσθαι.

Τὸν δὲ ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσῆδα, χειρας ὄρεγμός.

Ἐκτὸς, μή μοι μίμενε, Φίλον τέκος, ἀνεργος τάτου

Οῖος, ἀνδρὸς ἄλλων ἵνα μὴ τάχα πότιμον Ἐπίσπου.

Πηλέωνι δαμεῖσι ἐπεὶ τολὺν Φέρτερός εἴσι.

Σχέτλιος, αἵδε θεοῖσι Φίλος τοσόνδε γένοιτο,

Οστον ἔμοι τάχα κένε εἴκονες καὶ γῆπες ἐδοντα

Κείμενον ἢ κέ μοι αἴνον ἀπὸ παραπίδων ἄχος ἐλθοι.

Ος μὲν τολλῶν τε καὶ ἐαθλῶν εῦνιν ἔηκε,

Κτείνων, καὶ τεργατὰς ηῆσον ἐπὶ τηλεδαπάνων.

Καὶ γὰρ νῦν δύο ταῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

Οὐ διώματας ιδεῖν, Τρώων εἰς ἄστοις ἀλέντων,

Τέσ μοι Λαοδόη τέκετο, κρείτονα γυναικῶν.

Αλλὰ εἰ μὲν ζώστι μὲν στρατῷ, ἢτι ἀν ἐπειτα

Χαλκὲ τε χρυσὸς τὸ διπλούσιμεθ. εἴτι γὰρ ἐνδον.

Πολλὰ γὰρ ὕπαστε ταῖδει γέρων ὄνομακλυτὸς Αλτης.

Εἰ δὲ γῆπε τεθνάσι, καὶ εἴναι Αἴδαο δόμοισιν,

Αλγος ἐμῶ θυμῷ καὶ μῆτέρι, τοὶ τεκόμεσθα.

Λαοῖσιν δὲ ἄλλοισι μινιατιδιώτερον ἀλγός

Εστετα, ἢν μὴ καὶ σὺ Θάνης, Αχιλῆι δαμαδέσ.

Ε ε ε

25

30

35

40

45

50

55
Αλλ'

Αλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκνος, ὥφεα σπάσων
Τρῶας καὶ Τρῶας, μηδὲ μέγα κῦδος ὄρεῖς
Πηλείδη, αὐτὸς δὲ Φίλης αἰώνος ἀμερθῆς.

Πρὸς δὲ με τὸ δύσκον ἔτι Φρονέοντες ἐλεύσῃ,
Δύσμορον, ὃν ἂν πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γύρασ πόδων
Αἴσῃ εἰν αἰρυαλέῃ Φίδιον, κακὰ τόλλονται,
Τίας τὸ ὄλλυμένος, ἐλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ Ιαλάμης κεραΐσμορφος, καὶ νῆπτα τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γυμνή, ἐν αἷνη δηιστῆτι,

Ελκομένας τε νυξὶ ὅλοις τῷοτε χερσὶν Αχαιῶν.

Αὐτὸν δὲ αὐτὸν με κύνες πρωτησι τύρισιν

Ωμησαὶ ἐρύστιν, ἐπεὶ κέ τις ὅτει χαλκῶ

Τύφας ηε Βαλῶν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἐλκταῖ,

Οὓς τρέφοντεν μεχαροῖσι, τραπεζῆς πυλαωρὸς,

Οἱ καὶ ἐμὸν αἵμα ποντες, ἀλύσοντες περὶ Θυμῶν,

Κέισοντεν εἰν προθύροισι· νέω δέ τε πάντες ἐπεισκεν

Αρῆι κταμένω, δεδαιγμένω ὅτει χαλκῶ,

Κεῖσθαι πάντα ἡ καλὰ θανόντι περ, οὐδὲ Φανέτη.

Αλλ' οὐδὲ δῆ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένενον,

Αἰδὼ τὸ αἰχμῶσι κύνες κταμένοιο γέροντος,

Τύπο δῆ οἰκτισον πέλετας δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Η δὲ ὁ γέρων, πολιός δὲ ἄρδα τεῖχος ἐλκεῖο χερσὶ,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς πόδες Εκτορει Θυμὸν ἐπειδή.

Μῆτηρ δὲ αὖθις ἐτέρωθεν ὁδύρετο δακρυχέστα,

Κόλπον αἰνεμένη, ἐτέρη φοῖ δὲ μαζὸν αὐεόχε,

Καὶ μηδὲ δακρυχέσθετο εἰπει τερόντα πατρούδα.

Εκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τὸ αἴδεο, καὶ μὲν ἐλέονον

Αὐτὸν, εἴποτε τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέδοντο,

Τῶν μηνοῖς, Φίλε τέκνον ἀμνυνε δὲ δηιον αὐδρα

Τεῖχος ἐντος ιῶν μηδὲ πορόμος ἴσιστο τύτω,

Σχέτλιος εἴπερ γάρ σε κατακτάνη, καὶ σέ τὸ θύωγε

Κλαύσομαν εἰν λεχεσσοτ, Φίλον θάλος, ὃν τέκνον αὐτὴ,

Οὐδὲ ἄλοχος πολύδωρος· αὐδοῦθε δὲ σε μέγα καίν

Αργείων παρὰ νησὶ κύνες ταχέες κατεδονται.

Ως τώ γε κλαίστε προσαδήτην Φίλον γον,

πολλὰ

90

Πολλά εί λιαστόμηνών δύνεται θυμὸν ἔπειγον
Αλλ' οὐ μίμν Αχιλῆα τελώνευον ἀστον ιόνται.
Ως γέρακων ἐπὶ χειῇ ὄρεστος ἄνδρα μένησι,
Βεβρανκάς κακὰ Φάρμακ', εὖ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,

Σμερδαλέον δέ δεδορκεν, ἐλιαστόμηνος τερὶ χειῇ
Ως Εκτωρ, ἀσθεσον ἔχων μένος, σὺν ὑπεχώρει,
Πύρυω ἐπὶ πρέσχοντι Φαενλία ἀστιδὲ ἐρέσας.

Οχθίτας δ' ἄρα ἐπει τῷρος ὃν μεγαλητορα Θυμόν.

Ω μοι ἔγων, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πελυδάμας μοι πέντος ἐλεγχέσιν ἀναψήσα,

Ος μ' ἐκέλεσε Τρωὶ ποτὶ τῷλιν ἡγήσασθαι,
Νύχθ' ὑπὸ τῶδ' ὅλον, ὅτε τὸ ἄρετο δῖος Αχιλλεύς.

Αλλ' ἔγω γε τῷθύμῳ· ητ' αὐτὸν κέρδιον ἦν.

Νῦν δέ ἐπεὶ ἀλεσα λαὸν ἀταθαλίησιν ἐμῆσιν,

Αἰδεομα τρωᾶς καὶ τρωάδας ἐλκεσιπέπλας,

Μῆποτε τις ἐπηγι τακτότερος ἄλλος ἐμεῖο,

Εκτωρ ηφι βίηφι τατήσας ἀλεσε λαόν.

Ως ἐρεγσιν ἐμοὶ δὲ τότ' αὐτὸν κέρδιον ἔη,

Αυτὸν η Αχιλῆα κατακτέναντα νέεσθαι,

Ηε κεν αὐτῷ ὀλέσθαι εὔκλειας τῷρος τῷληος.

Ει δέ κεν αστίδαι μὲν καταθένομα ὥμφαλόσασαν,

Καὶ κόρυθε βριαρὴν, δόρη γέ τῷρος τείχος ἐρέτας,

Αὐτὸς ίὼν Αχιλῆος ἀμύμονος αὐτὸς εἴλθω,

Καὶ οἱ υπόχωραια Ελένην, καὶ κτήματ' ἀμ' αὐτῇ

Πάντα μαλ', οὐσά τ' Αλέξανδρος κοίλης εὐνὴν

Ηγάγετο Τροίην, ητ' ἐπλεστο νείκεος αρχῇ,

Δωσεμεν Ατρεΐδησιν ἄγεν, ἄμα τ' αμφὶς Αχαιοῖς

Αλλ' ἀποδάσσεσθαι, οὐσά τῷλινης ηδὲ κένεσθε.

Τρωσὶν δὲ αὖ μετόπιαδε γεράσιον ὄρχον ἐλαμασι,

Μῆτι κατάκρυψεν, ἀλλ' ανδιχα πάντα δάσκαλος,

Κτησιν ὅσην τῷλιεθρον ἐπίρατον ἐντὸς ἔεργα.

Αλλὰ τίν μοι τῶντα φίλος διελέχατο Θυμός;

Μή μιν ἔγω μὲν ἵκωματα ίὼν ὁ δέ μ' σὺν ἐλεῖσος,

Οὐδέ τι μ' αἰδεσσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν εόντα,

Αὕτως ὡς γυναικα, ἐπει καὶ ἀπο τείχεα δύω.

95

100

105

110

115

120

125

Οὐ

Οὐ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς όδ' ἀπὸ τετρεψ
Τῷ ὄαριζεμνα, ἀπὲ παρθενος γῆθεος τε,
Παρθενος γῆθεος τῷ ὄαριζετον αἰληλοισιν.
Βέλτερον αὐτὸν ἐρίδι ἔωσελατεμενον ὅτι τέχνη
Εἰδομεν, ὁπποτερα κεν Ολύμπιος εῦχος ὄρεῃ.

Ως ὥρμαινε μένων· ὁ δὲ οἱ φεδον ἥλιον Αχιλλεὺς,

Ιος Ευναλία κορυφάικι, τολοεμισῆ,

Σένων Πυλιάδα μελίνι κατὰ δέξιον ὄμον,

Δευτέρη ἀμφὶ ἡ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ

Η πυρὸς αἰθομένοιο, ἡ ηλίας ἀνίοντ^Θ.

Εκτόρα δ', ὡς εὐόησεν, ἐλε τρόμος, όδ' ἄρ' ἐτέλη
Αὐθὶ μένειν, ὀπίσω ἡ πύλας λίπε, Βῆ δὲ φοβηθεῖς.

Πηλειόδης δ' ἐπέρροσε, ποι κραυπνοῖσι τετενῶν,

Ρηϊδίως οἵμησε μῆ τρύφωνα τέλεσαν.

Η δὲ θ' ὑπαίδη φοβετεῖς ὁ δ' ἔγγράθειν ὅπη λεληκὼς

Ταρφέ ἐπαίσαται, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνοίγει.

Ως ἄρ' οὐ γεμέμεδως ιδος τετετό τρεσε δ' Εκτώρ

Τεῖχος ύπο Τρωῶν, λαυρῆρα δὲ γένατ' ενέμει.

Οι δὲ παρεὶ σκοπιην καὶ ερινέον ηὔεμόεντα

Τεῖχος αἰεν ὑπ' ἐκινεῖται κατ' ἀμαζητὸν οἰστεύοντο.

Κρανεὶ δ' ικανον καλλιρρόω, εὐδα δὲ πηγαὶ

Δοιαὶ ἀναισχυσι. Σκαμάνδρος διήκεντος.

Η μὲν γάρ θ' ὑδατι λιαρῷ ρέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς

Γίνεται εὖ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρος αἰθομένοιο.

Η δὲ ἐτέρη Θερέι τορρεῖται, εὐχῆρα χαλάζη,

Η χόνι ψυχρῆ, η εὖ ὑδατος κρυστάλλω.

Ενθάδ' επ' αὐτάνω τολμοὶ εύρεες εὐγῆς εἴσοι

Καλοὶ, λαΐνεοι, οὐδὲ εἴματα στυγαλόεντα

Πλιώσοντον Τρώων ἀλοχοί, καλαύ τε θύγατρες,

Τοπεῖν επ' ειρήνης, πειν ελθεῖν γας Αχαιῶν.

Τῇ ρᾳ παραδραμέτιν, Φεύγων, ο δ' ὅπιαδε διώκων.

Προστε μεν εὐθλῶς, εὐθλγε, διώκε δὲ μην μέγ' αμείνων

Καρπαλίμως. επει σχιερήιον, όδε Βοστιν

Αρινάδην, ἂ, τε ποστιν αεθλια γίνεται ανδρῶν,

135

135

140

145

150

155

160

Αλλα

Αλλὰ τερὶ Φυχῆς Ήέν Εκτόρος ιπποδάμοιο.

Ως δ' ὅτις αἴθλοφόροι περὶ τέρματα μάνυχες ἵπποι
ρίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέρη καῖται αἴθλου,
Η τείτος, ηὲ γυνὴ, ἀνδρὸς κατατεθνεῖται·

Ως τὰ τρίς Περιάμοιο πόλιν αἰδινηθήτων.
Καρπαλίμοιοι ποδεῖσται θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωνται.
Ταῦτα δὲ μύθων ἡρῆς πατήρ ἀνδρῶν τε θεών τε.

Ως πόποι, ηὲ Φίλοιοι ἀνδραὶ διακόμδουν τερὶ τέρχος
Οφθαλμοῖσιν ὁρῶμεν· εἶμον δὲ ἀλοφύρεται ηὔτε
Εκτόρος, ὃς μοι πολλὰ βοῶν ἐπι μηρὶ ἔκην
Ιδης δὲ κερυφῆς πολυπίλυχος, ἀλλοτε δὲ αὐτε
Εν πόλεις ἀκροπέτητη νῦν αὐτός εἰ διος Αχιλλεὺς
Αἴσι τέρει Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
Αλλ' ἀγετε, Φράξειδε, θεοὶ, καὶ μητιάσατε,
Ηὲ μιν δὲ Θανάτου σιώσομεν, ηὲ μιν ἥδη
Πηλείδη Αχιλῆι δαρμάσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.

Τὸν δὲ αὐτε προσέστητε θεὰ γλαυκῶπις Αἴηνη.
Ω πάτερ, αργυρέανε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες;
Ανδραὶ Θυητοὶ ἔονται, πάλαι πεπειραμδύον αἴση,
Αψὲ ἐθέλεις θανάτῳ δυστήχεος ἐξαναλῦσαι;
Ερδοῦ ἀπέρι γετοὶ πάντες ἐπανεομένι θεοὶ ἄλλοι.

Την δὲ απαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέται Ζεύς.
Θάρσει, Τριτογένεια, Φίλοιο τέκος· ἐν τῷ θυμῷ
Προφρονι μυθέομεν, ἐθέλω δέ τοι ἡπτιος εἶναι.
Ερζον, ὅπι δῆ τοι νόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἔρωει.

Ως εἰπὼν, ὥτενι πάρος μεμαῖγαν Αἴηνην.
Βῆ δέ κατ' Οὐλύμπιον καρπεύων αἰχάσσοι.
Εκτόρα δὲ αἰστερχες κλονέων ἐφεπ ὥκης Αχιλλεύς.
Ως δὲ στενέον ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δηταῖ,
Οροτες εὖνης, διά τ' ἀγκεα καὶ διὰ βήσας,
Τὸν δὲ, εἰπέρ τε λαίδησι καλαπτήσας ἐπὸ θάριν,
Αλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἐμπεδον, οφρά κεν εὑρῃ.
Ως Εκτώρ & λῆθε ποδάκεα Πηλείωνα.
Οσούκι δὲ ὄρμῆσε πολάων Δαρδανίων
Αντίον αἰχαρθά, εὐδημήτος ἐπὶ πύργοις,

165

170

175

180

185

190

195
Εἰπως

Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκειν βελέεστι.
 Τοσάκι μιν τροπάροισιν διπορέψασκε ποδοστῆς
 Πρὸς πεδίον γέ· αὐτὸς δὲ ποὺ τούλιος τέτετ' αἰσι.
 Ως δὲ ἐν ὄντερῷ δύναται φέρεσθαι διώκειν,
 Οὐτὸρ ὁ τὸ δύναται τετραφεύγειν, γέθ' ὁ διώκειν
 Ως δὲ τὸ δύναται μάρψα τοσὶν, γέδ' ὁς ἀλυζα.
 Πᾶς δέ κεν Εκτόρη κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 Εἰ μή οἱ πόματόν τε καὶ ὑγετὸν ἔντετ' Απόλλων
 Εγγύθεν, ὃς οἱ ἐπιώστε μέρος λαμψτρά τε γένει;
 Λαοῖσιν δὲ ἀνένδος καρπάτι δῖος Αχιλλέως,
 Οὐδὲν εἴσα εὑρμα ἐπὶ Εκτόρη τοικρὰ βέλεμνα,
 Μῆτης κῦδος ἄροτο Βαλῶν, οὐδὲν δέντερος ἔλθει.
 Άλλ' ὅτε δὴ τὸ τέτταρτον ἐπὶ κρανὺς ἀφίκετο,
 Καὶ τότε δὴ γρύσεια πατήρ εἴταινε τύλαντα,
 Εν δὲ τῇ θύρᾳ τανηλεγέος θανάτοιο,
 Τέλος μὲν, Αχιλλέος, τέλος δὲ, Εκτόρος ἵπποδάμεοιο.
 Ελκε δὲ μέσατα λαβάντες δέ Εκτόρος αἵματον ἥμαρ,
 Ωχετο δὲ εἰς αἴδαο, λίπεν δὲ εἰς Φοῖος Απόλλων.
 Πυλέσαντα δὲ οὐκέτι θεὰ γλωκιστής Αθηναῖ,
 Αγχος δὲ ισημέρη ἐπειδή περέστητα προσπύδα.

Νῦν δὴ νῦν γένεται, Διὶ Φίλε, Φαιδρὶ Αχιλλέος,
 Οἶσεσθαι μέγα κῦδος Αχαιοῖσι τορτὶ νῆσος,
 Εκτόρα δημοσιεύτε, μετάχυτος ἀτόν περ ἐντα.
 Οὐ οἱ νῦν εἴτε γένεται τεφυγμένον ἄμμες γνεάδῃ,
 Οὐδὲν εἴκεν μάλα πολλὰ παῖδοι ἐκάρερχος Απόλλων,
 Προποκυλινδόμηνος πατέρος δῖος αἰγαίοχοιο.
 Άλλα σὺ μὲν νῦν τῆδε καὶ ἀμπτινε· ταῦδε δὲ εγώ τοι
 Οἰχομένη τεπιθήσω ἐναντίον μαχέσομδ.

Ως φάτι Αἴγυνάστη ὁ δὲ ἐπείθετο, χαῖρε δὲ Θυμῷ.
 Στῆ δὲ ἄρα ίππο μελίης χαλκογλάσχινος ἐρεσθέτις.
 Η δὲ ἄρα τὸ μὲν ἐλεπτε, κικησοπτο δὲ Εκτόρα δῖον,
 Δημιφόβεα εἰκύα δέμας καὶ ἀτερέα Φανῆν
 Αγχος δὲ ισημέρη ἐπειδή περέστητα προσπύδα.
 Ήθεῖ, οὐ μάλα δὴ σε βιάζεται ἀκὺς Αχιλλέως,
 Αἴνου πέρι Πριάμοιο πόσιν ταχέεσσοι διάκινοι.

Αλλ

200

205

210

215

220

225

Αλλ

Αλλ' ἄγε δῆ σέωμεν, καὶ ἀλεξάμεθα μήνυτες.

Τὴν δὲ αὐτε τροσσέειπε μέγας κερυταιόλος Εκτωρ.
Δῆφος, οὐ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ηδα
Γρατῶν, τὸς Εκάβη ηδε Πελάμος τέκε ταῖδας.
Νῦν δὲ εἴπει καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθε,
Ως ἔτλης, ἐμεδέ εἴνεκ, ἐπεὶ ιδες ὁ φίλαλμοιο,
Τέχνεος ἐβελθεῖν· ἀλλοι δὲ ἔντοσθε μήρυσι.

Τὸν δὲ αὐτε τροσσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αἴθινη.
Ηθεῖ, οὐ μέν τολλὰ τατῆρ καὶ πότνια μῆτηρ
Λίσσονθ, ἔστις γυνύμνης, ἀμφὶ δὲ ἔταιροι,
Αἴθι μένειν (τοῖον δὲ ψωτρομέγονι ἄπαντες)
Αλλ' ἐμοὶς ἐνδοθι Θυμὸς ἐτέρητο πένθει λυχεῶ.
Νῦν δὲ ιδὺς μεμαῶτε μαχαίρεθα, μηδὲ εἴπει δέρων
Εἳσα Φειδωλη, οὐα εἴδομεν, εἰκεν Αχιλλῆς
Νῦν κατακτείνας, ἐναρα Βροτόεντα Φέρητα
Νῆσος εἰπὶ γλαφυρᾶς, οὐ κεν σῶ δέρι δαμεῖται.

Ως Φαμένη, καὶ κερδοσωή τρήπονται Αἴθινη.
Οι δὲ ὅτε δῆ χεδονὴσιν εἰπὲ αλλήλοισιν ιόντες,
Τὸν τρύπτερος τροσσέειπε μέγας κερυταιόλος Εκτωρ.

Οὐ σ' ετι, Πηλεός ψε, Φοβησματι, ως τὸ πάρος περ.
Τρὶς τῷσι ἄσι μέγα Πριάμος δίον, ώδε ποτὲ ἔτλει
Μενοῦς ἐπερχόμενον νῦν αὐτέ με Θυμὸς ἀνῆκε
Στήμεναν αντία σεῖο ἔλοιμί κεν, οὐ κεν ἀλοίμε.
Αλλ' ἄγε δέντρο θεὸς ἀποδώμεθα· τοὶ δὲ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσονται καὶ ἐπισκοποι ἀρμονίαων
Οὐ καὶ ἔγω σ' ἐκπαγλον δεικνιῶ, αἰκεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δῷν καμηροῖν, σην δὲ Ψυχὴν ἀφέλωμα.
Αλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε, Αχιλλεό,
Νεκρὸν Αχαιοῖσιν δῶσω τάλιν ως δὲ σὺ ρέγειν.

Τὸν δὲ ἄρ τούτοδρα ιδὼν προσέφη πόδας ακούς Αχιλλεύς.
Εκτωρ, μή μοι, ἀλαζε, σωημοσώνας ἀγέροδε.
Ως σοὶ εἴτι λέεστι καὶ αὐτράτιν ὄρχια τισά,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόΦρονα Θυμὸν ἔχεστιν,
Αλλὰ κακὰ Φρονεύστι, οὐαμπερὲς ἀλλήλοιστιν
Ως σοὶ εἴτι ἐμεὶ καὶ σὲ φιλήμενα, ύπε τι γωΐ

235

240

245

250

255

269

Ορχια

Ορχια ἔσονται, τῷρίν γ' οὐτερὸν γε περούτα
Αἴματος δότη Αρης, τελαύριον πολεμιστήν.

Παντοῖν αρετῆς μιμησίκεο· νῦν σε μάλα γένη
Αἰχμητῶν τ' ἔμρυα· ἐπὶ θαρρελέον πολεμιστήν.

Οὐ τοι εἶτ' ἔδει υπάλυτοις, ἀφαρ δὲ σε Παλλὰς Αθήνη
Εγχήριοις δαμάσαι· νῦν δ' ἀθρόα πάντα ποτίσεις
Κλεῖδεις εμῶν επέρων, τοὺς ἔκπτενες ἔγχεις Θύων.

Η ρά, ἐπὶ αμπεταλῶν προτείνεις δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τοι μὲν ἄντεις ιδὼν ηλεύατο Φαίδριος Εκτώρ·
Βέστη γένη προϊδῶν, τὸ δ' ὑπέρπλατο χάλκεον ἔγχος,
Εν γαῖῃ δ' επάγει ἄνα δ' προπατεί Παλλὰς Αθήνη,
Αὖτις δ' Αχιλλῆς δίδει, λάθε δ' Εκτόρα, πυρδία λαῶν.
Εκτώρ δὲ πορσεστίπειν ἀμύμονα Πηλείωνα.

Ημέροτες, γένεις πά τι, θεοῖς ἔπιενειλ' Αχιλλέος,
Ἐκ Δίος ηὔδεις τὸν ἔμον μόρον, ητοι ἔφης γε.
Αλλά τις αρτιεπής καὶ ἐπίκλοτος ἐπλεο μάθων,
Οφρά σ' υποδέσιοις μένεος ἀλκῆς τε λάθωμα.
Οὐ μέν μοι Φεύγοντι μεταφρένω σὺ δόρυ πῆγεις,
Αλλ' οὐδεὶς μεμάστι διὰ σηθεσφιν ἐλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὐτὸν ἔγχος ἀλσαῖ
Χάλκεον ὡς δῆ μιν σῶ σὺ γέροι πᾶν κομίσαιο.
Καὶ καὶ οὐδεὶς θεός τοι τούτοις τρέσαι φύσιστο,
Στοι καταφθιμένοις σὺ γάρ σφιστο πῆμα μέγιστο.

Η ρά, ἐπὶ αμπεταλῶν προτείνεις δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μεσον σάκος, γένεις αφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ χωστο δ' Εκτώρ,
Οτίοις οἱ βέλος ἀνὴν ἐτώσιον ἐκφυγε χειρός·
Στῇ δὲ κατηφόσις, γένεις αλλ' ἔχε μέλινον ἔγχος·
Δηϊφοβον δ' ὄπαλδ λακάσσιδα, μακρὸν αἴστοις,
Ητέε μιν δόρυ μακρόν ὁ δ' εἴτι οἱ ἔγγυθεν ην.
Εκτώρ δὲ ἔγκω ηστιν σὺ Φρεσὶ, Φάνησέν τε.

Ω πόποι, η μάλα δῆ με θεοὶ θενατόντον ἐκάλεσαν
Δηϊφοβον γάρ ἔγκων ἐφάμιλην πρώτη παρέστην.
Αλλ' οὐ μέν σὺ τέχει, ἐμὲ δὲ ἔβαπτάσσεν Αθήνη.
Νῦν δὲ δῆ ἔγγυθε μοι θάνατος κακός· γέδε τὸνευθεν,

270

275

280

285

290

295

300

Οὐδὲ

Οὐδὲ ἀλέη· τῇ γάρ ρα τάλαι τὸ γε Φίλτερον ἔν
Ζηνίτε, καὶ Δίὸς ψευ, Εκηβόλω, οἱ με τάρος γε
Πρόφρονες εἰρύστας· νῦν αὐτέ με μοῖρα κιχάνδ.
Μη μαν διστάδει γε· Καὶ ἀκλειώς ἀπολοίμην,
Αλλὰ μέγα ρέζες τι καὶ ἐσομένους πιθεάται.

305

Ως ἄρα Φωνήσαις, εἰρύστας Φάσγανον ὅτι,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτετο μέγα τε, στύρον τε·
Οἴμησεν τὴν ἀλέη, ὡς' αἰετος ὑψητήσεις,
Οἵ τοις πεδίονδε Διὸς νεφέων ἐρεβεννῶν,
Αρπάζων ἡ ἄρν' ἀμαλῆν, ἡ πλώκα λαγωνόν.

310

Ως Εκτῷρος οἴμησε τινάσσων Φάσγανον ὅτι.
Ομηῆτη δὲ Αχιλλέας, μένεος δὲ ἐμπαλησθεὶς Θυμὸν
Αγρίων πρόσθει τὸ σάκος σέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον κόρυθ δὲ ἐπένδει φασινή,
Τετραφάλω, καλαὶ δὲ τεῖστειοντο ἐθεραί.
Χρυσέα, αἷς Ηφαίστος ἵει λόφον ἀμφὶ Θαμείας.
Οιος δὲ ἀστὴρ εἴη μετ' ἀστραις νυκτὸς ἀμολυγῷ
Εσπερος, οἷς καλλίστος ἐν θρανῷ ἴστατη ἀστὴρ?
Ως αἰχμῆς ἀπέλαμπτος εὐηκέος, ἢν ἀρ' Αχιλλέας
Πάλλεν δεξιτερῷ, Φρονέων κακὸν Εκτορὶ διώ,
Εισρόων χρόα καλον, ὅπῃ εἴπει μάλιστα.

315

Τὰ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχεια χάλκεα τούχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο Βίνην επαρτύει κατακτάς·
Φαίνετο δὲ ἡ κληῆδες ἀπ' ὄμβων αὐχένεν ἔχει
Λαυκανίης, ἵνα τε Ψυχῆς ὄκισος ὄλεθρος.

325

Τῇ δὲ ἐπὶ οἱ μεμάῶς ἔλαστρογενεῖ διὸς Αχιλλέας·
Αντικρὺ δὲ ἀπαλοῖο δὲ αὐχένος ἥλυθ' ἀκακή·
Οὐδὲ ἄρ' ἀπ' ἀσφάραζον μελίν τάμε χαλκοβάρεσσα,
Οφρά τι μιν προτιεποι ἀμειβόμενος ἐπεέσσιν.
Ηρίπε δὲ ἐν κονῖστος· οὐδὲ ἐπεύζατο διὸς Αχιλλέας.

330

Εκτορ, ἀτάρ περ ἐΦηδα, Πατροκλῆ εἴκαρίζων,
Σῶς ἔστασθ', ἐμὲ δὲ ωδεν ὀπίζεο νοσφίν ἔσται.
Νῆπε, τοιο δὲ ἀνδρεν ἀσσητηρ μέγ' ἀμείνων
Νηστὸν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἔγω μετόπισθε λελέμημην,
Ος τοι γεννατέ ἐλυσα· σὲ μεν κύνες ηδὲ οιωσί

335

Ελκήσατο αἰκάλως, τὸν δὲ κτεριζόντην Αχαιοῖ.

Τὸν δὲ ὀλιγοδραμέων περσέφη κορυφαίολος Εκτώρ.
Λίστοι μὲν ὑπέρ Ψυχῆς, καὶ γύνων, σῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα τοῦτο κινάς καποδάψαι Αχαιῶν
Αλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις, χρυσόν τε δεδέξο,
Δῶρα ταῖς τοι δώσασι πατήρ καὶ πόνια μέγτηρ
Σωματὸν δὲ οἴκαδ' εμὸν δόμημα πάλιν, ὅφει πυρός με
Τρωεῖς καὶ Τρώων ἀλοχοῖ λελάχωσι θανόντα.

Τὸν δὲ αὖτε πόδαρα ιδῶν περσέφη πόδας ἀκίντης.
Μή με, κύνον, γέγνων γεννάζεο, μηδὲ τοκήων
Αἰ γάρ τως αὐτὸν με μένος καὶ Θυμὸς ἀνέη
Οὐ μὲν αποταμνόμενον κρέας ἔδιμενας, οἴα μὲν ἔσρυγας.
Ως δὲκ ἔαθ', οἷς τοῖς γε κινάς κεφαλῆς ἀπαλάχοι.
Οὐδὲ ἐκεῖ δικάιος τε καὶ εἰκοσιπτέρης ἀπονα
Στήσωτο ἐνθαδέστερος, πόδαρωνται δέ καὶ ἄλλα.
Οὐδὲ ἐκεῖ σ' αὐτὸν χρυστῷ ἐρυσσαμένη ἀνάργη
Δαρδανίδης Πρίαμος διδόσσει σέ γε τόπινα μέγτηρ
Ενθεμένη λεχέεσσι γοῆσσι), διν τέκεν αὐτὴ,
Αλλὰ κινέτε καὶ οἰωνοῖ κάπια πάντας δάσσοντες).

Τὸν δὲ καποδιησκεν περσέφη κορυφαίολος Εκτώρ.
Η σ' εὗ γνωσκων προτοστόρομα, δέδεται τούτης τοι
Πέποντιν οὐ γάρ σοι γε σπιθύρεος εὔδεσθε Θυμός.
Φράξεο νῦν, μή τοι τη δεῶν μηνύμα γένομα
Ηματί τῶν, ὅτε κέν σε Πάρις Εἰ φοίβος Απόλλων,
Εαδλὸν ἔοντι, ὀλέσωσῃ εὐ Σκαῖοι πόλησιν.

Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτου καλύψε.
Ψυχὴ δὲ ἐκ ρέθεων τολμήν αἰδοσσόδε βεβηκεῖ.
Ον τόπτερον γοώσασι, λιπτόστης ἀδροτῆτα καὶ ἥπη.
Τὸν καὶ τεθνεώτα προστίδα διος Αχιλλεύς.

Τεθναΐτε κῆρα δὲ τοῦτο δέξομαι, ὅππότε κεν δῆ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελεσση, ηδὲ αἰθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Η ρά, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐγύαστο καλκεον ἔγχος.
Καὶ τό γε αὐτόθεν ἐθηκε, οὐ δέ απ' ὄμων τούτης ἐσύλα
Αἰματόεντος ἄλλοι δὲ τοξιθραμον γένες Αχαιῶν,
Οἱ Εἰ πρόσωπο Φυὴν καὶ εἶδος αὔγτον

370
Εκτόρος.

Εκτόρος δέ αρα εἰ τις ἀνετητή γε παρέσῃ.

Οὐδὲ δέ τις ἐπεοχεν ιδὼν ἐσ τῷ ποιον ἄλλον.

Ω πότι, η μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαράσσων
Εκτῷρ, η στε νῆσος σύνεπον πυρὶ κηλέων.

Ως αρά τις ἐπεοχε, Ε ὑπόσικε ωδῆσσες.
Τὸν δὲ ἐπεὶ ἔξενάρχει ποδάρχης δῖος Αχιλλεὺς,
Σπᾶς δὲ Αχαιοῖσιν ἐπεια πτέροεντ' ἀγόρευεν.

Ω Φίλοι, Αργείων πρύταρες, ηδὲ μεδόντες,
Ἐπειδὴ τόνδ' αὐταρα θεοὶ δαμασαθαί εἴδωνται,
Ος κακὰ πόλλ' ἔρδοντεν, οἵτ' & σύμπαντες οἱ ἄλλοι.
Εἰ δὲ ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τευχεσι τειρηθῶμεν,
Οφρά κέ τι γνῶμεν Τρώων νόσον, οὐτιν' ἔχοντι,
Η καταλέγετον πόλιν ἀκρην, τοῦδε περόντος,
Νέ μένεν μεριδαστ, καὶ Εκτόρος σύκη ἐτ' εόντος.

Αλλὰ τὴν μοι τῶντα Φίλος διελέχετο θυμός;
Κεῖται πάρα νήσοις νέκυς ἀκλαυτες, ἀτεπλός,
Πάτροκλος· τὰ δὲ σύκη σπλάνσχνα, οὐρανὸς εὐγάγε
Ζωσιον μετέω, καί μοι Φίλα γνατ' οράων.
Εἰ δὲ Θανόντων περ καταλήφοντ' εἰν αἴδαο,
Αὐτῷρ ἔγα κακῶδι Φίλος μεμνησμέντος εταιρε.
Νῦν δὲ ἄγ', αείδοντες Παιώνα, κάροι Αχαιῶν,
Νησοῖσιν ἐπι γλαφυροῖσι νεώμεθα, τοῦδε δὲ ἄγωμεν.
Ηερμεδα μέρα κυδὸς ἐπέφονμεν Εκτόρα δῖον,
Ω, Τρῶες κατὰ αἴσι, θεῶν ὡς, εὐχετόωτο.

Η ρα, η Εκτόρα δῖον αεικέα μηδέτο ἔργα.
Αμφοτέρων μετόποδε ποδῶν τέτρινε τενούτε
Εσ σφυρὸν σύ πλέρης, βοεύες δὲ εἴηπλεν ιμάντας,
Εκ διφρού δὲ εδησε κάρη δὲ ἐλκεσθαί εσασεν.
Εσ διφρού δὲ αναβασ, ανα τε κλυτα τεύχε αέρας,
Μάσιζεν δὲ ελάσαν τὸ δὲ σύκη ακοντε πτερόω.

Τὰ δὲ ην ἐλκομένου κονιοσαλος, ἀμφὶ δὲ καῖται
Κυάνεας πιλναντο, κάρη δὲ ἄσσην εν κονίοισι
Κεῖτο, πάρος καρείν τότε δὲ ζεὺς δυσμήνεεστ
Δῶκεν αεικισθαί εῇ εν πατρῷδι γαΐη.

Ως τὰ μὲν κεκόνιτο καρη ἀπαν τη δὲ νη μητηρ

F f 2

375

380

385.

390

395

400

405

Tίλε

Τίλλε κόμιν, διπό δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσες καίκυσεν δὲ μάλα μέρα τῶιδ' ἐπιδέσσα.
Ωμωζεν δὲ ἐλεινὰ πατήρ Φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ

Κακυτῶτ' ἔχοντο καὶ οἰμωγῆ κατὰ ἄσυ.

Τῷ δὲ μάλιστά ἄρετον εναλιγύκιον, ὡς εἰ ἀπαγα

Ιλιος ὁ Φρυσέσσα τῷρι σμύχοιστο κατὰ ἄκρης.

Λαοὶ μὲν ρά γέροντα μόλις ἔχον ἀχαλώσοντε,
Εἴτελθεντι μεμαῶτε τουλάων Δαρδανίαν.

Πάντας δὲ ἐλλιτάνδες, κυλινδρένος κατὰ κόπρον,
Εἴζονομακληδόνες ὄνομάζων ἄνδρα ἔκαστον.

Σχέσθε, Φίλοι, καὶ μὲν οἷον ἑάσσατε, κυδόμενοι περ,
Εἴτελθοντα πόλιος ἵκεσθ' ἐπὶ νῆας Αχαιῶν
Λιαγομηνὶ ἀνέρα τῶτον ἀτάσθαλον, ὅβριμοεργὸν,
Ην τῶς ηλικίων αἰδεστητι, ηδὲ ἐλέσση

Γῆρας· καὶ γέ νυ τῷδε πατήρ τοισθέ τετυκτι

Πηλεὺς, ὃς μιν ἔτικτε καὶ ἐτρέφε, τῷμα γενέθαται

Τρωότ μάλιστα δὲ εμοὶ τῷρι τῶιταν ἀλγεῖ ἔθηκε.

Τοσγες γάρ μοι τῶιτας ἀπέκτηνε τηλεθάντας·

Τῶν τῶιτων δὲ τῶσον ὀδυρομηνὶ, ἀχνύμενός περ,

Ως ἐνὸς, δὲ μὲν ἄχθος ὅτιν κατίσεις) αἵδες εἴσω,

Εκτόρος ὡς ὁ φελεν Θανεῖν εἰν χεροῖν ἐμῆσι.

Τῷ κε κορεογάμεθα κλαίοντε τε, μυρομένω τε,

Μήτηρ θ', η μιν ἔτικτε δυοτέμορος, ηδὲ ἐγὼ αὐτός.

Ως ἐφατο κλαίων ἐπὶ δὲ σενάχοντο τολίτα.

Τρωῆσιν δὲ Εκάση ἀδινεῖς ἐξηρχε γέοισο.

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τι νυ Βειόμας αἰνὰ παθεῖσαι,

Σεδ δοπεινεῖσθας; ὃ μοι πάκτες τε καὶ ἥμαρ

Εὔχωλῃ κατὰ ἄσυ τελέσκεο, πᾶσι τὸνεσαρ

Τρωότ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πόλιν, οἱ σε, θεον ὡς,

Δειδέχατ· ηδὲ κε σφι μάλα μεγα κυδος ἔηθα,

Ζωὸς ἐών νῦν αὖ Θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνι.

Ως ἐφατο κλαίστο· ἀλοχος δὲ ψπω τι τῶεπυσο

Εκτόρος· δὲ γάρ οι τις ἐτήτυμος ἀγέλελος ἐλθάν

Ηγειλ', ὅπιν ρά οι πόσις ἐκπέδι μίμνε πυλίων

Αλλ' ἢντις οὐφανε, μυχῷ δόμις οὐψηλοῖο,

440

Διπλακατ.

Δίπλακα, μαρμαρέην, ἐν δὲ Θρόνα ποικίλ' ἔπαιστε·
Κέκλετο δὲ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Αμφὶ πυρὶ στοὺς τρίποδα μέρην, ὅφρα τέλοιστο
Εκτὸς θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοῦσσοντι·

Νηπίῃ, γέδε σύνοσεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν

445

Χερσὸν Αχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Αἴγινη.

Κακυτῷ δὲ πήκαστε καὶ οἰμωγῆς δότε πύργον,

Τῆς δὲ ἐλελίχθη γῆρας, χαμαὶ δὲ οἱ ἐκπεσες κερκίς·

Η δὲ αὐτὶς δμασοῖς εὐπλοκάμοισι μετρύδα.

Δεῦτε, δυώ μοι ἐπεσθον, ἴδωμεν ἀπὸ τέρψης τέτοιο).

450

Αἰδοῖς ἐκυρῆς ὅπος ἔκλινον, ἐν δὲ μοι αὐτῇ

Σπίθεστ πάλλετε) ἥτος ἀνὰ σόμα, νέρζετε καὶ γύνα

Πήγαντας ἐγγὺς δῆ πι κακὸν Πριάμοιο τεκεστιν.

Αἱ γὰρ ἀπὸ γάτος ἐπὶ ἐμεῖς ἐπος· αλλὰ μάλισταίνως

Δεῖδω, μὴ δῆ μοι Θρασύη Εκτὸς δῖος Αχιλλεὺς

455

Μένον δοτομῆσες τόλιος, πεδίονδε δίκτας·

Καὶ δῆ μιν κατεπάνηστι ἀγηνόρης ἀλεγενῆς,

Η μιν ἔχεσθαι ἐπεὶ γάπτος ἐνὶ ταλιφνὶ μέν ἀνδρῶν,

Αλλὰ τολὺ τρεφέεσκε, τὸ δὲ μένος γάπτιον ἔκκων.

Ως Φαμένη μεχάροιο δίεστυτο, μακάδι ἵση,

460

Παλλομένη κραδίην ἄμα δὲ ἀμφιπόλοις κίον αὐτῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἤτεν ὅμιλον,

Εἴη πατήματος ὅπλος τεχχεῖ τὸν δὲ ἐνόσεν

Ελκόμενον τρόπατεν τόλιος, ταχέες δὲ μιν ἵπποις

465

Ελκεν ἀκηδέσως κοίλας ἐπὶ νῆσος Αχαιῶν.

Τέλος δὲ κατέσθησθε πάντες ἐκάλυψεν·

Τῆλε δὲ διπλὸς καὶ δέσματα στυγαλόεντα,

Αμπυκα, κεκρύφαλον τοῦ, ηδὲ ταλεκτὴν ἀναδέσμην,

470

Κρήδεμνόν θ', ὁ πάσι οἱ δῶμα χρυσέη Αφροδίτη,

Ηματί τῷ, ὅτε μιν κορυφαῖολος ἡγάγεθεν Εκτῷρ

Ἐκ δόμος Ηετίωνος, ἐπεὶ τῷρε μυρία ἔδνα.

Αμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔστεν,

Αἱ εἰ μὲν σφίσιν εἶχον ἀτυχομάκην ἀπολέσθε.

Η δὲ ἐπεὶ γάπτιον ἀμπυκα, καὶ εἰς Φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

475

Αμβλήδην

Αμελήδην γρόωσι μή Τραχῶν ἔσπεν.

Εκτορ, εγὼ δύσηνος ἵη ἄρα γενόμενος αἴσι

Αμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροΐ, Πριάμος κατὰ δῶμα,

Αὐταρεὶς εγὼ Θῆρησιν, Γποταλάκω υλησαγι,

Ἐν δόμῳ Νείκανος, ὁ μὲν ἐπερφέ πυγὴν ἔσοναι,

Δύστμορθος αἰνόμορος ὡς μη ὀφελλε τεκεθασ.

Νῦν δὲ σὺ μὲν Αἴδαο δόμῳς ἵστο καθίθεος γάλας

Ερχεσαι, αὐταρ εἰμὲ συγερεῖς τοι πένθει λείτεις.

Χηρην ἐν μεγάροισι πάις δὲ τι νῆπος αἴτως,

Οὐ τέκουμεν, σὺ τέ, εγώ τε, δυσάμημορος ἕτε σὺ τάτω 485

Εορεα, Εκτορ, ὄνειρο, ἐπεὶ θάνετος ἕτε σὺ δότος.

Ηνπερ γὰρ τὸ ολεμόν γε Φύγη τολύδακρυν Αχαιῶν,

Αἵει τοι τάτω γε τόνος καὶ κῆδε ὀπίσσω

Εοροντ, ἄλλοι γάρ οἱ απεριαστοι δέρροις.

Ημαρ δὲ ὄφανικον παναφήλικα ταῦδα τι. Θητοί 490

Πάντα δὲ υπερινήμικε, δεδάκρυς δὲ παρειαί.

Διδύμηρος δέ τ' ἀνεισι πάις εἰς πατέρος ἐταίρος,

Άλλον μὲν χλασμός εριών, ἄλλον δέ κατωνος

Τῶν δὲ ἐλεοπόντων κατύλην τις πυγὴν ἐπέρχε,

Χελεα μὲν τ' εδίπη, υπερώμη δὲ σοκι εδίπη.

Τὸν δέ καὶ αμφιθαλῆς σκι δικτύος εσυφελίζε,

Χεροὶν τεωληγάς, καὶ ὄνειροισιν ενίστων,

Ερρ' ὑτως δέ σος γε τατηρε μεταδικύτου ημιν.

Δακρύοις δέ τ' ἀνεισι πάις εἰς μητέρα χλρην,

Ασυάναξ, οἱ τῷριν μὲν εἰς Ὑπὲ γύνασι τατέρος

Μυελὸν οἰον ἔδεσκε, καὶ εἰῶν τοίσαν δημόν.

Αὐταρ ὅτ' ὑπος ἔλοι, παιστατό τε νηπιαχλίσιων,

Εύδεσκεν καὶ λέκτραισιν, ἐν ἀγκαλίδεστι τιθύντος,

Εινῆς τοι μαλακῆ, θαλέων εμπλησμάδης κηρ.

Νῦν δὲ ἀν τολλὰ πάθησι, φίλος δέ τοι τατρὸς ἀμαρτῶν, 505

Ασυάναξ, οἱ Τρῶες ἐπικλησιν καλέσσοιν.

Οἷος γάρ σφιν ἔρυσσ τύλας καὶ τείχεα μακέσι.

Νῦν δέ σε μὲν παρὰ μηνοὶ κορωνίστο νόσῳ τοκην,

Αἰόλαι εὐλαβεὶς ἔδονται, ἐπεὶ καὶ κύνες κορέσσωνται,

Γυμνόν ἀταρ τοι εἴμαται τοι μεγάροιστο κέονται,

λεπτά

Λεπία τε καὶ χαρίεντα, τεπυγμένα χερὸι γυναικῶν.
Αλλ' ἦτοι ταῦτα καταφλέξω τῷρι κηλέω,
Οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ σὸν ἔγκεισεν αὐτοῖς,
Αλλὰ τῷρος Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
Ως ἔφατο κλαίειτο· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναικες.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Αχιλλεὺς οὐ πενομισθήσει ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μετασύδνεος Πατρόσκλφ, πυρφρός,
νίστας, καὶ σφάξεις ἐπ' αὐτῷ δυσκαίδεκα Τρωικάς νεκρούς, καὶ κύνας,
καὶ ιππούς, καὶ ἄλλα ιπρεῖα. ἐπειτα καὶ ἀγῶνας ἐπτάφιους ποιεῖ, ἵνα φέντε
ιππούς μὲν Διομήδης, δρίμη δὲ Οδυσσεὺς, ἄλλοι δὲ ἄλλοι, καὶ στοιχεῖον ἀγῶνα
ἀγελνέται.

ΑΛΛΗ.

Ψή, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδόμενος ἐτέλεσεν Αχιλλεύς.

Ως οἱ μὲν σενάχοντο κατὰ τούλινον αὐτὰρ Αχαιοί
Επειδὴ νῆας τε καὶ Ελλήσαντον ἴκεντο,
Οἱ μὲν ἀρρένεις ἐσκιδνάντο ἐννέα ἐκαστος.

Μυρμιδόνας δὲ σὸν ἔπειτα ἀποσκιδνάσθαι Αχιλλεύς,
Αλλ' οὐεὶς οἵτις ἐτάροισι Φιλοπολέμοισι μετῆδα.

Μυρμιδόνες ταχύπτωλοι, ἔμοι ἐρίπεις ἐτάροι,
Μη δηπω ὑπ' ὄχοσφι λυσάμεθα μανυχάς ιππάς,
Αλλ' αὐτοῖς ιπποῖσι καὶ ἄρμασιν ἀστον ιόντες,
Πάτροκλον κλαίσαντες ὁ γὰρ γέρας ἐσὶ θανόντων.

Αὐταρ ἐπέιτα καὶ ὀλοοῖς τεταρπάνεσθα γέοισο,
Ιππάς λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε τάντες.

Ως ἔφατο· οἱ δὲ ὥμωξαν ἀστέες· ἥρχε δὲ Αχιλλεύς.

Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν εὐτριχαῖς ἥλασσιν ιππάς

Μυρόμενοι, μῆδε σφι Θετις γύρος ἰμερον ὀρσε.

Δέουστο Φάμαδοι, δέουστο δὲ τεύχεα Φωτῶν

Δάκρυστι

Δάκρυοι τοῖον γὰρ πόθεον μῆτώρα φόβοιο.

Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινύει πρήχε γόσιο,

Χεῖφας ἐπ' ἀνδροφόνις θέμινος σήμεαντι εἴταιρος.

Χαῖρέ μοι, ὡς Πάτροκλε καὶ εἰν Αΐδαο δόμοισι.

Πάντα γὰρ ἥδη τοι τελεω, τὰ πάροιδεν υπέστην.

Εκτορα διῆρε ἔρυσις δώσειν κυοὺν ὥμα δάσιαται,

Δώδεκα δὲ ποτάροιδε ταῦρης ἀποδερομέσσειν

Τρίων ἀγλαῖα τεκνα, σέφεν κταμένοιο χολωθέσι.

Η ρά, καὶ Εκτορα διον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,

Πρηνέα τῷρε λεχεεστι Μενοιτίαδα τανύσας

Ἐν κονίστῳ οἱ δὲ ἐγένετο ἀφωπλίζοντο ἔκαστος

Χάλκεα, μαρμαρίσοντα· λύον δὲ οὐρχέας ἵππους.

Καδὸν ἵζον τῷρε τῇ ποδάκεος Αιακίδαο

Μυρίοις αὐτὰρ ὁ τοῖοι τάφον μενοεικέα δῶμα.

Πολλοὶ μὲν βοες δέργοι ὄρεχθεον ἀμφὶ σιδηρῷ,

Σφαζόμενοι, πολλοὶ δὲ οἰες καὶ μηκάδες αἰγες·

Πολλοὶ δὲ δέργοδοντες νεῖς, θαλεόντες ἀλοφῇ,

Εὔμενοι τανύσοντο Διά Φλογὸς Ηφαίσιον·

Πάντη δὲ ἀμφὶ νέκυν κοτυλήριτον ἔρρεεν αἷμα.

Αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδάκεα Πηλείωνα

Εἰς Αγαμέμνονα διον ἄγον βασιλῆας Αχαιῶν,

Σπειδῆ παρπεπίθοντες, εἴταιρος χωρίμενον κηρ.

Οἱ δὲ στὴ δῆ κλιστόν Αγαμέμνονος ἵζον ιούτες,

Αὐτίκα χηρύκεστι λιγυθόγοισι κέλεστεν

Αμφὶ ταῦρι σῆσαι τρίποδα μέσον· εἰ πεπίθοιεν

Πηλείδην λασιαθάται ἀπὸ βρότον αἰματούστα.

Αὐτὰρ οὐ γρῦπτο σερέως, επὶ δὲ ὄρκον ὄμοστεν.

Οὐ μὰ Ζῆν, οἵτις τε θεῶν υπάλος καὶ ἀριστος,

Οὐ θέμις εἰσὶ λοετρὸς καρπάτος ἀστον ἵκεδαται,

Πρίν γένετο Πάτροκλον θέμενα ταῦρι, σημάτι τε χεῖνον,

Κείραθαται τε κομην ἐπει τοι μὲν ἔτι διέτερον ὥδε

Ιζετ ἄχος κραδῆτη, ὅφρα ζωοῖς μετέιο.

Αλλ' οὗτοι μὲν νῦν συγερή τατιθώμεθα διητι·

Ηδῆτεν δὲ στρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνον,

Τλην τὸν ἀζεμενα, τάρατα τε ζειν, ὡς οὐπεικής

20

25

30

35

40

45

50

Νεκόσι

Νεκρὸν ἔχοντα νέοδας ὑπὸ ζόφου ἡερόεντα.

Οφρὶς ἦτοι τοῖς μὲν ὅπιφλεγῃ ἀκαμάτον πῦρ

Θάσοις ἀπὸ ὄφθαλμῶν, λαοὶ δὲ ἐπὶ ἔργοι τρεῖπων).

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ηδὲ ἐπίθυμο

Εαγυμήνως δὲ ἄρα δόρπον ἐφοπλίσαντες ἔκαστοι

55

Δαίνηντ· ὃδέ τι θυμὸς ἐδένετο δαιτὸς ἔισης.

Αὐτὰρ ἐπὲτί πότιος Εἰς ἐδῆτιος ἐξ ἔροι ἔντο,

Οι μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίνηδες ἔκαστος·

Πηλείδης δὲ ἢπει θνήτοι πολυφλοισθεοί θαλάσσης

60

Κεῖτο βαρυσενάχων, πολέσιν μὲν Μυρμιδόνεαστι,

Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπὶ θίσοντος κλύζεσκον·

Εὗτε τὸν ὑπνος ἔμαρτλε, λύων μελεδηματὰ θυμῶν,

Νηδύμος, ἀμφιχιθέεις μάλα γὰρ κάμε φαιδρία γῆς,

Εκτὸρ ἐπαίστων προτὶ Ιλιον ἡμέρεσαν.

Ηλέτε δὲ ἐπὶ Φυχῇ Πατροκλῆς δειλοῖο,

65

Πάντ' αὐτῷ, μέγεθος τε καὶ ὄμματα καὶ εἰκῆ,

Καὶ Φωνὴν καὶ τοῖα τέλλεται καὶ εἴματα εἴσοι.

Στῆ δὲ ἄρα ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν τῷρος μῆδον ἔσπεν.

Εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἐπλόυ, Αχιλλεῖ;

Οὐ μέν μοι ζώοντος ἀκίνδεις, ἀλλὰ θανόντος·

70

Θάπτε με ὅπῃ τάχιστε, τούλας Αἴδαο περήσω.

Τῆλε με εἰργυσοι Φυχαῖ, εἰδώλα καμόντων,

Οὐδὲ μέ τως μισγεαδηματὶ ὑπὲρ ποταμοῖο εἴσοιν·

Αλλ' αὐτῶς ἀλάληματα ἀν' εὐρυπυλεῖς Αἴδος δῶ.

Καί μοι δος τῷ χειρὶ, ὀλοφύροματ' οὐδὲ ἐτ' αὐτὶς

75

Νίστουροι εἶδος, ἐπτὸν με πυρὸς λελάχητε.

Οὐ μέν γὰρ ζῶοι γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων

Βελλας εὑρόμενοι βελλόσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν καὶ

Αμφέχανε συγερὴ, ὥπερ λάχε γεννητρύνον περ·

Καὶ δέ τοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ὑπεικελ' Αχιλλεῖ,

80

Τέχει ὑπὸ Τρωῶν εὐηγγέλεων ἀπολέσθη.

Αλλο δέ τοι ἔρεστος καὶ εὐφύροματ, αἷκε τοῖπα,

Μὴ εἴμα τῶν ἀπάνευθεν τιθῆματο ὅστε, Αχιλλεῖ,

Αλλ' ὄμοις ὡς ἐπεάφημεν εὐ οὐμετέροισι δόμοισιν,

Εὗτέ με τυγχὼν εόντα Μενοίτιος εἶδοντος

85

G g g

Hλωγεν

Ηγαγεν ψυλέτερον, ανδροκτόνης ὑπὸ λυχῆς,
Ηματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Αμφιδάμαντος,
Νήπιος, σύκη ἐθέλων, αἱρεῖσθαι κατέθετο.
Εντό με δέξαμνος εὐ δώμασιν ἵπποτα Πηλεὺς,
Ἐγρεφέ τ' ἔνδυκέως, καὶ σὸν Θερέποντ' οὐόμενον.
Ως δὲ καὶ ὅσα νῶιν ὄμη σφρός αἱρικαλύπτοι,
Χρύσεος αἱριφόρευς, τὸν τοι πορείαν μῆτρον.

Τὸν δὲ απαμεβόμνος προσέφη πόδας ἀκούεις Αχιλλεύς.
Τίπε μοι, ηθέμη κεφαλὴ, δένεις εἰλῆτας,
Καὶ μοι πάτητα ἔκαστ' ἐπιτέλλεας; αὐτῷ ἕγω τοι
Πάντα μάλα σκητέως, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
Αλλὰ μοι ἀστορ σῆδετε μίνυθά περ αἱριβαλόντε
Αλλῆλες, ἀλοοῖς τεταρπνύμεσθα γενοι.

Ως σύρα Φωνῆσις φρέζατο χερσὶ Φίλησιν,
Οὐδὲ ἔλαβε· Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, πῦτε καπνὸς,
Ωχετο τετριγυρα· περφῶν δὲ αἱρόντεν Αχιλλεύς,
Χερσὶ τε συμπλαταύμεσεν, ἕπτος δὲ ἀλοφυνὸν εἴπεν.

Ως πάποι, οἵτις εἶτι καὶ εἰν Λίδαιο δόμοισι
Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτάρ Φρένες σύκη εἴνι πάμποιν
Πανηυχῇ γάρ μοι Πατροκλῆς δεῖλοι
Ψυχὴ ἐφειτήκει γεωσότε, μυρομένη τέ,
Καὶ μοι ἔκαστ' ἐπέτελλεν· ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.

Ως Φάτο τοῖσι δὲ πᾶσιν οὐδὲ μέρον ἀρσε γενοιο
Μυρομένοις δὲ τοῖσι Φάτη ποδοδάκτυλος Ηώς
Αἱρεῖ νέκυαν ἐλεῖνον. ἀτάρ κρέων Αγαμέμνον
Οινῆρας τ' ὥτρουν ἐπένεργος, αἴρεμεν ὑλεῖ,
Παντοθεν σκηλισιῶν ἐπὶ δὲ αὐτῷ εἰσθλὸς ἤρωρες
Μηρύότης, Θεράπων ἀγαπήνυρος Ιδομενῆς.

Οι δὲ ισηι ὑλοτόμεις πελέκεας εὐ χερσὶν ἔχοντες,
Σειρᾶς τ' εὐπλεκτας· πεφὲ δὲ ἄρεις κίονις αὐτῶν
Πολλὰ δὲ ἀνατα, κατατα, πάραντά τε, δόχυταί τ' ἔλιτρον.
Αλλ' ὅτε δὴ κητημένες προσέβαν πολυπιδάκος Ιδης,
Αὐτίκιν ἄρα δρῦς οὐκινέμεις τανακκεῖ χαλκῶ
Τάμνον ἐπεγύμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέοντι
Πίπτον τὰς μεν ἐπειδα θλεαπλήσοντες Αχαιοι,

120
Εκδειν

Εκδεον τρισίων τῷ δὲ χθόνα προστάτευντο,
Ελδόμενα πεδίοι, οὐδὲ ρωπήια πυκνά·

Πάντες δὲ ύλοτόμοι Φιτρες Φέρον (ώς γὰρ ἀνών
Μηρίων, Θεράπων ἀγαπήνορος ιδομενῆς)

Καῦδ' ἄρ' επ' ἀκτῆς Βάλλον Ἀπτιχερὲ, ενθ' ἄρ' Αχιλλεὺς 129
Φράσατο Πατρόκλῳ μέγα τρίου, ἵδε οἱ αὐτῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη τριχαλλάλον ἀσπετον ὑλην,
Εἴατ' ἄρ' αὐτὶ μένοντες δολλέες· αὐτὰρ Αχιλλεὺς

Αὐτίκα Μηριδίνεας Φιλοπολέμοιος κέλευσε,
Χαλκὴν ζώννυθα, ζεῦζα δὲ υπ' ὄχεσφιν ἔκαστον

Ιππεῖς οἱ δὲ ὥρνιστο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδιων.

Αν δὲ ἔσαν ἐν διφροτι τριχαλλάται, ἥνιοχοι τε·
Πρόδε μὲν ιππῆς, μὲν δὲ νέφος εἰπετο πεζῶν,

Μηρίοις σὺ δὲ μέσοις Φέρον Πάτροκλον ἔταροι·

Θερέτη δὲ πάντα νέκυν καταείνουν, οἷς ἐπέβαλλον

Κειρόμηνοι· ὅπιδεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Αχιλλεὺς

Αχιμύμενος ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπτον αἰδοσδε.

Οι δὲ στέχωρον ἴκανον, οὗτοι σφίσι πέφραδ' Αχιλλεὺς,

Κάτθεσσιν αὐτὰ δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὑλην.

Ενθ' αὖτ' ἀλλ' εὐήσε ποδάρικης δῖος Αχιλλεὺς·

Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκέιρατο χάϊτην,

Τὴν τὰ Σπερχεῖν ποταμῶν τρέφε τηλεφούσουν

Οχθόνους δὲ ἄρα ἐπειν, οἷων επὶ οἰνοπικού πόντου.

Σπερχεῖ, ἄλλως τοι γε πατήρ ηρήσατο Πηλεὺς,

Κεῖσέ με νοσήσαντα Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,

Σοὶ τε κόμην κερέειν, ρέζειν θ' ιερὸν εκατόμβην·

Πεντήκοντα δὲ εὐορχα παρ' αὐτῷδι μῆλοι ιερεύσειν

Εἰ πηγαῖς, οὗτοι τεμένος, Βωμός τε θυμεῖς.

Ως πρᾶθ' οἱ γέρων, σὺ δὲ οἱ νόον ὡκεί τέλεοσας.

Νῦν δὲ εἰπεὶς νέομεν γε Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,

Πατρόκλῳ προτείνειν ὀπίσασμεν Φέρεθα.

Ως εἰπών, ἐν χερσὶ κόμην ἔταροι Φίλοι

Θηκεν τοῖσι δὲ πατέριν οὐφέ μηρον ὥρτε γόοιο·

Καρκίνη ὁδυρομέροισιν ἕδυ Φαστος πελίοιο,

Εἰ μὴ Αχιλλεὺς αὐτῷ Αχιμέμενον εἴπε τριχαλλά.

130

135

140

145

150

155

Αγρείδη,

Ατρείδη, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε λαὸς Αχαιῶν
Πένοντα μύθουσι, γόσιο μὲν εἴτε καὶ ἀστεῖον
Νῦν δὲ πυρκαΐς σκέδαστον, καὶ δέσποτον ἄνωχθι
Οστεοδαμής ταύτη δὲ ἀμφὶ πονηρόμεθ', οἷς μάλιστα
Κῆδος εἴτε νέκυς· τῷδε δὲ οἱ ταρροὶ ἀμφὶ μενόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ γένος αὐτοῖς ἀναζητοῦσαν Αἰγαίμεμναν,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδαστεν κατεῖναις εἴσουσι,
Κιδημόνες δὲ περὶ αὐτὸν μένον, καὶ τῆνον ὕλην
Ποιησαν δὲ πυρηνὴν εἰκότερον εὐθεῖας καὶ εὐθαῖας.

Εν δὲ πυρῃ ὑπάτῃ νεκρὸν θίσσιν, αὐχνυμενοὶ καὶ.
Πολλὰ δὲ ιφια μῆλα, καὶ ειδίποδας ἐλικας βός
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε, καὶ ἀμφεπον· σκέψη δὲ ἀρά πάντων
Δημὸν ἐλάσιον σκαλυψε νεκυῖς μεγαθύμῳ Αχιλλεὺς
Ἐς πόδας σκέψη φαλῆς, περὶ δὲ δρατὶ σώματα νῆ.

Εν δὲ τιθέδη μέλιτῷ καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆς,
Πρὸς λέχεα κλίνων πίσουρας δὲ εριαυχίνας ὑππεῖς
Εοσυμβρίως συνέβαλλε πυρῆ, μεγαλὰ σοναχίζων.
Ευνέα τῷ γε ἀνακτῆ τραπεζῆς κινέεις ἤσαν,
Καὶ μὲν τὸ συνέβαλλε πυρῆ δύο δειροτομῆσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων γέας εσθλεῖς,
Χαλκῶν διοίων κακὰ δὲ Φρεσὶ μηδὲ τοι εργα·
Εν δὲ πυρὸς μένος ἥκει σιδηρεον, οὐφρα νεμισσα.
Ωμοῦσεν τὸν δὲ ἐπείτα, Φίλον δὲ ὄνομηνεν ετάπειρον.

Χαῖρέ μοι, ὁ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδασ δέρμασι
Πάντα γέδη τοι τελέων, τὰ παροιδεῖν υπέστην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων γέας εσθλεῖς,
Τεσσάρας τοι πάντας πῦρ εἰδίει· Εκτόρα δὲ γάτη
Δώσω Περικαίδην τούρι δαπίζειν, αλλα κινέσαι.

Ως Φάτ' ἀπειλήσοις τὸν δὲ κύνες ἀμφεπένοντο·
Αλλὰ κύνας μὲν ἀλαζη διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη
Ηματα καὶ νίκτες ῥοδέεντι δὲ χρῖεν ἐλαῖων;
Αμφερσιώ, ἵνα μηδὲν διποδύφοι ελκυσθεῖσαν
Τῷ δὲ ἐπι κινάνεον νέφος πρύτας Φοῖβος Απόλλων
Ουρανόθεν πεδίσαντε· καλυψε δὲ χῶρον ἀπεγκάτη,
Ωστον ἐπείχε νέκυς, μηδὲν μένος ηελίσσει

190
Σκηλη

185

180

175

170

Σχη
Ούδ
Στα
Βορ
Ποι
Ελ
Γλ
Αρ
Οι
Ει
Βρ
Πι
Η

Α
Α
Α
Ε
Σ
Ι
Π

Σκῆλη ἀμφὶ περὶ χρόα ἵνεσι, ἥδε μέλεασι.
Οὐδὲ πυρὴ Πατροκλεῖ σκάιετο τεθνεῶτος.

Ενθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρχης δῖος Αχιλλεύς.
Στὰς ἀπάνθιθε πυρῆς δυοῖς πρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέη καὶ Ζεφύρων, καὶ ὑπέρχετο οἴρα καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ σπενδὼν χρυσέων δέπται, λιτάνειν
Ελθέμεν, οὐφρα τάχισα πυρὶ Φλεγεθοίστο νεκρὸν,
Τλη τὸ ἔστευοιστο καημεναῖ αἰκέα δὲ Ιερεῖς
Αράων αἵστα μετάγγελος ἥλθ' Ανέμοισιν.

Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροις δυοπέρεος ἀθρόοις ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο. Θέσσοις δὲ Ιερεῖς ἐπέξη
Βηλῶν ἢπποι λιθέων τοὶ δὲ ὡς ἴδον ὁΦθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήνεαν, καλέον τέ μιν εἴς εἷς ἐκάστος.
Η δὲ αὐτὸς ἔλειψε μὲν αἰνίνατο, εἴπε δὲ μῆθον.

Οὐχ ἔδος εἴμι γὰρ αὐθίς ἐπ' ᾧκεανοῖο ρέεθροι,
Αἰδιόπων εἰς γαῖαν, ὅθι μέζος ἐκατόμβας
Αἰγανάτιος, ἵνα δὴ καὶ εὑώ μεταδαισοματικρῶν.
Άλλ' Αχιλλεὺς Βορέην ἥδε Ζεφύρον κελαδεύον
Ελθεῖν δέσπαται, καὶ ὑπέρχεται οἴρα καλὰ,
Οὐφρα πυρῆν ὄροπε καημεναῖ, η εἰς κεῖται
Πατροκλό, τὸν πάντες ἀνασενάχχοις Αχαιοῖ.

Η μὲν ἄρετὸς εἰπόδος ἀπεβοητο τοὶ δὲ ὄρεοντο
Νηλοῦ Θεσπεσίην, νέφεα κλονεούτε πτάροισθεν.
Αἴψα δὲ ποντοὶ ικανον αἴμεναῖ ὥρτο δὲ κῦμα
Πνοῖη ὑπὸ λιγυρῆς Τροίηνδε ερίβαλον ικέδην,
Παννύχιοι δὲ ἄρετοι γε πυρῆς ἀμυδίς Φλόγην ἐβαλλούν,
Φυσῶντες λιγέως ὁ δὲ πάννυχος ᾧκὺς Αχιλλεὺς
Χρυσέας ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπταις ἀμφικύπελλον,
Οἶνον αὐφυασόμενος χαμάδις χέε, δεῦν δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλησκῶν Πατροκλῆν δειλοῖο.
Ως δὲ πατὴρ τὸν πατὸς ὁδύρεται ὄσεα καίων
Νομφία, ὃσε θανάτῳ δειλὸς ἀκάχησε τοκῆα.
Ως Αχιλλεὺς ἐτάροιο ὁδύρετο ὄσεα καίων,
Ερπύζων παρὰ πυρκαϊην, ἀδινὰ σοναχίζων.

225
Ημος

Ημος δ' ΕωσΦόρος εῖσι, Φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ον τε μέτα κροκόπετλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται Ήώς,
Τῆμος πυρκαϊή εμαράνετο, παύσατο δὲ Φλόγ.
Οι δ' Ανεμοι πάλιν αὐτίς ἔσαν σικόνες νεεῖδαι,
Θρηίκιον κατὰ πόντον ὁ δ' ἔσενεν, οἰδίματι θύων.
Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐπέρωσε λιασθεῖς,
Κλίνθη κεκυρώσε, θᾶτι δὲ γλυκὺς ὑπνος ὄρεσεν.
Οι δ' ἀμφ' Ατρέωνα ἀστλεῖς ἡγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δεπος ἔγειρεν
Ἐξετο δὲ ὄρθωθεις, καὶ σφεας πόρος μῆδον ἔσπεν.

230

235

Ατρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι αριστῆς Παναχιαιῶν,
Πρῶτον μεν κάτιπα πυρκαϊὴν σέσουται οἴδοπι οἵνω
Παστοι, ὅποιον ἐπέρχεται πυρὸς μένος αὐτῷρ ἐπείλα
Οσία Πατρόκλοιο Μενοιπάδας λέγωμεν,

240

Εὗ Διαγιανόσκοντες (δέξιοφραδέα δὲ πέπικ).
Εν μέσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δὲ ἄλλοι ἄνθρακεν

Ερχατῆ καίοντες θύμεις ἵπποι τε καὶ ἄνδρες)

Καὶ ταὶ μὲν ἐν χρυστῇ Φιάλῃ καὶ διπλακη δημιῶ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἔγω ἀδην καύθωμεν

Τύμβον δὲ μάλα πλλὸν ἔγω πονέειδες ἀγωνα,

Αλλ' ἐπεικέα τοῖον ἔπειτε δε καὶ τὸν Αχαλοὶ

Εύρυν θ' ὑψηλόν τε τεθῆμεν, οἱ καὶ ἐμεῖο

Δούτεροι ἐν νήσοις πολυκαλποῖς λίπηθε.

245

Ως ἔφεδ· οἱ δὲ Πηλείδοντο ποδάκει Πηλείωνι.

Πρῶτον μὲν κάτιπα πυρκαϊὴν σέσουται οἴδοπι οἵνω,

Οογον ἐπὶ Φλόγη ἄλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε πέφρη.

Κλαίοντες δὲ ἐπέροιο ἐνήσεα ὁσία λακκὰ

Αλλεζον εἰς χρυσέν Φιάλην, καὶ διπλακη δημόν.

Εν κλισίοι δὲ θέτες, ἐσεῶ λιτὶ κάλυψαν

Τόρνωσαντο δὲ σῆμα, Θεμέλιά τε πεφάλαντο

Αιμοφυρῆν· εἶδερ δὲ χυτίῳ ἐπι γαῖαν ἔχευσαν

Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτῷρ Αχιλλεὺς

Αὐτῷ λαὸν ἔρικε, καὶ ἴζανεν εὔρυν ἀγωνα.

Νηῶν δὲ ἔκφερ ἀεθλα, λέβητας τε, τερποδίς τε,

Ππες θ', ημιονες τε, βοῶν τ' ἴφεμα κάρηνα,

255

260

Ηδε

Ηδὲ γυναικας ἐυζώνες, πολιόν τε σύδηρον.

Ιππεύσιν μὲν πρωτε ποδῶκεσιν ἀγλά αέβλα

Θήκε, γυναικας ἄγοδα, ἀμύμονα, ἔργον εἰδυαν,

Καὶ τρίποδ ὀτώντα διωκαλεικοτίμετρον,

Τῷ πρώτῳ ἀτὰρ αὐ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἐθῆκεν

269

Εὔτετέ, ἀδηῆτις, Βρεφος ημίονον κυένοσαν

Αὐτὰρ τῷ τρίτῳ πάπυρον κατέθηκε λέβητα,

Καλὸν, τεσταρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἐθ' αὐτῶς

Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖς ταῖλαντοις.

Περιπλῶ δ' ἀμφίθετον Φιαλὴν ἀπόρωτον ἐθῆκε.

270

Στῇ δ' ὄρθος, καὶ μῆδον ἐν Αργείοισιν ἔσπειν.

Ατρειδης τε, καὶ ἄλλοι ἐύκνημοις Αχαιοι,

Ιππας τάδε αέβλα δεδεγμάτα κεῖται εἰς ἀγῶνα.

Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλω αεθλεύομεν Αχαιοι,

Ηταν ἀν ἐγὼ τὰ πρώτα λαβάν κλιτίηδε φερούμεν.

271

Ιτε γάρ, ὅσον ἐμοι δίστη τεθεάλλετον ἵπποι.

Αἴσαντοι τε γάρ εἰσι. Ποσειδάνιον δὲ ἐπορ αὐτὸς

Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆι, οὐδὲ αὐτὸς ἐγκυάλιξεν.

Αλλα ἡτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μάνυχες ἵπποι.

Τοῖς γάρ αἴσενος ἐθλὸν ἀπολεσμανησόχοιο

272

Ηπίχ, οἱ σφῶν μάλα πολλάκις υψήσον ἔλασιν

Χαιτάν κατέχενε, λοέσας ιδατι λευκῶ.

Τὸν τῷ γ' ἐσεότες πειθέσετον, ἥδει δέ σφιν

Χαιτας ἐφηρέδα), τῷ δὲ ἐσετον αχνυμήκω κηρ.

Αλλοι δὲ σελλεύει κατὰ σρατὸν, οἵσις Αχαιοι

273

Ιπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρματι κολλητοῖσιν.

Ως Φάτο Πηλείδης ποχεες δὲ ιππῆς ἐγερθεν.

Ωρτο πολὺ πρώτος μὲν σάκας αὐδρῶν Εύμηλος,

Αδηῆτις Φίλος γαρ, οἱ ιπποσιη σκέκαστι

Τῷ δὲ ἐπι Τυδείδης ωρτο κρετερος Διομήδης,

274

Ιππεις δὲ Τρωὺς υπαγε ζυγὸν, οἱ ποτ' απηύρα

Αινέαν, ἀτὰρ αὐτὸν υπερεοσιώσεν Απόλλων.

Τῷ δὲ ἄρ' ἐπι Ατρειδης ωρτο ξανθὸς Μενέλαος,

Διογήνης, υπὸ δὲ ζυγὸν πραγματεις αἰκέας ιππεις,

275

Αἴθην τὸν Αχαμεμενονέν, τον εὖν τε Πόδαργον.

Την

Τὴν Αχαρέμνον δῶκιν Αγχιστάδης Εχέπτωλος

Δῶρο, ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ιλίου ἡνεμόεσταν,

Αλλ' αὐτὸς τέρποτο μένων· μέτε χαρὶ οἱ ἔδωκε

Ζεὺς ἀφενός, καὶ τὸν δὲ ὄγκον σὺ εὑρυχόρῳ Σικελῶνι.

Τὴν δὲ ὄγκον τῆγον τῆγε μέτε όδροις ιχθυόωσιν.

300

Αντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτριχαῖς μαστοῖσιν ἵππος,

Νεστόρος ἀγλαῖος μῆρος ὑπερβύμενοι ἀνακτος

Τὰ Νηλιγίαδα, Πυλαρχίεες δέ οἱ ἵπποι

Ωκύποδες Φέρον ἄρμα· πατήρ δέ οἱ ἄγχις θύεσσες

Μούθετος εἰς αγαθὰ Φρονέων νοέοντις καὶ αὐτῷ.

305

Αντίλοχος, πτοι μὲν σε νέον περ ἔσντι ἐφίλησεν

Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποις εἰδίδαξεν

Παντοίας τῷ κέν σε διδασκέμεν εἴτε μάλα γρεά.

Οἵδα χαρὶ εὐ τερπαθ' ἐλιστέμεν· αλλὰ τοι ἵπποις

Βάρδιοι θείειν, τῷ τοιούτῳ λοιρῷ ἔσεσθαι.

310

Τῶν δὲ ἵπποις μὲν ἔσπιν ἀΦάρτεροι, ωδὲ μὲν αὐτοὶ

Πλειόνα ἴσποιν σέθεν αὐτὸς μητρισαμάται.

Αλλ' ἄχε δὴ σὺ, Φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ

Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκτεφύγησιν αἰεθλα.

Μῆτις τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, καὶ Βίηφι.

315

Μῆτις δὲ αὐτει κυθερήνης εὐνὶ σίνοπι πόντῳ

Νῆα δονινή ιδύνη ἐρεχθούμην ἀνέμοισι.

Μῆτις δὲ ἥνιοχος θείαντα τηνίοχοιο.

Αλλ' οἱ μέν θ' ἵπποισις καὶ ἄρμασιν οῖσι πεποιθῶσι,

Αφραδέως ἐπὶ τολλὸν ἐλιστέται ἐνθα καὶ ἐνθα,

320

Ιπποι δὴ ταλανώνται ἀνὰ δρόμον, ωδὲ κατίσθι.

Οἱ δὲ κε κέρδεια εἰδῆ, ἐλαῖνων ησονας ἵππος,

Αἰει τέρμινον ὄροων στρέφει εγγύθεν, ωδὲ εἰ λήθη,

Οππῶς τὸ ταρῶτον ταννοῦ Βοεοισιν ἰμάσιν.

Αλλ' ἔχει ασφαλέως, καὶ τὸ ταρχοντα δοκεύει.

325

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλιστρος θεοῖς θραδεῖς,

Εστικε ξύλον αὖον, οὔσον τὸ ὄργυι, ὑπὲρ αἷμα,

Η δρυός, ἡ πεύκης, τὸ μὲν καλαπύθεται ὅμερω.

Λᾶς δὲ τὸ ἐκάπερθεν ἐρμέδατο δύο λευκῶ,

Ετενοχῆσιν οὐδεὶς λειος δὲ ἵπποδρόμος ἀμφίσ.

330

Η τεῦ

Η τεῦ σῆμα βροτοῖ πάλαι καπατεθνεῖωτος,
Η τὸ γε νύσσα τέτυκτο ἡπὲι περπέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρχης δῖος Αχιλλεύς·
Τῶ σὺ μάλ' εὐχρίμψας, ἐλάσσαν χεδὸν ἄρμα καὶ ἵππος·

Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὔπλέκετω ἐν δίφρω, 335

Ηκ' ἐπ' αριστεὰ τοῖν ἀπέρ τ' δεξίον ἵππον
Κένουτι ὄμοκλησας, εἴχα τε οἱ ηνία χεροῖν.

Εν νύσῃ δέ τοι ἵππος αριστεὸς εὐχρίμφθήτω,

Ως ἀν τοι τολμητι γε δοσίσεται ἀκρον ἵκεσδε

Κύκλος ποιητοῖ λίθος δ' ἀλέαδες επιφερεῖν,

Μήπως ἵππος τε τεώσῃς, κάτε θ' ἄρματα ἄζης.

Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισι, ἐλεγχέν δέ οις αὐτῷ

Εαγεταρ ἀλλα, Φίλος, Φρονέων πεφυλαγμένος ἔναι.

Εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσηθα διώκων,

Οὐκ ἔδ', ὃς κέ σ' ἐλῆσι μετάλιμνος, ὃδὲ παρέλθῃ.

Οὐδ' εἴ κεν μετόποθεν Αρέονα δῖον ἐλαύνοι,

Αδρήντα τεχὴν ἵππον, ὃς ὅκει θέοφιν γένος ἦν,

Η σὺν Λασμέδοντος, οἱ ἐνθάδε τέτραφεν ἑσθοί.

Ως εἶπ' αὐτὸν Νέσωρ Νηλήνος ἀψεῖν χώρη

Ἐξετ', ἐπεὶ ὁ παιδὶ ἐκεῖς τείρατ' εἴπε.

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσιθ' ἵππος.

Αν δ' ἔειν εἰς δίφρας, ἐν δὲ κλήρος ἔβαλοντο·

Πάλλ' Αχιλλεὺς, ὃκει δὲ κλῆρος θύρε Νεσορίδας

Ανπλόχος μὲν τοῦδε ἐλαχε κρέισιν Εύμηλος·

Τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ατρεΐδης δρυκλυτὸς Μενέλαος·

Τῶ δ' ἐπι Μηριόνης λάχ' ελαυνέμενος ὑστερος αὐτε

Τυδείης, ὃκει ἄριστος ἐών, λάχ' ελαυνέμεν ἵππος.

Στὰν δὲ μεταστοχέες σύμηνε δέ τέρματ' Αχιλλεύς,

Τηλόθεν εν λειώ τεδίοις ἀρχὴ δὲ σκοπον ἔσει

Αυτίθεον Φοίνικα, ὥπλονα πατρὸς ἐοῖο,

Ως μερινέωτο δρόμοι, καὶ ἀλιθέτην δότεῖποι.

Οι δ' αὖτε πατετε εφ' ἵπποισιν μάστιγας δειρεῖν,

Πέπληρον θ' ἴμασιν, ὄμοκλησιν τ' ἐπέβοτιν

Εαγυμένως· οἱ δ' ἄλλα διέπεπογον τεδίοιο,

Νόσφι νεῶν, ταχέως· ταῦδε δὲ στρονιστ κανίν

H h h

340

345

355

360

365

Iust.

Ισχτ' αερομένη, ως νέφος, καὶ θύελλα·
Χαῖτα τὸ ερρώσαντο μετὰ τονιζόντο ἀνέμοιο·
Αρματαὶ δὲ ἄλλοτε μὲν χθονὶ πτίλνατο πτωλυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δὲ αἰγαστὴ μετήρα· τοὶ δὲ ἐλατῆρες
Εἶσασται σὺ διόφροντο παταποτε δὲ θυμός ἔκαστος
Νίκης ιεμένων κέκλοντο δὲ οἰουν ἔκαστος
Ιπποῖς οἱ δὲ ἐπέτοντο κενιούτες πεδίοιο.

Αλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ἀκέστη ἵπποι
Αψὲ ἐφ' ἀλλὸς πολιης, τότε δὴ αρετὴ γε ἔκαστα
Φάνεται, ἀφαρ δὲ ἵπποις πεζῇ δρόμος· ὥστα δὲ ἐπείτε
Αἱ Φηρηπάδαις ποδῶκες ἔκφερον ἵπποι.

Tὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἀρσενες ἵπποι
Τρωῖοις οὐδὲ τὸ πολλὸν ἄνδρας ἔστον, ἀλλὰ μάλιστας ἔγγονος.
Αἰσὶ γαρ δίφρος ὑπεπνησμένοισι εἴκτην.

Πνοιῇ δὲ Εὔμηλοιο μεταφρενον εὑρέε τὸν αἷμα
Θερμεῖται ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην·
Καὶ νῦν κεν ἡ παρέλαστος, η διμφύριστον εἴησκεν,
Εἰ μὴ Τιδέος ψῆφος περιστάτο Φοῖβος Απόλλων,

Οσ πάροι σὺν χειρῶν ἔβαλεν μάστιχα Φαεινήν.
Τοιοῦ δὲ αἵτιον ὁ φθαλμῶν χύτος δακρυα χωμάτου,
Οὐκέτα τὰς μὲν ὄρα εἴτε γὰρ πολὺ μᾶλλον οὐστας,
Οι δέ οἱ ἔβλαψθησαν, ἀνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδὲ αἱ Αγηματίην ελεφηράμηνος λάθι Απόλλων
Τιδέονται, μάλα δὲ ὥστα μετέστητο πατέντα λαῶν
Δῶκε δέ οἱ μάστιχα, μένος δὲ ἵπποισιν εὐήχεν.

Η δὲ μετ' Αδρίαντας πονο κατέστησε οὐδὲ Βάκχες,
Ιππεῖον δέ οἱ ήτε Θεὰ Ζυγούν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Αμφίσσιοις ὁδοῖς δραμέτην, ρυμός δὲ ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
Αὐτοῖς δὲ σὺν δίφροι παρὰ τροχὸν εἴσεκυλίσθη,
Αγκῶνάς τε πεπειδόντος, σόμα τε, ρύνας τε,
Θρυλλίχθη δὲ μετωπον επ' ὁφρύον τῷ δέ οἱ ὅστε
Δακρυόφιν παληθαῖν, Θαλερή δέ οἱ εἶχετο Φωνή.
Τιδέονται δὲ παραχτρέψασες ἔχε μάνυχας ἵπποις,
Πολλὸν τὸν ἄλλων ἔβλαψθηνος· εὐ γὰρ Αθηναῖ
Ιπποῖς οὐκέτι μένος, γὰρ ἐπ' αὐτῷ κύδος εἴησκε.

370

375

380

385

390

395

400

Τῷ

Τῷ δὲ ἀρέπεται Ατρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Αντίλοχος δὲ ἵππουσι σκεκλετο πατρὸς ἐστι.

Εμβότον, καὶ σφῶι τιτάνετον ὅπῃ πάχισα.
Ητοι μὲν κείνουσιν εργάζεμεν γὰτι κελεύω
Τιδείδεα ἵππουσι δαιφρονος, οἵσιν Αἴθηνη
Νῦν ὥρεψε πάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν
Ἴππος δὲ Ατρείδαιο κιχάνετε, μηδὲ λίπησον,
Καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλευχέτην καταχεύῃ
Αἴηνη, Θῆλυς ἐστα. τίνι λεπτεσθε, Φέρετος;
Ωδὲ γὰρ ἐξέρεω, καὶ μήν τετελεσμένον ἐστι.

405

Οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέσορι τοιμένι λαῶν
Εοσταῖ, αὐτίκα δὲ ψυμε καλακτενὲς ὅσει χαλκῶ,
τικὲς διποκηδησαντε Φερώμεθα χειρον ἀεθλον
Αλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ απένδετον ὅπῃ πάχισα.
Ταῦτα δὲ ἐγών αὐτὸς τεχνησμα, γέδε νοῆσω,

410

Στενωπῶν ἐν ὁδῷ πολυδύμηναγ γέδε με λησθ.

Ως ἐφαδέ. οἱ δὲ, ἀνακτος ἴσταδεῖσαντες ὄμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιστραμέτην ὀλίγον γρέοντο αἴψα δὲ ἐπειδα
Στενῶν ὁδὸς κοίλης ἴδεν Αντίλοχος μενεχάρημης.

415

Ρωχμὸς ἐν γαῖς, ἡ χειμερέλον ἀλέν ύδωρ
Ἐξερρόζεν ὁδοῖο, Βάθυσε δὲ χῶρον ἀπαντο
Τῇρ εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχίας ἀλεσιαν.
Αντίλοχος δὲ παρατρέψας εχε μάνυχας ἵππος
Εκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ατρείδης δὲ ἕδεστε, καὶ Αντίλοχος ἐργάζεται.

420

Αντίλοχος, αἴφραδεις ἵππάζεται ἀλλ' ἀνεχεῖ ἵππος
Στενωπῶς γὰρ ὁδος, πάχα δὲ εὐρυτέρη παρελάσεις.
Μῆτως αἱφροτέρες δηλήσσει, ἄρματι κύρσα.

425

Ως ἐφατέ. Αντίλοχος δὲ ἐτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἐλαύνε,
Κέντρῳ ἐπιστρέχων, ὡς τοις αἰστοις ἐοικώς.
Οσα δὲ δίσκαι γρα κατωμαδίοιο πέλονται,
Οὐτ' αἰχνὸς αἴφηκεν ἀνήρ πειρώμενος ἦσι,
Τοσον επιστραμέτην αἱ δὲ ἱράσσαι ὅπιστα
Ατρείδεως αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέπηκεν ἐλαύνειν,
Μῆτως συγκύρσειν ὁδῷ ἐν μάνυχες ἵπποι.

430

H h h 2

Διφρες

435

Διφρες τ' ἀντρέψειαν εὐπλεκέας, καὶ αἱ δὲ αὐτοῦ
Ἐν κενίστι πέσσειν, ἐπειγόμενοι τῷρι νίκης.

Τὸν δὲ νεκέιων περιστέφη ξανθός Μενέλαος.

Αντίλοχος, ότις σεῖο Βροτῶν ὀλούτερος ἄλλος.
Εἳρε, ἐπεὶ δὲ σ' ἔτυμόν γε Φάμεν πεπίνδη Αχαιοῖς.
Αλλ' εἰ μὰν δὲ ὡς ἀπέρ οὕκε οἴστη αἰεθλον.

Ως εἶπὼν, ἵπποισι εκεκλετο, Φώνησέν τε.
Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδὲ ἐστον ἀχνυμένω κῆρ.
Φεύγουσται τέτοισι τῷδες καὶ γύναι καμόντα,
Η ὑμῖν ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νέστητοι.

Ως ἔφατο· οἱ δὲ, ἀνακτος ἴστοδδοσοίτες ὄμοκλῆν,
Μᾶλλον Πτοδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγκη γένοντο.
Αργεῖοι δὲ ἐν ἀγῶνι καθῆμενοι εἰσοροώντο
Ιππάς, τοὶ δὲ τέτοιο κονίοντες πεδίοιο.

Πρώτος δὲ Ιδομενός, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσας· ιππάς·
Ησο γὰρ ἐκτος ἀγῶνος τούτου τετάστης ἐν τοιωπῆ
Τοιο δὲ ανδέθεν εόντος, ὄμοκλητηρος ακόσιος.
Εγνω· Φράσατο δὲ ἵππον αἵριξεπέα περικοπά,
Ος το μεν ἄλλο τόσον Φοῖνις τῇ, ἐν δὲ μετώπῳ
Λακεν σῆμα ἐτέτοιτο πετροχον, πῆτε μηνη.
Στῆ δὲ ὄρθος, καὶ μῆνον ἐν Αργείοισιν εἴπεν.

Ω Φίλοι, Αργείων ηγήτορες, οἵδε μέδοντες,
Οῖος ἔγαντι πάτεραι αἰγαλόματ, οὐδὲ οὐ μεῖς;
Αλλοι μοι δοκέντοι παροιτεροι ἐμμεναὶ ἵπποι,
Αλλος δὲ ινίοχος ινδαλλεταῖς αὐδὲ πά μέτο
Εξλαβεν ἐν πεδίῳ, αἷς κατέγε τε Φέρτερεν θόσαν.
Ηποι γὰρ τὰς περιτιαὶδον τῷτε τέρμα Βαλάσσαι,
Νῦν δὲ πά διώματα ιδεῖν, πάντη δὲ μοι ὅσε
Τρωικὸν ἀμπεδίον πατεῖνετον εἰσοροώντι.

Ηε τὸν ινίοχον Φύγειν ινία, δέδε διώματη
Εὖ οχθεῖν περι τέρμα, καὶ τοὺς ἐπύχλους ἐλίξας.
Ενθε μιν ἐκπεσσειν οἴω, σωθέντας ἄρματα αἴσας
Αἱ δὲ ἐγγράποτες, ἐπεὶ μένος ἐλλαβε θυμον.
Αλλα ιδεῖθε καὶ οὐμεῖς ἀνασαδόν· δέ γὰρ ἔγωγε
Εὖ Διαγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἐμμεναὶ συνηρ

440

443

450

455

460

465

470
Αἰτωλος

Αιτωλὸς γένεν, μῆδ' Ἀργεόισιν ἀνάστη
Τυδέος ἵπποδάμενος, κρατερὸς Διομήδης.

Τὸν δὲ αἰχρῶν εὐένιαστεν Οἰλῆνος ταχὺς Αἴας.
Ιδομένεος, τί πάρος λαβρεύει; αἱ δὲ τὸ ἄνευθεν
Ιπποις σφεριπόδες τολέος τεθίσιοι δίενται.
Οὔτε νεώτερος ἐστι μετ' Αργείοις τοστόν,
Οὔτε τοι ὁ γύτατον κεφαλῆς ἐκδέρχεται ὅστε.
Αλλ' αἰσὶ μῦθοις λαβρεύει; όδε τί σε γένη
Λαβραγόρην εμεναὶ πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
Ιπποι δὲ αὗτες ἔστι παροιτεροι, αἱ τὸ πάρος περ.,
Εύμήλι, ἐν δὲ αὐτὸς εἶχων εὐληρα Βέσηκε.

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηῦδα.
Αἴαν, νεκτες ἀρετες, κακοφραδες, ἄλλα τε πάντα
Δεύειν Αργείων, ὅτι τοι νοος ἐστιν αἰπηνή.
Δεῦρο νυν ἡ τρίποδος τεριδάμεδον, τὸ λέπτον.
Ισορα δὲ Ατρειδην Αχαρμέμνονα θείομεν ἀμφω,
Οπωτότεροις τερόδῳ ἵπποις ἵνα γνοῖντις διποτίνων.

Ως ἐφατ· ὥρνυτο δὲ αὐτίκ' Οἰλῆνος ταχὺς Αἴας,
Χωρόμενος, χαλεποῖην ἀμέφαδας ἐπέεστι.
Καὶ νῦν κε δὴ παροτέρω ἐτέρης γένεται ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Αχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον.

Μηκέτι νῦν χαλεποῖον ἀμέβεαδον ἐπέεστιν,
Αἴαν τ', Ιδομενεος τε, κακοῖς ἐπεὶ όδε ἔσικε.
Καὶ δὲ ἄλλα νεμοστον, ὃ τις τοιαῦτα γε ρέσοι.
Αλλ' ὑμεῖς ἐν αγάνηι καθήμενοι εἰσορασθε
Ιπποις· οἱ δὲ τάχις αὐτοὶ ἐπεγύμενοι τῷ τοιούτῳ
Εὐγέδελοι ελεύσονται· τότε δὲ γνώσεαθε ἔκαστος
Ιπποις Αργείων, οἱ δεύτεροι, οἱ τε ταράροιθεν.

Ως φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα χρεόν ἦλθε διώκων,
Μάστι δὲ αἰεὶ ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Τυφόστας αἰερέαδην ρίμφα περισσούτε κέλευθον.
Αἰεὶ δὲ ἱνιόχον κονῖντις ραθάμιγγες ἔβαλλον.
Αρματα δὲ χρυσῷ πεπικασμένα καστιτέρω τε,
Ιπποις ὀκυπόδεαστιν ἐπέτρεχον· όδε τε τολλή
Γίνεται ἀπηνοσάτρων ἀρματροχῇ κατόπιδεν

475

480

485

490

495

500

505

ΕΥ

Εν λεπτῇ κοίνῃ τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθη.

Στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δὲ αὐτοκήκιεν ιόρως

Ιππων ἐκ τε λόφων καὶ διπλὸν σέρνοντο χαμᾶς.

Αὐτὸς δὲ ἐκ δίφροι χαμαινὸς παμφανοώντος,

Κλῖψ δὲ ἄρα μάστυς ποτὶ ζυγόν τεδὲ μάτησεν

ΙΦθίμος Σθένελος, ἀλλὰ εἰσυμένας λάθος αἴθλον

Δᾶκε δὲ ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερβύμοισι γυναικαῖς,

Καὶ τρίποδὸς ὠτώντα Φέρειν οὐδὲ ἔλυεν οὐφὲς ἵππος.

Τῷ δὲ ἄρετὸν Αυτίλοχος Νηλῆιος ἥλασεν ἵππος,

Κέρδεσιν γε πάτητε παραφθάμενος Μενέλαον

Αλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχει εὐγύθεντος ἵππος,

Οαγον δὲ τροχὸς ἵππος αἴθιστας, οὗτος δὲ τὸν ἄνακτα

Ελκησιν πεδίου τιτανόμενος σὺν ὅχεσφιν,

Τῷ μὲν τε Φάνετον ἐπιστάτρε τρίχες ἄκραι

Οὐραῖα, οὐδὲ τὸν ἄγκυραν μάλα τρέχει, τὸδὲ τοις

Χωρὶ μεσηγίους, πολέος πεδίου θέοντος

Τόσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Αυτίλοχοιο

Λείπεται· ἀτὰρ τὰ περιτά καὶ ἐσ δισκύρα λέλειπτο,

Αλλὰ μιν αἴθια κίχανεν οφέλλετο γὰρ μένος ηὗ

Ιππος τὸν Αγαμεμνονέντα καλλιτρίχος Αἴθιμος

Εἰ δέ καὶ ἔτι προτέρω γένετο δρόμος αἱμοφορεοῖς,

Τῷ κέν μιν πατέλαστ', οὐδὲ αἱμοφορισαν εἴησκεν.

Αὐτὰρ Μηρίσης, Θεράπων ἐν Ιδομενῆς,

Λείπεται αγακλῆσις Μενέλαος δέρος ερωμηνοῦ.

Βάρδισοι μὲν γάρ οἱ ἕστον καλλιτρίχες ἵπποι,

Ηκισος δὲ ηὗ αὐτος ἐλαύνεμεν ἄρι τοις ἀγῶνι.

Τίος δὲ Αδημότοιο πανύστατος ἥλυθεν ἄλλων,

Ελκῶν ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσοτοθεν ἵππος.

Τὸν δὲ ιδῶν ἀκτειρε ποδάρης δίος Αχιλλεύς.

Στὰς δὲ ἄρετὸν Αργείοις ἐπειδιόπερντον αἰγορευει.

Λοιδός αὖτοις ἀριστος ἐλαύνει μωσυχαῖς ἵππος.

Αλλὰ γάγει δηοι δῶμεν αἴθλιον, ὡς ἐπιεικές,

Δεύτερος· ἀτὰρ τὰ περιτά Φερεθώ Τιδέος γόρος.

Ως ἐφαθεῖσι οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπήγενον, ὡς ἐκέλευει

Καὶ νῦν κέν οι πόρειν ἵππον, (ἐπήγησον γὰρ Αχαιοὶ)

510

515

520

525

530

535

540

Ei

Εἰ μὴ ἄρα Αντίλοχος μεγαθύμια Νέστορος ψὸς
Πηλείδην Αχιλῆα δίκην ἡμεῖς φατ' ἀναστέσ.

Ω Αχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσσουμα, αἴκε τελέσαγε
Τέττο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρίσσεις ἀεθλού,
Τὰ Φρονέαν, ὅτι οἱ βλάσειν ἄρματα καὶ ταχέα ἵππω, 545
Αὐτὸς τ' ἐθλὸς ἔων· ἀλλ' ὥφελεν ἀδενάτοισιν
Εὔχεαδός, τό κεν ύπτι πανύσσετος ἥλιθος διάκων

Εἰ δέ μιν οικτέρεις, καὶ τοι Φίλον ἔσπειρτο θυμῷ,
Εσί τοι κλιστὴν ζευσσὸς πλὺν, ἐσὶ δὲ χαλκὸς,
Καὶ πρόσβατός, εἰσὶ δέ τοι δμωαῖ, καὶ μάνυχες ἵπποι.
Τῶν οἱ ἐπειτήν άνελῶν δόμενα καὶ μείζον αεθλού, 550
Ηὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνησωσιν Αχαιοί.

Τὴν δὲ οὐράνῳ δόσω ταρπὶ δὲ αὐτῆς πειρηδήτω
Ανδρῶν ὁς κε Θέλησιν ἔμοι χείρεσσι μαχεαδός.

Ως Φάτο μέδοσεν ἃ ποδάρκης δίος Αχιλλεὺς,
Χαιρῶν Αντίλοχῷ, ὅτι οἱ Φίλοις ήν έταιροι.
Καί μιν ἀμεβόμενος ἔπει τοπερόντες προσηῆδα.

Αντίλοχ', εἰ μὲν δῆ με κελεύεις οἰκοθεν ἄλλο
Εὔμηλῷ Ἐπιδάναι, οὐγὰ δέ κε καὶ τὸ τελέσω
Δώσω οἱ Θάρηκα, τὸ Ασεροπαῖον ἀπήγρων,
Χάλκεον, ὡς πέρι χεύμα Φαενύν καλπτέροιο.
Αμφιδεδίνηται τολέος δέ οἱ ἄγιοι ἔσαν.

Η ρά, καὶ Αύτομέδονί Φίλῳ ἐκέλεσσεν έταιρό
Οἰσέμενα κλιστῆν ὁ δὲ ὥχετο, καὶ οἱ ἐνεικεν·
Εὔμηλὼ δὲ ἐν χερσὶ τίθεται δὲ ἐδεξατο χαίρων.
Τοῖσι δέ καὶ Μεκελαῖς ἀνίσατο θυμὸν ἀχεύον,
Αντίλοχῷ ἀμοτον κεχολωμένος· εν δὲ ἄρα κήρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔτηκε, σιωπῆσσι τὸν ἐκέλευσεν
Αργείες· οὐ δὲ ἐπειτα μετηῆδα ισόθεος Φάσ.

Αντίλοχε, τρόποδεν πεπιμένε, ποιον ἔρεξας;
Ηρχυνας μεν ἐμην αρέτην, Βλάψας δέ μοι ἵππος,
Τες σὸς τρόποδε βαλάνω, οἱ τοι τολὺ χείρονες ησαν·
Αλλ' ἄγετ, Αργείουν τρυπήτορες, ηδὲ μέδοντες,
Εσ μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδὲ ἐπ' αἰραγῆ·

Μηποτέ τις ἐπηγιν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,

545

550

555

560

565

570

575

Αντίλοχος

Αντίλοχον Ψεύδεστι Βιοπάμενος Μενέλαος
Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ τοῦλον χείρονες ἥστιν
Ιπποι, αὐτὸς δὲ κρέος αντίτη τε βίη τε.

Εἰ δ' ἄγ, ἔγὼν αὐτὸς δικάστω, καὶ μὲν τινα Φῆμι
Άλλον επιστήκειν Δαναῶν ἴθεῖα γὰρ ἔστι.

Αντίλοχος, ἀφ' δ' ἄγε δέρο, διογρέφεις, ηὔθεμος εἶσι,
Στὺς ἵππων περιπάροιτε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ιμάσθην
Χερσὶν ἔχων φαδινὴν, ηὔπερ τὸ περόσθεν ἐλαυνεις,

Ιππων ἀψάμενος, γαμήκοντος Εννοσίγαιον
Ομνυθι, μὴ μὲν ἔκαν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδίου.

Τὸν δ' αὖτις Αντίλοχος πεπιμένος αντίσιν ηὔδα.

Ανοχεο νῦν τοῦλον γὰρ ἔγωγε νεώτερος εἴμι
Σειο, ἀναξ Μενέλαος, οὐ δέ περότερος Εἰ αἵρεσιν.

Οἴδα, οἷαν νέαν ἀνδρὸς ὑπερβασίαν τελέθεστι.

Κραυπτότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δὲ τε μῆτις.

Τῶι τοι επιτίλητω κραδίῃ ἵππον δὲ τοι αὐτὸς
Δάστω, τὴν αρόμην εἰ καὶ νῦν οἴκοθεν ἄλλο
Μεγίζον ἀπατησας, ἀφαρ κέ τοι αὐτίκα δεναν
Βελοίμην, η σοι γε, διογρέφεις, ηματα πάντα
Εκ Θυμὸς πεσέειν, καὶ δάμοσιν εἶναι ἀλιτρός.

Η ῥα, καὶ ἵππον αγων μεταθύμης Νεστορος ψός,
Εν χειρεσι τιθε Μενέλαος τοιο δέ Θυμὸς

Ιάνθη, ὡσεὶ τε τερέ ταχύστην εέρον

Ληίς ἀλδησκοντος, στε Φρίστησιν ἄρρεν.

Ως ἄρα σοι, Μενέλαος, μῆ Φρεστη Θυμὸς ιάνθη.

Καὶ μιν Φωνῆσις ἐπει περέεντα περοπίδα.

Αντίλοχε, νῦν μέν τοι εγὼν ἵππεσθομα αὐτὸς
Χωμένος ἐπεὶ κτι ταρήπορος, καὶ δέ αεσίΦρων,

Ηδα πάρος νῦν αὐτε νόον νίκησε νεοίν.

Βέλτερον αὐτ' ἀλέαδης ἀμένονας ὑπεροπίσσειν.

Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος αὐτῷ περέπεισιν Αχαιῶν.

Άλλα σὺ γάρ δη τόλλ' ἐπαθεις, καὶ τοῦλλ' ἐμόγησας,

Σός τε πετατηρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεος, εἴνεκ' ἐμεῖο.

Τῶι τοι λιασμένω ἐπιπέσσομα, ηδὲ καὶ ἵππον

Δάστω, ἐμήν περ ἔσταν ίνα γυνώσι καὶ οίδε,

580

585

590

595

600

605

610

Ως

Ως ἔμος ψῆπε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνός.

Η ρά, καὶ Αντιλόχου Νοέμονι δῶκεν ἐταίρω
Ιππον ἄγειν ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παρφανόωνται.

Μηρόντις δὲ ἀνάειρε δύο χρυσοῖς τάλαντα

Τέτρατος, ὡς ἔλαστεν περπλον δὲ ὑπελείπετεν αἴθλον,

618

Αμφιθέτος Φιάλη, τὴν Νέσορη δῶκεν Αχιλλεὺς,

Αργείων ἀν' ἀγῶνα Φέρων καὶ εἶπε παρασάς.

Τῇ νῦν, καὶ τοι τέτο, γέρον, καιριήλιον ἔσω,

Πατρόκλοιο τάφος μητῆρι ἐμμεναί· καὶ γὰρ ἐτούτῳ

Οὐδὲ εἰν Αργείοις δίδαμι δέ τοι τόδε αἴθλον

620

Αὐτῷς· καὶ γὰρ τούτῳ γε μαχήσειν, καὶ δὲ παλάστειν,

Οὐδέ τ' ἀκεντισῶν εὐδύσεαν, καὶ δὲ τούτοις

Θεύγειν γῆδε γάρ χαλεπὸν καταγῆρας ἐπένδυ.

Ως εἰπὼν, σὺ χεροὶ τίθῃς ὃ δὲ εδεξατο χαίρων,

Καὶ μιν Φωνῆσις ἐπεια περόεντα πεσοῦδα.

625

Ναὶ δῆ ταῦτα γε πάντα, τέκνο, κατὰ μοῖραν εἶπες.

Οὐ γὰρ ἐτούτῳ γῆρα, Φίλο, πόδες, καὶ δὲ τε χεῖρες

Ωμῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπιλασσονται εὐαφράζ.

Εἰθὲ ὡς γένωσι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,

Ως ὅπότε χρέονται Αμαρυγκέα θετῶν Επειοί

630

Βεπτεσίω, παιδεῖς δὲ ἐθεσαν βασιλῆος αἴθλα.

Ενθὲ γάρ τις μοι ὅμοιος ἀνῆρ γένεται, γάρ τοι ἐπειῶν,

Οὐτ' αὐτῶν Πυλίων, γάρ τοι Αἰτωλῶν μεγαθύμων,

Πύργος μὲν εὐίκηστα Κλιτομήδεα, Ηνοπος γάρ

Αγκάλιον γάρ τοι Πλευρώνιον, ὃς μοι ἀνέση.

Ιφικλον γάρ τούτοις παρέδραμον, εἴθλον εόνται.

635

Δερὶς δὲ ψηφεσαλον Φυλῆται, καὶ Πολύδαρον.

Οἰσιον μὲν ἵπποισι παρηλασαν Ακτορίωνε,

Πλήθη πεσούδε Βαλόντες, ἀγαστάμφοι περὶ νίκης,

640

Οὐνεκα δῆ τα μέτιτι παρ' αὐτόφι λείπετεν αἴθλα.

Οι δὲ αἱρεῖσαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἐμπεδον γνιόχευεν,

Ἐμπεδον γνιόχευεν, ὃ δὲ ἀρά μάστιγι κέλευεν.

Ως τωτοὶ εἴουν, νῦν αὐτε νεωτέροι αἰνιούσανται

Εργαν τοιάτων εἵμε γέρη γῆραι λυχώ

Πειθεσται, τότε δὲ αὐτε μετέπρεπον γνωσαν.

645

I i i

Αλλ'

Αλλ' ἦθι, καὶ σὸν επαύρον αἰεθλοῖσι κτερέος.

Τέτο δὲ εὐώνυμοφρων δέχομεν, χαιρεῖ δὲ μοι ἡτορ,
Ως μεν αὖτις μέμνησα εὐησος· ώδε σε ληφθω,
Τιμῆς ἡσέ μ' εὔκο τελεμονία μετ' Αχαιοῖς.

Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδεις αὐτὶς χάριν μήνοντα δοῖεν.

650

Ως φάτο· Πηλεύδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Αχαιῶν
Ωλχετ', ἐπεὶ πάντες αἴνοι ἐπέκλινε Νηλείδα.

Αὐτὰρ ὁ πυρμαχίης ἀλεγεινῆς Θῆκεν αἰεθλα·

Ημίονον πελαεργούν ἄγων κατέδησ' εἰς ἄγων,

Εὔχετε, ἀδηῆτις, ἢτ' ἀλγίην δαμάσσομαται·

Τῷ δὲ ἄρα νικηθέντι τιθέ δέπτας αἱμφικύπελλον.

Στῇ δὲ ὄρθος, καὶ μῦθον εἰς Αργείοισιν ἔσπεν.

655

Αγρεῖδαι τε, καὶ ἄλλοι εὐκημίδες Αχαιοί,

Ανδρες δύω περὶ τῶνδεις κελεύομεν, ὥπερ δοῖσα,

Πὺρ μάλ' ἀναχομένων πεπληγέμενος ωδε καὶ Απόλλων

Δάην καμμονίην, γνώστι δε πάντες Αχαιοί

Ημίονον πελαεργούν ἄγων κλιστήδεις νεέσθω.

Αὐτὰρ ὁ νικηθεῖς δέπτας οἰστεται αἱμφικύπελλον.

660

Ως ἔφατο· ὅρνυτο δὲ αὐτίκ' αὐτῷ ήτο τε, μέρχας τε,

Εἶδος πυρμαχίης, ποσ Πανοπτος Επειός·

665

—Αψατο δὲ ημίονα πελαεργούς, Φώνητέν τε.

Ασογον ίτω, ὃσις δέπτας οἰστεται αἱμφικύπελλον,

Ημίονον δὲ οὐ Φηρί τιν' ἀκέμενον ἄλλον Αχαιῶν,

Πυρμῆ νικησαντο· ἐπεὶ εὐχομενοι ἔναντι αἰεθλος.

Η δέχαλις, ὅπει μάχης Πηλεύδημα; δέδη αριστα πως τὴν

Εν πάντεστοι ἔργοισι δαημονα Φώτα γενεόδαται.

670

Ωδε γὰρ ἔζερεω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

Ανίκηρυ χρόα τε ρήσω, σωτέρος τοιούτων.

Κυδεμόνες δέ οι εὐθαδίς αἰσθαντες αὐτοι μενόντων,

Οἵ τε μην ἔξοστοιν, ἐμῆς τοσούχοις δαημόται.

675

Ως ἔφατο· οι δὲ ἄρα πάντες ακηνού εγένοντο σιωπῆ.

Εύρυαλος δέ οι οῖος ανίστητο, ισόθος· Θεος φως,

Μηκισέως ποσ, Ταλαιονίδαο ἀνακτος,

Οσ ποτε Θεος ἡλθε διοικότος Οιδιπόδαο

Εσ τάφον ενθε τοιούτων οικία Καδμέικων.

680

ΤΟΥ

Τὸν μὲν Τυδείδης δοσκιλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσών τὸν ἔπειτα, μέχεται αὐτῷ βάλετο νίκην.
Ζώνα δὲ οἱ πρῶτοι παρακάβεται, αὐτὰρ ἔπειτα
δώκεν ιμάτια εὔγιότας βασις ἀγενίλοιο.

Τὰ δὲ ζωσαμένα βάτην εἰς μέσον ἀγάνα·
Αυτὰ δὲ αναχρονένα χερὶ σιβαρῆσιν ἀμφιφω,
Σύν ρι ἔπειτα, οὐν δὲ σφι βαρεῖαι χερες ἐμιχθεν.
Δεῖνος δὲ ζεύμαδος γενύν γένεται, ἕρος δὲ ιδράς
Πάντοθεν εκ μελέων ἐπὶ δὲ ὠρυτοῦ Θεοῦ Επειός,
Κάψε δὲ παπήγανται παρέντοι, καὶ δέ τις δὴν
Εἰσηκε· αὐτές γὰρ ὑπήρκε Φαιδρα γυνα.

Ως δὲ δέ τις οὐπό Φρικὸς Βορείων αναπαλλεταικήσις
Θυντὴν ἐπὶ Φυκίδειν, μέλαν δὲ εἴ κυρια κάλυψεν
Ως παληγεις ανέπαλτο· αὐτὰρ μεγάθυμος Επειός
Χερὶ λαβὼν ὠρθῶσε· φίλοι δὲ αμφέσσεν ἐτάροι,
Οἱ μιν ἄγον διαγώνοις ἐφελκυμένοις ποδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πλύνοντα, καρῃ βαλλοντὶ ἐτέρωσε·
Καδὸς ἀλλοφρονέονται μὲν σφίσιν ἔσταιν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δὲ οἰχόμοροι κόμισται δέπταις αμφικύπελλον.

Πηλείδης δὲ αὖτις ἄλλα κάτα τρίτα θήκεν αἴθλα,
Δεικνύμονος Δαναοῖσι, παλαισμοσιών αἰλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέχεται τρίποδέ μιτρελέβητι,
Τὸν δὲ διωδικάσσοντο εἰς σφίσιν τίον Αχαιοῖ·
Ανδρὶ δὲ νικήσαντι γυναικί εἰς μέσον εἴημε·
Πολλὰ δὲ ὑπίστετο ἕργα· τίον δὲ εἴ ποτερέσσον
Στῆ δὲ ὥρτος, καὶ μῆτον εἰς Αργείσιον ἔειπεν.

Ορνυμάτ, οἱ καὶ τέττα δέκατοι πειρήσεατε.
Ως ἔφατ· ὥρτο δὲ ἔπειτα μέχεται τελαμώνος Αἴδης,
Αν δὲ Οδυσσεὺς πολύμητρις ανίστητο, κέρδεια εἰδός·
Ζωσαμένα δὲ ἄρα τῷ γε βάτην εἰς μέσον ἀγάνα,
Αγκασ δὲ ἀλληλῶν λαβέται χεροὶ σιβαρῆσιν.
Ως δὲ τοτὲ αμετέσσοντες, τέστε κλυτοὶ πραρέ τέκτων,
Δώματος οὐφηλοῖο, Βίας ανέμαν αἰλεσσιν·
Τετρίτη δὲ ἄρα νῦνται Θρασείσαν δότο χειρῶν
Ελκόμενα σερέων, κάτα δὲ νότιος ρέεν ιδράς.

Πυκναὶ δὲ σμάδιγέσ εἰναι τολμέρας τε καὶ ὥρες
Αἴματι Φοινικέσσας αὐεδραμον· οἱ δὲ μάλισται
Νίκης ιέθην, τρίποδος πέρι τοιητοῖο.

Οὐτ' Οδυσσεὺς διώσατο σφῆλα, ἐδὲ τε πελάσασαι,
Οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δὲ ἔχειν οὐδεποτε.
Αλλ' ὅτε δὴ ρόνιαζον εὔκυνημιδεῖς Αχαιοί,
Δὴ τότε μην πεσοτείπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Διογήνες Λαερτιάδη, πολυμηχανὸς Οδυσσεῦ,
Η μὲν ἀνάειρ, ηὔγωσε· τὰ δὲ αὖ Διὶ τάντα μελήσου.

Ως εἴπαν, ἀνάειρ· δόλος δὲ λήφτερός οὐδεποτε.
Κόψι φτειραν καληππα τυχάν, ὑπέλυσε τὸ γῆρας.
Καστρὸς ἔβαλτο εὐποτίσω· ἐπὶ δὲ σκήπτεσσι Οδυσσεὺς
Κάππεσσε· λαοὶ δὲ αὖ Θηύντο τε, θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτε ἀνάειρε πλύτλας δίος Οδυσσεὺς,
Κίνησεν δὲ ἄρα ποτῷ δότο χθονὸς, ἐδὲ τὸ ἀστρεῖον.

Ἐν δὲ γόνῳ γνάμψεν ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσσον ἄμφα

Πλησίος ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.

Καὶ νῦ κε τὸ τρίτον αὐτοῖς ἀναίξαντες επάλαιον,

Εἰ μὴ Αχιλλεὺς αὐτοῖς ανίστητο, καὶ κατέρικε.

Μηκέτι ἐρείδεδον, μηδὲ τριβεδεῖ κακοῖσι·
Νίκη δὲ ἀμφοτέροισιν, αἴελια δὲ τοῖσι διελόντες

Ερχεσθ, οὐφρα καὶ ἄλλοι αὐθιδίσσωτοι Αχαιοί.

Ως ἐφαθ· οἱ δὲ ὅρα δέ μάλα μὲν κλύσον, ηδὲ επιθυμοῦ.

Καὶ ρόντομορχαμέρω κονίην, δύσαντο χτῶνας.

Πηλείδης δὲ αὐτὸς ἄλλα τῇδε ταχυτῆτι δεῖθλα,

Αργύρεον πρητῆρα τετυγμένον ἐγένετο δέ αὖ μέτρα

Χανδανεν, αὐτῷρα καλλιέντικα τάσταν ἐπ' αἰαν

Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαιδαλοι εὗ μοκηται,

Φοινικές δὲ ἄγον αὐδρες ἐπ' ἡροειδεῖα πόντον,

Στῆσαν δὲ σὺ λιμένεσσι, Θάσαντες δέ δῶρον ἐδώκαν.

Τίος δὲ Πελάρμοιο. Λυκάονος ὄνον ἐδώκε

Πατρόκλω προαι Ιπονίδης Εὔνοος.

Καὶ τὸν Αχιλλεὺς Θήκεν δεῖθλιον δέ επέροιο,

Οσις ἐλαφρότελος ποσὶ κρατησοῖσι πέλοισι.

Δευτέρην αὖ βέη Θήκη μέρην καὶ πίστα δημιώ-

720

725

730

735

740

745

750

Ημε-

Ημιτάλαντον δὲ γευσθὲ λοιδήη ἔθηκε.
Στῇ δὲ ὄρδος, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔσπεν.

Ορνυθ', οὐ καὶ τέττα αἰέλου πειρήσεθε.

Ως ἔφατ' ὥρνυτο δὲ αὐτίκ' οἰλῆος ταχὺς Αἴας,

Αν δὲ Οδυσσεὺς πολύμητις, ἐπειτα δὲ Νεῖσορος ψός

755

Αντίλοχος· ὃ γὰρ αὐτεῖ νέας ποσὶ πάντας ἀνίκα·

Σπὸν δὲ μετασωρχέται σῆμαντε δὲ πέριματ' Αχιλλεύς·

Τοῖσι δὲ διπλὸν νύστης τετέτο δρόμος· ὥκα δὲ ἐπειτα

Εκφερός οἰλιάδης· ἐπὶ δὲ ὥρνυτο διος Οδυσσεὺς

Αγχι μάλ, ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐθύνοιο

760

Στήθεος ἐστι κανάν, ὃντ' εὗ μάλα χεροὶ πενύσῃ,

Πηνίον ἐξέλικσαι παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δὲ ιχθύς·

Στήθεος ὡς Οδυσσεὺς θεεν ἐγγύθεν αὐτῷρις ὅπατεν

Ιχνια τύπε ποδέων, πάρος κεννι ἀμφιγυρίναν·

Καδὸν ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ ἀυτρενα διος Οδυσσεὺς,

765

Αἰεὶ ρύμα φα Θέαν· ίαχον δὲ ἐπὶ πάντες Αχαιοί·

Νίκης ιεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλδον.

Αλλ' ὅτε δὴ τούματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Οδυσσεὺς

Εὔχετ' Αἴγαναι γλαυκῶποι· οὐ κατὰ θυμόν.

Κλῦθι, Θέα, ἀγωθῆ μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖν.

770

Ως ἔφατ' εὐχόμηνος τῷ δὲ ἔκλιε Παλλὰς Αἴγην.

Γὺνα δὲ ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν·

Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαιζεσθαι αἰέλον,

Εὐθ' Αἴας μὲν ὅλισθε Θέαν· βλάψεν γὰρ Αἴγην·

Τῇ τα βοῶν κέχυτ' ὄντος διποταμήρων ἐρεμύκων,

775

Οὐς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφυν πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς·

Εν δὲ ὄντε βοεύς πλῆγο σόμα τε, ρινάς τε.

Κρητῆρις αὐτὸν ἀνάστρε πολυτλας διος Οδυσσεὺς,

Ως ἡλθε Φθάμηνος· ὃ δὲ βαῖν εἵλε Φαίδημος Αἴας·

Στῇ δὲ χερας μὲν χεροὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,

780

Ουθεν διποτίνων, μὲν δὲ Αργείοισιν ἔσπεν.

Ως τόποι, ηδὲ μὲν ἔβλαψε Θέα πόδας, ηδὲ τοπάρος περ,

Μήτηρ ὡς, Οδυσσῆι παρίσταται, ηδὲ ἐπαρρή.

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ηδὲ γέλασαν.

Αντίλοχος δὲ ἄρα δὴ λοιδήηον ἐκφερός αἰέλον

785

Μειδίοων,

Μετδίσων, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔσπει.

Εἰδόσιν υἱούς ἕρεω πάσιν, Φίλοι, ὡς ἐπὶ τῷ νῦν
Αθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρας αὐτρωπεῖς.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμοὶ ὀλίγον τεσφύμεσερος ἔστιν.

Οὗτος δὲ προτέρης τενεῖς, προτέρων τὸν θρόνον,
Ωμοζέροντες δέ μιν Φάσ' ἐμιδυναίς δέχαλεον δέ

Ποστὶν ἐριδήσκος Αχαιοῖς, εἰ μὴ Αχιλλεῖ.

Ως Φάτος μιδηνεύει ποδώκεα Πιλέσκα.

Τὸν δὲ Αχιλλέα μῆδοισιν ἀμεβόμενος προσεῖπεν.

Αντίλοχού, καὶ μὲν τοι μέλεος εἰρησταὶ αἵνοις,

Αλλά τοι ἡμετάλλαιον ἔγω τρυπάνησον.

Οἰς εἶπών, ἐν χεροῖ τιθήνει δέξατο χαίρων.

Αὐτὰρ Πηλεύδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος

Θύκ' εἰς αὐγῶνα Φέρων, κατὰ δὲ αἰσθίδα καὶ τριφάλεων,

Τεύχεα Σαρπίδοντος, ἀ μὲν Πάτροκλος απηύρα.

Στῇ δὲ ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔσπει.

Ανδρεῖ δίω τῷνδε κελευσμένεν, ὥπερ δέρισα,

Τεύχεα ἑσαμένα, ταμεσίχρονα χαλκον ελούτε,

Αλλῆλων προπάροιθεν ὄμιλος πειρηθῆναι.

Οππότερός κε Φθῆσιν ὄρεξαμενος γρόσα καλὸν,

Ψαύσῃ δὲ εὐδίων, Διέτι τὸν εὐτεα, καὶ μέλαινα αἷμα,

Τῷ μὲν ἔγω δώσω τόδε Φάσγανον δέχυρόντος,

Καλὸν, Θρησκίον, τὸ μὲν Αστροπῆμον απηύρων.

Τεύχεα δὲ αἱμοφότεροι ἔναντια ταῦτα Φερέσθων.

Καὶ σφιν διεῖται φασθῆν ταραθήσμον ἐν κλισίσιν.

Ως ἔφατ· ὥρτο δὲ ἐπειδα μέρος Τελαμώνιος Αἴας,

Αν δὲ ἄρα Τιδείδης ὥρτο πρατερός διορίδης.

Οἱ δὲ ἐπεὶ τὸν ἐκάτερθεν ὄμιλος θωρίχθιον,

Εἰς μέσον ἀμφοτέρων σημεῖτιν μεμαῶτε μάχεσθαι,

Δευτὸν δέρκομένων Θάμβος δὲ ἔχε ταῦτας Αχαιεῖς.

Αλλ' ὅτε δὴ χεδὸν ποσιν εἰπεῖς αἰλληλοισιν ἴοντες,

Τρίσι μὲν επηίζεται, τρίσι δὲ χεδὸν ἀριμένοισιν

Ενθ'. Αἴας μὲν ἐπεῖτα κατ' αἰσθίδα πάντοτε ἴονται.

Νῦν, μέδε γέροντας μελενεῖς ἔριτο γὰρ εὐδοθι θωρῆ.

Τιδείδης δὲ αρέπειδα ὑπέρ σηκεθού μεγαλού

790

795.

800

805

810

815

820

ΑΙΕΥ

Αἰεν ἐπ' αὐχένι κύρε Φασινδός δύρος ἀκακῆ.
Καὶ τότε δὴ ρ̄ Αἴαντι πειδόμενοις Αχαιοῖ
Πασσαμενὸς ἐκέλσονταν αἴθλια ἵστ' ἀνελέσθ.
Αὐτὰρ Τιδεύη δάκεν μέχε φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε Φέρων, καὶ εὑδητῷ τελαμῶνι.

825

Αὐτὰρ Πηλείδης θήκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Οὐ τῷριν μὲν ρίπλασκε μέχε φένος Ηετίωνος
Αλλ᾽ ητοι τὸ ἐπεφυε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
Τὸν δὲ ἀγετὸν ἐν νήσοισι σῶι ἄλλοισι κτεάτεοι.
Στῆ δὲ ὄφθος, καὶ μῆτον ἐν Αργείοισιν ἔσπει.

830

Ορνυθ', οἱ καὶ τάττα αἴθλια πειρήσεοθε.
Εἴ οι καὶ μάλα τολλὸν ἀπόκροδι πίουες ἀγροὶ,
Εἴσει μὲν καὶ τενίῃ πειπλομενὸς ἐνισατὰς
Χρεώμενος· καὶ μὲν γέροι ατεμβόμενός γε σιδῆρος
Ποιητην, γάδερος τοῦρο, εἰστι εἰς τούλιν, ἀλλὰ παρέζει.

835

Ως ἔφατ· ωρτο δὲ ἐπειδα μενεπόλεμος Πολυποίτης,
Αν δὲ Λεοντῆς κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Αγ δὲ Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Επειός·
Εὔέπη δὲ ισαντο· σόλον δὲ εἰλε δῖος Επειός,
Ηκε δὲ διητρας· γέλασαν δὲ ἐπὶ τῶντες Αχαιοί.
Δεύτερος αὐτὸν ἀφένει Λεοντεὺς, ὅφος Αρης·
Το τρίτον αὐτὸν ἔρριψε μεγας Τελαμωνίος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ στεφανῆς, καὶ ὑπέβαλε σήματα τῶντος.
Αλλ᾽ οὐτε δὴ σόλον εἴλε μενεπόλεμος Πολυποίτης,
Οοσον τίς τὸν ἔρριψε καλαύροπα βεκόλος ἀνήρ,
Ηδὲ θέρισμά τοι πέτεται γάλα βεγούσας αἰγαλίας,
Τόσον τῶντος ἀγῶνος ὑπέβαλε· τοι δὲ ἔβόησεν·
Αντίστοις δὲ ἔταροι Πολυποίτοιο κρατεροῖο,
Νῆας ἐπὶ γλαφυροῖς ἔφερον βασιλῆς αἴθλον.

840

Αὐτὰρ οἱ τοξότητοι τιθέοντα σιδηρον,
Καδδὸς ἔτιδι δέκα μεν πελεκας, δέκα δὲ ημιπέλεκκα·
Ισὸν δὲ ἔσησεν ηὸς κιανοπράροιο
Τηλός ἐπὶ Ψαμάτῃ· όκ δὲ τρίτωνα πέλεκαν
Λεπῆ μηρινθῷ δητεν ποδός, ησ αρδονάρι
Τοξότεν δὲ μέν κε βάλῃ τρίτωνα πέλεκαν,

845

850
Πάντας

Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω.
Ος δὲ κε μηρινθοι τόχη, ὄρνθος ἀμαρτῶν,
(Νοσῶν γὰρ δὴ καῖνος) ὃδ' οἰστε τημιπέλεκκα.

Ως ἔφατ· ὥρτο δὲ ἐπεπτε βίη Τεύκροι αἴνατος,
Αν δὲ ἄρα Μηρόντης, Θεράπων εὐς Ιδομήνης
Κλήρος δὲ ἐν κυνέη χαλκῆρι ταῦλον ελόντες.
Τεύκρος δὲ τωρῶς κλήρῳ λάχεν αὐτίκα δὲ ίον
Ηκεν ἑπτικρατέως, ἐδὲ ηπείληστον αἴνατο
Αρνῶν πρωτογόνων ρέζειν κλειτήν ἐκατόμην.

Ορνιθος μὲν ἀμαρτε, μέγυρε χείρ οἱ τού Απόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μηρινθον βαλε ταρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις.
Αυτικρὺ δὲ ἀπο μηρινθον τάμε πικρὸς οἰσος.

Η μὲν ἐπετετήσει τρόπος γραινον, η δὲ ταρετή
Μηρινθος τατὶ γαῖαν ατὰρ κελάδησαν Αχαλοι.
Σπερχόμενος δὲ ἄρα Μηρόντης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόζον ατὰρ δὴ οἰσον ἔχεν ταῦλαι, ὡς ιδυνέν.

Αὐτίκα δὲ ηπείληστον ἐκηβόλω Απόλλων
Αρνῶν πρωτογόνων ρέζειν κλειτήν ἐκατόμην
Τψι δὲ ὑπαὶ νεφέων εἰδε τρίρωνα πέλειαν,
Την ρούγει μινεύσοτον υπὸ τελευτος βάλε μεσατη.

Αυτικρὺ δὲ δηλθε βέλος· το μὲν αὐτὸς ἐπὶ γαῖη
Πρόσθεν Μηριόναο ταῖη ποδός· αυτὰρ η ὄρνις
Ισῶ εφεζόμενη ιπος κυανοπέρωρο

Αυχέν απεκρέμαστεν, σὺν δὲ τερεὰ πυκνὰ λιασθεν.
Ωκὺς δὲ σκη μελέων θυμὸς πλάτο, τῆλε δὲ ἀπ' αὐτὸς
Κάππεσε· λασὶ δὲ αὖ θηεύντο τε, Θάμβησάν τε.
Αν δὲ ἄρα Μηρόντης πελέκεας δέκα πάντας ἀειρε,
Τεύκρος δὲ ημιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλείδης κατα μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Καδδὲ λεβητ' απιρον βοὸς αἴγιον ανθεμεύεται

Θηκὲ εἰς ἀγωνα φερων καὶ ρούμονες ἀνδρες ανέσαν·
Αν μὲν αρ Ατεσείδης εύρυκρειν Αχαμέμενων,
Αν δὲ ἄρα Μηρόντης, Θεράπων εὐς Ιδομενῆς.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέπει ποδάρκης δῖος Αχιλλές.

Ατρείδη, ιδμεν γὰρ οὖσν τεφθεέηκας απάντων,

860

865

870

875

880

885

890
Ηδ

Ηδ' ὅσον δυνάμει τε έπι μασιν ἐπλευ ἀρίστος
Αλλὰ σὺ μὲν τόδ' αἰθλον ἔχων κείλας ἐπὶ νῆσος
Ερχει, ἀτὰρ δόσοι Μηριόνη πρωΐ τόρωμεν,
Εἰ σύ γε τῷ θυμῷ ἐθέλοις κέλομαι γῆ τρώγε.

Ως ἔφατ· όδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Αχαμέμενον. 395
Δῶκε δὲ Μηριόνη δόσοι χάλκεον αὐτὰρ οὐ πρωΐ
Ταλαντίων κήρυκι δίδει τέκναλλες αἰθλον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

ΖΕΥΣ, κηδόμενος Εκτοροῦ, Θίνη πάσι Αχιλλία πίμπι, ὅπου δέποι τῇ προνοι τὸ σῶμα· Ιεὺν δὲ πάσι Πελαμοῖ, ὅπου λύτρα κομίσσας Αχιλλεῖ, τὸν εἰκὸν τῇ παιδὸς δοπλάσοι. Ο δέ, προπιμφθεὶς ὑπὸ Ερμῆ, κριμόστος τὸς Ελληνικὸς φύλακας, παρεχύνεται πάσι τῷ Αχιλλίᾳ, καὶ ίκετεύσσας αὐτὸς, δοπλαμάσσει τὸν φύσιν καὶ ἀπακούσσας εἰς τὴν πόλιν, γέπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἔχει.

Α Λ Λ Η.

Ω, Πρίαμος νέκυν ἦτα λαβὼν, γέρα δῶκεν Αχιλλεῖ.

ΛΤΤΟ δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆσος ἔκαστοι
Εσκίδναντ' ιέναι τῷ μὲν δόρποιο ρέδοντο
Τπια τε γυλυκερῷ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Κλᾶις, Φίλος ἐτάρος μεμημένος, όδε μιν ὑπνος
Ηρει πανδαμάτωρ, αλλ' εσρέφετ' ἐνθε καὶ ἐνθε,
Πατρόκλος ποθέαν ἀδροτῆτα τε καὶ μένος ποτί.
Ηδ' ὅπόστα τολύποδε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεται πάρεται,
Ανδρῶν τε τολολέμενος, ἀλεγενά τε κύματα πέραν
Τῶν μιμησκόμενος, θελερὸν κατὰ δάκρυον εἶσεν,
Αλλοτ' ἐπὶ πλούτος κατακέμενος, ἀλλοτε δ' αὐτε-

K k k

τπίσσει

Τπλιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δὲ ὅρδος ἀναστές,
Διγένεος ἀλύων τῷδε θίν' ἀλός· όδε μιν ἦν
Φαινομένη λήφεσκεν ὑπεράλα τὸ ηίονας τε.

Αλλ' ὅγε, ἐπεὶ γέζενται υφ' ἄρμασιν ἀκέας ἵππος,
Εκτορα δὲ ἔλκεαθα μηδούσκητο δίφρα ὅποδεν
Τρις δὲ ἐρύους τῷδε σῆμα Μενοιτιάδας θεάντος,
Αὐτὶς εὐηκλιστὴ παιεσκητος· τόδε δὲ ἕστοκεν
Εν κένι σκτανύσσεις τεσπρινέα· τοῦ δὲ Απόλλων
Πάσταν ἀεικένην ἀπέχει χροῖ, Φῶτ' ἐλεαίων
Καὶ τεθνέότα περ πέρι δὲ αἰγάλει πάντα κάλυπτε
Χρυσέτη, ἵνα μή μιν αποδρύφοι εἰλυξεῖσθων.

Ως δὲ μεν Εκτορα διον αεικίζεν μενεαίων
Τὸν δὲ ἐλεαίρεσκον μάχαρες θεοὶ εισβράντες,
Κλέψυδη δὲ ὠτερέσκον εὐτκοπὸν Αργειφόντι.
Ενθ' ἄλλοις μεν τῶσιν ἐνδανεν, όδε ποδὲ Ήρη,

Οὐδὲ Πατειδάων, όδε Γλαυκώποι κέρη
Αλλ' ἔχον, ὡς σφιν τρῶτον ἀπήχθετο Ιλιος ίρη,
Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς, Αλεξάνδρη ἐνεκ' ἀπῆς
Ος νεανεστε Θεάς, ὅτε οἱ μέσανδον ἰκοντο,
Τὴν δὲ ηῆτο, οἱ οἱ περι μαχλοσώην ἀλεγεντέι.
Αλλ' ὅτε δὴ ρέ σκ τοι δυωδεκάτη γένετ' ἦν,
Καὶ τότε ἀρέ αἰδηνάτοις μετηύδα Φεῖδος Απόλλων.

Σχέτλιοι ἐσέ, Θεοί, δηλημονεῖς· καὶ νῦ ποδὲ ὑμῖν
Εκτωρ μηρὶ ἔχης βοῶν αἰγῶν τε τελέων;
Τὸν νῦν δὲ τελύτε, νέκυν τερε ἔοντα, σαῶσας,
Η, τὸν ἀλόχων ιδεεν, καὶ μητέρι, καὶ τέκει ὡ,
Καὶ τατέρι Πριάμῳ, λαοῖσι τε τοι κέ μιν ὥκα
Εν τυρὶ κήμεν καὶ ἐπὶ κλέρεα κλείροσταιν.
Αλλ' ὅλοι Αχιλῆι, Θεοί, βέλεδ' ἐπασόγετεν,
Ω, εἴτε ἀρ φρένες εἰσὶν ἐναίσμοι, εἴτε νόημα
Γναμπτὸν εἰνι σήθεαστε λέων δὲ ὡς, ἀχεια σοῖδεν,
Ος εἴπετε ἀρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ αὔγνορι θυμῷ
Εἰχας, εἴτε μῆλα βροτῶν, ἵνα διῆτα λαβέσσοιν
Ως Αχιλεὺς ἐλεον μεν απώλεσεν, όδε οἱ αἰδέως
Γίνεται, ητούσιας μέρες σίγεται, ηδὲ ὄντινος.

45
Μέλλει

Μέλλει γάρ πώς τίς καὶ Φίλτερον ἄλλον ὀλέσσῃ,

Ηὲ κασίγνητον ὄμαγγαστρον, πὴ καὶ φόνον.

Αλλ' ἦτοι κλωπάς καὶ ὁδυρόμηδος μεθέντηκε·

Τλητὸν γὰρ μοῖραν θυμον θέσαν ἀνθρώπων.

Αὐτὰρ οὐκέτη Εκτορα δίον, ἐπεὶ Φίλοις ἦτορ ἀπύρα,

50

Ιππων εὔπλωαν, τερεὶ σῆμα ἐπέροιο Φίλοιο

Ελχφ' εἰς μήν οἱ τό γε κάλλιον, ωδὲ τὸ ἀριστον,

Μῆ, ἀγαθῶ περ εὖν, νεμεσηθῶμεν οἱ ἥμεις·

Καφὴν γὰρ δὴ γῆταν ἀεικίδει μενεάνινον.

Τὸν δὲ χολωταμένην προσέφη λακωλένος Ηρα.

55

Εἴη καν καὶ τέτο τεὸν ἔπος, Αργυρότοξε,

Εἰ δὴ ὅμην Αχιλῆι καὶ Εκτορι θυσεῖ τιμῆν.

Εκτωρ μὲν θυπτός τε, γυναικά τε θητατο μαργόν·

Αὐτὰρ Αχιλλεὺς εῖτι θεας γόνος, πη ἐγὼ αὐτὴ

Θρέψα τε, καὶ ἀτίτλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοτιν

60

Πηλεῖ, ὃς τερὶ καὶ Φίλος γίνεται ἀδενάτοις·

Πάντες δὲ ἀντιάσαδε, θεοὶ, γάρματον ἐν τοῖσι

Δαινοῖς, ἔχων Φόρμηγα, κακῶν ἐπαρ, αἰνεῖς ἀπίστε.

Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενον προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.

Ηη, μὴ δὴ πάιμπαν ἀποκούμπανεν θεοῖσιν.

65

Οὐ μέν γὰρ τιμὴ γε μή ἔσεται· ἀλλὰ καὶ Εκτωρ

Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι Βροτῶν, οἱ ἐν Ιλίῳ εἰσιν·

Ως γάρ ἐμοὶγε· ἐπεὶ γάτι Φίλων ἡμάρτανε δύρων.

Οὐ γάρ μοι ποτὲ Βαρδὸς ἐδεῦστο δαίτος εἰσιν,

Λοιπῆς τε, κνίστης τε· τὸ γάρ λάχομεν γέρας ἥμεις.

70

Αλλ' ἦτοι κλεψύδη μὲν ἔσσασμεν (ωδὲ πη εῖτι

Λαζήρη Αχιλλῆος) θρασὺν Εκτορα· οὐ γάρ οἱ αἰεὶ

Μῆτηρ παρέμεμβλωκεν δρασίς πύκτας τε καὶ ἥμαρ·

Αλλ' εἶτις καλέσεται θεῶν θέτην ἀλογον ἐμεῖο,

Οφρά τί οἱ ἔποι πυκινὸν ἔπος, ὡς καν Αχιλλεὺς

75

Δωρῶν σὺν Πριάμοιο λάχη, αἵτο Φ' Εκτορα λύσῃ.

Ως εἴφατο· ὧδη δὲ Ιρις αἰελόπος αὐγελέεστα·

Μεστηγὺς δὲ Σαρματεῖς τε καὶ Ιμερεῖς παπταλοέστης

Ενθρε πειλανι πόντων, ἐπεισονάχησε δὲ λίμνη.

Η δέ, μολυβδαινη ἴκελη, ἐς Βιοτὸν ὄρυσεν,

80

K k k 2
Ητε

Ητε κατ' ἀγράντοι βόσις κέρας ἐμβεβαῖη,
Ερχεται ἀμησητον ἐπ' ιχθύοις κῆρα φέρεσσα.
Εὔρε δ' εὐηι σπήι γλαφυρῷ θέτιν, αἱμφὶ δὲ τὸ ἄλλα
Εἴαδ' ὄμητερέες ἄλιαι θεάι· οὐδὲ τὸ εἶναι μέσας
Κλαίει μόρον καὶ παιδὸς αἰμύμονος, οὐδὲ οἱ εμελλε
Φίγεαδ' εὐ Τροΐη ἐρεβώλακι, τηλόθι πάτερν.
Αγχὺς δ' ιστεμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ιερος.

Ορος, θέτις, καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μηδέα ειδῶς.
Τὴν δὲ ἡμέσετ' ἔπειτα θεά θέτις δέχυροπεζα.

Τίπλει με κένος ἀνωγε μέρας θεός; αἰδεόμενα δὲ
Μίσγεαδ' ἀθανάτου, ἔχω δὲ ἀχεῖ ἄκριτα θυμῶ
Εἴμι μέν τοδὲ ἄλιον ἔπος ἔστεται, οὐ, τοι καὶ εἴποι.

Ως ἄρα Φωνήσασα, καλύμμι ἔλε σίδια θεάων
Κυάνεον, οὐδὲ δὲ γέτι μελάντερον ἐστέλετο ἐσθόν.
Βῆ δὲ ιένας, περέσθεν δὲ ποδηνέμος ἀκέα Ιρις
Ηγεῖτ· αἱμφὶ δὲ ἄρα σφι λιάζετο κῆρα θαλάσσης.
Ακτίῳ δὲ εἰσαναβάσσει, εἰς δέρανον αἰχθότην
Εὔρον δὲ εὐρύοπα Κρονίδην, πειδὲ δὲ ἄλλοι ἀπαντεῖ
Εἴαδ' ὄμητερέες μάκαρες θεοὶ διενέστεροι.
Η δὲ ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθίζετο, εἴτε δὲ Αθήνη
Ηρη ἢ χρύσεον καλὸν δέππειν εὐ χερὶ Σῆκε,
Καύρη εὐφρηνύ ἔπεισατ θέτις δὲ ὠρεῖς πάσσα.
Τοῖσι δὲ μεῦθων πρήξει πατήρ αὐδρῶν τε θεῶν τε.

Ηλυθες Οὐλυμπόνδε, θεά θέτι, κηδομήκη περ,
Πένθος ἄλασον ἔχεσσα μὲν Φρεσίν οίδα καὶ αὐτός.
Αλλὰ καὶ ὡς ἐρέω τοι σ' εἴνεκα δεῦρο κάλεσα.
Εννημαρ δὲ νεκτος εὐ άθανάτουσιν ὄφερεν
Εκπορος αἱμφὶ νεκτοι, καὶ Αχιλλῆς πολιπόρθω.
Κλέψαμε δὲ ὀπρύνεσκον εὐσκεπτον Αργειφόντην
Αὐτῷρ ἔγω τοδε κῦδος Αχιλλῆς πεστιάπλω.
Αἰδῶ καὶ φιλόπηλα τοῦν μετόπισθε φυλάσσων.
Αἴψα μάλιστα σρατὸν ἐλέθε, καὶ μει σφι ὅπλιτελον
Σκύλεσθαι οἱ εἴπει θεάς, εμὲ δὲ ἔζοχα πάντων
Αθανάτων κεχολῶθαι, οἵτι Φρεσὶ μανομένησιν
Εκτορός ἔχει παρὰ μηνὶ κορωνίσιν, τοδὲ ἀπέλυσεν

85

90

95

100

105

110

115

Αἰκεν

Αἴκεν πως ἐμέ τε δεῖσθι, δοῦτο θ' Εκτόρα λύσῃ.
Αὐτῷρε ἔγα Πριάμω μεγαλύτορι Ίριν ἐΦῆσω,
Λύσασθαι Φίλον γὸν, ιόντ' ἐπὶ νῆας Αχαϊῶν,
Δῶρα δ' Αχιλλῆι Φερέμεν, τά κε θυμὸν ἴην.

Ως ἐφατ· ρδ' ἀπίησε θεὰ Θέτις δέχορόπεζα·

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιον καρήνων αἰχασα.

Ιὔεν δ' ἐσ κλισίνη ς γέος, εν δ' ἄρα τὸν γε
Εὔρ' αδινὰ σενάχοντα· Φίλοι δ' αμφ' αὐτὸν ἐτάπει
Εσγυμένας ἐπένοντο, καὶ εντύνοντο ἀριστῶν
Τοῖσι δ' οἷς λάσιος μεγας ἐν κλισίνη ἔρευντο.

Η δὲ μάλ' αὐχ' αὐτοῦ καθέζετο πότνια μῆτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἐφατ· ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Τέχνην ἔμοιν, τεο μέχρις ὀδύρομβος καὶ αχεύων,
Σὴν ἔδει κραδίην, μεμνημένος ἐδε τι σιτε,
Οὐτ' εὐνῆς; αγαθὸν δὲ γυναικί περ εν Φιλότηλ
Μίσγεοθ· ς γαρ μοι δηρὸν Βέη, ἀλλά τοι ηδη
Αγχι παρέσηκεν θενάτος καὶ μοῖρα κραταιή.

Αλλ' ἔμεθεν ξώνες ὥκα· Διὸς δὲ τοι ἀγελός είμι·
Σκύλεσθαι σοι Φησὶ Θεὺς, εε δ' ἔχοχα πάντων
Αθανάτων κεχολῶδα, στι Φρεσὶ μανιομένησιν
Εκτορ' ἔχεις παρὰ πησὶ κορωνίσιν, ρδ' ἀπέλυσας
Αλλ' αγε δὴ λυσον, νεκροῖο δὲ δέξαι αποινα.

Τὴν δ' απαμείβομενος προσέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.
Τιδ' ἔη, ὃς αποινα Φέροι, καὶ νεκρὸν ἀγριτο,

Ιἱ δὴ πεφρόνι θυμῷ Ολύμπιος αὐτὸς ἀνώχα.

Ως οὐγ' εν πην ἀγύρει μῆτηρ τε καὶ γὸς
Πολλὰ περὶς ἀλλήλως ἐπεια πλεόεντ αγύροβουν.

Ιριν δ' ἀτρυνε Κρονίδης εἰς Ιλιον ιρύν.

Βάσκ' ιθι, Ιρι παχεῖα, λιπτεῖτο εδος Οὐλύμπιον,
Αγειλον Πριάμω μεγαλύτορι, Ιλιον εῖσω,
Λύσασθαι Φίλον γὸν, ιόντ' ἐπὶ νῆας Αχαϊῶν
Δῶρα δ' Αχιλλῆι Φερέμεν, τά κε θυμὸν ἴην.
Οἰον, μηδὲ τις ἄλλος ἀμα Τρώων ιτω ανηρ.

Κῆρυξ τις οἱ ἐποιτο γεραίτερος, ὃς καὶ ιδύνοι
Ημιονες καὶ ἄμαξαι ευτροχον, ηδε Ε αυτις

120

125

130

135

140

145

150
Νεκρὸν

Νεκρὸν ἄγοι περὶ ἄσυ, τὸ ἔκπαν δίος Αχιλλεύς.
Μηδὲ τί οἱ Θάνατος μελέτω Φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος
Τοῦ γάρ οἱ πομπὴν σπάσομεν Αργειφόντης,
Ος σ' ἄλι, εἴως κεν ἄγων Αχιλῆι πελάσογη.
Αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησσιν ἕσω κλισίν Αχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενεῖ, ἀπό τ' ἄλλες πάντας ἐρύξει.
Οὔτε γὰρ ἔσ' ἄφρων, εἰτ' ἀσκοπός, εἰτ' ἀλιτημάν.
Αλλὰ μάλ' ενδικεώς ικέτεω περιδιητεψ αὐδρός.

Ως ἔφατ· ὥρτο γέ Ιρις αἰθλόπος ἀγγυλένσα·
Ικέν δέ εἰς Πριάμοιο κίκην δι' ἐνεπήν τε γόον τε·
Παιδες μὲν πατέρες ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδόθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν ἔματ' εφιρον· οὐδὲν μέσοισι γεραῖος·
Εντυπᾶς εἰν χλαῖτι κεκαλυμένος, ἀμφὶ γέ πολλὴ
Κόπρος ἐν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῦ γέροντος·
Τὴν ρά κυλινδόμενος κατεμηκότο χερούν εὗστο·
Θυματέρες δέ, ἀνὰ δώματ', οἵδε νοοὶ, ὀδύροντο,
Τῶν μιμητέρων, οἵ δὲ πολέες τε καὶ εὐθλοὶ·
Χεροῖν ἵστο Αργείων κέατο φυχὰς ὀλέσσοντες.
Στῇ δέ παρα Πριάμον δίος ἄγελος, ηδὲ πεσοῦδα,
Τυγχὸν Φεζαλεμην, τὸν δέ τρόμος ἐλλασθε γῆ.

Θάρσος, Δαρδανίδη Περιάμε, Φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἔγω κακὸν ὀστομήρη τοῦτον ικάνον,
Αλλ' ἀγαθὰ Φρονέσσος· δίος δέ τοι ἄργειος εἶμι,
Ος σου, ἀνευθεν ἔαν, μέγα καῆδε), ηδὲ ἐλεαίρετ·
Λύσαδαί σ' ἐκέλσοντον Ολύμπιος Εισόδα δίον,
Δῶρα δ' Αχιλῆι Φερέμεν, τὰ κε θυμον ιῆν,
Οἶνον, μηδὲ τις ἄλλος ἄμα Τρώων ἵστο αὐνό.
Κῆρυς τοι τὸ ἐπειτο γεράστερος, οἵ κ' ιθύνος
Ημιόνες Εἴ μαζαν εὐτροχοί, ηδὲ καὶ αὐτίς
Νεκρὸν ἄγοι περὶ ἄσυ, τὸν ἔκπαν δίος Αχιλλεύς.
Μηδὲ τί τοι Θάνατος μελέτω Φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
Τοῖος γάρ τοι πομπὴς ἀμέν εφετεψ Αργειφόντης,
Ος σ' ἄλι, εἴως κεν ἄγων Αχιλῆι πελάσογη·
Αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησσιν ἕσω κλισίν Αχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενεῖ, ἀπό τ' ἄλλες πάντας ἐρύξει.

189
Οὔτε

Οὐτέ γάρ ἐστιν ἄφρων, οὔτε ἀσκοπός, οὔτε ἀλιτήμων
Αλλὰ μάλιστας ἐνδικέως ἴνεται περιθῆσαι αὐτὸς.

Η μὲν δέ τις εἰπεῖσθαι ἀπέβη τοῖς αἰγαῖς Ιριστοῖς.
Αὐτὰρ σὺ γαρ οὐμάζεις εὐτροχον πρισσονετον
Οστησου τὴνώρην πετύνεις οὐδὲ εἶπεν αὐτῆς.
Αὐτὸς δέ εἰς Θάλασσαν κατεβῆσθαι κλίνεται,
Κεδρίνον, οὐφόροφον, εἰς γλάνεα ποδὰ κεχάνδη,
Εἰς δέ ἄλοχον Εκάστην σκαλέσταλο, Φάντον τε.

Δαιμονίη, Διόδευ μοι Ολύμπιος ἀγέλειος πλάθε
Δύσασθαι Φίλον τὸν, ιοντεὶς επὶ νῆσος Αχαϊῶν,
Δοῦρα δέ Αχιλλῆι Φερέμεν, τὰ καὶ θυμὸν ἔμην.
Αλλ' αὐτεὶς μοι τὸδε εἰπε, τί τας Φρεστίν εὑδεται ὥνται;
Αἴνως γάρ μ' αὐτὸν γε μένος Κύριος ἀνάγει
Κεῖται ιέναι επὶ νῆσος ἕστω σρατὸν εὐρυν Αχαϊῶν.

Ως Φάστος κώκισται δὲ γυνὴ, καὶ αἱμεβέτο μύθῳ.
Οὐ μοι, πηδεῖ τοι Φρένες οἰχομένη, οὐ τὸ πέρος περ
Εκλέπει εἰπενθρώπις ξένος, οὐδὲ αἰσιν ανάστησι;
Πῶς εὐθέλεις επὶ νῆσος Αχαϊῶν ελθέμενοι αἴσιοι,
Αὐτὸς εἰς ὄφεθαλμούς, οἵ τις πολέος τε καὶ εὐθλήτε
Τίσεας ἐξενάριψε; σοδηρεον νῦ τοι πήπορ.

Εἰ γάρ σ' αἴροντο καὶ εοσφύστης ὄφεθαλμοῖσιν
Πριντηστος καὶ απτιστος αἴνιρος ὅδε, οὐ σ' ἐλεποντο,
Οὐδέ τι σ' αἰδεστεμενοντο δέ κλασσιμενοντανειδεν
Ημενοι εὖ μεγάρων τῶν δέ τις ποδὸς Μοῖρα κραταῖη
Γεννομένων ἐπένηστε λίνει, οὐτε μητὶ τέκον αὐτῆς,
Αρριποδας κύνος δέσποι, εἴναι αἴπανειδε τακχον,
Ανδρὶς ωδῇ κρατερῷ, Θεούς μέσον ηπειρος ἔχοντει
Εδέμεναι προσφύσοις τοτε αὐτοῖσι εργας γενοιτο
Παιδὸς εἴμαι εἰπεις καὶ κακιζόμενον γε κατεβετα,
Αλλὰ τοσὶ Τρώων καὶ Τραιαδῶν Βαθυκόλπων
Εσαότε, οὔτε Φόβος μεμιμένον, οὔτε ἀλεσθῆτος.

Τὴν δέ αὐτεις προσεποτε γέρων Πελίαμος Θεοειδής.
Μή μ' ἐθέλοντι ιεναι κατερικανε, μηδέ μοι αὐτὴ
Ορνις εὖ μεγάροισι κακὸς πέλευτος με πειστει.
Εἰ μὲν γάρ τις μὲν ἄλλος ὄπτηθενοις ἐκελευει,

190

199

200

205

210

215

220

Η οἰ

Η οἱ μάντεες εἰσι, θυσούοοι, ἡ ιερῆς,
ψεῦδος καὶ Φαιμεν, καὶ νοσφιζόμεθα μᾶλλον
Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκιντη Θεῖ, καὶ τοέδρακον ἀντίν,
Εἴμι, καὶ ἥχ ἄλιον ἐπος ἔστε). εἰ δέ μοι αὖτα
Τεθνάμενα παρὰ νησον Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ββλομαγ' αὐτίκα γάρ με κατακτήσειν Αχιλλεὺς,
Αγκας ἐλόντ' ἔμον ψόν, ἐπὴν γάρ εἶ τὸν εἶην.

Η, Εἰ Φωριαμῶν ὑπηδήματα καλά ανέωγην
Ενθεν δώδεκα μὲν τεῖκαλλέας ἔχελε τεπλας,
Δώδεκα δ' ἀπλοίδας χλαίνας, τοσας δὲ τάπητας,
Τόσατα δὲ Φάρεα καλὰ, τόσας δὲ εἰπὶ τοῖς χιτῶνας.
Χρυσῷ δὲ στόσας ἔφερεν δέκα τάντα τάλαντα.
Εκ δὲ δύο αὐθωνας τρίποδας, τίουρας δὲ λεβῆτας,
Εκ δὲ δέκας τεῖκαλλέας, οἱ οι θρῆκες πόρον ἀνθρεψ
Ἐξεστίντην ἐλόντι, μέγα κτέρας· ωδὲ νῦ τε περ
Φείσατο εἰς μεγαροις ὁ γέρων τοι δὲ ἥθελε θυμῷ
Λύταρος Φίλον ψόν ὁ δὲ Τράπας μὲν ἀποτατας
Αιθόντις ἀπέεργεν, ἐπεισ αιχροῖσιν ἐνίστων.

Ερρέτε, λαθητῆρες, ἐλεγχεες· ώ νῦ καὶ ύμιν
Οἶκοι ἔνεστι γόος, οἵτι μ' ἥλθετε κλδούσοτες;
Η γνεῳδ', οἵτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε ἔδωκε,
Παιδὸν ὀλέσατο τὸ ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ύμινες.
Ρητέροις γάρ μᾶλλον Αχαιοῖσιν δῆ ἔσεσθε,
Κέντες τεθνεώτος, ἐναρέμενοι αἰτάρες ἔγωγε,
Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραίζομενην τε,
ΟΦθαλμοῖσιν ίδεν, βαίνον δόρον Αἰδος εἶσω.

Η, καὶ σκητανίω δεπ' ἀνέρας· οἱ δὲ ἵσταν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· οἱ δὲ ψάσιν οἰσιν ὄμοκλα
Νεκτείων, Ελενόν τε, Πάριν τ', Αγάθωνά τε δῖον,
Πάριμονά τ', Αντίφονόν τε, Βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηϊφοδόν τε, καὶ Ιππόδοον, καὶ δῖον Αχαιόν.
Εννέα τοῖς ὁ γεραιός ὄμοκλῆσας ἐκέλευε.

Σπόσατέ μοι, κακὰ τέκνα, καετφόνες· αὐτὸν ἄμα πάντες
Εκτορος ὠφέλετε· αὐτὶ δῆμος ἐπὶ νησον πεφάδαν.
Ωμοι ἐγὼ πανάπιμος, ἐπεὶ τέκνου ψας δέστες

Τροίη

Τροίην εὐρέμ, τὸ δὲ γῆτα Φημὶ λελεῖθαι
 Μήσορά τὸ ἀντίθεον, καὶ Τρωιλον ἵπποχάρμιν,
 Εκτόρα θ', ὃς Θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, καὶ εἴκε
 Ανδρός γε Θυητῶν πάσις ἐμμενεῖ, ἀλλὰ Θεοῖ.
 Ταῦτα μὲν ἀπώλεος Ἀρης, τὰ δὲ ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, 260
 Ψεῦσαι τούτους, ὄρχηστρα τε, χοροτυπίγισιν ἀργεῖσοι,
 Αργων ἡδὲ ἐριφῶν Πτιδήμοις ἀρπακτῆρες.
 Οὐκ ἀν δῆ μοι ἀμαζαν ἐφοπλίσασθε τάχισα,
 Ταῦτα τε πάντα τηθεῖτε, ἵνα πρῆσαμεν ὁδοῖο;
 Ως ἐφαβ· οἱ δὲ ἄρτα πατρὸς ὑποδεινοτάτες ὄμοικλῆν, 265
 Εκ μὲν ἀμαζαν ἀεραν εὔτροχον ἡμίονετόν,
 Καλὴν, πρωτοπαγῆ, τείρινθα δὲ δῆσταν ἐπ' αὐτῆς,
 Καδδὸς ἀπὸ παναγαλόφιν ζυγὸν ἥρεον ἡμίονετον,
 Πύξινον, ὄμφαλόν τούτον, εὗ διηκεστιν δέηρος.
 Εκ δὲ ἐφερον ζυγόδεσμον ἀμαζαν ζυγῷ εννεάπιχον 270
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκαν εὐζέστω ἐπὶ ῥύμῳ,
 Πέζῃ ἐπὶ πρώτη, ἐπὶ δὲ κρικον εἰσοι βάλλον.
 Τρις δὲ ἐκατέρθεν ἐδησαν ἐπ' ὄμφαλόν τούτας ἐπειδα
 Εξεῖται κατέδηκαν, ταῦτα γλωχίνα δὲ ἐγκαμψαν
 Εκ θαλάμων δὲ φέροντες εὐζέστως ἐπὶ αὐτῆντος, 275
 Νήσον Εκτορέντης κεφαλῆς ἀπέρειτος ἀποινα.
 Ζεῦσαν δὲ ἡμίονες κρατερώνυχας, ἐντεσιεργύες,
 Ταῦτα πάστοτε Πριάμω Μυσσὶ δόσαν αὐγλαῖα δῶρα.
 Ιππάς δὲ Πριάμων ὑπαγον ζυγὸν, ὃς ὁ γεραιός
 Αὐτὸς ἔχων αἵταλλεν εὐζέστω ἐπὶ Φάτνη· 280
 Τὰ μὲν ζευγνύθην εὐ δώμασιν ὑψηλοῖσι
 Κήρυξ καὶ Πριάμος, πυκνὰ Φρεσὶ μῆδε ἔχοντες.
 Αγχίμολον δὲ σφ' ἡλέθ' Εκάβη τετηότι θυμῷ,
 Οἶνον ἔχοντας εὐ ξεροὶ μελίφρονα δέξτερῷ Φι,
 Χρυσέων εὖ δέπται, ὅφρα λεγέαντες κιοῖται· 285
 Στῇ δὲ ἵππων τεσπάροιθεν, ἐπει τὸ ἐφατ', ἐκ τοῦ ὄνομαζε.
 Τῇ, πεῖστον διὶ πατρὶ, καὶ εὐχεο σικαδὶ ἵκεδαν
 Αψὶ σκηνομενέων ἀνδρῶν ἐπει ἄρ σε γε θυμὸς
 Οτεῦντος ἐπὶ νῆσος, ἐμεῖο μὲν σόκον ἐθελάσσος.
 Άλλ' εὐχεο συγγένετο πεῖστο κελαινεφεῖς Κρονίων,

Ιδαιώ, ὅσε Τροίην κάτα πισσον ὄρατα
Αἴτι δ' οιωνόν ταχὺν ἀγέλον, ὅσε οἱ αὐτῷ
Φίλατος οιωνῶν, καὶ εἰ κρατος ἐστὶ μέρισον,
Δεξίον ὁ Φρέα μιν αὐτὸς ἐν ὁφθαλμοῖσι νοητος,
Τῷ πίσου^Θ ἐπὶ νῆας ἡς Δαναῶν ταχυπάλων.
Εἰ δὲ τοι χάρος εον ἀγέλον εύρισκε Ζευς,
Οὐκ ἀν ἔγωγέ σ' ἐπειτα επιτριψον κελούμενοι
Νῆας ἐπ' Αργείων ιεναι, μαλα περ μεμαῶται.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος πεσεφη Πριάμος Θεοειδής.

Ω γύναι, χ μεν τοι τοδ' ἐφιεμόμην απήγρω³⁰⁰
Εφθλὸν γδ̄ Διονύσους ἀναχρέμεν, αὐτὸν ἐλεόση.

Η ρέ, χ αμφίπολον ταμινον ὥτρυν' ὁ γεραῖος
Χεροὶν ὑδωρ ὑπίκεινας ακηραλον η δὲ παρεῖ
Χερισσον αμφίπολος πρόχοον θ' ἄμα χεροὶν ἔχοται.
Νιψάμενος δέ, κύπελλον ἐδέξατο ης ἀλόχοοιο.
Εὔχετ ἐπειτα σεις μέσω ἔρκει, λεγοε δέ οίνον,
Οὐρανῶν εἰσενδῶν καὶ φωνησας ἐπος ηῦδα.

Ζεος πάτερ, Ιδητεν μεδίων, κύδισε, μεζητε,
Δέος μ' εἰς Αχιλλῆς Φίλον ἐλθεῖν, γδ̄ ελεσίνον.
Περιφύον δ' οιωνόν ταχὺν ἀγέλον, ὅσε σοι αὐτῷ
Φίλατος οιωνῶν, χ εἰ κρατος ἐστὶ μέρισον,
Δεξίον ὁ Φρέα μιν αὐτὸς ἐν ὁφθαλμοῖσι νοητος,
Τῷ πίσωνος ἐπὶ νῆας ἡς Δαναῶν ταχυπάλων.

Ως ἔφατ εὐχόμενος τῷ δ' ἔκλινε μητιέτα³¹⁵.
Αὐτίκα δ' αἰτετὸν ηκε, τελεότατον πετενῶν,
Μόρφουν, Ἰηρητῆρ, οὐ χ Περκνον καλέσαν.
Οση δ' ινφορόφοιο θύην θελάμοιο πέτυκ³²⁰.

Ανέρος αὐγεστοιο εὐκλητις, δραρητα.
Τοσ άρα τῷ ἐκάτερθεν εσαν πέρας εισατο δέ σφιν
Δεξίοις αἷξας ωτερ ἀστος οι δε ιδούντες
Γηγνοσι, χ τασιν ενι Φρεσι Άιρος ιάντη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ζεῦς επεβηστο διφρε³²⁵.
Εκ δ' ἐλατε προσήρυπο χ αιδέσσος ἔριδέπτε³³⁰.
Προσάθε μὲν ημίονοι ελαχιν τετεάκουιλον απήνη,
Τας Ιδαιος ελαυνε δαιφρων αὐτῷ ὅπιδεν

Ιπποι,

Ιπποι, τὸς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιχ κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄσυ· Φίλοι δ' ἀμα τάντες ἔποντο,
Πολλ' ὄλοφυρόμενοι, ὥστε θάνατονδε πούντα.

Οι δ' ἐπεὶ ὃν ἀστίος κατέβαν, ταῦθιν δ' ἀφίκοντο,
Οι μὲν ἀρ' ἀφορροὶ ποτὶ Ιλιον διπνέοντο
Παιδες καὶ γαμβροί· τὰ δ' Ἀλάζον εὐρύποτα Ζῆν,
Ἐς πεδίον προφανεύντες ιδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
Αἴψα δ' αρ' Ερμέιαν, ψὸν Φίλον, ἀντὶν πῦδα.

Ερμέια, σοὶ γάρ τε μάλιστε γε φίλτατον ἐσίν
Ανδρὶ επαρισσα, καὶ τὸ ἔκλυνες ὡς καὶ ἐτέληθα,
Βασικὴν καὶ Πριάμον κοίλας ἐπὶ νῆας Αχαιῶν
Ως ἀγαγ', ως μητ' ἀρ τις ιδῇ, μητ' ἀρ τε νοῆσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλειωνάδας πιεῖσθαι.

Ως ἔφατ· εἰδ' ἀπιδησες Διάκτορος Αργειφόντης·
Αὐτίκ' ἐπειδ' ἵστον ποστὶν ἐδήσαλο καλὰ ταῦθινα,
Αμβρόσια, χεύτεια, τῷ μιν Φέρον μὴν ἐφ' ὑγεὴν,
Ηδὲ ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν, ἀμα ποιης ἀνέμοιο·
Εἰλετο δὲ παῖδες, τῇ τ' ἀνδρῶν ὅμιλα Θέλη,
Ου εἴθελι, τὸς δ' αὐτε καὶ πετυνοντες ἐγέρεται·
Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατος Αργειφόντης·
Αἴψα δ' αρα Τροιην τε καὶ Ελλήσποντον πικαντε-

Βῇ δ' οἴνα, κέδων αἰσουπτηρὶ εοικασ,
Πρώτον ὑπηνήτη, τόπερ χαριεσσέτη ἥση.
Οι δ' ἐπεὶ αὖ μέγα σημα τάρεξ Ιλοιο ἐλασσαν,
Στῆσσαν ἀρ' ἡμίονες τε Κίππας, οφρα πιοιεν
Ἐν ποταμῷ· δη οὐδὲ καὶ ἐπὶ κνεφας ἥλυθε γαῖαν
Τὸν δὲ εἰς αγγυμόλοιο ιδὼν ἐφράσαλο κήρυξ
Ερμέιαν, ποτὶ δε Πριάμον Φατο, Φάνησεν τε.

Φράξεο, Δαρδανίδη, Φραδέος νόος εργα τέτυκται·
Ανδρ' ὄροι, πιχα δ' ἀμμε Διαφραστεόδης οἰω·
Αλλ' αγε δη Φεύγωμεν εφ' ιππαν· η μιν ἐπείδα
Γένων ἀγαίμενοι λιτανδύσομεν, αἴκ' ελέηση.

Ως Φατο· οὐδὲ δε γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·
Οργαὶ δε τείχες ἔστεν εὐ μαρτποῖσι μέλεοστ
Στῇ δε ταφῶν· αὐτὸς δ' Ερμένιος εγγύθεν εἰθῶν,

330

335

340

345

350

355

360

Χεῖρα γέροντος ἐλῶν, ἐξέρετο καὶ προσέπιπτε.

Πη, τάτερ, ὁδὸς πίπτε τε καὶ ημίονες ιθύνεις
Νύκτα δὲ ἀμέροστην, ὅτε οὐκέπιπτε βροτοὶ ἄλλοι;

Οὐδὲ σὺ γέροντας μένεια πρέσοντας Αχαιός,

Οἵ τοι δυσμενεῖς. Καὶ αὐτοῖς ἔγγονος εἴσοιν;

Τῶν εἶτις σε ἴδοιτο, θοὴν Διὶ κυκῆν μέλαιναν

Τοσαῦτ' ὄνειατ' ἀγοτα, τίς αὖ δὴ τοι νόος εἴη;

Οὐτὸς αὐτὸς νέος εἶστι, πέρων δέ τοι οὐτος ὄπιδες,

Ανδρὶ ἀπαριώναδαμ, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.

Αλλὰ εγὼ γάδε σε ρέων κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον

Σεν ἀπαλεῖγματι. Φίλων δέ σε πατρὶ εἰσκω.

Τὸν δὲ ημεῖον ἐπεῖτα γέρων Πρίαμος θεοειδής.

Οὔτω πῃ τάδε γέρει, φίλον τέκος, ὡς ἀγοράνεις.

Αλλὰ εἴτις τις Κέμειο θεῶν ὑπερέσειτε χεῖρας,

Οσ μοι τοιόνδε γίνεται οὐδοιπόρον ἀντιβολῆναι

Αἰσιον, διος δῆ μὲν δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,

Πέπτουμεν τε νόον, μακάρων δὲ εἴχεις τοκήων.

Ταῦτα δὲ αὐτεῖς προσέπιπτε Διάκτορος Αργειφόντης.

Ναὶ δῆ ταῦτα γέ τιντα, γέρων, κατὰ μοῖραν εἴπεις.

Αλλὰ μέν μοι τάδε εἰπὲ καὶ ατρεκέως καταλεῖξον,

Ηὲ πῃ σκηνέμπεις καιρυλλία πολλὰ καὶ έσθλα

Ανδρας εἰς ἀλλοδαπάς, οὐαὶ περ τάδε τοι σά μίμην;

Ηὲ πῃ πάντες καταλείπετε Ιλιον ἵρην

Δειδιότες; τοίος γὰρ αὐτῷ οὐριστος ὄλωλε

Σὸς τῶαις καὶ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδείνεται Αχαιῶν.

Τὸν δὲ ημεῖον ἐπεῖτα γέρων Πρίαμος θεοειδής.

Τίς δὲ σὺ εἶσαι, Φέρισε, τέων δὲ εἴχεις τοκήων,

Οσ μοι καλὰ τοῖτον ἀπόγμυτον ταῖδος εἴναισες;

Τὸν δὲ αὐτεῖς προσέπιπτε Διάκτορος Αργειφόντης.

Πειρᾶς ἐμέο, γέραιε, καὶ εἴρεας Εκτορα δίον

Τὸν μὲν εγὼ μάλα πολλὰ μάχης εἰνι κυδιανέων

Οφθαλμοῖσιν ὥπωπαι, καὶ εὗτ' οὐτὶ τησσιν ἐλάσας

Αργεῖος κτείνεσκε, δαῖζων οὐεῖ καλκῶν.

Ηιεῖς δὲ εἰσάρτες Θαυμάζομεν καὶ γὰρ Αχιλλεὺς

Εἴτα μαργαρίδης, κεχολωμήνος Ατρεκάνω.

369

370

375

380

385

390

395

ΤΥ

Τάς δὲ ἔγαν Θεράπων, μία δὲ πῆγαγε τῆν εὐεργήτην

Μυρμιδόναν δὲ εἶπε: πατέρε δέ μοι εἰσὶ Πολύκτωρ.

Αφνεὸς μὲν οὖδε εἰσὶ, γέρων δὲ οὐ, ὡς σύ τερος ὁδεῖς.

Εἴδε δέ οἱ ψευδέστιν, ἔγω δέ τοι εἴδομός εἰμι.

Τῶν μετεπαλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθαδὲ πειδαγών.

400

Νῦν δὲ οὐλὴν πεδίονδ' ἀπὸ τηνὸν ηῶθεν γὰρ

Θήσονται τερεῖς αὖτις μάχην ἐλίκωπες Αχαιοί.

Αρχαλόωσι γὰρ οὐγε καθήμενοι, ωδὲ διώναν.)

Ιδεν τοι εὐσυμβόλευτος τολέμεις Βασιλῆς Αχαιῶν.

Τὸν δὲ ημεῖσθετέ εἴπειτα γέρων Πρίαμος Θεοειδῆς.

405

Εἰ μὲν δὴ Θεράπων Πηληϊάδεω Αχιλῆος

Εἴσ, σύγε δὴ μοι τῶσσαν ἀληθέτην κατάλεξον,

Η εἴτε τῷρε τῆσσιν ἐμὸς ταῖς, ηὲ μιν ἄλλη

Η, οι κυνὸν μελεῖστι ταμὼν τρεψίγκεν Αχιλλεύς;

Τὸν δὲ αὐτε τροσεῖπε Διάκτορος Αργειφόντης.

410

Ω γέρον, ψπω τὸνδε κυνὸς Φάγον, ωδὲ οιωνοί.

Αλλ' εἴτε κενος κεῖται Αχιλῆος τούτῳ τῇ

Αὐτῶς ἐν κλιστοῖσι δυωδεκάτῃ δέ οἱ ηῶς

Κειμένω, ωδὲ τι οἱ χρώσιστεται, ωδὲ μιν εὐλαβῆσθος,

Εδοστο, αὐτὸς τε φωτας δημιφάτεταις κατεδεστον.

415

Η μέν μιν περὶ σῆμα εἴτε πάροιο Φίλοιο.

Ελκει ακηδέσως, ηῶς ὅτε δια Φανέτη.

Οὐδὲ μιν αἰχνύνθετο θειοῖ κεν αὐτὸς ἐπελθῶν,

Οἰον εερστήσις κεῖται, τερεῖ δὲ αἴμα νενιπται,

Οὐδὲ ποθὶ μιαρός οὐκ δὲ ἐλκεα πάντα μέμικεν,

420

Οστος ετύπη τολέεις γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἐλασταν.

Ως τοι κηδονται μάκαρες θεοὶ κοστοίς,

Καὶ νέκυος τερείσοντος εἴπει σφι φίλος τερὶ κῆρι.

Ως φάτο γῆτησεν δὲ ὁ γέρων, καὶ ἀμειβετο μίθω.

425

Ω τέκος, ηρί αγαθὸν καὶ ἐναιστητα δῶρα διδεναν

Αθηνάτοις εἴπει ψποτος ἐμὸς ταῖς, εἴποτε εἴη γε,

Λήζετε σὺν μεχάροισι θεων, οἱ Ολυμπιον ἔχεστο.

Τῶν οἱ ἀπεμνηστενοὶ καὶ ἐν θανάτοιο τερος αἴση.

Αλλ' αὔτε δὴ τοῦτο δέξαι ἐμεῖς τάρα καλὸν ἀλεισον,

Αὐτὸν τε ρῦσαν, τεμένθον δέ με, σωί γε θεοῖσιν,

430

Οφρά

Οφρά κεν ἐς κλισίην Πυληνιάδεω ἀφίκωμαι.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Διάκτορος Αργειφόντης.

Πειρᾶ ἐμεῖο, γεραῖε, νεωτέρος, όδε με τείσεις.

Ος με κέλη σεο δώρα παρέτι Αχιλῆα δέχεαδαι

Τὸν μὲν εὔω δεῖδικα καὶ αἰδεομαι τερὶ κῆρι

Συλλέειν, μή μοί τι κακὸν μετόπιδε γένη).

Σοὶ δ' ἀν εὐω πομπὸς καὶ κε κλιτούν Αρρος ικείμην,

Ενδυκέως εν τῇ Φοῖ, η τεζος ὁμαρτέων

Οὐκ ἄν τις τοι πομπὸν ὄνοσαμδυος μαχέσαιο.

Η, καὶ ἐπαῖξας Εριένιος ἄρμα καὶ ἵππος,

Καρπαλίμως μάστυρα καὶ ήνια λάσσετο χερσίν

Εν δι' ἐπιδοσ' ἵπποισι καὶ ημιόνοις μένος ἥν.

Αλλ' ὅτε δὴ πάρυρχες τε νεῶν οἱ τάφρον ἰκοντο,

Οι δὲ νέον τερὶ δόρπα Φιλακτῆρες πονέοντο.

Τοῖσι δὲ ἐφ' ὑπον ἔχειε Διάκτορος Αργειφόντης

Πάσιν ἀφαρ δὲ τοῖς πύλας, καὶ ἀπώτεν ὄχης,

Εσ δὲ ἄγαγε Πελαμέν τε καὶ ἀγλὰ δᾶρ' ἐπ' ἀπήντης.

Αλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πυληνιάδεω ἀφίκοντο

Τψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνης ποίησεν ἄνακτη,

Δερ ἐλάτης κέρσαντες· ἀπὸρ καζύπερθεν ἐρεψαν

Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες

Αμφὶ δὲ οἱ μεζάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτη

Σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δὲ ἔχει μένος ἐπιθέλης

Ειλάτινος, τὸν τρεῖς μεν ἐπιτρόποσον Αχασίοι,

Τρεῖς δὲ ἀνασύγεσον μεγάλην κληΐδα θυράων,

Τῶν ἀλλων Αχιλεὺς δὲ ἀρέπιτρόσκε καὶ οἰος.

Δή δα τοῦ Ερμίας εριένιος ὡς γέρουτι,

Εσ δὲ ἄγαγε κλιτὰ δῶρα ποδάκει Πηλείωνι,

Εἰς ἵππων δὲ ἀπέβανεν ἐπὶ χθονὶ, φάνησεν τε.

Ο γέρον, ητοι εὐω δίεος ἀμβροτος εἰλήλαθα

Ερμίας· σοὶ γάρ με πατηρ ἄρμα πομπὸν ὅπασεν

Αλλ' ητοι μὲν εὐω πάλιν εἰσομαι, δέ Αχιλῆος

Οφθαλμές ἔτειμι· νεμεσητὸν δὲ κεν εἴη

Αθένατον θέον ὡδὲ βροτὺς ἀγαπαζέμεν ἄντιν.

Τόην δὲ εἰσελθὼν λάβε γεννατα Πηλείωνος,

433

440

445

450

455

460

465

Καὶ

Καὶ μιν ὑπὲρ τατρὸς καὶ μητέρος ἡγκόμοιο
Λίστεο, καὶ τέκεος ἵνα οἱ οὐν Θυμὸν ὄρινης.

Ως ἄρα Φωνῆσας ἀπέβη τρὸς μακρὸν Ολυμπον
Ερμείας· Πρίαμος δὲ εἰς ἵππων ἀλτο χαμᾶξ,
Ιδαιον δὲ κατ' αὐθὶ λίπεν· οὐ δὲ μίμνεν ἐρύκων
Ιππεῖς ἥμιοντες τε γέρων δὲ Ἰητὸς κίεν οἴκοι,
Τῇ δὲ Αχιλλεὺς ἴρεσκε, Διὶ Φίλος· εὖ δὲ μιν αὐτὸν
Εὐρώπης ἔταρος δὲ ἀπάνευθε καθέσκατο τῶν δὲ δύο οἰων,
Ηρως Αὐτομέδων τε, καὶ Αλκιμός, ὁζος Αρης,
Ποίησιν ταρέοντες γενον δὲ ἀπέληγεν ἐδωδῆσεν
Εθῶν δὲ τοῖναν, εἴτε καὶ ταρέκειο τρέπεται.

Τέσσερδες ἔλαφοι εἰσελθῶν Πρίαμος μεγας, ἀγχι δὲ ἄρα σὰς,
Χεροὺν Αχιλλῆος λάβε γέννατα, καὶ κισσε χειρας
Δεινὰς, αὐδροφόνεις, αἵσις τολέας κτάνον γας.

Ως δὲ ὅτεν ἀνδρὶ ἀτη ποιηνὴ λάθη, ὃστε δὲ τάχη
Φῶτα κατακτείνεις, ἀλλαν εὑρίκετο δῆμον,
Ανδρὸς εἰς ἀφνεις, Θάμβος δὲ εὗχε εἰσερόωντας.
Ως Αχιλλεὺς Θάμβους ιδὼν Πρίαμον θεοειδέα.
Θάμβους τοῦ καὶ ἄλλοι, εἰς ἀλλήλες καὶ ἴδοντο
Τὸν καὶ διασομένος Πρίαμος τρὸς μῆθον ἔειπε.

Μηνοῖς τατρὸς σειο, Θεοῖς ὑπιέκελ Αχιλλεός,
Τηλίκε, ὥστερ εγών, ὅλοῶ ἐπὶ γύραος ὕδωρ
Καὶ μὲν πά κενον τείναμεν) ἀμφίσ εόντες
Τείροστ, ὃδε τις ἐστιν δέρην καὶ λοιγὸν ἀμῦναν,
Αλλ' ἦτοι κείνος γε σεθεν ζώοντος ἀκάνων,

Χάρεις τὸν εἰν Θυμῷ, ἐπι τὸν εἶπεν) ἥματα τάντα
Οψεος Φίλον γον δότο Τροΐην ιόντα.

Αὐτὰρ ἐγώ τανάποτομος, ἐπεὶ τέκον γε τρίτες
Τροΐη σὺ εὔρετι, τῶν δὲ γτίνα Φηρὶ λελεῖθον.

Πεντήκοντα μοι ἥσαν, ὅτι ἥλυτον γες Αχαιῶν.

Εννεακαίδεκα μέν μοι ἱησ ὅτι τηδύος ἥσαν,

Τέσσερες δὲ ἄλλες μοι ἐπιτον ενὶ μεράροισι γυναικες.

Τῶν μὲν τολλῶν Θύρος Αρης ὑπὸ γέννατ' ἔλυτεν

Ος δὲ μοι οἷος ἦν, ειρυτο δὲ ἀσυ καὶ αὐτὸς.

Τὸν σὺ πέσων κτείνεις, ἀμυνόμενον τερετι τατρης,

470

475

480

485

490

495

500

Εκτορα.

Εκτορεψ τὸν δὲ εἶναχτιάνων νῆσος Αχαιῶν,
Λυσίμενος ὡδὺ στοι, Φέρω δὲ ἀπέρετος ἀποινα.
Αλλ' αἰδεῖο Θεός, Αχιλεῦ, αὐτὸν τὸν ἐλέησον,
Μηνομάρθρος σὺν πατρῷος ἔγώ δὲ ἐλεεινότερός περ,
Ἐτλην δὲ, οἵ γε πάτητος Πηλικόνος Βροτὸς ἄλλος,
Ανδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ σόμα χεῖρ ὄργενεδ.

Ως Φάτο· τῷ δὲ ἄρα πατρῷος υφὶ μερον ἀρσε γόνον
Αψάρθρος δὲ ἄρα χειρός, ἀπώσαλον ἥπα γέροντα.
Τῷ δὲ μητρῷος, οἱ μὲν Εκτορῷος ἀνδροφόνοιο,
Κλᾶς ἀδιὰ, προπαρούσῃ ποδῶν Αχιλῆς ἐλυθεῖς·
Αὐτὰρ Αχιλλεὺς κλαῖεν εὖν πατέρ, ἀλλοτε δὲ αὐτε
Πάτροκλον τῶν δὲ σοναχὴ κατὰ δάματ' ὄρώρει.
Αὐτὰρ ἐπέιρι γονιο τετάρτητο διος Αχιλλεύς,
Καὶ οἱ δέποτε πραπίδων ἥλθεν μερος, ἥδε ἀπὸ γύνων,
Αὐτίκ' ἀπὸ Θρόνος ὥρτο, γέρωντα δὲ χειρὸς ανίη,
Οικτέρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένεσον.
Καὶ μήν Φωνῆσας ἐπεια περέσεντα προσηύδα.

Α δεῖλ', ηδη πολλὰ κακά ἀνέχει σὺν κατὰ θυμούν
Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆσος Αχαιῶν ἐλθεμεν οἴος,
Ανδρὸς εἰς ὁφθαλμίας, οἵ τοι πολέας τε Κέαθλας
Τίεας ἐγενάριζα; ποδηρον νῦ τοι πτορ.
Αλλ' ἀγε δη κατ' ἄρε εἴδει ἐπὶ θρόνῳ ἀλγεα δὲ ἐμπητος
Ει θυμῷ καλακεῖαται ἐσαγομεν, αχνύμενοι περ.
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλετη κρυεροιο γόνοις.

Ως γὰρ ἐπεκλωσινθι θεοὶ δειλοιοι βροτοῖσι,
Ζώειν αχνυμάρθρος αὐτοὶ δὲ τὸν ἀκηδεες εἰσί.
Δοιοι γάρ τε ποιοι καλακείαται εἰν διος γόδι
Δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν ἔτερος δὲ, εἰσῶν
Ω, μὲν καμμιζας δῶν Ζεὺς περπικέραννος,
Αλλοτε μὲν τε κακῷ σύγε κύρεται, ἀλλοτε δὲ ἐαθλῶ.
Ω, δέ κε τῶν λυχεῶν δῶμ, λωβητον εἴηκε.
Καὶ εἰ κακὴ Βέροωντος ἐπὶ χθόνα διαν ἐλαύνει
Φοιτᾶ δὲ γε τε θεοῖσι τετιμόνος, γε τε βροτοῖσιν.
Ως μὲν καὶ Πηληνί θεοὶ δοσαν ἀγλαὰ δῶρα
Εκ γένετης πάντας γὰρ εἰς ἀνθρώπης σκέπασο

Ολέω

Ολβωτε, πλεύτω τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,

Καὶ οἱ Θυγτῶ εόντες θεαν ποίησαι ἀκεστιν

Αλλ᾽ ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς χακὸν, ὅπλι οἱ γῆτε

Παιδῶν εὐ μεγάροιστον γονὴ γένετο χρεόντων,

Αλλ᾽ εἴ τα παιδα τέκεν παναώριον ὥδε ν τὸν γε

540

Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτερ

Ημεν εὐνὶ Τροίη, σε τε κήδων, ἡδὲ σπι τέκνα.

Καὶ σε, γέρον, τοπρὶ μὲν ἀκέρομεν ὄλσιον εἶναι,

Οσον λέσσος ἄνω Μάκαρος εδος εὐτὸς εέργα,

Καὶ φριγίη καβύπερθε, καὶ Ελλάσοντος ἀπείρων,

545

Τῶν σε, γέρον, πλεύτω τε καὶ γάστρα φασὶ κεκάδη.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδι πυαγον ὄρανίωνες,

Αἰεὶ τοι πεῖ ἀσυ μάχαι τιναροκταίνα τε.

Αναχεο, μηδὲ ἀλίσσον ὁδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.

550

Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμηνος ψος εῆσος,

Οὐδὲ μιν ἀνέστεις, περὶ κακὸν ἄλλο πάθησα.

Τὸν δὲ ημείσετετεπειτα γέρων Πείραμος Θεοειδῆς.

Μή με πω εἰς θρόνον ἴζε, διοτρεφεῖς, ὅφρα κεν Εκταρ

Κεῖται εὐνὶ κλισίην ἀκηδής· ἀλλὰ τάχισα

Λῦσον, οὐδὲ φθαλμοῖσιν ιδὼν σὺ δὲ δέξαι απονα

555

Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδι δοτόναιο, Καὶ εἴθοις

Σὴν εἰς πατρίδα γάιαν, ἐπεὶ με πεῶτον εἴσασας

Αὐτὸν τε γένειν, καὶ ὄραν φασὶ φελίσσοι.

Τὸν δὲ ἄρδε πατόδρα ιδὼν πεσσέφη πόδας ἀκὺς Αχιλλεύς.

560

Μηκέτι νῦν μὲν ἔρεθιζε, γέρον νοέω δὲ καὶ αὐτὸς

Εκταρά τοι λῦσαι διόθεν δέ μοι ἀγέλος ήλθε

Μήτηρ καὶ εἴτεκεν, θυγάτηρ ἀλίσσον γέροντος.

Καὶ δέ σε γνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶ, ὥδε με λήθεις,

Οἵτις θεῶν σε τις γέγειν εἴπει νῆσος Αχαιῶν.

565

Οὐ γάρ κεν τλασθεί βροτὸς εἴθεμεν, ὥδε μάλιστας,

Ἐς σρατὸν ὥδε γάδες οὐ φυλάκεις λάδοι, ὥδε καὶ ὄχημας

Ρεῖα μετοχλίσασε θυράων ημετεράων.

Τῶν νῦν μή μοι μᾶλλον εὐ ἀλγεσι θυμὸν ὄρινης,

570

Μή σε, γέρον, ὥδε αὐτὸν εὐνὶ κλισίην εἴσασα,

Καὶ ικέτην περ εόντα, Διὸς δὲ ἀλίτωμα εφίτημα.

Ως ἔφατ· ἔδειτεν δὲ ὁ γέρων, καὶ ἐπέσθετο μύθῳ.

Πηλεῖος δὲ οἰκεῖο, λέων ἡς, ἀλτὸς θύραιζε,
Οὐκ οὐσ· ἄμα τῷ γε δύω Θεράποντες ἐποντο,
Ηρως Αὐτομέδων τε ΚΑ Αλκιμός, οὗτος μάλιστε
ΤΙ Αχιλλεὺς ἐπέρων, μὲν Πάτροκλόν γε Θανόντος.
Οἱ τοῦτοῦ προγόνοι λύνον ἵππος ημίονυς τε,
Εἰς δὲ ἄγαλμα κηρύκα καλῆτορα τοῦ γέροντος.
Καῦδος ἐπὶ σίφρᾳ ἱστον ἐυχεῖται δὲ ἀπῆκτος
Ηρεον Εκτορέης κεφαλῆς ἀπερεῖοι ἀπινα.
Καῦδος ἐλιπον δύο Φάρε, εὐνητον τε χατῶνα,
Οφρα νέκυν πυκάστας διὰ οἰκούνδε Φέρεσθε.
Δμωᾶς δὲ ἐκκαλέονται λάσσονται κέλεται, αμφὶ τὸν ἀλεήθεα,
Νόσφιν αειράστας, ἡς μὴ Πειάμπος ιδοι φύον
Μὴ ὁ μὲν ἀχυνυμένης κραδίης χόλον ἐκ ερύσαιτο,
Παιδαὶ ιδῶν, Αχιλλῆς δὲ ὄρινθέται Φίλον πτον,
Καὶ εἰ κατακτενεῖται, Διὸς δὲ ἀλίτητος ἐφετημάς.
Τόνδε ἐπεὶ διν διμωᾶς λάσσονται καὶ χρισταὶ ἐλαῖοι,
Αμφὶ δὲ μιν Φάρος καλὸν Βάλον, ἥδε χατῶνα,
Αὔτος τόντος Αχιλλεὺς λεχέων ἐπείγουν αἰέρας,
Σὺν δὲ ἑταροῖς πέραν ἐυχεῖται ἐπὶ απῆκτον.
Ομωξέν τοι ἀρέπεια, Φίλον δὲ ὄνομανην ἐταῖρον.

Μη μοι, Πάτροκλε, σκυδμανέμεν, αἴκε πόθηται,
Εἰν Αἰδος περ ἐών, ὅπις Εκτορα διον ἐλυσα
Πατρὶ Φίλῳ ἐπεὶ μηδεικέα δῶκεν ἀπινα.
Σοὶ δὲ αὖταί τοι τῶνδε δότοδάσομα, οὐστος ἐπέοικεν.

Η ρα, καὶ εἰς κλιστόν πάλιν τοις διος Αχιλλεύς.
Εζέτο δὲ ἐν κλισμῷ πολυδαιδαλῷ, ἐνθεν ἀνέση,
Τοίχος δὲ ἐπέργη, ποτὶ δὲ Πρίαμον Φάτο μύθον.
Τίος μὲν δῆ τοι λέλυται, γέρον, ἡς σκέλολεις,
Κέπτας δὲ ἐν λεχεεστο, ἄμα δὲ τοι Φαίνομενόφι
Οψεας αὐτὸς ἄγων τον δὲ μεγάριμεθα δόρπα.
Καὶ γάρ τοι ηγεμός Νιόβη ἐμνησατο σίτι,
Τῆπερ δώδεκα πταιδες ἐνι μεγάροισι ὅλονται,
Εἰ μὲν Θυγατέρες, εἰ δὲ γέες ηγάωνται
Τοις μὲν Απέδων πεφίνεις ἀπ' διεγρέοιο βιοῖο,

605
Χωό-

Χωόμυρος Νιόβη, τὰς δ' Αρτεμις ιοχέαρα,
Ούνεκ' ἄρα Λητοῦ ιστίσκετο καλλιπαρήσα.

Φῇ δοῖα τεκέεν, η δὲ αὐτὴ γείνατο πολλάς.

Τὰς δ' ἄρα, χεὶς δοῖα περ ἔοντ', ἀπὸ πάντας ὅλεσαν.

Οἱ μὲν ἀρέτηνηδερ κεῖσθ' εἰν Φόναι, φέδε τις ἡγενε-

610

Κατθάψαν· λαΐς δὲ λίθες ποιῆσε Κρονίουν

Τὰς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ Θάλαιν θεοὶ δρανίωνες.

Η δὲ ἄρα σίτης μητήσατ', επει κάμεις δακρυζέσθα.

Νῦν δὲ τὰς εἰν πέτρησιν, εἰν χρεοῖν οιστόλοισι,

615

Εν Σιπύλῳ, ὅθι Φασὶ θέασιν ἐμμενεῖς εὐνάς

Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Αχελοίον ἐρρώσαντο,

Ενθα, λίθος περ ἔσποτο, θέων δὲ κηδεῖα πέσασθαι.

Αλλ' ἄγε δὴ οὐδὲ μεδάμεθα, διε γεραίε,

Σίτης, επειπά κεν αὐτεῖς Φίλον ταῖδα κλαίοισθα,

Ιλιον εἰσαγαγάντων πολυδάκρυτος δέ τοι ἔστη.

620

Η, χεὶς αναιζας διν ἀργυροφόνοις αἷκνος Αχιλλεὺς

Σφάζει· εταροι δ' ἐδερόν τε καὶ ἀμφεπον εὗ κατὰ κέσμον,

Μίσυλλόν τ' ἄρετὸν ποτεμέθως, πειράν τ' ὀβελοῖσιν,

Ωπλοσίν τε περιφραδέως, ἐρύσσειο τε τάντα.

Αὐτομέδαν δὲ ἄρα σῖτον ἐλὰν ἐπένειμε τραπέζῃ

625

Καλοῖς εἰν κανέοισιν· ἀπέρι κρέα νεύμεν Αχιλλεύς.

Οι δὲ ἐπ' ὄντεα δέ εποίμα πεφείμδα χεῖρας ιαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποιος δὲ εδητός ἐξ ἔρουσετο,

Ητοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζεν Αχιλῆα,

630

Οοσφῷ εην, οἰος τέ· θεοίστοις δὲ ἄντε εώκει.

Αὐτὰρ Δαρδανίδης Πρίαμον θαύμαζεν Αχιλλεὺς,

Εισορόσων οὖν τὸν ἀγαθήν, χεὶς μῆδον αἰκάσων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησον εἰς αἰλῆλας ὄροσαντες,

Τὸν πεφείμδα πεφείμδεις γέρων Πρίαμος θεοειδής.

635

Λέξον νῦν με τάχιστε, διοτρεφέσ, οφρά κεν ηδη

Τπων τέσσο γλυκηρῶ περπάνμεδεις κειμηθέντες·

Οὐ γάρ τω μύσον δοστε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,

Ἐξ δὲ σῆς τέσσο χερσὶν ἐμὸς παῖς ὠλεσε θυμέον.

Αλλ' αἰεὶ σενάχω δὲ κηδεῖα μυρία πέσων,

640

Αύλης εἰν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

Nῦν

Νῦν δὴ καὶ σίτια πεσόμεν, Εἰ αἴδοτο οἶνον
Λαυκανῆς καθέηκα τάρος γε μὲν ἡπάτομεν.

Η δὲ Αχιλλεὺς δὲ ἐτάροισιν ιδὲ διωῆσι κέλεύσει,
Δέμηνις ὑπὲπιδόσῃ Θέμινα, καὶ ρήγεα καλὰ
Πορφύρε εἰς Καλέειν, σορέου τὸ εφύπερθε τάπητας,
Χλαίνεις τὸ συθέμενα γλας καθύπερθεν ἔσχατα.
Αἱ δὲ ισταν σὴν μεχάροιο, δάσος μὲν χερσὶν ἔχοσται.
Αἴψα δὲ ἀρέεσσαν δοιὼ λέχε εὐκονέσσαται.
Τὸν δὲ Πτηκερτομέων προσέφη πόδις ἄκις Αχιλλεύς.

Εκτὸς μὲν δὴ λέχο, γέροντος φίλε, μῆτις Αχαιῶν
Εντελὸς ἐπελθυσιν Βεληφόρος, οἵ τε μοι αἰεὶ⁶⁴⁵
Βελᾶς Βελεύσοι παρήμηνοι, η Θέμις εῖσι
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο θάλιν Διὸς οὐκτε μέλαιναν,
Αὐτοὶ δὲ εὔτεοι Αχαρέμενον παρέμην λαῶν,
Καὶ κεν αναβλησις λύσιος νεκροῦ γένηται.
Αλλὰ γέρε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ατρηκεώς κατάλεχον,
Ποστημαρ μέμονας υπερέζεμεν Εκτορα δίον,
Οφρα πέως αὐτὸς τε μενω καὶ λαὸν ερύκω.⁶⁵⁵

Τὸν δὲ πρεσβέτερον γέρων Πρίαμος Θεοειδῆς.
Εἰ μὲν δὴ μὲν θέλεις τελέσαται τάφον Εκτορί δίω,
Οὐδὲ κέ μοι ρέζων, Αχιλλεύς, κεχαροτμένα θέμις.
Οιδα γὰρ, ὡς κατὰ τοῦ εἴλμεδα, τηλόθι δὲ ὑπ
Αζέμεν εἶναι ορεος μάλα δὲ Τρωῖς δεδιαστιν.
Εντημαρ μεν καὶ αὐτὸν εἰνὶ μεχάροις γοάσιμεν,
Τῇ δεκατῇ δέ κε θεόποιμεν, δαινυτότε λαός.⁶⁶⁰
Ενδεκατῇ δέ κε τύμβον εἰπὲ αὐτῷ ποιήσαιμεν,
Τῇ δὲ διαδικατῇ πολεμιζομεν, εἴτερον ἀνάγκη.

Τὸν δὲ αὐτὲ προσεπειπε ποδαρκης δίος Αχιλλεύς.
Εσογ τοι καὶ πῦτα, γέροντος Πρίαμον, ὡς σύ κελδεῖσις.
Σχήσω γοῦ τόσον πόλεμον χρόνον, οὔσον ἀνωρευσ.⁶⁷⁰
Ως ἄρα Φωνήσαις, ὅππι καρπῶ χεῦρα γέροντος
Ελλαδε δεξιερήν, μῆτως δειση εἰνὶ Θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρετον πεδοδόμω δόμεις αὐτόθι κοιμήσαντο
Κρήνη καὶ Πρίαμος, πυκνὰ Φρεσὶ μήδε εἶχοντες.
Αὐταρ Αχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλιστῆς εὐπήκτης.⁶⁷⁵

Τῷ

Τῷ δ' ἀρ Βρισῆς παρελέγατο καλλιπάρησ.

Αλλοι μὲν ρά Θεοί τε καὶ ἄνερες ιπποκορυφαὶ
Εῦδον πανύχιοι, μαλακῶ δεδμηθόροι ὑπὸ

Αλλ' ἡχ Ερμέσην ερίσιν. ὑπὸς ἐμαρπτεῖν,

Ορμαίνοντ' αὐτὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον Βασιλῆα

Νηῶν σκέπειμψει, λαθὼν οἱρες πολαρρός:

Στῇ δ' ἀρ ὑπέρ κεφαλῆς, καὶ μιν πέδος μῆδον ἔσπειν.

Ω γέρων, καὶ νῦ τι σοὶ γε μέλι κακόν· οἷον ἔθ' εὑδεῖς
Ανδράσιν ἐν δημοσιν, ἐπεὶ σ' εἴσαιεν Αχιλλεύς·

Καὶ νῦ μὲν Φίλον γὸν ἐλύσασ, τολλὰ δὲ ἐδώκας.

685

Σειο δὲ κεν ζωὴ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἀπονα

Παιδες τοὶ μετόπισθε λελεμένοι, αὐτὸς Αγαμέμνων

Γνοῖσ σ' Ατρεΐδης, γνώσι δὲ τάντες Αχαιοί.

Ως ἔφατ· εδδησεν δὲ ὁ γέρων, κήρυκα δὲ ἀνίση.

Τοσοὶδ' ἀρ Ερμέσις ζεῦς ἵππος ἡμίονος τε·

690

Ρίμφα δὲ ἀρ αὐτὸς ελαύνει κατὰ σρατὸν, ύδε τις ἔγειρα.

Αλλ' ὅτε δὲ τῷρον ἵξοι εὐρρέος τοταμοῖο

Ξάνθη διηνέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,

Ερμέσις μὲν ἐπειτ' ἀπέβη πέδος μακρὸν Ολυμπον,

695

Ηασ δὲ κροκόπεπλος σκίδνατο ταῖσαν ἐπ' αἰαν·

Οι δὲ εἰς αἶνον ἔλων οἵμαγη τε σοναχῇ τε

Ιππὸς ἡμίονος δὲ νέκυν Φέρον, ύδε τις ἄλλος

Εγνω πέδοντ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,

Αλλ' ἄρα Καστανόη, ικέλη ζευσῆ Αφροδίτη,

Πέργαμοι εἰσαναβάσασα, Φίλον πατέρα εἰσενόσειν

700

Εσπότ εν δίφρω, κήρυκα τε αἰσθοτίων·

Τὸν δὲ ἀρ ἔφ ημίονων ἴδε κείμενον σὺ λεχέεστι·

Κάκυσεν τ' ἀρ ἐπειτα, γέγωνε τε τῶν κατὰ αἶνον.

Οψεδε, Τρωες καὶ Τρωάδες, Εκτορὶ ιόντες,

Εἰποτε καὶ ζώοντι μάχης σκνοσήσαντι

705

Χαίρετ· επεὶ μεγα χάρμα τόλον τὸν, παντὶ τε δῆμω.

Ως ἔφατ· ύδε τις αὐτόθ' εἰνι πόλεις λίπετ' ἀντροῦ,

Οὐδὲ γωνιας γὰρ αάσχετον ικέτο τενθροῦ.

Αγχοῖς δὲ ξύμβληντο πολάνων νεκρὸν ἄγοντι.

Πρώτα τον γένος τε φίλη καὶ πόνια μήτηρ

Τιλλεάδης

Τιλέαθης εφ' ἄμαξαν εὐτροχον αἴξασαι,
Απόμεναν κεφαλῆς κλαιων δὲ ἀμφίσειδ' ὄμιλος.
Καὶ νῦν κε δὴ πεσόπεν ἥμαρε βέβελον καταδύντα
Εκτορα δακρυχέοντες ὁδύροντο τῷρο τυλάντι.
Εἰ μὴ ἄρ τὸ δίφροιο γέρεν λασίον μετηύδα.

Εἰχατέ μοι ἔρευνος διελθέμενος αὐτῷρο ἐπειτα
Ασεῖτε κλαυθμοῖο, ἐπὴν αἰσχύλους δομηγοῦδε.

Ως ἔφαβ· οἱ δὲ διέσησαν, καὶ εἶχαν απήνη.
Οἱ δὲ ἐπεὶ εἰσέχασσον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἐπειτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, τοῦδε δὲ εἶσαν ἀσιδέσ,
Θρηνῶν ἐζάρχεσ, οἵτε συνέσσαν ἀσιδέν
Οἱ μὲν αἱ εὐθύνεοι, ἐπὶ τῇ σενάχοντο χυνάκης.
Τῆσιν δὲ Ανδρομάχη λακυώλενος πρέχε γέοιο,
Εκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μῆτρα χεροῖν ἔχεστα.

Ανερ, ἀπ' αἰῶνος νεος ὠλεο, καδδὲ μὲ χήρην
Λεπτεῖς ἐν μεγάροισι πάσι δὲ ἐπι τῆπος αὐτῶς,
Οὐ τέκομεν σὺ τέ, ἐγώ τε, δυστύμοροι, ύδε μιν οἵω
Ηβην ἴκεδαμ τῷριν γδὲ πόλισης κατ' ἄκρης
Πέρσεταρ τῇ γδὲ ὅλωλας Ὀλίσκοπος, ὃσε μιν αὐτῶ
Ρύσκευ, ἔχεις δὲ ἀλόχης κεδνᾶς, καὶ τῆπια τέκυσ.
Αἱ δῆ τοι τάχα τησὶν ὀχήσσοντα γλαΦυρῆσι,
Καὶ δὴ ἐγώ μὲ τῆστο σὺ δὲ αὖ, τέκος, η ἐμοὶ αὐτῇ
Εψέα, ἐνθά κεν ἔργα δεικνέα ἐργάζοιο,

Δεθλεύσων πέρος ἀνακτος ἀμειλίχχες η τις Αχαιῶν
Ρήψι, χειρος ἐλῶν, δοτὸ πόργυς, λυχέον ὄλεθρον,
Χωόμενος ω δῆπτα αδελφεον ἐκτανεν Εκτωρ,
Η πατέρ, η καὶ γόνος ἐπεὶ μάλα τολλοὶ Αχαιῶν
Εκτορος ἐν παλαμηηον ὁδαῖς ἐλον ἀστετον ὅδας.
Οὐ γδὲ μέλιχος ἐσκε πατέρ τεσσος ἐν δαι λυχεῖ
Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὁδύροντα κατὰ ἀσυ.

Αρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ τενήθος ἔθηκας,
Εκτορ, ἐμοὶ τῇ μέσλιστε λελέψεται ἄλγεα λυχεά.
Οὐ γάρ μοι Θησηκῶν λεχέων εκ χειρας ὄρεζας.
Οὐδὲ τί μοι εἴπεις ποκινὸν ἐπος; 8. τέ κεν αἰτεῖ
Μεμνήμην τύχτας τε καὶ ἥματα δακρυχέεστα.

715

720

725

730

735

740

745

Ως

Ως ἔφατο κλαίστ· ἐπι τὸ σενάχοντο γυμνᾶκες.

Τῆσιν δὲ αὐτὸν Εκάβη ἀδινες εὑπρήχε γόσιο.

Εκτορ, ἐμῷ Θυμῷ πάντων πολὺ φίλαττε παιδάν,
Η μέν μοι, ζώσ περ ἔαν, Φίλος ηδα θεοῖσιν,
Οι δὲ αρξα σεδ κηδοντο καὶ εἰναγάτοιο περ αὐτοῦ
Αλλοι μὲν γὰρ παιδας εμὲς πέδας αὐτοῦ Αχιλλεὺς
Περναού, ὅντιν ἐλεσκε, πέρην αὖτος ἀτενυγέτοιο,
Εἰ Σαμον, εἰς τὸ Ιμέρον, καὶ λημνον ἀμιχθαλόεσσαν
Σεδ δὲ επει τέλετο Φυχην πανάκης χαλκῶ,
Πολλά σε ρυζέσσοκεν εἴς περι σῆμα ἐτάροι
Πατρόκλο, τὸν επεφνες, ἀνεγνησεν δέ μιν γάρ ὡς.
Νῦν δέ μοι ἐργασία καὶ πρόσφατος σὺ μεγάροισι
Κεῖται, τῷ μηλος, ὅντιν δέρμαρότοξος Απόλλων
Οις ἀγανοῖς βελεεσστι επιχομόρος κατέπεφνε.

550

755

760

765

770

775

780

Μὴ

Ως ἔφατο κλαίστα, γόσιον δὲ αὐλίσασον ὄρινε.

Τῆσιν δὲ επειτὴν Ελένη τετάτη εὑπρήχε γόσιο.

Εκτορ, ἐμῷ Θυμῷ δαέρων πολὺ φίλαττε πάντων,
Η μέν μοι ποσις εἰνι Αλέξανδρος θεοειδής,
Οις μὲν ἀγαγε τροπῆδε. ὡς πεντιν ὀφελλον ὄλεσσαν.
Ηδη γὰρ νῦν μοι τοῦτο εἰκάσσον ετος εἰνι,
Εξ γάρ καθεῖν εἴβην, καὶ ἐμῆς ἀπελύλιθε πάτησ.
Αλλ' ωπω σεδ ἀκεστα κακον ἔποι, γάρ ἀσύφηλον
Αλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος εὐν μεγάροισιν εὐτίποι
Δαέρων, η γαλόων, η εἰνατέρων εὐπέπλων,
Η ἐκυρή, (ἐκυρὸς δέ, πατήρ ὡς, ηπιος αἵει)
Αλλὰ σὺ τούτη επεεσοι παραιφάμδρος κατέρικες,
Σῇ τὸν ἀγανοφροσύνη, καὶ σοις ἀγανοῖς επεεσοι.
Τῷ σέ θέ ἄμα κλαίσα καὶ ἐμὲ ἀμιμορον, ἀχνυμένη καὶ
Οὐ γάρ τις μοι εἶτις ἄλλος εὐν Τροική εὐρει
Ηπιος, γάρ Φίλος. πάντες δέ με περικασσιν.

Ως ἔφατο κλαίστ· ἐπι δὲ εἴσενε δῆμος ἀπέιρων.

Λαοῖσιν δὲ γέρον Πρίαμος μῆδον εεπεν.

Ἄξετε νῦν, Τροῖες, ξύλα σύνδε, μηδὲ τι Θυμῷ
Δέσσητ Αργείων πυκνὸν λόχον η γὰρ Αχιλλεὺς
Πέμπων μὲν ὡς ἐπετέλλεις μελανάνων απὸ μην,

Μὴ τῷριν πηματέειν, τῷριν διδεκάτη μόλη ἡώς.

Ως ἔφαθ· οἱ δὲ υφὶ ἀμάζησιν Βόας ἡμίονες τε
Ζεύπωνες αἴψα δὲ ἐπειπε τῷρο ἄσεος πυρεῖστο.

Εννημαρ μὲν τοι γε ἀγίνεον ἀπετον ὑλην

Αλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη Φασούμερος ἡώς,
Καὶ τὸτ ἄρ τέφερόν Θρασὺν Εκτορὰ δακρυχέοις.
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπέτην νεκρὸν θέσαν, ἐν δὲ ἔβαλον πῦρ.

Ημος δὲ πριγμέναια Φάνη ροδοδάκτυλος ἡώς,
Τῆμος ἄρ ἀμφὶ ταυρῷ κλιτῷ Εκτορῷ ἐχρετο λαός.
Αὐτῷρ ἐπεὶ ρήμαρει, ὄμηγερεες τε εγμόντο,
Πρῶτον μεν κατα ταυρικαῖν σέσον αἴδοπ οἶνα
Πλάσουν, ὅποσον ἐπίσχε ταυρὸς μένος αὐτῷρ ἐπεῖα
Οστα λευκὰ λέγοντο καστίγντοι, ἔταροι τε,
Μυρόμνοι, Ιαλερὸν ἢ κατέβετα δάκρυ παρειῶν.
Καὶ τά γε χρυσέμη εἰς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
Πορφυρέοις τεπλοῖσι καλύψαντες μαλακοῖσιν.
Αἴψα δὲ ἄρ εἰς κοίλην κάπελον θέσαν αὐτῷρ ὑπερδε.
Πυκνοῖσιν λάεσαι κατερρεσαν μεγάλοισι.
Ρίμφα δὲ σῆμα ἔχεαν, τοῦτο δὲ σκοτὶ εἴατο πάντη,
Μὴ τῷριν ἐΦορμητέειν εὐκυμιδεῖς Αχαιοί.
Χόλαρτες δὲ τὸ σῆμα, ταλαιν κίον αὐτῷρ ἐπειπε
Εὖ σπαγγεράδηροι, δάινωτ ἐρμιδεῖς δαίτα,
Δύρμασιν σὺ Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.

Ως οὖγ ἀμφίεπον τάφον Εκτορος ιπποδάμοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ.

